Třetí Zákon

Třetí Zákon

Kompendium božských zjevení
z dvanáctisvazkového díla
Kniha pravého života

Údaje o vydavateli

Autorská práva podle § 2 zákona o autorských právech (UrhG):

Rok: 2026

ISBN:

Návrh obálky:
Covergenerator Bookmundo

Portál vydavatelství:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Nizozemsko
infor@bookmundo.com

Vytisknuto v Německu u
CPI Books GmbH

Dvanáctisvazkové dílo Libro de la Vida Verdadera (Kniha pravého života) je odkazem pro celé lidstvo

a je registrováno u

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexico City

pod čísly 26002, 20111 a 83848.

Více informací o španělském originálním vydání: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Překlad a sestavení:
Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stav: říjen 2016

Úprava (nová pravopisná pravidla a layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(*který již zemřel)
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Třetí zákon bylo na žádost Ježíše Krista a na základě tohoto německého vydání s pomocí překladatelského programu **DeepL** (verze Business) – **DeepL** – *Odkaz ke stažení:* www.DeepL.com/Translator.

Jedná se o původní německé texty, které přeložil Gotthold Göltenbot a vydalo nakladatelství Reichl-Verlag. Musí být zachovány v jejich původní čistotě a jejich obsah nesmí být měněn. To by byl hřích a vedlo by to k božskému soudu.

Za úpravu a překlady odpovídá ***Anna Maria Hosta (duchovní jméno)*** z pověření Pána, Ježíše Krista, našeho Boha, jemuž tato písma patří.
Občanské jméno: Anna-Elisabeth Hos
Místo bydliště: Freiburg im Breisgau
E-mail: hoanna64@yahoo.com
Internet: https://www.anna-maria-hosta.de

Slova Pána k Anně Marii Hosta:
Hosta znamená podle Kristových pokynů:
Hos – příjmení – **t** – hostie – **A** – Anna – přijata Kristem v roce 2017.
25. 3. 2017
Ježíš říká Anně: *„Věk pečetí“* … a pak říká:
„Využij toho. Dnes jsem tě vyvolil, abys přijímala Mé učení a předávala je lidem.“
„Ještě se musíš naučit šířit Mě po celém světě.“
„Na tyto knihy nesmí být uplatňováno autorské právo, protože jsou určeny pro všechny lidi.“

Vzhledem k tomu, že registrace u *„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexico City pod čísly 26002, 20111 a 83848* po smrti autorky španělského originálu, Anny Marie von Jesus, v roce 1949 vypršela, jsou nyní spisy registrovány **Annou Marií Hostou** u Německé národní knihovny.

Slova Ježíše Krista

… „Chci, abyste v naplnění mých proroctví sestavili z těchto slov, která jsem vám dal, svazky knih, později z nich vytvořili výňatky a výklady a seznámili s nimi své bližní.“ (6, 52 *)

** Číslo před desetinnou čárkou odkazuje na číslo poučení a číslo za desetinnou čárkou na číslo verše v 12 svazcích knihy „Kniha pravého života“.*

… „S touto knihou, kterou lidstvo nakonec uzná jako Třetí zákon, máte hájit mou věc. Lidstvo zná pouze zákon „Prvního času“ a to, co je napsáno v Prvním a Druhém zákoně. Třetí však nyní sjednotí a napraví to, co lidé z nedostatku přípravy a porozumění změnili.“ (348, 26)

… „Tento hlas, který vás volá, je hlasem Božského Mistra. Toto slovo je od Toho, který stvořil vše. Podstata tohoto díla se stane základním kamenem, na kterém budou v budoucnu spočívat všechny řády. Ten, který má moc učinit vše, promění vaše srdce z kamene v svatyni lásky a povznesení a zapálí světlo tam, kde byla jen tma.“ (50, 2)

Poznámka pro čtenáře:

Člověk je více než jen své tělo. Je to duchovní bytost v pozemském těle. Tato duchovní bytost se skládá z ducha a duše. Duch řídí tělo prostřednictvím duše.

V běžné řeči se „duch“ a „duše“ často používají jako synonyma. To je dáno zejména učením katolické církve.

Ve španělských spisech, z nichž vychází překlad, se pro oba pojmy používá slovo „espiritu“, s výjimkou pasáží, v nichž jsou oba pojmy zmíněny společně a je objasněn jejich vzájemný vztah.

V těchto případech se pro nezbytné rozlišení používá slovo „duch“ spolu se španělským slovem pro „svědomí“ a „vědomí“, tedy „conciencia“.

Jelikož by jednotný překlad s použitím pouze jednoho pojmu pro „espiritu“ v německém překladu vedl k nejasnostem, překladatelé se podle svého nejlepšího vědomí a svědomí snažili překládat „espiritu“ v souladu s výše uvedenými vysvětleními vždy jako „Geist“ (duch) nebo „Seele“ (duše) či „Geistseele“ (duchovní duše).

Čtenář je v případě pochybností žádán, aby texty zjevení chápal v jejich smyslu.

Předmluva

Tato kniha obsahuje souhrnný výběr úryvků z 12 sborníků božských zjevení, které vyšly v Mexiku v letech 1956 až 1962 pod názvem „Libro de la Vida Verdadera“. V těchto zjeveních či poučeních se Bůh zjevil jako Stvořitel, Soudce a Otec a Kristus jako jeho „Slovo“ a jako Božský Mistr moudrosti od Boha, v jednotě Ducha Svatého s Ním.

Nebylo snadné najít a vybrat z velkého množství textů poučení ty, které byly obsahově i jazykově nejvhodnější pro tematicky uspořádané výňatkové vydání a které byly pro daná témata nezbytné z hlediska jejich co nejúplnějšího představení. Také se ukázala nutnost někdy za účelem zachování určitého sdělení v jednom verši původního vydání zahrnout do německého kompendia několik významově souvisejících veršů. U jiných textových pasáží vyvstala nutnost zahrnout pouze část většího původního verše s různými tematickými obsahy.

Při překladu španělského originálního textu Kund do němčiny bylo nejvyšší zásadou přesné zprostředkování smyslu, neboť ten představuje podstatu božského slova. Kde to bylo možné, byl španělský text přeložen co nejvěrněji, takže se v těchto textech občas vyskytují poněkud zvláštní a nezvyklá slova, pojmy a výrazy. V některých případech proto bylo pro bližší vysvětlení nutné použít poznámku pod čarou. V zásadě však byl kladen důraz také na příjemný a srozumitelný německý styl vyjadřování, a proto se často upustilo od doslovného překladu, pokud by takový byl jazykově nevhodný a smysl daného textového úseku mohl být bez úhony vyjádřen i v dobré němčině.

Ačkoli se nositelé hlasu ve stavu extáze vědomě nepodíleli na formulování zjevení a poskytovali pouze svou více či méně rozvinutou schopnost jazykového a pojmového vyjadřování jako nástroj pro božské zjevení, a ačkoli výmluvnost zjevení daleko přesahovala jejich běžnou schopnost vyjadřování, jazyková srozumitelnost a vyjadřovací schopnost zjevení přesto závisely také na duchovně-duševní připravenosti a slovní zásobě příslušného zprostředkovatele slova.

Zvláštní problém představoval smysluplný překlad pojmů „duch“ a „duše“, protože ve španělských vydáních pojmy „alma“ nebo „anima“ pro „duši“ zcela chybí a místo toho se používá slovo pro „ducha“: „espiritu“. V některých případech bylo tedy rozhodnutí, zda „espiritu“ přeložit v jeho původním smyslu jako „duch“ nebo jako „duše“, poměrně obtížné a muselo být učiněno podle

nejlepšího vědomí a svědomí. Důvodem tohoto částečného zaměňování slov nebylo samotné božské zjevení, ale jazykové zvyklosti těch, kdo slova předávali, a chybné rozhodnutí při pozdějším sestavování a prvním vydání „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ v Mexiku.

Tento kompendium, členěné podle témat, má sloužit zájemcům a všem lidem usilujícím o poznání a pravdu k tomu, aby si získali ucelený přehled o tom, co Boží duch v průběhu četných zjevení v Mexiku před koncem roku 1950, tj. v období od roku 1884 do roku 1950, zjevil lidstvu jako nové poselství a poučení. Především však má za úkol usnadnit a podpořit důkladné studium a prohlubování se v učení Ducha, v novém Božím slově.

Díky přehledné tematické struktuře je možné pomocí obsahu rychle najít témata a textové pasáže, které čtenáře právě zajímají nebo které potřebuje pro diskusi s lidmi jiného smýšlení či pro rozpravu s duchovními bratry a sestrami.

Pověření a oprávnění k vytvoření tohoto kompendia v této podobě a s tímto názvem dal sám Kristus ve svém novém slově. Jednotlivé kapitoly knihy se zabývají vždy jedním tématem (kromě kapitol 61 až 63) a jsou srozumitelné i pro ty, kteří se o dané téma zvláště zajímají, aniž by znali předchozí kapitoly. Pro úplné pochopení duchovního učení je však doporučeno a nezbytné systematické studium díla od první do poslední kapitoly.

Pro každodenní povzbuzení a vedení jsou zvláště vhodné kapitoly 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 a 65, přičemž je třeba zvláště poukázat na úplná učení v německých překladových vydáních „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ »Libro de la Vida Verdadera«, které jsou k dostání v knihkupectvích prostřednictvím . Z nich si může zájemce nebo věřící udělat představu o tom, jak se božská zjevení odehrála jako celek, a při jejich čtení, stejně jako při čtení tohoto Třetího zákona, může zažít hluboké potěšení a osvícení pro ducha i srdce. Kéž se toho dostane všem lidem dobré vůle.

Vydavatel

Úvod

Většina křesťanů, ať už patří k jakékoli denominaci nebo náboženské skupině, bude vnímat název této knihy: „Třetí zákon“ jako troufalost, protože tímto dílem nového zjevení se staví na roveň jim známého Starého a Nového zákona Bible, které jsou považovány za Písmo svaté a základ jejich víry, za uzavřené a nepotřebující žádné pokračování ani rozšíření.

Skutečnému znalci Bible však bude známo, že tento tradiční postoj nemá žádný základ v autoritativních učeních Ježíše, jak nám jsou předány v evangeliích Nového zákona. Právě naopak! Ježíš ve svých rozloučených projevech několikrát hovořil o svém návratu a v souvislosti s tím o „Duchu pravdy“, „Duchu utěšiteli“, „Duchu Svatém“, který pak „uvede do veškeré pravdy“.

Apoštol Pavel vyjádřil své přesvědčení o velkém nadcházejícím Božím zjevení v naplnění časů slovy: „Nyní poznávám částečně, ale tehdy poznám, jak jsem poznán.“ (1 Kor 13,12)

Tento úvod chce věřícímu křesťanovi a navíc všem zájemcům o tuto knihu zprostředkovat pravdivé poznání o jejím vzniku a o tom, jakým způsobem a za jakých vnějších okolností se naplnilo Ježíšovo zaslíbení o jeho návratu, neboť navzdory tvrzením obsaženým v samotných zjeveních by některé otázky zůstaly otevřené a mohly by být příčinou pochybností a mylných představ. Tento úvod má také usnadnit pochopení toho, co Duch Boží zanechal lidstvu ve svém novém zjevení jako své Třetí zjevení.

Jak může každý čtenář tohoto nového Božího slova sám zjistit, vyzařuje z něj nejvyšší autorita, moudrost a láska. Je to naplnění Ježíšova zaslíbení o jeho návratu „v oblaku“ (Lukáš 21, 27), což – symbolicky vyjádřeno jazykem Ducha – znamená: duchovním způsobem. Toto Třetí Boží zvěstování je tedy jako tematicky členěné shrnutí božských zjevení v Mexiku pravdivým svědectvím o Kristově návratu „v Duchu“, je to jeho aktuální poselství a učení pro lidstvo v koncentrované formě.

Toto slovo má být pro dnešního člověka duchovní orientační pomůckou a má ho přivést k lepšímu a hlubšímu pochopení Boha, sebe sama, smyslu své existence na zemi a událostí, které se mu dějí v jeho osobním životě, jakož i událostí a změn, které nutně doprovázejí nástup „věku Ducha Svatého“. O této době hovořil již středověký opat Joachim z Fiore a po něm i mnozí další. Je to přicházející Kristovo království míru na zemi, které bylo lidstvu zaslíbeno již od dob proroků.

S duchovním návratem Krista ve slově již tato éra Ducha a duchovnění člověka nastala a Kristus svou novou láskyplnou řečí ukázal cestu k ní.

Ústřední událostí Kristova návratu není, navzdory všem očekáváním křesťanstva, nic budoucího, ale již minulost: odehrála se v období od roku 1866 do roku 1950 v naprosté tichosti, bez povšimnutí a bez zájmu „velkého světa“ a křesťanstva! Ne v centru západního křesťanstva, v Římě, ani v centru pravoslavné zbožnosti na hoře Athos, ani, jak mnozí očekávali, ve starém židovsko-křesťanském Jeruzalémě, ani v prostředí protestantské teologie a filozofie náboženství, ale v zemi takzvaného třetího světa, v Mexiku! A ani tam ne v rámci dominantní katolické církve v moci a slávě, ale v prostředí chudoby a bezvýznamnosti mezi prostým, nevzdělaným lidem v předměstích nebo okrajových částech Mexico City, odkud se šíří a rozšiřuje po celé zemi. Kdo by to čekal?

Kristův druhý příchod se stal skutečností v podobě duchovně přijatých Kristových zjevení prostřednictvím jím vyvolených lidí, kteří se nacházeli ve stavu extáze, a to v rámci nově založených charismatických křesťansko-spiritualistických společenství či bratrstev.

Velká část těchto zjevení byla v posledních letech před rokem 1950 zaznamenána stenograficky, zapsána a později vydána ve 12 sbornících s názvem „Libro de la Vida Verdadera“, v překladu „KNIHA SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“. V těchto posledních letech byly všechny dřívější nauky opakovány v rozšířené a prohloubené podobě. Tato kniha obsahuje pečlivý výběr textů z tohoto díla ke všem tématům, která se v něm vyskytují.

Tuto sbírku Kristových nauk, jakož i tematicky uspořádané výňatky z ní, Pán od počátku zamýšlel jako své Třetí Závěti pro lidstvo, zejména pro křesťanstvo. Pravdivost tohoto závažného tvrzení má být čtenáři objasněna prostřednictvím tohoto úvodu.

Výběr Mexika jako země určené pro Kristův návrat má podle Pánova slova svůj důvod v tom, že indiánští předkové dnešních obyvatel byli ve jménu Kristově mučeni a násilně „pokřtěni“ španělskými dobyvateli. Na druhé straně si tyto národy a jejich dnešní potomci díky staletému útlaku a otroctví vyvinuli více bratrského ducha, lidskosti, pokory srdce a shovívavosti než jiné národy na Zemi, zejména ty evropské. Proto se v současnosti v mexickém národu zrodilo také mnoho zralých duší ze starého vyvoleného „národa Izraele“ a byly svědky naplnění zaslíbení daných „duchovnímu Izraeli“.

Ani narození Ježíše, první příchod Krista na svět, se neodehrálo v centrech moci a civilizace Říma či Řecka, ani v židovském kulturním centru Jeruzalémě, ale stranou, v skromných podmínkách, a Ježíšovou domovinou a hlavním působištěm byla Galilea, kterou jeruzalémští Židé pohrdali. K tomu kdysi zákoníci s pocitem nadřazenosti říkali: „Co dobrého může vzejít z Nazaretu?“ Dnešní teologové by neměli dopustit se stejné chyby a omylu a z pocitu intelektuální nadřazenosti si v duchu říkat: Co dobrého a velkého může vzejít z Mexika?

Jaké důvody svědčí o tom, že tamní duchovní projevy jsou skutečně božského původu? Především samotná zjevení, která jsou nezaměnitelně prodchnuta Duchem a smýšlením Kristovým a láskou a milosrdenstvím Nebeského Otce. Jaké lidské srdce by tím mělo zůstat nedotčeno? Také moudrost a hloubka myšlenek, zjevení, napomenutí a poučení vydávají výmluvné svědectví o svém původci. Který klamný duch by byl schopen to vše předstírat pouze se zlými úmysly? V čem by ty měly spočívat, když tato poučení mohou sloužit pouze k nápravě, rozvoji a zušlechtění lidského rodu?

Dalším důvodem, který hovoří pro pravost těchto zjevení jako nového slova Božího, je skutečnost, že se odehrávala po tak dlouhou dobu a prostřednictvím tolika různých zprostředkovatelů a míst zjevení, a přesto mají ve svém duchu a charakteru jednotný ráz a jasně poukazují na jediný zdroj zjevení. Jaká temná síla by byla schopna po celá desetiletí v celé zemi pořádat něco takového jako svůdnou iluzi – k posměchu Bohu? To je prostě nemožné a Bůh jako milující Otec svých lidských dětí a nejvyšší vůdce pozemských osudů by to nikdy nedopustil.

Další závažné důvody pro pravdivost těchto zjevení jako svědectví o duchovním návratu Krista ve slově jsou shody mezi Ježíšovými zaslíbeními o jeho návratu a jejich „znameních“ a událostmi v Mexiku během období převratných a měnících událostí se dvěma světovými válkami. V této souvislosti odkazujeme na úvod v prvním svazku „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ s názvem: „Návrat Krista v zrcadle biblických zaslíbení“, stejně jako na studii Ernesta Enkerlina s názvem „Boží duchovní dílo“, obě vydané nakladatelstvím Reichl Verlag.

Významné svědectví pro tento světový region, a tedy i pro Mexiko jako místo duchovního návratu Krista, bylo křesťanstvu v 19. století poskytnuto takzvaným „Božím písařem“, Jakobem Lorberem. Na jednom místě svého velkého díla o novém zjevení Ježíš hovoří o tom, že jeho duchovní návrat se odehraje v zemi za velkým světovým mořem, tedy za Atlantikem (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Nemělo by to být pro věřící v Lorberova zjevení a všechny duchovně bdělé křesťany důvodem k zamyšlení, zda se toto proroctví již nenaplnilo, a k pátrání, zda se v

některé ze zemí amerického kontinentu nestalo něco, co si tento nárok činí a také mu dostává? Měřítkem pro posouzení by však neměla být pouze velikost zjeveného poznání o stvoření, ale především božská láska a moudrost, které se v něm projevují.

Taková událost se skutečně odehrála a začala na počátku šedesátých let 19. století v Mexiku. Jednoduchý muž z lidu jménem Roque Rojas měl tehdy, 23. června 1861, první zážitek povolání skrze archanděla Gabriela a vidění, při kterém mu bylo oznámeno jeho poslání jako pozemského průkopníka Páně.* Poté, co byl další velkou vizí přesvědčen o pravosti svého božského povolání, začal vyprávět ostatním lidem o poselstvích a vizích, které mu byly zjevovány ve stavu extáze, a tak díky své přesvědčivosti a důvěryhodnosti postupně shromáždil kolem sebe společenství věřících. Díky daru duchovního uzdravování, který se u něj projevil, se v následujícím období stal široce známým a byl vysoce ceněn všemi, kdo hledali pomoc a radu. Založil první shromaždiště, kde 1. září 1866 poprvé skrze něj promluvil Eliáš a kde bylo sedm mužů a žen vysvěceno na vedoucí nově zakládaných společenství, která symbolizovala sedm pečetí příslušných epoch dějin spásy.
* *Podrobnější informace o tom najdete v úvodu ke knize „Die Dritte Zeit“ (Třetí doba), nakladatelství Reichl Verlag.*

Když účastníci shromáždění během Svatého týdne v roce 1869 neprojevili úctu a zbožnost, jakou od nich Roque Rojas očekával, zachvátil ho svatý hněv a zničil božská zjevení, která do té doby přijímal skrze Eliáše. Prohlásil místo shromáždění za uzavřené a tím předčasně ukončil své požehnané působení. Avšak dobré semeno, které zasel, vyklíčilo a rozkvetlo na jiných místech, a v jedné z obcí Sedmi pečetí promluvil o několik let později, v roce 1884, poprvé sám Kristus skrze hlasatelku, která zůstala věrná této misii. Od té doby pokračovala božská zjevení nepřetržitě, napříč generacemi, až do konce roku 1950.

Počet sborů a věřících v této době stále rostl, takže toto křesťansko-spiritualistické hnutí, které Kristus označil za své duchovní dílo, nakonec zahrnovalo několik set sborů s tisíci stoupenci po celé zemi.

Věřící se pravidelně scházeli v neděli dopoledne ve svých skromných sálech nebo také v soukromých prostorách, a všude tam, kde byl k dispozici jeden nebo více zprostředkovatelů slova, se Boží duch současně zjevoval, podle potřeb a vnímavosti posluchačů.

Jednou týdně se konaly bohoslužby uzdravování, při nichž se Boží duchovní svět projevoval duchovně, vyučoval, radil a uzdravoval. Došlo k mnoha duchovním uzdravením těla i duše, avšak bohužel nebyla zaznamenána písemně a dosvědčena pro budoucí generace. Zřejmě se na ně pohlíželo jako na nic mimořádného a hodného zaznamenání.

S ukončením božských zjevení a zjevení z Božího duchovního světa, které Pán již dlouho předem ohlásil a stanovil na konec roku 1950 , došlo k hlubokému zlomu v rámci Duchovního díla, k rozkolu mezi obcemi, které se tohoto Kristova nařízení držely a upustily od dalších duchovních zjevení, a těmi obcemi a vedoucími obcí, kteří se jím neřídili a nyní nechávali své mluvčí upadat do transu, čímž otevřeli dveře a brány nižšímu duchovnímu světu a klamným duchům pro falešná zjevení Kristova a duchovní zjevení.

Bohužel měly tyto neposlušné sbory pro prostý lid mnohem větší přitažlivost než ty, které zůstaly věrné, jejichž členové se z větší části rozpadli do malých skupinek nebo přešli do druhého tábora, protože tam bylo pro lidskou touhu po zábavě a senzacích „nabídnuto“ více než při tichých pobožnostech s čtením úryvku z učení a následnou výměnou názorů o něm.

Navzdory těmto nepříznivým okolnostem začala po roce 1950 skupina mužů a žen, většinou bývalých hlasatelů, shromažďovat po celé zemi roztroušená zjevení, aby je vydala v knižní podobě a seznámila s nimi lidstvo. Přitom se museli opírat převážně o kopie strojopisných rukopisů, které byly vyhotoveny samotnými zapisovateli podle tehdejších stenografických záznamů z projevů a poté na žádost předány jako kopie. Bylo shromážděno velké množství různých rukopisů zjevení, z nichž bylo nakonec vybráno 366 pro zařazení do sborníků „Libro de la Vida Verdadera“, v překladu „KNIHA SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“.

Ačkoli tedy představují pouze část všech zjevení, zejména z posledních let před rokem 1950 – což dokazuje i nedávno „objevený“ velký svazek zřejmě dosud nezveřejněných rukopisů zjevení z pozůstalosti bývalého nositele hlasu –, lze vzhledem k tomuto velkému počtu zjevení předpokládat, že v nich, jako v celku, obsahují všechna témata a učební obsahy, které Duch Boží lidstvu sděluje a o nichž ho chtěl poučit, aby našlo cestu do světlejší budoucnosti.

V roce 1962 vyšel v Německu první německý výběrový svazek tohoto souborného díla pod názvem: „Die Dritte Zeit“ (Třetí doba), který poprvé seznámil s Božím zjevením i omezený okruh osob v německy mluvícím prostoru. Od roku 1979 vydává nakladatelství Reichl Verlag také německé svazky „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“, které jsou k dostání v knihkupectvích.

V sedmdesátých letech byla pak v Mexico City založena „Společnost pro duchovní studia“, která si dala za úkol správu a uchovávání rukopisů zjevení a vydávání nových vydání sborníků i doprovodné literatury. V tom vidí společnost i dnes svůj skutečný úkol, nikoli však v centrálním vedení náboženského hnutí, které je založeno na vlastní odpovědnosti jednotlivce ve světle svědomí.

Kdekoli v tomto díle otevřeme stránku, čteme a duchovně prožíváme přesvědčivá, moudrá a láskyplná slova a zjevení Krista skrze jeho připravené lidské nástroje – lidi, kteří zčásti měli sotva světské školní vzdělání a často vůbec neovládali jazyk, který vycházel z jejich úst, natož pak obsah, moudrost a božskou autoritu, která se v něm projevuje.

Toto nové Boží slovo obsahuje na jedné straně potvrzení a vysvětlení událostí a zjevení ve starém izraelském národu a během pozemského života a působení Ježíše, na druhé straně přináší hojnost nových duchovních poznatků, které částečně představují zásadní korekce tradičního křesťanského pohledu na svět. To se týká obrazu Boha, božské přirozenosti Ježíše a Marie, podstaty člověka s vnímanou božskou jiskrou a věčným vývojem duše, představ o nebi a pekle, Soudném dni nebo Posledním soudu, učení o spasení a odpuštění hříchů, vzkříšení z mrtvých a věčném životě. Také pokud jde o praktikování křesťanské víry a formy uctívání, jsou částečně stanovovány nové standardy a cíle a to, co bylo dříve známé, je zpochybňováno nebo zavrhováno, což se týká především forem bohoslužeb a sakrálních staveb.

Ústřední poselství odpovídá tomu, které přinesl Ježíš: namísto vnějšího praktikování náboženství a předvádění zbožnosti — vnitřní modlitební život a individuální jednání podle vlastního svědomí; místo vypočítavé dobročinnosti z sobeckých pohnutek – spontánní, nezištné jednání z lásky k Bohu, k lidem a k přírodě, k Božímu stvoření, přičemž „láska“ může mít mnoho způsobů vyjádření: pozornost, ohleduplnost, úctu, soucit, náklonnost, útěchu, pomoc a podporu; místo pohodlné, slepé víry – živá, vidoucí víra vycházející z poznání a duchovního vědění.

Ve svých zjeveních Pán nejprve adresoval své slovo přítomným věřícím, které často oslovoval jako „(můj) lid“, „učedníky“ nebo „dělníky“, příležitostně také jako „(milovaný) Izrael“. V širším smyslu se však jeho slovo, až na výjimky, obrací k celému duchovnímu Izraeli, k celému Božímu lidu na celém světě a k lidem všech národů, ras a náboženství. Přijmou však tito lidé nové Boží slovo s radostí a uznáním?

To nesmí a nesmí být důvodem k založení nové náboženské komunity, církve nebo sekty. Je to Boží výzva k obnově a duchovním proměně člověka a všech jeho společenských a náboženských institucí. Kdo odmítá Jeho Třetí zákon pro lidstvo, odmítá Jeho samotného a Jeho Svatého Ducha, který se v něm zjevuje. Toto varovné slovo z Božího nového poselství lásky ať si každý dobře zapamatuje a vezme k srdci, stejně jako varování obsažená v Ježíšových podobenstvích o „moudrých a pošetilých pannách“ (Mat. 25, 1-13) a o „královské svatbě“ (Mat. 22, 2-14). Neboť toto slovo je svatým olejem pro zhasínající světla Ducha, je chlebem a vínem ze stolu Páně, věčným pokrmem a osvěžením duše.

Obsah

Obsah

Údaje o vydavateli 5

Předmluva 10

Úvod 12

Obsah 19

I. Druhý příchod Krista – Třetí období zjevení 35

Kapitola 1 – *V očekávání Kristova návratu* 35

Úvodní a ký pohled na dějiny spásy 35

Naděje a očekávání 36

Biblická zaslíbení 38

Naplněná znamení 39

Kapitola 2 – *Úsvit Třetího času* 41

První zvěst 41

Zprávy a sdělení z celého světa 41

Působení Eliáše jako předchůdce Páně 43

Kapitola 3 – *Duchovní slunce Kristova návratu* 46

Příchod Pána 46

Všechny oči se na mě upřou 48

Kapitola 4 – *Poučení skrze božská zjevení* 50

Zdroj zjevení 50

Místa zjevení a příjemci zjevení 51

Zprostředkování božských zjevení 54

Forma zjevení 58

Časové omezení zjevení 59

Kapitola 5 – *Důvod nového Božího zjevení* 60

Boží vůle ke spáse 60

Odstranění omylů a zvenčí vnucených forem uctívání 61

Osvěta o pravém životě 63
Vývoj, duchovní zdokonalení a spasení člověka 66
Kapitola 6 – *Třetí zákon a velká kniha života* 67
Kniha lásky, pravdy a moudrosti Boží 67
Kapitola 7 – *Účinek a význam duchovního učení* 72
Účinek zjevení 72
Poznání a naděje z nového slova 74
Kapitola 8 – *Nové Kristovy církve, učedníci, apoštolové a Boží poslové* 79
Světlo a stín v církvích zjevení 79
Pravé učednictví, noví apoštolové 84
Boží poslové po celém světě a ve všech dobách 86
II. Ohlédnutí za prvním a druhým obdobím zjevení 89
Kapitola 9 – Příběhy a postavy izraelského národa 89
Příběh o pádu do hříchu 89
Svobodná vůle a prvotní hřích 89
Potopa 90
Abrahamova obětavost 91
Jakubův sen o nebeském žebříku 91
Josef a jeho bratři 92
Putování izraelského lidu pouští pod vedením Mojžíše 93
Eliášův boj za pravého Boha 93
Dvanáct kmenů Izraele 94
Proroci a první králové Izraele 95
Kapitola 10 – Když se naplnil čas 95
Prorocká věštba 95
Očekávání Mesiáše u židovského národa 96
Marie, Ježíšova biologická matka 97
Klanění Ježíškovi 97
Pouto lásky mezi Ježíšem a Marií 97

Ježíšovo vědění a moudrost 97
Nechápavost lidského okolí v Nazaretu 98
Kapitola 11 – Ježíšovo působení na zemi 99
Křest v Jordánu; doba přípravy na poušti 99
Jednota Ježíše s Bohem 99
Neuznání Ježíše jako očekávaného Mesiáše 100
Ježíš jako spasitelský host mezi prostým lidem 101
Neúnavný kazatel Ježíš 101
Ježíšova láska k dětem a přírodě 102
Ježíšovo učení 102
„Zázraky“ Ježíše 103
Cizoložnice 105
Marie Magdaléna 105
Nikodém a otázka reinkarnace 106
Ježíšovo proměnění 106
Nedostatek odvahy k vyznání 107
Nepřátelství vůči Ježíši 107
Oznámení o rozloučení 108
Ježíšův vstup do Jeruzaléma 109
Poslední večeře 110
Kapitola 12 – Utrpení, smrt a vzkříšení 111
Celoživotní útrapy a utrpení Ježíše 111
Zrada Jidáše 111
Ježíšovo utrpení 112
Ježíšův vykoupení v záhrobních světech 117
Zjevení Ježíše po jeho vzkříšení 118
Kapitola 13 – Poslání a význam Ježíše a jeho apoštolů 119
Oprava starého obrazu Boha a jeho tradic 119
Příklad Ježíše 120

Význam Ježíšova učení ... 121
Povolání, učení a zkoušky Ježíšových učedníků ... 121
Apoštol Jan ... 122
Apoštolové Petr a Pavel ... 123
Vzorovost apoštolů ... 124
Šíření křesťanství ... 125
III. Doba církevního křesťanství ... 126
Kapitola 14 – Křesťanství, církve a kulty ... 126
Vývoj křesťanství ... 126
Náboženské obřady ... 127
Duchovenstvo ... 128
Večeře Páně a mše ... 129
Křest ... 130
Vzpomínka na mrtvé ... 132
Hmotné symboly, kříže a relikvie ... 132
Uctívání svatých ... 133
Církevní svátky ... 134
Boží přítomnost navzdory falešným formám uctívání ... 136
Kapitola 15 – Zdánliví křesťané, církevní bludy a nešvary ... 136
Jmenovití křesťané ... 137
Nevěřící a fanatici víry ... 138
Zkreslení Ježíšova učení a jejich důsledky ... 139
Nesprávný vývoj a nešvary v křesťanství ... 141
IV. Zákon – láska k Bohu a k bližnímu ... 142
Kapitola 16 – Boží zákon ... 142
Síla Božího zákona ... 143
Boží zákon lásky v duchovním díle „ “ ... 144
Porušování Božích zákonů a jeho důsledky ... 144
Plnění nejvyššího zákona ... 146

Kapitola 17 – Nový způsob uctívání Boha 147
Vývoj forem uctívání 147
Falešné modlitby bez odevzdání a víry 148
Skutečná modlitba 149
Čtyři aspekty dokonalé modlitby 151
Spontánní modlitba srdce beze slov 152
Denní modlitba 154
Den odpočinku jako den sebereflexe 155
Proste, a bude vám dáno 156
Požehnání přímluvy 157
Nutnost modlitby 158
Blahodárné účinky modlitebního života 159
Síla modlitby 160
Láska k Bohu a k bližnímu jako uctívání Boha 161
Rozhovor mezi Bohem a člověkem 163
Kapitola 18 – Dělá milosrdenstva a ústřední význam lásky 166
Zpětné požehnání dobrých skutků 166
Skutečná a falešná dobročinnost 167
Duchovní a hmotná činnost lásky 168
Všeobecný význam lásky 169
Vysoká moc lásky 171
V. Formy zjevení a působení Boha 171
Kapitola 19 – Trojice Boží 171
Jednota Boha s Kristem a Duchem Svatým 172
Tři způsoby Božího zjevení 173
Bůh jako Stvořitelský duch a Otec 175
Kristus, láska a Slovo Boží 176
Duch Svatý – Boží pravda a moudrost 177
Kapitola 20 – Maria, Boží mateřská láska 178

Pozemská existence Marie v pokoře 178
Marie a Ježíš 178
Panenství Marie 179
Příklad Marie pro ženy 180
Marie jako přímluvkyně, utěšitelka a spoluvykupitelka lidí 181
Božská přirozenost Marie 182
Všeobecné vyzařování Marie 183
Kapitola 21 – Všemohoucnost, všudypřítomnost Boha a jeho spravedlnost 184
Boží moc 184
Boží přítomnost ve všem stvořeném 185
Rány osudu 187
Boží spravedlnost 188
Kapitola 22 – Láska, péče a milost Boží 191
Láska Nebeského Otce 191
Boží péče a pomoc 192
Pokora Nejvyššího 194
Boží soucit a sdílení utrpení 195
Boží odpuštění, milost a slitování 195
Kapitola 23 – Boží inspirace a zjevení 197
Božské inspirace 197
Přizpůsobení božských zjevení lidskému chápání 198
Různé druhy Božích zjevení 199
Nutnost božských zjevení 200
Nekonečnost božských zjevení 201
Zjevení Boží přítomnosti v člověku 203
VI. Stvoření 203
Kapitola 24 – Duchovní a hmotné stvoření 203
Stvoření duchovních bytostí 203
Působení velkých duchů ve stvořitelském díle 204

Boží prozřetelné myšlenky 204
Stvoření hmotných světů pro duchovní bytosti 204
Stvoření člověka 205
Vzpomínka na ráj 206
Povaha člověka 206
Jednota Stvořitele se stvořením 207
Kapitola 25 – Příroda 207
Zákony přírody 207
Boží přítomnost v přírodě 208
Příroda, Boží stvoření a podobenství pro duchovno 208
Moc Božích dětí nad přírodou 209
Člověk a příroda 209
Kapitola 26 – Jiné světy 211
Univerzální světlo Kristovo 211
Duchovní spojení mezi světy 212
Poznávání jiných světů a forem života 213
Určení hvězd 214
Kapitola 27 – Posmrtný život 214
Nezbytná znalost duchovního života 214
„Nebe“ a „peklo“ 215
Hudba nebes 218
V domě Mého Otce je mnoho „bytů“ 218
VII Cesta vývoje k dokonalosti 219
Kapitola 28 – Umírání, smrt a probuzení na onom světě 219
Nesmrtelnost ducha 219
Příprava na odchod z tohoto světa 220
Přechod do jiného světa 221
„Spánek smrti“ 223
Setkání v záhrobí 223

Soud nad duchem skrze vlastní svědomí ... 223
Znovuzískané duchovní vědomí ... 227
Kapitola 29 – Očištění a vzestup duší v posmrtném životě ... 228
Výčitky svědomí, lítost a sebekritika ... 228
Vyrovnávající spravedlnost ... 229
Vzestup duší do Božího království ... 230
Kapitola 30 – Vývoj duše skrze reinkarnace ... 233
Zákon vývoje ... 233
„Vzkříšení těla“ — správně pochopeno ... 234
Různá úroveň vývoje duší ... 235
Znalost předchozích pozemských životů a vlastní úrovně vývoje ... 235
Láska jako nezbytnost pro duchovní a duševní rozvoj ... 236
Různé důvody reinkarnací ... 237
Cesta k dokonalosti ... 238
Univerzální škola života ... 238
Přesvědčivost učení o reinkarnaci ... 240
Cesty reinkarnace duše ... 241
Kapitola 31 – Spása, vykoupení a věčné spasení ... 243
Oprava mylných představ o vykoupení ... 243
„Nebe“ je třeba si zasloužit ... 246
Nejmocnější síla ke spáse ... 249
Spása a vykoupení pro každou duši ... 250
Nádherná budoucnost Božích dětí ... 252
VIII. Člověk ... 253
Kapitola 32 – Inkarnace, povaha a poslání člověka ... 253
Inkarnace na Zemi ... 253
Správné hodnocení těla a jeho vedení duchem ... 255
Význam a úloha duše, ducha a svědomí v člověku ... 256
Boží chrám v člověku ... 259

Kapitola 33 – Muž a žena, rodiče a děti, manželství a rodina 260
Vztah mezi mužem a ženou 260
Povaha a poslání muže 262
Žena, manželka a matka 264
Výchova dětí a mládeže 265
Slovo k dětem a pannám 266
Manželství a rodina 267
Kapitola 34 – Svobodná vůle a svědomí 269
Význam svědomí a svobodné vůle 269
Zneužití svobodné vůle 272
Nutnost následovat impulsy svědomí 273
Souboj mezi svobodnou vůlí a svědomím 274
Prohloubení svědomí prostřednictvím nového Božího slova 275
Kapitola 35 – Síla myšlenek, citů a vůle 276
Vysílání a přijímání myšlenek a jejich účinky 276
Síla pocitů, přání nebo obav 278
Nedostatek sebeovládání 279
IX Učení božské moudrosti 279
Kapitola 36 – Víra, pravda a poznání 279
Víra, která překonává vše 279
Poznání Boží pravdy 280
Poznání duchovního a božského 282
Předpoklady pro duchovní poznání 283
Nezbytné rozšíření vědomí člověka 283
Kapitola 37 – Správné chápání biblických textů 285
Výklad biblických slov a zaslíbení 285
Zjevení Ježíše skrze apoštola Jana 288
Kapitola 38 – Tři doby zjevení a sedm epoch pečetí 289
Závislost Božích zjevení na vývoji 289

Tři Boží závěti ... 291
Třetí doba ... 293
Sedm epoch dějin spásy ... 294
Kapitola 39 – Pozemský a duchovní Izrael ... 297
Historické poslání Izraele, jeho selhání ... 297
Rozdělení židovského národa na pozemsky a duchovně smýšlející ... 298
Duchovní lid Izraele ... 299
144 000 vyvolených a označených ... 301
Kapitola 40 – Síly dobra a zla ... 304
Původ dobra a zla ... 304
Pýcha a pokora ... 306
Dobro, člověk dobré vůle ... 307
Zlo, člověk propadlý zlu ... 308
Boj mezi dobrem a zlem ... 309
Pokušení a svody ... 310
Morální zločiny ... 311
Bezmocnost a pomíjivost zla ... 311
Síla odpuštění ... 312
Kapitola 41 – Spojení mezi tímto světem a oním světem ... 312
Inspirace a pomoc ze strany duchovního světa ... 313
Zmatené a zlovolné duchy ... 315
Boj duchů o lidi ... 317
Spojení s Božím duchovním světem ... 319
Kapitola 42 – Vina a pokání, zkoušky a utrpení ... 321
Nutnost pokání a pokání ... 321
Zákon o smíření ... 322
Příčina zkoušek a utrpení ... 323
Víra, odevzdání a pokora v zkouškách ... 324
Význam utrpení a bolesti ... 325

Kapitola 43 – Nemoc, uzdravení a obnovení 327
Původ a smysl nemoci 327
Uzdravení vlastní silou 327
Obnova člověka 329
Kapitola 44 – Život v božském smyslu 329
Nezbytná rovnováha 329
Dobré a zhoubné radosti 330
Požehnané a nešťastné bohatství 331
Zákon dávání 332
Plnění povinností a úkolů 333
Kapitola 45 – Předurčení, smysl a naplnění života 334
Boží prozřetelnost a předurčení v lidském osudu 334
Ve škole života 336
Smysl a hodnota lidského života 337
X Materialismus a spiritualismus 339
Kapitola 46 – Zbloudilý, materialistický člověk 339
Duševní lenost, nevědomost a pýcha člověka 339
Nedostatek ochoty k odříkání, úsilí a zodpovědnosti 341
Duševní utrpení člověka 343
Nesprávné pozemské chování a jeho důsledky 345
Kapitola 47 – Materialismus a spiritualismus 346
Dopad vládnoucího materialismu 347
Podstata spiritualismu 347
Kdo se může právem nazývat spiritualistou? 348
Spiritualismus v náboženstvích a vyznáních 349
Kapitola 48 – Duchovní dary a spiritualizace 350
Duchovní schopnosti člověka 350
Předpoklady a znaky skutečné duchovnosti 354
Blahodárný účinek duchovnosti 355

XI Lidstvo 355
Kapitola 49 – Náboženství a soudnictví 355
Žádné náboženství ani vyznání není jediné pravé 356
Nepřátelství náboženství vůči vývoji 357
Vztah mezi náboženstvím a vědou 358
Tvrdost a nespravedlnost pozemského soudnictví 359
Tvrdosrdečná sebespravedlnost člověka 360
Pozemská spravedlnost jako nutné zlo 360
Kapitola 50 – Vzdělání a věda 361
Ješitnost a pýcha z vědění 361
Důsledky materialistického racionálního uvažování 362
Inspirace nových vědeckých poznatků Bohem a duchovním světem 365
Uznání vědců působících pro blaho lidstva 367
Kapitola 51 – Vládci, zneužití moci a války 368
Pomíjivá iluze pozemské moci a velikosti 368
Nárokované násilí nad lidmi a národy 369
Úvahy o druhé světové válce 371
Odpor a nesmyslnost válek 372
Kapitola 52 – Nespravedlnost a úpadek lidstva 374
Podrobení a vykořisťování slabých silnými 374
Zkaženost lidstva 376
Zvrácený svět nezralého lidstva 377
XII Soud a očištění lidstva 379
Kapitola 53 – Nastal čas soudu 379
Sklizeň plodů lidského semene 379
Očištění lidstva při soudu 380
Boží láska v soudu 382
Kapitola 54 – Boj světových názorů, náboženství a církví 383
Duchovní boje před Kristovým královstvím míru na zemi 383

Boj o duchovní nadvládu na Zemi 384
Boj proti duchovnímu učení 385
Ignorování nebo potlačování duchovních zjevení a duchovního uzdravování 387
Kapitola 55 – Očištění země a lidstva při soudu 387
Varovný hlas Boha a přírody před očistným soudem 387
Moc a vláda zla budou zlomeny 389
Apokalyptické války, epidemie, pohromy a zkáza 391
Příroda a přírodní katastrofy 391
Boží spravedlnost lásky a milosrdenství 394
Účinek soudu 394
XIII Proměna a dovršení světa a stvoření 396
Kapitola 56 – Vítězství a uznání duchovního díla Krista 396
Šíření duchovního učení skrze Boží posly 396
Boj o uznání nového slova 396
Síla učení Ducha Svatého 397
Poznání Kristova návratu po celém světě 398
Kapitola 57 – Obrat a změna ve všech oblastech 399
Nová a hlubší poznání 399
Osvícení skrze lidi poslané Bohem 401
Proměna člověka 402
Změny a převraty ve všech oblastech života 405
Kapitola 58 – Kristovo království míru a dovršení stvoření 406
Rozhodující síla v Kristově království míru 406
Nový člověk 407
Země jako země zaslíbená a odraz nebeského království 409
Dokončení stvoření 410
Chvalozpěv obnovené harmonie stvoření 411
XIV Mise 412

Kapitola 59 – Úkol šířit nové Boží slovo 413
Pokyny k vydávání knih, výňatků a překladů 413
Právo poznat nové Boží slovo 413
Pokyny pro šíření duchovního učení 415
Kapitola 60 – Působení v duchu Kristově 416
Nezbytné vlastnosti, ctnosti a schopnosti nových učedníků 416
Správné chování při šíření slova 420
Správný způsob hlásání slova 422
Úkol utěšovat a uzdravovat tělesně i duševně trpící 425
Okamžik zahájení celosvětové mise 427
XV. Napomenutí, varování, poučení 427
Kapitola 61 – Napomenutí a varování Pána 427
Přikázání a úkoly 427
Víra, naděje, láska, pokora, důvěra 429
Modlitba, studium, bdělost, obnova a duchovnost 430
Varování určená společenstvím zjevení 432
Varování před pokračováním zjevení po roce 1950 a falešnými „zjeveními Kristovými“ 433
Nedostatky, pokrytectví, neřestnost 434
Falešné pokání a falešná očekávání 436
Varování pro národy a mocné této země 437
Kapitola 62 – Slova pro přítomné posluchače v Mexiku 438
Slova pro přítomné posluchače v Mexiku 438
Kapitola 63 – Poučení pro církve a všechny Kristovy učedníky 453
Duchovní dílo Kristovo 453
Duchovní Izrael a židovský národ 462
Učednictví a spiritualita 464
Vývoj 474
Očištění a zdokonalení 477

Na této straně i na oné straně pozemského života 480
Zjevení Božství 484
Člověk a jeho poslání 486
Nedostatky, prohřešky, bloudění 492
Očištění a duchovní povznesení lidstva 494
XVI. Proroctví a podobenství, útěcha a zaslíbení 496
Kapitola 64 – Proroctva 496
Naplnění starých a nových proroctví 496
Velké proroctví pro národy z 10. ledna 1945, ke konci druhé světové války 497
Války a přírodní katastrofy — znamení na nebi 498
Proroctví o rozkolu v mexických společenstvích 499
Kapitola 65 – Podobenství, útěcha a zaslíbení 500
Podobenství o špatných správcích 500
Podobenství o přechodu pouští do Velkého města 501
Podobenství o velkorysosti krále 504
Blahoslavenství a požehnání 505
Povzbuzení k duchovnímu růstu 506
Boží volání 507
Výzva lidem této doby: 507
Výzva intelektuálům: 508
Výzva k unaveným a obtíženým**:** 508
Výzva duchovnímu Izraeli: 508
Božská učení v Mexiku 1866–1950 509

Třetí Zákon

I. Druhý příchod Krista – Třetí období zjevení

Kapitola 1 – *V očekávání Kristova návratu*

Úvodní a ký pohled na dějiny spásy
1. Na počátku věků chyběla světu láska. První lidé byli daleko od toho, aby pocítili a pochopili tu božskou sílu – tu esenci Ducha, původ všeho stvořeného.
2. Věřili v Boha, ale připisovali Mu pouze moc a spravedlnost. Lidé věřili, že božský jazyk chápou skrze živly přírody; proto si mysleli, že když je viděli mírné a pokojné, Pán souhlasí s lidskými skutky; avšak když se přírodní síly rozpoutaly, domnívali se, že v tom poznávají Boží hněv, který se projevoval touto formou.
3. V srdcích lidí se utvořila představa o strašlivém Bohu, který v sobě nesl hněv a pocit pomsty. Když se tedy domnívali, že Boha urazili, přinášeli Mu zápalné oběti a dary v naději, že Ho usmíří.
4. Říkám vám, že ty dary nebyly inspirovány láskou k Bohu: byla to bázně před Božskou spravedlností, strach z trestu, co vedlo první národy k tomu, aby svému Pánu platily daně. 5. Božského Ducha nazývali prostě Bohem, ale nikdy Otcem nebo Mistrem.
6. Byli to patriarchové a první proroci, kteří začali lidem vysvětlovat, že Bůh sice byl spravedlností — ano, ale dokonalou spravedlností; že byl především Otcem a jako Otec miloval všechna svá stvoření.
7. Krok za krokem lidstvo pomalu kráčelo po cestě svého duchovního vývoje a pokračovalo ve své pouti, přecházelo z jedné éry do druhé a skrze zjevení, která Bůh svým dětem ve všech dobách dával, poznávalo něco více z božského tajemství.
8. Přesto člověk nedosáhl plného poznání božské lásky; neboť Boha nemiloval skutečně jako otce, ani nebyl schopen ve svém srdci pocítit lásku, kterou mu jeho Pán vždy prokazoval.
9. Bylo nutné, aby se dokonalá láska stala člověkem, aby se „Slovo“ vtělilo a přijalo tělo, které by bylo pro lidi hmatatelné a viditelné, aby tak konečně poznali, jak moc a jakým způsobem je Bůh miluje.
10. Ne všichni v Ježíši rozpoznali přítomnost Otce. Jak by ho také mohli rozpoznat, když byl Ježíš pokorný, soucitný a milující i k těm, kteří ho uráželi? Oni považovali Boha za silného a pyšného vůči svým nepřátelům, soudícího a strašného pro ty, kteří ho uráželi.
11. Ale stejně jako mnozí toto slovo odmítli, mnozí mu také uvěřili – tomu slovu, které proniklo až do hloubi srdce. Ten způsob, jak uzdravovat utrpení a nevyléčitelné nemoci pouhým pohlazením, pohledem nekonečného soucitu,

slovem naděje, to učení, které bylo zaslíbením nového světa, života plného světla a spravedlnosti, již nebylo možné vymazat z mnoha srdcí, která pochopila, že ten božský člověk byl pravdou Otce, božskou láskou Toho, koho lidé neznali, a proto nemohli milovat.

12. Semeno té nejvyšší pravdy bylo navždy zaseto do srdce lidstva. Kristus byl ten, kdo zasel, a stále se stará o svou úrodu. Poté sklidí své plody a bude se z nich navždy radovat. Tehdy již ve svém slově neřekne: „Mám hlad“ nebo „Mám žízeň“, neboť konečně ho budou milovat jeho děti, tak jako on je miloval od počátku.

13. Kdo k vám mluví o Kristu, učedníci? On sám.

14. Jsem to já, „Slovo“, které k tobě znovu promlouvá, lidstvo. Poznejte mě, nepochybujte o mé přítomnosti kvůli nenápadnosti, v níž se zjevuji. U mě nemůže být žádná pýcha.

15. Poznejte Mě podle Mé tehdejší životní cesty na světě, vzpomeňte si, že jsem zemřel stejně pokorně, jako jsem se narodil a žil. (296, 4-16)

Naděje a očekávání

16. Po mém odchodu v „Druhém čase“ očekávali ti, kteří ve Mne zachovali víru, z generace na generaci můj návrat. Božské zaslíbení se předávalo z rodičů na děti a mé slovo udržovalo při životě touhu zažít můj návrat.

17. Každá generace věřila, že je tou vyvolenou, v očekávání, že se v ní naplní slovo jejího Pána.

18. Tak plynul čas a generace se střídaly, a z srdcí byla moje zaslíbení stále více vytlačována a lidé zapomněli bdít a modlit se. (356, 4-5)

19. Svět je podroben zkoušce, národy pociťují celou tíhu mé spravedlnosti, která na ně dopadá, a mé světlo, můj hlas, který vás volá, se stává cítitelným v celém lidstvu.

20. Lidé pociťují mou přítomnost, vnímají můj Univerzální paprsek, který sestupuje a spočívá na nich. Tuší mě, aniž by znali toto dílo*, aniž by slyšeli mé slovo, a pozvedají ke mně své duše, aby se mě ptali: „Pane, v jaké době žijeme? Tyto zkoušky a utrpení, které postihly lidi – co znamenají, Otče? Copak neslyšíš nářek tohoto světa? Neřekl jsi snad, že se vrátíš? Kdy tedy přijdeš, ó Pane?“ A v každé skupině věřících a náboženském společenství se pozvedá duch mých dětí a oni Mě hledají, prosí Mě, ptají se Mě a očekávají Mě. (222, 29)

** Zjevení Krista při jeho návratu ve slově, v duchovní podobě, která začala v roce 1866 v Mexiku prostřednictvím průkopníka Eliáše.*

21. Lidé se Mě ptají a říkají Mi: „Pane, jestliže existuješ, proč se mezi námi nezjevuješ, ačkoli jsi v jiných dobách sestoupil až do našeho pozemského světa? Proč nepřicházíš dnes? Je naše bezbožnost nyní tak velká, že ti brání přijít nám na pomoc? Vždy jsi hledal ztracené, „slepé“, „malomocné“ – nyní je jich svět plný. Nevzbuzujeme již tvůj soucit?

22. Řekl jsi svým apoštolům, že se vrátíš k lidem a že dáš znamení svého příchodu, která nyní, jak věříme, vidíme. Proč nám neukazuješ svou tvář?“

23. Hle, tak na Mě lidé čekají, aniž by cítili, že jsem mezi nimi. Jsem před jejich očima, a oni Mě nevidí; mluvím k nim, a oni neslyší můj hlas; a když Mě konečně na okamžik spatří, zapírají Mě. Ale já nadále vydávám svědectví o Sobě a ty, kteří v Mě doufají, budu i nadále očekávat.

24. Avšak vskutku, znamení mého zjevení v této době byla veliká, dokonce i krev lidí, prolitá v potocích a zalévající zemi, oznamovala čas mé přítomnosti mezi vámi jako Duch Svatý. (62, 27-29)

25. Nikdo by neměl být mou přítomností překvapen. Již skrze Ježíše jsem vám naznačil události, které by ohlašovaly mé zjevení jako Ducha pravdy. Také jsem vám řekl, že mé příchod se uskuteční v Duchu, aby nikdo neočekával hmotné projevy, které nikdy nepřijdou.

26. Podívejte se na židovský lid, jak stále očekává Mesiáše, aniž by ten přišel v podobě, kterou očekávají, protože ten pravý již byl mezi nimi a oni Ho nepoznali.

27. Lidstvo, nechceš uznat mé nové zjevení, abys mě nadále očekával podle svých představ o víře a ne podle toho, co jsem ti slíbil? (99, 2)

28. Svět nemá očekávat žádného nového Mesiáše. Stejně jako jsem slíbil, že se vrátím, dal jsem vám také vědět, že mé příchod bude duchovní; lidé se však nikdy nedokázali připravit na to, aby mě přijali.

29. Tehdy lidé pochybovali o tom, že by se Bůh mohl skrývat v Ježíši, kterého považovali za člověka jako všechny ostatní a za stejně ubohého jako kohokoli jiného. Přesto se lidé později, s ohledem na mocné skutky Kristovy, přesvědčili, že v tom člověku, který se narodil na světě, vyrostl a zemřel, bylo „Slovo“ Boží. V dnešní době by však mnozí lidé můj příchod uznali pouze tehdy, kdybych přišel jako člověk, jako v Druhém čase.

30. Důkazy o tom, že přicházím v Duchu a takto se zjevuji lidstvu, nebudou navzdory svědectvím uznány všemi, neboť materialismus bude pro mnohé jako temná páska přes oči.

31. Kolik lidí by chtělo ještě jednou vidět Krista trpět na světě a přijmout od Něho zázrak, aby uvěřili v Jeho přítomnost nebo v Jeho existenci. Ale vpravdě vám říkám, že na této zemi již nebude žádný jesličky, které by Mě viděly narodit se jako člověka, ani další Golgota, která by Mě viděla zemřít. Nyní Mě všichni, kdo vstanou k pravému životu, pocítí ve svém srdci zrození, stejně jako Mě všichni, kdo tvrdohlavě setrvávají v hříchu, pocítí ve svém srdci smrt. (88, 27-29)

32. Hleďte, kolik lidí v této době zkoumá spisy minulých časů, přemýšlí o prorocích a snaží se

pochopit zaslíbení, která Kristus učinil ohledně svého návratu.

33. Poslouchejte, jak říkají: „Mistr je blízko“ – „Pán je již zde“, nebo: „Brzy přijde“, a dodávají: „Znamení jeho návratu jsou jasná a zřejmá.“

34. Jedni Mě hledají a volají, jiní cítí Mou přítomnost, další tuší Mé příchod v Duchu.

35. Ach, kéž by již ve všech byla ta žízeň po poznání, kéž by všichni měli tu touhu po poznání nejvyšší pravdy! (239, 68-71)

36. Hle, jak lidé všech vyznání a sekt zkoumají čas, život a události v naději, že objeví znamení, která ohlašují můj příchod. Jsou to nevědomí, kteří nevědí, že se již dlouho zjevuji a že tento způsob zjevování brzy skončí.

37. Ale říkám vám také toto, že mnozí z těch, kteří Mě s takovou touhou očekávají, by Mě nepoznali, kdyby byli svědky způsobu, jakým se zjevuji , ba naopak, zcela by Mě odmítli.

38. K nim se dostanou pouze svědectví a díky nim nakonec uvěří, že jsem byl mezi svými dětmi.

39. I vy jste Mě vnitřně očekávali s netrpělivostí; avšak Já jsem věděl, že Mě poznáte a budete patřit k mým spolupracovníkům v této době. (255, 2-4)

Biblická zaslíbení

40. Ve svém zjevení skrze Ježíše jsem vám oznámil příchod Ducha Svatého; ale lidé věřili, že se jedná o božství, které – jimi nepoznané – se nachází v Bohu, aniž by mohli pochopit, že když jsem mluvil o Duchu Svatém, mluvil jsem k vám o jediném Bohu, který připravoval dobu, v níž se lidem zjeví skrze lidské rozumové schopnosti. (8, 4)

41. Proč by měl být někdo překvapen mými novými zjeveními? Amen, pravím vám, že patriarchové dávných časů již měli vědomost o příchodu tohoto věku, vidoucí jiných epoch jej spatřili a proroci jej ohlašovali. Bylo to božské zaslíbení, které bylo lidem dáno dlouho předtím, než jsem se narodil v Ježíši.

42. Když jsem svým učedníkům oznámil svůj druhý příchod a sdělil jim způsob, jakým se lidem zjevím, uplynulo již mnoho času od doby, kdy vám byl tento slib dán.

43. Nyní máte před očima průběh té doby, zde se naplňují ta proroctví. Koho to může překvapit? Pouze ty, kteří spali ve tmě*, nebo ty, kteří v sobě vymazali mé sliby. (12, 97-99)

** Pojem „temnota“ má zde i jinde význam „nepoznání“, „nevědomost“, zatímco „světlo“ se v opačném smyslu používá jako symbol „poznání“, „osvícení“.*

44. Jelikož jsem věděl, že se budete jen málo zabývat mými učeními, a předvídal jsem omyly, kterým byste při výkladu mých zjevení podlehli, oznámil jsem vám svůj návrat tím, že jsem vám řekl, že vám pošlu Ducha pravdy, aby objasnil mnohá tajemství a vysvětlil vám to, čemu jste nerozuměli.

45. V jádru svého prorockého slova jsem vám totiž oznámil, že v této

době nepřijdu jako na Sinaji za hromů a blesků, ani že se nestanu člověkem a nezlidštím svou lásku a svá slova jako v „Druhém čase“, ale že přijdu k vašemu duchu v paprsku své moudrosti, překvapím váš rozum světlem inspirace a zaklepu na dveře vašich srdcí hlasem, kterému váš duch rozumí. Tyto předpovědi a zaslíbení se právě nyní naplňují.

46. Stačí, abyste se trochu připravili, abyste viděli mé světlo a pocítili přítomnost mého Ducha – toho samého, který vám oznámil, že přijde, aby vás učil a odhalil pravdu. (108, 22-23)

47. Je mnoho těch, kteří se ze strachu nebo z nedostatku píle nevyvinuli a řídí se pouze Mojžíšovým zákonem, aniž by uznali příchod Mesiáše, a jiní, kteří, ačkoli věří v Ježíše, přesto nečekali na zaslíbeného Ducha Utěšitele. Nyní jsem sestoupil potřetí a oni mě nečekali.

48. Andělé ohlásili tato zjevení a jejich volání naplnilo prostor. Poznali jste je? Je to duchovní svět, který k vám přišel, aby dosvědčil mou přítomnost. Vše, co je napsáno, se naplní. Zkáza, která byla vyvolána, porazí pýchu a marnivost člověka, a ten – když se stane pokorným – bude Mě hledat a nazývat Mě Otcem. (179, 38-39)

49. V té době jsem vám řekl: „To, co jsem vám řekl, není vše, co vás musím naučit. Abyste se dozvěděli vše, musím nejprve odejít a poslat vám Ducha pravdy, aby vám vysvětlil vše, co jsem řekl a učinil. Slibuji vám Utěšitele v časech zkoušek.“ Ale tím Utěšitelem, tím Vysvětlovatelem, jsem Já sám, který se vracím, abych vás osvítil a pomohl vám pochopit minulá učení i toto nové, které vám nyní přináším. (339, 26)

50. V moudrosti je léčivý balzám a útěcha, po které vaše srdce touží. Proto jsem vám kdysi slíbil Ducha pravdy jako Ducha útěchy. Je však nezbytné mít víru, abyste nezůstali stát na cestě ani nepociťovali strach tváří v tvář zkouškám. (263, 10-11)

Naplněná znamení

51. Jen málo je lidí, kteří rozpoznávají znamení, že nastala nová éra a že se v současné době duchovně zjevuji lidstvu. Většina z nich zasvěcuje svůj život a úsilí materiálnímu pokroku a v tomto bezohledném a někdy krvavém boji o dosažení svých cílů žijí jako slepci, ztrácejí směr, nevědí již, o co usilují, nevidí jasný lesk nového úsvitu, nevnímají znamení a jsou daleko od toho, aby si osvojili poznání mých zjevení.

52. Toto lidstvo věřilo více učením a slovům lidí než zjevení, která jsem mu v průběhu věků udělil. Čekáte snad, že vám Otec ve své spravedlnosti pošle ještě větší znamení než ta, která vidíte na každém kroku, abyste pocítili a uvěřili, že toto je čas předpovězený pro mé zjevení jako Duch pravdy? Ach, vy lidé malověrní! Nyní pochopíte, učedníci, proč vám

někdy říkám, že můj hlas volá na poušti, protože není nikdo, kdo by jej slyšel a skutečně ho bral v úvahu. (93, 27-28)

53. Aby všichni lidé na Zemi mohli uvěřit pravdě tohoto poselství, způsobil jsem, že ta znamení, která byla v dávných dobách prorokována, byla pociťována po celém světě – proroctví, která hovořila o mém návratu.

54. Proto až se tato Dobrá zpráva dostane k národům, budou lidé zkoumat a prověřovat vše, co k nim v těchto časech bylo řečeno, a s překvapením a radostí zjistí, že vše, co bylo ohledně mého návratu ohlášeno a zaslíbeno, se věrně naplnilo, jak to odpovídá Tomu, který má pouze jednu vůli, jedno slovo a jeden zákon. (251, 49)

55. V „Druhém čase“* jsem svým apoštolům oznámil své nové zjevení, a když se mě ptali, jaká znamení ten čas ohlašují, oznámil jsem jim je jedno po druhém, stejně jako důkazy, které jim dám.

** Dějiny spásy jsou Kristem rozděleny do 3 velkých úseků, věků nebo „dob“, přičemž „Druhá doba“ je dobou Božího zjevení skrze Ježíše a dobou po něm (podrobnosti viz kapitola 38)*

56. Znamení se objevila až do posledního, ohlašovala, že toto je doba předpovězená Ježíšem, a nyní se vás ptám: Kdyby toto duchovní zjevení, na kterém vás nechávám mít podíl, nebylo pravdou – proč se tedy Kristus neobjevil (v podobě očekávané věřícími), ačkoli se znamení naplnila? Nebo snad věříte, že pokušitel má také moc nad celým stvořením a nad přírodními silami, aby vás oklamal?

57. Kdysi jsem vás varoval, abyste nepodlehli svodu falešných proroků, falešných Kristů a falešných spasitelů. Dnes vám však říkám, že vtělená duše je díky svému vývoji, poznání a zkušenosti natolik probuzená, že není snadné nabídnout jí temnotu jako světlo, jakkoli mnoho klamů má k dispozici.

58. Proto jsem vám řekl: Než se vydáte touto cestou ve slepé víře, prověřujte, kolik chcete! Uvědomte si, že toto slovo bylo dáno všem a že jsem si nikdy žádnou jeho část nevyhradil pouze pro určité lidi. Vidíte, že v tomto díle nejsou žádné knihy, v nichž bych se snažil před vámi skrývat nějaké učení.

59. Avšak v té „Druhé době“ jsem vám také skrze ústa svého apoštola Jana řekl: „Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, tam vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Stejně tak jsem vás učil podobenství o pannách, abyste si je v této době vzali k srdci. (63, 79-80)

60. Jelikož se naplnila znamení a soužení a Já jsem se neobjevil ani v synagoze, ani v žádném kostele – netuší snad svět, že se nyní musím zjevit na nějakém místě, neboť nemohu porušit své slovo? (81, 41)

Kapitola 2 – *Úsvit Třetího času*

První zvěst

1. Toto je den vzpomínky: V den jako je dnešek jsem zasvětil své první hlasatele, abych skrze ně zvěstoval svá nová nařízení a svá nová zjevení. Duch Eliáše prostoupil Roqueho Rojase*, aby vám připomněl cestu, kterou je Boží zákon.

** Jméno tohoto prvního hlasatele se vyslovuje „Roke Rochas*“.

2. Okamžik byl slavnostní, duše přítomných se chvěly strachem a radostí, tak jako se chvělo srdce Izraele na hoře Sinaj, když byl vyhlášen Zákon; tak jako se chvěli učedníci, kteří na hoře Tabor viděli Ježíšovo proměnění, když se Mojžíš a Eliáš duchovně zjevili po pravici a po levici Mistra.

3. Ten 1. září 1866 byl zrodem nové éry, úsvitem nového dne: „Třetího času“, který pro lidstvo nastal.

4. Od té chvíle se neustále naplňují mnohá proroctví a mnohé sliby, které Bůh dal lidem již před tisíci lety. Naplnily se u vás, muži a ženy, kteří v této době obýváte svět. Kdo z vás byl snad na zemi, když byla ta proroctví vyslovena a ta zaslíbení učiněna? Jen já to vím; ale podstatné je, abyste věděli, že jsem vám to slíbil a že to nyní plním.

5. Víte o tom „oblaku“, na kterém mě viděli moji učedníci stoupat, když jsem se jim naposledy zjevil? Neboť pravdivě je psáno, že se vrátím „na oblaku“, a já jsem to splnil . 1. září 1866 přišel můj Duch na symbolickém oblaku, aby vás připravil na přijetí nového učení. Poté, v roce 1884, jsem vám začal předávat své učení.

6. Nepřišel jsem jako člověk, ale duchovně, omezen v paprsku světla, abych jej nechal spočívat na lidské rozumové schopnosti. To je prostředek, který jsem svou vůlí zvolil, abych k vám v této době promlouval, a připočítám vám víru, kterou v toto slovo máte.

7. Neboť není to Mojžíš, kdo vás vede pouští do Zaslíbené země, ani Kristus jako člověk, který vám dává slyšet své slovo života jako cestu ke spáse a ke svobodě. Nyní je to lidský hlas těchto stvoření, který dosahuje vašich uší, a je nutné se zduchovnit, abyste objevili božskou esenci, v níž jsem přítomen. Proto vám říkám, že je záslužné, abyste v toto slovo věřili, neboť je zprostředkováno nedokonalými bytostmi. (236, 46-50)

8. V roce 1866 vznikla první komunita spiritualistů, učedníků tohoto díla. Poučováni světlem mého Ducha a Eliáše začali tito první učedníci přijímat paprsky poselství, které vy nyní, před jeho završením, přijímáte v plnosti. (255, 10)

Zprávy a sdělení z celého světa

9. Eliáš, který musel přijít jako první, aby připravil cestu Pánu, se poprvé zjevil v roce 1866 prostřednictvím lidského rozumu. Nechcete věnovat trochu času prozkoumání znamení a událostí, které se odehrály ve všech

oblastech a které se časově shodovaly s tímto zjevením? Opět to budou ti učenci, kteří studují hvězdy a kteří byli ve starověku nazýváni mágové, kdo dosvědčí, že nebe dalo znamení, která jsou božskými voláními. (63, 81)

10. Nemyslete si, že tento bod na Zemi, kde se toto slovo slyší, je jediným místem, kde se zjevuji svým dětem. Neboť vpravdě vám říkám, že mé zjevení v různých podobách je celosvětové.

11. Eliáš, který se mezi vámi zjevil jako průkopník mého zjevení skrze lidský rozum, nepřišel jen do této země, kde přebýváte. Putoval z jednoho místa na zemi na druhé a ohlašoval Nový čas a zvěstoval příchod Království nebeského.

12. Ze všech stran se ozývaly hlasy, které vám ohlašovaly můj příchod: otřesená příroda otřásala zemí, věda žasla nad novými zjeveními, duchovní svět* se vrhal na lidi, a přesto lidstvo zůstávalo hluché k těmto hlasům, předzvěstím nové éry.

** Tento výraz se vztahuje k obyvatelům vyšších nadpřirozených úrovní, k duchům světla Božího duchovního světa.*

13. Proud božského světla sestoupil, aby vyvedl lidi z jejich temnoty. Ale oni – sobecký a materializovaní*, daleko od toho, aby usilovali o zdokonalení duše, o morální zlepšení svého života na Zemi – použili toto světlo pouze k tomu, aby si vytvořili trůny a slávu, pohodlí a potěšení pro tělo a – pokud to považovali za nutné – také zbraně, aby zničili život svých bližních. Jejich oči byly oslněny intenzitou mého světla a jejich marnivost se jim stala zkázou. Ale říkám vám, že právě skrze toto světlo najdou pravdu, objeví cestu a zachrání se.

** To znamená opak slova „zduchovněný“, tedy život a myšlení člověka zaměřené pouze na hmotné a tělesné.*

14. Ti, kteří byli schopni přijmout toto světlo do své mysli a přijali je jako božské poselství, nechali své svědomí řídit své kroky a sloužit jako vodítko pro své jednání. Neboť měli tušení, že Pán se vrátil a že je mezi lidmi.

15. Zástupci různých sekt a vyznání mě nechtěli přijmout; jejich srdce, jejich pýcha a jejich falešná velikost jim bránily, aby mě duchovně přijali. Proto se po celé zemi vytvořily skupiny, bratrstva a sdružení těch, kteří cítí přítomnost Nového času, kteří hledají samotu, aby se modlili a přijímali inspiraci Pána. (37, 76-81)

16. Existují náboženské společenství, která se snaží připravovat na můj návrat, aniž by věděla, že se již chystám odejít.

17. Volal jsem všechny a vskutku, mé volání a zvěst, že se v současné době zjevuji lidem, se dostaly do všech koutů země, spolu se svědectvími a důkazy, které o mně hovoří: obrácení hříšníci, obrácení nevěřící, „mrtví“, kteří vstanou z

mrtvých, nevyléčitelně nemocní, kteří se uzdraví, a posedlí, kteří budou osvobozeni od svého zla.

18. Ale našel jsem mnohé hluché, jiné pyšné na svou pozemskou slávu a další příliš bojácné, aby zvěstovali mé zjevení jako Ducha pravdy. Přijímal jsem a učil všechny, kteří ke Mně přišli a důvěřovali Mé lásce. (239, 17-19)

19. Z jiných zemí přijdou k tomuto národu zástupy lidí, kteří se vás budou dychtivě vyptávat na duchovní události, kterých jste v této době byli svědky , a také na zjevení a proroctví, která jsem vám dal.

20. Neboť v mnoha částech světa přijali Moje poselství, která říkají, že Můj božský paprsek sestoupil na jedno místo na Západě, aby promluvil k lidstvu této doby.

21. Až nadejde ten čas, uvidíte, jak k vám budou přicházet lidé z jiných národů a zemí, aby vás vyhledali. Tehdy budou muži velkých vyznání zarmouceni, že to nejsou oni, na koho jsem se obrátil. (276, 45)

22. Jak málo se svět zajímá o mé nové zjevení! Jak málo je těch, kteří bdí a očekávají Mě, a jak mnoho je těch, kteří spí!

23. O těch, kteří žijí v očekávání Mého příchodu, vám mohu říci, že ne všichni tuší skutečnou podobu Mé přítomnosti v této době. Neboť zatímco někteří pod vlivem starých náboženských představ se domnívají, že se vracím na svět jako člověk, jiní věří, že se musím zjevit v nějaké podobě viditelné pro lidské oko, a jen velmi málo lidí uhádne pravdu a tuší, že mé příchod je duchovní.

24. Zatímco jedni se ptají, jakou podobu přijmu, v kterou hodinu nebo v který den se ukážu na zemi a na kterém místě se zjevím, jiní říkají, aniž by mysleli na konkrétní podoby nebo časové okamžiky: „Mistr je již mezi námi, jeho světlo, které je jeho duchem, nás zaplavuje.“

25. Až se toto poselství dostane do všech srdcí, pro jedny to bude okamžik radosti, protože v něm najdou potvrzení všech svých předtuch a své víry. Jiní však budou popírat pravdivost mého poselství, protože ho nenajdou v souladu s tím, co věřili, že se stane, a se způsobem, jakým se to zjeví. (279, 41-44)

Působení Eliáše jako předchůdce Páně

26. Nechal jsem Eliáše vrátit se v „Třetím čase“* a Já jako Mistr jsem ho v tom „Druhém čase“ ohlásil a řekl: „Věru, Eliáš byl mezi vámi, a vy jste ho nepoznali. Já se vrátím na svět, ale vpravdě vám říkám: Před Mnou tam bude Eliáš.“

** viz kapitola 38.*

27. Jelikož se každé slovo Mistra naplňuje, přišel Eliáš v „Třetím čase“ přede Mnou, aby probudil duše, aby jim dal tušit, že hodina Ducha Svatého otevřela své brány, aby každé duši řekl, že má otevřít oči, že se má připravit na překročení prahu z Druhého věku do Třetího. Aby bylo

Eliášovo zjevení v tomto „Třetím čase“ srozumitelnější, nechal jsem ho zjevit skrze spravedlivého muže: Roqueho Rojase.

28. Eliáš tohoto muže duchovně osvítil z oného světa, inspiroval ho, posiloval ho a vedl ho na všech jeho cestách od začátku až do konce.

29. Ale vskutku, neříkám vám, že si vybral Roqueho Rojase mezi lidmi. Já jsem ho vyvolil, poslal jsem jeho duši, kterou jsem připravil svou milosrdností. Dal jsem mu tělo, které jsem rovněž připravil, a vy víte, že byl pokorný, že Otec skrze jeho pokoru a ctnost vykonal veliká díla. Byl prorokem, hlasatelem, vizionářem a vůdcem. Ze všeho toho zanechal lidu zářivý příklad.

30. Byl vysmíván a zesměšňován svým vlastním lidem, jako se to stalo Mojžíšovi na poušti, byl pronásledován jako prorok Eliáš a musel se uchýlit na vrcholky hor, aby tam modlil se za svůj lid a zastával se ho.

31. Stejně jako jeho Mistr byl vysmíván a odsouzen kněžími a zákoníky. Stejně jako jeho Mistrovi i jemu věřilo, následovalo ho a stálo po boku jen několik málo lidí. Z jeho rukou vyzařovala léčivá síla, konal zázraky, které v některých vzbuzovaly víru a v jiných vyvolávaly zmatek. Pro některé vycházela z jeho rtů prorocká slova, která se doslova naplnila. Jeho ústa dávala rady plné útěchy pro nemocná srdce. 32. Jeho mysl byla schopna přijímat velké inspirace a mohla upadat do extáze jako ta spravedlivých, apoštolů a proroků. Jeho duch se mohl odpoutat od tohoto světa a svého těla, aby vstoupil do duchovní říše a pokorně došel k branám Tajné pokladnice Páně. Prostřednictvím tohoto povznesení se duch Eliáše zjevil prvním svědkům, ještě než přišel paprsek Mistra. (345, 57-58)

33. Roque Rojas shromáždil skupinu mužů a žen plných víry a dobré vůle a tam, v lůně svých prvních shromáždění, se Eliáš zjevil skrze mysl posla, když řekl: „Já jem prorok Eliáš, ten z Proměnění na hoře Tábor.“ Dal svým prvním učedníkům první poučení, zároveň jim oznámil věk duchovnění a prorokoval
jim, že brzy přijde paprsek Božského Mistra, aby se sdělil svému lidu.

34. Jednoho dne, když bylo skromné shromaždiště v Roque Rojas plné stoupenců, kteří věřili slovům tohoto muže, sestoupil Eliáš, aby osvítil mysl svého mluvčího, a inspirován Mnou pomazal sedm z těchto věřících, kteří měli představovat nebo symbolizovat Sedm pečetí.

35. Později, když nastal slíbený okamžik mého zjevení, shledal jsem, že z těch sedmi vyvolených bděl v očekávání příchodu čistého Ženicha pouze jeden, a tím srdcem bylo srdce Damiany Oviedo, panny, jejíž mysl jako první směla přijmout světlo božského paprsku jako odměnu za její vytrvalost a připravenost.

36. Damiana Oviedo zastupovala Šestou pečeť*. To byl další důkaz toho, že světlo Šesté pečeti je tím, které osvětluje tuto éru. (1, 6-9)

** Tento pojem, který se vztahuje k Zjevení svatého Jana, označuje předposlední ze „sedmi pečetí", které je třeba chápat jako symboly sedmi epoch v rámci tří epoch dějin spásy (podrobnosti viz kap. 38).*

37. Jen málokdo dokázal skutečně pocítit přítomnost Božího posla. Opět byl hlasem volajícím na poušti a znovu připravoval srdce lidí na blížící se příchod Pána. Tak byla otevřena šestá pečeť, odhalila svůj obsah a vylila se jako proud spravedlnosti a světla na lidstvo. Tímto způsobem se naplnilo mnoho zaslíbení a proroctví.

38. Eliáš, stejně jako Ježíš a Mojžíš, osvítil oči vašeho ducha, abyste mohli spatřit Otce. Mojžíš vás učil: „Miluj svého bližního jako sebe samého." Ježíš vám řekl: „Milujte se navzájem!" Eliáš vám přikázal, abyste měli stále více soucitu se svými bližními, a hned dodal: „a uvidíte mého Otce v celé jeho slávě." (81, 36-37)

39. Až se temnota, která obklopuje lidstvo, rozplyne a v duších se rozjasní, pocítí přítomnost nového věku, protože Eliáš se vrátil k lidem.

40. Avšak jelikož ho lidé nemohli vidět, bylo nutné, aby se jeho duch projevil skrze lidské chápání a ukázal se před jasnovidci v tom symbolu proroka Eliáše: nad mraky ve svém ohnivém voze.

41. Eliáš přišel v této době jako průkopník, aby připravil můj příchod. Přišel jako prorok, aby vám oznámil nový věk s jeho boji a zkouškami, ale také s moudrostí svých zjevení. Přichází se svým světelným vozem, aby vás pozval, abyste do něj nastoupili, aby vás vynesl nad mraky a přivedl vás do duchovní vlasti, kde vládne mír. Důvěřujte mu jako Dobrému pastýři, následujte ho duchovně, tak jako lid v „Prvním čase" následoval Mojžíše. Modlete se, aby vám pomohl při plnění vašeho poslání, a pokud ho chcete napodobovat, tak to dělejte. (31, 58-59)

42. Eliáš, duch velké moci, který nebyl lidstvem poznán, byl vždy mým průkopníkem. Dnes přišel znovu, aby připravil Označené*, kteří Mi sloužili jako hlasatelé, i všechny lidi.

** Označení (španělsky: marcados) nebo Zapečetění (Zj. Jan, kap. 14, 1-5) jsou Kristem vyvolení, kteří od něj přijali na čele znamení božské Trojice. (Více k tomu viz kap. 39, poslední odstavec)*

43. Když se připravujete a studujete mé učení, abyste poznali mou vůli, přijde vám na pomoc Eliáš a bude vám oporou a přítelem.

44. Eliáš je božský paprsek, který osvěcuje a vede všechny bytosti a přivádí je ke Mně. Milujte ho a uctívejte ho jako svého průkopníka a přímluvce. (53, 42–44)

45. Prorok Eliáš, průkopník a předzvěst „Třetího času", se

přimlouvá za své stádo, modlí se za ty, kteří neumí modlit, a svým pláštěm zakrývá hanbu hříšníka v naději na jeho obnovu. Eliáš připravuje své zástupy, svá vojska, aby bojovaly proti temnotě, která vznikla nevědomostí, hříchem, fanatismem a materialismem lidstva. (67, 60)

46. Nyní je úkolem všech, kteří jsou již připraveni a probuzeni, hlásat osvobození světa. Pamatujte, že Eliáš, ten, který byl zaslíben pro tuto dobu, v současné době vše připravuje, aby zachránil národy země, zotročené materialismem, z moci faraóna, tak jako to kdysi učinil Mojžíš v Egyptě s izraelskými kmeny.

47. Řekněte svým bližním, že Eliáš se již projevil skrze lidský rozum, že jeho přítomnost byla v Duchu a že bude i nadále osvětlovat cestu všech národů, aby mohli postupovat vpřed.

48. Váš pastýř má za úkol přivést všechna stvoření zpět na jejich pravou cestu, ať už patří do duchovní, morální nebo hmotné sféry. Proto vám říkám, že požehnány budou národy, které skrze Eliáše přijmou volání svého Pána, neboť zůstanou sjednoceny zákonem spravedlnosti a lásky, který jim jako plod jejich porozumění a bratrství přinese mír. Takto sjednoceni budou vedeni na bojiště, kde budou bojovat proti zkaženosti, materialismu a lži.

49. V tomto boji zažijí lidé této doby nové zázraky a pochopí duchovní smysl života — ten, který hovoří o nesmrtelnosti a míru. Přestanou se navzájem zabíjet, protože poznají, že to, co musí zničit, je jejich nevědomost, jejich sobectví a zhoubné vášně, z nichž vzešly jejich pády a strádání – jak materiální, tak duševní. (160, 34-36)

50. Eliáš je Boží paprsek, jehož světlem rozptýlí vaši temnotu a osvobodí vás z otroctví této doby, která je dobou hříchu, a který povede vaši duši pouští, dokud nedosáhne „Země zaslíbené“ v lůně Božím. (236, 68)

Kapitola 3 – *Duchovní slunce Kristova návratu*

Příchod Pána

1. Jsem přítomen mezi lidmi v době, kdy nové objevy proměnily život lidí, a dávám o své přítomnosti mezi vámi vědět se stejnou pokorou, jakou jste u mě kdysi poznali.

2. „Slovo“ Boží se znovu nestalo člověkem, Kristus se znovu nenarodil v chudobě chléva – ne; neboť již není nutné, aby tělo svědčilo o Boží moci. Pokud si lidé myslí, že toto tělo je zde Bůh, který přišel na svět, mýlí se. Boží přítomnost je duchovní, univerzální, nekonečná.

3. Kdyby vše, čeho lidé v této době dosáhli, bylo v mezích spravedlnosti, toho, co je dovoleno, a dobra, nebylo by nutné, abych sestoupil, abych k

vám znovu promluvil. Ale ne všechna díla, která Mi toto lidstvo předkládá, jsou dobrá: existuje mnoho prohřešků, mnoho nespravedlností, mnoho bludů a zločinů. Proto bylo nutné, aby má pečující láska probudila člověka, když byl nejvíce ponořen do svého díla, aby mu připomněla, na jaké povinnosti zapomněl a Komu vděčí za vše, co je a co ještě bude.

4. Abych se stal slyšitelným pro materializované lidstvo, které Mě nemohlo vnímat z ducha k duchu, musel jsem využít jeho duchovních darů a schopností, abych se projevil skrze rozumové schopnosti člověka.

5. Vysvětlení toho, proč „sestupuji“, abych se vám sdělil, je toto: Jelikož jste se nedokázali povznést, abyste s vaším Pánem vedli rozhovor z ducha k duchu, musel jsem sestoupit o stupeň níže, to znamená z duchovního, z božského, kam ještě nemůžete dosáhnout. Musel jsem tedy využít váš rozumový orgán, který má své místo v lidském mozku, a převést svou božskou inspiraci do lidských slov a hmotných zvuků.

6. Člověk potřebuje rozšířené poznání a je to Bůh, kdo přichází k člověku, aby mu svěřil moudrost. Jestliže se vám tento zvolený prostředek pro mé krátké zjevení skrze rozumový orgán těchto mluvčích nezdá být hodný, pravím vám v pravdě, že poselství, které skrze ně je předáváno, je velmi veliké. Raději byste byli, aby se mé zjevení lidem odehrálo s okázalostí a obřady, které by udělaly dojem, ale ve skutečnosti by z duchovního hlediska byly marné, protože neobsahují pravé světlo.

7. Mohl jsem přijít za blesků a bouří, abych dal pocítit svou moc; jak snadné by pak však bylo pro člověka přiznat, že přišla přítomnost Páně! Nemyslíte však, že by se pak do vašich srdcí vrátila strach a také představa něčeho nepochopitelného? Nemyslíte, že by se každý pocit lásky k Otci proměnil pouze ve strach z Jeho spravedlnosti? Měli byste však vědět, že Bůh, ačkoli je Všemohoucí silou, vás touto mocí nepřemůže, neprosadí se jí, ale jinou mocí, a tou je láska.

8. Je to Božský Duch, který dnes promlouvá k vesmíru. Je to On, kdo vnáší světlo do všeho, co jste v jiných dobách jasně nepoznali. On je úsvitem nového dne pro všechny lidi, neboť vás osvobodí od falešných strachů, odstraní vaše pochybnosti, aby osvobodil vaši duši a váš rozum.

9. Říkám vám: Poté, co poznáte podstatu mých učení a spravedlnost mých zákonů, rozpoznáte také hranice, které vám ukládají vaše představy a které vám bránily překročit skromné poznání pravdy.

10. Nebude to již strach ani obava z trestu, co vás bude bránit v pátrání a objevování. Pouze pokud budete skutečně chtít poznat to, co je pro vás nepochopitelné, vaše svědomí vám v tom zabrání; neboť musíte vědět, že člověku nepřísluší celá pravda a že má pochopit pouze tu část, která mu odpovídá.

11. Lide: Jestliže bylo mé příchod ohlášeno tak, že se odehraje uprostřed válek, rozpoutaných přírodních živlů, morů a chaosu, nestalo se tak proto, že bych vám to vše přinesl; stalo se tak proto, že právě v té hodině krize by moje přítomnost byla pro lidstvo nápomocná.

12. Zde je nyní naplnění všeho, co bylo řečeno o mém návratu. Přicházím k lidem, zatímco svět zápasí se smrtí a Země se ve svém smrtelném agónii třese a chvěje, aby připravila cestu pro nové lidstvo. Proto je Boží volání v „Třetím čase“ voláním lásky – lásky, která v sobě nese spravedlnost, bratrství a mír a k nim inspiruje.

13. Slovo Kristovo kdysi vyklíčilo v jeho učednících a v lidu, který je následoval, vyrostlo jeho semeno. Jeho učení se šířilo a jeho smysl se rozšířil po celém světě. Tak se rozšíří i toto dnešní učení, které přijmou všichni ti, kteří jsou schopni je prožít a pochopit. (296, 17-27, 35)

Všechny oči se na mě upřou

14. Ježíš řekl svým učedníkům: „Budu od vás jen krátkou dobu – vrátím se.“ Poté jim bylo zjeveno, že jejich Mistr přijde „na oblaku“, obklopen anděly a sesílající paprsky světla na zem.

15. Zde jsem nyní „na oblaku“, obklopen anděly, kteří jsou duchovními bytostmi, jež se mezi vámi projevily jako poslové mé Božskosti a jako vaši dobří rádci. Paprsky světla jsou mým slovem, které vám přináší nová zjevení, která zaplavují každou mysl moudrostí.

16. Blahoslavení ti, kteří uvěřili, aniž by viděli, neboť oni jsou ti, kteří pociťují mou přítomnost. (142, 50-52)

17. Člověk objeví pravdu prostřednictvím svého ducha, všichni pocítí mou přítomnost; neboť jsem vám již kdysi řekl, že každé oko Mě uvidí, až nastane čas.

18. Nyní, tato doba, v níž žijete, je právě tou, která byla ohlášena mým slovem a mými proroky minulých časů, v níž mě všichni lidé uvidí prostřednictvím vjemů a schopností svého ducha.

19. Nebude nutné, aby Mě viděli v omezené lidské podobě, aby mohli říci, že Mě viděli, ale bude stačit, aby Mě jejich duch pocítil a jejich rozum Mě pochopil, aby mohli zcela pravdivě říci, že Mě viděli.

20. Láska a víra, stejně jako inteligence, dokážou dohlédnout

nekonečně dál, než jsou toho schopny vaše oči. Proto vám říkám, že není nutné, abych svou přítomnost omezoval na lidskou podobu nebo na nějakou symbolickou postavu, abych způsobil, že Mě uvidíte.

21. Kolik z těch, kteří Mě viděli v té „Druhé době“ nebo se Mnou putovali, ani nevědělo, kdo jsem. Kolik naopak těch, kteří ani nevěděli, že jsem se narodil jako člověk, Mě spatřilo v duchu, poznalo Mě podle Mého světla a radovalo se z Mé přítomnosti díky své víře.

22. Otevřete všechny své oči a svou vírou dokažte, že jste děti světla. Všichni mě můžete vidět, ale k tomu je nezbytné, abyste měli dobrou vůli a víru. (340, 45-51)

23. Říkám vám: Pokud by se toto lidstvo kvůli své nelásce, odvrácení se od spravedlnosti a dobra postavilo proti Mně ještě více, zjevím se na jeho cestě v plné slávě, jak jsem to učinil před Saulovým, a dám mu slyšet svůj hlas.

24. Pak uvidíte, jak mnozí z těch, kteří – aniž by si to uvědomovali – Mě pronásledovali, se promění a osvíceni se vydají, aby Mě následovali na cestách dobra, lásky a spravedlnosti.

25. Jim řeknu: Zastavte se, poutníci, a napijte se z tohoto pramene křišťálově čisté vody. Odpočiňte si od těžké životní cesty, kterou jsem vám uložil. Svěřte Mi své starosti a dovolte, aby můj pohled pronikl hluboko do vaší duše, neboť vás chci naplnit milostí a utěšit. (82, 46)

26. Má láska rozechvěje nejcitlivější struny vašich srdcí. Ale bude to soulad s vaším svědomím, který vám umožní slyšet můj božský koncert, a mnozí z vás Mě uvidí v duchovní podobě Ježíše.

27. Musím vás upozornit, že podoba Ježíše není tím nejdokonalejším způsobem, jakým Mě uvidíte. Když jsem vám v minulosti řekl: „Všechny oči Mě uvidí“, dal jsem vám tím najevo, že všichni poznáte pravdu, ačkoli vám musím říci, že se omezím podle vývoje každé duše. Avšak až budete stoupat po žebříku k dokonalosti, jistě Mě uvidíte v celé Mé slávě.

28. Nesnažte se nyní představovat si Mě nějakým způsobem. Uvažujte: Jestliže váš duch, ačkoli je omezený, je esencí, je světlem – jakou podobu by pak mohl mít Univerzální Duch vašeho Pána, který nemá počátku ani konce? Nechte to nepochopitelné uvnitř mé Knihy Božské moudrosti. (314, 69-70)

29. Ve svém Slově „Druhého času“ jsem vám dal vědět, že k vám znovu přijdu, že se mnou sestoupí mé duchovní vojska. Ale lidstvo

správně nepochopilo a nevyložilo smysl mého slova.

30. Proto mě každá náboženská komunita očekává ve svém středu, proto očekávají, že mě uvidí svýma smrtelnými očima; avšak ti, kdo mě nyní takto očekávají, jsou ti samí, kteří kdysi popírali, že Ježíš je Mesiáš, a považovali ho za snílka.

31. Dnes vám, mým učedníkům, říkám: Přijde okamžik, kdy Mě uvidíte v celé Mé slávě. V té době bude Země i její obyvatelé očištěni a ctnost a krása duše budou obnoveny. Bolest zmizí a vše se promění v blaženost, bude to nekonečný „den“ bez konce pro vás. Nechcete vidět tato zázraky? Nechcete, aby vaše děti mohly komunikovat s mým Duchem a bez hříchu vytvořit svět míru? (181, 74, 81)

32. Kdyby lidstvo dokázalo pochopit proroctví Prvního a „Druhého času“, nebylo by zmatené, když se tato proroctví naplňují. Totéž se stalo v „Druhém čase“, když se mezi lidmi narodil Mesiáš, stejně jako se to děje nyní, kdy jsem přišel v Duchu.

33. Smysl mého učení je v obou dobách stejný. Připravuje vás, abyste z tohoto života učinili láskyplný, byť pomíjivý domov, kde se lidé považují za sourozence a tak se k sobě chovají a prokazují si vřelost pravého bratrství.

34. Připravte také duši na to, aby po tomto životě vstoupila do těch světů nebo příbytků, které Pán připravil pro své děti. Mým přáním je, abyste se, až k nim dorazíte, necítili cizí, ale aby vám vaše duchovnost a vaše vnitřní poznání umožnily nahlížet na vše, s čím se setkáte, tak, jako byste tam již dříve byli. V tom bude mnoho pravdy, pokud již zde stojíte v spojení s duchovnem prostřednictvím modlitby. (82, 9-10)

35. Já jsem ten poutník, který klepe na dveře vašich srdcí. Klepu a vy nevíte, kdo to je; otevíráte a nepoznáváte Mě. Jsem jako poutník, který přichází do vesnice a nemá nikoho, kdo by ho znal, jako cizinec, který vstupuje do cizí země a není v jejím jazyce pochopen. Tak se mezi vámi cítím. Kdy pocítíte mou přítomnost? Ó lidé, kdy mě poznáte, tak jako byl ve své době Josef poznán svými bratry v Egyptě? (90, 1)

Kapitola 4 – *Poučení skrze božská zjevení*

Zdroj zjevení

1. K vám promlouvá „Slovo“, které bylo vždy v Bohu, totéž, které bylo v Kristu a které dnes znáte skrze Ducha Svatého; neboť „Slovo“ je slovo, je zákon, je poselství, je zjevení, je moudrost. Jestliže jste „Slovo“ slyšeli skrze Kristova slova a nyní je přijímáte skrze inspiraci

Ducha Svatého – vpravdě, pravím vám, je to hlas Boží, který jste slyšeli. Neboť je jen jeden Bůh, jen jedno Slovo a jen jeden Duch Svatý. (13, 19)

2. Víte, jaký je původ toho světla, které spočívá ve slovech vyslovených ústy mluvčích? Jeho původ je v dobru, v božské lásce, ve vesmírném světle, které vychází od Boha. Je to paprsek nebo jiskra toho Všeho světla, které vám dává život – je součástí nekonečné síly, která vše pohání a skrze niž vše vibruje, pulzuje a neustále krouží po svých drahách. Je to to, čemu říkáte božské vyzařování, je to světlo Božího Ducha, který osvěcuje a oživuje duše. (329, 42)

3. V tomto okamžiku k vám promlouvá Ten, který vždy přicházel na vaši záchranu: Kristus, božské zaslíbení, který se stal člověkem v Ježíši v „Druhém čase“, Boží Slovo, které se stalo lidským slovem; duch lásky, světla, moudrosti, omezený v paprsku, který se dotýká ducha, duše a rozumu člověka, aby ho učil a zprostředkovával mé myšlenky. (90, 33)

4. Já jsem Kristus, kterého v tomto světě pronásledují, hanobí a činí obžalovaným. Po všem, co jste Mi v „Druhém čase“ v Ježíši způsobili, přicházím k vám, abych vám ještě jednou dokázal, že jsem vám odpustil a miluji vás.

5. Nahého jste Mne přibili na kříž a stejně tak se k vám vracím; neboť před vašima očima neskrývám svého Ducha a svou pravdu za rouškou pokrytectví či lži. Abyste Mě však mohli poznat, musíte nejprve očistit svá srdce. (29, 27-28)

6. Dnes vám říkám: Zde je Mistr – ten, kterého lidé nazývali rabínem z Galileje. Dávám vám věčně platné učení, učení lásky. Hostina, na kterou vás dnes zvu, je duchovní, stejně jako chléb a víno . Ale dnes, jako kdysi a jako vždy, jsem Cesta, Pravda a Život. (68, 33)

Místa zjevení a příjemci zjevení

7. Pamatujte, že Já jsem „Slovo“ Otce; že božská esence, kterou v tomto Slově přijímáte, je světlem tohoto Stvořitelského Ducha; že jsem v každém z vás zanechal část svého Ducha.

8. Avšak když vidíte chudobu, která obklopuje zástup, jenž Mi právě naslouchá, a skromnost místnosti, v níž se scházíte, ptáte se Mě v tichosti: „Mistře, proč sis pro své zjevení v této době nevybral jeden z těch velkých chrámů nebo katedrál, kde by ti mohly být nabídnuty bohaté oltáře a slavnostní obřady, které by byly hodny tebe?“

9. Odpovídám těm srdcím, která takto smýšlejí o svém Mistrovi: Ne lidé Mě přivedli k této chudobě. Sám jsem si pro své působení vybral skromné obydlí v chudém předměstí vašeho města, abych vám tím dal najevo, že to nejsou hmotné dary ani vnější oběti, co u vás hledám, ale naopak: vrátil jsem se právě proto, abych znovu kázal pokoru, abyste v ní nalezli duchovnost. (36, 24-25)

10. Někteří nevěří v mou přítomnost, protože proti tomu staví ubohost a skromnost těchto shromaždišť a nenápadnost hlasatelů, skrze něž se zjevuji. Kdyby však tito pochybovači studovali Kristův život, poznali by, že nikdy nehledal okázalost, pocty ani bohatství.

11. Tato místa mohou být tak chudá a skromná jako chlév a sláma, na nichž jsem se kdysi narodil. (226, 38-39)

12. Nemyslete si, že jsem si tento národ pro své nové zjevení vybral až v poslední chvíli. Vše bylo předurčeno od věčnosti. Tato země, tento národ, vaše duše byly Mnou připraveny, stejně jako byl i čas Mé přítomnosti předurčen Mou vůlí.

13. Rozhodl jsem se začít svá zjevení mezi těmi nejmenšími, mezi těmi, kteří si zachovali čistou mysl a duši. Poté jsem dovolil, aby ke Mně přišli všichni, neboť u mého stolu nejsou žádné rozdíly ani upřednostňování. Mé slovo seslané na tento lid bylo ve své formě jednoduché a skromné, pro vás přístupné, avšak jeho smysl plný jasnosti byl pro váš duch hluboký, protože Já, ačkoli jsem pokladnicí veškerého vědění, se vždy vyjadřuji a zjevuji jednoduše a jasně. Pro nikoho nejsem tajemstvím; tajemství a záhada jsou dětmi vaší nevědomosti. (87, 11-12)

14. První, kteří Mně naslouchali, zacházeli s Mým dílem jako se stromem, když odřezávali první větve, aby je přesadili do různých oblastí. Jedni vykládali Moje učení správně, jiní sešli z cesty.

15. Skupiny, které se scházely ve stínu skromných shromaždišť, byly malé. Ale když se tyto skupiny rozrostly a dav lidí se zvětšil, vyzval jsem je ke sjednocení, aby se všichni poznali jako učedníci jediného Mistra a vyučovali stejným způsobem; aby semeno nebylo zaseto podle libovůle „dělníků“*, ale podle božské vůle.

** Odkaz na Ježíšovo podobenství o „dělnících ve vinici“.*

16. Před Duchovní truhlou Nové smlouvy slíbily davy lidí odevzdanost, poslušnost a dobrou vůli; ale když s plnou silou udeřily vichřice a tornáda a bičovaly větve stromu, někteří zeslábli, zatímco jiní zůstali neochvějně pevní a učili nové „dělníky“, jak obdělávat „pole“.

17. Někteří, kteří poznali velikost tohoto zjevení, zamýšleli proniknout do mých tajemství hlouběji, než je má vůle, aby si osvojili znalosti a moc, které by je měly učinit nadřazenými ostatním; velmi brzy však stanuli tváří v tvář mé spravedlnosti.

18. Jiní, kteří nedokázali objevit velikost tohoto díla v jeho čistotě a jednoduchosti, převzali od sekt a církví obřady, symboly a ceremonie, protože se domnívali, že tím dodají mým zjeveníům slavnostnost. (234, 27-30)

19. Od chvíle, kdy se toto zjevení začalo projevovat, byl váš duch osvícen mým učením, ačkoli se

objevili i nevěřící – jak mezi těmi, kdo si vycvičili rozum, tak i mezi nevzdělanými a nevědomými.

20. Kolik argumentů k popření tohoto zjevení! Kolik pokusů o zničení tohoto slova! Nic však nezastavilo běh mého poselství – naopak: čím více se toto dílo bojkotovalo, tím více se roznítil víra lidí a čím více času uplynulo, tím větší byl počet těch, skrze něž předávám své slovo.

21. Co z toho plyne? Že lidská moc nikdy nebude schopna zabránit božské moci v uskutečňování jejích záměrů.

22. Když se lid scházel uvnitř těchto shromaždišť, činil tak vždy bez strachu ze světa, vždy plný důvěry v mou přítomnost a mou ochranu, a Já jsem mu dokázal, že jeho víra spočívala na pravdě. (329, 28-30, 37)

23. V tomto společenství vznikla nová skupina apoštolů, složená z prostých a pokorných srdcí, která však byla naplněna láskou a vírou, aby mě následovala. Samozřejmě mezi nimi nechyběl nový Tomáš, který musel vidět, aby uvěřil v mou přítomnost — nový Petr, který, ačkoli ve mě věřil, mě ze strachu před lidmi zapřel, a nový Jidáš Iškariotský, který mě zradil tím, že prodal mé slovo a mou pravdu za peníze a lichotky.

24. Davy, které tvoří tento lid, se neustále rozmnožovaly a rozšiřovaly se po městech, krajích a vesnicích; a z tohoto lidu povstali apoštolové pravdy a spravedlnosti, obětaví pracovníci plní horlivosti pro učení svého Pána a proroci s čistým srdcem, kteří mluvili pravdu. (213, 72-73)

25. Ve svém novém zjevení jsem změnil vše: místa i prostředky zvěstování, abych odstranil nevědomost, omyly a nesprávné výklady, které byly připisovány mým dřívějším zjevením. Stejně jako slunce vychází na východě a vy je vidíte v poledne na nejvyšším bodě, abyste poté mohli pozorovat, jak zapadá na západě, tak i světlo mého Ducha se v průběhu času přesunulo z východu na západ, abyste neomezovali mou slávu a mou moc na určitá místa, lidi nebo rasy. (110, 9)

26. Stačí Mi, že Mě slyší jen nemnozí, neboť tito zítra předají svědectví o tom svým bližním. Vím, že kdybych svolal všechny lidi, většina by nepřišla, protože jsou zaneprázdněni světskými záležitostmi. Popírali by Mě a bránili by lidem dobré vůle, aby přišli a naslouchali Mi.

27. Zde, v odlehlosti těchto bezvýznamných míst, kde se zjevuji, nechávám klíčit své semeno. Spojuji prostá srdce do společenství, a když jsou pak vzdálena od hluku materialistického života, mluvím k nim o lásce, o Věčném, o Duchu, o pravých lidských a duchovních hodnotách, čímž dosahuji toho, že nahlížejí na život skrze Ducha a ne skrze smysly.

28. Tato dětská srdce nazývám učedníky a oni, kteří nikdy nic

nevlastnili, kteří nikdy nebyli svými bližními bráni na vědomí, byli naplněni uspokojením z toho, že byli mnou povoláni, a vzkříšili se k novému životu. Pozvedli se s přesvědčením a radostí, že mohou být užiteční svým bližním, protože Pán do nich vložil svá zjevení a ukázal jim cestu lásky.

29. Někteří je možná popírají a vysmívají se jim, protože se nazývají Ježíšovými učedníky — ale vpravdě, pravím vám, i když jim bude tato milost upírána, budou i nadále mými učedníky. (191, 33-36)

30. Svět čeká, až ho můj hlas zavolá; srdce lidí, ačkoli odumřelo pro víru, očekává, že se k němu přiblíží hlas Kristův a řekne mu: „Vstaň a choď“.

31. „Mrtví“, „slepí“, nemocní a vyvrhelové tvoří velmi početný lid. Přijdu k nim, neboť ti, kdo trpí duševně či tělesně, jsou nejvnímavější k mé přítomnosti. Velikáni světa – ti, kteří mají moc, bohatství a světskou slávu, nevěří, že Mě potřebují, a nečekají na Mě: Co by jim Kristus mohl dát, když přece říkají, že už mají všechno? Snad nějaké duchovní statky nebo místo ve věčnosti? To je nezajímá!

32. To je důvod, proč jsem vyhledával tyto zástupy chudých a nemocných na těle i na duši, abych jim zvěstoval své učení; neboť oni po Mně toužili, hledali Mě. Bylo tedy přirozené, že pocítili Mou přítomnost, když nadešel čas, abych se znovu ukázal lidstvu. (291, 32-34)

Zprostředkování božských zjevení

33. Kdo pochybuje o tomto zjevení skrze lidskou rozumovou schopnost, chová se tak, jako by popíral svůj status nadřazenosti vůči ostatním stvořením — jako by popíral svého vlastního ducha a nechtěl si uvědomit duchovní a rozumovou úroveň, které dosáhl skrze nekonečné množství zkoušek, utrpení a bojů.

34. Popírat, že se zjevuji prostřednictvím vaší rozumové schopnosti nebo vašeho ducha, znamená popírat sám sebe a postavit se na úroveň nižších tvorů.

35. Kdo neví, že člověk je Božím dítětem? Kdo neví, že v sobě nese duši? Proč tedy nevěřit, že mezi Otcem a jeho dětmi musí existovat jeden nebo více způsobů, jak spolu komunikovat?

36. Jelikož jsem inteligence, obracím se na vás prostřednictvím vašich rozumových schopností; jelikož jsem Duch, obracím se na váš duch. Jak však mohou ti, kdo popírají mé zjevení, pochopit a přijmout tuto pravdu, když mě nikdy nechtěli považovat za Ducha a poznat mě? Ve svých srdcích si vytvořili mnoho mylných představ, jako například tu, že jsem božská bytost v lidské podobě, kterou je třeba znázornit symboly a obrazy, aby se skrze ně mohli se mnou spojit.

37. V průběhu staletí si lidé, kteří Mě takto hledali, zvykli na němotnost svých obrazů a soch,

před nimiž se modlí a konají obřady, a v jejich srdcích se nakonec zrodil názor, že nikdo není hoden vidět, slyšet nebo cítit Boha. Tím, že říkají, že jsem nekonečně příliš vznešený na to, abych se přiblížil k lidem, věří, že Mi prokazují obdivnou úctu. Ale mýlí se; neboť ten, kdo tvrdí, že jsem příliš velký na to, abych se zabýval tak malými stvořeními, jako jsou lidé, je ignorant, který popírá to nejkrásnější, co vám můj Duch zjevil: pokoru.

38. Pokud věříte v Krista, pokud tvrdíte, že jste křesťané, nesmíte chovat takové nesmyslné představy, jako je ta, že si nemyslíte, že jste hodni toho, aby se k vám váš Pán přiblížil. Zapomněli jste snad, že právě vaše křesťanská víra spočívá na tom důkazu božské lásky, když se „Slovo“ Boží stalo člověkem? Jaké hmatatelnější a lidštější přiblížení mohlo ještě více vyhovovat chápání hříšných a tělesných lidí se zatemněnými dušemi a slabým rozumem než to, v němž jsem jim dal slyšet svůj božský hlas, který se stal lidským slovem?

39. To byl největší důkaz lásky, pokory a soucitu s lidmi, který jsem zpečetil krví, aby vám vždy zůstalo na paměti, že nikdo není mé nehodný, neboť právě kvůli těm, kteří byli nejvíce ztraceni v bahně, ve tmě a v neřestech, jsem nechal své Slovo stát se člověkem a prolil životodárnou šťávu své krve.

40. Proč tedy právě ti, kteří tomu všemu věří, nyní popírají mou přítomnost a zjevení? Proč se snaží tvrdit, že to není možné, protože Bůh je nekonečný a člověk je příliš nízký, příliš bezvýznamný a nehodný? Vpravdě, říkám vám, kdo popírá mé zjevení v této době, popírá také mou přítomnost na světě v té „Druhé době“ a popírá také mou lásku a mou pokoru.

41. Pro vás, hříšníky, je přirozené, že se ve svém hříchu cítíte ode Mne vzdáleni. Já však cítím, že čím více přestupků pácháte a čím více poskvrňujete svou duši, tím více je nutné, abych se k vám obrátil, abych vám dal světlo, podal vám ruku, abych vás uzdravil a spasil.

42. Věděl jsem, že když se znovu zjevím svým dětem, mnozí mě zapřou, a proto jsem již tehdy oznámil svůj návrat; zároveň jsem však dal najevo, že moje přítomnost bude duchovní. Pokud o tom však pochybujete, ujistěte se na základě svědectví těch čtyř učedníků, kteří zapsali má slova v evangeliích.

43. Zde jsem v Duchu a z zářícího „oblaku“ vám posílám své slovo a zosobňuji je skrze tyto mluvčí – jako přípravné poučení pro to zjevení, k němuž se všichni máte dostat: k dialogu z ducha k duchu. (331, 1-10, 13)

44. Božské myšlenky byly prostřednictvím mých hlasatelů, kteří se nacházejí v extázi, převedeny do slov, která, spojena do vět, vytvořila a ustavila duchovní učení, 64 kapitola 4, které je plné zjevení a dokonalých poučení.

45. Toto je ten zaslíbený Utěšitel, toto je ten ohlášený Duch pravdy,

který vás bude učit všemu. Příprava již začíná, přicházejí časy, kdy budete potřebovat toho, kdo díky síle svého ducha povede vás s ušlechtilostí a prostotou svého srdce, s moudrostí a milosrdenstvím. (54, 51-52)

46. Moje učení k vám přichází, aby vneslo světlo do vašeho rozumu. Ale nedivte se způsobu, jakým jsem k vám v této době přišel; nebuďte tím zmateni, ale nedovolte, aby se to stalo rutinou.

47. Když mé Božské Světlo dosáhne rozumových schopností toho člověka, který Mi slouží jako hlasatel, zhušťuje se do vibrací, které se přeměňují na slova moudrosti a lásky. Kolik stupňů nebeského žebříku musí můj Duch sestoupit, aby se k vám dostal v této podobě! A také jsem vám musel poslat svůj „duchovní svět“, aby vám poskytl podrobné vysvětlení mých nauk. (168, 48)

48. Projevuji se skrze lidský rozumový orgán, protože mozek je „přístroj“ dokonale stvořený Stvořitelem, aby se v něm zjevila inteligence, která je světlem duše.

49. Tento „aparát“ je model, který nikdy nedokážete napodobit ani se vší svou vědou. Budete používat jeho tvar a stavbu jako vzor pro svá stvoření; ale nikdy nedosáhnete dokonalosti, kterou mají díla vašeho Otce. Proč tedy pochybujete o tom, že mohu používat to, co jsem stvořil? (262, 40-41)

50. V každé době jsem jako Mistr pečlivě dbál na to, jaké poučení lidé potřebují, a vždy jsem k nim přicházel, abych k nim promlouval v souladu s jejich duchovní zralostí a intelektuálním vývojem.

51. Přišel jsem k vám, protože jsem viděl, že lidská slova a učení, která jste vytvořili, neuhasí žíznivou touhu vaší duše – touhu po světle, touhu po pravdě, po věčnosti a lásce. Proto jsem se k vám připojil a využívám pokorné, nevědomé a nevzdělané lidi a přivádím je do vytržení ního rozumu a duše, aby z jejich úst proudilo poselství „Třetího času“.

52. Aby byli hodni přijímat a předávat mé božské myšlenky, museli bojovat proti materializaci a pokušením světa. Tím, že potlačovali svou vlastní osobnost a krotili svou marnivost, dosáhli úplného odevzdání své bytosti v krátkých časových úsecích, během nichž nabídli svůj rozumový orgán božské inspiraci a umožnili tak, aby z jejich rtů vycházelo slovo plné moudrosti, něhy, spravedlnosti, balzámu a míru.

53. Vždy se najdou tací, kteří nedokážou pochopit, jak je možné, že hlasatelé dokážou vyjádřit tolik vědění ve slovech a vylít tolik životní esence na ducha zástupů posluchačů, aniž by můj Duch sestoupil do těchto mozků a osvětloval je pouze paprsek mého světla. Na to vám říkám, že ani královská hvězda – jak nazýváte Slunce – nemusí přicházet na Zemi, aby ji osvětlovala, neboť světlo, které vysílá z dálky na vaši planetu,

stačí k tomu, aby ji zalilo světlem, teplem a životem.

54. Stejně tak Duch Otce jako slunce s nekonečnou zářivostí vše osvětluje a oživuje světlem, které sesílá na všechna stvoření – duchovní i hmotná.

55. Pochopte tedy, že tam, kde je mé světlo, je přítomen i můj Duch. (91, 12-16)

56. Jiskra světla mého Ducha, odraz božského Slova, je to, co sestupuje na ducha nositele hlasu, skrze něhož vám zprostředkovávám své poselství. Který lidský nositel hlasu by mohl přijmout celou moc „Slova“? Nikdo. A vpravdě, pravím vám, ještě nevíte, co je to „Slovo“.

57. „Slovo“ je život, je láska, je Boží slovo, avšak z toho všeho může hlasatel přijmout pouze jedinou částici. Ale zde, v tom paprsku světla, v té esenci, budete moci objevit nekonečno, absolutno, věčnost.

58. Abych mluvil o sobě, mohu tak činit jak skrze velká díla, tak i skrze malé a omezené projevy. Jsem ve všem, vše o mně mluví, velké i malé je stejně dokonalé. Člověk musí jen umět pozorovat, přemýšlet a studovat. (284, 2-3)

59. Mé „Slovo“ se znovu nestalo člověkem. V této době jsem „na oblaku“, symbolu záhrobí, z něhož vychází můj paprsek, který osvětluje mysl toho, kdo promlouvá.

60. Líbilo se Mi sdělovat se skrze člověka a Mé rozhodnutí je dokonalé. Znám člověka, neboť jsem ho stvořil. Považuji ho za hodného, neboť je mým dítětem, neboť vzešel ze Mne. Mohu ho využít, neboť k tomu jsem ho stvořil, a mohu zjevit svou slávu skrze jeho zprostředkování, protože jsem ho stvořil, abych se v něm oslavil.

61. Člověk! Je mým obrazem, protože je inteligencí, životem, vědomím, vůlí, protože má něco ze všech mých vlastností a jeho duch patří věčnosti.

62. Často jste bezvýznamnější, než jste si mysleli, a jindy jste větší, než si dokážete představit. (217, 15-18)

63. Když se trochu zamyslíte a budete studovat Písma, poznáte, že u všech proroků se projevoval jediný duchovní obsah, který předávali lidem ve svých slovech. Dávali lidem napomenutí, zjevení a poselství bez omylů materializovaného kultu, který lid v těch dobách praktikoval. Učili dodržovat zákon a slovo Boží a pomáhali lidem spojit se s jejich Nebeským Otcem.

64. Lide, nenacházíš snad velkou podobnost mezi těmi proroky a těmito hlasateli, skrze něž k vám v současné době promlouvám? I na rty těchto posledních vkládám podstatu svého zákona, skrze jejich slova k vám doléhá moje inspirace a z nich zářivě vyzařuje poučení, které vyzývá posluchače, aby hledali svého Pána tím nejčistším způsobem. Mluví bez obav, že mezi mnoha, kteří je poslouchají, jsou i zvědové nebo fanatici. Oddaně plní svůj úkol ve službě svému Otci, aby skrze ně promlouval k lidstvu a

dával mu tato učení, která lidem otevřou nové cesty světla.

65. Lide, mezi těmi proroky a těmito hlasateli není jen velká podobnost, ale existuje mezi nimi také dokonalý vztah. Ti je ohlašovali a to, co ti před dávnou dobou předpověděli, nyní prožívají tito služebníci. (162, 9-11)

66. Ne všichni moji hlasatelé byli schopni a ochotni se připravit, aby Mi sloužili, a často jsem musel seslat své světlo na nečisté rozumové orgány, které se zabývaly zbytečnostmi, ne-li přímo hříšnými věcmi. Svým pochybením vyvolali Mou spravedlnost, neboť jejich rozum byl zbaven jakékoli inspirace a jejich rty jakékoli výmluvnosti, aby vyjádřily božské poselství.

67. V těchto případech posluchači zavřeli uši před těmi ubohými projevy, ale místo toho otevřeli svou duši, aby v ní pocítili mou přítomnost a přijali mou podstatu. Lid se živil esencí, kterou mu v tom okamžiku posílalo mé milosrdenství; ale hlasatel zabránil poselství, které nepocházelo z jeho rtů, a tak donutil přítomné, aby s svým Mistrem vedli dialog z ducha k duchu , ačkoli ještě nebyli připraveni přijímat mou inspiraci v této formě. (294, 49)

Forma zjevení

68. Mistrovy poučky začínají vždy stejným způsobem, protože obsahují stejnou lásku. Začínají láskou a končí milosrdenstvím — dvěma slovy, v nichž je obsaženo celé mé učení. Právě tyto vznešené city dávají duši sílu dosáhnout sfér světla a pravdy. (159, 26)

69. Mohli byste říci, že vnější forma jazyka, kterým jsem mluvil v „Druhém čase“, a ta, kterou používám nyní, se liší, a částečně byste měli pravdu. Neboť Ježíš k vám tehdy promlouval výrazy a obraty národů, mezi nimiž žil, tak jako to dnes činím já s ohledem na povahu těch, kteří mé slovo slyší. Ale duchovní obsah, který zprostředkovává slovo dané tehdy i dnes, je stejný, je jediný, je neměnný. Přesto to zůstalo bez povšimnutí mnoha lidí, jejichž srdce jsou zatvrzelá a jejichž rozum je uzavřený. (247, 56)

70. Ó nevěřící! Přijďte a často Mne poslouchejte, Mé slovo překoná vaše pochybnosti. Pokud máte dojem, že způsob vyjadřování Mého slova není stejný, jaký jsem kdysi měl, říkám vám, abyste se nedrželi formy, vnějšího vzhledu, ale hledali smysl, který je stejný.

71. Podstata, smysl, je vždy jen jeden, protože Božské je věčné a neměnné; ale forma, v níž k vám přichází zjevení, nebo skrze kterou vám dávám poznat další část pravdy, se vždy projevuje v souladu s vaší vnímavostí nebo s vývojem, kterého jste dosáhli. (262, 45)

Přítomnost bytostí z onoho světa při Kristových učeních

72. Amen, pravím vám, v okamžicích, kdy mé slovo prostupuje lidským rozumem, jsou zde při mém zjevení přítomny tisíce

a tisíce bez těla bytostí a naslouchají mému slovu; jejich počet je vždy větší než počet těch, kteří se dostavují v hmotě. Stejně jako vy se pomalu vynořují z temnoty, aby vstoupili do říše světla. (213, 16)

73. Toto mé slovo slyšíte na Zemi prostřednictvím lidského rozumu a na vyšších úrovních života než je ta vaše je slyší i jejich obyvatelé, jiné duše; stejně jako je slyší duchovní bytosti jiných, ještě vyšších úrovní života, které tam mají svůj domov. Neboť tento „koncert“, který Otec v „Třetím čase“ předvádí se světelnými duchy, je univerzální.

74. Řekl jsem: Můj paprsek je univerzální, mé slovo a má (v něm obsažená) duchovní esence jsou rovněž univerzální, a dokonce i na nejvyšší úrovni, které duchové dosáhli, Mne vnímají. Vy Mě v současné době při tomto zjevení slyšíte tím nejnedokonalejším způsobem, jakým je ten lidský.

75. Proto vás nyní připravuji na vyšší zjevení, abyste, až vstoupíte do duchovního světa a zcela opustíte tuto Zemi, mohli splynout s novou životní úrovní a slyšet „koncert“, který Otec předvádí společně s vaším duchem.

76. Dnes se ještě nacházíte v hmotě, posilujte svá srdce a své duše tímto slovem, a ta stvoření, která k vám na Zemi patřila, která stále nazýváte otcem, manželem, manželkou, bratrem, dítětem, příbuzným nebo přítelem, se nacházejí na jiných úrovních života a slyší totéž slovo; ale pro ně je jeho smysl, jeho podstata jiná, i když se těší ze stejné radosti, stejného osvěžení, stejné povzbuzení a stejného chleba. (345, 81-82)

77. Posílám do každého světa paprsek svého světla. K vám jsem toto světlo nechal dopadnout v podobě lidských slov, tak jako k jiným domovům dopadá prostřednictvím inspirace.

78. Ve světle toho božského paprsku se všechny duše sjednotí, když z něj vytvoří nebeský žebřík, který je povede ke stejnému bodu, do duchovního království, které je zaslíbeno vám všem, kteří jste duchovními částicemi mé božskosti. (303, 13-14)

Časové omezení zjevení

79. Mé království sestupuje na trpící lidstvo a mé slovo zaznívá skrze vyvolené této doby, aby ti, kdo Mě slyší, se stali útěchou pro své bližní.

80. V každé době jsem měl prostředníky mezi lidmi a svou božskostí; byli to ti, kteří byli v srdci mírní a pokorní, a já jsem se jich užíval. Nyní připravuji nové posly mých nauk, aby tato radostná zvěst byla mezi lidmi probuzením k duchovnímu životu.

81. Kolik z těch, kteří jsou způsobilí plnit vznešené duchovní poslání, ještě spí, rozptýleni po celém světě! Probudí se a svůj duchovní pokrok prokáží, když se ve velkorysosti svých citů stanou užitečnými bytostmi pro své bližní. Budou

pokorní a nikdy se nebudou chlubit svou nadřazeností. (230, 61-63)

82. Mé dílo musí být předáno lidstvu v nezměněné podobě, aby se vydalo na cestu k naplnění mého zákona tím, že přijme kříž svého vykoupení.

83. Slíbil jsem to lidem, celému lidstvu, a splním to, protože mé slovo je slovem krále; pošlu jim skrze své učedníky zlaté zrno mého slova a to poslouží lidem k přípravě, aby se brzy mohli radovat z dialogu ducha s duchem. Neboť po roce 1950 se již nebudu zjevovat ani zde, ani na žádném jiném místě skrze rozumové schopnosti hlasatele. (291, 43-44)

Kapitola 5 – *Důvod nového Božího zjevení*

Boží vůle ke spáse

1. Kdyby na světě nebyla nevědomost, kdyby neproudila krev, kdyby neexistovala bolest a utrpení, nebyl by žádný důvod, aby se můj Duch zhmotnil tím, že se stane vnímatelným vašimi smysly. Ale vy Mě potřebujete. Vím, že v těchto časech vás může zachránit pouze má láska, a proto jsem přišel.

2. Kdybych vás nemiloval – co by znamenalo, že se ničíte, a co by znamenala vaše bolest? Ale já jsem váš Otec – Otec, který v sobě cítí bolest svého dítěte, protože každé dítě je jeho malou částí. Proto vám v každém svém slově a v každém vnuknutí dávám světlo pravdy, které pro ducha znamená život. (178, 79-80)

3. Zde jsem mezi vámi a klepu na vaše srdce. Myslíte si snad, že můj mír je dokonalý, když vás vidím zapletené do neustálých nepřátelství? Proto jsem přišel jako Velký Bojovník, abych bojoval proti temnotě a zlu, a se mnou přišli také duchové dobra, duchovní svět, aby dokončili mé dílo. Jak dlouho bude tento boj trvat? Dokud nebudou zachráněny všechny mé děti. Ale nepřinesl jsem s sebou bolest, chci vás pouze proměnit láskou. (268, 31)

4. Mé slovo bude lidem opět nepříjemné, jako v minulých dobách, ale budu jim říkat pravdu. Aniž bych někoho ztrapňoval, nazval jsem pokrytce pokrytcem, cizoložníka cizoložníkem a zlého zloduchem. Pravda byla zkreslena a bylo nutné, aby opět zazářila, stejně jako nyní, kdy byla pravda utajena, a proto musí znovu vyjít na světlo před očima lidí. (142, 31)

5. Nejednou, ale mnohokrát a různými způsoby jsem svým učedníkům ohlašoval a sliboval svůj druhý příchod. Oznámil jsem vám znamení, která budou ohlašovat můj příchod — znamení v přírodě, události v lidstvu, světové války, hřích na svém vrcholu. Aby svět neupadl v omyl a neočekával mě znovu jako člověka, dal jsem mu vědět, že Kristus přijde „na oblaku“, to znamená v Duchu.

6. Toto zaslíbení se naplnilo. Zde je Mistr v Duchu a promlouvá ke světu. Zde je Pán míru a království světla, který staví nesmírně velkou archu, v níž mohou lidé najít útočiště a zachránit se, jako v „Prvním čase“, když Noe stavěl archu, aby zachránil lidský rod. (122, 52-53)

7. Způsob, jakým jsem se v této době zjevil, je jiný než v „Druhém čase“, avšak můj záměr je stejný: zachránit lidstvo, vyvést je z toho víru, s nímž se na své cestě setkalo a kterému nedokázalo uniknout.

8. Pokušení se rozpoutalo v plné síle a člověk padl jako malé dítě a zakusil velké utrpení. Vypil svůj kalich utrpení a ve svém hlubokém zmatení volal ke Mně, a Otec byl s ním.

9. V kalichu ještě zůstaly zbytky kvasu, avšak Já vám pomohu snášet ty bolesti, které jsou důsledkem vaší neposlušnosti. Blahoslavení jste vy, kteří Mě posloucháte, neboť budete silní! Co však bude s ostatními, až je postihne to velké utrpení? Zhroutí se jejich duše z nedostatku víry? Modlitba Izraele* jim musí dát oporu. (337, 38)

** Tento název se vztahuje k novému Božímu lidu, „duchovnímu Izraeli“, nikoli k obyvatelům státu Izrael nebo k židovskému národu jako celku (podrobnosti viz kap. 39)*

10. Hledám vás s nekonečnou láskou. Vložil jsem do vaší duše tolik milosti a tolik darů, že nejsem připraven ztratit ani jediné ze svých dětí. Jste součástí mého Ducha, jste částí mé podstaty – může být zlý ten, kdo vás hledá s takovou horlivostí a takovou láskou?

11. Vždy, když sestupuji, abych vám dal své slovo, nacházím mezi zástupy „poslední“; jsou to ti, kteří se Mě ve svých srdcích ptají nejvíce. Ale já jim vycházím vstříc a vždy odpovídám na jejich otázky.

12. Dnes se Mě ti, kteří přišli jako poslední, ptají, jaký je účel Mého návratu, na což odpovídám, že smyslem je umožnit člověku, aby se sám vrátil ke své původní čistotě. (287, 19-20)

Odstranění omylů a zvenčí vnucených forem uctívání

13. „Třetí doba“ pro lidstvo plně nastala. Uplynulo asi 2000 let, co jsem vám dal své slovo; avšak toto učení nebylo navzdory uplynulému času dosud rozpoznáno celým lidstvem, protože nejsem milován všemi svými dětmi. Přesto mi všichni prokazují úctu, všichni hledají jediného Božského Ducha, který je mým. Ale nevidím mezi lidmi jednotu, nevidím mezi nimi stejnou víru, stejné povznesení a poznání, a proto přicházím jako Duch Svatý, abych je sjednotil v sobě, abych je zdokonalil svým učením pravdy, svým neměnným slovem, svým zákonem lásky a spravedlnosti. (316, 4)

14. Zatemnění rozumu, nedostatek víry, nepoznání pravdy jsou temnotou pro duši, a proto se lidstvo dnes nachází na scestí. Jak se rozmnožili ti lidé, kteří žijí, aniž by věděli nebo chtěli vědět, kam jdou!

15. Věděl jsem, že pro lidi přijde taková doba, plná bolesti, zmatku, nejistoty a nedůvěry. Slíbil jsem, že vás z této temnoty zachráním, a zde jsem: Já jsem Duch pravdy. Proč mě chcete znovu jako člověka? Nevzpomínáte si, že jsem zemřel jako člověk a řekl vám, že na vás budu čekat ve svém království? Tím jsem vám dal pochopit, že duše je věčná, nesmrtelná. (99, 7-8)

16. Mé slovo v této době vám připomíná minulost, odhaluje vám tajemství a ohlašuje vám to, co přijde. Všechno napraví, co lidé zkreslili a zbavili platnosti; neboť Já, jako strážce pravdy, přicházím s mečem své horlivosti a spravedlnosti, abych zbořil vše falešné, rozbil pokrytectví a lež, abych znovu vyhnal obchodníky z chrámu pravdy.

17. Pochopte, že pro spásu své duše nemusíte hledat pravdu v knihách, radách nebo přikázáních lidí.

18. Všichni musíte být spaseni, nenacházím ani jednoho, kdo by již stál na pevné zemi. Jste trosečníci uprostřed bouřlivé noci, v níž každý bojuje o svůj vlastní život, aniž by myslel na svého bližního, protože jeho život je v nebezpečí.

19. Ale vpravdě vám říkám, že jsem váš jediný Spasitel, který opět přichází hledat ty, kteří zabloudili, protože se odchýlili od plavební trasy, kterou je Zákon. Osvětluji vaši cestu, abyste se dostali na pevninu, do té požehnané země, která na vás čeká, protože ve svém lůně skrývá nekonečné poklady pro ducha. (252, 37-40)

20. Stejně jako se kdysi božským pokynům přisuzovaly nesprávné výklady, tak i v této době bylo zfalšováno mé učení; a tak bylo nezbytné, aby Mistr znovu přišel, aby vám pomohl zbavit se vašich omylů, neboť jen velmi málokdo dokáže sám ze svých bludů vymanit.

21. Sice jsem vám již tehdy slíbil, že se vrátím; musím vám však také říci, že jsem tak učinil, protože jsem věděl, že přijde doba, kdy bude lidstvo v přesvědčení, že kráčí cestou mých učení, od nich velmi vzdáleno; a toto je doba, pro kterou jsem ohlásil svůj návrat. (264, 35-36)

22. Ve „Druhém čase“ se Kristus – ten samý, který k vám v tuto chvíli promlouvá – stal člověkem a přebýval na zemi. Nyní je však s vámi v duchu a plní tak slib, který dal lidstvu: slib, že se v nové epoše vrátí, aby vám přinesl nejvyšší útěchu a světlo pravdy a přitom osvětlil a vysvětlil vše, co bylo lidem zjeveno. (91, 33)

23. Lidstvo je bez orientace, ale Já jsem přišel, abych je vedl světlem Ducha Svatého a aby poznalo mé slovo podle jeho smyslu.

24. V průběhu času byly spisy, které zanechali moji učedníci, lidmi pozměněny, a proto panuje neshoda mezi náboženskými vyznáními. Já však vysvětlím všechna svá učení, abych sjednotil lidstvo v jediném světle a v jediné vůli. (361, 28-29)

25. Dnes pro svět začíná nová etapa, v níž bude člověk usilovat o větší svobodu v myšlení, v níž bude bojovat za to, aby rozbil okovy otroctví, které jeho duch s sebou táhl. Je to doba, v níž uvidíte, jak národy v touze po duchovní potravě a pravém světle překračují hranice fanatismu, a říkám vám, že nikdo, kdo byť jen na okamžik zakusí štěstí cítit se svobodný, aby mohl přemýšlet, bádat a jednat, se již nikdy dobrovolně nevrátí do svého vězení. Neboť nyní jeho oči spatřily světlo a jeho duch byl uchvácen božskými zjeveními. (287, 51)

26. Věděl jsem, že lidé budou z generace na generaci stále více mystifikovat mé učení, měnit můj zákon a zkreslovat pravdu. Věděl jsem, že lidé zapomenou na mé zaslíbení, že se vrátím, a že se již nebudou považovat za bratry, ale budou se navzájem zabíjet nejkrutějšími, nejzbabělejšími a nejnelidštějšími zbraněmi.

27. Ale nyní nastal čas a slíbený den, a já jsem zde. Neodsuzujte způsob, který jsem zvolil, abych se vám zjevil; neboť to není svět, kdo mě má soudit, ale já jsem to já, kdo soudí lidstvo, protože nyní je čas jeho soudu.

28. Vytvářím království v srdcích lidí – ne pozemské království, jak mnozí očekávají, ale duchovní – jehož moc pramení z lásky a spravedlnosti, a ne z mocností světa.

29. Vidím, že někteří jsou překvapeni, když mě tak slyší mluvit; ale ptám se vás: Proč si mě chcete vždy představovat oděného do hedvábí, zlata a drahokamů? Proč chcete, aby moje království bylo vždy z tohoto světa, zatímco já jsem vám zjevil opak? (279, 61-64)

30. Již jsem vám předpověděl, že boj bude prudký, neboť každý považuje své náboženství za dokonalé a svůj způsob jeho praktikování za bezúhonný. Avšak říkám vám, že kdyby tomu tak bylo, neměl bych důvod přijít v této době a mluvit k vám.

31. Skrze inspiraci vám předávám hluboce duchovní učení, neboť vidím, že ve vašich náboženských formách vládne pohanství a že zlé semeno fanatismu vás otrávilo nevědomostí a pocity nenávisti.

32. Mé meč světla je v mé pravici, já jsem bojovník a král, který ničí vše vzpurné, vše stávající zlo a vše falešné. Až můj boj skončí a srdce se naučí sjednotit se, aby se modlila a žila, pohled vašeho ducha mě objeví v nekonečném světle a ve věčném míru. „Toto je mé království," řeknu vám, „a já jsem váš král, neboť k tomu jsem tu a k tomu jsem vás stvořil: abych vládl." (279, 72-74)

Osvěta o pravém životě

33. Všichni lidé vědí, že jsem Otcem všeho stvořeného a že osud bytostí je ve Mně. Přesto jsem od nich nedostal ani jejich pozornost, ani jejich úctu. Oni také tvoří, jsou také pány a věří, že mají moc nad osudem svých bližních – proč by se tedy měli přede Mnou sklánět?

34. Tímto způsobem člověk zkoušel mou trpělivost a provokoval mou spravedlnost. Dal jsem mu čas, aby nalezl pravdu, ale on nechtěl ode Mne nic přijmout. Přišel jsem jako Otec a nebyl jsem milován; poté jsem přišel jako Mistr a nebyl jsem pochopen; avšak jelikož je nutné lidstvo zachránit, přicházím nyní jako Soudce. Vím, že člověk se vzbouří proti mé spravedlnosti, neboť ani jako soudce mě nepochopí a bude říkat, že se Bůh pomstil.

35. Chtěl bych, aby všichni pochopili, že Bůh nemůže chovat pocity pomsty, protože jeho láska je dokonalá. Stejně tak nemůže posílat bolest; jste to vy sami, kdo ji přitahujete svými hříchy. Moje božská spravedlnost stojí nad vaším utrpením a dokonce i nad vaší smrtí. Bolest, překážky, neúspěchy jsou zkoušky, které si člověk neustále ukládá , a plody jeho semene jsou to, co postupně sklízí. Mně stačí, abych při každé z těchto životních krizí nechal své světlo proniknout do vašeho ducha, aby dosáhl svého spasení. (90, 5-7)

36. Je to Duch pravdy, který sestupuje, aby objasnil tajemství a zjevil vám potřebné poznání, abyste se mohli radovat ze skutečného života. On je božským útěchem, který se vylévá na vaše utrpení, aby vám dal svědectví o tom, že božský soud není trestem ani pomstou, ale soudem lásky, který vás má přivést ke světlu, k míru a k blaženosti. (107, 24)

37. Vězte, že ten, kdo rozumí a poznává něco z toho, co je vyhrazeno těm, kteří se vznesou, již nemůže odtrhnout svou duši od toho světla, které mu bylo zjeveno. Ať už vstoupí do neznámých světů, nebo se znovu a znovu vrací na Zemi: to, co jednou přijal jako božskou jiskru světla, bude stále znovu vyvěrat z nejčistšího jádra jeho bytosti jako tušení, jako božská inspirace. Někdy to ožije jako sladké probuzení nebo jako nebeský zpěv, který zaplaví srdce blažeností, jako touha po návratu do duchovní vlasti. To je to, co mé učení znamená pro duše, které se vracejí do tohoto života. Zdánlivě duch zapomíná na svou minulost, ale ve skutečnosti neztrácí znalost mého učení.

38. Těm, kteří pochybují, že je to Boží Slovo, které k nim v tomto okamžiku a v této podobě promlouvá, říkám, že pokud Mi nechtějí dát toto jméno, pokud nechtějí toto slovo připsat Božskému Mistrovi, ať si vezmou k srdci smysl tohoto učení, ať se ponoří do hloubky každé jeho myšlenky; a pokud při přemýšlení o tom, co slyšeli, dojdou k závěru, že obsahuje světlo a pravdu pro lidstvo, ať jej použijí jako měřítko pro své kroky na zemi a tím promění svůj život.

39. Vím, že vám předávám pravou moudrost; to, čemu lidé věří, nemění na mé pravdě ani v nejmenším. Je však nutné, aby měl člověk jistotu v tom, čemu věří, co ví a co miluje. Jen proto se ve svých

zjeveních občas stavím na úroveň lidstva, abych dosáhl toho, že Mě pozná. (143, 54-56)

40. Představa, kterou o Mně mají lidé, je velmi omezená, jejich poznání duchovního velmi malé, jejich víra velmi slabá.

41. Náboženství spí v staletém snu, aniž by udělala jediný krok vpřed, a když se probudí, jsou aktivní jen ve svém nitru a neodvažují se prolomit kruh, který si vytvořila svými tradicemi.

42. Budou to ti, kdo jsou opovrhováni, chudí, prostí a nevzdělaní, kdo v touze po světle, po čistém duchovním prostředí, po pravdě a pokroku tento kruh opustí. Jsou to oni, kdo rozezní zvon a budíček, až ucítí, že přichází čas mých nových zjevení ve věku duchovního probuzení.

43. Lidé chtějí objevit tajemství duchovního života – té existence, do níž musí neodvratně vstoupit a kterou právě proto chtějí poznat.

44. Lidé se ptají, prosí, žádají o světlo z milosrdenství, protože cítí nutnost přípravy; ale jako odpověď na vše se jim říká, že duchovní život je tajemství a že touha odhalit závoj, který jej zakrývá, je troufalost a rouhání.

45. Amen, pravím vám, ti, kdo žízní po pravdě a po světle, nenajdou na světě pramen, jehož voda uhasí jejich žízeň. Budu to já, kdo sesílá z nebe tu vodu moudrosti, po které duše touží pít. Nechám svůj pramen pravdy vylévat na každý duch a každý rozum, aby „tajemství“ byla zničena. Neboť vám ještě jednou říkám, že to nejsem já, kdo se pro lidi zahaluje do tajemství, ale vy jste to vy, kdo je vytváří.

46. Je pravda, že ve vašem Otci vždy bude něco, co nikdy nepoznáte, když uvážíte, že Bůh je nekonečný a že vy jste jen částečky. Ale to, že nemáte vědět, kým jste ve věčnosti, že máte být pro sebe neproniknutelnou záhadou a že musíte čekat, až vstoupíte do duchovního života, abyste to poznali – to já nepředepisuji.

47. Je pravda, že v minulých dobách k vám takto nebylo promlouváno a ani nebyla vydána žádná dalekosáhlá výzva, abyste pronikli do světla duchovních poznatků; ale jen proto, že lidstvo v minulosti necítilo tak naléhavou potřebu vědět, jakou cítí dnes, ani nebylo duchovně a rozumově schopno porozumět. I když vždy hledala a tápala, dělo se tak spíše ze zvědavosti než ze skutečné touhy po světle.

48. Aby lidé nalezli cestu, která je vede k tomuto světlu, a aby byli schopni přijmout tuto vodu ze zdroje života a moudrosti, musí nejprve opustit veškerý vnější kult a ze svých srdcí odstranit veškerý fanatismus. Až pak ve svých srdcích začnou pociťovat přítomnost živého a všemohoucího Boha, pocítí, jak z hloubi jejich bytosti stoupá nová, neznámá zbožnost , plná citu a upřímnosti, plná povznesení a srdečnosti, která bude tou pravou modlitbou, zjevenou Duchem.

49. To bude počátek jeho vzestupu ke světlu, první krok na cestě k duchovnímění. Když Duch může člověku zjevit pravou modlitbu, bude mu moci zjevit také všechny schopnosti, které má, jakož i způsob, jak je rozvinout a nasměrovat na cestu lásky. (315, 66 75)

50. V mém zjevení můžete najít stejná učení jako v „Druhém čase“; ale v této éře jsem vám skrze světlo svého Svatého Ducha zjevil to, co je nevyzpytatelné, a v dialogu z Ducha k Duchu vám budu i nadále zjevovat nová a velmi velká učení. Celý obsah Šesté pečetě vám sdělím v této době zjevení, která vás připraví na dobu, kdy rozlomím Sedmou pečeť. Tak budete stále více poznávat „nevyzpytatelné“; tak objevíte, že duchovní svět je domovem všech duší, nekonečným a úžasným otcovským domem, který na vás čeká ve vysokém záhrobí, kde obdržíte odměnu za skutky, které jste s láskou a milosrdenstvím vykonali pro své bližní. (316, 16)

Vývoj, duchovní zdokonalení a spasení člověka

51. Nedávám vám své učení jen jako morální uzdu pro vaši hmotnou přirozenost; spíše s ním můžete vystoupit na vyšší výšiny svého duchovního zdokonalení.

52. Nezakládám mezi vámi žádné nové náboženství; toto učení nepopírá stávající náboženství, pokud jsou založena na mé pravdě. Toto je poselství božské lásky pro všechny, výzva všem společenským institucím. Kdo rozumí Božímu záměru a plní má přikázání, bude se cítit veden k pokroku a k vyššímu vývoji své duše.

53. Dokud člověk nepochopí duchovnost, kterou musí mít ve svém životě, mír se na světě ještě dlouho nestane realitou. Kdo však plní můj zákon lásky, nebude se bát ani smrti, ani soudu, který čeká jeho duši. (23, 12-13)

54. Těmito zjeveními vám nechci přinést jen mír na světě a zmírnit vaše utrpení tělesnou úlevou. Tímto zjevením vám předávám velká učení, která k vám promlouvají o vašem duchovním vývoji. Neboť kdybych vám chtěl přinést pouze statky tohoto světa — vpravdě, pravím vám, stačilo by k tomu pověřit vědce, které osvěcuji intuicí a kterým bych odhalil tajemství přírody, aby z ní čerpali léčivý balzám, který by vás uzdravil z vašich tělesných utrpení.

55. Mé dílo vám chce ukázat další obzory, za hranicemi vaší planety, s tím nekonečným množstvím světů, které vás obklopují – obzory, které nemají konce, které vám ukazují cestu k věčnosti, která vám patří. (311, 13-14)

56. Mé duchovní učení má různé cíle či úkoly: jedním z nich je utěšit duši v jejím vyhnanství a dát jí pochopit, že Bůh, který ji stvořil, na ni věčně čeká ve svém království míru. Dalším je dát jí vědět, o kolik darů a schopností může disponovat,

aby dosáhla svého spasení a svého povznesení či zdokonalení.
57. Toto slovo přináší poselství o duchovním povznesení, které lidem otevírá oči, aby mohli spatřit skutečnost takovou, jaká je, a to pouze v tom, co vidí, v tom, čeho se dotýkají, nebo v tom, co dokazují svou lidskou vědou, aniž by si uvědomili, že tím nazývají pomíjivé „realitou“ a to věčné, kde existuje skutečná realita, nepoznávají a popírají.
58. Nechte toto poselství putovat od národa k národu, od domu k domu a zanechávejte za sebou semeno světla, útěchy a míru, aby se lidé na chvíli zastavili a dopřáli svému duchu odpočinek, který je nezbytný k tomu, aby se zamyslel a vzpomněl si, že každý okamžik může být okamžikem jeho návratu do duchovního světa a že od jeho skutků a semene na světě závisí plody, které sklidí při svém příchodu do duchovního života. (322, 44-46).

Kapitola 6 – *Třetí zákon a velká kniha života*

Kniha lásky, pravdy a moudrosti Boží

1. Kniha mého slova je knihou božské a pravé lásky; v ní najdete neměnnou pravdu. Sáhněte po ní a najdete moudrost, která vám pomůže rozvíjet se a dosáhnout míru ve věčnosti. Zahyne ten, kdo zfalšuje nebo změní její smysl, a ten, kdo vynechá nebo přidá jediné slovo, které není v souladu s mým dokonalým učením, těžce poruší můj zákon.
2. Zachovejte toto slovo v jeho původní čistotě, neboť je to nejkrásnější dědictví, které lidem zanechám. Zaznamenejte mé učení a seznamte s ním své bližní; věrně je uchovávejte, neboť za toto dědictví nesete odpovědnost.
3. Zítra v nich člověk nalezne podstatu mého zjevení, které ho světlem svých nauk povede na cestu pravdy.
4. Tyto spisy budou předávány z rodičů na děti jako pramen živé vody, jehož proud bude nevyčerpatelně tryskat a proudit ze srdce do srdce. Studujte Velkou knihu života, knihu duchovního povznesení, která vám vysvětlí božská zjevení, která jste obdrželi v průběhu věků.
5. Copak jsem vám neslíbil, že každé poznání bude obnoveno ve své původní pravdě? Neboť toto je čas, který vám byl ohlášen.
6. Vpravdě vám říkám: Kdo přemýšlí o učeních mé knihy a zkoumá je s opravdovou touhou prohloubit své poznání, ten získá pro svou duši světlo a bude Mě cítit blíže u sebe.
7. Mýty minulosti i současnosti padnou; vše průměrné a falešné se zhroutí; neboť přijde čas, kdy se již nebudete moci živit nedokonalostmi, a tehdy se duše vydá na cestu za pravdou, aby jí sloužila jako jediná potrava.

8. V těchto učeních najde lidstvo podstatu mých zjevení, kterou dosud z nedostatku duchovnosti nepochopilo. Od pradávna jsem vám ji svěřoval skrze své posly, zvěstovatele a „tlumočníky“, avšak vám sloužila pouze k tomu, abyste z ní vytvářeli mýty a tradice. Zvažte a studujte toto učení s úctou a láskou, chcete-li si ušetřit staletí zmatku a utrpení. Mějte však na paměti, že svůj úkol nesplníte, pokud se spokojíte pouze s vlastnictvím této knihy; ne, má vás probudit a poučit, pokud chcete být skutečně mými učedníky. Učte příkladem, láskou a ochotou pomáhat, jak jsem vám to ukázal. (20, 1-8)

9. Kniha mého učení se skládá z nauk, které jsem vám v této době diktoval prostřednictvím lidského rozumu. Touto knihou, kterou lidstvo nakonec uzná jako Třetí zákon, máte bránit mou božskou věc.

10. Lidstvo zná pouze zákon „Prvního času“ a to, co je napsáno v Prvním a Druhém zákoně; ale Třetí nyní sjednotí a napraví to, co lidé z nedostatku přípravy a porozumění zkreslili. Lidstvo bude muset studovat mé poselství, aby proniklo do jádra každého slova a objevilo jediný ideál, jedinou pravdu, jedno a totéž světlo, které je povede k duchovnosti. (348, 26)

11. Zjevuji vám to, co vám vědec nemůže naučit, protože to nezná. Spal ve své pozemské velikosti a nevznesl se ke Mně v touze po mé moudrosti.

12. Uzavřela se srdce duchovních, kteří měli v různých sektách a náboženských společenstvích učit duchovní poznání, které je velikostí a bohatstvím pro ducha.

13. Viděl jsem, že zákon a učení, které jsem v minulosti zanechal lidstvu, byly skryty a nahrazeny obřady, vnějšími kultovními praktikami a tradicemi.

14. Ale vy, kteří hluboce chápete, že podstata tohoto slova je stejná jako ta, kterou Izrael přijal na hoře Sinaj a kterou lidské zástupy v „druhé době“ z úst Ježíše, byste měli svou bohoslužbou a svými skutky učit, že se nesmí zapomínat na Boží zákon kvůli dodržování pošetilých tradic, které duši neprospívají. (93, 10-13)

15. Připomněl jsem vám jména svých poslů, skrze něž jste přijímali poselství, přikázání, proroctví a poučení.

16. Tímto způsobem jsem sjednotil obsah všech minulých poučení do jediného poučení.

17. Spiritualismus je odkaz, v němž se Tři Zákony sjednocují v jediné duchovní knize. (265, 62-64)

18. Toto učení, které se nazývá duchovním, protože zjevuje duchovní, je cestou předurčenou pro člověka, na níž pozná svého Stvořitele, bude Mu sloužit a milovat Ho. Je to kniha, která učí lidi milovat svého Otce ve svém bližním. Spiritualismus je zákon, který přikazuje dobro, čistotu a dokonalost.

19. Povinnost dodržovat tento zákon platí pro všechny; přesto však

nikoho nenutí, aby jej plnil, protože každý duch požívá svobodné vůle, aby jeho boj a všechny jeho činy mohly být při soudu započítány jako jeho vlastní zásluhy.

20. Uvědomte si tedy, že toto učení je plamenem božské lásky, který osvětlil a zahřál všechny mé děti, od prvního až po posledního. (236, 20-22)

Vztah mezi učením o duchu a Ježíšovým učením

21. Duchovní učení není teorií, je to praktické poučení jak pro lidský život, tak pro život duše. Neexistuje žádné jiné, komplexnější a dokonalejší poučení než toto. Doprovází vás ještě předtím, než přijdete na zem, následuje vás během celého vašeho působení na tomto světě a splyne s vaší duší, když se vrací do svého původního domova.

22. Nebudu to já, kdo z vašich bohoslužeb odstraní liturgii a tradice – bude to duch člověka, který se mimoděk povznese nad své staré představy tváří v tvář nutnosti většího světla, které osvětluje jeho cestu vývoje. Brzy člověk pochopí, že jediné, co může Bohu obětovat, je projevování lásky, neboť láska znamená dobro, milosrdenství, moudrost a spravedlnost.

23. Spiritualismus nevymaže ani jedno ze slov, která kdysi hlásal Kristus. Kdyby tomu tak nebylo, nemohl by si dát toto jméno, neboť by se stavěl proti pravdě. Jak by mohlo být toto slovo proti tamtomu, když je to přece tentýž Mistr, kdo je vyslovuje. Kdybyste skutečně pronikli do smyslu tohoto učení, viděli byste, že mé dnešní slovo je vysvětlením nebo objasněním všeho, co jsem kdysi řekl. Proto je lidstvo dneška i budoucnosti schopno pochopit více než minulé generace, a proto také plnit zákon čistším, vyšším a pravdivějším způsobem.

24. Pokud budete pozorně pozorovat své bližní při jejich náboženské praxi, uvidíte, že to, co dříve bylo předmětem jejich uctívání, nyní vnímají bez vnitřního zaujetí. Důvodem je to, že duše se sama probouzí a touží po tom, co ji může skutečně nasytit. Proto vám říkám, že vnější kultovní praktiky tohoto lidstva jsou předurčeny k zániku. (283, 27-30)

25. V této skromné a prosté, ale Božským světlem naplněné knize najdou lidé vyjasnění všech svých pochybností, objeví doplnění učení, která byla v minulých dobách zjevena jen částečně, a najdou jasný a jednoduchý způsob, jak vyložit vše, co je ve starých textech skryto v symbolice.

26. Kdo se po přijetí tohoto duchovního poselství přesvědčí o pravdivosti jeho obsahu a začne bojovat proti své touze po smyslových vjemech, proti svému modlářství a fanatismu, očistit svůj rozum a srdce od všech těchto nečistot, osvobodí svou duši a přinese jí radost a mír, neboť nyní bude moci bojovat o dosažení

věčnosti, která ji čeká. Ale ti, kteří pokračují ve svém vnějším vykonávání kultu, kteří se upínají k lásce k tomu, co patří ke světu, a kteří nevěří v rozkvět nebo vývoj duše – vpravdě, pravím vám, ti zůstanou pozadu a budou ronit slzy, až si uvědomí svou zaostalost a svou nevědomost. (305, 4-5)

Spory kvůli novému slovu

27. Jestliže se vám mé učení jeví natolik cizí, že si myslíte, že jste nikdy neslyšeli taková slova, ačkoli mě znáte, říkám vám, že vaše údiv je důsledkem vašeho zanedbání prozkoumat podstatu toho, co jsem vám zjevil v minulých dobách. Z tohoto důvodu se vám toto učení může jevit jako cizí nebo nové, ačkoli toto světlo bylo ve skutečnosti ve vašem životě vždy přítomno. (336, 36)

28. Moje učení v tomto i v „Druhém čase“ otřese lidstvem. Pokrytci se budou muset vypořádat s pravdivostí. Faleš odhodí svou masku a pravda zazáří. Pravda zvítězí nad lží, která tento svět obklopuje.

29. Člověk bude schopen pochopit a rozpoznat vše, co obsahuje rozum a pravdu; avšak vše, k čemu byl donucen věřit, i když tomu nerozuměl, sám od sebe zavrhne. Proto se mé učení bude šířit, protože vyzařuje světlo, které lidé potřebují. Vám připadá velká část tohoto díla, tím že svým bližním zjevujete jeho počátek a jeho cíl. (237, 28-29)

30. Lidstvo hladoví po mém slově, po mé pravdě. Lidé touží a prahnou po světle pro svůj rozum, volají po spravedlnosti a očekávají útěchu. Toto je rozhodující doba. Vpravdě, pravím vám, mnoho představ, teorií a dokonce i dogmat, která byla po staletí považována za pravdy, se zhroutí a budou zavržena jako falešná. Fanatismus a modlářství budou bojovat a odstraněni těmi, kteří jimi byli nejvíce zaujatí a svázáni. Boží učení budou pochopena, jejich světlo, obsah a podstata budou chápány a pociťovány.

31. Až se po době zkoušek, v níž budou vědci trpět velkým zmatením, v jejich duších rozjasní a uslyší hlas svého ducha, objeví to, o čem se jim ani nesnilo.

32. Znovu vám říkám: bděte! Neboť v době sporů mezi vyznáními a doktrínami, náboženstvími a vědami bude mnoho lidí přesvědčeno, že znalosti, které jim zprostředkovaly jejich knihy, budou zbraní, s níž mohou porazit mé nové učedníky, dobře vědomi si toho, že vy žádné knihy nemáte. (150, 11 13)

33. Řekl jsem vám, učedníci, že budete konfrontováni s velkými církvemi i menšími sektami; ale nebojte se ani jedněch, ani druhých. Pravda, kterou jsem vám svěřil, je zřejmá, slovo, které jsem vás učil, je navenek jasné a jednoduché, ale ve svém smyslu hluboké až do nekonečna, a jsou to silné zbraně, s nimiž budete bojovat a zvítězit.

34. Ale říkám vám: Jeden národ na zemi, plný materialismu a nevěry, povstane, aby vám upřel právo nazývat se Izraelem, aby popřel vaše svědectví, že jste zažili opětovný příchod Mesiáše, a tím národem je židovský. Nemysleli jste na to? Tento národ očekává ve svém středu příchod svého Mesiáše, svého Spasitele, který mu zajistí spravedlnost a znovu ho postaví nad všechny národy země. Tento národ ví, že jsem vždy přicházel k němu, a v této „Třetí době“ řekne: ‚Proč by Bůh měl přicházet k jinému národu?‘ — Ale hle, zde jsou má učení! (332, 10)

35. Tato duchovní komunita zde žije nepoznána. Svět neví nic o vaší existenci, mocní si vás nevšímají, ale blíží se boj mezi spiritualisty a „křesťany“, mezi spiritualisty a Židy. Tento boj je nezbytný pro zavedení mého učení mezi celé lidstvo. Pak se Starý zákon spojí s Druhým a Třetím zákonem do jediné esence.

36. Mnohým z vás se to může jevit jako nemožné; pro Mě je to to nejpřirozenější, nejsprávnější a nejdokonalejší. (235, 63-64)

Velká kniha pravého života

37. Mé slovo zůstane navždy zapsáno, z něj sestavíte Knihu třetího času, Třetí zákon, poslední poselství Otce; neboť ve všech třech věcích měl Bůh své „zlaté pera“*, aby zanechal lidstvu svou moudrost.

* Tento pojem se vztahuje k označení těch účastníků Božích zjevení, kteří měli za úkol stenograficky zaznamenávat Slovo Páně.

38. Mojžíš byl prvním „zlatým perem“, jehož se Otec použil, aby události „Prvního času“ zapsal nesmazatelnými písmeny na svitek. Mojžíš byl „zlatým perem“ Jehovy.

39. Mezi svými apoštoly a nástupci „Druhého času“ měl Ježíš čtyři „pera“, a to Matouše, Marka, Lukáše a Jana. To byla „zlatá pera“ Božského Mistra. Když však nadešel čas, kdy se měl Starý zákon spojit s Novým zákonem pouty lásky, poznání a duchovního pokroku, vznikla z nich jediná kniha.

40. Nyní, v „Třetím čase“, kdy máte znovu mé slovo, jsem rovněž jmenoval „zlatá pera“, aby bylo zachováno písemně.

41. Až přijde čas, sestavíte jedinou knihu, a tato kniha, která patří „Třetímu času“, bude – až na to přijde čas – rovněž spojena s knihou Druhého a Prvního času, a pak ze zjevení, proroctví a slov „Tří časů“ vznikne Velká kniha života* k povznesení všech duší.

** Vysvětlující text z poučení 85, verš 24, Knihy pravého života: „Nemusíte se snažit, aby se tato (v současné době vznikající) závěť nebo kniha spojila s těmi předchozími, neboť jsem to byl Já, kdo v této knize spojil zjevení a poučení Tří dob tím, že jsem z nich vytáhl podstatu, abych vytvořil jediné poselství.“*

42. Pak poznáte, že všechna slova – od prvního do posledního – se naplnila v pravdě a v duchu, že

všechna proroctví byla předvídaným průběhem dějin, který zjevil Otec lidstva. Neboť pouze Bůh může nechat zapsat události, které nastanou. Když proroci mluvili, nebyli to oni, ale Bůh to učinil skrze jejich zprostředkování.

43. Svým novým vyvoleným jsem poskytl dostatečnou přípravu, jakou měli Mojžíš a čtyři učedníci „Druhého času“, aby bylo mé slovo zapsáno v naprosté čistotě, v plné jasnosti a pravdě, neboť je určeno pro budoucí generace; ale pokud by někdo měl v úmyslu něco přidat nebo z té knihy vyškrtnout, budu vás za to volat k zodpovědnosti.

44. Nyní, mé milované děti: Kdo přikládá význam knize, kterou začínáte sestavovat? Ve skutečnosti – nikdo! Ale přijde čas, kdy vás lidstvo plné touhy a zvědavosti bude žádat o vaši knihu, a pak se probudí, bude zkoumat mé slovo a diskutovat o něm. V tomto sporu idejí se objeví různé strany – vědci, teologové a filozofové. Svědectví vašeho slova a Kniha moudrosti budou přineseny národům a všichni budou hovořit o mém učení. To bude počátek nové bitvy, války slov, myšlenek a ideologií; ale nakonec, až všichni v pravdě a v duchu poznají, že Velká kniha života byla napsána Pánem, budou se bratrsky objímat a milovat se, jak je to mou vůlí.

45. Proč nestačilo Slovo Jehovovo v „Prvním čase“ k sjednocení světa a proč toho nedokázalo ani učení Ježíše ve Druhém čase? Proč v této době nestačilo, že od roku 1866 předávám své Slovo, aby se národy milovaly a žily v míru? Je nutné, aby tyto tři knihy tvořily jednu jedinou, aby toto slovo osvítilo celý svět. Pak bude lidstvo následovat toto světlo a kletba Babylónu bude zrušena, neboť všichni lidé budou číst Velkou knihu pravého života, všichni budou následovat stejné učení a budou se milovat v duchu a v pravdě jako děti Boží. (358, 58-66).

Kapitola 7 – *Účinek a význam duchovního učení*

Účinek zjevení

1. Zde, tváří v tvář tomuto slovu, není člověka, který by se neotřásl uvnitř i navenek, to znamená v duchu i v těle. Zatímco Mi zde naslouchá, přemýšlí o životě, o smrti, o Božské spravedlnosti, o věčnosti, o duchovním životě, o dobru a o zlu.

2. Zatímco vnímá můj hlas, cítí v sobě přítomnost své duše a vzpomíná si, odkud pochází.

3. V krátkém okamžiku, kdy Mně naslouchá, cítí se sjednocen se všemi svými bližními a v hloubi své bytosti je poznává jako své pravé sourozence, jako sourozence v duchovní věčnosti, kteří jsou mu dokonce bližší než ti, kteří jsou jimi pouze podle těla, neboť to je na zemi jen dočasné.

4. Není muže ani ženy, kteří by se, když Mě slyší, necítili Mnou pozorováni. Proto se nikdo neodváží

skrývat přede Mnou své skvrny nebo je zkrášlovat. A Já je zviditelňuji, ale bez toho, abych kohokoli veřejně odhaloval, neboť jsem soudce, který nikdy neodhaluje.

5. Říkám vám, že mezi vámi objevuji cizoložníky, vrahy dětí, zloděje, neřesti a vady, které jsou jako malomocenství na duši těch, kteří zhřešili. Ale neprokazuji vám pravdu svého slova jen tím, že vám ukazuji, že dokážu odhalit prohřešky vašeho srdce. Chci vám také dokázat moc mého učení tím, že vám dám zbraně k porážce zla a pokušení, tím, že vás naučím, jak dosáhnout obnovy, a tím, že ve vaší podstatě probudím touhu po dobru, vznešenosti a čistotě a absolutní odpor ke všemu nečestnému, falešnému a škodlivému pro duši. (145, 93 65-68)

6. Dnes ještě žijete v temných dnech, které předcházejí světlu. A přece – tím, že toto světlo využívá malých prosvětlení vaší zamlžené oblohy, proniká skrz ní letmými paprsky, které dopadají na některá místa na Zemi a dotýkají se srdcí a nechávají duše chvět se a probouzet se.

7. Všichni, kteří byli tímto světlem překvapeni, se na své cestě zastavili a zeptali se: „Kdo jsi?“ A já jsem jim odpověděl: „Já , jsem světlo světa, já jsem světlo věčnosti, já jsem pravda a láska. Já jsem Ten, který slíbil, že se vrátí, aby k vám promluvil, Ten, o kterém bylo řečeno, že je ‚Slovem‘ Božím.“

8. Jako Saul na cestě do Damašku pokořili veškerou svou pýchu, přemohli svou nadutost a sklonili pokorně svou tvář, aby Mi ze srdce řekli: „Můj Otče a Pane, odpusť mi, nyní chápu, že jsem Tě nevědomky pronásledoval!“

9. Od toho okamžiku se tato srdce stala malými následovníky; neboť v tomto „Třetím čase“ se mezi mými novými učedníky dodnes neobjevil žádný apoštol s takovou oddaností, jako ten, který mě tak pronásledoval v mých učednících a který mě poté miloval s takovou vroucností. (279, 21-24)

10. Církve upadly do staletého spánku rutiny a stagnace, zatímco pravda zůstala skrytá. Avšak ti, kteří znají přikázání Jehovy a slovo Božského Mistra, musí v tomto hlasu, který k vám nyní promlouvá, rozpoznat hlas Ducha pravdy, který byl pro tyto časy zaslíben. (92, 71)

11. Vím, že mnozí budou pobouřeni, až se s tímto slovem seznámí; ale budou to ti, kteří ve svém duchovním zmatení nechtějí uznat, že v člověku kromě lidské přirozenosti existuje také duchovní část bytosti — nebo ti, kteří sice věří v lidskou duši, ale svázáni zvyky svých tradic a svých náboženských přesvědčení popírají, že pro duši existuje nekonečně dlouhá cesta vývoje. (305, 65)

12. Zanechám tato slova zapsaná a dostanou se k mým budoucím učedníkům, a když je pak budou studovat, najdou je čerstvá a živá a jejich duch se zachvěje blahem,

neboť pocítí, že je to jejich Mistr, který k nim v tom okamžiku promlouvá.

13. Myslíte si, že vše, co jsem vám řekl, je určeno pouze těm, kteří mě poslouchali? Ne, milovaný lide, svými slovy mluvím k přítomným i nepřítomným, k dnešku, k zítřku i ke všem časům; k těm, kteří umírají, k živým i k těm, kteří se teprve narodí. (97, 45-46)

Poznání a naděje z nového slova

14. Já jsem Slovo lásky, které přináší útěchu tomu, kdo trpí – zmatenému, plačícímu, hříšníkovi a tomu, kdo Mě hledal. Mé Slovo je v těch srdcích proudem života, kde uhasí svou žízeň a smyjí své nečistoty. Je to také cesta, která vede k věčnému domovu klidu a míru.

15. Jak můžete dojít k názoru, že životní boj – jeho oběti, protivenství a zkoušky – končí smrtí, aniž by našel spravedlivou odměnu ve věčnosti? Proto jsou můj zákon a mé učení se svými zjeveními a zaslíbeními ve vašich srdcích pobídkou, pohlazením a balzámem při každodenní práci. Teprve když se odvrátíte od mých poučení, cítíte se hladoví a slabí. (229, 3-4)

16. Ve své božské lásce k lidským tvorům jim dovoluji, aby zkoumali má díla a využívali všeho stvořeného, aby nikdy neměli důvod tvrdit, že Bůh je nespravedlivý, protože před svými dětmi skrývá svou moudrost.

17. Stvořil jsem vás a dal jsem vám dar svobodné vůle a respektoval jsem jej, i když člověk tuto svobodu zneužil a tím mě zranil a znesvětil můj zákon.

18. Dnes však nechávám člověka pocítit laskavost mého odpuštění a osvěcuji jeho duši světlem mé moudrosti, aby se jedno z mých dětí po druhém vracelo na cestu pravdy.

19. Duch pravdy, který je mým světlem, září v duchu, protože žijete v ohlášených časech, v nichž vám bude osvětleno každé tajemství, abyste pochopili to, co dosud nebylo správně vyloženo. (104, 9-10)

20. Zjevil jsem se na tomto místě země a zanechám zde své slovo jako dar pro všechny lidi. Tento dar odstraní duchovní chudobu lidstva. (95, 58)

21. Vložím do srdcí všech pravý způsob uctívání Boha a také správný způsob života v souladu s Božím zákonem, jehož plnění je jediné, co Pán každému z vás přičte k dobru.

22. Nakonec poznáte obsah nebo smysl mého slova, ó lidé. Tehdy zjistíte, že mé učení není pouze božským hlasem, který promlouvá k lidem, ale také vyjádřením všech duchů.

23. Mé slovo je hlasem, který povzbuzuje, je voláním po svobodě, je záchrannou kotvou. (281, 13-15)

Síla Božího slova

24. Moje učení rozvíjí člověka ve všech aspektech jeho bytí: citlivě působí na srdce* a zušlechťuje je,

probouzí a prohlubuje rozum a zdokonaluje a povznáší duši.

** Pojmy „srdce“ a „duše“ mají v Kristových zjeveních odlišný význam: „Srdce“ (španělsky „corazón“) symbolizuje pozemský– ký lidský, i na těle závislý duševní život, kterým se zabývá psychologie, zatímco „duše“ (zde „espíritu“) označuje vyšší, věčný aspekt duše, který se nechává vést jemu vlastní božskou jiskrou, Duchem, skrze jeho „hlas“, svědomí.*

25. Studujte mé učení důkladně, aby vám to umožnilo pochopit správný způsob uplatňování mých pokynů, aby váš rozvoj byl harmonický; abyste nerozvíjeli pouze rozum, aniž byste se snažili o ideály duše, kterou máte povzbuzovat.

26. Všechny sklony vaší bytosti mohou v mém slově najít světlou stezku, na níž mohou růst a naplňovat se až do nekonečna. (176, 25-27)

27. Moje učení je ve své podstatě duchovní, je světlem a silou, která proudí dolů a proniká do vaší duše, aby ji nechala zvítězit v jejím boji se zlem. Moje slovo nemá jen lahodit uším, je světlem duše.

28. Chcete Mě vnímat duší, aby se nasytila a využila smysl tohoto učení? Pak očistěte své srdce, vyjasněte svůj rozum a nechte se vést svým svědomím. Pak zažijete, jak ve vaší bytosti začíná působit proměna – nejen duševní, ale i morální a tělesná. To povznesení, kterého duše postupně dosahuje skrze poznání – ta čistota, jíž postupně dosahuje, se odrazí v citech srdce a ve zdraví těla.

29. Vášně budou stále slábnout, neřesti postupně mizet, fanatismus a nevědomost budou stále více ustupovat pravé víře a hlubokému poznání mého zákona. (284, 21-23)

30. Toto učení, které je známo jen nemnohým a které lidstvo nevnímá, brzy dorazí jako léčivý balzám ke všem trpícím, aby poskytlo útěchu, zapálilo víru, rozptýlilo temnotu a vneslo naději. Pozvedne vás nad hřích, bídou, bolest a smrt.

31. Nemohlo by to být jinak, neboť jsem to Já, Božský Lékař, zaslíbený Utěšitel, kdo vám to zjevil. (295, 30-31)

32. Až jednou budete duchovně povzneseni a potkáte lidi, kteří trpí a zoufají si, protože nemohou vlastnit to, po čem na světě touží, uvidíte, jak jejich materialismus kontrastuje s povznesením mých učedníků, jejichž spokojenost bude veliká, protože jejich úsilí a touhy budou ušlechtilé, založené na pevném přesvědčení, že v tomto životě je vše pomíjivé.

33. Moji učedníci budou ke světu promlouvat příklady duchovnosti – životem, který usiluje o to, aby přiblížil duši k Božství, místo aby ji připoutával k falešným pokladům světa.

34. Vím, že materialisté se v nadcházejících časech vzbouří, až se seznámí s tímto učením; ale jejich

svědomí jim řekne, že pouze mé slovo mluví pravdu. (275, 5-7)

35. Při velkém denním díle, které vás čeká, budu vaší oporou. Moje učení způsobí na světě velké převraty. Dojde k velkým změnám v mravech a představách a proměny se odehrají i v přírodě. To vše bude znamenat začátek nové éry pro lidstvo a duše, které brzy pošlu na Zemi, budou hovořit o všech těchto proroctvích, aby přispěly k obnově a vzestupnému vývoji tohoto světa. Budou vysvětlovat mé slovo a vykládat události. (216, 27)

36. Tato „Třetí doba“ je dobou vzkříšení. Duše se podobaly mrtvým a jejich těla hrobkám. Ale přišel k nim Mistr, jehož slovo života jim řeklo: „Vyjděte ven a povznesete se ke světlu, ke svobodě!“

37. Kdo z nich otevře oči pravdě a pak dokáže pozvednout svůj život, své skutky a své city v lásce k bližním, ten již nebude tento svět považovat za místo vyhnanství nebo údolí slz a pokání, protože bude stále více pociťovat rozkoš pravého míru, kterou daruje duševní klid.

38. Tento stav radosti v tomto životě bude odrazem dokonalého míru a světla, které bude duše požívat v lepších světech, kde ji Já sám přijmu, abych jí poskytl příbytek, který je hoden jejích zásluh. (286, 13)

Reakce teologů a materialistů

39. Nebuďte zmateni, když vám řeknou, že ten, kdo k vám v této době promlouval, byl pokušitel a že je předpovězeno, že i on bude konat zázraky, jimiž sám zmate a zmate vyvolené. Vpravdě vám říkám, že mnozí z těch, kteří takto posuzují mé zjevení, budou patřit k těm, kteří ve skutečnosti slouží zlu a temnotě, i když se jejich rty snaží ujišťovat, že vždy šíří pravdu.

40. Nezapomeňte, že strom se pozná podle ovoce, a říkám vám: Tím ovocem je toto slovo, které se stalo slyšitelným pro rozumové schopnosti těchto hlasatelů — mužů a žen prostého srdce. Podle ovoce a podle duchovního pokroku těch, kteří se jím nasytili, pozná lidstvo strom, kterým jsem Já.

41. Trojičně-marianické duchovní dílo se začne šířit a tím vyvolá skutečný poplach mezi mnoha lidmi, kteří se v přesvědčení, že prostudovali a pochopili učení, které dříve přijali od Otce, stali pyšnými na své znalosti filozofie a vědy, aniž by si uvědomili duchovní vývoj, kterého lidstvo dosáhlo.

42. Až se probudí ze své duchovní letargie, všimnou si způsobu, jakým dnes lidský duch myslí a cítí, budou házet kletby na to, co nazvou „novými myšlenkami“, a budou šířit, že toto hnutí bylo vyvoláno Antikristem.

43. Potom se uchýlí k Písmu, proroctvím a mému slovu, které jsem vám dal v „Druhém čase“, aby se pokusili bojovat proti mému novému zjevení, mým novým učením a všemu, co jsem vám slíbil a dnes naplňuji.

44. Mé slovo se dostane na rty mých učedníků a prostřednictvím Písem dokonce i k těm, kteří neuznávají nic, co je nad rámec hmotného, nebo co leží mimo jejich znalosti a pojmy, které kdysi přijali, a budou Mě nazývat falešným Bohem, protože jsem vám toto slovo přinesl.

45. Avšak když to uslyšíte, vaše víra neztroskotá – i když se vaše srdce bude cítit zraněno –, neboť s vnitřním pohnutím si vzpomenete, že vám to váš Mistr již oznámil a svým slovem vás povzbudil, abyste těmto zkouškám odolali.

46. Říkám vám však: Ačkoli na své cestě narazíte na podvod, pokrytectví, pověry, náboženský fanatismus a modlářství, nesmíte nikoho soudit za jeho prohřešky. Učte je mými slovy a přenechte věc Mně, který jsem jediný, kdo vás smí soudit a který ví, kdo je falešný Bůh, falešný Kristus, zlý apoštol, pokrytecký farizej. (27, 32-35)

47. Přijde válka idejí, vyznání, náboženství, učení, filozofií, teorií a věd, a mé jméno a mé učení budou na rtech všech. O mém návratu se bude diskutovat a bude odmítán, a poté povstanou velcí věřící a oznámí, že Kristus byl opět mezi lidmi. V tu chvíli budu z nekonečna povzbuzovat ta srdce a konat na jejich cestách zázraky, abych posílil jejich víru. (146, 8)

Účinek duchovního učení

48. Mé světlo při svém šíření po celém světě způsobilo, že se má pravda hledá v každém učení. To je důvodem chování lidí v jejich různých náboženských přesvědčeních.

49. Je to naplnění toho, co bylo předpovězeno. Kdo z nich zastupuje pravdu? Kdo skrývá hladového vlka v rouše beránčím? Kdo v čistém rouchu ujišťuje o své absolutní vnitřní čistotě?

50. Musíte uplatnit spiritualismus, abyste objevili mou pravdu; neboť lidstvo se rozdělilo na tolik vyznání a světových názorů, kolik odpovídalo vývoji lidského myšlení.

51. Tak se vytvořilo stále více sekt a vyznání a pro vás bude velmi obtížné posoudit pravdivost obsaženou v každém z nich.

52. Mé učení osvěcuje myšlenky a představy lidí a postupně každý pochopí základy, aby zdokonalil svá díla a nasměroval je na dokonalejší a vyšší cestu.

53. Přijde čas, kdy každá sekta a církev bude zkoumat sama sebe, aby hledala to, co patří k mému dílu. Aby však tento poklad nalezly, bude nutné, aby povznesly své duše a naslouchaly hlasu Ducha. (363, 4-8, 29)

54. Na této zemi existuje mnoho náboženských společenství, ale žádné z nich nesjednotí lidi ani nezpůsobí, že se budou navzájem milovat. Bude to mé duchovní učení, které toto dílo vykoná. Marně se bude svět bránit pronikání tohoto světla.

55. Když bude pronásledování mých učedníků nejzuřivější, rozpoutají se

přírodní síly; ale uklidní se modlitbou těchto mých dělníků, aby svět zažil důkaz moci, kterou jsem jim dal. (243, 30)

56. Svět se ocitne v rozrušení, až bude mé slovo slyšet v národech, neboť duše člověka, který je na toto zjevení připraven, bude pohnuta radostí a zároveň strachem. Tehdy se ten, kdo chce poznat pravdu, musí osvobodit z otroctví svých materialistických představ a osvěžit se na světlých obzorech, které se jeho zraku nabízejí. Kdo však setrvá ve svém duševním zatemnění a v boji proti tomuto světlu, má i nadále svobodu tak činit.

57. Změna smýšlení směrem ke spiritualitě přinese přátelství a bratrství mezi národy. Je však nutné, abyste se připravili, neboť střet bude velký. Když se lidé ve válkách povstávají proti sobě, neděje se to proto, že je to má vůle, ale proto, že nepochopili Boží zákon. (249, 47-48)

58. Nastal čas všeobecného soudu a všechna díla i všechna náboženská společenství budou souzena Mnou. Z duše člověka se vydere výkřik bolesti, neboť vše, co je falešné, bude odhaleno; zazáří pouze pravda. V lidstvu dojde k probuzení a pak Mi lidé řeknou: „Otče, dej nám svou pomoc, dej nám pravé světlo, které nás povede.“ A tím světlem a tou pomocí bude učení Ducha Svatého, bude to poučení, které jsem vám dal a které patří i jim všem, protože Já jsem Otcem všech. (347, 27)

Význam nového slova zjevení

59. Na první pohled toto zjevení neobsahuje nic velkolepého, ale v budoucnu ještě zažijete, jaký význam bude mít pro lidstvo.

60. Mezi tímto lidem jsou učedníci všeho druhu; někteří tuší velikost tohoto díla a již pociťují otřes, který jeho příchod do světa způsobí; jiní se spokojí s vírou, že je to dobrá cesta, a jsou i takoví, kteří nedokážou objevit velikost tohoto učení a pochybují o jeho vítězství a proniknutí do srdcí lidí. Říkám vám, je to klenot, který jsem vám svěřil a jehož božské paprsky světla jste nechtěli rozpoznat, protože jste neprozkoumali mé učení. Řekl jsem vám, že světlo svítí nejjasněji právě ve tmě, a stejně tak v této době materialismu a hříchu uvidíte pravdu, kterou jsem vám přinesl, zářit v plné síle.

61. Nezapomeňte, že i ve své době se o Kristových slovech pochybovalo, neboť lidé soudili Ježíše podle jeho původu a oděvu, a když se dozvěděli, že je synem tesaře z Nazaretu a chudé ženy – který se později měl vydat v doprovodu chudých galilejských rybářů kázat učení, které se jim zdálo podivné – nemohli uvěřit, že ten putovní kazatel, který putoval z vesnice do vesnice a ukazoval skromnost svého oděvu, je králem, kterého Pán slíbil izraelskému lidu.

62. Dávám vám tyto rady, protože lidé hledají vnější lesk, který oslňuje smysly, aby mohli uvěřit ve velikost

toho, co má být viděno a pociťováno pouze duchem.

63. Musel jsem prolít svou krev, obětovat svůj život a vzkřísit se, aby lidé otevřeli oči. Z jakého kalicha má nyní můj Duch pít, abyste ve Mne uvěřili? Lidstvo: Co bych neudělal, abych tě viděl spaseného? (89, 68-69; 71 73)

64. Kdo by tvrdil, že mé učení je nebezpečím pro hmotný pokrok lidstva, dopouští se těžké chyby. Já, Mistr všech mistrů, ukazuji lidstvu cestu k jeho vzestupnému vývoji a ke skutečnému pokroku. Mé slovo nehovoří jen k duchu, hovoří také k rozumu, k rozumnosti a dokonce i ke smyslům. Mé učení vás nejen inspiruje a učí duchovnímu životu, ale vnáší světlo do každé vědy a na všechny cesty. Neboť mé učení se neomezuje pouze na to, aby přivedlo všechny duše na cestu k domovu, který je za hranicemi tohoto života, ale zasahuje také do srdce člověka a inspiruje ho k tomu, aby na této planetě vedl příjemný, důstojný a užitečný život. (173, 44)

65. „Třetí doba“, ve které nyní žijete, je dobou odhalení velkých tajemství. Učenci a teologové budou muset revidovat své znalosti ve světle pravdy, kterou vám v současné době zjevuji.

66. Toto je doba, kdy by lidé měli otevřít své oči světlu mé moudrosti – světlu, které jsem proměnil v učení, abyste skrze něj duchovně vzkřísili k pravému životu. (290, 51-52)

67. Lidé se budou snažit popírat pravdivost mého zjevení, ale fakta, důkazy a události budou hovořit ve prospěch této pravdy a dosvědčovat ji, která jako velké poselství „Třetího času“ vzejde z úst mého lidu. A také prostřednictvím spisů se moje učení rozšíří po světě, protože to je přípustný prostředek, který jsem od nejstarších dob vkládal do úst svým poselům. Chci jen, abyste bděli nad mou pravdou a předávali ji srdcím tím nejčistším a nejjednodušším způsobem. (258, 6)

68. V té „Druhé době“ věřilo v mé příchod jako člověka jen několik málo srdcí. Přesto lidstvo později určilo narození Spasitele jako začátek nové éry. Stejně tak bude v této době zítřek, kdy začíná mé zjevení k vám, to znamená můj příchod jako Svatého Ducha, stanoven jako počátek dalšího věku.

69. Poslouchejte, co vám říká Kristus, ztělesnění Božské lásky: Pokoj lidem dobré vůle, těm, kteří milují pravdu a zasévají semeno lásky. (258, 41-43).

Kapitola 8 – *Nové Kristovy církve, učedníci, apoštolové a Boží poslové*

Světlo a stín v církvích zjevení

1. Kdybych dal své slovo všem národům, většina by je odmítla, protože marnivost, materialismus a falešná velikost lidí by nepřijaly

učení, které hovoří o duchovnosti, pokoře a bratrství. Svět ještě není připraven pochopit lásku, a proto by ne všichni byli vnímaví k mé přítomnosti v této podobě.

2. Tak jako si Kristus kdysi vybral skalní jeskyni, aby se narodil jako člověk, tak jsem dnes objevil tento kout země, který byl připraven Mě vyslechnout a který se podobá jeskyni a jesličkám, které v té požehnané noci přijaly Božího Syna. (124, 13-14)

3. Příklad tohoto prostého lidu zde, který kráčí svou cestou bez duchovních, kteří by jej vedli, a který Mi prokazuje úctu bez obřadů a symbolů, má být voláním, které probudí ty, kteří ještě spí ve své staleté noci, a má být podnětem k obnově a očištění mnoha mých dětí. (94, 39)

4. Ve stínu mého učení nebudou vztyčeny žádné trůny, z nichž by oslavovaní lidé mohli vládnout duším svých bližních. Nikdo nebude korunován ani oděn do purpurového pláště ve snaze zaujmout místo Páně, ani se neobjeví zpovědníci, kteří by soudili, odpouštěli, odsuzovali nebo vynášeli rozsudky nad činy lidí. Jen já sám jsem schopen soudit duši z spravedlivého a dokonalého soudního stolce.

5. Mohu posílat lidi, kteří napravují, učí a vedou, ale nikoho nepošlu, aby soudil a trestal. Poslal jsem lidi, kteří byli pastýři lidí, ale ne pány ani otce. Jediným Otcem podle Ducha jsem Já. (243, 13-14)

6. V této době vychovám lid, který skutečně dodržuje můj zákon, který miluje pravdu a aktivní lásku k bližnímu. Tento lid bude jako zrcadlo, v němž ostatní uvidí odraz chyb, kterých se dopustili. Nebude soudit nikoho, ale jeho ctnosti, skutky a plnění duchovních povinností se dotknou duší všech, kteří se s ním setkají, a ukážou všem jejich chyby, které porušují můj zákon.

7. Až bude tento lid jednou silný a početný, upoutá na sebe pozornost svých bližních, neboť čistota jeho skutků a upřímnost jeho uctívání Boha uvedou lidi v úžas. Tehdy se lidé budou ptát: „Kdo jsou ti, kteří, ačkoli nemají chrámy, umí se takto modlit? Kdo naučil tyto zástupy lidí uctívat svého Boha modlitbou, aniž by pociťovali potřebu stavět pro svou bohoslužbu oltáře? Odkud přišli tito putovní kazatelé a misionáři, kteří jako ptáci ani nesázejí, ani nesklízejí, ani nepředou, a přesto dál existují?“

8. Tehdy jim řeknu: Tento chudý a pokorný lid, který však s horlivostí žije podle mého zákona a je silný vůči vášním světa, nebyl vychován žádným člověkem. Tyto zástupy, které mají radost z konání dobra, které jsou osvíceny inspirací a které přinášejí srdcím poselství míru a kapku léčivého balzámu, nebyly vyučovány učiteli ani duchovními žádné náboženské obce na Zemi. Neboť vpravdě, pravím vám, v této době není na vašem světě ani jediného člověka, který by byl

schopen učit uctívání Boha v pravé duchovnosti. Pravda nemá své kořeny ani v lesku obřadů či ceremonií, ani v bohatství či pozemské moci, neboť je pokorná a hledá si za svůj chrám čistá, ušlechtilá, upřímná a pravdu milující srdce. Kde jsou ta srdce? (154, 12-14)

9. Povolal jsem mnoho svých dětí, abych jim svěřil různé úkoly v rámci tohoto díla, a svěřil jsem je vám podle vašeho pokroku a vašich nadání. Ze všech dohromady jsem utvořil svůj lid, svou novou skupinu apoštolů.

10. Některým jsem svěřil úlohu vůdců, a aby jejich úkol nebyl těžký a namáhavý, rozdělil jsem lid do společenství.

11. Jiným jsem svěřil dar hlasatele, aby předávali mou inspiraci, která se stala lidským slovem, těmto zástupům, které se scházejí, aby přijaly tento zázrak.

12. Některým jsem dal dar jasnozřivosti, abych z nich učinil proroky a skrze ně ohlašoval to, co přijde.

13. Úkol „pilířů“ dostali ti, kteří mají podporovat lid na jeho pouti a být pomocníky vedoucím společenství, aby pomáhali nést břemeno kříže spolu s davem posluchačů.

14. Jiní byli obdařeni darem zprostředkování a tito byli vyškoleni jako nástroje duchovního světa, aby předávali jeho poselství, výklad mého díla, a také jako nositelé léčivého balzámu, útěchy pro nemocné, aby prostřednictvím svých léčivých duchovních vyzařování společně prokazovali milosrdenství trpícím.

15. „Zlatým perem“ jsem nazval toho, kdo zapisuje do knihy, kterou vám zanechám, má zjevení, poučení a proroctví této doby.

16. Úřad „základního kamene“ jsem udělil těm, kteří mají být mezi lidem příkladem pevnosti, stability a síly. Jejich slovo, rada a příklad mezi lidem mají být neměnné, jako je skála.

17. Nyní však, když se tato etapa mého zjevení chýlí ke konci, uspořádávám všechna úřady a všem těm, kteří jsou vyvoleni, aby dostali tak velké úkoly, posílám výzvu, aby se důkladně prozkoumali a poznali výsledek svých skutků. V této hodině rozjímání stojím po boku všem. (335, 27-28)

18. Jako vždy bylo mnoho povolaných a málo vyvolených, neboť vybírám pouze ty, kteří jsou v pravý čas připraveni splnit svůj úkol; a ostatním dávám světlo, aby uměli čekat na čas, kdy budou rovněž vyvoleni.

19. Kolik těch, kteří byli pouze povoláni, aniž by již nastal čas je vybrat pro nějaký úkol, se zařadilo mezi mé učedníky a pracovníky, aniž by jejich duše měla nezbytný vývoj k tomu, aby nesla břemeno tohoto kříže, ani jejich rozum potřebné světlo k přijetí mé inspirace! Co mnozí z nich udělali, když se ocitli v řadách vyvolených? Znesvěcovali, otravovali atmosféru, nakazili ostatní svými špatnými sklony, lhali,

zasévali svár, obchodovali s mým jménem a s duchovními dary, které jsem vložil do svých učedníků.

20. Nikdo se nepokoušejte odhalit, kteří to jsou, neboť byste to nedokázali. Jen můj pronikavý soudný pohled je neztrácí z dohledu a já nechávám proniknout do jejich svědomí své slovo, které jim říká: Bděte a modlete se, abyste mohli včas litovat svých prohřešků; neboť pokud tak učiníte, slibuji vám, že vás duchovně rychle posadím ke svému stolu a oslavím hostinu smíření a odpuštění. (306, 53-55)

21. Toto je pravda: Ne všichni se v mém díle milují, i když k němu patří, ani to všichni nepochopili. Proto vám mohu říci, že jedni patří k mému dílu a druzí konají své.

22. Ti, kdo mě následují z lásky, milují mé slovo, protože vědí, že je napravuje, aniž by je zranilo, a ukazuje jim jejich chyby, aniž by je ztrapňovalo. To je vede k vytrvalosti při zdokonalování svých činů.

23. Ti, kteří místo úsilí o toto zdokonalování hledají pouze chválu, pocit nadřazenosti, lichotky nebo obživu, místo aby usilovali o zdokonalení duše, nesnesou mé slovo, když jim ukazuje jejich chyby. Pak musí vytvořit dílo, které je odlišné od Mého, kde jsou svobodní, aby činili svou vůli. Ještě nepochopili, že jediné, co mají posluchači během mých zjevení činit, spočívá v tom, že Mi naslouchají s nejvyšší úctou, aby poté mohli vykládat mé poselství. (140, 72–74)

24. Řekl jsem, že přijde čas zmatku, neposlušnosti, v němž se ten „pracovník“ povznese a bude tvrdit, že mé zjevení neskončí lidským rozumem. Přijde však okamžik, kdy se mé slovo naplní, i když se člověk bude chtít vzepřít mé vůli.

25. Kolik omylů na cestě spáchalo mnoho z těch, kterým jsem svěřil úkol a milost. Kolik neporozumění vidím, které se po roce 1950 šíří mezi mými dětmi.

26. Svým nepochopením a pošetilostí člověk zadržuje mou pomocnou lásku, moc a milost a stojí stranou od pravé cesty zákona, harmonie a pravdy.

27. Izrael se opět rozdělí na jednotlivé kmeny, znovu se rozdělí a bude chtít pošlapat čistý a ryzí zákon, který jsem mu svěřil; Izrael se znovu vydá po starých cestách a upadne do modlářství a fanatismu. Obrátí se k sektám a upadne do zmatku, do temnoty a bude se kochat líbivými a falešnými slovy, která mu nabídne člověk.

28. Až lidé z církví a sekt uvidí, že se Izrael rozděluje, že se Izrael navzájem zapírá a je slabý, budou hledat důvody, aby si přivlastnili tento klenot neocenitelné hodnoty, aby si přivlastnili truhlu Nové smlouvy a zítra prohlásili, že oni jsou ti praví Boží poslové mezi lidstvem a zástupci mé Božskosti. (363, 47-49, 51, 57)

Varovná slova určená posluchačům ohledně duchovního díla

29. Chci, abyste po skončení mého zjevení měli jasnou představu o tom, co je toto učení, abyste se jím správně řídili; neboť až dosud se mezi zástupy, které vyslechly mé slovo, ještě neobjevili skuteční spiritualisté. Dosud jste nepraktikovali spiritualismus, ale pouze svou představu o tom, co je mé dílo, což je však daleko od skutečné spirituality.

30. Musíte být silní, abyste si přiznali, že jste zbloudili; musíte se vzchopit, abyste zlepšili své zvyky, a s horlivostí usilovat o to, aby mezi vámi zářila pravda a čistota tohoto učení.

31. Nebojte se změnit vnější stránku svých forem uctívání a svého kultu, pokud nezkreslujete podstatu mých učení. (252, 28-30)

32. Využijte čas, který vám ještě zbývá, k naslouchání mému učení, aby vás naplnilo světlem a milostí, abyste učinili pevný krok směrem ke spiritualitě — krok, který jste neučinili, protože jste pokračovali v kultu plném materialismu a omylů.

33. Až dodnes vám chyběla víra, abyste zrušili své postavy, obřady a symboly a hledali Mě duchovně v nekonečnu. Chyběla vám odvaha být spiritualisty a vymysleli jste si jakousi falešnou spiritualitu, za kterou skrýváte své materialistické smýšlení a své chyby.

34. Nechci, abyste byli pokrytci, ale upřímní a milující pravdu. Proto k vám mluvím s největší jasností, abyste důkladně očistili svůj život a ukázali světu pravdu tohoto díla. Nazýváte se spiritualisty? Pak jimi opravdu buďte. Nemluvte o mém učení, dokud činíte naprostý opak, neboť svými skutky pak lidi jen zmátete.

35. Mějte především poznání toho, co je mým dílem – toho, co znamená můj zákon, co je vaším úkolem a jak jej musíte plnit, aby – pokud na své cestě nemáte vůdce, který by byl hoden řídit vaše kroky – vás vedlo svědomí a poznání, které jste získali v mém učení. Tak nebudete moci nikoho obviňovat z nějakého pochybení nebo omylu. (271, 27-30)

36. Od počátku mého zjevení skrze lidský rozum bylo mou vůlí, abyste své duchovní dary prakticky uplatňovali a zahájili své duchovní poslání, abyste v den mého odchodu již měli část cesty za sebou a necítili se příliš slabí na to, abyste se pustili do plnění tak náročného úkolu.

37. Někteří dokázali vyložit božskou myšlenku a snažili se ji uskutečnit. Ale jsou i takoví – a tito jsou v převaze –, kteří smysl tohoto díla pochopili špatně.

38. To jsou omyly, které u tohoto lidu zde vytýkám, protože nechci, aby se lidstvo posmívalo těm, kteří byli po tak dlouhou dobu poučováni. (267, 65-67)

39. Zatímco jedny zajímal pouze smysl mého slova a vždy toužily po pokroku a vývoji své duše, druhým se více líbil vnější kult. Stejně tak – zatímco první se radovali, když dostávali poučení o duchovnosti –

druhé rušilo, že byly zmiňovány jejich chyby.

40. Jen já sám vím, kteří se budou muset přede mnou zodpovídat za vše, co mělo být známo skrze mé mluvčí a co bylo zatajeno. (270, 8-9)

41. Zamyslete se a pochopíte, že soulad, který potřebujete, je duchovní a dosáhnete ho, když se povznesete nad své vášně a dogmatismus.

42. Jak můžete nastolit mír, když každý hlásá své jako jediné pravdivé a zároveň bojuje proti tomu, co je pravdivé pro ostatní?

43. Fanatismus je temnota, je slepota, je nevědomost a jeho plody nikdy nemohou být plné světla. (289, 8-10)

44. Amen, pravím vám, pokud se nesjednotíte, jak je to mou vůlí, lidstvo vás rozptýlí a vyžene vás ze svého středu, až uvidí, že váš život se odchyluje od toho, co kážete.

45. Co se stane, když lidé zjistí, že v každé farnosti existuje jiná forma zbožnosti a odlišný způsob praktikování mého učení?

46. Svěřuji vám tři poslední roky mého zjevení, abyste pracovali na sjednocení tohoto lidu — sjednocení, které zahrnuje jak duchovní, tak vnější stránku, aby vaše působení, naplněné harmonií a jednotou, bylo největším důkazem toho, že vás všechny, v různých shromaždištích a v různých částech země, učil jediný Mistr: BŮH. (252, 69-71)

Pravé učednictví, noví apoštolové

47. Nesnažte se omezovat toto dílo, které je univerzální a nekonečné, ani nekládejte hranice svému duchovnímu rozvoji, neboť čím více se ponoříte na cestu dobrých skutků a studia, tím větší zjevení budete přijímat. Uvidíte, jak božské dílo vyvstává z toho nejnevýraznějšího, uvidíte, jak se projevuje ve všem stvořeném, pocítíte, jak pulzuje ve vaší podstatě.

48. To je skromnost, s níž učím spiritualistického učedníka, aby i on byl prostý jako jeho Mistr. Učedník má přesvědčovat a obracet pravdou svých slov a silou svých skutků, aniž by se snažil na někoho zapůsobit tajemnými silami nebo mimořádnými schopnostmi.

49. Skutečný učedník bude veliký svou prostotou. Bude rozumět svému Mistrovi a zároveň se bude umět srozumitelně vyjádřit svým bližním. (297, 15-17)

50. Ježíšovým učedníkem je ten, kdo slovem podmaňuje, kdo přesvědčuje a utěšuje, kdo povznáší a probouzí, kdo z podmaněného činí vítěze nad sebou samým a nad protivenstvími.

51. Kristův apoštol nemůže nosit ve svém srdci egoismus tím, že myslí jen na své vlastní utrpení nebo starosti. Nestará se o to své, ale myslí na druhé, s absolutní důvěrou, že nic nezanedbal, protože Otec neprodleně pomáhá tomu, kdo opustil to své, aby se věnoval dítěti Pánovu, které potřebuje duchovní

pomoc. A ten, kdo zapomněl na sebe, aby přinesl bližnímu úsměv naděje, útěchu pro jeho smutek, kapku balzámu pro jeho bolest, najde při svém návratu svůj domov osvětlený světlem, které je požehnáním, radostí a mírem. (293, 32-33)

52. U mého stolu budou v této době apoštoly jak muži, tak ženy; k tomuto stolu posadím vaši duchovní duši.

53. Byly to ženy, které v této době držely vysoko spiritualistickou vlajku, zanechaly na cestě stopu apoštola, který s horlivostí dodržuje zákon Páně.

54. V mém novém apoštolském sboru bude žena stát po boku muže a nebude existovat žádný určitý věk pro službu Mně: budou to dělat jak dospělí, tak děti i staří, mladá dívka i matka. Neboť vám ještě jednou říkám, že to je vaše duchovní duše, kterou hledám, a že již dávno překonala své dětství. (69, 16-17)

55. Když jsem vám v „Druhém čase“ řekl, že mé království není z tohoto světa, říkám vám dnes, že ani to vaše zde není, protože tento svět, jak již víte, je pro člověka pouze přechodem.

56. Učím vás pravému životu, který nikdy nebyl založen na materialismu. Proto se mocní této země znovu vzbouří proti mému učení. Přicházím k vám se svým věčným učením, se svým navždy platným poučením, které spočívá v lásce, moudrosti a spravedlnosti. Přesto nebude hned pochopeno, lidstvo mě opět odsoudí, znovu mě ukřižuje. Vím však, že mé učení musí tím vším projít, aby bylo uznáno a milováno. Vím, že moji nejtvrdší pronásledovatelé se poté stanou mými nejvěrnějšími a nejobětavějšími rozsévači, neboť jim dám velmi velké důkazy o mé pravdě.

57. Ten Nikodém z „Druhého času“, kníže mezi kněžími, který vyhledal Ježíše, aby s ním hovořil o moudrých a hlubokých obsazích učení, se v této době znovu objeví, aby svědomitě prozkoumal mé dílo a obrátil se k němu.

58. Ten Saul, zvaný Pavel, který – poté, co mě s zuřivostí pronásledoval – se stal jedním z mých největších apoštolů, se znovu objeví na mé cestě a všude se ukážou moji noví učedníci – jedni horliví, druzí se zříkající sami sebe. Současná hodina má velký význam, čas, o kterém k vám mluvím, se k vám stále více blíží. (173, 45-48)

59. Lidé potřebují ty, kteří dokáží zůstat pevní v zkouškách, ty, kteří jsou obeznámeni s velkými boji světa a ducha. Jsou to oni, kdo mohou lidstvu ukázat směr a vést je, neboť v jejich srdcích nebude touha někoho utlačovat nebo ovládat. Nemohou poskytnout útočiště sobectví, protože ve svých okamžicích povznesení pocítili milosrdenství Pána, který je zahrnuje láskou, aby toto milosrdenství předávali svým bratřím. (54, 53)

Boží poslové po celém světě a ve všech dobách

60. Národy země nikdy netrpěly nedostatkem duchovního světla. Věru, pravím vám, nejen tento lid zde měl proroky a posly, ale všem jsem poslal posly, aby je probudili.

61. Na základě světla a pravdy jejich učení, jakož i podobnosti s tím, co jsem vám zjevil, můžete posoudit jejich slova.

62. Někteří žili před příchodem Mesiáše, jiní působili po mém pobytu na zemi jako člověk, ale všichni přinesli lidem duchovní poselství.

63. Tato učení — stejně jako ta má — byla zkreslena; neboť i když nebyl změněn jejich smysl, byla zmrzačena, nebo byla utajena před lidmi hladovými po pravdě.

64. Je to jediná pravda a jediná morálka, která byla lidem zjevena skrze posly, proroky a služebníky. Proč tedy mají národy odlišné představy o pravdě, morálce a životě?

65. Tato pravda, která byla lidstvem po všechna časy zkreslována, bude obnovena a její světlo bude zářit s takovou silou, že se lidem bude zdát, jako by to bylo něco nového, ačkoli je to totéž světlo, které odjakživa osvětlovalo cestu vývoje dětí mé Božskosti.

66. Mnozí jsou ti, kteří zemřeli, protože mluvili pravdu; mnozí také ti, kteří byli vystaveni mučení, protože nechtěli umlčet hlas, který v nich promlouval.

67. Nemyslete si, že nebe poslalo jen ty, kteří k vám mluvili o Duchu, o lásce, o morálce – ne, poslalo také ty, kteří vám přinesli dobré plody vědy, ty poznatky, které vnášejí světlo do života lidí, které jim ulehčují břemena a zmírňují jejich strádání. Všichni oni byli mými posly.

68. Existují i jiní, kteří sice nepřinášejí učení duchovní morálky ani vědecké objevy, ale přinášejí poselství, které učí vnímat a obdivovat krásy stvoření. Jsou to moji poslové, kteří mají za úkol přinášet radost a balzám do srdcí těch, kdo jsou zarmouceni.

69. Všichni oni vypili hořký kalich, když si uvědomili nepochopení světa slepého k pravdě, lidstva necitlivého k tomu, co je krásné a dobré. A přesto – když jsem vám řekl, že v této epoše bude vše obnoveno – když jsem vám oznámil, že vše se vrátí na správnou cestu a všem mým učením bude navrácen jejich původní smysl, můžete věřit, že pro tento svět se blíží doba duchovního lesku, ačkoli nesmíte zapomenout, že – než k tomu dojde – vše bude souzeno a očištěno. (121, 9-16)

70. Vždy, když se chystá Boží zjevení, které má osvětlit lidi, poslal jsem jim průkopníky nebo proroky, aby je připravili, aby mohli toto světlo rozpoznat. Ale nemyslete si, že pouze ti, kteří přinášejí poselství pro ducha, jsou mými posly. Ne, učedníci, každý, kdo mezi lidmi zasévá dobro v jakékoli jeho podobě, je Mým poslem.

71. Tyto posly můžete potkat na všech cestách svého života, jak v náboženských společenstvích, tak ve vědě — mezi lidmi, kteří vládnou, nebo mezi těmi, kteří předávají dobré učení.

72. Můj dobrý služebník nikdy neuhne z cesty, kterou má urazit; raději zemře na cestě, než aby ustoupil. Jeho příklad je semenem světla v životě jeho bližních a jeho skutky jsou vzorem pro ostatní. Ach, kdyby jen lidstvo mohlo pochopit poselství, která mu skrze ně posílám! Ale tak tomu není, protože je mnoho lidí, kteří mají na světě choulostivé poslání, ale nechávají se odvést od těch velkých vzorů, aby se vydali cestou, která se jim více líbí. (105, 13-15)

73. Co jsi však udělala s těmi lidmi, lidstvo, které jsem k tobě poslal, aby ti připomínali mou cestu, cestu víry, která je cestou moudrosti, lásky a míru?

74. Nechtěli jste o jejich úkolech nic vědět a bojovali jste proti nim s pokryteckou vírou, kterou máte na základě svých teorií a vyznání. (263,18-19)

75. Musím vám ještě jednou říci, že tento lid, který se shromažďuje kolem mých zjevení, není lidem, kterého Otec ve své lásce staví nad ostatní národy země. Pán na něj upřel svůj pohled pouze proto, že jej utvořil z duší, které byly na světě vždy, když sestoupilo nové božské zjevení. Jsou to duchovní děti toho lidu Izraele, lidu proroků, poslů, vizionářů a patriarchů.

76. Kdo by Mne mohl v této době lépe přijmout než oni, pochopit novou podobu mého zjevení a dosvědčit naplnění mých slibů? (159, 51-52)

77. Sestoupil jsem do lůna izraelského národa, který ve své většině žije v této zemi. Ostatní jsou rozptýleni po všech národech, posláni Mnou, a jim jsem se duchovně zjevil. To jsou moji vyvolení, kteří Mi zůstali věrní. Jejich srdce se nenakazilo a jejich duch je schopen přijímat mé inspirace. Skrze ně v současné době dávám světu velký poklad moudrosti. (269, 2)

78. Milované děti, vy, kteří jste přišli v malém počtu, vpravdě vám říkám: Můj pronikavý pohled všude objevuje mé vyvolené, kteří ve svém duchu cítí, že nyní je čas mé přítomnosti. Neslyšeli mé slovo tak jako vy; ale ve svém duchu slyší hlas, který jim říká, že jsem opět mezi lidstvem, že jsem duchovně přišel „na oblaku“. Jedním dopřeji, aby mě viděli očima ducha, druhým prostřednictvím intuice, ostatním dám silně pocítit svou lásku, aby vnímali přítomnost mého ducha. (346, 13)

79. Brzy povstanou intuitivní, inspirovaní a duševně citliví a budou v národech svědčit o tom, co vidí duchem, co cítí, co slyší a přijímají. Znovu vám říkám, že můj lid se neomezuje na ty, kteří mě slyšeli skrze tyto hlasatele, ale že jsem poslal své služebníky do různých koutů země, aby připravili cesty a

očistili pole, na která později musí přijít rozsévači.
80. Posiluji je a žehnám jim, neboť jejich denní práce je bolestná, jejich stezka posetá trny. Posměch, výsměch, pomluvy a podlost je pronásledují všude. Ale oni – s předtuchou a inspirováni – vědí, že byli posláni Mnou, a jsou ochotni dojít až na konec cesty, aby splnili své poslání. (284, 50-51)
81. Zvu vás, abyste vstoupili do mého království. Volám všechny národy země bez jakéhokoli upřednostňování; vím však, že ne všichni mě budou poslouchat.
82. Lidstvo uhasilo svou lampu a kráčí ve tmě. Avšak tam, kde se projeví omyl, se objeví někdo, koho jsem osvítil, který šíří světlo ve svém okolí – duchovní strážce, který bdí a čeká na mé znamení, aby zazněl poplašný výkřik, který probudí a otřese.
83. Nechte lásku těchto poslů být ve vašich srdcích semenem, které přinese ovoce. Neodmítejte je, když se před vámi objeví ve vnější chudobě. Naslouchejte jim, neboť přicházejí v mém jménu, aby vám zprostředkovali schopnost, kterou v současné době neznáte. Naučí vás dokonalé modlitbě, osvobodí vás od pout materialismu, jimiž jste spoutáni, a pomohou vám dosáhnout duchovní svobody, která vás povznese ke Mně. (281, 33)
84. Kdyby se někdo objevil a tvrdil, že je Kristus, který se znovu stal člověkem, nevěřte mu. Neboť když jsem vám oznámil, že se vrátím, dal jsem vám vědět, že to bude v Duchu. Kdyby vám někdo řekl: „Já jsem Boží posel“ – nedůvěřujte mu, neboť praví poslové se nechlubí a nevytahují se s posláním, které jim bylo svěřeno. Prokazují se pouze svými skutky. Je na lidech, aby řekli, zda je ten člověk poslem Páně. Vzpomínáte si, že jsem vám řekl, že strom se pozná podle svých plodů?
85. Nezakazuji vám ochutnávat „plody stromů“, ale musíte být připraveni, abyste dokázali rozeznat dobrý plod od špatného.
86. Ty, kteří milují pravdu, postavím jako svícny, aby osvětlovali cestu svým bližním. (131, 5-7)
87. Časy, kdy jste na světě potřebovali duchovního vůdce, pominuly. Od nynějška nebude mít každý, kdo následuje tuto stezku, jinou cestu než cestu mého zákona, ani jiného vůdce než své vlastní svědomí.
88. Přesto budou vždy existovat muži a ženy velkého světla a velké duševní síly, kteří svým příkladem a inspirací budou pomáhat lidským zástupům. 89. Kdyby tomu bylo jinak, poslal bych vám již na zem duchy jako Mojžíše nebo Eliáše, aby vám vytyčili cestu a neustále vám připomínali Zákon. I oni vám pomáhají, chrání vás a doprovázejí, avšak již ne v lidské podobě, nýbrž z duchovní sféry. 90. Kdo je vidí? Nikdo. Avšak pokud se připravíte, pocítíte nad sebou přítomnost velkých duchů, kteří byli vždy ve spojení s lidstvem a měli v něm splnit velké poslání. (255, 40-41)

II. Ohlédnutí za prvním a druhým obdobím zjevení

Kapitola 9 – Příběhy a postavy izraelského národa

Příběh o pádu do hříchu

1. Historická tradice o prvních lidech, kteří obývali Zemi, se předávala z generace na generaci, až byla zapsána do knihy „Prvních časů“. Je to živý obraz těch prvních lidských bytostí, které žily na Zemi. Jejich upřímnost a nevinnost jim umožňovaly vnímat laskání Matky Přírody. Mezi všemi bytostmi panovaly přátelské vztahy a mezi všemi stvořeními neomezené bratrství. (105, 42)

2. V božském podobenství jsem inspiroval první lidi, aby získali první poznání o svém poslání, ale smysl mých zjevení byl špatně vyložen.

3. Když se k vám mluvilo o stromu života, z něhož člověk jedl, o poznání dobra a zla, mělo vám být pouze srozumitelně vysvětleno, že člověk – když měl dostatek poznání, aby rozlišoval mezi dobrem a zlem, a stal se tak zodpovědným za své činy – od té chvíle začal sklízet plody svých skutků. (150, 42)

4. Víte, že Bůh řekl lidem: „Ploďte se a množte se a naplňte zemi.“ To byl počáteční zákon, který vám byl dán, ó lide. Později Otec vyzval lidi nejen k tomu, aby se rozmnožovali a lidský rod dále rostl, ale také k tomu, aby se jejich city stávaly stále velkorysejšími a jejich duše se bez překážek rozvíjela a rostla. Ale pokud měl první zákon za cíl rozšíření lidského rodu – jak můžete předpokládat, že by vás tentýž Otec trestal za to, že jste Jeho přikázání uposlechli a splnili? Je možné, lide, aby ve vašem Bohu existoval takový rozpor?

5. Podívejte se, jak hmotný výklad dali lidé podobenství, v němž se k vám mluvilo pouze o probuzení duše v člověku. Prozkoumejte proto mé učení a již neříkejte, že splácíte vinu, kterou na sebe vzali první obyvatelé Země svou neposlušností vůči svému Otci. Mějte vyšší představu o božské spravedlnosti. (150, 45-46)

6. Nyní je čas, kdy můžete pochopit má slova: „Ploďte se a množte se“, že to totiž musí být učiněno i duchovně a že máte naplnit vesmír svými dobrými skutky a světelnými myšlenkami. Vítám všechny, kteří se ke Mně chtějí přiblížit — všechny, kteří usilují o dokonalost. (150, 48-49)

Svobodná vůle a prvotní hřích

7. Říkáte Mi, že jste kvůli své svobodné vůli upadli do chyb a omylů. Na to vám odpovídám, že díky tomuto daru se můžete povznést nekonečně daleko nad bod, od kterého jste na počátku svého vývoje vycházeli.

8. Kromě svobodné vůle jsem každé duši dal do jejího ducha své světlo, aby nikdo nezabloudil; ale ti, kteří nechtěli slyšet můj hlas, nebo se v touze po duchovním světle nechtěli obrátit do svého nitra, se brzy nechali svést nesčetnými krásami lidského života, ztratili oporu mého zákona pro svou duši a museli klopýtat a padat.

9. Jediný prohřešek měl za následek mnoho bolestných důsledků, a to proto, že nedokonalost není v souladu s božskou láskou.

10. Ty, kteří se pokorně a s lítostí ihned vrátili k Otci a pokorně Ho prosili, aby je očistil a zbavil provinění, která právě spáchali, přijal Pán s nekonečnou láskou a milosrdenstvím, utěšil jejich ducha, poslal je, aby napravili své chyby, a utvrdil je v jejich poslání.

11. Nemyslete si, že se všichni po svém prvním neposlušnosti vrátili pokorně a s lítostí. Ne, mnozí přišli plni pýchy a zášti. Jiní se chtěli, naplněni studem a s vědomím své viny, ospravedlnit před Mnou za své prohřešky a místo toho, aby se očistili pokáním a nápravou – což jsou důkazy pokory –, se rozhodli vytvořit si život podle svého, mimo zákony, které předepisuje má láska.

12. Na to se uplatnila má spravedlnost – avšak ne proto, aby je potrestala, nýbrž aby je napravila – ne proto, aby je zničila, nýbrž aby je zachovala na věky tím, že jim nabídla rozsáhlou příležitost k zdokonalení.

13. Kolik z těch prvních hříšníků se stále ještě nedokáže zbavit svých skvrn; neboť z jednoho pádu do druhého padali stále hlouběji do propasti, z níž je může zachránit pouze dodržování mého zákona. (20, 40–46)

Potopa

14. V prvních dobách lidstva vládla mezi lidmi nevinnost a prostota; ale v míře, v jaké se jejich počet zvyšoval, se v důsledku jejich vývoje a svobodné vůle také jejich hříchy množily a rozvíjely se stále rychleji – ne tak jejich ctnosti, ale jejich přestupky proti mému zákonu.

15. Tehdy jsem připravil Noeho, jemuž jsem se zjevil z ducha k duchu, neboť tento dialog jsem s lidmi vedl od počátku lidstva.

16. Řekl jsem Noemu: „Očistím duše lidí od všech jejich hříchů; za tímto účelem pošlu velkou potopu. Postav archu a nech do ní vstoupit své děti, jejich ženy, děti svých dětí a pár každého druhu zvířat.“

17. Noe byl poslušný mého příkazu a katastrofa přišla v naplnění mého slova. Zlé semeno bylo vykořeněno a dobré semeno uloženo v mých sýpkách, z něhož jsem stvořil nové lidstvo, které v sobě neslo světlo mé spravedlnosti a umělo plnit můj zákon a žít v dodržování dobrých mravů.

18. Myslíte si snad, že ti lidé, kteří tak bolestně zemřeli, zahynuli tělesně i duševně? Věru, pravím vám: ne, mé děti. Jejich duše byly zachovány skrze Mě a probudily se

před Soudcem, svým vlastním svědomím, a byly připraveny, aby se znovu vrátily na cestu života, aby na ní dosáhly duchovního pokroku. (302, 14-16)

Abrahamova obětavost

19. Nebude vždy nutné, abyste vypili kalich utrpení až do dna. Neboť Mi stačí vidět vaši víru, vaši poslušnost, vaše odhodlání a váš záměr plnit mé poslání, abych vám ušetřil nejtěžší okamžik vaší zkoušky.

20. Vzpomeňte si, že od Abrahama byl požadován život jeho syna Izáka, kterého velmi miloval a kterého se patriarcha chystal obětovat, překonávaje svou bolest a lásku k synovi, v zkoušce poslušnosti, víry, lásky a pokory, kterou ještě nedokážete pochopit. Nebylo mu však dovoleno obětování syna dokončit, protože v hloubi svého srdce již prokázal svou poslušnost vůči božské vůli, a to stačilo. Jak veliká byla Abrahamova vnitřní radost, když byla jeho ruka zadržena vyšší mocí a zabránila mu v obětování Izáka! Jak žehnal jménu svého Pána a obdivoval jeho moudrost! (308, 11)

21. V Abrahamovi a jeho synu Izákovi jsem vám dal podobenství o tom, co by znamenala obětní smrt Vykupitele, když jsem zkoušel lásku, kterou mi Abraham prokazoval, tím, že jsem ho vyzval, aby obětoval svého syna, svého milovaného Izáka.

22. Při správném uvažování v tom činu rozpoznáte podobnost s tím, co později znamenalo obětování „jediného syna“
** pro spásu světa. * Tento biblický výraz znamená: Syn Boží, který se narodil (nebo vtělil) do světa.*

23. Abraham zde byl ztělesněním Boha a Izák obrazem Ježíše. V tom okamžiku si patriarcha myslel, že Pán od něj požaduje život jeho syna proto, aby krev nevinného smyla hříchy lidu, a ačkoli toho, kdo byl masem z jeho masa, hluboce miloval, poslušnost vůči Bohu i soucit a láska k jeho lidu byly pro něj závažnější než život jeho milovaného syna.

24. Poslušný Abraham byl blízko tomu, aby zasadil smrtelný úder svému synovi. V okamžiku, kdy zvedl ruku, aby ho obětoval, přemáhaný bolestí, zadržela ho má moc a přikázala mu, aby místo svého syna obětoval beránka, aby tento symbol zůstal jako svědectví lásky a poslušnosti. (119, 18-19)

Jakubův sen o nebeském žebříku

25. Víte, jaký význam má ten žebřík, který Jákob viděl ve snu? Ten žebřík symbolizuje život a vývoj duší.

26. V okamžiku zjevení spal Jákobovo tělo, ale jeho duše byla bdělá. Modlitbou se povznesla k Otci a když se jeho duše dostala do sfér světla, přijala nebeské poselství, které mělo být zachováno jako závěť duchovních zjevení a pravd pro jeho lid, jímž je celé lidstvo; neboť

„Izrael“ není jméno pozemské, nýbrž duchovní.

27. Jákob viděl, že ten žebřík stál na zemi a jeho vrchol se dotýkal nebe. To ukazuje cestu duchovního vzestupu, která na zemi začíná v těle a končí, když duše sjednotí své světlo a svou podstatu s podstatou svého Otce, daleko od jakéhokoli hmotného vlivu.

28. Patriarcha viděl, že po tom žebříku stoupali a sestupovali andělé. To symbolizovalo neustálé rodění a umírání, neustálé přicházení a odcházení duší v touze po světle nebo také s úkolem odčinit a očistit se, aby se při návratu do duchovního světa mohly povznést o něco výše. Je to cesta duševního vývoje, která vede k dokonalosti.

29. Proto Jakob uviděl na vrcholu žebříku symbolickou postavu Jehovy, která naznačovala, že Bůh je cílem vašeho zdokonalení, vašeho úsilí a nejvyšší odměnou nekonečné blaženosti – jako odměna za těžké boje, dlouhá utrpení a vytrvalost při dosahování lůna Otce.

30. Duše vždy nacházela v osudových ranách a zkouškách příležitost získat zásluhy, aby mohla stoupat. Přitom byla v každé zkoušce vždy symbolizována Jákobův žebřík, který vás vyzýval, abyste vystoupali na další příčku.

31. To bylo velké zjevení, ó učedníci, neboť v něm k vám bylo promlouváno o duchovním životě v době, kdy probuzení duše k uctívání Božského, Vznešeného, Čistého, Dobrého a Pravdivého teprve začínalo.

32. Toto poselství nemohlo být určeno pouze pro jednu rodinu, ani pro jediný národ; jeho podstata byla duchovní, a proto mělo univerzální význam. Právě proto promluvil hlas Otce k Jákobovi: „Já jsem Hospodin, Bůh Abrahama a Bůh Izáka. Zemi, v níž se nacházíš, dám tobě a tvému potomstvu, a toto potomstvo bude početné jako prach země. Rozšíříte se na západ i na východ, na sever i na jih, a ve tobě a ve tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země.“ (315, 45–50)

Josef a jeho bratři

33. Josef, syn Jákobův, byl prodán svými vlastními bratry několika obchodníkům, kteří byli na cestě do Egypta. Josef byl ještě malý, a přesto již prokázal velký dar proroctví. Závist ovládla jeho bratry, kteří se ho zbavili v domnění, že ho už nikdy neuvidí. Ale Pán, který bděl nad svým služebníkem, ho chránil a učinil ho velkým u faraóna egyptského.

34. Mnoho let poté, když svět sužovalo sucho a hlad, mělo Egypt, vedeno Josefovými radami a inspiracemi, dostatečné zásoby, aby této zkoušce odolalo.

35. Stalo se tedy, že synové Jákobovi přišli do Egypta hledat potraviny. Velké bylo jejich zděšení, když poznali, že jejich bratr Josef se stal ministrem a rádcem faraóna. Když ho uviděli, padli na kolena k jeho nohám, plni lítosti nad svým

prohřeškem, a poznali, že se naplnila proroctví jejich bratra. Ten, koho považovali za mrtvého, stál před nimi plný moci, ctnosti a moudrosti. Prorok, kterého prodali, jim dokázal pravdivost proroctví, které mu Pán vložil na rty již v dětství. Bratr, kterého mučili a prodali, jim odpustil. Rozumíte, lide? Nyní víte, proč jsem vám dnes řekl: Kdy mě poznáte, jako Josef byl poznán svými bratry? (90, 2)

Putování izraelského lidu pouští pod vedením Mojžíše

36. V „prvním čase“ stál Mojžíš v čele Izraele, aby jej po čtyřicet let vedl pouští do země Kanaán. Ale z neposlušnosti, nevěry a materialismu někteří rouhali, jiní odpadli a další se vzbouřili. Mojžíš však v této situaci k nim promlouval s moudrostí a trpělivostí, aby neporušili vůli Nejvyššího, ale byli pokorní a poslušní vůči tomu Otci, který – bez ohledu na jejich neposlušnost – nechal padat manu z nebe a tryskat vodu ze skály. (343, 53)

37. Mojžíš poskytl dostatek důkazů, že s ním je pravý Bůh; lid však chtěl ještě více svědectví, a když posel přivedl zástupy k úpatí hory Sinaj, vzýval moc Jehovovu a Pán ho poctil a udělil mu velké důkazy a zázraky.

38. Lid chtěl slyšet a vidět Toho, koho Mojžíš skrze svou víru slyšel a viděl, a tak jsem se lidu zjevil v oblaku a nechal jej celé hodiny slyšet svůj hlas. Ten však byl tak mocný, že lidé se strachem domnívali, že zemřou; jejich těla se třásla a jejich duše se chvěly při tom hlasu spravedlnosti. Tehdy lid prosil Mojžíše, aby požádal Jehovu, aby již k jeho lidu nemluvil, protože ho již nemohli poslouchat. Uvědomili si, že jsou ještě příliš nezralí, aby mohli vstoupit do přímého spojení s Věčným. (29, 32, 34)

39. Posilujte svou duši ve velkých bitvách života, tak jako ten izraelský lid zesílil na poušti. Víte, jak je poušť rozsáhlá, zdánlivě bez konce, s nemilosrdným sluncem a žhavým pískem? Víte, co je to samota a ticho a nutnost nočního bdění, protože nepřátelé číhají? Věru, pravím vám, právě tam v poušti ten lid pochopil velikost, která spočívala ve víře v Boha, a naučil se Ho milovat. Co mohl ten lid od pouště očekávat? A přece měl vše: chléb, vodu, domov k odpočinku, oázu a svatyni, aby pozvedl svou duši vděčností ke svému Otci a Stvořiteli. (107, 28)

Eliášův boj za pravého Boha

40. V „prvním čase“ přišel Eliáš na Zemi, přiblížil se k srdcím lidí a shledal je propadlými pohanství a modlářství. Svět byl ovládán králi a kněžími, a oba se odvrátili od plnění božských zákonů a vedli své národy na cesty bloudění a nepravdy. Vystavěli oltáře různým bohům a uctívali je.

41. Eliáš se v té době objevil a promluvil k nim slovy plnými spravedlnosti: „Otevřete oči a uvědomte si, že jste znesvětili zákon

Páně. Zapomněli jste na příklad jeho poslů a propadli jste kultům, které jsou nehodné živého a mocného Boha. Je nutné, abyste procitli, vzhlédli k Němu a uznali Ho. Odstraňte své modlářství a zvedněte oči nad každým obrazem, kterým jste Ho zobrazovali."

42. Eliáš uslyšel můj hlas, který mu řekl: „Odejdi od tohoto zlého lidu. Řekni mu, že dlouho nebude pršet, dokud to v mém jménu nenařídíš."

43. A Eliáš řekl: „Nebude pršet, dokud můj Pán neurčí hodinu a můj hlas to nepřikáže," a když to řekl, odešel.

44. Od toho dne byla země suchá, roční období určená pro déšť uplynula, aniž by se déšť dostavil. Na obloze nebylo vidět žádné známky deště, pole pociťovala sucho, dobytek postupně chřadl, lidé kopali v zemi, aby našli vodu k uhašení žízně, ale nenašli ji; řeky vyschly, tráva uschla, protože podlehla paprskům spalujícího slunce, a lidé volali ke svým bohům a prosili je, aby se jim tento živel vrátil, aby mohli zasít a sklidit úrodu, která by je živila.

45. Eliáš se na boží příkaz stáhl do ústraní, modlil se a čekal na vůli svého Pána. Muži a ženy začali opouštět svou vlast a vydávali se na cestu za novými zeměmi, kde by neměli nedostatek vody. Všude byly vidět karavany a všude byla země vyschlá.

46. Roky plynuly a jednoho dne, když Eliáš pozvedl svou duši k Otci, uslyšel Jeho hlas, který mu řekl: „Vyhledej krále, a až ti dám znamení, déšť opět spadne na tuto zemi."

47. Eliáš, pokorný a plný poslušnosti, šel za králem toho lidu a před uctívači falešného boha ukázal svou moc. Poté mluvil o Otci a o Jeho moci, a tu se objevila znamení: na nebi byly vidět blesky, hromy a oheň; na to se spustil životodárný déšť v proudy. Pole se znovu pokryla zelení, stromy byly plné ovoce a nastal blahobyt.

48. Lid se tváří v tvář tomuto důkazu probudil a vzpomněl si na svého Otce, který jej skrze Eliáše volal a napomínal. Četné a velmi veliké byly v té době zázraky Eliáše, aby lidstvo probudil. (53, 34-40)

Dvanáct kmenů Izraele

49. Nemyslete si, že pouze v lůně izraelského lidu byli proroci, průkopníci a duchové světla. I k jiným národům jsem některé z nich poslal; lidé je však chápali jako bohy a ne jako posly a kolem jejich učení vytvořili náboženství a kulty.

50. Izraelský národ nepochopil poslání, které měl vůči jiným národům, a usnul na vavřínech plných požehnání a pohodlí.

51. Otec ji utvořil jako dokonalou rodinu, v níž měl jeden kmen za úkol bránit lid a udržovat mír; jiný obdělával půdu, další kmen tvořili rybáři a námořníci. Jinému bylo svěřeno duchovní uctívání Boha, a tak každý z dvanácti kmenů, z nichž se lid skládal, plnil jiný úkol, které dohromady dávaly příklad

harmonie. Ale vpravdě, pravím vám, duchovní schopnosti, které jste měli v těch dávných dobách, máte stále. (135, 15-16)

Proroci a první králové Izraele

52. Proroci mluvili s velkou pravdivostí, téměř vždy přicházeli na zem v dobách zmatku a bloudění. Varovali národy a vyzývali je k pokání a obrácení, přičemž ohlašovali velké tresty spravedlnosti, pokud se neobrátí k dobru. Jindy předpovídali požehnání za dodržování a poslušnost Božímu zákonu.

53. Avšak to, co tito proroci mluvili, bylo napomenutí k konání dobra, spravedlnosti a vzájemné úcty. Neodhalovali život duše, její určení a její vývoj. Ani Mojžíš, kterého jsem vyvolil, abych z něj učinil svého zástupce, a skrze něhož jsem předal Zákon na věky, k vám nemluvil o duchovním životě.

54. Zákon Otce obsahuje moudrost a spravedlnost. Učí lidi žít v míru, milovat se a respektovat se navzájem a ukázat se v mých očích jako lidé hodní. Ale Mojžíš lidstvu neukázal, co je za prahem tělesné smrti, ani jak vypadá odplata neposlušných duší nebo odměna pro ty, kteří byli ve svém životním poslání moudří a pilní.

55. Později vládl David, naplněný duchovními dary a inspirací, a ve svých okamžicích povznesení, ve svých extázích slyšel hymny a duchovní písně, z nichž vytvořil žalmy. S jejich pomocí měl pozvat lid Izraele, aby se modlil a daroval svému Pánu tu nejlepší oběť svého srdce. Avšak David se vší svou láskou a inspirací nemohl lidu odhalit podivuhodnou existenci duší, jejich vývoj a jejich cíl.

56. A Šalomoun, který ho následoval na trůnu a rovněž prokázal velké dary moudrosti a moci, které mu byly uděleny, pro něž byl milován a obdivován, a jehož rady, soudy a přísloví se připomínají dodnes – kdyby se na něj jeho lid obrátil a zeptal se ho: „Pane, jaká je povaha duchovního života? Co existuje za hranicí smrti? Co je to duše?“ – Šalomoun by na to ve vší své moudrosti nedokázal odpovědět. (339, 12–15)

Kapitola 10 – Když se naplnil čas

Prorocká věštba

1. Váš Otec vše připravil, aby „Slovo“ Boží přebývalo mezi lidmi a ukázalo jim na vznešených příkladech své lásky cestu k jejich nápravě.

2. Nejprve inspiroval proroky, aby ohlásili, v jaké podobě se Mesiáš narodí, jaké bude jeho dílo, jeho utrpení a jeho smrt jako člověka, aby, až se Kristus objeví na zemi, ten, kdo znal proroctví, ho okamžitě poznal.

3. Staletí před mým příchodem v Ježíši řekl prorok Izaiáš: „Proto vám

Pán dá toto znamení: Hle, panna počne a porodí syna, kterému se bude říkat Immanuel.“ (Což znamená: Bůh s námi). Tímto proroctvím, mimo jiné, ohlašoval můj příchod.

4. David opěvoval mnoho století před mým příchodem v žalmech plných bolesti a prorockého smyslu utrpení Mesiáše během ukřižování. V těchto žalmech hovoří o jedné z mých sedmi slov na kříži, naznačuje pohrdání, s nímž by mě dav vedl na ukřižování, výrazy posměchu lidí, když mě uslyší říkat, že ve mně je Otec; opuštěnost, kterou by mé tělo pociťovalo tváří v tvář lidské nevděčnosti, všechna mučení, kterým bych byl vystaven, a dokonce i způsob, jakým by losovali o mé roucho.

5. Každý z mých proroků ohlašoval můj příchod, připravoval cesty a uváděl přesné znaky, aby se v ten den nikdo nemýlil. (40, 1-5)

Očekávání Mesiáše u židovského národa

6. Svět nebyl v současné době připraven očekávat Mě tak, jak Mě očekával lid Izraele v té „druhé době“. Moji velcí proroci ohlašovali Mesiáše, Spasitele, Syna Božího, který přijde, aby osvobodil utlačované a osvětlil svět světlem „Slova“. Čím více ten lid trpěl, tím více toužil po příchodu toho, který byl zaslíben; čím více pil z kalicha ponížení a útlaku, tím více toužil po přítomnosti Mesiáše a všude hledal náznaky a znamení, která by mu svědčila o blížícím se příchodu jejich Vykupitele.

7. Z generace na generaci a z rodičů na děti se předávala božská zaslíbení, která po dlouhou dobu vedla vyvolený lid Páně k bdění a modlitbě.

8. Konečně jsem přišel ke svému lidu, ale ne všichni mě dokázali poznat, ačkoli mě všichni očekávali: jedni to činili duchovním způsobem a druzí v materialistickém výkladu.

9. Mně však stačila upřímnost a láska těch, kteří pociťovali mou přítomnost a ve světle mého slova spatřili Království nebeské a uvěřili v mé zjevení. Stačili mi ti, kteří mě věrně následovali a viděli ve mně svého duchovního Spasitele, neboť to byli oni, kdo dosvědčovali mou pravdu poté, co jsem opustil tento svět.

10. Ačkoli bylo mé poselství určeno všem národům země, můj volání směřovalo k srdci vyvoleného národa, aby se poté stal mluvčím mého slova. Nicméně – nejen tento národ pociťoval mou přítomnost, i v jiných národech dokázali lidé objevit znamení mého příchodu a tušili dobu mé přítomnosti na zemi. (315, 17-19)

11. V každém věku a při každém božském zjevení se Eliáš zjevuje lidem.

12. Mesiáš ještě nepřišel na Zemi, už to nemělo trvat dlouho a měl se narodit jako člověk, a již byla duše proroka vtělená v Janovi, který byl později nazván Křtitelem, aby ohlašoval blížící se Království

nebeské, jímž měla být přítomnost „Slova“ mezi lidmi. (31, 61-62)

Marie, Ježíšova biologická matka

13. Již v „prvních dobách“ začali patriarchové a proroci hovořit o příchodu Mesiáše. Mesiáš však nepřišel pouze v Duchu – přišel, aby se narodil z ženy, aby se stal člověkem, aby od ženy obdržel tělo.

14. Boží mateřský Duch se rovněž musel stát člověkem, stát se ženou, květinou čistoty, aby z její koruny květů vyzařovala vůně „Slova“ Božího, kterým byl Ježíš. (360, 26)

15. V Nazaretu žila květina čistoty a něhy, zasnoubená panna jménem Marie, která byla právě tou, kterou ohlásil prorok Izaiáš, protože z jejího lůna měl vzejít plod pravého života.

16. K ní přišel Duchovní posel Páně, aby jí zvěstoval poslání, které s sebou přinesla na zem, a řekl: „Buď pozdravena, milostiplná, Pán je s tebou, požehnaná jsi mezi ženami.“

17. Nastala hodina, kdy mělo být zjeveno božské tajemství, a vše, co bylo řečeno o přítomnosti Mesiáše, Spasitele, Vykupitele, se mělo nyní bezprostředně naplnit. Ale jak málo bylo srdcí, která pociťovala mou přítomnost, jak málo duší, které byly připraveny rozpoznat v světle mé pravdy Království nebeské. (40, 6-7)

Klanění Ježíškovi

18. Lidstvo si dnes připomíná ten den, kdy někteří mudrci z Východu přišli k betlémskému jesličkám, aby uctili božské dítě. Dnes se Mě některá srdce ptají: „Pane, je pravda, že se ti mocní a moudří pánové před Tebou poklonili a uznali Tvou božskost?“

19. Ano, mé děti, byla to věda, moc a bohatství, které poklekly před mou přítomností.

20. Byli tam také pastýři, jejich ženy a děti se svými skromnými, zdravými a prostými dary, jimiž přijali a přivítali Spasitele světa, a také Marie jako ztělesnění nebeské něhy. Ztělesňovali pokoru, nevinnost a prostotu. Ale ti, kteří ve svých pergamenových svitcích měli proroctví a zaslíbení, která hovořila o Mesiáši, spali hlubokým spánkem, aniž by tušili, kdo přišel na svět. (146, 9-11)

Pouto lásky mezi Ježíšem a Marií

21. Ježíš strávil své dětství a mládí po boku Marie a na jejím klíně a po jejím boku se těšil z mateřské lásky. Božská něha, která se stala ženou, osladila Spasiteli první roky jeho života na světě, neboť když nadešla hodina, musel vypít tak velkou hořkost.

22. Jak je možné, že si někdo může myslet, že by Marii, v jejímž lůně se formovalo Ježíšovo tělo a po jejím boku žil Mistr, mohlo chybět duchovní povznesení, čistota a svatost?

23. Kdo miluje Mě, musí nejprve milovat vše, co je Mé – vše, co miluji Já. (39, 52-54)

Ježíšovo vědění a moudrost

24. Lidé ve svých knihách tvrdí, že Ježíš pobýval u esénů, aby získal své

vědění. Avšak Ten, který věděl a žil vše ještě předtím, než vznikly světy, se neměl od lidí co učit. Božské se nemohlo nic naučit od lidského. Kdekoli jsem se zdržoval, dělo se tak proto, abych učil. Může na zemi existovat někdo moudřejší než Bůh? Kristus přišel od Otce, aby lidem přinesl Božskou moudrost. Nedal vám váš Mistr důkaz o tom, když ve dvanácti letech ohromil teology, filozofy a učitele zákona té doby?

25. Někteří připisovali Ježíši slabosti všech lidí a libují si v tom, že na toho člověka, který je božský a bez viny, házejí špínu, kterou nosí ve svých srdcích. Tito Mě neznají.

26. Jestliže všechny zázraky přírody, které pozorujete, nejsou ničím jiným než hmotným ztělesněním božských myšlenek – nemyslíte si pak, že Kristovo tělo bylo zhmotněním vznešené myšlenky lásky vašeho Otce? Proto vás Kristus miloval pouze duchem, nikoli tělem. Moje pravda nikdy nebude moci být zkreslena, protože v sobě skrývá absolutní světlo a neomezenou moc. (146, 35-36)

27. V „Druhém čase“ jsem vám dal příklad toho, jak musíte vyčkat na správnou hodinu, abyste splnili úkol, který vás přivedl na Zemi.

28. Čekal jsem, až mé tělo – ten Ježíš, kterého lidé viděli – dosáhne svého nejlepšího věku, abych skrze něj splnil božské poslání a naučil vás lásce.

29. Když toto tělo – srdce a rozum – dosáhlo svého plného rozvoje, můj Duch promlouval skrze jeho rty, má moudrost zaplavila jeho rozum, má láska se usadila v jeho srdci a harmonie mezi tímto tělem a božským světlem, které ho osvětlovalo, byla tak dokonalá, že jsem často promlouval k zástupům lidí: „Kdo zná Syna, zná Otce.“

30. Kristus využíval pravdu v Bohu, aby učil lidi. Nečerpal ji ze světa. Nečerpal světlo ani od Řeků, Chaldejců, esénů nebo Féničanů, ani od nikoho jiného. Oni ještě neznali cestu do království nebeského a já jsem učil to, co na zemi ještě nebylo známo.

31. Ježíš zasvětil své dětství a mládí aktivní lásce k bližním a modlitbě, až přišla hodina, aby zvěstoval Království nebeské, zákon lásky a spravedlnosti, učení světla a života.

32. Hledejte smysl mého slova, které jsem v té době hlásal, a řekněte Mi, zda mohlo pocházet z nějakého lidského učení nebo z nějaké tehdy známé vědy.

33. Říkám vám, že kdybych se skutečně opíral o učenost těch lidí, hledal bych své učedníky mezi nimi, a ne mezi nevzdělanými a nevědomými lidmi, z nichž jsem sestavil svou skupinu apoštolů. (169, 62-68)

Nechápavost lidského okolí v Nazaretu

34. Musel jsem vyhledat útočiště u národa, jako je Egypt, protože lid, ke kterému jsem přišel, mi nedokázal poskytnout ochranné útočiště. Ale to nebyla jediná bolest, kterou muselo mé srdce snášet.

35. Když jsem se vrátil z Egypta a žil v Nazaretu, byl jsem neustále vysmíván a zraňován projevy nevěry a závisti.
36. Konal jsem tam zázraky, projevoval svou lásku k bližním a svou moc – a byl jsem nepochopen. Nikdo z těch, kteří zblízka znali můj život a mé skutky, ve Mne nevěřil.
37. Když tedy nadešla hodina kázání, musel jsem při opouštění Nazaretu říci: „Amen, pravím vám, žádný prorok nenachází víru ve své vlasti. Musí ji opustit, aby jeho slovo bylo vyslyšeno.“ (299, 70-72)

Kapitola 11 – Ježíšovo působení na zemi

Křest v Jordánu; doba přípravy na poušti

1. Ježíš, milující a pokorný Nazaretský, který čekal na hodinu, kdy z jeho úst vyjde božské slovo, vyhledal Jana na březích Jordánu, aby přijal vodu křtu. Šel tam Ježíš v touze po očištění? Ne, můj lide. Šel snad, aby vykonal obřad? Ani to ne. Ježíš věděl, že nadešla hodina, v níž přestal být sám sebou, v níž člověk zmizel, aby promluvil Duch, a chtěl tuto hodinu označit činem, který by se vryl do paměti lidí.
2. Symbolická voda neměla smýt žádnou skvrnu, ale osvobodila toto tělo – jako příklad pro lidstvo – od jakékoli vazby na svět, aby se mohlo z vlastní vůle sjednotit s Duchem . To se stalo, když ti, kteří byli přítomni, uslyšeli božský hlas, který mluvil lidskými slovy: „Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení. Poslouchejte ho.“
3. Od toho okamžiku se Slovo Boží stalo slovem věčného života na rtech Ježíše, protože se skrze něj plně zjevil Kristus. Lidé ho nazývali rabínem, mistrem, poslem, Mesiášem a Synem Božím. (308, 25-27)
4. Poté jsem se uchýlil na poušť, abych meditoval a učil vás, jak vstoupit do dialogu se Stvořitelem, a abych v tichu pouště rozjímal o díle, které mě čekalo, a tím vás učil, že se musíte nejprve očistit, než se pustíte do naplnění díla, které jsem vám svěřil. Hledejte tedy v tichu svého nitra přímý dialog se svým Otcem a takto připraveni – očištění, posílení a odhodlaní – se neochvějně pusťte do naplnění své náročné mise. (113, 9)

Jednota Ježíše s Bohem

5. Tři roky jsem promlouval ke světu skrze Ježíšova ústa, aniž by některá z mých slov nebo myšlenek byla tím rozumem zkreslena, aniž by některý z jeho činů nebyl v souladu s mou vůlí. Důvodem toho bylo, že Ježíš a Kristus, člověk a Duch, byli jedno, tak jako je Kristus jedno s Otcem. (308, 28)
6. Poznejte ve Mně Otce; neboť vpravdě vám pravím, že Kristus je s Otcem jedno od věčnosti, ještě dříve, než byly světy.
7. V „Druhém čase“ se tento Kristus, který je jedno s Bohem, stal

na zemi člověkem v požehnaném těle Ježíše a stal se tak Synem Božím, avšak pouze co se týče jeho lidství. Neboť vám ještě jednou říkám, že existuje pouze jediný Bůh. (9, 48)

8. Když jsem se stal člověkem v Ježíši, nestalo se tak proto, abych vám dal pochopit, že Bůh má lidskou podobu, ale abych se stal viditelným a slyšitelným pro ty, kteří byli slepí a hluší ke všemu božskému.

9. Amen, pravím vám, kdyby tělo Ježíše mělo podobu Jehovu, nekrvácelo by ani nezemřelo. Bylo to dokonalé tělo, avšak lidské a citlivé, aby ho lidé viděli a skrze něj slyšeli hlas svého Nebeského Otce. (3, 82)

10. V Ježíši existovaly dvě přirozenosti: jedna hmotná, lidská, stvořená mou vůlí v panenském lůně Marie, kterou jsem nazýval Synem člověka, a druhá, božská – Duch, který byl nazýván Synem Božím. V té druhé spočívalo „Boží Slovo“ Otce, které v Ježíši promlouvalo; ta první byla pouze hmotná a viditelná. (21, 29)

11. Byl to Kristus, „Slovo“ Boží, které promlouvalo ústy Ježíše, čistého a bezúhonného člověka.

12. Člověk Ježíš se narodil, žil a zemřel; co se však týče Krista: On se nenarodil, ani nevyrostl na tomto světě, ani nezemřel, neboť On je hlasem lásky, Duchem lásky, Božím Slovem, vyjádřením moudrosti Stvořitele, který byl od věků v Otci. (91, 28-29)

Neuznání Ježíše jako očekávaného Mesiáše

13. V „Druhém čase“ mě neuznali všichni. Když jsem se zjevil uprostřed židovského národa, který mě již očekával, protože viděl, že se naplnila znamení daná proroky, moje přítomnost uvedla do zmatku mnohé, kteří neuměli správně vyložit proroky a očekávali, že uvidí svého Mesiáše jako mocného knížete, který porazí své nepřátele, poníží krále a utlačovatele a těm, kteří ho očekávali, majetek a pozemské statky.

14. Když ten lid uviděl Ježíše – chudého a bez kalhot, s tělem zakrytým pouze prostým rouchem; narozeného ve stáji a později pracujícího jako prostý řemeslník, nemohl uvěřit, že je tím, koho poslal Otec, tím Zaslíbeným. Mistr by musel konat viditelné zázraky a skutky, aby mu uvěřili a pochopili jeho božské poselství. (227, 12-13)

15. Vždy to byli pokorní a chudí, kdo objevili mou přítomnost, protože jejich rozum není zaměstnán lidskými teoriemi, které zakalují jejich jasný úsudek.

16. Stejně tak se stalo v „Druhém čase“, že – ačkoli byl příchod Mesiáše ohlášen – pouze lidé prostého srdce, pokorného ducha a nezatíženého rozumu ho citově poznali, když přišel.

17. Teologové měli v rukou knihu proroků a denně opakovali slova, která ohlašovala znamení, čas a způsob příchodu Mesiáše, a přesto – viděli Mě a nepoznali Mě,

naslouchali Mi a popírali, že jsem zaslíbený Spasitel. Viděli Mé skutky, ale jediné, co uměli, bylo bouřit se proti nim, ačkoli ve skutečnosti byly všechny předpovězeny. (150, 21-23)

18. Dnes již nikdo nepochybuje o Ježíši, ale mnozí zpochybňují a dokonce popírají mou božskost. Jedni mi přiznávají velkou duchovní vznešenost; jiní tvrdí, že i já procházím cestou vývoje duše, abych se mohl dostat k Otci. Kdyby tomu však tak bylo, neřekl bych vám: „Já jsem cesta, pravda a život.“ (170, 7)

Ježíš jako spasitelský host mezi prostým lidem

19. Vaším úkolem je následovat příklad vašeho Božského Mistra na jeho pozemské cestě. Vzpomeňte si: Kdykoli jsem se zjevil v domácnostech, zanechal jsem ve všech poselství míru, uzdravoval jsem nemocné, utěšoval jsem zarmoucené božskou mocí, kterou má láska.

20. Nikdy jsem se nezdráhal vstoupit do domu, protože by mi v něm nevěřili; věděl jsem, že při opuštění tohoto místa budou srdce jeho obyvatel přetékající radostí, neboť aniž by to věděli, jejich duch nahlédl díky mému učení do království nebeského.

21. Někdy jsem vyhledával srdce, jindy oni vyhledávali mě; avšak ve všech případech byla má láska chlebem věčného života, který jsem jim dával v smyslu mého slova. (28, 3-5)

Neúnavný kazatel Ježíš

22. Při některých příležitostech, kdy jsem se uchýlil do samoty nějakého údolí, zůstal jsem sám jen na okamžik, protože davy lidí, dychtivé mě slyšet, se přibližovaly ke svému Mistrovi v touze po nekonečné dobrotě jeho pohledu. Přijal jsem je a zaplavil jsem ty muže, ženy a děti srdečností svého neomezeného milosrdenství, protože jsem věděl, že v každém stvoření je duše, kvůli níž jsem přišel na svět. Potom jsem k nim mluvil o království nebeském, které je pravým domovem ducha, aby mé slovo uklidnilo jejich vnitřní neklid a posílilo je v naději, že dosáhnou věčného života.

23. Stalo se, že mezi davem se skrýval někdo, kdo měl v úmyslu křičet a popírat mou pravdu a tvrdit, že jsem falešný prorok; ale mé slovo ho předběhlo, ještě než stačil otevřít ústa. Při jiných příležitostech jsem dopustil, aby mě nějaký rouhač urážel, abych před davem dokázal, že Mistr se tváří v tvář urážkám nerozčiluje, čímž jsem jim dal příklad pokory a lásky.

24. Byli někteří, kteří – zahanbeni mou mírností – se ihned vzdálili a litovali, že svými pochybnostmi ublížili Tomu, který svými skutky hlásal pravdu. Jakmile se naskytla příležitost, přišli ke Mně, následovali Mě po cestách – plačící, dojatí Mými slovy, aniž by se odvážili Mne oslovit, aby Mě požádali o odpuštění za urážky, které Mi předtím způsobili. Zavolal jsem je k Sobě,

pohladil je Svými slovy a udělil jim nějakou milost. (28, 6-7)

25. Poslouchejte: Když jsem byl u vás na zemi, přicházeli ke Mně lidé v davu – lidé na vysokých pozicích, plní marnivosti, vládci, kteří Mě tajně vyhledávali v , aby Mě slyšeli. Jedni Mě obdivovali, ale ze strachu to otevřeně nepřiznávali; jiní Mě odmítali.

26. Přicházely ke Mně davy lidí, složené z mužů, žen a dětí, a naslouchaly Mi ráno, odpoledne i v noci, a vždy našly Mistra připraveného dát jim Slovo Boží. Viděly, že Mistr zapomíná na sebe, a nedokázaly si vysvětlit, v kterou hodinu přijímal pokrm, aby jeho tělo neoslábło a jeho hlas nezeslábl. Důvodem bylo, že nevěděli, že Ježíš čerpal sílu ze svého vlastního ducha a nacházel potravu v sobě samém. (241, 23)

Ježíšova láska k dětem a přírodě

27. Občas, když jsem byl sám, objevily mě děti, které ke mně přicházely, aby mi podaly malé kvítky, svěřily se mi s nějakým malým trápením a políbily mě.

28. Matky byly plné obav, když nacházely své malé děti v mém náručí, jak naslouchají mým slovům. Učedníci, kteří se domnívali, že to znamená nedostatek úcty k Mistrovi, se je snažili ode mě odhánět. Musel jsem jim tedy říci: „Nechte děti přicházet ke mně; neboť abyste vešli do království nebeského, musíte mít čistotu, prostotu a nevinnost dětí.“

29. Radoval jsem se z té nevinnosti a bezprostřednosti, tak jako se někdo raduje při pohledu na poupě, které se právě otevírá. (262, 62-64)

30. Jak často nacházeli učedníci Ježíše, jak mluví s různými stvořeními země. Jak často byl Mistr přistižen při rozhovorech s ptáky, s polem, s mořem! Oni však věděli, že jejich Mistr není v transu, věděli, že v jejich Mistrovi žil Stvořitelský Duch Otce, který dal všem bytostem řeč, který rozuměl všem svým „dětem“, který přijímal chválu a lásku od všeho, co skrze Něho stvořil.

31. Jak často viděli učedníci a lidé Ježíše, jak hladil ptáka nebo květinu a vše žehnal, a v jeho očích objevovali pohledy nekonečné lásky ke všem stvořením! Učedníci tušili božskou rozkoš Pána, když se viděl obklopen tolika slávou, tolika zázračným, co vzešlo z jeho moudrosti, a často také viděli slzy v očích Mistra, když viděl lhostejnost lidí tváří v tvář takové slávě, otupělost a slepotu lidských tvorů vůči tolika nádheře. Často viděli Mistra plakat, když spatřil malomocného, který kvůli své nemoci ronil slzy , nebo muže a ženy, kteří si stěžovali na svůj osud, ačkoli byli obklopeni sférou dokonalé lásky! (332, 25-26)

Ježíšovo učení

32. Ježíš vás učil milosrdenství, mírnosti, lásce. Učil vás, abyste ze srdce odpouštěli svým nepřátelům, říkal vám, že máte zavrhnout lež a milovat pravdu. Zvěstoval vám, že

zlo máte vždy oplácet dobrem, stejně jako dobro, které jste přijali. Učil vás úctě ke každému z vašich bližních a zjevil vám způsob, jak najít zdraví těla i duše; jak svým životem ctíte jméno svých rodičů, abyste zároveň mohli být ctěni svými dětmi.

33. To jsou některá z přikázání, která musí dodržovat každý, kdo chce být skutečně křesťanem. (151, 35-36)

34. Když zákoníci a farizeové sledovali Ježíšovy skutky a zjistili, že se liší od jejich zvyků, tvrdili, že učení, které kázal, je v rozporu s Mojžíšovým zákonem. Důvodem bylo to, že zaměňovali zákon za tradice. Já jsem jim však dokázal, že jsem zákon, který Otec zjevil Mojžíšovi, nepřekročil, ale naplňoval jsem jej slovy i skutky.

35. Jistě jsem se povznesl nad mnohé tradice toho lidu, protože již nastal čas, kdy měly zmizet, aby mohla začít nová doba s vyššími učeními. (149, 42-43)

36. Vzpomeňte si, že jsem v prvním přikázání zákona, který jsem dal lidstvu skrze Mojžíše, řekl: „Nezobrazujte si žádnou podobu ani podobenství nebeských věcí, abyste před nimi klekali a uctívali je.“ Od té doby je cesta pro člověka a cesta pro duši jasně vytyčena.

37. Mojžíš se neomezil pouze na to, že lidem předal Desatero přikázání, ale také zavedl druhořadé zákony pro lidský život a zavedl tradice, obřady a symboly v rámci duchovní bohoslužby, vše v souladu s vývojovými kroky, které tehdy lidský duch činil.

38. Ale přišel zaslíbený Mesiáš a odstranil tradice, obřady, symboly a oběti a ponechal nedotčený pouze zákon. Když tedy farizeové řekli lidu, že Ježíš je proti Mojžíšovým zákonům, odpověděl jsem jim, že nejsem proti zákonu, ale že jsem přišel, abych jej naplnil. Kdyby mé učení odstranilo tradice, stalo by se tak proto, že lid, aby je naplnil, zapomněl dodržovat zákon. (254, 17-18)

39. Mé slovo v přítomnosti nevymaže slova, která jsem vám dal v „Druhém čase“. Epochy, století a věky pominou, ale slova Ježíše nepominou. Dnes vám vysvětluji a zjevuji smysl toho, co jsem vám tehdy řekl a co jste nepochopili. (114, 47)

„Zázraky“ Ježíše

40. Aby toto učení zapálilo víru v srdcích, konal jsem zároveň zázraky, aby ho mohli milovat; a aby tyto „zázraky“ byly co nejhmatatelnější, konal jsem je na tělech nemocných, uzdravoval jsem slepé, hluché, němé, chromé, posedlé, malomocné a vzkřísil jsem i mrtvé k životu.

41. Kolik zázraků lásky vykonal Kristus mezi lidmi! Jejich jména uchovala historie jako příklad pro budoucí generace. (151, 37-38)

42. Bytosti světla ve službě božského díla a jiní, kteří byli vzpurní a nevědomí, se všude projevovali, a mezi tímto lidstvem se objevovali posedlí, které věda

nedokázala osvobodit a kteří byli lidmi zavrženi. Ani učitelé zákona, ani vědci nedokázali těmto nemocným vrátit zdraví.

43. To vše jsem však předvídal, abych vás poučil a dal vám důkazy lásky. Skrze Ježíše jsem vám dopřál uzdravení jeho stvoření, k úžasu mnohých.

44. Nevěřící, kteří slyšeli o Ježíšově moci a věděli o jeho zázracích, požadovali ty nejtěžší důkazy, aby ho na okamžik znejistili a dokázali, že není neomylný. Ale toto osvobození posedlých, skutečnost, že jsem je vrátil do stavu normálních lidských bytostí pouhým dotykem, pohledem nebo slovem, aby duchové opustili jejich mysl a oba byli osvobozeni od svého těžkého břemene, je zmátlo.

45. Tváří v tvář této moci projevili farizeové, vědci, zákoníci a celníci různé reakce. Jedni uznali Ježíšovu autoritu, jiní připisovali jeho moc neznámým vlivům, další k tomu nedokázali nic říci. Ale nemocní, kteří byli uzdraveni, velebili jeho jméno.

46. Někteří byli posedlí jediným duchem, jiní sedmi, jako Marie z Magdaly, a někteří takovým počtem, že sami říkali, že jsou legie.

47. Po celý život Mistra se střídala jedna duchovní manifestace za druhou. Některé zažili dvanáct učedníků, jiné lid – venku i v domech. Byla to doba zázraků, „zázraků“. (339, 20-22)

48. Zázrak, jak jej chápete vy, neexistuje; mezi Božským a hmotným není žádný rozpor.

49. Ježíši připisujete mnoho zázraků; ale vpravdě, pravím vám, jeho skutky byly přirozeným důsledkem lásky, této božské síly, kterou ještě neumíte používat, ačkoli je v každé duši přítomna a nevyužitá. Neboť jste nechtěli poznat sílu lásky.

50. Co jiného než láska působilo ve všech zázracích, které Ježíš vykonal?

51. Poslouchejte, učedníci: Aby se Boží láska mohla lidstvu zjevit, byla nutná pokora nástroje, a Ježíš byl vždy pokorný; a protože v tom dal lidem příklad, řekl vám při jedné příležitosti, že bez vůle svého Nebeského Otce by nemohl nic učinit. Kdo nepronikne do pokory těchto slov, bude si myslet, že Ježíš byl člověk jako každý jiný; pravdou však je, že vám chtěl dát lekci pokory.

52. Věděl, že tato pokora, toto sjednocení s Otcem, ho činí vůči lidstvu všemocným.

53. Ó, jak nesmírně velká a krásná proměna, která daruje lásku, pokoru a moudrost!

54. Nyní víte, proč Ježíš, ačkoli řekl, že nemůže nic učinit, pokud to není podle vůle jeho Otce, ve skutečnosti mohl vše; neboť byl poslušný, neboť byl pokorný, neboť se stal služebníkem zákona a lidí a uměl milovat.

55. Uvědomte si tedy, že — ačkoli sami znáte některé schopnosti duchovní lásky — necítíte je, a proto

nemůžete pochopit příčinu všeho toho, co nazýváte zázrakem nebo tajemstvím, což jsou skutky, které působí Božská láska.

56. Jaká učení vám dal Ježíš, která by nebyla založena na lásce? Jakou vědu, jaká cvičení nebo tajemné poznatky použil, aby vám dal své příklady moci a moudrosti? Pouze blaženou lásku, s níž lze dokázat vše.

57. V zákonech Otce není nic protichůdného; jsou jednoduché, protože jsou moudré, a moudré, protože jsou prodchnuty láskou.

58. Pochopte Mistra, on je vaší učebnicí. (17, 11-21)

59. Duch, který oživoval Ježíše, byl můj vlastní, váš Bůh, který se stal člověkem, aby přebýval mezi vámi a dal se spatřit, protože to bylo nutné. Jako člověk jsem pociťoval všechna lidská utrpení. Vědci, kteří studovali podstatu přírody, přišli ke Mně a zjistili, že o mém učení nic nevědí. Velcí i malí, ctnostní i hříšní, nevinní i vinní přijali podstatu mého slova a všechny jsem poctil svou přítomností. Avšak ačkoli bylo povoláno mnoho, bylo jen málo vyvolených a ještě méně těch, kteří byli kolem mě. (44, 10)

Cizoložnice

60. Bránil jsem hříšníky. Nevzpomínáte si na cizoložnici? Když ji ke Mně přivedli, pronásledovanou a odsouzenou davem, přišli farizeové a ptali se Mě: „Co s ní máme udělat?“ — Kněží očekávali, že řeknu: Ať zvítězí spravedlnost, aby pak mohli odpovědět: ‚Jak to, že kážeš lásku a dovolíš, aby byla tato hříšnice potrestána?‘ A kdybych řekl: ‚Propusťte ji‘, odpověděli by: ‚V Mojžíšových zákonech, které – jak sám říkáš – potvrzuješ, je předpis, který říká: Každá žena, která byla přistižena při cizoložství, má být ukamenována.‘“

61. Jelikož jsem poznal jejich záměr, neodpověděl jsem na jejich slova, sklonil jsem se a napsal do prachu země hříchy těch, kteří ji odsoudili. Znovu se mě ptali, co mají s tou ženou udělat, a já jim odpověděl: „Kdo je bez hříchu, ať hodí první kamenem.“ Tehdy poznali své prohřešky a odešli, zakrývajíce si tváře. Nikdo nebyl čistý, a protože se cítili mnou prokouknutí až do hloubi svého srdce, již tu ženu neobviňovali, neboť všichni zhřešili. Ale ta žena a s ní i další, kteří rovněž porušili manželství, činili pokání a již nehřešili. Říkám vám, že je snazší obrátit hříšníka láskou než přísností. (44, 11)

Marie Magdaléna

62. Marie Magdaléna – hříšnice, jak ji nazýval svět – si zasloužila mou srdečnost a mé odpuštění.

63. Brzy dosáhla svého spasení, což se nestává u jiných, kteří prosí o odpuštění svých hříchů jen se slabou vírou. Zatímco ona brzy našla to, co hledala, jiní toho nedosáhnou.

64. Magdaléně bylo odpuštěno, aniž by se chlubila svým obrácením. Zhřešila, stejně jako hřešíte vy; ale milovala z celého srdce.

65. Kdo miluje, může vykazovat v lidském chování určité odchylky; ale láska je srdečnost, která přetéká ze srdce. Chcete-li, aby vám bylo odpuštěno – tak jako vy odpouštíte –, upřete na Mě svůj pohled plný lásky a důvěry a budete osvobozeni od každého prohřešku.

66. Ta žena již nehřešila; lásku, která přetékala z jejího srdce, zasvětila učení Mistra.

67. Bylo jí odpuštěno, ačkoli se dopustila chyb. Ale v jejím srdci hořel oheň, který očišťuje, a díky odpuštění, které hříšnice obdržela, se už ani na okamžik neoddělila od Ježíše; moji učedníci mě naopak v nejkrvavějších hodinách opustili. Ale ta opovrhovaná Marie se ode Mne neoddělila, nezapřela Mě, nebála se ani se nestyděla.

68. Proto jí bylo dopřáno, aby prolila slzy u paty mého kříže a nad mým hrobem. Její duše brzy nalezla spásu, protože mnoho milovala.

69. I ona měla ve svém srdci apoštolského ducha. Její obrácení září jako světlo pravdy. Padla mi k nohám, aby mi řekla: „Pane, pokud chceš, budu bez hříchu."

70. Vy však – jak často se mě snažíte přesvědčit o své nevinnosti tím, že zakrýváte své prohřešky dlouhými modlitbami.

71. Ne, učedníci, učte se od ní, milujte svého Pána skutečně v každém ze svých bližních. Milujte hodně a vaše hříchy vám budou odpuštěny. Budete velcí, když tuto pravdu necháte rozkvést ve svých srdcích. (212, 68-75)

Nikodém a otázka reinkarnace

72. V té době jsem řekl Nikodémovi, který mě s dobrým úmyslem vyhledal, aby se mnou mluvil: „Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je Duch. Nediv se, když ti říkám, že je třeba se znovu narodit." Kdo těm slovům porozuměl?

73. Chtěl jsem vám jimi říci, že jeden lidský život nestačí k pochopení ani jediného z mých učení a že k pochopení učebnice, kterou tento život v sobě skrývá, potřebujete mnoho pozemských životů. Proto má tělo pouze za úkol sloužit duši jako opora na její cestě po zemi. (151, 59)

Ježíšovo proměnění

74. V „Druhém čase" se Ježíš jednou vydal na výlet, doprovázen několika svými učedníky. Vystoupili na horu a zatímco Mistr svými slovy naplňoval ty muže obdivem, náhle uviděli, jak se tělo jejich Pána proměnilo, vznášelo se v prostoru a po jeho pravici stál duch Mojžíšův a po levici Eliášův.

75. Při tom nadpřirozeném pohledu se učedníci vrhli na zem, oslepeni božským světlem. Ale hned se uklidnili a navrhli svému Mistrovi, aby mu přes ramena přehodil purpurový plášť králů, stejně tak Mojžíšovi a Eliášovi. Tu uslyšeli hlas, který sestupoval z nekonečna a který řekl: „Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení; poslouchejte Ho!"

76. Velký strach se zmocnil učedníků, když uslyšeli ten hlas, a když vzhlédli, viděli jen Mistra, který jim řekl: „Nebojte se a nikomu neříkejte o tomto zjevení, dokud nevstanu z mrtvých.“ Tu se zeptali svého Pána: „Proč říkají zákoníci, že musí nejprve přijít Eliáš?“ A Ježíš jim odpověděl: „Věru, Eliáš přijde předtím a uvede vše do pořádku. Ale já vám říkám, že Eliáš již přišel, a oni ho nepoznali; ba co víc, udělali s ním, co chtěli.“ Tehdy učedníci pochopili, že jim mluvil o Janovi Křtiteli.

77. Kolikrát jsem v této době před vašima očima učinil neviditelným tělo, skrze které se zjevuji, abych vám pak dovolil spatřit Mě v lidské podobě, v níž lidstvo znalo Ježíše, a přesto jste se tváří v tvář novému proměnění* neklaněli. (29, 15-18)

** Tento jev je v parapsychologii znám také jako „transfigurace“, jako postupné zviditelňování se manifestujícího se duchovního bytí.*

Nedostatek odvahy k vyznání

78. Když jsem tehdy jako člověk žil mezi vámi, stávalo se často, že v noci, když všichni odpočívali, ke Mně přicházeli lidé, kteří Mě tajně vyhledávali, protože se báli, že budou odhaleni. Vyhledávali Mě, protože pociťovali výčitky svědomí, jelikož na Mě křičeli a vzbuzovali proti Mně rozhořčení, zatímco jsem mluvil k davu. Jejich pocit lítosti byl ještě silnější, když zjistili, že mé slovo zanechalo v jejich srdcích dar pokoje a světla a že jsem do jejich těl vléval svůj léčivý balzám.

79. Se skloněnou hlavou se ke Mně dostavili a řekli Mi: „Mistře, odpusť nám, poznali jsme, že Tvé slovo obsahuje pravdu.“ Odpověděl jsem jim: „Jestliže jste zjistili, že mluvím pouze pravdu – proč se tedy skrýváte? Nevycházíte ven, abyste přijímali paprsky slunce, když se objeví – a kdy jste se za to styděli? Kdo miluje pravdu, nikdy ji neskrývá, ani ji nepopírá, ani se za ni nestydí.“

80. Říkám vám to, protože vidím, že mnozí Mi naslouchají jen tajně a popírají, kam šli – skrývají, co slyšeli, a někdy popírají, že u Mě byli. Za koho se tedy stydíte? (133, 23-26)

Nepřátelství vůči Ježíši

81. Když jsem v „Druhém čase“ promlouval k zástupům lidí, mé slovo – dokonalé co do smyslu i formy – bylo slyšeno všemi. Můj pohled pronikající do srdcí odhalil vše, co každý v sobě skrýval. V některých byla pochybnost, v jiných víra, v dalších ke Mně promlouval hlas plný strachu: Byli to nemocní, jejichž bolest v nich vzbuzovala naději, že ode Mne dostanou zázrak. Byli i takoví, kteří se snažili skrýt svůj posměch, když Mne slyšeli říkat, že jsem přišel od Otce, abych lidem přinesl Království nebeské, a byla i srdce, v nichž jsem objevil nenávist ke Mně a záměr umlčet Mě nebo odstranit.

82. Byli to pyšní, farizeové, kteří se cítili zasaženi mou pravdou. Neboť ačkoli bylo mé slovo tak jasné, tak

plné lásky a tak utěšující – ačkoli bylo vždy potvrzováno mocnými skutky, mnoho lidí chtělo i nadále objevovat pravdu mé přítomnosti tím, že mě soudili podle člověka Ježíše, zkoumali můj život a upírali svou pozornost na skromnost mých šatů a mou absolutní chudobu na hmotné statky.

83. Ale nespokojili se s tím, že odsoudili Mě, odsoudili také mé učedníky, pozorně je sledovali, ať už mluvili, následovali Mě na cestách nebo usedali ke stolu. Jak se farizeové rozčilovali, když při jedné příležitosti viděli, že si moji učedníci před usednutím ke stolu neumyli ruce! Ubohé hlavy, které zaměňovaly tělesnou čistotu za čistotu duše! Nevěděli, že když se v chrámu dotýkali svatých chlebů, jejich ruce byly sice čisté, ale jejich srdce plná hniloby. (356, 37-38)

84. Na každém kroku mě zkoumali. Všechny mé činy a slova posuzovali se zlým úmyslem, většinou byli zmateni tváří v tvář mým skutkům a důkazům, neboť jejich rozum nebyl schopen pochopit to, co může pochopit pouze duch.

85. Když jsem se modlil, říkali: „Proč se modlí, když přece říká, že je plný moci a moudrosti? Co může potřebovat nebo o co může prosit?“ A když jsem se nemodlil, říkali, že neplním jejich náboženská nařízení.

86. Když viděli, že nejím, zatímco moji učedníci jedli, usoudili, že se nacházím mimo zákony stanovené Bohem; a když mě viděli jíst, ptali se: Proč musí jíst, aby žil – on, který tvrdil, že je život? Nechápali, že jsem přišel na svět, abych lidem zjevil, jak bude lidstvo žít po dlouhém období očištění, aby z něj vzešla duchovní generace, která by stála n u lidského utrpení, nad nezbytnými potřebami těla a nad vášněmi tělesných smyslů. (40, 11-13)

Oznámení o rozloučení

87. Tři roky žil Ježíš se svými učedníky. Byl obklopen velkými davy lidí, kteří ho hluboce milovali. Pro ty učedníky neexistovalo nic jiného než naslouchání svému Mistrovi, když kázal své božské učení. Když šli v jeho stopách, nepociťovali ani hlad, ani žízeň, nebylo žádného klopýtnutí ani překážky, vše bylo mír a štěstí v atmosféře, která tu skupinu obklopovala, a přesto – když byli jednou zvláště uchváceni pohledem na svého milovaného Ježíše, řekl jim: „Nyní přijde jiná doba; odejdu od vás a vy zůstanete jako ovce mezi vlky. Ta hodina se blíží a je nutné, abych se vrátil tam, odkud jsem přišel. Budete na čas sami a budete přinášet svědectví o tom, co jste viděli a slyšeli, těm, kteří hladoví a žízní po lásce a spravedlnosti. Působte v mém jménu a poté vás přijmu k sobě do Věčného domova.“

88. Ta slova učedníky zarmoutila, a čím více se ta hodina blížila, tím důrazněji Ježíš opakoval toto oznámení, když mluvil o svém odchodu. Zároveň však utěšoval srdce těch, kteří Mu naslouchali, tím, že jim řekl, že Jeho Duch neodejde a bude i nadále bdít nad

světem. Až se připraví, aby lidem té doby přinesli Jeho slovo jako poselství útěchy a naděje, bude skrze jejich ústa mluvit a konat zázraky. (354, 26-27)

Ježíšův vstup do Jeruzaléma

89. Davy lidí mě jásavě vítaly, když jsem vstoupil do města Jeruzaléma. Z vesnic a uliček přicházeli v davu — muži, ženy a děti, aby byli svědky vstupu Mistra do města. Byli to ti, kteří obdrželi zázrak a důkaz moci Božího Syna. – Slepí, kteří nyní viděli, němé, kteří nyní mohli zpívat Hosiannah, chromí, kteří opustili svá lůžka a spěchali, aby viděli Mistra na svátek Paschy.

90. Věděl jsem, že tento triumf je pomíjivý; svým učedníkům jsem již předpověděl, co se stane poté. Toto nebylo nic víc než začátek mého boje a dnes, z velké vzdálenosti od těch událostí, vám říkám, že světlo mé pravdy nadále bojuje proti temnotě nevědomosti, hříchu a podvodu, a proto musím dodat, že můj konečný triumf ještě nenastal.

91. Jak můžete věřit, že ten vjezd do Jeruzaléma znamenal vítězství mé věci, když se obrátilo jen několik málo lidí a mnoho jich bylo, kteří nepoznali, kdo jsem?

92. A i kdyby se všichni ti lidé obrátili k mému slovu – nemělo by ještě následovat mnoho generací?

93. Ten okamžik jásotu, ten krátkodobý, triumfální vjezd byl pouze symbolem vítězství světla, dobra, pravdy, lásky a spravedlnosti – dne, který musí přijít a na který jste všichni pozváni.

94. Vězte, že kdyby se tehdy byť jen jedno z mých dětí ocitlo mimo Nový Jeruzalém, žádná oslava by se nekonala, neboť Bůh by pak nemohl hovořit o triumfu, nemohl by oslavovat vítězství, kdyby jeho moc nebyla schopna zachránit i to poslední ze svých dětí. (268, 17-21)

95. Jste ti samí, kteří v „Druhém čase“ zpívali Hosiannah, když Ježíš vstoupil do Jeruzaléma. Dnes, když se vám zjevuji v Duchu, již neroztahujete své pláště na mé cestě, jsou to vaše srdce, která nabízíte svému Pánu jako příbytek. Dnes již vaše Hosiannah nevychází z plných hrdla, toto Hosiannah pramení z vaší duše jako hymnus pokory, lásky a poznání Otce, jako hymnus víry v toto zjevení, které vám váš Pán přinesl v „Třetím čase“.

96. Kdysi i dnes jste stejní jako ti, kteří mě následovali při mém vjezdu do Jeruzaléma. Obklopovaly Mě velké davy lidí, uchvácené Mými slovy lásky. Muži a ženy, staří i děti otřásali městem svými jásotnými výkřiky, a dokonce i kněží a farizeové, kteří se obávali, že lid povstane, Mi řekli: „Mistře, když učíš mír – proč dovoluješ, aby Tvoji stoupenci způsobovali takový rozruch?“ Ale já jsem jim odpověděl: „Amen, pravím vám, kdyby oni mlčeli, promluvily by kameny.“ Neboť to byly okamžiky jásotu, byl to vrchol a oslavení Mesiáše mezi těmi, kteří hladověli a žíznili po spravedlnosti – těmi

dušemi, které po dlouhou dobu očekávaly příchod Pána v naplnění proroctví.

97. S tímto jásotem a radostí oslavoval můj lid také osvobození z Egypta. Chtěl jsem, aby tato vzpomínka na Pesach byla pro můj lid nezapomenutelná. Ale vpravdě, pravím vám, že jsem se neobětováním beránka neřídil pouze tradicí – ne, v Ježíši, Beránku obětním, jsem se nabídl jako cesta, skrze kterou všechny mé děti naleznou spásu. (318, 57-59)

Poslední večeře

98. Když Ježíš slavil se svými učedníky tu velikonoční večeři, jak tomu odpovídala tradice toho lidu, řekl jim: „Nyní vám zjevuji něco nového: Vezměte z tohoto vína a jezte z tohoto chleba, které představují mou krev a mé tělo, a čiňte to na mou památku."

99. Po Mistrově odchodu si učedníci připomínali oběť svého Pána tím, že pili víno a jedli chléb, které byly symboly Toho, kdo z lásky k lidstvu obětoval vše.

100. V průběhu staletí dávali národy rozdělené do konfesí mým slovům různé výklady.

101. Dnes vám chci říci, co jsem pociťoval v té hodině, při té večeři, při níž každé Ježíšovo slovo a každý jeho čin byly lekcí z knihy hluboké moudrosti a nekonečné lásky. Když jsem k tomu použil chléb a víno, stalo se tak proto, abyste pochopili, že se podobají lásce, která je potravou a životem duše; a když jsem vám řekl: „To čiňte na mou památku", chtěl tím Mistr říci, abyste milovali své bližní láskou podobnou té Ježíšově a abyste se lidem odevzdali jako pravá potrava.

102. Každý obřad, který z těchto poučení učiníte, bude neplodný, pokud mé učení a příklady neuplatníte ve svém životě. Právě to je pro vás obtížné, ale v tom spočívá zásluha. (151, 29-32; 34)

103. Tak, jak jste nyní kolem Mě, tak tomu bylo i toho posledního večera v „Druhém čase". Slunce právě zapadalo, když se Ježíš v té místnosti naposledy radil se svými učedníky. Byla to slova umírajícího otce k jeho milovaným dětem. Smutek byl v Ježíši i v učednících, kteří ještě nevěděli, co o několik hodin později čeká toho, kdo je učil a tak velmi miloval. Jejich Pán se chystal odejít, ale oni ještě nevěděli jak. Petr plakal a přitom svíral kalich u svého srdce, Jan zaléval slzami hruď Mistra, Matouš a Bartoloměj byli při mých slovech mimo sebe. Filip a Tomáš skrývali svůj zármutek, zatímco jedli. Jakub Mladší a Starší, Tadeáš, Ondřej a Šimon byli z bolesti němí; přesto mi srdcem sdělili mnoho. I Jidáš Iškariotský nesl v srdci bolest, ale také strach a výčitky svědomí. Nemohl však již couvnout, protože ho ovládla temnota.

104. Když Ježíš pronesl svá poslední slova a napomenutí, byli ti učedníci zaliti slzami. Jeden z nich však již nebyl mezi nimi; jeho duše nedokázala přijmout tolik lásky ani spatřit tolik světla, a tak odešel,

protože ta slova spálila jeho srdce. (94, 56-58)

105. Božskou touhou Ježíše bylo, aby se jeho učedníci stali rozsévači jeho spasitelného učení.

106. Na vrcholu svého posledního projevu k učedníkům, který byl zároveň posledním rozhovorem mezi Otcem a dětmi, jim proto láskyplným tónem řekl: „Dávám vám nyní nové přikázání: Milujte se navzájem."

107. Světlem tohoto Nejvyššího přikázání tak zažehl největší naději pro lidstvo. (254, 59)

Kapitola 12 – Utrpení, smrt a vzkříšení

Celoživotní útrapy a utrpení Ježíše

1. Žil jsem mezi lidmi a ze svého života jsem učinil vzor, učebnici. Poznal jsem všechna utrpení, pokušení a boje, chudobu, práci a pronásledování. Zažil jsem odmítnutí ze strany svých blízkých, nevděk a zradu; dlouhé pracovní dny, hlad a žízeň, posměch, osamělost a smrt. Dopustil jsem, aby na mě dopadlo celé břemeno lidského hříchu. Dovolil jsem, aby člověk prozkoumal mého Ducha v mém slově a v mém probodnutém těle, kde bylo možné vidět i poslední z mých žeber. Ačkoli jsem Bůh, byl jsem učiněn králem posměchu, byl jsem obnažen a musel jsem navíc nést kříž hanby a vystoupat s ním na kopec, kde umírali lupiči. Tam skončil můj lidský život jako důkaz toho, že nejsem jen Bůh slova, ale Bůh skutků. (217, 11)

2. Když se blížila hodina a večeře skončila, dal Ježíš svým učedníkům poslední pokyny. Vyrazil do Olivové zahrady, kde se obvykle modlil, a řekl Otci: „Pane, je-li to možné, vezmi ode mě tento kalich. Avšak ne má, ale Tvá vůle se staň." Pak se přiblížil ten z mých učedníků, který mě měl zradit, doprovázený zástupem, který mě měl zatknout. Když se ptali: „Kdo je Ježíš, ten Nazaretský?", přiblížil se Jidáš ke svému Mistrovi a políbil ho. V srdcích těch mužů byla strach a zděšení, když viděli Ježíšovu klidnou vyrovnanost, a zeptali se ještě jednou: „Kdo je Ježíš?" Tu jsem k nim přistoupil a řekl jim: „Tady jsem, to jsem já." Tak začalo mé utrpení.

3. Postavili mě před kněží, soudce a vládce. Vyslýchali mě, soudili mě a obvinili mě, že porušuji Mojžíšův zákon a že chci založit království, které by mělo zničit císařovo. (152, 6–7)

Zrada Jidáše

4. Nevzpomínáte si, při kolika příležitostech jsem zjevil svou lásku, a to nejen těm, kteří ve Mne věřili, ale i tomu, kdo Mne zradil, a těm, kteří Mne pronásledovali a soudili? Nyní byste se mě mohli zeptat, jaký byl důvod, který mě vedl k tomu, abych dopustil všechna ta posměšná slova. A já vám odpovídám: Bylo nutné, abych jim ponechal úplnou svobodu myšlenek a jednání, abych

vytvořil vhodné příležitosti k tomu, abych se zjevil, a aby všichni zakusili milosrdenství a lásku, které jsem učil svět.

5. Nepohnul jsem srdcem Jidáše, aby mě zradil; byl nástrojem zlé myšlenky, když bylo jeho srdce naplněno temnotou. Avšak tváří v tvář nevěrnosti toho učedníka jsem mu prokázal své odpuštění.

6. Nebylo by nutné, aby mě někdo z mých učedníků zradil, abych vám dal ten příklad pokory. Mistr by ji prokázal při jakékoli příležitosti, kterou by mu lidé nabídli. Tomuto učedníkovi připadlo být nástrojem, skrze který Mistr ukázal světu svou božskou pokoru. I když jste si mysleli, že to byla slabost toho člověka, která přivedla Ježíše k smrti, říkám vám, že se mýlíte; neboť jsem přišel, abych se vám zcela odevzdal, a kdyby to nebylo tímto způsobem, můžete si být jisti, že by se to stalo jiným způsobem. Proto nemáte právo proklínat ani soudit toho, kdo je vaším bratrem a kterému v okamžiku zatemnění chyběla láska a věrnost, kterou dlužil svému Mistrovi. Pokud ho obviňujete z mé smrti – proč ho nepožehnáte, když víte, že má krev byla prolita pro spásu všech lidí? Bylo by pro vás lepší modlit se a prosit, aby nikdo z vás neupadl do pokušení, neboť pokrytectví zákoníků a farizeů stále existuje v tomto světě. (90, 37-39)

Ježíšovo utrpení

7. Když mě vyslýchal velekněz Kaifáš a řekl mi: „Přísahám ti, abys mi řekl, zda jsi Kristus, Mesiáš, Syn Boží“, odpověděl jsem mu: „Ty jsi to řekl.“ (21, 30)

8. Kolik srdcí, která ještě před několika dny obdivovala a chválila má díla, na ně zapomněla, projevila nevděčnost a přidala se k těm, kteří mě hanobili. Bylo však nutné, aby ta oběť byla velmi velká, aby nebyla nikdy vymazána z paměti lidí.

9. Svět a vy jako jeho součást jste Mne viděli, jak jsem byl hanoben, vysmíván a ponižován, jak by žádný člověk nemohl být. Přesto jsem trpělivě vypil kalich, který jste Mi dali k pití. Krok za krokem jsem naplnil svůj osud lásky mezi lidmi a zcela jsem se daroval svým dětem.

10. Blahoslavení ti, kteří věřili ve svého Boha, ačkoli Ho viděli zalitého krví a lapajícího po dechu.

11. Ale čekalo Mě ještě něco těžšího: zemřít přibitý na kříži mezi dvěma zločinci. Bylo to však napsáno, a proto se to muselo naplnit, abych byl uznán za pravého Mesiáše. (152, 8-11)

12. Pro toto poučení, které vám právě dávám, jsem vám již v „Druhém čase“ dal příklad. Ježíš visel na kříži, Spasitel zápasil se smrtí před zraky davů lidí, které tak velmi miloval. Každé srdce bylo dveřmi, na které zaklepal. Mezi davem přihlížejících byl člověk, který vládl davům, církevní kníže, celník, farizej, bohatý, chudý, zkažený i prostý. Ale zatímco jedni věděli, kdo

byl Ten, který v té hodině umíral, protože viděli jeho skutky a přijali jeho milosrdenství, jiní, plní žízně po nevinné krvi a chamtiví po pomstě, urychlili smrt Toho, kterého posměšně nazývali „králem Židů“, aniž by věděli, že nebyl jen králem jednoho národa, ale že jím byl pro všechny národy země a pro všechny světy vesmíru. Zatímco Ježíš upíral jeden ze svých posledních pohledů na ty davy lidí, vznesl plný milosrdné lásky a soucitu svou prosbu k Otci a řekl: „Otče můj, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

13. Ten pohled zahrnoval jak ty, kteří pro něj plakali, tak i ty, kteří se vyžívali v jeho utrpení, neboť láska Mistra, která byla láskou Otce, platila pro všechny stejně. (103, 26–27)

14. Když nastal den, kdy ho dav, podněcovaný těmi, kteří se cítili přítomností Ježíše znepokojeni, zranil a bičoval a viděl ho v důsledku ran krvácet jako obyčejného smrtelníka a později bojovat se smrtí a umírat jako každý jiný člověk, zvolali farizeové, předáci lidu a kněží s uspokojením: „Podívejte se na něj, který se nazývá Synem Božím, považoval se za krále a vydával se za Mesiáše!“

15. Právě za ně, více než za jiné, prosil Ježíš svého Otce, aby jim odpustil – jim, kteří – ačkoli znali Písma – ho nyní zapírali a před davem ho vydávali za podvodníka. Byli to oni, kdo navzdory svému tvrzení, že jsou učiteli Zákona, při odsouzení Ježíše ve skutečnosti nevěděli, co činí, zatímco tam mezi davem lidu byla srdce, která byla rozervána bolestí tváří v tvář nespravedlnosti, jejíž byli svědky, a tváře, které byly zalité slzami tváří v tvář obětní smrti Spravedlivého. Byli to muži a ženy prostého srdce, pokorného u a velkorysého ducha, kteří věděli, Kdo byl na světě mezi lidmi, a kteří chápali, co lidé ztratili, když Mistr odešel. (150, 24-25)

16. Mluví k vám Ten, který na kříži bojoval se smrtí a byl týrán a mučen katovými pomocníky, zvedl oči k nekonečnu a řekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

17. Do toho božského odpuštění jsem zahrnul všechny lidi všech dob, neboť jsem mohl vidět minulost, přítomnost i budoucnost lidstva. Mohu vám v pravdě a v duchu říci, že jsem v té požehnané hodině viděl i vás, kteří v této době naslouchá te mému novému slovu. (268, 38-39)

18. Když jsem z výšky kříže upřel své poslední pohledy na dav lidí, uviděl jsem Marii a řekl jsem jí s odkazem na Jana: „Ženo, tento je tvůj syn“, a Janovi: „Synu, toto je tvá matka.“

19. Jan byl v té hodině jediný, kdo mohl pochopit smysl následující věty, neboť dav byl tak slepý, že když jsem řekl: „Žízním“, domníval se, že jde o tělesnou žízeň, a podával mi žluč a ocet, zatímco to, co můj duch pociťoval, byla žízeň po lásce.

20. I ti dva zločinci vedle Mě bojovali se smrtí; avšak zatímco jeden rouhal se a vrhal se do záhuby, druhý se nechal osvítit

světlem víry; a ačkoli viděl svého Boha přibitého na hanebném kříži a blízko smrti, věřil v Jeho božství a řekl Mu: „Jestliže jsi v království nebeském, vzpomeň si na mě“, na což jsem, dojat takovou vírou, odpověděl: „Amen, pravím ti, ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

21. Nikdo nezná bouře, které v tu hodinu zuřily v Ježíšově srdci. Rozpoutané přírodní síly byly jen slabým odrazem toho, co se odehrávalo v osamění toho člověka, a bolest Božího Ducha byla tak veliká a tak skutečná, že tělo, které se na okamžik cítilo slabé, zvolalo: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

22. Stejně jako jsem učil lidi žít, učil jsem je také umírat, přičemž jsem sám odpustil a požehnal těm, kteří mě hanili a mučili, když jsem řekl Otci: „Odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

23. A když Duch opustil tento svět, řekl: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého Ducha.“ Dokonalý příklad učení byl dokonán, mluvil jsem jako Bůh i jako člověk. (152, 12 161 17)

24. Dimasovi stačil jediný okamžik, aby nalezl spásu, a ten byl posledním v jeho životě. Mluvil ke Mně z kříže a ačkoli viděl, že Ježíš, kterého nazývali Božím Synem, leží v agónii, cítil, že je Mesiášem, Spasitelem; a odevzdal se Mu s veškerou lítostí svého srdce a veškerou pokorou své duše. Proto jsem mu slíbil ráj ještě téhož dne.

25. Říkám vám, že každému, kdo nevědomky hřeší, ale na konci svého života ke Mně promluví se srdcem plným pokory a víry, dám pocítit něhu Mé milosrdné lásky, která ho pozvedne z pozemských strastí, aby poznal blaženost vznešeného a povzneseného života. (94, 71-72)

26. Ano, drahý Dimas, byl jsi se Mnou v ráji světla a duchovního pokoje, kam jsem tvou duši přenesl jako odměnu za tvou víru. Kdo by mohl říci těm, kteří pochybovali, že v Ježíši – umírajícím a krvácejícím, jakým byl – přebýval Bůh, že se v lupičovi, který ležel po jeho pravici v agónii, skrýval duch světla? 27. Čas plynul a když se duševní klid opět vrátil, mnozí z těch, kteří Mě odmítli a vysmívali se Mi, pronikli do světla Mé pravdy, a proto byla jejich lítost veliká a jejich láska v následování Mě nezničitelná. (320, 67)

28. Když tělo, které Mi ve Druhém čase sloužilo jako schránka, vstoupilo do smrtelné agonie a Já jsem z kříže pronesl poslední slova, byla mezi mými posledními větami jedna, která nebyla pochopena ani v těch okamžicích, ani dlouho poté: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil?“

29. Kvůli těmto slovům mnozí zapochybovali; jiní byli zmateni, neboť si mysleli, že šlo o malomyslnost, zaváhání, okamžik slabosti. Ale neuvažovali o tom, že to nebyla poslední věta, nýbrž že jsem po ní pronesl ještě další, které odhalovaly plnou sílu a jasnost: „Otče, do tvých rukou odevzdávám

svého ducha“; a: „Všechno je dokonáno.“

30. Nyní, když jsem se vrátil, abych vnesl světlo do vašich omylů a objasnil to, co jste nazývali tajemstvími, říkám vám: Když jsem visel na kříži, smrtelná agónie byla dlouhá, krvavá a Ježíšovo tělo, nekonečně citlivější než těla všech ostatních lidí, snášelo dlouhotrvající utrpení, a smrt nepřicházela. Ježíš splnil své poslání na světě, již pronesl poslední slovo a dal poslední učení. Tehdy se to mučené tělo, to roztrhané maso, když pocítilo odloučení od Ducha, bolestně zeptalo Pána: „Otče, Otče, proč jsi mě opustil?“ — Byl to jemný a trpící nářek zraněného Beránka volajícího po svém pastýři. Byl to důkaz, že Kristus, „Slovo“, se v Ježíši skutečně stal člověkem a že jeho utrpení bylo skutečné.

31. Můžete tato slova připsat Kristu, který je věčně jedno s Otcem? — Nyní víte, že to bylo vzlykání Ježíšova těla, které bylo znesvěceno slepotou lidí. Ale když se Pánova láska snášela na to mučené tělo, Ježíš pokračoval v řeči a jeho slova byla: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ — „Všechno je dokonáno.“ (34, 27–30)

32. Když Ježíš visel na kříži, nebyl žádný duch, který by nebyl otřesen hlasem lásky a spravedlnosti Toho, který umíral — nahý jako samotná pravda, kterou přinesl ve svých slovech. Ti, kdo zkoumali Ježíšův život, poznali, že ani před Ním, ani po Něm nebyl nikdo, kdo by vykonal dílo jako On, neboť bylo to božské dílo, které svým příkladem spasí lidstvo.

33. S pokorou jsem přišel k oběti, neboť jsem věděl, že má krev vás má proměnit a spasit. Až do posledního okamžiku jsem mluvil s láskou a odpouštěl jsem vám, neboť jsem přišel, abych vám přinesl vznešené učení a dokonalými příklady vám vytyčil cestu k věčnosti.

34. Lidstvo se mě snažilo odradit od mého záměru tím, že hledalo slabost těla; já jsem však od něj neupustil. Lidé mě chtěli svést k rouhání; já jsem však nerouhal. Čím více mě dav urážel, tím více jsem k němu cítil soucit a lásku, a čím více mi zraňovali tělo, tím více z něj tekla krev, aby dala život těm, kteří zemřeli pro víru.

35. Ta krev je symbolem lásky, s níž jsem vytyčil cestu lidskému duchu. Zanechal jsem své slovo víry a naděje těm, kteří hladověli po spravedlnosti, a poklad svých zjevení duchovně chudým.

36. Teprve po této době si lidstvo uvědomilo, kdo na světě byl. Poté bylo Ježíšovo dílo chápáno jako dokonalé a božské, jako nadlidské – kolik slz lítosti! Kolik výčitek svědomí v duších! (29, 37-41)

37. Když Ježíš, který byl „cestou, pravdou a životem“, ukončil své poslání tou modlitbou sedmi slov a nakonec promluvil ke svému Otci: „Do tvých rukou odevzdávám svého ducha“, zamyslete se, zda vy, kteří jste žáky a učedníky tohoto Mistra,

můžete opustit tento život, aniž byste jej obětovali Otci jako hold poslušnosti a pokory; a zda můžete zavřít oči pro tento svět, aniž byste prosili Pána o jeho ochranu, protože je znovu otevřete až v jiných sférách.

38. Celý Ježíšův život byl obětí lásky k Otci. Hodiny, které trval jeho smrtelný boj na kříži, byly modlitbou lásky, přímluvy a odpuštění.

39. Toto je cesta, kterou jsem ti ukázal, lidstvo. Žijte v následování svého Mistra a slibuji vám, že vás povedu do svého lůna, které je zdrojem veškeré blaženosti. (94, 78 80)

40. Já, Kristus, jsem skrze člověka Ježíše zjevil slávu Otce, jeho moudrost a jeho moc. Tato moc byla použita k konání zázraků pro blaho těch, kteří ve svém duchu potřebovali víru, ve svém rozumu světlo a ve svém srdci mír. Tato moc, která je samotnou silou lásky, byla vylita na trpící, abych se jim zcela odevzdal, a to do té míry, že jsem ji nepoužil pro své vlastní tělo, které ji v hodině smrti rovněž potřebovalo.

41. Nechtěl jsem využít svou moc, abych se vyhnul pronikavé bolesti svého těla. Neboť když jsem se stal člověkem, stalo se tak s úmyslem trpět pro vás a dát vám hmatatelný božský a lidský důkaz mé nekonečné lásky a mého soucitu s nezralými, trpícími a hříšníky.

42. Veškerá moc, kterou jsem zjevil na druhých – ať už tím, že jsem uzdravil malomocného, vrátil zrak slepému a pohyblivost chromému, nebo tím, že jsem obrátil hříšníky a vzkřísil mrtvé – veškerou moc, kterou jsem zjevil před zástupy lidí, abych jim dal důkazy o své pravdě tím, že jsem jim prokázal svou moc nad přírodními řížemi a svou moc nad životem a smrtí, jsem nechtěl použít pro sebe, čímž jsem dopustil, aby mé tělo prožilo toto utrpení a snášelo tuto bolest.

43. Jistě, má moc mohla mému tělu ušetřit veškerou bolest, ale jakou zásluhu bych pak měl ve vašich očích? Jaký příklad srozumitelný pro člověka bych zanechal, kdybych využil své moci, abych si ušetřil bolest? Bylo nutné, abych se v těch okamžicích své moci zřekl, odmítl božskou sílu, abych pocítil a prožil bolest těla, smutek tváří v tvář nevděku, osamělost, smrtelný boj a smrt.

44. Proto Ježíšovy rty v hodině smrti prosily o pomoc, neboť jeho bolest byla skutečná. Ale nebyla to jen fyzická bolest, která přemohla Ježíšovo horečnaté a vyčerpané tělo – bylo to také duchovní vnímání Boha, který byl prostřednictvím toho těla týrán a zesměšňován svými slepými, nevděčnými a pyšnými dětmi, pro které prolil svou krev.

45. Ježíš byl silný díky Duchu, který ho oživoval, což byl Božský Duch, a mohl být necitlivý vůči bolesti a neporazitelný vůči útokům svých pronásledovatelů; ale bylo nutné, aby prolil slzy, aby cítil, že znovu a znovu padá k zemi před zraky davu,

že síly jeho těla jsou vyčerpány a že má zemřít poté, co jeho tělo ztratilo poslední kapku krve.

46. Tak byla splněna má mise na Zemi; tak skončila existence toho, koho lid několik dní předtím, když vjížděl do Jeruzaléma, prohlásil za krále. (320, 56-61)

Ježíšův vykoupení v záhrobních světech

47. V počátcích lidstva byl jeho duchovní vývoj tak nízký, že jeho (nedostatečné) vnitřní poznání o životě duše po tělesné smrti a (chybějící) znalost jejího konečného určení způsobily, že duše při opuštění tělesného obalu upadla do hlubokého spánku, z něhož se probouzela jen pomalu. Avšak když se Kristus stal člověkem v Ježíši, aby dal všem duším své učení, poslal, jakmile dokončil svůj úkol mezi lidmi, své světlo k velkým zástupům bytostí, které od počátku světa čekaly na jeho příchod, aby byly osvobozeny od svého zmatení a mohly se povznést ke Stvořiteli.

48. Pouze Kristus mohl osvětlit tu temnotu, pouze jeho hlas mohl probudit ty duše, které spaly, k jejich vývoji. Když Kristus zemřel jako člověk, Božský Duch vnesl světlo do duchovních světů a dokonce i do hrobů, z nichž vycházely duše, které u svých těl spaly smrtelným spánkem. Tato bytosti se té noci pohybovaly po světě a zjevovaly se lidským očím jako svědectví toho, že Spasitel byl životem pro všechny bytosti a že duše je nesmrtelná. (41, 5-6)

49. Muži a ženy přijímali znamení a volání z onoho světa. Staří i děti byli rovněž svědky těchto jevů a v dnech, které předcházely ukřižování Spasitele, pronikalo nebeské světlo do srdcí lidí; bytosti z Duchovního údolí volaly k srdcím lidí; a v den, kdy Mistr vydechl naposledy jako člověk a jeho světlo proniklo do všech jeskyní a všech koutů, do hmotných i duchovních příbytků, v touze po bytostech, které na něj dlouho čekaly — zhmotnělé, zmatené a nemocné bytosti, které zbloudily z cesty, spoutané řetězy výčitek svědomí, táhnoucí s sebou břemena nespravedlnosti, a další duše, které se domnívaly, že jsou mrtvé a byly připoutány ke svým tělům — tehdy se všichni probudili ze svého hlubokého spánku a povstali k životu.

50. Ale než opustily tuto zemi, vydaly těm, kteří byli jejich příbuznými, svědectví o svém vzkříšení a své existenci. Skrze to vše prožil svět tyto projevy v té noci smutku a bolesti.

51. Srdce lidí se chvěla a děti plakaly při pohledu na ty, kteří byli již dlouho mrtví a v tento den se vrátili jen na okamžik, aby vydali svědectví o tom Mistrovi, který sestoupil na zem, aby rozséval semeno své lásky, a který zároveň obdělával duchovní pole, obývaná nekonečným množstvím duší, které byly rovněž jeho dětmi a které

uzdravoval a osvobozoval od jejich nevědomosti. (339, 22)

52. Když jsem opustil své tělo, vstoupil můj Duch do světa duchovních bytostí, aby k nim promluvil slovem pravdy. Stejně jako k vám jsem k nim mluvil o božské lásce, neboť ta je pravým poznáním života.

53. Vpravdě vám říkám, že duch Ježíše nebyl ani na okamžik v hrobě; měl v jiných světech života vykonat mnoho dobrých skutků. Můj nekonečný duch měl těm – stejně jako předtím vám – zvěstovat mnoho zjevení.

54. Existují také světy, kde duchovní bytosti neumí milovat; žijí ve tmě a touží po světle. Dnes lidé vědí, že tam, kde vládne neláska a egoismus, panuje temnota, že válka a vášně jsou klíči, které uzamykají bránu k cestě vedoucí do Božího království.

55. Láska je naopak klíčem, jímž se otevírá království světla, jímž je pravda.

56. Zde na zemi jsem se zjevil prostřednictvím hmotných prostředků, v záhrobí jsem se přímo sdělil vysokým duchovním bytostem, aby poučovaly ty, kteří nejsou schopni přímo přijímat mé vnuknutí. Tyto vysoké, zářící bytosti jsou – stejně jako zde pro vás – hlasatelé. (213, 6 11)

Zjevení Ježíše po jeho vzkříšení

57. Několik dní po mém ukřižování, když se moji učedníci shromáždili kolem Marie, dal jsem jim pocítit svou přítomnost, která byla v duchovním vidění symbolizována holubicí. V té požehnané hodině se nikdo neodvážil pohnout ani promluvit. Při pohledu na ten duchovní obraz panovalo skutečné nadšení a srdce bila plná síly a důvěry, protože věděli, že Mistr, který zjevně odešel, bude v duchu stále s nimi. (8, 15)

58. Proč byste si měli myslet, že mé příchody v Duchu nemají smysl? Vzpomeňte si, že i po své smrti jako člověk jsem nadále promlouval ke svým učedníkům a zjevoval se jim jako duchovní bytost.

59. Co by se s nimi stalo bez těch zjevení, která jsem jim dopřál, která posílila jejich víru a vdechla jim novou odvahu pro jejich misijní úkol?

60. Smutný byl obraz, který po mém odchodu nabízeli: slzy jim neustále tekly po tvářích, každou chvíli se z jejich hrudi vydral vzlyk, mnoho se modlili a tížila je strach a výčitky svědomí. Věděli: jeden mě zradil, jiný mě zapřel a téměř všichni mě opustili v hodině smrti.

61. Jak mohli být svědky toho Mistra veškeré dokonalosti? Jak měli mít odvahu a sílu postavit se lidem s tak odlišnými náboženskými představami a způsoby myšlení a života?

62. Právě v tu chvíli se mezi nimi zjevil můj Duch, aby zmírnil jejich bolest, roznítil jejich víru a zapálil jejich srdce ideálem mého učení.

63. Dal jsem svému Duchu lidskou podobu, aby byl pro učedníky viditelný a hmatatelný, ale má

přítomnost byla přesto duchovní, a hle, jaký vliv a jaký význam mělo toto zjevení mezi mými apoštoly. (279, 47-52)

64. Moje oběť byla dokonána; avšak s vědomím, že ta srdce Mě potřebovala více než kdy jindy, protože v jejich nitru se zvedla bouře pochybností, utrpení, zmatení a obav, přiblížil jsem se k nim ihned, abych jim dal další důkaz své nekonečné milosrdenství. Ve své lásce a soucitu k těmto dětem mého slova jsem se zlidštil tím, že jsem přijal podobu nebo obraz toho těla, které jsem měl na světě, a dal jsem se vidět a slyšet, a svými slovy jsem znovu zapálil víru v těch skleslých duších. Byla to nová lekce, nový způsob, jak se sdělit těm, kteří mě doprovázeli na zemi; a oni se cítili posíleni, inspirováni, proměněni vírou a poznáním mé pravdy.

65. Navzdory těm důkazům, jejichž svědky byli všichni, byl jeden, kdo tvrdohlavě popíral zjevení a důkazy, které jsem svým učedníkům dával duchovně, a tak bylo nutné mu dovolit, aby se mé duchovní přítomnosti dotkl dokonce i svými tělesnými smysly, aby mohl uvěřit.

66. Ale ta pochybnost nevznikla jen mezi učedníky, kteří mi byli blízcí – ne, i mezi zástupy stoupenců, v obcích, městech a vesnicích, mezi těmi, kteří obdrželi důkazy mé moci a následovali mě kvůli těmto skutkům, vzniklo zmatení, úzkostné tázání, zděšení; nedokázali si vysvětlit, proč to všechno tak skončilo.

67. Měl jsem soucit se všemi, a proto jsem jim, stejně jako svým nejbližším učedníkům, dal důkazy o tom, že jsem se od nich nevzdálil, i když jsem jim již jako člověk na zemi nepomáhal. V každém domově, v každé rodině a v každém národu jsem se zjevoval srdcím, která ve Mne věřila, tím, že jsem jim svou duchovní přítomnost zřetelně dával pocítit mnoha způsoby. Tehdy začal boj toho křesťanského lidu, který musel ztratit svého Mistra na zemi, aby se pozvedl a hlásal pravdu, kterou jim zjevil. Všichni znáte jejich velká díla. (333, 38-41)

68. Když jsem se v „Druhém čase“ naposledy zjevil svým učedníkům mezi oblaky, pocítili smutek, když jsem zmizel z jejich zorného pole, protože se v tu chvíli cítili opuštění; ale poté uslyšeli hlas andělského posla Páně, který k nim promluvil: „Muži galilejští, na co se díváte? Toho Ježíše, kterého jste dnes viděli vystoupit na nebe, uvidíte sestoupit stejným způsobem.“

69. Tehdy pochopili, že když se Mistr vrátí k lidem, učiní tak duchovně. (8, 13-14)

Kapitola 13 – Poslání a význam Ježíše a jeho apoštolů

Oprava starého obrazu Boha a jeho tradic

1. Ježíš, Kristus, byl nejjasnějším příkladem, který jsem vám na světě

dal, abych vám ukázal, jak velká je láska a moudrost Otce. Ježíš byl živým poselstvím, které Stvořitel poslal na Zemi, abyste poznali vznešené vlastnosti Toho, který vás stvořil. Lidé viděli v Jehovovi hněvivého a nesmiřitelného Boha, strašného a mstivého soudce; ale skrze Ježíše vás On osvobodil od vašeho omylu.

2. Viděte v Mistrovi božskou lásku, která se stala člověkem. Svým životem pokory, oběti a milosrdenství posoudil všechna vaše díla. Místo toho, aby vás potrestal smrtí, nabídl vám svou krev, aby vám ukázal pravý život, život lásky. Toto božské poselství osvítilo život lidstva a slovo, které Božský Mistr předal lidem, se stalo počátkem církví a sekt, jejichž prostřednictvím Mě hledali a stále hledají. Avšak vpravdě vám říkám, že obsah tohoto poselství dosud nepochopili.

3. Lidstvo sice věří, že Boží láska k jeho dětem je neomezená, protože On v Ježíši zemřel z lásky k lidem. Je dokonce vnitřně dojatá utrpením Ježíše před jeho soudci a katy, postupně poznává i v Synu Otce, ale význam, dosah všeho toho, co Pán chtěl lidem sdělit skrze to zjevení, které začalo v panně a skončilo v „oblaku“ z Betánie, nebyl dodnes správně vyložen.

4. Musel jsem se vrátit na tom samém „oblaku“, na kterém se „Slovo“ vzneslo k Otci, abych vám to vysvětlil a ukázal význam všeho toho, co vám bylo zjeveno skrze narození, život, skutky a smrt Ježíše.

5. Duch pravdy, který tehdy slíbil Kristus, je toto božské zjevení, které přišlo, aby osvětlilo temnoty a vysvětlilo tajemství, která lidský rozum ani srdce nedokázaly proniknout. (81, 46-49)

6. Kázal jsem svou pravdu v „Druhém čase“ jako člověk svým příkladem. Zrušil jsem zbytečné obětování nevinných a nevědomých bytostí tím, že jsem se obětoval pro dokonalé učení lásky. Nazvali jste mě „Beránkem Božím“, protože mě ten lid obětoval při svých tradičních svátcích.

7. Ve skutečnosti byla moje krev prolita, aby ukázala lidem cestu ke spáse. Moje božská láska byla z kříže vylita na lidstvo té doby i všech dob, aby se lidstvo inspirovalo tímto příkladem, těmito slovy, tímto dokonalým životem a nalezlo spásu, očištění od hříchů a povznesení duše. (276, 15)

Příklad Ježíše

8. Bylo nutné, aby vám Ježíš ukázal zásady, podle nichž byste se měli řídit a od nichž jste se odchýlili.

9. Prokázal jsem vám veškerou svou mírnost, lásku, moudrost a milosrdenství a vypil jsem s vámi kalich utrpení, aby se vaše srdce pohnulo a váš rozum procitl. Srdce se musela zrodit k dobru a bolest z toho, že mě z lásky k nim viděli ukřižovaného, byla jako bodec, který jim měl připomenout, že všichni musíte trpět kvůli lásce, abyste se dostali k Otci. Mým slibem pro každého, kdo chce vzít na sebe svůj

kříž a následovat Mě, byl věčný pokoj, nejvyšší blaženost, která v Duchu nemá konce. (240, 23 24)

10. Kristus je a má být vaším vzorem; proto jsem se tehdy stal člověkem. Jaké zjevení přinesl Ježíš lidstvu? Svou nekonečnou lásku, svou božskou moudrost, své milosrdenství bez hranic a svou moc.

11. Řekl jsem vám: Vezměte si Mě za vzor a budete konat stejná díla, jaká konám Já. Jelikož jsem přišel jako Mistr, měli byste pochopit, že se tak nestalo proto, abych vám dal nesplnitelné učení nebo takové, které leží mimo rozsah lidského chápání.

12. Pochopte tedy, že pokud budete konat skutky podobné těm, které vás Ježíš naučil, dosáhnete plnosti života, o níž jsem vám předtím mluvil. (156, 25–27)

Význam Ježíšova učení

13. Ježíšovo učení — dané jako vodítko, jako otevřená kniha, aby je lidstvo studovalo — nelze srovnat s ničím jiným u žádného jiného národa na Zemi, v žádné generaci, v žádné rase. Neboť ti, kteří se vydali šířit přikázání spravedlnosti nebo učení o lásce k bližnímu, byli mnou posláni na Zemi jako průkopníci, jako poslové, avšak ne jako božstva. Pouze Kristus přišel k vám jako božstvo. On vám přinesl nejjasnější a nejvelkolepější učení, jaké kdy lidské srdce přijalo. (219, 33)

Povolání, učení a zkoušky Ježíšových učedníků

14. Vzpomínali jste v této době na léta mé kázatelské činnosti — na ta tři léta, během nichž jsem připravoval své učedníky, během nichž jsem s nimi žil. Viděli všechna má díla a při své přípravě dokázali proniknout do mého srdce a spatřit čistotu, celou majestátnost a moudrost, která byla v Mistrovi.

15. Mé činy tehdy nebyly konány pro pozornost, můj život na zemi byl skromný; kdo však byl připraven, tušil velikost mé přítomnosti a doby, v níž žil.

16. Tak jsem si vyvolil své učedníky, z nichž některé jsem potkal na břehu řeky a povolal jsem je slovy: „Následujte mě.“ Když na mě upřeli svůj zrak, pochopili, kdo je ten, který k nim promlouvá, a tak jsem si jednoho po druhém vyvolil. (342, 21)

17. Dokud jsem kázal na světě, nikdy jsem neřekl, že moji učedníci jsou již mistři nebo že by se jim mělo naslouchat. Byli to ještě žáci, kteří – okouzleni světlem mého slova – mě ochotně následovali, ale kteří ještě dělali chyby; neboť trvalo nějakou dobu, než se proměnili a poté působili jako vzor pro lidi. Byli to kusy skály, které ještě byly vyhlazovány dláty božské lásky, aby i oni později proměnili kameny v diamanty. (356, 39)

18. Vždy jsem zkoušel své učedníky. Kolikrát jsem podrobil Petra zkoušce a jen v jedné z nich zaváhal. Ale nesuďte ho za tento čin špatně,

neboť když jeho víra vzplála, byl mezi lidmi jako pochodeň, když kázal a vydával svědectví o pravdě.

19. Neodsuzujte Tomáše; uvažte, jak často jste mohli uchopit mé skutky rukama a i tehdy jste pochybovali. Nedívejte se s pohrdáním na Jidáše Iškariotského, toho milovaného učedníka, který prodal svého Mistra za třicet stříbrných; neboť nikdy nebylo větší lítosti než ta jeho.

20. Využil jsem každého z nich, abych vám zanechal učení, které vám poslouží jako příklad a navždy zůstane v paměti lidstva. Po svém malomyslnosti litovali, změnili se a bezvýhradně se věnovali naplnění svého poslání. Byli skutečnými apoštoly a zanechali vzor pro všechny generace. (9, 22-23)

Apoštol Jan

21. Vzpomeňte si: Když bylo mé tělo sňato z kříže a poté pohřbeno, učedníci, kteří byli zděšeni a nedokázali pochopit, co se stalo, věřili, že smrtí Mistra je vše u konce. Bylo nutné, aby mě jejich oči znovu spatřily a jejich uši mě znovu uslyšely, aby jejich víra vzplála a jejich poznání mého slova se upevnilo.

22. Nyní vám mohu říci, že mezi těmi učedníky byl jeden, který o Mně nikdy nepochyboval, který tváří v tvář zkouškám nikdy nezaváhal a který Mě ani na okamžik neopustil. Byl to Jan, ten věrný, odvážný, zapálený a nejmilující učedník.

23. Kvůli této lásce jsem mu svěřil Marii, když stáli u paty kříže, aby i nadále nacházel lásku v tom srdci bez poskvrny a aby byl po jejím boku ještě více posílen pro boj, který ho čekal.

24. Zatímco jeho bratři, ostatní učedníci, padali jeden po druhém pod smrtícím úderem kata a tak svou krví a svým životem zpečetili celou pravdu, kterou kázali, a jméno svého Mistra, Jan porazil smrt a unikl mučednictví.

25. Jelikož byl vyhnán do pustiny, jeho pronásledovatelé nepomysleli na to, že tam, na tom ostrově, kam ho vyhnali, sestoupí k tomu člověku z nebes velké zjevení věků, které postupně prožívá – proroctví, které k lidem promlouvá o všem, co se stane a co se naplní.

26. Poté, co Jan daroval svým bratrům mnoho lásky a zasvětil svůj život úkolu sloužit jim ve jménu svého Mistra, musel žít odděleně od nich, sám; ale neustále se modlil za lidstvo, neustále myslel na ty, za které Ježíš prolil svou krev.

27. Modlitba, ticho, sebereflexe, upřímnost jeho existence a dobrota jeho myšlenek způsobily zázrak, že se ten člověk, ta duše, v krátké době vyvinula k tomu, k čemu jiné duše potřebují tisíciletí, aby toho dosáhly. (309, 41-45)

28. Když se dívám na obyvatele tohoto světa, vidím, že všechny národy znají mé jméno, že miliony lidí opakují má slova; ale vpravdě, pravím vám, přesto nevidím žádnou lásku mezi lidmi!

29. Vše, co vás v této době učím a co se na světě děje, je vysvětlením a naplněním zjevení, které jsem dal lidstvu skrze svého apoštola Jana, když jsem ho v době, kdy žil na ostrově Patmos, v duchu vynesl do nebeských výšin, na božskou úroveň, do nekonečna, abych mu prostřednictvím symbolů ukázal počátek a cíl, alfu a omegu; a on viděl události, které se staly — ty, které se právě odehrávaly, i ty, které teprve přijdou.

30. V tu chvíli tomu nic nerozuměl, ale můj hlas mu řekl: „Zapiš, co uvidíš a uslyšíš“, a tak psal.

31. Jan měl učedníky, kteří překračovali moře na lodích, aby ho navštívili v jeho útočišti. Ti muži dychtivě ptali toho, kdo byl Ježíšovým učedníkem, jaký byl Mistr a jaké byly jeho slovo a zázraky; a Jan, který v lásce a moudrosti napodoboval svého Mistra, je svými slovy ohromil. I když se blížil stáří a jeho tělo již bylo ohnuté časem, měl ještě dost sil, aby svědčil o svém Mistrovi a řekl svým učedníkům: „Milujte se navzájem.“

32. Když ti, kdo ho navštěvovali, viděli, že se blíží den Janova odchodu, prosili ho v touze po veškeré moudrosti, kterou tento apoštol nashromáždil, aby jim odhalil vše, co se naučil od svého Mistra; místo jakékoli odpovědi však vždy slyšeli jen tu větu: „Milujte se navzájem.“

33. Ti, kteří se ptali s takovou horlivostí a zájmem, se cítili podvedeni a mysleli si, že stáří vymazalo Kristova slova z jeho paměti.

34. Říkám vám, že Jan nezapomněl ani jediné z mých slov, ale že ze všech mých učení vyslovil jako jedinou esenci to učení, které shrnuje celý zákon: lásku mezi sebou.

35. Jak by mohlo tomuto tak milovanému učedníkovi zmizet z paměti učení Mistra, kterého tak velmi miloval? (167, 32-37)

36. V „Druhém čase“, po mém odchodu, vaše Nebeská Matka nadále posilovala mé učedníky a stála při nich. Po bolesti a zkoušce našli útočiště v milujícím srdci Marie, její slovo je den za dnem posilovalo. Povzbuzeni Marií, která je i nadále učila jako zástupkyně Božského Mistra, pokračovali ve své cestě. Když odešla, začal jejich boj a každý následoval cestu, která mu byla určena. (183, 15)

Apoštolové Petr a Pavel

37. Nezapomeňte na příhodu s Petrem, mým učedníkem, když byl pronásledován až na smrt Saulem. Dokázal jsem věrnému apoštolovi, že ve své zkoušce není sám a že pokud bude důvěřovat mé moci, ochráním ho před jeho pronásledovateli.

38. Saula překvapilo mé božské světlo, když hledal Petra, aby ho zatkl. Mé světlo proniklo až do hloubi Saulova srdce, který — sražen k zemi mou přítomností, poražen mou láskou, neschopný dokončit úkol, který zamýšlel proti

mému učedníkovi, pociťující ve svém nejhlubším nitru proměnu celé své bytosti a nyní obrácený k víře v Krista — spěchal hledat Petra; ale již ne proto, aby ho zabil, nýbrž aby ho prosil, aby ho poučil ve slově Páně a přijal ho do svého díla.

39. Od té chvíle byl Saul Pavlem, přičemž tato změna jména naznačovala úplnou duševní proměnu tohoto člověka, jeho úplné obrácení. (308, 46-47)

40. Pavel nepatřil mezi dvanáct apoštolů, nejedl u mého stolu, ani mě nenásledoval na mých cestách, aby naslouchal mým učením. Ba co víc, nevěřil ve mě a ani se nepodíval laskavým pohledem na ty, kteří mě následovali. V jeho srdci existovala myšlenka zničit semeno, které jsem svěřil svým učedníkům a které se právě začalo šířit. Ale Pavel nevěděl, že je jedním z Mých. Věděl, že Mesiáš musí přijít, a věřil v to. Nemohl si však představit, že by ten pokorný Ježíš měl být zaslíbeným Spasitelem. Jeho srdce bylo plné pýchy světa, a proto nepociťoval přítomnost svého Pána.

41. Saul se vzbouřil proti svému Spasiteli. Pronásledoval mé učedníky i lidi, kteří se k nim obraceli, aby z úst těch apoštolů vyslechli mé poselství. A tak jsem ho překvapil, když se chystal pronásledovat mé. Dotkl jsem se ho v nejcitlivějším místě jeho srdce a on mě okamžitě poznal, protože jeho duch mě očekával. Proto uslyšel můj hlas.

42. Byla to má vůle, aby se tento všeobecně známý muž takto obrátil, aby svět mohl na všech jeho cestách být svědkem těch překvapivých skutků, které mu měly sloužit jako podnět k víře a k porozumění.

43. K čemu ještě podrobně procházet životem tohoto muže, který od té chvíle zasvětil svůj život lásce k bližním, inspirován láskou ke svému Mistrovi a jeho božským učením?

44. Pavel byl jedním z největších apoštolů mého slova, jeho svědectví bylo vždy prodchnuto láskou, upřímností, pravdivostí a světlem. Jeho dřívější materialismus se proměnil ve velmi vysokou duchovnost, jeho tvrdost v nekonečnou něhu; a tak se pronásledovatel mých apoštolů stal nejhorlivějším rozsévačem mého slova, neúnavným putovním kazatelem, který nesl božské poselství svého Pána, pro něhož žil a jemuž zasvětil svůj život, do různých národů, provincií a vesnic.

45. Zde máš, milovaný lide, krásný příklad obrácení a důkaz toho, že i lidé, kteří Mě ještě neslyšeli, se mohou stát Mými velkými apoštoly. (157, 42-47)

Vzorovost apoštolů

46. Kdo kromě Mě povzbuzoval učedníky v té „druhé době“, když putovali světem bez svého Mistra? Nezdá se vám dílo každého z nich obdivuhodné? Ale říkám vám, že i oni měli slabosti jako každý jiný člověk. Později byli naplněni láskou

a vírou, což je neodradilo od toho, aby byli na světě jako ovce mezi vlky a šli svou cestou vždy za pronásledování a posměchu lidí.
47. Měli moc konat zázraky, uměli využít této milosti k obrácení srdcí k pravdě.
48. Blahoslavení všichni, kdo slyšeli Ježíšovo slovo z úst mých apoštolů, neboť u nich mé učení neutrpělo žádnou změnu, ale bylo předáváno v celé své čistotě a pravdě. Proto lidé, když jim naslouchali, cítili ve své duši přítomnost Pána a pociťovali ve svém nitru neznámý pocit moci, moudrosti a majestátu.
49. V těch chudých a pokorných rybářích z Galileje máte důstojný vzor: láskou proměněni v duchovní rybáře, otřásali národy a říše slovem, které se naučili od Ježíše, a svou vytrvalostí a obětavostí připravovali obrácení národů a nastolení duchovního míru. Od králů až po žebráky – všichni zakusili můj mír v těch dnech pravého křesťanství.
50. Ta éra duchovnosti mezi lidmi netrvala dlouho; ale Já, který vím vše, jsem vám oznámil a slíbil svůj návrat, protože jsem věděl, že Mě budete opět potřebovat. (279, 56-60)

Šíření křesťanství

51. Mé učení, na rtech a ve skutcích mých učedníků, bylo mečem lásky a světla, který bojoval proti nevědomosti, modlářství a materialismu. Z těch, kteří viděli blížící se zánik svých mýtů a tradic, se ozval výkřik rozhořčení, zatímco z jiných srdcí zazněla chvalozpěv radosti nad světlou cestou, která se otevírala pro naději a víru těch, kteří žízní po pravdě a jsou zatíženi hříchem.
52. Ti, kdo popírali duchovní život, se rozzuřili, když uslyšeli zjevení o Království nebeském, zatímco ti, kdo tu existenci tušili a doufali v ni ve spravedlnost a spásu, děkovali Otci, že poslal světu svého jednorozeného Syna.
53. Lidé, kteří si ve svých srdcích uchovali požehnanou touhu sloužit svému Bohu s upřímností a milovat Ho, viděli, jak se jejich cesta rozjasňuje a jejich mysl se vyjasňuje, když se ponořili do mého slova, a pocítili oživení ve svém duchu a ve svém srdci. Kristovo učení jako pravý duchovní chléb zaplnilo nezměrnou prázdnotu, která v nich byla, a svou dokonalostí a smyslem hojně naplnilo všechny touhy jejich ducha.
54. Začala nová éra, otevřela se světlejší cesta, která vedla do věčnosti.
55. Jaké krásné pocity duševního povznesení, lásky a něhy se probudily v těch, kteří byli osvíceni vírou, aby přijali mé slovo! Jaká odvaha a vytrvalost provázely ta srdce, která dokázala vše snášet a překonávat, aniž by na okamžik ztratila odvahu!
56. Snad proto, že krev Mistra byla ještě čerstvá? Ne, lide: duchovní esence té krve, která byla hmotným ztělesněním Božské lásky, nevysychá

ani nikdy nezmizí; je dnes stejně přítomná, živá a teplá jako tehdy.
57. Důvodem je to, že v těch srdcích byla rovněž přítomna láska k pravdě, jíž zasvětili svůj život a za niž dokonce obětovali svou krev, aby tak dokázali, že se poučili z lekce svého Mistra.
58. Ta velkodušně prolitá krev překonala překážky a zkoušky.
59. Jaký kontrast se projevil mezi duchovností učedníků mého slova a modlářstvím, materialismem, egoismem a nevědomostí fanatiků starých tradic nebo pohanů, kteří žili jen proto, aby se oddávali tělesným rozkoším! (316, 34-42)
60. Osázejte životní cestu dobrými příkladnými skutky, nezkreslujte mé učení. Vezměte si za vzor mé apoštoly „Druhého času“ , kteří nikdy neupadli do smyslných kultů, aby učili a vysvětlovali mé učení. Není možné jim přičítat vinu za modlářství, do kterého se lidstvo poté dostalo. Jejich ruce nikdy nevztyčily oltáře, ani nestavěly paláce pro duchovní uctívání Boha. Ale přinesli lidstvu Kristovo učení, přinesli zdraví nemocným, naději a útěchu chudým a zarmouceným a jako jejich Mistr ukázali těm, kteří zbloudili, cestu ke spáse.
61. Křesťanské náboženství, jaké znáte dnes, není ani stínem učení, které moji apoštolové praktikovali a učili!
62. Říkám vám ještě jednou, že v těch učednících můžete najít dokonalé vzory pokory, lásky, milosrdenství a povznesení. Svou krví stvrdili pravdu, kterou jejich ústa vyslovila.
63. Lidstvo od vás již nebude vyžadovat krev, aby uvěřilo vašemu svědectví; bude však od vás vyžadovat pravdivost. (256, 30-33)

III. Doba církevního křesťanství

Kapitola 14 – Křesťanství, církve a kulty

Vývoj křesťanství

1. Po mém odchodu v „druhém čase“ pokračovali moji apoštolové v mém díle a ti, kteří následovali mé apoštoly, pokračovali v jejich práci. Byli to noví dělníci, obdělávači té orné půdy, kterou připravil Pán, zúrodněné jeho krví, slzami a slovem, upravené prací dvanácti prvních a také těch, kteří po nich následovali. Avšak v průběhu času a z generace na generaci lidé stále více mystifikovali nebo zkreslovali mé dílo a mé učení.
2. Kdo řekl člověku, že si smí vytvořit můj obraz? Kdo mu řekl, že mě má zobrazovat visícího na kříži? Kdo mu řekl, že smí vytvořit obraz Marie, podobu andělů nebo tvář Otce? Ach, vy lidé malověrní, kteří jste museli zhmotnit duchovní, abyste pocítili mou přítomnost!
3. Podobou Otce byl Ježíš, podobou Mistra byli jeho učedníci. V

„Druhém čase“ jsem řekl: „Kdo zná Syna, zná Otce.“ Tím mělo být řečeno, že Kristus, který promlouval v Ježíši, je sám Otec. Pouze Otec mohl stvořit svou vlastní podobu.

4. Po své smrti jako člověk jsem se zjevil svým apoštolům jako živý, aby poznali, že jsem život a věčnost a že jsem – ať už v těle, nebo mimo něj – mezi vámi přítomen. Ne všichni lidé tomu porozuměli, a proto upadli do modlářství a fanatismu. (113, 13–17)

5. Řekl jsem ženě ze Samaří: „Kdo pije z té vody, kterou dávám, už nikdy nebude mít žízeň.“ A dnes vám říkám: Kdyby lidstvo pilo z té živé vody, nebylo by v něm tolik utrpení.

6. Lidé se neřídili neochvějně mým učením a raději používali mé jméno k zakládání církví podle svého výkladu a pohodlí. Odmítl jsem tradice a učil jsem je učení lásky, ale dnes ke Mně přicházíte, abyste Mi přinášeli prázdné obřady a ceremonie, které vaší duši nepřinášejí ani nejmenší užitek. Pokud ve vašich skutcích není duchovnost, nemůže v nich být pravda, a co v sobě nenese pravdu, nedosáhne k vašemu Otci.

7. Když ta samaritánská žena pocítila, že světlo mých očí proniklo až na dno jejího srdce, řekla Mi: „Pane, vy Židé říkáte, že Jeruzalém je místem, kde se musí uctívat náš Bůh.“ Tehdy jsem jí řekl: „Ženo, vpravdě ti říkám, že přijde čas, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě, jak to činíte nyní. Blíží se čas, kdy se bude Otec uctívat ‚v Duchu a v pravdě‘, neboť Bůh je Duch.“

8. Toto je mé učení všech dob. Hle, pravda byla před vašima očima, a vy jste ji nechtěli vidět. Jak ji chcete žít, když ji neznáte? (151, 2-5)

Náboženské obřady

9. Budete-li milovat, nebudete potřebovat žádné zjevné bohoslužby ani obřady, protože budete mít světlo, které osvětluje váš vnitřní chrám, o který se rozbijí vlny všech bouří, které by vás mohly bičovat, a které rozptýlí temné mlhy lidstva.

10. Už déle neznesvěcujte Božství, neboť vpravdě vám říkám, že velká je nevděčnost, s níž se před Bohem projevujete, když vykonáváte tyto vnější bohoslužby, které jste převzali od svých předků a v nichž jste se stali fanatickými. (21, 13-14)

11. Pohleďte na lidstvo, které se zbloudilo – zbloudilo proto, že velké církve, které se nazývají křesťanskými, přikládají rituálům a vnějšímu projevu větší význam než samotnému mému učení. To slovo života, které jsem zpečetil skutky lásky a krví na kříži, již nežije v srdcích lidí, je uvězněno a umlčeno ve starých a zaprášených knihách. A tak existuje „křesťanské“ lidstvo, které nechápe ani neví, jak následovat Krista.

12. Proto mám v této době jen málo učedníků – ty, kteří milují své trpící bratry, kteří zmírňují bolest – ty, kteří žijí v ctnosti a kážou ji svým příkladem: to jsou Kristovi učedníci.

13. Kdo zná mé učení a skrývá je, nebo je vyznává jen rty a ne srdcem, ten není mým učedníkem.
14. Nepřišel jsem v této době, abych navštěvoval kamenné chrámy a zjevoval se v nich. Hledám duše, srdce, ne hmotnou okázalost. (72, 47-50)
15. Dokud budou náboženské společenství nadále ponořena do hlubokého spánku a neopustí své zaběhnuté cesty, nedojde k duchovnímu probuzení ani k poznání duchovních ideálů; a proto mezi lidmi nebude moci být mír ani prostor pro aktivní lásku k bližnímu. Světlo, které řeší těžké lidské konflikty, nebude moci zazářit. (100, 38)

Duchovenstvo

16. Jelikož nevíte, co je to pravý mír, spokojíte se s tím, že po něm toužíte, a snažíte se všemi možnými prostředky a všemi myslitelnými způsoby dosáhnout trochu duševního klidu, pohodlí a uspokojení, ale nikdy toho, co je skutečně mír duše. Říkám vám, že jej lze dosáhnout pouze poslušností dítěte vůči vůli Páně.
17. Na světě chybí dobří vykladači mého slova, dobří interpretátoři mých nauk. Proto lidstvo, i když se nazývá křesťanským, žije duchovně zaostalé, protože není nikdo, kdo by je otřásl mým pravým učením, není nikdo, kdo by pečoval o srdce láskou, s níž jsem učil lidi.
18. Den za dnem – v sálech farností, kostelech a katedrálách – se vyslovuje mé jméno a opakují se má slova, ale nikdo není vnitřně pohnut, nikdo se netřese jejich světlem, a to proto, že lidé jejich smysl špatně pochopili. Většina věří, že působivost Kristova slova spočívá v jeho mechanickém opakování, aniž by pochopili, že není třeba je odříkávat, ale studovat, přemýšlet o něm, uplatňovat ho a žít podle něj.
19. Kdyby lidé hledali smysl Kristových slov, byla by pro ně vždy nová, svěží, živá a blízká životu. Ale znají je jen povrchně, a tak se z nich nemohou nasytit, ani to tak nikdy nebudou moci.
20. Ubohé lidstvo – bloudící ve tmě, ačkoli je světlo tak blízko, úzkostlivě naříkající, ačkoli je mír na dosah! Lidé však nemohou spatřit toto božské světlo, protože byli tací, kteří jim bez soucitu zavázali oči. Já, který vás skutečně miluji, vám přicházím na pomoc tím, že vás osvobozuji z temnoty a dokazuji vám, že vše, co jsem vám tehdy řekl, bylo určeno pro všechny časy a že nesmíte považovat toto božské slovo za staré učení minulé epochy. Neboť láska, která byla podstatou celého mého učení, je věčná a v ní spočívá tajemství vaší spásy v této době bloudění, nezměrného utrpení a nespoutaných vášní. (307, 4-8)
21. Káruji ty, kteří kážou slepou víru, víru bez poznání, víru získanou strachem a pověrami.
22. Neposlouchejte slova těch, kteří veškeré zlo, které trápí lidstvo, všechny pohromy, hladomory a epidemie připisují Bohu, označujíce

je za tresty nebo Boží hněv. To jsou falešní proroci.

23. Odvraťte se od nich, neboť oni Mě neznají, a přesto chtějí učit lidi, jaký Bůh je.

24. To je plod špatného výkladu, který byl dán písemům minulých dob, jejichž božský jazyk ještě nebyl objeven v jádru lidského jazyka, jímž byla zapsána zjevení a proroctví. Mnozí hovoří o konci světa, o posledním soudu, o smrti a o pekle, aniž by měli sebemenší znalost pravdy. (290, 16-19)

25. Žijete již v „Třetím čase“ a lidstvo je stále duchovně zaostalé. Jeho duchovní, teologové a duchovní pastýři mu zjevují velmi málo a někdy vůbec nic o věčném životě. I jim zjevuji tajemství knihy mé moudrosti, a tak se vás ptám: Proč mlčí? Proč se bojí probudit spící duše lidí? (245, 5)

26. Mé učení vás vede k dokonalé, duchovní a čisté úctě k Otci, neboť duše člověka – aniž by si to uvědomovala – dorazila k prahu chrámu Páně, kam vstoupí, aby pocítila mou přítomnost, aby skrze svého ducha uslyšela můj hlas a spatřila mě ve světle, které sestupuje na její rozum.

27. Prázdnota, kterou lidé v této době pociťují uvnitř svých různých náboženských společenství, je způsobena tím, že duše má hlad a žízeň po duchovnosti. Obřady a tradice jí již nestačí, touží poznat mou pravdu. (138, 43-44)

Večeře Páně a mše

28. Nikdy jsem k lidem nepřicházel zahalen tajemstvím. Když jsem k vám mluvil obrazně, abych vám zjevil Božské nebo představil Věčné v nějaké hmotné formě, stalo se tak proto, abyste mi rozuměli. Ale pokud lidé setrvávají v uctívání forem, předmětů nebo symbolů, místo aby hledali smysl těchto poučení, je jen přirozené, že po staletí stagnují a ve všem vidí tajemství.

29. Od dob pobytu Izraele v Egyptě, kdy byla má krev ztělesněna krví beránka, existují lidé, kteří žijí pouze z tradic a obřadů, aniž by pochopili, že tato oběť byla obrazem krve, kterou měl Kristus prolít, aby vám dal duchovní život. Jiní, kteří se domnívají, že se živí mým tělem, jedí hmotný chléb, aniž by chtěli pochopit, že když jsem dal svým učedníkům chléb při Večeři Páně, stalo se tak proto, abych jim dal na srozuměnou, že ten, kdo přijímá smysl mého slova jako potravu, se živí mnou.

30. Jak málo je těch, kteří jsou schopni v pravdě pochopit mé božské učení, a tito nemnozí jsou ti, kteří je vykládají Duchem. Uvědomte si však, že jsem vám božské zjevení nepředal najednou, ale že vám je postupně vysvětluji při každém svém učení. (36, 7-9)

31. V srdcích těchto zástupů posluchačů vládne radost, neboť vědí, že před jejich duchem se rozprostírá nebeská hostina, na níž

je Mistr očekává, aby jim dal jíst chléb a pít víno pravého života.

32. Stůl, kolem kterého se tehdy shromáždil Ježíš se svými apoštoly, byl symbolem Království nebeského. Tam byl Otec obklopen svými dětmi, tam bylo jídlo, které představovalo život a lásku; zazněl božský hlas a jeho podstatou byla harmonie zahrnující celý svět, a mír, který tam vládl, byl mírem, který existuje v Království Božím.

33. Snažili jste se v těchto ranních hodinách očistit, neboť jste si mysleli, že Mistr vám ve svých slovech přinese novou smlouvu, a tak je tomu: Dnes vám dovoluji, abyste vzpomínali na chléb a víno, jimiž jsem symbolizoval své tělo a svou krev. Ale stejně tak vám říkám, že v této nové době najdete tuto potravu pouze v božském smyslu mého slova. Hledáte-li mé tělo a mou krev, musíte je hledat v božském stvoření, neboť já jsem pouze Duch. Jezte z toho chleba a pijte z toho vína, ale naplňte také můj kalich, chci s vámi pít: žízním po vaší lásce.

34. Přeneste toto poselství svým bratrům a naučte se, že krev, jelikož je životem, je pouze symbolem věčného života, kterým je pravá láska. Skrze vás začínám osvěcovat lidstvo svými novými zjeveními. (48, 22-25)

35. Přináším vám mír a nové učení. Jestliže moje oběť „Druhého času“ zrušila obětování nevinných zvířat, která jste obětovali na oltáři Jehovově, pak dnes potrava mého božského slova způsobila, že již nesymbolizujete mé tělo a mou krev chlebem a vínem tohoto světa.

36. Každá duše, která chce žít, se musí živit Božím Duchem. Kdo naslouchá mému slovu a vnímá je ve svém srdci, ten se vskutku nasytil. Ten nejen jedl mé tělo a pil mou krev, ale přijal z mého Ducha, aby se nasytil.

37. Kdo, poté co okusil tuto nebeskou potravu, bude Mě znovu hledat v obrazech a podobách, které jsou dílem lidských rukou?

38. Čas od času přicházím a odstraňuji tradice, obřady a zvyky a ve vašem duchu nechávám trvat pouze zákon a duchovní jádro mých učení. (68, 27)

Křest

39. Lide, ve své době křtil Jan, zvaný také Křtitel, vodou ty, kteří věřili v jeho proroctví. Tento čin byl symbolem očištění od prvotního hříchu. Řekl zástupům lidí, kteří přišli k Jordánu, aby vyslechli slova toho, kdo připravoval cestu: „Hle, křtím vás vodou, ale již je na cestě Ten, který vás pokřtí ohněm Ducha Svatého.“

40. Z tohoto božského ohně se zrodily všechny duše, vyšly z něj čisté a neposkvrněné. Avšak pokud se na své cestě poskvrnily hříchem, který s sebou přinesla neposlušnost, vylévá se na ně znovu oheň mého Ducha, aby smazal jejich hřích, vymazal jejich skvrny a vrátil jim jejich původní čistotu.

41. Jestliže tento duchovní křest, místo abyste jej chápali jako očištění, které člověk získává aktem upřímné lítosti vůči svému Stvořiteli, proměníte v obřad a spokojíte se se symbolickým významem úkonu – vskutku, pravím vám, pak vaše duše nic nezíská.

42. Kdo tak činí, žije ještě v dobách Křtitele, a je to, jako by nevěřil v jeho proroctví a slova, která hovořila o duchovním křtu, o božském ohni, jímž Bůh očišťuje své děti a činí je ve světle nesmrtelnými.

43. Jan volal k sobě dospělé lidi, aby na ně vylil tu vodu jako symbol očištění. Přicházeli k němu, když si již byli vědomi svých činů a mohli mít již pevnou vůli zůstat na cestě dobra, spravedlnosti a poctivosti. Podívejte se, jak lidstvo upřednostnilo provedení symbolického aktu očištění vodou před skutečnou obnovou skrze pokání a pevné předsevzetí k nápravě, které se rodí z lásky k Bohu. Rituální úkon neznamená žádné úsilí; naopak očistit srdce a usilovat o to, aby zůstalo čisté, znamená pro člověka velmi dobře úsilí, odříkání a dokonce i oběť. Proto lidé upřednostnili vnější zakrytí svých hříchů tím, že se spokojili s dodržováním obřadů, určitých úkonů a rituálů, které ani v nejmenším nezlepšují jejich morální nebo duchovní stav, pokud se k nim nepřidá svědomí.

44. Učedníci, to je důvod, proč nechci, aby se mezi vámi konaly rituální úkony, abyste jejich vykonáváním nezapomněli na to, co skutečně působí na duši. (99, 56-61)

45. Jsem to já, kdo posílá duše k inkarnaci v souladu se zákonem vývoje, a vskutku, pravím vám, vlivy tohoto světa mé božské plány nezmění. Neboť navzdory veškerému ctižádostivému úsilí o moc se stane má vůle.

46. Každá lidská bytost přichází na Zemi s posláním, její osud je předurčen Otcem a její duše je pomazána mou otcovskou láskou. Marně lidé pořádají obřady a žehnají malým. Vpravdě, pravím vám, v žádném hmotném věku života voda neočistí duši od jejích přestoupení proti mému zákonu. A když posílám duši čistou od každého hříchu – od jaké skvrny ji pak duchovní různých vyznání očistí křtem?

47. Je na čase, abyste pochopili, že původ člověka není hřích, ale že jeho narození je výsledkem naplnění přírodního zákona, zákona, který naplňuje nejen člověk, ale všechna stvoření, která tvoří přírodu. Všímejte si, že jsem řekl „člověk“ a ne „jeho duše“. Člověk má Mou moc stvořit bytosti podobné jemu; duše však vycházejí pouze ze Mne.

48. Růst a rozmnožování je univerzální zákon. Hvězdy vzešly z jiných, větších hvězd, stejně jako se rozmnožilo semeno, a nikdy jsem neřekl, že by tímto faktem zhřešily nebo urazily Stvořitele. Proč byste tedy měli být při plnění tohoto božského přikázání považováni za hříšníky? Pochopte, že plnění

zákona nemůže člověka nikdy poskvrnit.
49. To, co člověka poskvrňuje a odvádí duši od cesty vývoje, jsou nízké vášně: nevázanost, neřest, smilstvo, neboť to vše je proti zákonu.
50. Studujte a pátrejte, dokud nenajdete pravdu. Pak již nebudete přikázání Stvořitele života nazývat hříchem a posvětíte existenci svých dětí příkladem svých dobrých skutků. (37, 18-23)

Vzpomínka na mrtvé

51. Lidé se drží svých tradic a zvyků. Je pochopitelné, že mají nesmazatelnou vzpomínku na lidi, jejichž těla uložili do hrobu, a přitahuje je místo, kde pohřbili jejich ostatky. Kdyby se však ponořili do skutečného smyslu hmotného života, poznali by, že toto tělo se při svém rozpadu, atom po atomu, vrací do těch přírodních říší, z nichž bylo utvořeno, a život se dále rozvíjí.
52. Ale člověk v důsledku nedostatečného studia duchovního světa po všechna časy vytvářel řetěz fanatických kultů těla. Snaží se učinit hmotný život nesmrtelným a zapomíná na duši, která je tím, co ve skutečnosti má věčný život. Jak daleko jsou ještě od pochopení duchovního života!
53. Nyní chápete, že není třeba přinášet dary na ta místa, kde náhrobek, který vyjadřuje „smrt“, by měl vyjadřovat „rozpad a život“; neboť tam příroda v plném rozkvětu, tam je půda, která je plodným a nevyčerpatelným lůnem tvorů a forem života.
54. Až budou tato učení pochopena, lidstvo pochopí, jak přiřadit správnou hodnotu hmotnému a božskému. Pak zmizí modlářský kult těch, kteří odešli před námi.
55. Člověk má poznat a milovat svého Stvořitele z ducha k duchu.
56. Oltáře jsou smutečními věnci a hrobky jsou důkazem nevědomosti a modlářství. Odpouštím vám všechny vaše prohřešky, ale musím vás skutečně probudit. Moje poučení bude pochopeno a přijde čas, kdy lidé nahradí hmotné dary vznešenými myšlenkami. (245, 16-21)

Hmotné symboly, kříže a relikvie

57. V „Prvním čase“ jste znali symboly: svatostánek nebo svatyni, která chránila Archu úmluvy, v níž byly uloženy desky zákona. Když tyto symboly splnily svůj úkol, moje vůle je odstranila ze Země, skryla je před zraky lidí, aby svět neupadl do modlářství; ale smysl nebo podstatu těchto poučných symbolů jsem nechal zapsanou v duchu svých služebníků.
58. V „Druhém čase“, poté, co bylo Kristovo oběť dokonáno, jsem nechal zmizet nejvyšší symbol křesťanství, kříž, spolu s trnovou korunou, kalichem a vším, co by se ze strany lidstva mohlo stát předmětem nadšeného uctívání. (138, 36)

59. Lidstvo vidělo Ježíše trpět a vy věříte v jeho učení a svědectví. K čemu ho tedy dále ukřižovávat ve svých sochách? Nestačí vám staletí, která jste strávili tím, že jste ho vystavovali na odiv jako oběť své zlovolnosti?

60. Místo toho, abyste vzpomínali na Ježíšovo mučení a smrtelný boj – proč nevzpomínáte na mé vzkříšení plné světla a slávy?

61. Jsou někteří, kteří při pohledu na vaše obrazy, které Mě zobrazují v podobě Ježíše na kříži, někdy uvěřili, že se jednalo o slabého, zbabělého nebo ustrašeného člověka, aniž by pomysleli na to, že Jsem Duch a že jsem pro celé lidstvo podstoupil to, co vy nazýváte obětí a co Já nazývám povinností lásky.

62. Když uvažujete o tom, že jsem byl jedno s Otcem, pamatujte, že neexistovaly žádné zbraně, žádná moc ani mučení, které by Mě mohly zlomit; avšak když jsem jako člověk trpěl, krvácel a zemřel, stalo se tak proto, abych vám dal svůj vznešený příklad pokory.

63. Lidé nepochopili velikost této lekce a všude vztyčili obraz Ukřižovaného, který představuje hanbu pro toto lidstvo, které ho – bez lásky a úcty k Tomu, o kom tvrdí, že ho miluje – neustále ukřižovává a denně zraňuje tím, že lidé zraňují srdce svých bližních, za které Mistr dal svůj život. (21, 192 15-19)

64. Neodsoudil bych vás, kdybyste ze Země odstranili i ten poslední kříž, jímž symbolizujete svou křesťanskou víru, a jako náhradu za tento symbol nahradili skutečnou láskou mezi sebou; neboť pak by se vaše víra a vaše vnější uctívání Boha proměnily v uctívání a víru ducha, což odpovídá tomu, co od vás očekávám.

65. Kdyby jen vaše bohoslužby a vaše symboly měly alespoň sílu zabránit vašim válkám, aby vás nenechaly upadnout do neřesti, aby vás udržely v míru. Ale podívejte se, jak přehlížíte vše, co je podle vašich slov svaté; podívejte se, jak pošlapáváte to, co jste považovali za božské.

66. Říkám vám ještě jednou: Bylo by pro vás lepší, kdybyste neměli ani jediný kostel, ani oltář, ani jediný symbol či obraz na celé zemi, ale uměli se modlit v duchu a milovat svého Otce a věřit v Něho bez potřeby zástupců, a abyste se milovali, jak jsem vás to naučil ve svém učení. Pak byste byli spaseni, kráčeli byste po cestě, která je vyznačena stopami mé krve — stopami, jimiž jsem zpečetil pravdu svého učení. (280, 69-70)

Uctívání svatých

67. Dávám vám tato poučení, protože jste prohlásili duše mnoha spravedlivých za svaté, které prosíte a uctíváte, jako by to byli bohové. Jaká to nevědomost, lidstvo! Jak mohou lidé posuzovat svatost a dokonalost duše pouze na základě jejích lidských skutků?

68. Jsem první, kdo vám říká, že si máte brát za vzor dobré příklady,

které vaši bratři zanechali svými skutky, svým životem, svou ctností; a také vám říkám, že když na ně myslíte, můžete doufat v jejich duchovní pomoc a vliv. Proč jim však stavíte oltáře, které slouží pouze k urážce pokory těchto duší? Proč vytvářítе kulty kolem jejich památky, jako by byli božstvem, a stavíte je na místo Otce, na kterého zapomínáte kvůli uctívání vlastních bratří? Jak bolestná pro ně byla sláva, kterou jste jim zde udělili!

69. Co vědí lidé o mém soudu nad těmi, které nazývají svatými? Co vědí o duchovním životě těchto bytostí nebo o místě, které si každý z nich u Pána vydobyl?

70. Nikdo si nemyslete, že těmito zjeveními z vašich srdcí chci vymazat zásluhy, které moji služebníci mezi lidmi vykonali — naopak, chci, abyste věděli, že milost, kterou u Mě nalezli, je veliká a že vám skrze jejich modlitby mnoho dopřávám; je však nutné, abyste odstranili svou nevědomost, z níž pramení náboženský fanatismus, modlářství a pověry.

71. Pokud cítíte, že nad vaším životním světem vládne duch těchto bytostí, důvěřujte těm, kteří jsou součástí duchovního světa, abyste vy i oni, sjednocení na cestě Páně, vykonali dílo duchovního bratrství – to dílo, které očekávám jako výsledek všech svých poučení. (115, 52-56)

Církevní svátky

72. V tento den, kdy se davy lidí s velkým jásotem hrnou do svých kostelů, aby oslavily okamžik, kdy se nebe otevřelo, aby Mě přijalo, říkám vám, že to vše je pouze tradice, která má zapůsobit na lidská srdce. Jsou to pouze rituály, které dnes zhmotňují Mé božské utrpení.

73. Neměli byste následovat tento trend tím, že stavíte oltáře a symboly. Nevytvářejte zobrazení svatých událostí a nepoužívejte žádné zvláštní oděvy, abyste upoutali pozornost, neboť to vše je modlářský kult.

74. Volávejte Mě srdcem, připomínejte si Mé učení a následujte Mé příklady. Obětujte Mi dar svého zlepšení a pocítíte, jak se brány nebes otevírají, aby vás přijaly.

75. Vyhýbejte se falešným a profánním zobrazením, která se o Mně a Mém utrpení vytvářejí, neboť nikdo Mě nemůže ztělesnit. Žijte podle Mého příkladu a Mého učení. Kdo tak činí, ten ztělesnil svého Mistra na zemi. (131, 11-13, 16)

76. Lidstvo: V těchto dnech, kdy si připomínáte Ježíšovo narození, vpusťte do svých srdcí mír a jeďte jako sjednocená a šťastná rodina.

77. Vím, že ne všechna srdce pociťují upřímnou radost, když vzpomínají na mé příchod na svět v té době. Jen velmi málo lidí si najde čas na rozjímání a soustředění a dovolí, aby radost byla vnitřní a aby se svátek vzpomínky odehrával v duchu.

78. Dnes, stejně jako v každé době, učinili lidé z památných dnů světské a prázdné slavnosti, aby hledali potěšení pro smysly, daleko od toho, čím by měly být radosti ducha.

79. Kdyby lidé využili tento den k tomu, aby jej zasvětili duchu tím, že by rozjímali o božské lásce, jejímž nezvratným důkazem byla skutečnost, že jsem se stal člověkem, abych s vámi žil – vpravdě, pravím vám, vaše víra by zazářila v nejvyšším bodě vašeho bytí a byla by hvězdou, která by vám ukazovala cestu, která vede ke Mně. Vaše duše by byla natolik prostoupena dobrotou, že byste na své životní cestě zahrnuli potřebné dobrodiním, útěchou a srdečností. Cítili byste se více než jako sourozenci, ze srdce byste odpustili svým urážitelům. Cítili byste se naplněni něhou při pohledu na vyvržence, na ty děti bez rodičů, bez přístřeší a bez lásky. Mysleli byste na národy bez míru, kde válka zničila vše dobré, ušlechtilé a svaté v lidském životě. Pak by se vaše modlitba čistá ke Mně vznesla a řekla Mi: „Pane, jaké právo na mír máme, dokud je tolik našich sourozenců, kteří strašně trpí?“

80. Moje odpověď na to by byla tato: Jelikož jste pocítili bolest svých bližních a modlili jste se a měli jste soucit, shromážděte se ve svém domě, posaďte se ke stolu a radujte se v té požehnané hodině, neboť tam budu přítomen. Nemějte obavy být veselí, i když víte, že v tu chvíli je mnoho těch, kteří trpí; neboť vpravdě vám říkám, že pokud je vaše radost upřímná, bude z ní vyzařovat závan míru a naděje, který se dotkne trpících jako vlna lásky.

81. Nikdo si nemyslete, že chci z vašich srdcí vymazat tu nejčistší slavnost, kterou v průběhu roku slavíte, když vzpomínáte na Ježíšovo narození. Chci vás jen naučit dávat světu to, co mu náleží, a duši to, co jí náleží; neboť když slavíte tolik svátků, abyste oslavili lidské události — proč tento svátek nepřenecháte duši, aby se stala dítětem a přišla Mi přinést svůj dar lásky, aby získala prostotu pastýřů, aby se Mi klaněla, a pokoru mudrců, aby sklonila hlavu a přinesla své vědění před Pánem pravé moudrosti?

82. Nechci tlumit radost, která v těchto dnech obklopuje život lidí. Není to jen síla tradice – je to tím, že vás dotýká moje milosrdenství, osvětluje vás moje světlo, obklopuje vás moje láska jako plášť. Pak cítíte srdce plné naděje, radosti a něhy, naplněné potřebou něco darovat, prožívat a milovat. Jenže nedovolujete těmto pocitům a vnuknutím, aby se vždy projevily ve své pravé velkorysosti a upřímnosti; neboť tu radost promarňujete ve světských radovánkách, aniž byste dovolili duši, kvůli níž Spasitel přišel na svět, prožít ten okamžik, vstoupit do toho světla, očistit se a být spasena. Neboť ta Božská láska, která se stala člověkem, je věčně přítomna na životní cestě každého člověka, aby v ní nalezl život. (299, 43-48)

Boží přítomnost navzdory falešným formám uctívání

83. Jelikož je člověk materialistický, musí Mě hledat prostřednictvím smyslového uctívání, a jelikož oči jeho ducha nejsou otevřené, musí si vytvořit Můj obraz, aby Mě mohl vidět. Protože se duševně nezcitlivěl, vždy vyžaduje hmotné zázraky a důkazy, aby uvěřil v Mou existenci, a klade Mi podmínky, aby Mi sloužil, následoval Mě, miloval Mě a vracel Mi něco za to, co Mu dávám. Tak vidím všechny církve, všechna náboženská společenství, všechny sekty, které lidé po celé zemi vytvořili. Jsou prostoupeny materialismem, fanatismem a modlářstvím, tajemstvím, podvodem a znesvěcováním.

84. Co z toho přijímám? Pouze záměr. Co se ke Mně z toho všeho dostává? Duševní nebo tělesná nouze mých dětí, jejich trocha lásky, jejich touha po světle. To je to, co se ke Mně dostává, a Já jsem se všemi. Nedívám se na církve ani na formy, na obřady. Přicházím ke všem svým dětem stejně. Přijímám jejich duši v modlitbě. Přitahuji je k své hrudi, abych je objal, aby pocítily mé teplo a aby toto teplo bylo podnětem a povzbuzením na jejich cestě zkoušek a . Ale proto, že přijímám dobrý záměr lidstva, nemusím připustit, aby zůstalo navždy ve tmě, zahalené ve svém modlářství a fanatismu.

85. Chci, aby se člověk probudil, aby se duše povznesla ke Mně a ve svém povznesení mohla spatřit pravou slávu svého Otce a zapomenout na falešný lesk liturgií a obřadů. Chci, aby se, až dosáhne svého pravého vzestupu, obnovil, osvobodil se od lidských strastí a překonal smyslové pouto, vášně, neřesti a našel sám sebe; aby nikdy neříkal Otci, že je zemský červ; aby věděl, že Otec ho stvořil ke svému obrazu a podobě. (360, 14-16)

86. Na zemi existuje mnoho náboženských společenství a většina z nich je založena na víře v Krista. Přesto se navzájem nemilují, ani se navzájem neuznávají jako učedníky Božského Mistra.

87. Nemyslíte, že kdyby všichni rozuměli mému učení, uplatnili by je tím, že by vedli vyznání k usmíření a míru? Tak tomu však nebylo. Všichni se k sobě chovali odměřeně, čímž duchovně rozdělili a rozdělili lidi, kteří se pak považují za nepřátele nebo cizince. Každý hledá prostředky a argumenty, aby druhému dokázal, že je vlastníkem pravdy a že ostatní se mýlí. Nikdo však nemá sílu a odvahu bojovat za sjednocení všech, ani nemá dobrou vůli k tomu, aby objevil, že v každém náboženském přesvědčení a v každém uctívání Boha je obsažena určitá pravda. (326, 19-20)

Kapitola 15 – Zdánliví křesťané, církevní bludy a nešvary

Jmenovití křesťané

1. Většina tohoto lidstva se nazývá křesťanskou; avšak Mistr vám říká: Kdyby byla skutečně křesťanská, již by svou láskou, pokorou a mírem přemohla zbytek lidí. Ale mé učení, které jsem již v „Druhém čase“ zanechal jako závěť, není v srdcích lidstva, nežije a nekvete v činech lidí. Je uchováno v zaprášených knihách, a já jsem nepřišel, abych k lidem mluvil skrze knihy.

2. Místo knihy jsem vám přinesl svůj život, své slovo a svá díla, své utrpení a svou smrt jako člověk. Důvod, proč většina lidstva, které se nazývá křesťanským, nemá ani mír, ani milost Kristovu, je ten, že lidé Ho neberou za vzor, protože nežijí podle Jeho učení. (316, 5)

3. Poslouchejte mě, učedníci, abyste ze své mysli vymýtili staré náboženské představy. Křesťanstvo se rozdělilo na náboženské skupiny, které se navzájem nemilují, které svými falešnými soudy ponižují, pohrdají a ohrožují své bratry. Říkám vám, jsou to křesťané bez lásky, a proto nejsou křesťany, neboť Kristus je láska.

4. Někteří zobrazují Jehovu jako starého muže plného lidských chyb, mstivého, krutého a strašnějšího než nejhorší z vašich soudců na zemi.

5. Neříkám vám to proto, abyste se někomu posmívali, ale aby se očistila vaše představa o božské lásce. Nyní nevíte, jakým způsobem jste Mě uctívali ve své minulosti. (22, 33-35)

6. Jak je možné, že národy, které se nazývají křesťany, se navzájem ničí válkou a dokonce se modlí, než jdou zabíjet své bratry, a prosí Mě, abych jim dal vítězství nad jejich nepřáteli? Může mé semeno existovat tam, kde místo lásky vládne nenávist a místo odpuštění pomsta? (67, 28)

7. Všem lidem různých vyznání a náboženství říkám, že nepochopili, jak dát hmotné bohatství na jeho místo, aby pak mohli dát duchovnímu bohatství místo, které mu náleží. Kdyby lidé plnili mé zákony, už odtud by viděli odlesk Zaslíbené země a slyšeli by hlasy jejích obyvatel.

8. Tvrdíte, že věříte v mou existenci a že věříte v mou božskost; také říkáte, ať se stane má vůle. Ale vpravdě vám říkám: Jak malá je vaše víra a vaše odevzdanost tomu, co nařizuji! Ale probouzím ve vás pravou víru, abyste byli silní na cestě, kterou jsem pro vás připravil. (70, 12-13)

9. Dnes nežádám vaši krev, abyste obětovali svůj život. To, co od vás žádám, je láska, upřímnost, pravdivost, nesobeckost.

10. Tak vás učím a v tom vás poučuji a tím vychovávám učedníky mé Božskosti v tomto Třetím čase; neboť vidím, jak lhostejně sledujete běh světa, a to proto, že se neumíte vcítit do srdcí lidí, kde je tolik utrpení a tolik bolesti.

11. Panuje velká nerovnost; neboť vidím pány, kterým chybí jen koruna, aby se mohli nazývat králi, a vidím poddané, kteří jsou

skutečnými otroky. Z toho vypukl boj. Mezi těmi pány, kteří zbohatli na tomto světě, je mnoho takových, kteří se nazývají křesťany, avšak říkám vám, že sotva znají mé jméno.

12. Ti, kteří ve svých bližních nevidí své bližní, kteří hromadí bohatství a zmocňují se toho, co patří jiným, nejsou křesťané, protože neznají soucit.

13. Přijde boj mezi duchovním a hmotným, lidstvo se do tohoto střetu zaplete. Ale kolik utrpení bude muset snášet, aby přišlo vítězství spravedlnosti! (222, 43-45)

Nevěřící a fanatici víry

14. Říkám vám, že je pro vás lepší být plni nejistot a popření než plni falešných přesvědčení nebo lží, které považujete za pravdy. Upřímné popření, které pramení z pochybností nebo nevědomosti, vám škodí méně než neupřímný souhlas s něčím falešným. Upřímná pochybnost, která hladoví po porozumění, je lepší než pevná víra v jakýkoli mýtus. Zoufalá nejistota, která křičí po světle, je lepší než fanatická nebo modlářská jistota.

15. Dnes všude převažují nevěřící, zklamaní a zahořklí. Jsou to rebelové, kteří často vidí jasněji než ostatní a kteří rituální chování nevnímají jako takové. Ani ujištění, která slyšeli od těch, kdo duchovně vedou lidi, je nepřesvědčují. Neboť všechny ty složité teorie nenaplňují jejich srdce, které žízní po čisté vodě, která uklidní jejich strach.

16. Ti, které považujete za rebelanty, často ve svých otázkách projevují více poznání než ti, kteří na ně odpovídají v domnění, že jsou učení a velcí. Vnímají, vidí, cítí, slyší a chápou jasněji než mnozí, kteří se nazývají mistry božských učení. (248, 12)

17. Jak je pravda jasná a prostá! Jak je duchovnost jasná a jednoduchá! A přece – jak těžké je ji pochopit pro toho, kdo tvrdohlavě setrvává v temnotě svého fanatismu a svých tradic. Jeho rozum nedokáže pochopit, že existuje něco víc než to, čemu rozumí; jeho srdce se brání zavrhnout to, co pro něj bylo jeho Bohem a jeho zákonem: tradici a obřad.

18. Myslíte si snad, že pohrdám těmi, kteří mou pravdu vůbec nechtějí poznat? Ne, mé děti, mé milosrdenství je nekonečně veliké, a právě k nim se obracím, abych jim pomohl opustit jejich vězení, aby se mohli kochat pohledem na světlo. Právě jim jsou vyhrazeny zkoušky nezbytné pro jejich probuzení k víře. Nebudou to zkoušky přesahující jejich síly, budou to lekce moudře přizpůsobené každé duši, každému životu, každému člověku.

19. Odtud, z těch zatemněných mozků, z těch srdcí, která jsou nemocná náboženským fanatismem a nevědomostí, uvidíte vystupovat velké a vášnivé bojovníky za pravdu. Neboť v den, kdy se osvobodí od svých okovů, od své temnoty, a uvidí světlo, nebudou moci zadržet svůj jásot a z plných plic budou

volat, že jsem se vrátil, abych zachránil svět tím, že jej pozvednu po žebříku duchovnosti k pravému království. (318, 48-50)

Zkreslení Ježíšova učení a jejich důsledky

20. Dávám vám své slovo se stejným duchovním obsahem, s jakým jsem k vám promlouval v „Druhém čase“, a připomněl jsem vám mnoho svých poučení, na která jste zapomněli nebo od nichž jste se odvrátili kvůli mylným výkladům vašich předků.

21. Porušili jste mé učení natolik, že vám mohu říci: Vytvořili jste cestu, která se zcela liší od mé, ale dali jste jí stejný název. Nikdo kromě Mě vás nemohl osvobodit od vašeho omylu – slovy života, lásky a pravdy.

22. Prozkoumejte a pochopte proto mé slovo nyní, když mě posloucháte, a pak bude ve vás světlo. Toto je čas, kdy vám s plnou jasností říkám, že reinkarnace duše je skutečností, že existuje jako světlo božské spravedlnosti a lásky od počátku lidstva, bez něhož byste nemohli postupovat na dlouhé cestě zdokonalování duše. (66, 63-65)

23. Církve lidem o duši odhalily jen velmi málo. Nyní však procitnou ze své letargie a požehnáni budou ti, kteří překonají pochybnosti a obavy a lidstvu odhalí pravdu, kterou skrývaly. Osvětlím je světlem svého odpuštění, své milosti a své moudrosti.

24. Až lidstvo pozná, že církve nejsou tu jen proto, aby lidé na zemi žili morálně, ale že mají za úkol vést duši do jejího věčného domova, učiní lidstvo na své cestě duševního vývoje krok vpřed. (109, 15–16)

25. Po mém pobytu jako Ježíš mezi lidmi jsem vždy posílal ty, kteří přišli jako „vojáci“ nebo apoštolové, aby svými skutky potvrdili mé učení a zabránili tomu, aby lidstvo mé učení překrucovalo. Ale mnoho „hluchých“ a „slepých“, kteří mé slovo vykládali nedokonalým způsobem, mělo rozdílné názory a tak vytvořili rozmanitost sekt. Avšak pokud jsou lidé duchovně rozděleni — jak by se mohli milovat navzájem podle nejvyššího přikázání mého zákona?

26. Proto vám říkám, že tato civilizace je jen zdání, protože ji lidé sami ničí. Dokud lidstvo nevystaví svět na základech mého zákona spravedlnosti a lásky, nebude moci mít mír a světlo Ducha, na jehož ctnostech by vytvořilo a utvářelo skutečný svět vzestupného vývoje – jak v duchovním, tak ve vědeckém a morálním smyslu. (192, 17)

27. Pouze obnova a ideál zdokonalení vás přivedou zpět na cestu pravdy.

28. Ti, kdo se cítí být vykladači Božího zákona, vám říkají, že vás za vaši zkaženost a vzpurnost čekají pekelné muky a že pouze tehdy, když projevíte lítost, budete trápit a zraňovat své tělo a budete Bohu přinášet hmotné oběti, On vám odpustí a uvede vás do svého království – vpravdě, pravím vám, že se mýlí.

29. Kam dojdete, lidé, vedeni těmi, které obdivujete jako velké mistry svatých zjevení a které já považuji za bloudící? Proto přicházím, abych vás spasil světlem tohoto učení, které vás nechá postupovat po stezce mé lásky. (24, 46-47)

30. Lidé zatajili skutečný smysl mého učení, aby vám místo toho ukázali Krista, který není ani odleskem Toho, který zemřel, aby vám dal život.

31. Dnes prožíváte následky svého odvrácení se od Mistra, který vás učil. Jste obklopeni bolestí, tísněni svou ubohostí, trýzněni nevědomostí. Ale nastal čas, kdy se probouzejí schopnosti a dary spící v člověku a jako heroldi ohlašují, že nastala nová doba.

32. Církve, věda a lidská spravedlnost se budou snažit zabránit pronikání toho, co pro ně představuje cizí a škodlivý vliv. Nebude však existovat žádná síla, která by mohla zastavit probuzení a pokrok ducha. Den osvobození je blízko. (114, 5-8)

33. Ti, kdo tvrdí, že Mě znají, Mě na zemi špatně zastupovali, a to je důvod, proč se Mi mnozí odvrátili.

34. Nebudu volat k zodpovědnosti ty, kteří se nazývají ateisty, protože Mě vyhnali ze svých srdcí, ale ty, kteří – zkreslující pravdu – předkládali Boha, kterého mnozí nemohli přijmout.

35. Vše, co je spravedlivé, zdravé a dobré, obsahuje pravdu, kterou jsem vždy hlásal.

36. Nastala hodina, kdy máte opět milovat pravdu, to znamená, kdy opět poznáte to, co je spravedlivé a dobré. Jelikož jste se zrodili ze Mne, musíte dospět k tomu, abyste usilovali o to, co je vznešené, věčné a čisté. (125, 22-25)

37. Ano, Izraeli, lidské srdce vždy usilovalo o uctívání hmotných věcí, ucho se osvěžovalo melodickými slovy. Proto člověk změnil to, co jsem v „Druhém čase“ přinesl jako křesťanské učení, když to přeměnil na „náboženství“.

38. V lidském srdci se vždy probouzí egoismus, chamtivost a marnivost, a ty se prohlásily za krále a pány, aby se jim lid klaněl, a aby z něj učinily vazala, otroka, spoutaly ho hříchem a vedly do temnoty, bezradnosti a zmatku. (363, 36)

39. Teologové té doby budou zkoumat mé slovo a nové spisy a budou se ptát: „Kdo jsi ty, že jsi takto mluvil?“ Stejně jako kdysi povstali zákoníci a farizeové a řekli Mi: „Kdo jsi, že pohrdáš a nahrazuješ Mojžíšův zákon?“ Tehdy jim dám pochopit, že tato tři zjevení jsou jediným zákonem, který jsem vždy učil a dodržoval.

40. Mnozí z těch, kteří Mě v této epoše odsuzují, patří k těm, kteří v „Druhém čase“ pochybovali. Já jsem je však zachránil a znovu poslal na Zemi, aby byli svědky vítězství Mého zákona a otevřeli své oči světlu. (234, 46-47)

Nesprávný vývoj a nešvary v křesťanství

41. Velká část tohoto lidstva se nazývá „křesťanskou“, aniž by vůbec věděla, co slovo „Kristus“ znamená, ani znala jeho učení.

42. Co jste udělali s mým slovem, mým příkladem, mým učením, které jsem vám kdysi dal?

43. Jste skutečně vyspělejší lidé než lidé té doby? Proč to nedokazujete skutky svého ducha? Myslíte si snad, že tento život je věčný, nebo si snad myslíte, že se máte rozvíjet pouze prostřednictvím lidské vědy?

44. Učil jsem vás pravému naplnění zákona, abyste tento svět proměnili ve velký chrám, v němž by se uctíval pravý Bůh, kde by život člověka byl neustálým darem lásky pro Otce, kterého by měl milovat v každém ze svých bližních a tímto způsobem vzdávat hold svému Stvořiteli a Pánu.

45. Ale dnes, když jsem se vrátil k lidem – co tam nacházím? Lež a sobectví nahradily pravdu a lásku k bližnímu; pýcha a marnivost nahradily mírnost a pokoru; modlářství, fanatismus a nevědomost nahradily světlo, povznesení a duchovnost; Vládne chamtivost a znesvěcení tam, kde by měla být pouze horlivost pro povinnost a spravedlnost; nenávist a rozbouřený spor mezi sourozenci nahradily bratrství, mír a lásku.

46. Přijdu však do svého chrámu, abych odtud vyhnal obchodníky, jak jsem to učinil v „Druhém čase“ v chrámu v Jeruzalémě, a řeknu jim ještě jednou: „Nedělejte z domu modlitby obchod.“ Budu učit lidi, aby každý sloužil před pravým oltářem, aby již nebyli v omylu ani nebloudili z nevědomosti kvůli špatným výkladům, které dávají mému zákonu. (154, 15-20)

47. Můj příklad a příklad mých apoštolů nebyl vzorem pro všechny, kteří se pokoušeli následovat Mě. Mnozí se proměnili v pány, místo aby byli služebníky, naplnili své srdce pocitem nadřazenosti a pýchou a toužili pouze po bohatství, okázalosti a poctách. Přitom zapomněli na nouzi chudých a stali se lhostejnými a necitlivými vůči bídě a utrpení druhých. Proto lidé při hledání pravdy přecházejí z jednoho vyznání do druhého, proto mají duchovní potřebu zakládat nové sekty, aby Mě mohli svobodně hledat.

48. Ti, kteří byli dříve považováni za svaté a polobohy, jsou dnes zklamaným lidstvem odmítáni.

49. Lidé již nechodí ke zpovědníkovi, aby je zbavil jejich prohřešků, protože to považují za nedůstojné. A hrozba věčným pekelným ohněm již na srdce hříšníka nepůsobí a neděsí ho.

50. Využívaje této duchovní dezorientace číhá vlk za živým plotem.

51. Každý služebník mé Božskosti a každý zástupce má za úkol vytvářet mír mezi lidmi, ale to je opak toho, co v této době dělají. Každý se považuje za prvního, každý chce být nejsilnější a přitom zapomíná, že

jediný Silný, kterým jsem Já, je ve všech.

52. Nyní si můžete vysvětlit, proč jsem vám slíbil, že se vrátím v „Druhém čase“; nyní vám je jasné, proč vás znovu poučuji. Neboť pouze mé slovo může odstranit temnou závoj z duše, pouze má láska je schopna vás osvobodit od vašich hříchů. (230, 23–28)

53. Nad těžkými přestupky a prohřešky, které byly spáchány proti mému zákonu, přijde můj soud. Nebude ani jediného prohřešku, který by nebyl napraven dokonalým Mistrem. Nenechte se zmást: napravujte své chyby a nesuďte. Pochopte, že já vás nikdy netrestám – trestáte se sami.

54. Osvěcuji toho, kdo zhřešil z nevědomosti, a vedu k pokání toho, kdo zhřešil vědomě, aby oba s plnou důvěrou v mé odpuštění přistoupili k nápravě spáchané chyby. To je jediná cesta, jak se ke Mně dostat.

55. Zvažte to vše, vy duchovní, kteří vedete lidi po různých cestách vyznání. Modlete se a veďte své k duchovnosti. Nyní je čas, abyste litovali svých bludů a zahájili boj proti lidskému materialismu, který je pro duši smrtí a temnotou. K tomu máte použít mou pravdu, uchopit mé slovo jako zbraň a žít v mém učení.

56. Nemám žádnou preferenci pro tu či onu konfesii. Ne já budu stát na vaší straně, ale vy musíte stát na mé straně. Neboť pokud tak učiníte, dosáhnete toho, že se všichni duchovně sjednotíte. (162, 27-30)

57. Moje učení plné duchovnosti vyklíčí v srdci tohoto lidu, aby v budoucnu přineslo plody pravdy a života. Moje slovo se rozšíří po celé zemi a nezůstane místo, kde by neočistilo, neosvítilo a nesoudilo.

58. Tehdy národy začnou probouzet k duchovnímu životu, k životu pravému a věčnému, a odstraní vnější a materialistickou část svých různých forem uctívání, aby se omezily na to, že se obrátí k podstatě mého zákona.

59. Lidstvo pozná sílu, kterou duchovnost dává, a odvrátí svůj zrak od všeho, co ho po tolik století brzdilo.

60. K čemu je, že symbol křesťanství, tedy kříž, se na Zemi nachází v milionech exemplářů, když lidé nemají dobrou vůli a nemilují se navzájem?

61. Vnější forma již nemá nad lidmi žádnou moc, již neexistuje úcta, ani dobrá víra, ani lítost nad tím, že se ublížilo. Proto vám říkám, že symboly a formy uctívání zmizí, protože jejich čas pominul, a bude to vnitřní uctívání, které člověka povznese ke světlu, pozvedne ho a přivede ke Mně. (280, 63-67)

IV. Zákon – láska k Bohu a k bližnímu

Kapitola 16 – Boží zákon

Síla Božího zákona

1. Je mnoho lidí, kteří považují mé učení za zastaralé; důvodem však je, že jejich materializace jim nedovoluje objevit věčný smysl mých poučení.

2. Můj zákon je neměnný. Lidé se svými kulturami, civilizacemi a zákony jsou pomíjiví, přičemž z toho všeho přetrvá pouze to, co Duch vybudoval svými skutky lásky a milosrdenství. Je to on, kdo po každém dni práce, po každé zkoušce, když se ptá pramene božské moudrosti, spatřuje neotřesitelnou skálu mého zákona a vždy otevřenou knihu, která obsahuje učení Ducha. (104, 31-32)

3. Všechny lidi jsem osvětlil svým světlem a tím jim zjevil jedinou existující pravdu; ale vidíte přece, jak každý člověk a každý národ cítí, myslí, věří a interpretuje odlišným způsobem.

4. Tyto rozmanité způsoby myšlení lidí způsobily jejich rozkoly, neboť každý národ a každá rasa následuje jiné cesty a vyznává odlišné ideály.

5. Většina se odchýlila od světlé a pravé cesty v domnění, že plnění Božího zákona znamená nadlidské oběti, odříkání a úsilí, a dala přednost tomu, aby si sama zakládala náboženská společenství a sekty, jejichž plnění zákona a kultovní úkony jsou pro ni snazší dodržovat. Tímto způsobem lidé věří, že mohou utišit touhu po světle a povznesení, kterou cítí ve své duši.

6. Uplynulo mnoho století a mnoho věků, aniž by si lidé uvědomili, že plnění mého zákona není lidskou obětí a že naopak obětují tělu i duši světa, když nedbají na má přikázání. Neuvědomili si, nechtěli pochopit, že ten, kdo žije podle mého slova, nalezne skutečné štěstí, mír, moudrost a slávu, které si materializovaní lidé představují tak odlišným způsobem.

7. Morální a vědecký svět, který vás obklopuje, je dílem lidí s materialistickými ideály — lidí, kteří usilovali pouze o hmotné zlepšení lidstva, a Já jsem jim dovolil vykonat jejich dílo, dovést je až k jeho hranicím, poznat jeho důsledky a sklízet jeho plody, aby z toho mohli čerpat světlo zkušenosti. V tom světle se zjeví má spravedlnost a v té spravedlnosti bude přítomný můj zákon, kterým je láska. (313, 60-64)

8. Kdybych vám dovolil, abyste mé učení aplikovali na svůj život podle své vůle a ne podle mé – vpravdě, říkám vám, že byste se nikdy nedostali ze svého duchovního stagnace a nikdy byste své duši nedovolili její vývoj, rozkvět a zdokonalení.

9. Vidíte tam lidi, kteří ve svých náboženstvích zlenivěli a již nečiní žádný krok směrem ke světlu, protože se nepodřídili tomu, co přikazuje Boží zákon, ale snažili se podřídit zákon své vůli tím, že jej naplnili mýty a bludnými učeními.

10. Bylo nutné, aby se mnoho lidí této doby osvobodilo od jakéhokoli náboženství, aby Mě mohli hledat v Duchu a rozvinout všechny ty

vlastnosti, dary a schopnosti, které cítí v hloubi svého bytí. (205, 6-8)

Boží zákon lásky v duchovním díle „ “

11. Je to váš Bůh, který k vám promlouvá, můj hlas je zákon. Dnes to slyšíte znovu, aniž by bylo nutné vytesat to do kamene nebo abych musel poslat své Slovo vtělené mezi vás. Je to můj božský hlas, který přichází k vašemu duchu a zjevuje mu počátek věku, v němž se člověk stane spravedlivým, smíří se se svým Stvořitelem a očistí se, jak je psáno. (15, 8)

12. Skrze Ježíše jsem vám dal dokonalé poučení. Rozjímejte o mé životní cestě jako člověka od narození až po smrt, pak se vám láska otevře živým a dokonalým způsobem.

13. Nežádám od vás, abyste byli jako Ježíš, neboť v něm bylo něco, čeho nemůžete dosáhnout: být dokonalým člověkem, protože Ten, který v něm byl, byl sám Bůh v omezené podobě. Ale přesto vám říkám, abyste ho napodobovali.

14. Můj věčný zákon vám vždy hovořil o této lásce. Řekl jsem vám v prvních dobách: „Miluj Boha z celého srdce a z celé duše“ a „Miluj svého bližního jako sebe samého.“

15. Později jsem vám dal tato inspirativní slova: „Milujte své bratry a sestry, jako vás miloval Otec“; „Milujte se navzájem“.

16. V této době jsem vám zjevil, že máte milovat Boha více než cokoli stvořeného, že máte milovat Boha ve všem existujícím a vše existující v Bohu, že máte vůči svým bližním projevovat milosrdenství a znovu milosrdenství, abyste viděli Otce v celé jeho slávě; neboť milosrdenství je láska. (167, 15-19)

17. Neříkám vám ani to, že toto duchovní učení bude světovým náboženstvím; neboť jsem nikdy nepřinesl náboženství, ale zákon. Omezuji se na to, abych vám řekl, že zákon, který na Zemi zvítězí a bude mít na ní trvalou platnost, aby osvětloval lidskou existenci, bude zákonem lásky, který jsem vám vysvětlil ve svém učení, abyste jej plně poznali.

18. Lidstvo bude ještě konat mnoho falešných skutků lásky a dobročinnosti, než se naučí milovat a vykonávat skutečné skutky lásky, a mnozí budou ještě muset putovat od vyznání k vyznání, než se jejich duch povznese k vyššímu poznání a oni konečně pochopí, že jediným zákonem, univerzálním a věčným učením Ducha, je láska, k níž všichni dospějí.

19. Všechna náboženství zmizí a zůstane pouze světlo chrámu Božího, které září uvnitř i vně člověka – chrámu, v němž budete všichni vykonávat jediný kult poslušnosti, lásky, víry a dobré vůle. (12, 63-65)

Porušování Božích zákonů a jeho důsledky

20. V tento ráno slavnostní vzpomínky se vás ptám: Co jste udělali se zákonem, který jsem

lidstvu poslal skrze Mojžíše? Byla snad tato přikázání dána pouze lidem té doby?

21. Vpravdě vám říkám, že ten požehnaný semen není v srdcích lidí, protože mě nemilují ani se nemilují navzájem; nectí své rodiče, ani neváží si cizího majetku; naopak berou si navzájem život, porušují manželství a přinášejí na sebe hanbu.

22. Neslyšíte snad ze všech úst lži? Neuvědomili jste si, jak jeden národ okrádá druhý o mír? A přesto lidstvo říká, že zná můj zákon. Co by se stalo s lidmi, kdyby úplně zapomněli na má přikázání? (15, 1-3)

23. V „Druhém čase“, když Ježíš vjel do Jeruzaléma, zjistil, že chrám, místo zasvěcené modlitbě a uctívání Boha, se proměnil v tržiště, a Mistr s velkým zápalem vyhnal ty, kteří jej takto znesvěcovali, přičemž jim řekl: „Dům mého Otce není tržiště.“ Tito byli méně vinni než ti, kteří byli pověřeni vést ducha lidí k plnění Božího zákona. Kněží proměnili chrám v místo, kde vládla ctižádost a láska k okázalosti, a tato vláda byla zničena.

24. Dnes jsem nepoužil bič, abych potrestal ty, kteří znesvětili můj zákon. Dovolil jsem však, aby se následky jejich vlastních prohřešků projevily v lidech, aby uměli vyložit jejich smysl a pochopili, že můj zákon je neúprosný a neměnný. Ukázal jsem člověku cestu, cestu přímou, a pokud se od ní odchýlí, vystavuje se tvrdosti spravedlivého zákona, neboť v něm se projevuje má láska. (41, 55-56)

25. Znovu postavím svůj chrám – chrám bez zdí a věží, neboť je v srdcích lidí.

26. Babylonská věž stále rozděluje lidstvo, ale její základy budou zničeny v srdcích lidí.

27. Modlářství a náboženský fanatismus rovněž postavily své vysoké věže, ale jsou křehké a budou muset padnout.

28. Amen, pravím vám, že mé zákony – božské i lidské – jsou svaté a ony samy budou soudit svět.

29. Lidstvo se nepovažuje za modlářské, ale vpravdě, pravím vám, stále uctívá Zlaté tele! (122, 57)

30. Chaos se vrátil, protože neexistuje ctnost, a kde není ctnost, nemůže být pravda. Důvodem není to, že by zákon, který Otec předal Mojžíšovi, neměl sílu, ani to, že by Ježíšovo učení platilo pouze pro minulé časy. Oba jsou ve svém duchovním obsahu věčnými zákony. Uvědomte si však, že jsou jako pramen, z jehož vody není nikdo nucen pít, ale že každý, kdo se přiblíží k tomuto prameni lásky, činí tak z vlastní vůle. (144, 56)

31. Vykládejte mé učení správně; nemyslete si, že můj Duch může mít radost, když vidí vaše utrpení na zemi, nebo že přicházím, abych vám vzal vše, co vám přináší radost, abych se tím potěšil. Přicházím, abyste uznali a respektovali mé zákony, neboť jsou hodny vaší úcty a

pozornosti, protože vám přinášejí blaženost, pokud je posloucháte.
32. Učil jsem vás, abyste dávali Bohu, co je Boží, a „císaři“, co je „císařovo“; avšak pro dnešní lidi existuje pouze „císař“ a svému Pánu nemají co nabídnout. Kdybyste alespoň světu poskytovali jen to nezbytné, vaše utrpení by bylo menší. Ale „císař“, kterému dovolujete, aby určoval vaše konání, vám vnutil nesmyslné zákony, učinil z vás otroky a bere vám život, aniž by vám za to cokoli dal.
33. Uvažujte, jak odlišný je můj zákon, který nesvazuje ani tělo, ani duši. Pouze vás láskyplně přesvědčuje a vede vás plný dobroty. Vše vám dává bez sobeckosti a chamtivosti a vše vám v průběhu času odměňuje a oplácí. (155, 14-16)

Plnění nejvyššího zákona

34. Když vám Pán řekl: „Miluj Boha z celého srdce a z celé duše a svého bližního jako sebe samého“, a kdyby vám Mistr kázal učení lásky, pak vám tento duchovní hlas, který pochází ze stejného zdroje, říká, abyste se drželi zákona lásky, protože má sílu, kterou nemají ani největší armády světa, a že vaše dobytí budou jistá a trvalá, protože vše, co vybudujete na základech lásky, bude mít věčný život. (293, 214 67)
35. Ukazuji vám pravý život duše, abyste nežili v neoprávněných hrozbách a neplnili můj zákon pouze ze strachu z trestu, o kterém vám mluvili ti, kteří neuměli správně vykládat mé slovo.
36. Pochopte můj zákon, není složitý ani těžko srozumitelný. Nikdo, kdo jej zná a řídí se jím, nebude zahanben, ani nedá prostor falešným slovům či předpovědím, mylným představám či špatným výkladům.
37. Mé zákon je jednoduchý, vždy ukazuje cestu, kterou máte následovat. Důvěřujte Mi, Já jsem ta cesta, která vás dovede k bílé zářící městu, do Zaslíbené země, která drží své brány otevřené v očekávání vašeho příchodu. (32, 9)
38. Kdy se konečně přesvědčíte, že pouze v plnění mého zákona můžete nalézt zdraví, štěstí a život?
39. Uznáváte, že v hmotném životě existují zásady, kterým se musíte přizpůsobit, abyste mohli přežít. Ale zapomněli jste, že i v duchovním životě existují zásady, které je třeba respektovat, aby se člověk mohl podílet na zdroji věčného života, který existuje v Božství. (188, 62)
40. Pamatujte, že já sám jsem vaším spasením. V minulých časech, v současnosti i v budoucnosti byl, je a bude můj zákon cestou a průvodcem vašich duší.
41. Požehnáni buďte ti, kdo se opírají o můj zákon, neboť na křižovatkách cest se nikdy neztratí. Dojdou do Zaslíbené země a zazpívají píseň vítězství. (225, 31-32)
42. Vím, že čím větší bude vaše poznání, tím větší bude vaše láska ke Mně.

43. Když vám říkám: „Milujte Mě“ – víte, co tím chci říci? Milujte pravdu, milujte dobro, milujte světlo, milujte jeden druhého, milujte pravý život. (297, 57-58)

44. Chci, abyste se milovali navzájem, tak jako Já miluji vás, a také sami sebe. Neboť jsem vám nesvěřil jen vedení a péči o určitý počet lidí, ale první povinností, kterou ke Mně máte, je dbát na sebe samé. Máte se milovat v poznání, že jste živým obrazem svého Stvořitele. (133, 72)

45. Poslání, které jsem svěřil svému lidu na zemi, je veliké a velmi choulostivé. Proto jsem ho v každé době navštěvoval, abych ho inspiroval svým slovem a odhalil mu něco více z obsahu Zákona.

46. Zákon lásky, dobra a spravedlnosti byl duchovním dědictvím, které jsem mu v každé době přinášel. Lekci po lekci jsem vedl lidstvo k pochopení toho, že zákon lze shrnout do jediného přikázání: přikázání lásky. Milujte Otce, který je původcem života, milujte bližního, který je částí Otce, milujte vše, co Pán stvořil a ustanovil.

47. Láska je základem, původem a semenem moudrosti, velikosti, síly, povznesení a života. To je pravá cesta, kterou Stvořitel vytyčil pro duši, aby od stupně ke stupni a od příbytku k příbytku pociťovala stále větší blízkost ke Mně.

48. Kdyby člověk od počátku věků učinil z duchovní lásky službu Bohu, místo aby upadl do modlářských obřadů a náboženského fanatismu, byl by tento svět, který se dnes kvůli strachu a bídě lidí stal údolím slz, údolím míru, v němž by duše získávaly zásluhy, aby po tomto životě dosáhly těch duchovních domovů, do nichž má duše na své cestě vzestupného vývoje vstoupit. (184, 35-38)

Kapitola 17 – Nový způsob uctívání Boha

Vývoj forem uctívání

1. Jak pomalu lidstvo směřuje k dokonalosti svého uctívání Boha!

2. Vždy, když k vám přicházím s novou lekcí, zdá se vám, že je pro vaši vývojovou úroveň příliš pokročilá. Pochopte však, že vám poskytuji celou jednu éru, abyste ji mohli, dokud trvá, pochopit a přijmout do svého života. (99, 30-31)

3. Zvířecí oběti, které jste přinášeli na oltáři Jehovovi, byly jím přijaty. Nebyla to však nejlepší forma, jak pozvednout svého ducha k Pánu. Proto jsem k vám přišel jako Ježíš, abych vás naučil božskému přikázání, které vám říká: Milujte se navzájem.

4. Nyní vám říkám, že učení, která jsem vám zjevil v „Druhém čase“ skrze skutky Ježíše, byla tu jednou pozměněna a jindy špatně vyložena. Proto jsem přišel, jak jsem vám oznámil, abych osvětlil svou pravdu. Moje oběť tehdy zabránila mnoha

zvířecím obětem a já jsem vás naučil dokonalejšímu uctívání Boha.

5. Mé nové zjevení v této době způsobí, že lidstvo pochopí, že nesmí používat symbolické formy uctívání, aniž by nejprve vyložilo jejich smysl, neboť jsou pouze symbolickým vyjádřením mých učení. (74, 28)

6. Modlitba je duchovní prostředek, který jsem vnukl člověku, aby mohl vést dialog s mou Božskostí. Proto se ve vás od počátku projevovala jako touha, jako potřeba duše, jako útočiště v hodinách zkoušek.

7. Kdo nezná pravou modlitbu, nezná blaženosti, které s sebou přináší, nezná zdroj zdraví a dobrodiní, které v ní jsou obsaženy. Cítí sice nutkání přiblížit se ke Mně, mluvit se Mnou a předložit Mi své prosby; ale protože mu chybí duchovnost, zdá se mu oběť spočívající pouze v pozvednutí svých myšlenek tak ubohá, že ihned hledá něco hmotného, aby Mi to obětoval, protože se domnívá, že Mi tím lépe prokáže úctu.

8. Tímto způsobem upadli lidé do modlářství, fanatismu, obřadů a vnějších kultů, čímž dusili své duše a zbavovali je té požehnané svobody modlit se přímo ke svému Otci. Teprve když je bolest velmi silná, když utrpení dosáhne hranic lidských sil, osvobodí se duše, zapomene na formality a svrhne své modly, aby se vztyčila a z hloubi srdce zvolala: „Můj Otče, můj Bože!“

9. Vidíte, jak jsou národy v této době materialismu zaneprázdněny válčením mezi sebou? Ale já vám říkám, že mnoho lidí tam, uprostřed těch válečných událostí, objevilo tajemství modlitby – té modlitby, která pramení ze srdce a dospívá ke mně jako naléhavý volání o pomoc, jako nářek, jako vroucí prosba.

10. Když pak na své cestě zažili vyprošený zázrak, poznali, že neexistuje jiný způsob, jak mluvit s Bohem, než jazykem duše. (261, 22-24, 27)

Falešné modlitby bez odevzdání a víry

11. Ó, Mé děti všech vyznání, nezabíjejte nejvznešenější city duše a nesnažte se je ani uspokojit vnějšími zvyky a kultovními obřady.

12. Hle: když matka nemá svému milovanému malému dítěti co nabídnout z hmotného, přitiskne si ho k srdci, požehná mu celou svou láskou, zasype ho polibky, láskyplně se na něj dívá, zalévá ho svými slzami; nikdy se však nepokouší oklamat ho prázdnými gesty lásky.

13. Jak vás napadá, že Já, Božský Mistr, schvaluji, abyste se spokojili s kultovními úkony, které postrádají jakoukoli duchovní hodnotu, jakoukoli pravdu a lásku, jimiž se snažíte oklamat svou duši tím, že ji necháváte věřit, že se nasytila, zatímco ve skutečnosti je ohledně pravdy stále nevědomější? (21, 20-21)

14. Modlitba je milost, kterou Bůh dal člověku, aby mu sloužila jako vodítko k (duchovnímu) vzestupu, jako zbraň k obraně, jako kniha k

poučení a jako balzám k uzdravení a zotavení ze všech nemocí.

15. Skutečná modlitba zmizela ze světa; lidé se již nemodlí, a když se o to pokoušejí, činí to rty, místo aby ke Mně mluvili duší, a používají prázdná slova, obřady a přetvářku. Jak chtějí lidé vidět zázraky, když používají formy a praktiky, které Ježíš neučil?

16. Je nutné, aby se pravá modlitba vrátila mezi lidi, a jsem to Já, kdo vás ji znovu učí. (39, 12-14)

17. Učte se modlit, dejte svým bližním na srozuměnou, že je to jejich duch, který má vést dialog se svým Stvořitelem, aby pochopili, že jejich modlitby jsou téměř vždy výkřikem těla, výrazem strachu, důkazem jejich nedostatku víry, jejich vzpoury nebo nedůvěry ke Mně.

18. Vysvětlete svým bližním, že nemusí trápit ani mučit své tělo, aby pohnuli mým Duchem, aby vzbudili mé soucítění nebo milosrdenství. Ti, kdo si ukládají tělesná utrpení a pokání, činí tak proto, že nemají ani nejmenší ponětí o tom, jaké oběti jsou pro Mě nejmilejší, ani nemají představu o Mé lásce a milosrdenství vašeho Otce.

19. Myslíte si, že potřebuji slzy ve vašich očích a bolest ve vašich srdcích, abych se nad vámi smiloval? To by znamenalo přisuzovat Mi tvrdost, necitlivost, lhostejnost, sobectví. Dokážete si představit tyto chyby u Boha, kterého milujete?

20. Jak málo jste se snažili Mě poznat! Důvodem je to, že jste svůj rozum nevychovali tak, aby myslel v souladu s Duchem. (278, 17-20)

21. Nechte dnes na chvíli zemi za sebou a přijďte ke Mně v duchu.

22. Po mnoho století se lidé mýlili ve správném způsobu modlitby, a proto se neposílili ani neosvětlili svou životní cestu mou láskou, protože se modlili svými smysly a ne svým duchem.

23. Modlářství, k němuž má člověk takovou sklon, bylo jako jed, který mu nedovolil vychutnat duchovní radosti vnitřní modlitby.

24. Kolik utrpení si lidé s sebou nesli jen proto, že neuměli se modlit! A to je přirozené, učedníci. Neboť jakou duchovní sílu může mít lidská bytost, aby obstála v pokušeních života, když nemá nic, čím by se přiblížila ke zdroji života, který existuje v mém Duchu ? Hledá Mě v propastech, ve stínech, ačkoli by se mohlo vznést, aby Mě našlo na vrcholcích, ve světle.

25. Ach, kdyby jen lidé této doby pochopili sílu modlitby – kolik nadlidských činů by dokázali vykonat! Ale prožívají epochu materialismu, v níž se sami pokoušejí zhmotnit i to božské, aby se toho mohli dotknout a vidět to. (282, 61-64)

Skutečná modlitba

26. Žehnám těm, kteří se modlí. Čím duchovnější je jejich modlitba, tím větší je mír, který jim dávám pocítit.

27. To si můžete snadno vysvětlit; neboť ten, kdo je při modlitbě

odkázán na to, aby poklekl před obrazy nebo předměty, aby pocítil přítomnost Božského, nebude schopen prožít duchovní vnímání přítomnosti Otce ve svém srdci.

28. „Blahoslavení, kteří věří, aniž by viděli," řekl jsem kdysi, a nyní to říkám znovu; neboť ten, kdo zavírá oči před věcmi světa, otevírá je pro duchovní, a ten, kdo má víru v mou duchovní přítomnost, musí ji cítit a radovat se z ní.

29. Kdy přestanou pozemští lidé upírat svému duchu radost z toho, že Mě cítí ve svém srdci prostřednictvím přímé modlitby nebo – což je totéž – modlitbou z ducha k duchu? Tehdy, až mé světlo osvětlí život lidí, poznají pravdu a pochopí své omyly.

30. Nyní je ten pravý čas k modlitbě a meditaci; ale s modlitbami, které jsou prosté fanatismu a zbožšťování, a s klidným a hlubokým rozjímáním nad mým božským slovem.

31. Všechny hodiny a všechna místa mohou být vhodná k modlitbě a meditaci. Nikdy jsem vám ve svých učeních neřekl, že by existovala místa nebo okamžiky, které by k tomu byly zvláště určeny. K čemu na světě vyhledávat určitá místa k modlitbě, když váš duch je větší než svět, který obýváte? Proč Mě omezovat na obrazy a tak omezená místa, když jsem přece nekonečný?

32. Nejzávažnějším důvodem duchovní chudoby lidí a jejich pozemských ran osudu je jejich nedokonalý způsob modlitby, a proto vám říkám, že toto poznání musí dosáhnout celé lidstvo. (279, 2-7)

33. Ne vždy se modlíte se stejným vnitřním soustředěním, a proto ne vždy prožíváte stejný pokoj nebo stejnou inspiraci.

34. Jsou chvíle, kdy jste inspirováni a vaše myšlenky se povznášejí; a jsou jiné, kdy zůstáváte zcela lhostejní. Jak chcete v takových případech přijímat moje poselství vždy stejným způsobem? Musíte vychovávat svou mysl a dokonce i své tělo, aby v okamžicích modlitby spolupracovaly s Duchem.

35. Duch je vždy připraven spojit se se Mnou; potřebuje však, aby tělo bylo v dobré kondici, aby se v těch okamžicích mohlo povznést a osvobodit se od všeho, co ho obklopuje v jeho pozemském životě.

36. Usilujte o to, abyste dosáhli pravé modlitby; neboť ten, kdo umí modlit se, nosí v sobě klíč k míru, zdraví, naději, duchovní síle a věčnému životu.

37. Neviditelný štít mého zákona ho ochrání před pronásledováním a nebezpečím. Ve svých ústech bude nosit neviditelný meč, aby srazil všechny protivníky, kteří se mu postaví do cesty. Maják osvětlí jeho cestu uprostřed bouří. Zázrak bude pro něj neustále dostupný, kdykoli to bude potřebovat, ať už pro sebe, nebo pro blaho svých bližních.

38. Modlete se, uplatňujte tento vznešený dar Ducha, neboť právě tato síla bude hýbat životem lidí budoucnosti — těch lidí, kteří již v

těle dosáhnou spojení svého ducha s mým Duchem.
39. Otcové rodin si prostřednictvím modlitby nechají darovat vnuknutí, aby mohli vést své děti.
40. Nemocní získají zdraví prostřednictvím modlitby. Vládci vyřeší své velké problémy tím, že budou v modlitbě hledat světlo, a vědec rovněž přijme zjevení skrze dar modlitby. (40, 40-47)
41. Učedníci: Ve „Druhém čase“ se Mě moji apoštolové ptali, jak se mají modlit, a Já jsem je naučil dokonalé modlitbě, kterou nazýváte „Otče náš“.
42. Nyní vám říkám: Nechte se inspirovat touto modlitbou, jejím smyslem, její pokorou a vírou, aby váš duch vedl dialog s mým. Neboť pak již nebudou tělesné rty, které vyslovují ta požehnaná slova, ale duch, který ke Mně promlouvá svým vlastním jazykem. (136, 64)
43. Dávejte pozor, aby to nebyly jen vaše rty, které Mě nazývají „Otcem“, neboť mnozí z vás to dělají mechanicky. Chci, abyste, když říkáte: „Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé“, modlili se z hloubi srdce a zamýšleli se nad každou větou, abyste byli poté inspirováni a v dokonalém společenství se Mnou.
44. Naučil jsem vás mocnou, dokonalou modlitbu, která dítě skutečně přibližuje k Otci. Když vyslovujete slovo „Otče“ s vroucností a úctou, s povznesením a láskou, s vírou a nadějí, vzdálenosti mizí, prostor mizí, neboť v tomto okamžiku rozhovoru z ducha k duchu není Bůh daleko od vás, ani vy nejste daleko od Něho. Modlete se takto a ve svých srdcích přijmete plnými rukama požehnání mé lásky. (166, 52-53)

Čtyři aspekty dokonalé modlitby

45. Usilujte, usilujte o dosažení duchovní dokonalosti. Ukázal jsem vám cestu, jak tohoto cíle dosáhnout. Svěřil jsem vám modlitbu jako „zbraň“, která převyšuje každou hmotnou zbraň, abyste se na životní cestě bránili proti zradě. Ale nejlepší zbraň budete mít, když budete plnit mé zákon.
46. Z čeho se skládá modlitba? Modlitba je prosba, přímluva, uctívání a duchovní rozjímání. Všechny její části jsou nezbytné a jedna vyplývá z druhé. Neboť v pravdě vám říkám: Prosba spočívá v tom, že člověk Mě prosí, abych mu splnil jeho přání, uspokojil jeho touhy – to, co považuje za nejdůležitější a nejzdravější ve svém životě. A vskutku, pravím vám, mé děti, Otec vyslyší prosbu a dá každému to, co nejvíce potřebuje, kdykoli je to k jeho blahu. Ale dejte si pozor, abyste neprosili o něco, co je v rozporu se spasením vaší duše. Neboť ti, kdo prosí pouze o hmotné statky, o tělesné rozkoše a pomíjivou moc, prosí o to, aby svou duši spoutali.
47. Tělesné rozkoše s sebou přinášejí pouze utrpení – nejen v tomto světě, ale i po přechodu do

duchovního světa; neboť i tam může dosáhnout vliv těch tělesných tužeb; a protože se od nich duše nemůže osvobodit, bude i nadále trpět těmi touhami a bude se chtít znovu a znovu vracet na Zemi, aby se reinkarnovala a nadále žila materiálně. Proto, mé děti, proste jen o to, co skutečně potřebujete pro blaho své duše.

48. Druhý druh modlitby, přímluva, pramení z lásky k bližnímu, z té lásky, kterou jsem vás jako Mistr učil, když jsem přišel na tento svět. Modlete se za své blízké i vzdálené bratry a sestry, za ty, kteří v různých národech trpí následky války, kteří snášejí tyranii pomíjivých vládců tohoto světa.

49. Připravte se, ó mé děti, proste za své bližní, ale i při této přímluvě musíte umět prosit, neboť to, co je důležité, je duše. Jestliže je nemocný bratr, vaši rodiče nebo vaše děti, proste za ně, ale netrvejte na tom, aby zůstali v tomto životě, pokud to není to, co duše potřebuje. Modlete se raději za to, aby se tato duše osvobodila, aby se ve svém utrpení očistila, aby bolest podporovala duševní vzestupný vývoj. Proto vás Mistr již v „Druhém čase“ učil říkat: „Otče, staň se Tvá vůle.“ Neboť Otec ví lépe než kterékoli ze svých dětí, čeho duše potřebuje.

50. Třetí druh modlitby, uctívání Božského Ducha, znamená uctívání všeho, co je dokonalé; neboť skrze tento druh modlitby se můžete sjednotit s dokonalostí, s láskou, která obklopuje celý vesmír. V uctívání můžete nalézt stav dokonalosti, kterého musíte všichni dosáhnout, a uctívání vás dále vede k duchovní kontemplaci, která vás spolu s uctíváním přivede ke sjednocení s Božským Duchem, zdrojem věčného života — zdrojem, který vám den za dnem dává sílu, abyste dosáhli Království Otce.

51. Tak se máte modlit: počínaje prosbou až po duchovní rozjímání. To vám dá sílu.

52. Až budete dobře připraveni, neměli byste bojovat jen za sebe, ale také za to, abyste pomohli svým bližním vydat se touto cestou. Neboť spasení své duše nemůžete dosáhnout jen pro sebe, ale musíte usilovat o spasení celého lidstva. (358, 10-17)

Spontánní modlitba srdce beze slov

53. Lide, zde je hlas Ducha Svatého, duchovní projev Boha prostřednictvím vaší rozumové schopnosti, který vám nezjevuje žádný nový zákon ani nové učení, ale nový, pokročilejší, duchovnější a dokonalejší způsob, jak se spojit s Otcem, přijímat Ho a uctívat Ho. (293, 66)

54. Kolik je těch, kteří slyší mé slovo, kteří se stali jeho velkými vykladači, a přesto nejsou nejlepšími učedníky mého učení v činech, neplní božské přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“

55. Podívejte se naopak, jak snadno se promění ten, kdo prakticky

uplatňuje byť jen zrnko mého učení. Chcete na to příklad?

56. Byl tu někdo, kdo Mi po celý svůj život slovy modliteb říkal, že Mě miluje – modlitby, které formulovali jiní, kterým ani nerozuměl, protože se skládaly ze slov, jejichž význam neznal. Brzy však pochopil, jak se má skutečně modlit, a když odložil své staré zvyky, soustředil se na nejhlubší nitro své duše, vyslal své myšlenky k Bohu a poprvé pocítil Jeho přítomnost.

57. Nevěděl, co má svému Pánu říci, jeho hruď se začala chvět a z očí mu tekly slzy. V jeho mysli se zrodila jediná věta, která zněla: „Můj Otče, co Ti mohu říci, když s Tebou neumím mluvit?“

58. Ale ty slzy, ten vzlyk, ta vnitřní rozkoš a dokonce i jeho zmatení mluvily k Otci tak krásným jazykem, jaký nikdy nenajdete ve vašich lidských jazycích ani ve vašich knihách.

59. To koktání člověka, který začíná duchovně modlit se ke svému Pánu, připomíná první slova malých dětí, která jsou pro jejich rodiče radostí a potěšením, protože slyší první projevy bytosti, která se začíná vzpínat k životu. (281, 22-24)

60. Vyvinutější duše ví, že lidské slovo ochuzuje a zmenšuje výraz duchovní myšlenky. Proto nechává hmotné rty mlčet, aby se povznesla a v jazyce, který zná pouze Bůh, vyslovila tajemství, které v sobě skrývá v nejhlubším nitru své bytosti. (11, 69)

61. Jakou radost způsobujete mému Duchu, když vidím, že vzpínáte své myšlenky v hledání svého Otce. Dávám vám pocítit svou přítomnost a zaplavuji vás pokojem.

62. Hledejte Mě, mluvte se Mnou, nedělejte si starosti s tím, že vaše myšlenky jsou příliš neohrabané, aby vyjádřily vaši prosbu; Já je budu umět pochopit. Mluvte ke Mně s důvěrou, s jakou se mluví se svým Otcem. Svěřte Mi své stesky, jako byste to udělali svému nejlepšímu příteli. Ptejte se Mě na to, co nevíte, na vše, co je vám neznámé, a Já k vám promluvím slovy Mistra. Ale modlete se, abyste v tom požehnaném okamžiku, kdy se váš duch ke Mně pozvedá, přijali světlo, sílu, požehnání a mír, které vám váš Otec uděluje. (36, 15)

63. Vyprávějte Mi v tichosti o svých utrpeních, svěřte Mi své touhy. Ačkoli vím vše, chci, abyste se postupně naučili formulovat svou vlastní modlitbu, až budete připraveni praktikovat dokonalý dialog svého ducha s Otcem. (110, 31)

64. Modlitba může být dlouhá nebo krátká, podle toho, jak je to třeba. Můžete, pokud si to přejete, trávit celé hodiny v této duchovní rozkoši, pokud vaše tělo neochabuje nebo pokud žádná jiná povinnost nevyžaduje vaši pozornost. A může být tak krátká, že se omezí na jedinou vteřinu, pokud jste vystaveni nějaké zkoušce, která vás náhle překvapila.

65. Ke Mně se nedostávají slova, jimiž se váš rozum snaží modlitbu utvářet, ale láska, víra nebo nouze, s nimiž se přede Mnou objevujete. Proto vám říkám, že budou případy, kdy vaše modlitba potrvá jen vteřinu, protože nebude čas formulovat myšlenky, věty nebo nápady, jak jste zvyklí.

66. Můžete Mě vzývat kdekoli, neboť pro Mě je místo lhostejné, protože to, co hledám, je váš duch. (40, 36-38)

67. Když se v „Druhém čase“ jedna žena zeptala Ježíše, zda je Jeruzalém místem, kde má uctívat Boha, odpověděl jí Mistr: „Přichází čas, kdy ani Jeruzalém, ani žádné jiné místo nebude tím pravým místem k uctívání Boha, neboť On bude uctíván v Duchu a v pravdě“, to znamená z ducha k duchu.

68. Když mě moji učedníci prosili, abych je naučil modlit se, dal jsem jim jako vzor modlitbu, kterou nazýváte „Otče náš“, čímž jsem jim dal najevo, že pravá, dokonalá modlitba je ta, která, stejně jako ta Ježíšova, vychází spontánně ze srdce a stoupá k Otci. Měla by obsahovat poslušnost, pokoru, přiznání viny, vděčnost, víru, naději a úctu. (162, 23-24)

Denní modlitba

69. Milovaní učedníci: Cvičte se denně v duchovní modlitbě a vložte do ní veškerou svou dobrou vůli, abyste se zdokonalili.

70. Uvědomte si: kromě toho, že se dostanete do hlubokého společenství se svým Mistrem a v těch okamžicích zakusíte nekonečný pokoj, je to pro vás nejlepší příležitost přijímat mé božské inspirace. V nich najdete vysvětlení všeho, čemu jste nerozuměli nebo co jste špatně pochopili. Najdete způsob, jak předejít jakémukoli nebezpečí, vyřešit problém, odstranit nejasnost. V té hodině požehnaného duchovního rozhovoru se všechny vaše smysly rozjasní a budete se cítit připravenější a ochotnější konat dobro. (308, 1)

71. Nezanedbávejte modlitbu, i když je tak krátká, že netrvá déle než pět minut; podrobit se však při ní ve světle svého svědomí pečlivé zkoušce, abyste měli na paměti své jednání a věděli, v čem se musíte zlepšit.

72. Pokud při svém povznesení v modlitbě ztratíte pojem o čase, bude to znamením duchovního povznesení, neboť jste, byť jen na několik okamžiků, dokázali vystoupit z času – toho času, který otroci materialismu touží pouze pro své potěšení nebo pro rozmnožování svých peněz.

73. Kdo se každý den zkouší, zlepší svůj způsob myšlení, života, mluvení a cítění. (12, 30-32)

74. Učil jsem vás, že modlitbou se získává moudrost; proto však nechci, abyste své modlitby prodlužovali. Požadoval jsem od vás pětiminutovou modlitbu, a tím chci říci, že se máte modlit krátce, abyste se v těchto okamžicích skutečně

odevzdali svému Otci; zbylý čas však máte věnovat svým duchovním a hmotným povinnostem vůči svým bližním. (78, 52)

75. Nyní vás učím určitému způsobu, jak se připravit, aby vaše každodenní skutky byly všechny inspirovány ušlechtilými city a aby vás zkoušky a obtíže nezastavily ani neodradily: Když otevřete oči světlu nového dne, modlete se, přibližte se ke Mně svými myšlenkami, sestavte si pak svůj denní plán, inspirovaný Mým světlem, a vydejte se nyní do životního boje. Předsevzte si přitom, že budete silní a ani na jediný okamžik neporušíte poslušnost a víru.

76. Amen, pravím vám, že již brzy vás vaše vytrvalost a výsledek vašich skutků ohromí. (262, 7-8)

Den odpočinku jako den sebereflexe

77. Již v „Prvním čase“ jsem vás učil, abyste Mi zasvětili sedmý den. Jelikož se člověk šest dní věnoval plnění svých světských povinností, bylo spravedlivé a správné, aby alespoň jeden den zasvětil službě svému Pánu. Nežádal jsem od něj, aby Mi zasvětil první den, ale ten poslední, aby v něm odpočinul od svých námah a věnoval se duchovnímu rozjímání, aby dal své duši příležitost přiblížit se k jejímu Otci a skrze modlitbu s ním mluvit.

78. Den odpočinku byl ustanoven, aby člověk v zapomnění na tvrdý pozemský životní boj – byť jen na krátkou dobu – dal svému svědomí možnost promluvit k němu, připomenout mu zákon, a aby prozkoumal sám sebe, litoval svých prohřešků a ve svém srdci přijal vznešené předsevzetí k obrácení.

79. Sobota byla dnem, který byl dříve věnován odpočinku, modlitbě a studiu zákona. Ale lid při dodržování tradice zapomněl na bratrské city vůči bližním a na duchovní povinnosti, které měl vůči svým bližním.

80. Časy plynuly, lidstvo se duchovně vyvíjelo a Kristus přišel, aby vás učil, že i ve dnech odpočinku máte praktikovat aktivní lásku k bližním a konat všechny dobré skutky.

81. Ježíš vám tím chtěl říci, že ačkoli je jeden den věnován rozjímání a tělesnému odpočinku, měli byste pochopit, že pro splnění poslání Ducha nelze předem určit ani den, ani hodinu.

82. Ačkoli k vám Mistr promluvil s nejvyšší jasností, lidé se od toho odchýlili a každý si vybral den, který mu nejvíce vyhovoval. Zatímco tedy jedni nadále zachovávali sobotu jako den zasvěcený odpočinku, jiní si vybrali neděli k slavení svých bohoslužeb.

83. Dnes k vám opět promlouvám a moje učení vám přináší nové poznání. Prožili jste mnoho zkušeností a vyvinuli jste se . Dnes není důležité, který den věnujete odpočinku od pozemských útrap, ale to, abyste věděli, že máte každý den kráčet po cestě, kterou jsem vám vytyčil. Pochopte, že pro vaši

modlitbu není stanovena žádná pevná hodina, neboť každá denní doba je vhodná k modlitbě a k uplatňování mého učení pro blaho vašich bližních. (166, 31-35)

Proste, a bude vám dáno

84. Všichni nosíte v srdci ránu. Kdo by mohl proniknout do vašeho nitra tak jako Já? Znám vaše utrpení, váš smutek a skleslost tváří v tvář tak velké nespravedlnosti a nevděku, které vládnou ve vašem světě. Vím o vyčerpání těch, kteří dlouho žili na zemi a namáhali se a jejichž existence je pro ně jako těžké břemeno. Vím o prázdnotě těch, kteří byli v tomto životě ponecháni sami sobě. Všem vám říkám: „Proste, a bude vám dáno“, neboť jsem přišel, abych vám dal to, co ode Mne potřebujete, ať už je to společnost, duševní klid, uzdravení, úkoly nebo světlo. (262, 72)

85. Nebojte se utrpení, je jen dočasné, a v něm se modlete a berte si za vzor Jobovu trpělivost. Hojnost se vrátí a pak nebudete mít dost slov, abyste Mi poděkovali.

86. Jestliže vás někdy sklíčí nemoc, ó požehnaní nemocní, nezoufejte; váš duch není nemocný. Vznesete se ke Mně v modlitbě a vaše víra a vaše duchovnost vám vrátí zdraví těla. Modlete se tak, jak jsem vás naučil: duchovně. (81, 43-44)

87. Modlete se v okamžicích zkoušky krátkou, ale upřímnou a srdečnou modlitbu a budete se cítit potěšeni; a když dosáhnete souladu se svým Pánem, budu vám moci říci, že má vůle je vaší a vaše vůle je mou. (35, 7)

88. Modlete se, ale vaše modlitba ať je určena vašimi každodenními záměry a skutky, to bude vaše nejlepší modlitba. Pokud však chcete ke Mně směřovat myšlenku, abyste s ní vyjádřili prosbu, řekněte Mi pouze: „Otče, ať se stane Tvá vůle nade mnou.“ Tím budete prosit dokonce o více, než byste mohli pochopit a doufat, a tato jednoduchá věta, tato myšlenka, ještě více zjednoduší to „Otče náš“, o které jste Mě v jiné době prosili.

89. Tím máte modlitbu, která prosí o vše a která za vás bude mluvit nejlépe. Ale neměly by to říkat vaše rty, nýbrž vaše srdce by to mělo cítit; neboť říkat není cítit, a když to cítíte, nemusíte Mi to říkat. Umím naslouchat hlasu Ducha a rozumím jeho řeči. Existuje pro vás větší radost, než to vědět? Nebo snad si myslíte, že jsem závislý na tom, abyste Mi říkali, co mám dělat? (247, 52-54)

90. Učil jsem vás modlit se za druhé a prosit; ale naslouchám vám i tehdy, když prosíte za sebe. Přijímám tuto modlitbu. Říkám vám však, že doba, kdy jsem vám, protože jste byli ještě nezralí, dával podle vašich prosb, pominula. Nyní je mou vůlí, abyste se chovali jako učedníci a při modlitbě Mi obětovali svého ducha a své srdce, přičemž Mi však dovolíte, abych v nich četl a činil svou vůli. (296, 69)

91. Když se Mě ptáte nebo Mě o něco prosíte, nesnažte se Mi svůj

problém jasně vysvětlit a nesnažte se ani ve své mysli hledat ty nejlépe formulované věty. Mně stačí, když se váš duch v tomto okamžiku odpoutá od světa a vaše srdce i mysl jsou čisté, aby mohly přijímat mou inspiraci. K čemu vám jsou krásná slova, když nejste schopni pocítit mou přítomnost ve svém nitru? Já vím vše a nemusíte mi nic vysvětlovat, abych vám porozuměl. (286, 9-10)

92. Pokud budete schopni pochopit mé učení, přinese vám mnoho uspokojení a nabídne mnoho příležitostí k vašemu duchovnímu rozvoji. Naučte se modlit, než učiníte jakékoli rozhodnutí, neboť modlitba je dokonalým způsobem, jak prosit svého Otce, když v něm hledáte světlo a sílu, abyste obstáli v životním boji.

93. Při modlitbě brzy dojde k osvícení vaší mysli, které vám umožní jasně rozlišit dobro od zla, to, co je vhodné, od toho, co byste neměli dělat, a to bude nejzřetelnějším důkazem toho, že jste se dokázali vnitřně připravit na to, abyste slyšeli hlas Ducha.

94. Snášejte své útrapy s trpělivostí, a pokud nedokážete pochopit smysl svých zkoušek, modlete se, a Já vám jejich smysl zjevím, abyste je vnitřně přijali. (333, 61, 62, 75)

95. Pokaždé, když mi vaše rty nebo vaše myšlenky říkají: „Pane, smiluj se nade mnou, měj soucit s mou bolestí – Pane, neodepři mi své odpuštění“, pak prokazujete svou nevědomost, svou zmatenost a jak málo mě znáte.

96. Říkat Mi, že mám mít soucit s vaší bolestí? Prosit Mě, abych měl slitování se svými dětmi? Prosit Mě, abych odpustil vaše hříchy – Mě, který jsem láska, milost, milosrdenství, odpuštění a soucit?

97. Je dobré, když se snažíte pohnout těmi, kteří mají na zemi tvrdé srdce, a když se slzami a naléhavými prosbami snažíte vzbudit soucit u těch, kteří nemají ani špetku soucitu se svými bližními; ale nepoužívejte tyto věty nebo myšlenky k tomu, abyste pohnuli Tím, který vás stvořil z lásky a aby vás věčně miloval. (336, 41-43)

98. Buďte spokojeni s velkými dobrodiními, která vám Otec udělil s ohledem na vše, co se týká lidského života na zemi. Nežádejte o to, co by mohlo vést ke zkáze vaší duše a vašeho těla. Mám vám co dát více, než byste ode Mne mohli žádat. Ale já jsem ten, kdo ví, co vám na životní cestě skutečně chybí. Řekl jsem vám: Pokud budete umět plnit můj zákon, uvidíte mě v celé mé slávě. (337, 21)

Požehnání přímluvy

99. Nezvykejte si modlit se pouze slovy, modlete se duchem. Také vám říkám: žehnejte modlitbou, posílejte myšlenky světla svým bližním, nežádejte nic pro sebe; pamatujte: Kdo se zabývá tím, co je Mé, bude Mě mít vždy jako svého strážce.

100. Semeno, které s láskou zaséváte, se vám mnohonásobně vrátí. (21, 3-4)

101. Nemodlete se jen tehdy, když právě procházíte bolestnou zkouškou, modlete se i tehdy, když jste v pokoji, neboť tehdy se vaše srdce a vaše myšlenky budou moci zabývat ostatními. Neprosíte také jen za ty, kteří vám prokázali dobro, nebo za ty, kteří vám neublížili; neboť ačkoli je to záslužné, není to tak velké, jako když se přimlouváte za ty, kteří vám nějakým způsobem ublížili. (35, 8)

102. Co vás v současné době učím? Že máte žehnat všemu a všem srdcem a duchem; neboť kdo takto žehná, je podobný svému Otci, když On rozdává svou vřelost všem. Proto vám říkám: Naučte se žehnat duchem, myšlenkami, srdcem, a váš mír, vaše síla a vaše srdečná vřelost se dostanou k tomu, komu je posíláte, jakkoli daleko se domníváte, že je.

103. Co by se stalo, kdyby si všichni lidé navzájem žehnali, i když se neznají a nikdy se neviděli? Na zemi by vládl dokonalý mír, válka by byla nepředstavitelná!

104. Aby se tento zázrak stal skutečností, musíte povznést své duše vytrvalostí v ctnosti. Považujete to snad za nemožné? (142, 31)

105. Proste, a bude vám dáno. O vše, co si přejete pro blaho svých bližních – proste Mě o to. Proste, spojte svou prosbu s prosbou trpícího, a Já vám splním, o co prosíte. (137, 54)

Nutnost modlitby

106. „Bděte a modlete se“, říkám vám stále znovu; ale nechci, abyste si na tuto laskavou radu zvykli, nýbrž abyste o ní přemýšleli a podle ní jednali.

107. Vyzývám vás k modlitbě, protože ten, kdo se nemodlí, se oddává zbytečným, materiálním a někdy nesmyslným myšlenkám, čímž, aniž by si to uvědomoval, podporuje a živí bratrovražedné války. Ale když se modlíte, vaše myšlení, jako by to byl meč světla, roztrhává závoje temnoty a osidla pokušení, která dnes drží v zajetí mnoho bytostí; naplňuje vaše okolí duchovní silou a působí proti silám zla. (9, 25-26)

108. Lidé byli vždy příliš zaneprázdněni pozemskými slávami, než aby přemýšleli o významu modlitby a duchovního rozjímání o tom, co leží za tímto životem, a mohli tak objevit jádro své vlastní bytosti. Kdo se modlí, mluví s Otcem, a když se ptá, dostává okamžitě odpověď. Neznalost lidí o duchovním je důsledkem nedostatku modlitby. (106, 33)

109. Blíží se doba, kdy budete umět spravedlivě dát své duši to, co jí náleží, a světu to, co mu náleží. Bude to doba pravé modlitby, uctívání Boha bez fanatismu, kdy se budete modlit před každým počinem a kdy budete umět zachovat to, co vám bylo svěřeno.

110. Jak by mohl člověk udělat chybu, kdyby místo toho, aby činil svou vůli, se nejprve v modlitbě zeptal svého Otce? Kdo se modlí, žije ve spojení s Bohem, zná hodnotu dobrodiní, která od svého Otce přijímá, a zároveň chápe smysl nebo účel zkoušek, kterými prochází. (174, 2 3)

Blahodárné účinky modlitebního života

111. Vždy jsem vám říkal: Modlete se. Dnes vám říkám, že skrze modlitbu můžete dosáhnout moudrosti. Kdyby se všichni lidé modlili, nikdy by nezabloudili ze světlé cesty, kterou jsem jim vytyčil. Skrze modlitbu by se nemocní uzdravili, již by nebyli žádní nevěřící a do duší by se vrátil mír.

112. Jak může být člověk šťastný, když odmítl Mou milost? Myslí si snad, že láska, milosrdenství a mírnost nejsou vlastnostmi lidského života? (69, 7-8)

113. Vězte, že slovo, které v sobě nemá lásku, nemá ani život, ani sílu. Ptáte se Mě, jak můžete začít milovat a co musíte udělat, aby se ve vašich srdcích probudil tento cit, a Já vám na to říkám: musíte začít tím, že se naučíte správně modlit. To vás přiblíží k Mistrovi, a tím Mistrem jsem Já.

114. V modlitbě najdete útěchu, inspiraci a sílu, přinese vám to nádherné uspokojení, že můžete důvěrně hovořit s Bohem, bez svědků a prostředníků. Bůh a váš duch jsou v tomto sladkém okamžiku důvěrnosti, duchovního dialogu a požehnání sjednoceni. (166, 43-44)

115. Kdykoli potřebujete důvěrníka, laskavého přítele, obraťte se na Mě a svěřte Mi utrpení, které může být ve vašich srdcích, a Já vám poradím nejlepší cestu – řešení, které hledáte.

116. Jestliže je vaše duše tížena břemeny, je to proto, že jste zhřešili. Přijmu vás a budu ve svém soudu shovívavý, posílím vaše předsevzetí k nápravě a vrátím vám ztracené síly.

117. Pouze dodržování mých pokynů vás uchová v milosti a zachová vaše duševní i tělesné zdraví. Zkušenost, kterou získáte, bude světlem, které budete postupně hromadit ve své duši. (262, 20-21)

118. Duše, která umí žít bdělým životem, nikdy neuhne z cesty, kterou pro ni vytyčil její Pán, a je schopna uplatňovat své dědictví a dary, dokud nedosáhne svého vyššího vývoje.

119. Tato bytost musí v zkouškách postupovat vpřed, protože žije bdělým životem a nikdy se nenechá ovládnout hmotou. Kdo bdí a modlí se, vždy vyjde z životních krizí vítězně a projde životní cestou pevným krokem.

120. Jak odlišné je chování toho, kdo zapomíná se modlit a bdít! Dobrovolně se vzdává obrany těmi nejlepšími zbraněmi, které jsem vložil do lidí, jimiž jsou víra, láska a světlo poznání. Je to on, kdo neslyší

vnitřní hlas, který k němu promlouvá skrze intuici, svědomí a sny. Ale jeho srdce a rozum tomuto jazyku nerozumějí a nevěří poselství jeho vlastního ducha. (278, 2-3)

121. Modlitba je prostředkem, který byl zjevován vašemu duchu, abyste se ke Mně dostali se svými otázkami, svými starostmi a svou touhou po světle. Prostřednictvím tohoto dialogu můžete rozptýlit své pochybnosti a roztrhnout závoj, který skrývá jakékoli tajemství.

122. Modlitba je počátkem dialogu z ducha k duchu, který v nadcházejících časech rozkvete a přinese ovoce mezi tímto lidstvem.

123. Dnes jsem toto vše zjevil tomuto lidu, který Mne poslouchá, aby byl průkopníkem doby duchovního probuzení. (276, 18-19)

Síla modlitby

124. Když se někdo z vás modlí, není si vědom toho, čeho dosahuje svými myšlenkami v duchovním světě. Proto byste měli vědět, že když se modlíte za své bližní – za ty národy, které se ve válce ničí –, váš duch v těchto okamžicích sám vede myšlenkovou bitvu proti zlu a že váš meč, kterým je mír, rozum, spravedlnost a touhu po dobru pro ně, naráží na zbraně nenávisti, pomsty a pýchy.

125. Nyní nastal čas, kdy si lidé uvědomují sílu modlitby. Aby modlitba měla skutečně sílu a světlo, je nutné, abyste ji ke Mně vysílali s láskou. (139, 7-8)

126. Rozum a duch, sjednocené v modlitbě, vytvářejí v člověku sílu, která převyšuje každou lidskou sílu.

127. V modlitbě je slabý posílen, zbabělec naplněn odvahou, nevědomý osvícen, plachý se stává bez zábran.

128. Jestliže duch dokáže harmonicky spolupracovat s rozumem, aby dosáhl pravé modlitby, stává se neviditelným vojákem, který se dočasně vzdálí od toho, co se týká jeho podstaty, přenese se na jiná místa, osvobodí se od vlivu těla a věnuje se svému boji, aby konal dobro, odvrácení zla a nebezpečí, přinášení jiskry světla, kapky balzámu nebo závanu míru těm, kteří to potřebují.

129. Na základě všeho, co vám říkám, pochopte, kolik toho můžete uprostřed chaosu, který zachvátil toto lidstvo, vykonat pomocí ducha a rozumu. Nacházíte se ve světě protichůdných myšlenek a idejí, v němž zuří vášně a střetávají se pocity nenávisti, v němž je myšlení zmateno materialismem a duše jsou obklopeny temnotou.

130. Pouze ten, kdo se prostřednictvím modlitby naučil povznášet se myšlenkami a duchem do oblastí světla, do sfér míru, bude schopen vstoupit do světa bojů, v němž se odrážejí všechny lidské vášně, aniž by byl poražen, a naopak zanechá něco užitečného pro ty, kteří potřebují světlo Ducha. (288, 18-22)

131. Naučte se modlit, neboť i modlitbou můžete konat mnoho

dobra, stejně jako se můžete bránit proti zradě. Modlitba je štítem i zbraní; máte-li nepřátele, braňte se modlitbou. Vězte však, že tato zbraň nesmí nikoho zranit ani poškodit, neboť jejím jediným úkolem má být vnášet světlo do temnoty. (280, 56)

132. Síly přírody jsou rozpoutány proti člověku. Nemusíte se bát, protože víte, že jsem vám dal moc porazit zlo a chránit vaše bližní. Můžete těmto ničivým živlům přikázat, aby se zastavily, a ony poslechnou. Pokud budete modlitbou a bděním vytrvalí, budete moci konat zázraky a ohromit svět.

133. Modlete se upřímně, spojte se s mým Duchem, nehledejte k tomu žádné konkrétní místo. Modlete se pod stromem, na cestě, na vrcholu hory nebo v koutě svého lůžka, a Já sestoupím, abych s vámi mluvil, osvětlil vás a dal vám sílu. (250, 24-25)

134. Amen, pravím vám, kdybyste již byli sjednocení v duchu, v myšlení a v vůli, stačila by vaše modlitba sama k tomu, abyste zastavili národy, které žijí v přípravě na hodinu, kdy se chtějí vrhnout jeden na druhého. Odstranili byste nepřátelství, byli byste překážkou pro všechny ty zlé plány vašich bližních, byli byste jako neviditelný meč, který poráží mocné, a jako silný štít, který chrání slabé.

135. Lidstvo by tváří v tvář těmto zjevným důkazům vyšší moci na okamžik zastavilo, aby se zamyslelo, a toto zamyšlení by mu ušetřilo mnoho těžkých ran a utrpení, která by jinak utrpělo od přírody a jejích živlů. (288, 27)

136. Kdybyste měli velkou víru a větší znalost o síle modlitby – kolik skutků milosrdenství byste vykonali svou myslí. Ale nepřisuzujete jí veškerou sílu, kterou má, a proto si často neuvědomujete, co odvrátíte v okamžiku upřímně prožité a pravé modlitby.

137. Nevšímáte si, že něco Vyššího brání tomu, aby na vašem světě vypukla ta nejnelidštější ze všech vašich válek? Nechápete, že na tento zázrak mají vliv miliony modliteb mužů, žen a dětí, kteří svým duchem bojují proti temným silám a působí proti válečným snahám? Modlete se i nadále, bděte i nadále, ale vložte do této činnosti veškerou svou víru, jaké jste schopni.

138. Modlete se, lidé, a rozprostřete nad válkou, bolestí a utrpením plášť míru svých myšlenek, jimiž vytvoříte štít, pod jehož ochranou najdou vaši bližní osvícení a útočiště. (323, 24-26)

Láska k Bohu a k bližnímu jako uctívání Boha

139. Vězte, ó moji noví učedníci, že vaše uctívání a vaše pocty Pánu mají být stálé, aniž byste čekali na určité okamžiky nebo dny, abyste je přinesli, tak jako je stálá láska vašeho Otce k vám. Ale pokud chcete vědět, jak si máte každý den připomínat má díla lásky, aniž byste upadli do fanatismu, řeknu vám to: Váš život má být neustálou úctou k

Tomu, který vše stvořil, tím, že se budete navzájem milovat.

140. Jednejte tak a já vám splním, o co mě pokorně prosíte: aby vám byly odpuštěny vaše prohřešky. Utěšuji vás a dávám vám úlevu; ale říkám vám: Když objevíte své chyby a vaše svědomí vás soudí, modlete se, napravte své chyby, vyzbrojte se silou, abyste znovu nespáchali stejný hřích a nemuseli Mě opakovaně prosit, abych vám odpustil. Mé slovo vás učí, abyste stoupali vzhůru a umožnili přístup světlu a duchovnosti. (49, 32-33)

141. „Žízním," řekl jsem tomu davu, který nerozuměl mým slovům a liboval si v mé smrtelné agónii. Co bych mohl říci dnes, když vidím, že to není jen dav, ale celý svět, který zraňuje mého Ducha, aniž by si byl vědom mé bolesti?

142. Má žízeň je nekonečná, nepochopitelně veliká, a jen vaše láska ji bude moci uhasit. Proč Mi místo lásky nabízíte vnější kult? Nevíte snad, že zatímco Já vás prosím o vodu, vy Mi podáváte žluč a ocet? (94, 74-75)

143. Amen, pravím vám, právě ti, kteří mnoho trpěli a často mě zranili, budou mě milovat nejvroucněji; z jejich srdce bude neustále proudit oběť pro mou Božskost. Nebudou to žádné hmotné dary, ani žalmy, ani pozemské oltáře. Vědí, že nejmilejší obětí a uctíváním pro Mě jsou skutky lásky, které konají svým bratrům. (82, 5)

144. Den za dnem se ke Mně dostává vaše duchovní modlitba, jejíž jazyk vaše pozemská přirozenost nezná, protože to nejsou slova vyslovená vašimi rty ani představy vytvořené vaším rozumem. Modlitba Ducha je tak hluboká, že přesahuje lidské schopnosti a smysly.

145. V této modlitbě vstupuje duch do oblastí světla a míru, kde přebývají vznešení duchové, a tam se nasytí tou esencí a poté se vrací ke svému pomíjivému tělu, aby mu předal sílu. (256, 63-64)

146. Lide: Nastal čas, kdy se máte naučit modlit. Dnes vám neříkám, abyste padali na zem, neučím vás modlit se rty ani vzývat Mě vybranými slovy v krásných modlitbách. Dnes vám říkám: Obraťte se ke Mně v myšlenkách, pozvedněte svou duši a Já vždy sestoupím, abych vám dal pocítit svou přítomnost. Pokud neumíte mluvit se svým Bohem, postačí Mi vaše lítost, vaše myšlenky, vaše bolest, postačí Mi vaše láska.

147. To je jazyk, který slyším, který rozumím, jazyk beze slov, jazyk pravdivosti a upřímnosti. To je modlitba, kterou jsem vás v tomto Třetím čase naučil.

148. Vždy, když jste vykonali dobrý skutek, pocítili jste můj pokoj, uklidnění a naději, protože vám je tehdy Otec velmi blízko. (358, 53-55)

149. Pohrdám vším, co je lidská marnivost a lidská okázalost, neboť k mému Duchu se dostává pouze to,

co je duchovní, co je ušlechtilé a velkorysé, to, co je čisté a věčné. Vzpomeňte si, že jsem řekl ženě ze Samaří: „Bůh je Duch, a ti, kdo Ho uctívají, musí Ho uctívat v Duchu a v pravdě.“ Hledejte Mě v nekonečnu, v čistotě, a tam Mě najdete.

150. Proč Mi nabízíte to, co jsem pro vás stvořil? Proč Mi darujete květiny, když nejsou vaším dílem? Pokud Mi však přinášíte skutky lásky, milosrdenství, odpuštění, spravedlnosti a pomoci bližnímu, bude tento dar jistě duchovní a vznesou se k Otci jako pohlazení, jako polibek, který děti posílají svému Pánu ze země. (36, 26, 29)

151. Nechci také, abyste omezovali svou bohoslužbu na hmotné shromaždiště, neboť byste pak uvěznili svého ducha a nedovolili mu rozprostřít křídla, aby dosáhl věčnosti.

152. Oltář, který vám zanechávám, abyste na něm slavili bohoslužbu, kterou očekávám, je samotný život bez jakýchkoli omezení, nad rámec všech náboženství, všech církví a sekt, neboť je založen na duchovnu, na věčnosti, na božství. (194, 27-28)

Rozhovor mezi Bohem a člověkem

153. Dnes k vám přicházím s učením, které – jakmile je jednou pochopeno – je nejlehčí naplnit, i když se světu zdá, že je nemožné je uskutečnit. Učím vás bohoslužbě lásky k Bohu skrze váš život, vaše skutky a duchovní modlitbu, která není vyslovována na určitém místě, ani nepotřebuje kultovní úkony či obrazy, aby byla inspirována. (72, 21)

154. Zatímco lidé chtěli ve Mně poznat vzdáleného, nepřístupného Boha, Já jsem se rozhodl jim dokázat, že jsem jim bližší než řasy jejich očí.

155. Modlí se mechanicky, a když hned nevidí, že se splnilo vše, o co naléhavě prosili, volají sklesle: „Bůh nás nevyslyšel.“

156. Kdyby uměli se modlit, kdyby sjednotili srdce a rozum se svou duší, mohli by ve svém duchu slyšet božský hlas Pána a cítit, že Jeho přítomnost je jim velmi blízko. Ale jak chtějí pociťovat Mou přítomnost, když Mě prosí prostřednictvím vnějších obřadů? Jak by mohli dosáhnout toho, aby se jejich duše stala vnímavou, když dokonce uctívají svého Pána v obrazech, které jsou vytvořeny jejich rukama?

157. Chci, abyste pochopili, že jsem vám velmi blízko, že se se Mnou můžete snadno spojit, cítit Mě a přijímat Mé inspirace. (162, 17-20)

158. Cvičte se v tichosti, která pomáhá duchu najít svého Boha. Toto ticho je jako pramen poznání a všichni, kdo do něj vstoupí, jsou naplněni jasností mé moudrosti. Ticho je jako místo obklopené nezničitelnými zdmi, do kterého má přístup pouze duch. Člověk neustále nosí ve svém nitru vědomí o tajném místě, kde se může spojit s Bohem.

159. Není důležité, kde se nacházíte, všude se můžete spojit se svým Pánem, ať už jste na vrcholu

hory nebo v hloubi údolí, v ruchu města, v klidu domova nebo uprostřed boje. Když Mě budete hledat uvnitř svého svatostánku v hlubokém tichu svého povznesení, okamžitě se otevřou brány univerzálního a neviditelného chrámu, abyste se skutečně cítili v domě svého Otce, který je přítomen v každém duchu.

160. Když vás tísní bolest zkoušek a utrpení života ničí vaše city, když pociťujete vroucí touhu dosáhnout trochu pokoje, uchylte se do své ložnice nebo hledejte ticho, samotu polí; tam pozvedněte svou duši, vedeni Duchem, a ponořte se. Ticho je říše Ducha, říše, která je pro tělesné oči neviditelná.

161. V okamžiku vstupu do duchovní extáze dochází k probuzení vyšších smyslů, nastává intuice, rozjasňuje se inspirace, lze tušit budoucnost a duchovní život jasně rozpoznává to, co je vzdálené, a umožňuje to, co se dříve zdálo nedosažitelné.

162. Chcete-li vstoupit do ticha této svatyně, této pokladnice, musíte si sami připravit cestu, neboť pouze s opravdovou čistotou do ní budete moci proniknout. (22, 36-40)

163. Je nutné, aby se znovu zvedli moji proroci, aby napomínali lidstvo. Neboť zatímco existují národy, které se ničí, zaslepené ctižádostí a násilím, ti, kteří přijali mé světlo a nestranně soudí lidstvo, se bojí uchopit svůj úkol a předávat Blahou zvěst.

164. Kdyby lidé uměli modlit se duchem, slyšeli by můj hlas, přijímali by mé vnuknutí. Ale pokaždé, když se modlí, leží na jejich duchovních očích závoj, který jim zakrývá světlo mé přítomnosti. Musím k lidem přicházet v okamžicích, kdy jejich těla odpočívají, abych probudil jejich duši, zavolal na ni a promluvil s ní. Je to Kristus, který jako zloděj v hluboké noci proniká do vašeho srdce, aby v něm zasel své semeno lásky. (67, 29)

165. Naučte se modlit a zároveň meditovat, aby v každém z vás vyšlo najevo poznání a porozumění. (333, 7)

166. Spiritualita je svoboda. Proto ti, kteří Mě v současné době slyší a kteří pochopili smysl tohoto osvobozujícího učení, vidí, jak se před nimi otevírá široké údolí, v němž budou bojovat a svědčit o tom, že nastal čas, kdy Bůh, všemohoucí Stvořitel, přišel, aby zavedl dialog mezi Ním a člověkem. (239, 8)

167. Kristovo učení bylo duchovní, avšak člověk je obklopil obřady a formami, aby je přiblížil duším s nízkou úrovní povznesení.

168. Vstoupili jste do doby Ducha, velkých zjevení, v níž z každého kultu zmizí materializace, podvod a nedokonalost, v níž každý člověk prostřednictvím svého ducha pozná svého Boha, který je zcela Duchem. Tímto způsobem objeví formu dokonalého dialogu. (195, 77-78)

169. Jakmile se lidé naučí komunikovat s mým Duchem,

nebudou již potřebovat nahlížet do knih ani klást otázky.

170. Dnes se ještě ptají těch, o nichž se domnívají, že vědí více, nebo hledají spisy a knihy — v touze najít pravdu. (118, 37)

171. Kdybyste se naučili každý den na krátkou dobu meditovat a kdyby se vaše meditace týkala duchovního života, objevili byste nekonečné množství vysvětlení a obdrželi byste zjevení, která byste jiným způsobem získat nemohli.

172. Vaše duše již má dostatek světla, aby se Mě ptala a přijímala Mou odpověď. Duše člověka již dosáhla velké úrovně vývoje. Pozorujte své bližní z chudých poměrů, kteří navzdory svému nedostatku znalostí překvapují svými hlubokými postřehy a jasným způsobem, jakým si vysvětlují to, co je pro mnohé jiné nevysvětlitelné. Čerpají to snad z knih nebo ze škol? Ne. Ale z intuice nebo z nutnosti objevili dar meditace, který je součástí duchovní modlitby. Ve své odlehlosti, chráněni před vlivy a předsudky, objevili cestu, jak se spojit s Věčným, Duchovním, Pravým; a jedni více, druzí méně, všichni, kdo meditovali o skutečné podstatě života, přijali ve své mysli duchovní světlo. (340, 43-44)

173. Ptáte se Mě, v čem spočívá modlitba, a Já vám odpovídám: Dovolit, aby se váš duch volně vznesl k Otci; odevzdat se tomuto aktu s naprostou důvěrou a vírou; přijímat v srdci a v mysli dojmy, které byly zachyceny Duchem; s opravdovou pokorou přijímat vůli Otce. Kdo se takto modlí, raduje se v každém okamžiku svého života z mé přítomnosti a nikdy se necítí v nouzi. (286, 11)

174. V nejčistší části jeho bytosti, v duchu, v této době zapíšu svůj zákon, dám slyšet svůj hlas, postavím svůj chrám; neboť to, co není uvnitř člověka, co není v jeho duši, je, jako by neexistovalo.

175. Ať už se na mou počest staví obrovské hmotné kostely, ať už se Mi přinášejí slavnosti a obřady plné okázalosti – tato oběť se ke Mně nedostane, protože není duchovní. Každý vnější kult v sobě vždy nese marnivost a okázalost; skrytá oběť však – ta, kterou svět nevidí a kterou Mi přinášíte z ducha k duchu – se ke Mně dostává díky své skromnosti, upřímnosti, pravdivosti, jedním slovem: protože vzešla z ducha.

176. Vzpomeňte si na to Mé podobenství, které vám bylo dáno v „Druhém čase“ a které je známé jako podobenství o farizeji a celníkovi, a pochopíte, že Mé učení bylo po všechny časy stejné. (280, 68)

177. Víte, že někteří jsou milováni, aniž by si to zasloužili? Tak vás miluji. Dejte Mi svůj kříž, dejte Mi své trápení, dejte Mi své zmařené naděje, dejte Mi těžké břemeno, které nesete: já zvládnu všechny bolesti. Osvoboďte se od svého břemene, abyste byli šťastní; vstupte do svatyně mé lásky a buďte tichí před oltářem vesmíru, aby se

váš duch mohl s Otcem bavit tím nejkrásnějším jazykem: jazykem lásky. (228, 73)

Kapitola 18 – Dělá milosrdenstva a ústřední význam lásky

Zpětné požehnání dobrých skutků

1. Pozorujte všechny druhy lidského utrpení, bolesti a nouze a nechte své srdce, když vidíte bolest, která vás všude obklopuje, stát se stále soucitnějším.
2. Pokud v hloubi svého nitra cítíte velkorysou a ušlechtilou touhu konat dobro, nechte tento impuls převládnout a projevit se. Je to duše, která sděluje své poselství, protože našla své tělo ochotné a připravené. (334, 3-4)
3. Dbejte na to, aby činnost lásky stála na prvním místě mezi vašimi snahami, a nikdy nelitujte, že jste byli dobrodinní; neboť skrze tuto ctnost budete mít největší uspokojení a pocity štěstí ve svém životě a zároveň dosáhnete veškeré moudrosti, síly a povznesení, po nichž touží každá ušlechtilá duše.
4. Milosrdenstvím vůči svým bližním očistíte svou duši a tímto způsobem splatíte staré dluhy. Zkrášlíte svůj lidský život a povznesete svůj duchovní život.
5. Až jednou dorazíte k bráně, na kterou jednou všichni zaklepete, bude vaše blaženost velmi veliká, protože uslyšíte pozdrav, který vám přednese duchovní svět, který vás požehná a povolá k dílu obnovy a duchovnění. (308, 55-56)
6. Říkám vám: Požehnáni budiž ti z mých pracovníků, kteří jsou schopni ve svém srdci soucítit s utrpením těch, kteří ztratili svou svobodu nebo zdraví, a kteří je navštěvují a utěšují. Neboť jednoho dne se opět setkají – ať už v tomto nebo v jiném životě – a vy nevíte, zda tito nebudou mít více zdraví, větší svobodu a více světla než ti, kteří jim přinesli poselství lásky do vězení nebo do nemocnice. Pak se projeví ve své vděčnosti a podají ruku tomu, kdo jim ji podal v jiné době.
7. Ten okamžik, kdy jste přiblížili mé slovo k jejich srdci – ten moment, kdy jste jim pohladili čelo a nechali je myslet na Mě a cítit Mě, nebude nikdy vymazán z jejich duše, stejně jako v jejich mysli neupadne v zapomnění vaše tvář a váš bratrský hlas, a proto vás budou poznávat všude, kde se nacházíte. (149, 54-55)
8. Tak jako vás laská vánek a slunce, tak, můj lide, máte laskat své bližní. Toto je doba, v níž je hojně těch, kteří jsou v nouzi a trpí. Pochopte, že ten, kdo vás žádá o laskavost, vám uděluje milost být užiteční druhým a působit pro své spasení. Dává vám příležitost být milosrdní a tím se podobat svému Otci. Neboť člověk se narodil, aby rozséval po světě semeno dobra. Pochopte tedy, že ten, kdo vás prosí, vám prokazuje laskavost. (27, 62)

Skutečná a falešná dobročinnost

9. Ó učedníci, vaším nejvyšším úkolem bude činnost lásky! Často ji budete vykonávat skrytě, bez chlubení, aniž by levá ruka věděla, co udělala pravá. Ale budou příležitosti, kdy má být vaše činnost lásky viděna vašimi bližními, aby se naučili se na ní podílet.

10. Nebojte se o odměnu! Já jsem Otec, který spravedlivě odměňuje skutky svých dětí, aniž by na jediné zapomněl.

11. Řekl jsem vám, že když dáte sklenici vody s opravdovou láskou, nezůstane to bez odměny.

12. Blahoslavení jsou ti, kteří ke Mně, když ke Mně přijdou, řeknou: „Pane, za své skutky neočekávám žádnou odměnu; stačí mi samotná existence a vědomí, že jsem Tvé dítě, a již je můj duch naplněn štěstím.“ (4, 78-81)

13. Nechovejte sobecké touhy tím, že budete myslet jen na spásu své duše a na svou odměnu; neboť vaše zklamání bude velmi bolestné, až se ocitnete v duchovním světě, protože zjistíte, že jste si ve skutečnosti žádnou odměnu nezasloužili.

14. Abyste lépe pochopili, co vám chci říci, uvedu následující příklad: Existují a vždy existovali muži a ženy, kteří si dávali záležet na tom, aby konali dobročinné skutky mezi svými bližními, a přesto, když ke Mně přišli, nemohli Mi předložit žádné zásluhy pro svou duchovní blaženost. Jaký byl důvod? Dokážete si představit, že se stali obětí nespravedlnosti ze strany svého Otce? Odpověď je jednoduchá, učedníci: nemohli sklízet nic dobrého, protože jejich skutky nebyly upřímné. Neboť když natáhli ruku, aby něco dali, nikdy to nečinili z opravdového pocitu milosrdenství vůči tomu, kdo trpí, ale mysleli na sebe, na spásu své duše, na svou odměnu. Jedny k tomu vedl vlastní prospěch, jiné marnivost, a to není pravé milosrdenství, neboť nebylo ani upřímné, ani nezištné. Říkám vám, že ten, kdo v sobě nemá upřímnost a lásku, neséje pravdu a nezískává ani odměnu.

15. Zdánlivá dobročinnost vám může na zemi přinést mnohé uspokojení, které pramení z obdivu, který vzbuzujete, a z lichotek, které přijímáte; ale to, co je zdánlivé, se do mého království nedostane, tam se dostane pouze to, co je pravdivé. Tam se všichni dostanete, aniž byste mohli skrýt sebemenší skvrnu nebo nečestnost. Neboť než se budete moci dostavit před Boha, odložíte slavnostní pláště, koruny, insignie, tituly a vše, co patří světu, abyste se před nejvyšším Soudcem dostavili jako prosté duše, které skládají účty před Stvořitelem za úkol, který jim byl svěřen. (75, 22-24)

16. Kdo chce z lásky rád být užitečný svému bližnímu, věnuje se dobru na některé z mnoha cest, které život nabízí. Ví, že je lidskou bytostí, která by měla být připravena být využita božskou vůlí pro velmi vysoké cíle. Chci, abyste, ó učedníci, získali poznání, abyste

osvobodili od omylů ty, kteří ztratili cestu k duchovnímu rozvoji.
17. Pravá láska – ta, která přesahuje lidské city srdce, je plodem moudrosti. Hle, jak ve svých slovech zasévám moudrost do vašeho světa představ, a poté očekávám plody vaší lásky.
18. Existuje mnoho způsobů, jak konat dobro, mnoho způsobů, jak utěšovat a sloužit. Všechny jsou výrazem lásky, která je jediná – lásky, která je moudrostí ducha.
19. Někteří mohou kráčet cestou vědy, jiní cestou ducha, další mohou být vedeni city, ale souhrn všech těchto cest přinese duchovní harmonii. (282, 23-26)

Duchovní a hmotná činnost lásky

20. Jste-li materiálně chudí a z tohoto důvodu nemůžete pomoci svému bližnímu, netruchlete. Modlete se a Já způsobím, že tam, kde nic není, zazáří světlo a nastane mír.
21. Skutečná láska k bližnímu, z níž se rodí soucit, je tím nejlepším darem, který můžete potřebným poskytnout. Pokud při darování mince, chleba nebo sklenice vody nemáte pocit lásky k bližnímu – vpravdě, pravím vám, pak jste nic nedali, pak by pro vás bylo lepší se toho, co dáváte, nevzdávat.
22. Kdy chceš, ó lidstvo, poznat sílu lásky? Až dosud jsi nikdy nevyužilo tu sílu, která je původem života. (306, 32-33)
23. Neviděte ve všech, kteří vás obklopují, nepřátele, ale bratry. Nežádejte pro nikoho trest; buďte shovívaví, abyste dali příklad odpuštění a ve vašem duchu nevznikaly výčitky svědomí. Zavřete ústa a nechte Mě soudit vaši věc.
24. Uzdravujte nemocné, navraťte rozum zmateným. Zaháněite duchy, kteří zatemňují mysl, a postarejte se, aby oba znovu nalezli světlo, které ztratili. (33, 58-59)
25. Učedníci: Ten princip, který jsem vás učil v „Druhém čase“: milovat jeden druhého, se vztahuje na všechny činy vašeho života.
26. Někteří Mi říkají: „Mistře, jak mohu milovat své bližní, když jsem bezvýznamná bytost, jejíž život je vyplněn tělesnou prací?“
27. Těmto mým žákům, mým dětem, říkám: I při této fyzické práci, která se zdá být bezvýznamná, můžete milovat své bližní, pokud svou práci vykonáváte s touhou sloužit svým bližním.
28. Představte si, jak krásný by byl váš život, kdyby každý člověk pracoval s myšlenkou konat dobro a spojit své malé úsilí s úsilím ostatních. Vpravdě vám říkám, že by pak již nebylo utrpení. Pravdou však je, že každý pracuje pro sebe, myslí na sebe a nanejvýš ještě na své blízké.
29. Všichni musíte vědět, že nikdo nemůže být sám sobě dostačující a že potřebuje druhé. Všichni byste měli vědět, že jste hluboce spojeni s univerzálním posláním, které máte společně naplňovat – nikoli však spojeni pozemskými závazky, ale smýšlením, inspirací a ideály, jedním

slovem: vzájemnou láskou. Plodem toho pak bude blaho všech. (334, 35-37)

30. Říkám vám, učedníci, v mém zákoně lásky: Jestliže nemůžete konat dokonalé skutky, jako ty, které jsem konal v Ježíši, snažte se alespoň ve svém životě přiblížit se jim. Stačí mi vidět trochu dobré vůle, abyste mě napodobovali, a trochu lásky k vašim bližním, a již vám stojím po boku a zjevuji svou milost a svou moc na vaší cestě.

31. Nikdy nebudete v boji sami. Vždyť když vás nenechávám samotné, když vás tísní břemeno vašich hříchů – věříte snad, že vás opustím, když kráčíte svou cestou pod břemenem kříže této misie lásky? (103, 28-29)

Všeobecný význam lásky

32. Moje učení vám po všechna časy jasně ukazovalo, že vaší nejvnitřnější podstatou je láska.

33. Láska je podstatou Boha. Z této síly čerpají všechna stvoření, aby mohla žít; z ní vzešel život a celé stvoření. Láska je počátkem a cílem v určení všeho, co bylo stvořeno Otcem.

34. Tváří v tvář té síle, která vše pohání, osvětluje a oživuje, mizí smrt, rozplývá se hřích, mizí vášně, nečistoty jsou smývány a vše, co je nedokonalé, se naplňuje. (295, 32)

35. Zjevil jsem vám svou existenci a důvod vaší existence. Odhalil jsem vám, že oheň, který dává život a vše oživuje, je láska. Je to zdroj, z něhož vzešly všechny formy života.

36. Hleďte: z lásky jste se zrodili, z lásky existujete, z lásky nacházíte odpuštění a z lásky budete ve věčnosti. (135, 19-20)

37. Láska je původem a důvodem vaší existence, ó lidé. Jak byste mohli žít bez tohoto daru? Věřte Mi, je mnoho těch, kteří v sobě nosí smrt, a jiní, kteří jsou nemocní, jen proto, že nikoho nemilují. Léčivým balzámem, který zachránil mnohé, byla láska, a božským darem, který probouzí k pravému životu, který vykupuje a povznáší, je rovněž láska. (166, 41)

38. Milujte! Kdo nemiluje, nese v sobě hluboký smutek: smutek z toho, že nevlastní a necítí to nejkrásnější a nejvyšší v životě.

39. To je to, co vás Kristus učil svým životem a svou smrtí a co vám zanechal ve svém božském slově, shrnutém ve větě: „Milujte se navzájem tou láskou, kterou jsem vám prokázal.“

40. Přijde den, kdy ti, kteří nemilovali, se zbaví své hořkosti a předsudků, přijdou ke Mně a odpočinou si u Mě, kde se vrátí k životu, až uslyší mé milující slovo nekonečné něhy.

41. Amen, pravím vám, v lásce spočívá má síla, má moudrost a má pravda. Je jako nekonečně dlouhý žebřík, který se v různých podobách projevuje od nižších lidských bytostí až po nejvyšší duchy, kteří dosáhli dokonalosti.

42. Milujte, i když je to vaším způsobem, ale milujte neustále. Nenávidět, neboť nenávist

zanechává stopu smrti, zatímco z lásky se odpouští a každá zášť zaniká. (224, 34-36)

43. Říkám vám: Kdo neprojevuje svou lásku v nejvyšší formě a s absolutní upřímností, ten nemiluje. Nebude mít pravé poznání a bude vlastnit jen velmi málo. Kdo však miluje celou svou duší a všemi silami, které mu byly dány, ten bude v sobě nést světlo moudrosti a pocítí, že je ve skutečnosti vlastníkem všeho, co ho obklopuje; neboť to, co vlastní Otec, je také majetkem jeho dětí. (168, 11)

44. Láska vám dá moudrost k pochopení pravdy, kterou jiní marně hledají na hrbolatých cestách vědy.

45. Dovolte, aby vás Mistr vedl ve všech činech, slovech a myšlenkách. Připravujte se podle jeho laskavého a milujícího vzoru, pak zjevíte Božskou lásku. Tak se budete cítit blízko Bohu, protože budete s Ním v souladu.

46. Když budete milovat, podaří se vám být mírní, jako byl Ježíš. (21, 10-12)

47. Kdo miluje, rozumí; kdo se učí, má vůli; kdo má vůli, dokáže mnoho. Říkám vám, kdo nemiluje celou silou své duše, nebude mít ani duchovní povznesení, ani moudrost, ani nebude konat velká díla. (24, 41)

48. Nedovolte, aby se vaše srdce stalo domýšlivým, neboť symbolizuje oheň věčnosti Toho, z něhož vše vzešlo a kde vše znovu ožívá.

49. Duch využívá srdce, aby miloval skrze tělo. Pokud milujete pouze podle zákona hmoty, bude vaše láska pomíjivá, protože je omezená. Avšak pokud milujete duchovně, podobá se tento cit tomu Otcovu, který je věčný, dokonalý a neměnný.

50. Veškerý život a vše stvořené je ve vztahu k Duchu, protože On má věčný život. Neomezujte se, milujte Mě a milujte se navzájem, neboť máte tu Boží jiskru „bytí“, která nezná hranic v lásce, která je samotným Bohem. (180, 24-26)

51. Stoupejte po stezce, která vás vede na vrchol hory, a s každým vaším krokem budete lépe rozumět mým pokynům a stále více se zdokonalovat ve výkladu božského poselství.

52. Co je jazykem Ducha? Je to láska. Láska je univerzálním jazykem všech duchů. Nevidíte, že i lidská láska mluví? Často nepotřebuje slova, mluví lépe skrze činy, skrze myšlenky. Jestliže se již lidská láska projevuje takto – jaká pak bude její řeč, až se zdokonalíte v mých zákonech? (316, 59-60)

53. Když uvažujete o tom, že Já jsem moudrost – ta moudrost pramení z lásky. Když Mě poznáváte jako soudce – to soudnictví je založeno na lásce. Když Mě považujete za mocného – má moc spočívá na lásce. Víte-li, že jsem věčný – má věčnost pochází z lásky, protože ta je život a život činí duše nesmrtelnými.

54. Láska je světlo, je život a poznání. A toto semeno jsem vám dal od počátku věků – jediné, které

jsem jako dokonalý rolník zasel na pole, jimiž jsou vaše srdce. (222. 23)

Vysoká moc lásky

55. Ó muži a ženy světa, kteří jste ve svém bádání zapomněli na jedinou věc, která vás může učinit moudrými a šťastnými: zapomněli jste na lásku, která vše inspiruje – lásku, která dokáže vše a vše proměňuje! Žijete uprostřed bolesti a temnoty; neboť jelikož nepraktikujete lásku, kterou vás učím, způsobujete si své tělesné či duševní utrpení.

56. Abyste objevili a pochopili má poselství, musíte být nejprve ze srdce dobří a laskaví – ctnosti, které jsou v každé duši přítomny od okamžiku jejího stvoření; ale abyste mohli pocítit pravý, vznešený pocit lásky , musíte se zduchovnit tím, že budete pěstovat své dobré city; avšak v životě jste chtěli mít všechno, jen ne duchovní lásku. (16, 31-32)

57. Vždy jste měli vůdce, kteří vás učili síle lásky. Byli to vaši pokročilejší bratři, s větším poznáním mého zákona a větší čistotou ve svých skutcích. Dali vám příklad síly, lásky a pokory, když vyměnili svůj život plný bloudění a hříchů za existenci zasvěcenou dobru, oběti a aktivní lásce k bližnímu.

58. Od dětství až do vysokého věku máte jasné vzory všeho, čeho lze dosáhnout láskou, i utrpení, které způsobuje nedostatek lásky k bližnímu; ale vy – necitlivější než skály – jste nepochopili, jak se poučit z nauk a příkladů, které vám dává každodenní život.

59. Pozorovali jste někdy, jak i dravci jemně reagují na volání lásky? Stejným způsobem mohou reagovat živly, síly přírody – vše, co existuje v hmotném i duchovním světě.

60. Proto vám říkám, abyste vše požehnali láskou, ve jménu Otce a Stvořitele vesmíru.

61. Žehnat znamená nasytit. Žehnat znamená cítit dobro, vyslovit je a předávat dál. Žehnat znamená vše, co vás obklopuje, 254 kapitola 18, nasytit myšlenkami lásky. (14, 56-60)

62. Amen, pravím vám, že láska je neměnná síla, která pohání vesmír. Láska je původ a smysl života.

63. Nyní zahajuji dobu duchovního vzkříšení pro všechny — dobu, v níž nechám rozkvést to požehnané semeno lásky, které jsem z výšin kříže rozptýlil na svět a tím vám oznámil, že pokud se lidé budou milovat, jak jsem vás učil, „smrt“ bude ze světa odstraněna a místo ní bude nad lidmi vládnout život a projevovat se ve všech jejich skutcích. (282, 13-14)

V. Formy zjevení a působení Boha

Kapitola 19 – Trojice Boží

Jednota Boha s Kristem a Duchem Svatým

1. Světlo mého slova sjednotí lidi v tomto Třetím čase. Moje pravda zazáří v každé mysli a tím odstraní rozdíly ve vyznáních víry a kultech.
2. Zatímco dnes mě někteří milují v Jehovovi a popírají Krista, jiní mě milují v Kristu a neznají Jehovu; zatímco někteří uznávají mou existenci jako Ducha Svatého, jiní se hádají a rozdělují kvůli mé Trojici.
3. A nyní se ptám tohoto lidstva a těch, kteří je duchovně vedou: Proč se od sebe distancujete, když se všichni hlásíte k pravému Bohu? Milujete-li Mě v Jehovovi, jste v pravdě. Milujete-li Mě skrze Krista – On je cesta, pravda a život. Milujete-li Mě jako Ducha Svatého, přibližujete se ke světlu.
4. Máte pouze jediného Boha, pouze jediného Otce. Neexistují tři božské osoby, které by existovaly v Bohu, ale pouze jeden Božský Duch, který se lidstvu zjevil během tří různých vývojových stupňů. Při pronikání do této hloubky věřilo lidstvo ve své dětinskosti, že vidí tři osoby, kde existuje pouze jediný Božský Duch. Když tedy uslyšíte jméno Jehova, myslete na Boha jako na Otce a Soudce. Když myslíte na Krista, rozpoznávejte v něm Boha jako Mistra, jako Lásku; a když se snažíte proniknout k původu Svatého Ducha, vězte, že není nikdo jiný než Bůh, když zjevuje svou nezměrnou moudrost takovým učedníkům, kteří jsou dále pokročilí.
5. Kdybych našel lidstvo „prvního věku“ duchovně tak vyvinuté, jak je dnes, zjevil bych se mu jako Otec, jako Mistr a jako Duch Svatý; pak by lidé neviděli tři božství tam, kde je pouze jedno. Ale oni nebyli schopni správně vyložit mé učení a byli by zmateni a drželi by se stranou mé cesty, aby si i nadále vytvářeli přístupné a malé bohy podle svých představ.
6. Jakmile lidé tuto pravdu pochopí a přijmou, bude jim líto, že se navzájem nepoznali kvůli omylu, kterému by se s trochou lásky vyhnuli.
7. Jestliže Kristus je láska, můžete pak věřit, že je nezávislý na Jehovovi, když já jsem přece láska?
8. Jestliže Duch Svatý je moudrost, věříte snad, že tento Duch existuje nezávisle na Kristu, když já jsem přece moudrost? Myslíte si, že „Slovo“ a Duch Svatý jsou dvě různé věci?
9. Stačí znát jen něco z toho, co Ježíš učil lidstvo, abyste pochopili, že existoval jen jeden Bůh a že navždy bude jen jeden. Proto jsem skrze něj řekl: „Kdo zná Syna, zná Otce, protože on je ve mně a já v něm.“ Později, když oznamoval, že se v jiné době vrátí k lidem, neřekl jen: „Vrátím se“, ale slíbil, že pošle Ducha Svatého, Ducha Utěšitele, Ducha pravdy.
10. Proč by měl Kristus přijít odděleně od Ducha Svatého? Copak by nemohl ve svém Duchu přinést pravdu, světlo a útěchu? (1, 66-70, 73-76)

11. Já jsem váš Mistr; avšak nehledejte Mě odděleně od Otce, neboť Já jsem Otec.
12. Mezi Synem a Duchem Svatým není žádný rozdíl, neboť Duch Svatý a Syn jsou jediný Duch, a tím jsem Já.
13. Viděte v mých zjeveních napříč všemi časy jediného Boha, který vás učil prostřednictvím mnohých a rozmanitých lekcí: jedinou knihu s mnoha stránkami. (256, 4)

Tři způsoby Božího zjevení

14. Nyní znáte důvod, proč se Otec zjevoval po etapách, a chápete také omyl lidí ohledně pojmu Trojice.
15. Nepokoušejte se již ve své představivosti dávat Mi tělesnou podobu, neboť v mém Duchu neexistuje žádná podoba, stejně jako nemá podobu inteligence, láska nebo moudrost.
16. Říkám vám to, protože mnozí si Mě představují v podobě starce, když myslí na Otce; já však nejsem starý muž, neboť jsem mimo čas, můj Duch nemá věk.
17. Když myslíte na Krista, okamžitě si ve své mysli vytváříte fyzický obraz Ježíše. Ale říkám vám, že Kristus, Božská láska zrozená v těle, mé Slovo, které se stalo člověkem, se po opuštění fyzického těla spojil s mým Duchem, z něhož vzešel.
18. Když však mluvíte o Duchu Svatém, používáte symbol holubice, abyste se ho pokusili nějakým způsobem představit. Ale já vám říkám, že doba symbolů pominula a že z tohoto důvodu, když se cítíte pod vlivem Ducha Svatého, přijímáte ho jako vnuknutí, jako světlo ve vašem duchu, jako jasnost, která rozptyluje nejistoty, tajemství a temnoty. (39, 42, 44-47)
19. Z věku na věk mají lidé o Mně stále jasnější představu. Ti, kteří Mě poznali skrze Krista, mají představu blíže pravdě než ti, kteří Mě znají pouze skrze Mojžíšovy zákony. Ten Bůh, kterého lidské zástupy následovaly a poslouchaly ze strachu před Jeho spravedlností, byl později hledán jako Otec a Mistr, když v jejich srdcích vyklíčilo semeno Kristovy lásky. (112, 3)
20. Stojím nad časy, nad vším stvořeným, můj Božský Duch nepodléhá vývoji. Jsem věčný a dokonalý – ne jako vy, kteří máte počátek, kteří podléháte zákonům vývoje a navíc nad svou existencí pociťujete plynutí času.
21. Neříkejte tedy, že Otec patří pouze k jedné době, Kristus k jiné a Duch Svatý zase k jiné. Neboť Otec je věčný a nepatří k žádné době, ale časy patří jemu, a Kristus, když zmizel jako člověk, je sám Bůh, stejně jako Duch Svatý, který není nikdo jiný než váš vlastní Otec, jenž mezi vámi připravuje svou nejvyšší formu zjevení, to znamená bez pomoci jakéhokoli pozemského prostředníka. (66, 43)
22. Vysvětlil jsem vám, že to, co nazýváte Otcem, je absolutní moc Boha, Všeobecného Stvořitele, jediného nestvořeného; že Ten, koho nazýváte „Synem“, Kristus, to znamená zjevení dokonalé lásky

Otce k jeho stvořením, a že to, co nazýváte „Svatým Duchem“, je moudrost, kterou vám Bůh v této době posílá jako světlo, v níž je váš duch schopen lépe porozumět mým zjevením.

23. Toto světlo Ducha Svatého, tato Boží moudrost, bude brzy vládnout v tomto třetím věku, jehož vznik vidíte, a osvětlí myšlení lidstva, které potřebuje duchovnost, žízní po pravdě a hladoví po lásce.

24. Stejně tak je pravdou, lidu, že se lidem zjevil jediný Bůh, i když ve třech různých aspektech: Hledáte-li v dílech Otce v tom prvním věku lásku, najdete ji; a hledáte-li světlo moudrosti, objevíte je rovněž, stejně jako v dílech a slovech Kristových nenarazíte jen na lásku, ale také na sílu a moudrost. Co by tedy bylo divného na tom, kdybyste v dílech Ducha Svatého v této době objevili jak sílu, zákon a moc, tak i lásku, něhu a léčivý balzám? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Zákon, láska, moudrost – to jsou tři formy zjevení, v nichž jsem se člověku ukázal, aby měl na své cestě vývoje pevné přesvědčení a úplné poznání svého Stvořitele. Tyto tři fáze zjevení se od sebe liší, ale všechny mají jeden a tentýž původ a ve svém souhrnu představují absolutní dokonalost. (165, 56)

26. Ve Mně je Soudce, Otec a Mistr – tři různé fáze zjevení v jediné bytosti, tři centra síly a jediná podstata bytí: láska. (109, 40)

27. Já jsem Jehova, který vás po všechny časy osvobodil od smrti. Já jsem ten jediný Bůh, který k vám promlouval po všechny časy. Kristus je mé „Slovo“, které k vám promlouvalo skrze Ježíše. On vám řekl: „Kdo zná Syna, zná Otce.“ A Duch Svatý, který k vám dnes promlouvá, jsem rovněž Já; neboť existuje pouze jeden Duch Svatý, pouze jedno „Slovo“, a to je mé.

28. Poslouchejte, moji učedníci: V „Prvním věku“ jsem vám dal Zákon, ve druhém jsem vás učil lásce, s níž byste měli vykládat ta přikázání, a nyní, v tomto třetím věku, vám posílám Světlo, abyste pronikli do smyslu všeho, co vám bylo zjeveno.

29. Proč tedy chcete za každou cenu objevit tři božství tam, kde existuje pouze jeden Božský Duch, který je můj?

30. Dal jsem prvním lidem Zákon, a přesto jsem Mojžíšovi oznámil, že pošlu Mesiáše. Kristus, skrze něhož jsem vám dal své „Slovo“, vám řekl, když se jeho poslání již chýlilo ke konci: „Vracím se k Otci, od něhož jsem vyšel.“ Řekl vám také: „Otec a já jsme jedno.“ Poté vám však slíbil, že vám pošle Ducha pravdy, který podle mé vůle a v souladu s vaším vývojem osvětlí tajemství mých zjevení.

31. Kdo však může vnést světlo do mých tajemství a vysvětlit tato mystéria? Kdo kromě Mě může rozlomit pečetě knihy mé moudrosti?

32. Amen, pravím vám, Duch Svatý, kterého v současné době považujete za něco odlišného od Jehovy a Krista, není nic jiného než moudrost,

kterou zjevuji vašemu duchu, abyste mohli pochopit, vidět a cítit pravdu. (32, 22-27)

33. Spojte ve svém rozumu a duchu má zjevení jako Bůh, která vám zvěstují zákon; moje zjevení jako Otce, která vám odhalují mou nekonečnou lásku, a moje učení jako Mistra, která vám zjevují mou moudrost, pak z toho všeho získáte esenci, božský záměr: abyste ke Mně přišli po stezce duchovního světla — něco víc než jen zvěstování pro vás. Chci vás vést do svého vlastního království, kde jsem vám vždy přítomný, navždy ve vás. (324, 58)

34. Nebude to poprvé, co se lidé budou snažit vyložit božské zjevení nebo získat jasno v něčem, co se jejich očím jeví jako tajemství. Již v „Druhém čase“ se lidé po mé kázatelské činnosti na světě radili o osobnosti Ježíše a chtěli vědět, zda je božský, či nikoli, zda je jedno s Otcem, či je od něj odlišnou osobou. Všemi možnými způsoby posuzovali a zkoumali mé učení.

35. Nyní budu opět předmětem výkladů, diskusí, sporů a zkoumání.

36. Bude se zkoumat, zda byl Duch Kristův, když se zjevil, nezávislý na Duchu Otce; a budou i jiní, kteří budou říkat, že to byl Duch Svatý, kdo promlouval, a ne Otec ani Syn.

37. Avšak to, co nazýváte „Svatým Duchem“, je Boží světlo, a to, co nazýváte „Synem“, je jeho „Slovo“. Když tedy zde slyšíte toto Slovo, když využíváte mé učení o „Druhém čase“ nebo když přemýšlíte o zákoně a zjeveních „Prvního času“, uvědomte si, že jste v přítomnosti jediného Boha, slyšíte jeho Slovo a přijímáte světlo jeho Ducha. (216, 39-42)

Bůh jako Stvořitelský duch a Otec

38. Já jsem podstatou všeho stvořeného. Vše žije díky mé nekonečné moci. Já jsem v každém těle a v každé podobě. Já jsem v každém z vás, ale musíte se připravit a být vnímaví, abyste Mě mohli cítit a objevit.

39. Jsem dech života pro všechny bytosti, protože Já jsem život. Proto jsem vám dal pochopit, že když jsem přítomen ve všech vašich dílech, není nutné vytvářet Můj obraz z hlíny nebo mramoru, abyste Mě uctívali nebo se cítili blízko Mně. Toto nepochopení sloužilo pouze k tomu, aby svedlo lidstvo k modlářství.

40. Na základě mého slova tušíte harmonii, která existuje mezi Otcem a vším stvořeným, chápete, že jsem esencí, která živí všechny bytosti, a že jste součástí Mě Samého. (185, 26-28)

41. Duch Otce je neviditelný, ale zjevuje se v nekonečně mnoha podobách. Celý vesmír je pouze hmotným projevem Božství. Vše stvořené je odrazem pravdy.

42. Obklopil jsem existenci duší, které jsou dětmi mé Božskosti, v závislosti na místě, kde přebývají, řadou životních forem, do nichž jsem vložil moudrost, krásu, životní sílu a smysl, abych každému z těchto

příbytků dal nejviditelnější důkaz mé existence a představu o mé moci. Upozorňuji vás, že smysl života spočívá v lásce, ve vědění, v poznání pravdy. (168, 9-10)

43. Učedníci, ze Mne vzešly tři podstaty: božská, duševní a hmotná. Jako Stvořitel a Vlastník všeho stvořeného mohu k vám promlouvat božským a zároveň srozumitelným způsobem. Jelikož hmotná podstata vzešla ze Mne, mohu svůj hlas a své slovo znít i fyzicky, abych se lidem stal srozumitelným.

44. Já jsem dokonalá věda, původ všeho, příčina všech příčin a světlo, které vše osvětluje. Stojím nad vším stvořeným, nad veškerou učeností. (161, 35-36)

45. Nyní je čas porozumění, osvícení duše a rozumu, v němž Mě člověk konečně bude duchovně hledat, protože pozná, že Bůh není ani osoba, ani fantazijní představa, ale neomezený a absolutní univerzální Duch. (295, 29)

Kristus, láska a Slovo Boží

46. Než se Otec v Ježíši zjevil lidstvu, poslal vám svá zjevení, přičemž se ohlížel o hmotné formy a události. Pod jménem „Kristus“ jste poznali Toho, který zvěstoval Boží lásku mezi lidmi; avšak když přišel na zem, již dříve se zjevil jako Otec, a proto nemáte říkat, že se Kristus narodil na světě — narodil se Ježíš, tělo, v němž Kristus přebýval.

47. Zamyslete se a nakonec Mně porozumíte a uznáte, že Kristus byl již před Ježíšem, neboť Kristus je Boží láska. (16, 6-7)

48. Zde jsem s vámi a dávám vám sílu, abyste bojovali za věčný mír vaší duše. Ale vpravdě vám říkám, že ještě dříve, než Mě lidstvo poznalo, již jsem vás osvěcoval z nekonečna a již jsem promlouval k vašim srdcím. Neboť jelikož jsem jedno s Otcem, vždy jsem byl v Něm. Musely uplynout celé věky, než mě svět přijal v Ježíši a uslyšel Slovo Boží, ačkoli vám musím říci, že ne všichni, kdo tehdy slyšeli mé učení, měli potřebný duchovní vývoj, aby v Kristu pocítili Boží přítomnost. (300, 30)

49. V Jehovovi jste věřili, že poznáváte krutého, strašného a mstivého Boha. Poté vám Pán poslal, aby vás osvobodil od vašeho omylu, Krista, svou Božskou lásku, abyste „poznali Syna a poznali Otce“; a přesto si nevědomé lidstvo, znovu zapletené do svých hříchů, myslí, že vidí rozhněvaného a uraženého Ježíše, který jen čeká na příchod těch, kteří ho zranili, do „duchovního údolí“, aby jim řekl: „Odejděte ode mě, neznám vás“; a aby je okamžitě nechal trpět nejkrutějšími muky na věčnosti.

50. Je čas, abyste pochopili smysl mých učení, abyste neupadli do omylů. Božská láska vám nebude bránit, abyste ke Mně přišli; avšak pokud nenapravíte své chyby, bude to neúprosný soudce vašeho svědomí, který vám řekne, že nejste hodni vstoupit do království světla. (16, 46-47)

51. Chci, abyste byli jako váš Mistr, abyste se mohli právem nazývat mými učedníky. Mé dědictví spočívá v lásce a moudrosti. Byl to Kristus, kdo k vám přišel, a je to Kristus, kdo k vám v tuto chvíli promlouvá; nesnažte se však oddělit Mě od Boha ani Mě vidět mimo Něho, neboť Já jsem a vždy jsem byl jedno s Otcem.

52. Řekl jsem vám, že Kristus je Božská láska; nesnažte se proto oddělit Mě od Otce. Myslíte si snad, že je Otcem bez lásky ke svým dětem? Jak vás to napadlo? Je na čase, abyste to pochopili.

53. Nikdo se nemá stydět nazývat Boha, Stvořitele, Otcem, neboť to je jeho pravé jméno. (19, 57-58)

54. V Ježíši spatřil svět svého Boha, který se stal člověkem. Lidé od něj dostávali pouze lekce lásky, učení nekonečné moudrosti, důkazy dokonalé spravedlnosti, ale nikdy slovo násilí, čin ani známku zášti. Podívejte se místo toho, jak moc byl urážen a vysmíván. Měl v rukou moc a veškerou sílu, jakou nemá celý svět, ale bylo nutné, aby svět poznal svého Otce v jeho pravé podstatě, v jeho pravé spravedlnosti a milosrdenství.

55. V Ježíši viděl svět Otce, který vše obětuje pro své děti, aniž by za to cokoli požadoval pro sebe; Otce, který s nekonečnou láskou odpouští nejtěžší urážky, aniž by se kdy mstil, a Otce, který místo toho, aby vzal život svým dětem, které Ho urážejí, jim odpouští a svou krví jim vytyčuje cestu k jejich duševnímu spasení. (160, 46-47)

56. Jako člověk byl Ježíš vaším ideálem a ztělesněním dokonalosti; abyste v něm měli vzor hodný následování, chtěl jsem vás naučit, čím musí být člověk, aby se stal podobným svému Bohu.

57. Je jeden Bůh a Kristus je s Ním jedno, protože On je „Slovo“ Božství, jediná cesta, kterou můžete dojít k Otci všeho stvořeného. (21, 33-34)

58. Učedníci, Kristus je nejvyšším projevem božské lásky, je světlem, které je životem v oblastech ducha; světlem, které proráží temnotu a před každým duchovním zrakem odhaluje pravdu, rozplétá tajemství, otevírá dveře a ukazuje cestu k moudrosti, věčnosti a dokonalosti duší. (91, 32)

Duch Svatý – Boží pravda a moudrost

59. V moudrosti spočívá léčivá síla a útěcha, po které vaše srdce touží. Proto jsem vám kdysi slíbil Ducha pravdy jako Ducha útěchy.

60. Je však nezbytně nutné mít víru, abyste nezůstali stát na cestě vývoje a necítili strach z zkoušek. (263, 10-11)

61. Toto je věk světla, v němž Božská moudrost, která je světlem Ducha Svatého, osvětlí i ty nejskrytější kouty srdce a duše. (277, 38) (Viz také verše kapitol 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Kapitola 20 – Maria, Boží mateřská láska

Pozemská existence Marie v pokoře

1. Maria je květinou mé nebeské zahrady, jejíž podstata byla vždy v mém Duchu.
2. Vidíte tyto květiny, které skromně skrývají svou krásu? Taková byla a je i Maria: nevyčerpatelný pramen krásy pro toho, kdo ji dokáže vnímat v čistotě a úctě, a poklad dobroty a něhy pro všechny bytosti.
3. Maria procházela světem a skrývala svou božskou podstatu; věděla, kdo je a kdo je její Syn, ale místo aby se chlubila touto milostí, prohlásila se pouze za služebnici Nejvyššího, za nástroj Pánových záměrů. (8, 42-43, 46)
4. Marie věděla, že počne mocnějšího a většího krále než všichni králové země. Korunovala se snad proto královnou mezi lidmi? Hlásaly snad její rty na náměstích, ulicích, v prostých chatrčích či v palácích, že se stane matkou Mesiáše, že z jejího lůna vzejde „jediný Syn“ Otce?
5. Jistěže ne, můj lide: v ní byla největší pokora, mírnost a milost, a zaslíbení se naplnilo. Její srdce lidské matky bylo naplněno radostí a již před porodem – v tomto okamžiku i poté po celý život Syna – byla nejlaskavější matkou, která duchovně znala Ježíšovo poslání, misi, kterou měl mezi lidmi splnit, a důvod, proč přišel. Nikdy se tomuto poslání nebránila, neboť měla podíl na tom samém díle.
6. Když občas prolila slzy, byl to pláč lidské matky, byla to tělesná přirozenost, která cítila bolest v Synovi, ve svém vlastním těle.
7. Byla však učednicí Mistra, svého Syna? Ne. Marie se od Ježíše nemusela nic učit. Byla v samotném Otci a vtělila se pouze proto, aby splnila ten krásný a náročný úkol.
8. Omezovalo se to vznešené mateřské srdce pouze na lásku k jejímu nejmilovanějšímu synovi? Jistěže ne; skrze to malé lidské srdce se mateřské srdce zjevovalo v útěše a vznešených slovech, v radách a dobrodiních, v zázracích, ve světle a v pravdě.
9. Nikdy se nevystavovala na odiv, nikdy špatně nepochopila slova Mistra. Ale stejně jako byla u nohou jeslí, které jí sloužily jako kolébka, tak byla i u nohou kříže, na kterém zemřel Syn, Mistr, Otec celého stvoření, a vydechl naposledy jako člověk.
10. Tak naplnila své poslání jako lidská matka a dala všem matkám a všem lidem vznešený příklad. (360, 28-31)

Marie a Ježíš

11. Lidé se často ptali, proč se Ježíš, i poté, co byl ukřižován, ukázal hříšnici Magdaléně a poté navštívil své učedníky, zatímco o tom, že by navštívil svou matku, nic nevíme. Na to vám říkám, že nebylo nutné, abych se Marii zjevil stejným způsobem, jako jsem to učinil u těch

ostatních. Neboť spojení mezi Kristem a Marií existovalo vždy, již předtím, než byl svět.
12. Skrze Ježíše jsem se zjevil lidstvu, abych zachránil hříšníky, a po ukřižování jsem se jim dal spatřit, abych oživil víru těch, kteří mě potřebovali. Ale vpravdě vám říkám, že Marie – jako člověk, má milující matka – se nemusela očistit od žádné poskvrny a nemohla mít ani žádný nedostatek víry, protože věděla, kdo je Kristus, ještě dříve, než Mu nabídla své mateřské lůno.
13. Nebylo nutné zlidšťovat mého Ducha, abych navštívil tu, která mě s tou samou čistotou a mírností, s jakou mě přijala do svého lůna, vrátila do říše, z níž jsem přišel. Kdo však mohl znát způsob, jakým jsem k ní promlouval v její samotě, a božskou něhu, kterou ji obklopoval můj Duch?
14. Tak odpovídám těm, kteří Mi položili tuto otázku, protože si často mysleli, že první Ježíšova návštěva měla směřovat k Jeho matce.
15. Jak odlišná musela být forma, v níž jsem se zjevil Marii, od té, kterou jsem použil, abych se zjevil Magdaléně a svým učedníkům. (30, 17-21)

Panenství Marie

16. Na vrcholu hory, na které se nachází Mistr, je také Marie, univerzální Matka – ta, která se v „Druhém čase“ stala ženou, aby se zázrak vtělení „Božího Slova“ stal skutečností.
17. Člověk často soudil a zkoumal Marii i způsob, jakým se Ježíš narodil, a tyto soudy roztrhaly roucho čistoty mateřského ducha, jehož srdce vylilo svou krev na svět.
18. V této době jsem odhrnul závoje neznáma, abych odstranil pochybnosti nevěřících a dal jim poznání duchovních nauk.
19. Lidé z mé pravdy, která je jako cesta, vytvořili mnoho vedlejších cest, na nichž se většinou ztrácejí. Zatímco jedni hledají přímluvu Nebeské Matky a druzí ji nepoznávají, její plášť lásky a něhy všechny navždy zahaluje.
20. Od počátku věků jsem zjevoval existenci Duchovní Matky, o níž proroci mluvili ještě předtím, než přišla na svět. (228, 1-5)
21. Marie byla poslána, aby zjevila svou ctnost, svůj vzor a svou dokonalou božskost. Nebyla ženou jako všechny ostatní mezi lidmi. Byla ženou jiného ražení a svět pozoroval její život, poznal její způsob myšlení a cítění, věděl o čistotě a půvabu její duše i těla.
22. Je příkladem skromnosti, pokory, nesobeckosti a lásky. Avšak ačkoli byl její život známý tehdejšímu světu i následujícím generacím, je mnoho těch, kteří neuznávají její ctnost, její panenství. Nedokážou si vysvětlit skutečnost, že byla zároveň pannou i matkou. Důvodem je to, že člověk je od přírody nevěřící a neumí posuzovat božská díla s probuzeným duchem. Kdyby studoval Písmo a ponořil se do inkarnace Marie a života jejích

předků, nakonec by věděl, kým je. (221, 3)
23. Nejcitlivější Boží láska k jeho stvořením nemá žádnou podobu*. Přesto v Druhém čase přijala podobu ženy v Marii, matce Ježíše.
** Podoba Marie známá z mariánských zjevení je proto třeba považovat pouze za krátkodobě přijatou duchovní podobu zjevení.*
24. Pochopte, že Marie existovala vždy, neboť její podstata, její láska, její citlivost byly vždy v Božství.
25. Kolik teorií a omylů vytvořili lidé o Marii! O jejím mateřství, jejím početí a její čistotě. Jak moc při tom rouhali!
26. V den, kdy skutečně pochopí tu čistotu, řeknou si: „Bylo by pro nás lepší, kdybychom se nikdy nenarodili." Slzy ohně budou hořet v jejich duších. Tehdy je Marie zahalí do své milosti, Božská Matka je ochrání svým pláštěm a Otec jim odpustí a s nekonečnou láskou řekne: „Bděte a modlete se, neboť já vám odpouštím a skrze vás odpouštím a žehnám světu." (171, 69-72)

Příklad Marie pro ženy

27. Život vašeho Mistra je vzorem pro všechny lidi. Jelikož však ženám chybělo poučení o jejich úloze jako matek, byla jim seslána Maria jako ztělesnění božské něhy, která se zjevila mezi lidmi jako žena, aby vám rovněž dala svůj božský vzor pokory. (101, 58)
28. Požehnané ženy: I vy patříte k mému apoštolskému sboru. Mezi duchem muže a vaším duchem není žádný rozdíl, i když jste tělesně odlišné a i když je úkol obou stran odlišný.
29. Vezměte si za mistra svého ducha Ježíše a následujte ho po cestě, kterou vytyčila jeho láska. Učiňte si jeho slovo svým vlastním a obejměte jeho kříž.
30. K vašemu duchu mluvím stejnými slovy, jakými mluvím k mužům, protože jste duchovně rovni. Nicméně – pokud vaše ženské srdce hledá vzor, který by napodobovalo; pokud potřebujete dokonalé příklady jako oporu, abyste se v životě zdokonalily, vzpomeňte si na Marii, sledujte ji během celého jejího života na zemi.
31. Byla to vůle Otce, aby skromný život Marie byl zaznamenán mými učedníky, kteří ji znali po celou dobu jejího působení a hovořili s ní.
32. Ten život – skromný pro toho, kdo ho zná – byl od narození až do konce na světě zářivý. Mnoho stránek láskyplného poučení napsala Maria pokorou svého ducha, svou nekonečnou citlivostí, čistotou svého srdce, svou láskou k lidstvu, což vyjadřovala spíše mlčením než slovy, protože věděla, že tím, kdo má k lidem promlouvat, je Kristus.
33. Mariin duch byl samotnou mateřskou láskou vycházející od Otce, aby dal lidstvu dokonalý příklad pokory, poslušnosti a mírnosti. Její cesta světem byla stopou světla. Její život byl prostý, vznešený a čistý. V ní se naplnila

proroctví, která ohlašovala, že Mesiáš se narodí z panny.
34. Jen ona mohla v svém lůně nést Boží semeno, jen ona byla hodna zůstat po splnění svého úkolu vůči Ježíši jako duchovní matka lidstva.
35. Proto je Marie vaším dokonalým vzorem, ženy. Ale obraťte se k ní a berte si ji za vzor v jejím mlčení, v jejích skutcích pokory, v nekonečném sebezapření z lásky k potřebným, v její tiché bolesti, v jejím soucitu, který vše odpouští, a v její lásce, která je přímluvou, útěchou a sladkou oporou.
36. Panny, manželky, matky, sirotky nebo vdovy, osamělé ženy, které máte srdce prodchnuté bolestí – nazývejte Marii svou milující a starostlivou matkou, vzývejte ji v myšlenkách, přijímejte ji v duchu a vnímejte ji v srdci. (225, 46-54)

Marie jako přímluvkyně, utěšitelka a spoluvykupitelka lidí

37. Marie tiše procházela světem, ale naplňovala srdce pokojem, přimlouvala se za potřebné, modlila se za všechny a nakonec prolila slzy odpuštění a soucitu nad nevědomostí a zlobou lidí. Proč byste se neměli obrátit na Marii, chcete-li přijít k Pánu, když jste skrze ni přijali Ježíše? Nebyli snad Matka a Syn sjednoceni v hodině smrti Vykupitele? Nemísila se v tom okamžiku krev Syna se slzami Matky? (8, 47)
38. Z kříže jsem světu odkázal knihu života a duchovní moudrosti – knihu, která měla být v průběhu staletí, věků a epoch lidmi vykládána a chápána. Proto jsem řekl Marii, otřesené bolestí, u paty kříže: „Ženo, toto je tvůj syn“, přičemž jsem pohledem ukázal na Jana, který v tom okamžiku ztělesňoval lidstvo, avšak lidstvo proměněné v dobrého Kristova učedníka, lidstvo duchovně povznesené.
39. Také k Janovi jsem se obrátil se slovy: „Synu, toto je tvá matka“ – slova, která vám nyní vysvětlím.
40. Marie ztělesňovala čistotu, poslušnost, víru, citlivost a pokoru. Každá z těchto ctností je příčkou žebříku, po kterém jsem sestoupil na svět, abych se stal člověkem v lůně té svaté a čisté ženy.
41. Ta něha, ta čistota a láska jsou božským lůnem, v němž je oplodněno semeno života.
42. Ten žebřík, po kterém jsem sestoupil k vám, abych se stal člověkem a přebýval mezi svými dětmi, je stejný jako ten, který vám nabízím, abyste po něm vystoupili ke Mně a proměnili se z lidí v duchy světla.
43. Marie je žebřík, Marie je mateřské lůno. Obraťte se k ní a setkáte se se Mnou. (320, 68-73)
44. Zanechal jsem vám Marii u paty kříže, na tom vrchu, který přijal mou krev a slzy Matky. Tam zůstala v očekávání svých dětí, neboť to bude ona, kdo jim sňme kříž z ramen a ukáže jim cestu do nebe. (94, 73)
45. Mariino poselství bylo poselstvím útěchy, něžné péče, pokory a naděje. Musela přijít na zem, aby dala poznat svou

mateřskou podstatu a nabídla své panenské lůno, aby v něm „Slovo“ se stalo člověkem.
46. Její poslání však na zemi neskončilo. Za hranicemi tohoto světa byla její pravá vlast, odkud může rozprostřít plášť soucitu a péče nad všemi svými dětmi, odkud může sledovat kroky těch, kteří zbloudili, a vylévat svou nebeskou útěchu na trpící.
47. Mnoho století předtím, než se měla Marie narodit, aby – stala se člověkem v ženě – naplnila božské určení, ji ohlašoval Boží prorok. Skrze něj jste se dozvěděli, že panna počne a porodí syna, který se bude jmenovat Immanuel, což znamená: Bůh s námi.
48. V Marii, ženě bez poskvrny, na kterou sestoupil Duch nebeské mateřské lásky, se naplnilo božské zaslíbení, které bylo ohlášeno prorokem.
49. Od té doby ji svět zná a lidé i národy vyslovují její jméno s láskou a ve své bolesti po ní touží jako po matce.
50. Nazýváte ji Matkou Bolestnou, protože víte, že svět vrazil meč bolesti do jejího srdce, a z vaší představivosti nezmizí ta bolestná tvář a ten výraz nekonečného smutku.
51. Dnes vám chci říci, že byste měli ze svých srdcí odstranit ten věčný obraz bolesti a místo toho myslet na Marii jako na laskavou, usmívající se a milující matku, která působí duchovně a pomáhá všem svým dětem, aby se vyvíjely vzhůru po cestě vytyčené Mistrem.
52. Uvědomujete si nyní, že Mariino poslání se neomezovalo pouze na mateřství na zemi? Ani její zjevení v „Druhém čase“ nebylo jediné, ale je jí vyhrazena nová epocha, v níž bude k lidem promlouvat z ducha k duchu.
53. Můj učedník Jan, prorok a jasnovidec, viděl ve svém vytržení ženu oděnou sluncem, pannu, zářící světlem.
54. Tato žena, tato panna, je Maria, která ve svém lůně již nepočne nového Spasitele, ale celý svět lidí, kteří se v ní budou živit láskou, vírou a pokorou, aby následovali božské stopy Krista, Mistra veškeré dokonalosti.
55. Prorok viděl, jak ta žena trpěla, jako by rodila; avšak ta bolest byla bolestí očištění lidí, smíření duší. Až bolest pomine, v duších se rozjasní a radost naplní ducha vaší Univerzální Matky. (140, 44-52)

Božská přirozenost Marie

56. Plášť vaší Nebeské Matky poskytuje světu od věčnosti stín a láskyplně chrání mé děti, které jsou také jejími dětmi. Marie jako Duch se nenarodila na světě; její mateřská podstata byla vždy součástí Mě.
57. Ona je manželkou mé čistoty, mé svatosti. Byla mou dcerou, když se stala ženou, a mou matkou, když přijala „Vtělené Slovo“. (141, 63-64)
58. Maria je ve své podstatě božská, její Duch je jedno s Otcem a se Synem. Proč ji tedy soudí jako

člověka, když byla vyvolenou dcerou, která byla lidstvu od počátku věků ohlášena jako čisté stvoření, v němž se vtělí „Boží Slovo“?
59. Proč tedy člověk rouhá a pochybuje o mé moci a bez úcty zkoumá má díla? Důvodem je to, že se neprohloubil do mého božského učení, nepřemýšlel o tom, co říkají Písma, ani se nepodřídil mé vůli.
60. Dnes, v „Třetím čase“, pochybuje rovněž o tom, že se Maria zjevuje lidem. Ale já vám říkám, že má podíl na všech mých dílech, protože je ztělesněním nejněžnější lásky, která přebývá v mém Božském Duchu. (221, 4-6)
61. Maria je Duch, který se s Božstvím spojil natolik, že tvoří jeden z jeho aspektů, jak jej představují tři formy zjevení: Otec, Slovo a Světlo Ducha Svatého. V tomto smyslu je Maria tím Božím Duchem, který zjevuje a ztělesňuje božskou péči. (352, 76)
62. Kolik lidí doufá, že se dostanou do nejvyššího nebe, aby poznali Marii, kterou si vždy představují v lidské podobě jako ženu, kterou byla na světě, jako matku Krista, který se stal člověkem, a kterou si představují jako královnu na trůnu, krásnou a mocnou.
63. Ale já vám říkám, že již nemáte ve své mysli ztělesňovat Božství. Marie, vaše duchovní matka, existuje; ale ona nemá podobu ženy ani žádnou jinou podobu. Ona je svatá a milující něha, jejíž milosrdenství se rozprostírá až do nekonečna. Ona vládne v duších, ale její vláda je vládou pokory, milosrdenství a čistoty. Ale ona nemá trůn, jak si to lidé představují.
64. Je krásná, ale její krása je taková, že si ji nedokážete představit ani s tou nejkrásnější tváří. Její krása je nebeská a vy nikdy nebudete schopni pochopit to, co je nebeské. (263, 30)

Všeobecné vyzařování Marie

65. Marie, vaše Univerzální Matka, žije ve Mně a svým milovaným dětem daruje nejněžnější laskání. Byla ve vašich srdcích, aby v nich zanechala svůj mír a připravila svatyni. Marie bdí nad světem a rozprostírá nad ním svá křídla jako skřivan, aby jej chránila od jednoho pólu k druhému. (145, 10)
66. V mé Božskosti žije láska, která se přimlouvá; je to Maria. Kolik srdcí, která zůstala uzavřena víře, se skrze ni otevřela pokání a lásce! Její mateřská podstata je přítomna v celém stvoření, všichni ji vnímají, a přesto ji mnozí s otevřenýma očima popírají. (110, 62)
67. Ti, kdo popírají božskou mateřskost Marie, popírají jedno z nejkrásnějších zjevení, které Božství dalo lidem.
68. Ti, kdo uznávají božství Krista a popírají Marii, nevědí, že se vzdávají nejcitlivějšího a nejmilejšího rysu, který v mé božskosti existuje.
69. Kolik je těch, kteří se domnívají, že znají Písmo, a přece nic nevědí, protože nic nepochopili. A kolik je těch, kteří navzdory svému

přesvědčení, že objevili jazyk stvoření, žijí v omylu.
70. Mateřský duch působí láskyplně ve všech bytostech, jeho obraz můžete spatřit všude. Jeho božská mateřská láska padla jako požehnané semeno do srdcí všech stvoření a každé říše přírody je jejím živým svědectvím a každé mateřské srdce je oltářem postaveným před touto velkou láskou. Marie byla božským květem a plodem byl Ježíš. (115, 15-18)

Kapitola 21 – Všemohoucnost, všudypřítomnost Boha a jeho spravedlnost

Boží moc

1. Jestliže současný člověk se vší svou vědou není schopen podrobit prvky přírody své vůli – jak by pak mohl vnutit svou moc duchovním silám?
2. Stejně jako nebeská tělesa ve vesmíru následují svůj neměnný řád, aniž by je lidská vůle mohla přimět ke změně jejich dráhy nebo určení, tak ani řád, který existuje v duchovním světě, nemůže nikdo změnit.
3. Já jsem stvořil den a noc, to znamená, že Já jsem světlo a nikdo jiný než Já je nemůže zadržet. Totéž platí pro duchovní svět. (329, 31-33)
4. Pokud ve Mne věříte, můžete se spolehnout, že má moc je nekonečně větší než hřích lidí a že proto se člověk a jeho život musí změnit, jakmile hřích ustoupí před světlem pravdy a spravedlnosti.
5. Dokážete si představit život na tomto světě, až budou lidé jednou plnit Boží vůli? (88, 59-60)
6. Pro Mě nemůže být pokání lidské bytosti, její obroda a její spása nemožné. Pak bych nebyl všemohoucí a člověk by byl silnější než Já. Považujete Mou moc za slabší než sílu, kterou má zlo v lidech? Považujete temnotu v člověku za nadřazenou božskému světlu? Nikdy! Říká Mi vaše srdce.
7. Uvědomte si: Mým úkolem je, poté, co jsem vám dal bytí, vést vás k dokonalosti a sjednotit vás všechny v jedinou duchovní rodinu; a nezapomeňte, že má vůle se naplní nade vším.
8. Já, Božský Sázec, vkládám své semeno lásky nepozorovatelně do každé duše. Jen já vím, kdy toto semeno v celém lidstvu vyklíčí, a jen já dokážu s nekonečnou trpělivostí čekat na plody svého díla. (272, 17-19)
9. Nechci vás svou velikostí ponižovat ani se jí chlubit, ale přesto vám ji ukazuji, nakolik je to mou vůlí, abyste pociťovali nejvyšší radost z toho, že máte za Otce Boha veškeré moci, moudrosti a dokonalosti.
10. Radujte se z myšlenky, že nikdy nezažijete konec mé moci a že čím vyšší bude vývoj vaší duše, tím lépe mě poznáte. Kdo by nesouhlasil s tím, že nikdy nedosáhne velikosti svého Pána? Copak jste na zemi nesouhlasili s tím, že jste ve

srovnání se svým pozemským otcem mladší? Copak jste mu ochotně nepřiznali zkušenosti a autoritu? Copak jste se neradovali, když jste viděli, že máte za otce muže, který je silnější než vy – hrdého, statečného a plného ctností? (73, 41-42)

11. Co znamená síla lidí ve srovnání s mou mocí? Co může odpor materialistických národů proti nekonečné síle duchovnosti? Nic!

12. Dovolil jsem, aby člověk došel až na hranici svého toužení po moci a až na vrchol své pýchy, aby sám zjistil, že dar svobodné vůle, kterým ho Otec obdařil, představuje pravdu.

13. Až však dosáhne této hranice, otevře své oči světlu a lásce a skloní se před mou přítomností, podmaněn jedinou absolutní mocí a jedinou univerzální moudrostí, která patří vašemu Bohu. (192, 53)

Boží přítomnost ve všem stvořeném

14. Nemám žádné určité ani omezené místo, kde bych v nekonečnu přebýval, neboť má přítomnost je ve všem, co existuje, jak v božském, tak v duchovním či hmotném. Nemůžete o Mně říci, v jakém směru leží Mé království; a když pozvednete svůj zrak k výšinám a upřete jej k nebi, činíte tak pouze symbolicky. Neboť vaše planeta se neustále otáčí a každým pohybem vám nabízí nové úseky nebe a nové výšiny.

15. Tím vším vám chci říci, že mezi vámi a Mnou není žádná vzdálenost a že jediné, co vás ode Mne odděluje, jsou vaše nedovolené skutky, které stavíte mezi Mé dokonalé zákon a váš duch.

16. Čím větší je vaše čistota, čím vznešenější jsou vaše skutky a čím pevnější je vaše víra, tím blíže, tím vroucněji a tím přístupněji pro vaše modlitby Mě budete cítit.

17. Stejně tak: čím více se vzdalujete od dobra, od spravedlnosti, od toho, co je dovolené, a oddáváte se materialismu temného a sobeckého života, tím více Mě budete muset cítit stále dál od sebe. Čím více se vaše srdce vzdaluje od plnění mého zákona, tím necitlivější bude k mé božské přítomnosti.

18. Pochopte, proč v této době zvěstuji své slovo v této podobě a připravuji vás na dialog z ducha k duchu.

19. Protože jste věřili, že jsem nekonečně vzdálený, nechápali jste, jak ke Mně přijít. Vyhledal jsem vás, abych vám dal pocítit svou božskou přítomnost a dokázal vám, že mezi Otcem a jeho dětmi neexistují žádné prostory ani vzdálenosti, které by je oddělovaly. (37, 27-32)

20. Pokud si myslíte, že jsem opustil svůj trůn, abych se vám zjevil, jste v omylu; neboť ten trůn, který si představujete , neexistuje. Trůny jsou pro marnivé a pyšné lidi.

21. Jelikož je můj Duch nekonečný a všemocný, nepřebývá na žádném konkrétním místě: je všude, na

všech místech, v duchovním i v hmotném světě. Kde by tedy měl být ten trůn, který mi připisujete?
22. Přestaňte Mi přisuzovat hmotnou tělesnou podobu na trůnu, podobnou těm pozemským, osvoboďte Mě od lidské podoby, kterou Mi vždy přisuzujete, přestaňte snít o nebi, které váš lidský rozum nedokáže pochopit. Když se od toho všeho osvobodíte, bude to, jako byste rozbili řetězy, které vás svazovaly, jako by se před vašima očima zřítila vysoká zeď, jako by se zhoustlá mlha rozplynula a umožnila vám spatřit horizont bez hranic a nekonečné, zářící nebeské klenby, které jsou však přístupné vašemu duchu.
23. Jedni říkají: Bůh je v nebi, jiní: Bůh přebývá v záhrobí. Ale oni nevědí, co říkají, ani nerozumějí tomu, čemu věří. Je pravda, že „bydlím“ v nebi; ale ne na tom konkrétním místě, které jste si představovali: Bydlím v nebi světla, moci, lásky, moudrosti, spravedlnosti, blaženosti, dokonalosti. (130, 30, 35-36)
24. Moje univerzální přítomnost naplňuje vše, na žádném místě ani v žádném prostoru vesmíru není prázdnota, vše je Mnou prostoupeno. (309, 3)
25. Řekl jsem vám, že jsem vám tak blízko, že znám i ty nejskrytější vaše myšlenky, že jsem všude, kde jste vy, protože jsem všudypřítomný. Jsem Světlo, které osvěcuje váš rozum inspiracemi nebo světelnými myšlenkami.
26. Jsem ve vás, neboť jsem Duch, který vás oživuje, svědomí, které vás soudí. Jsem ve vašich smyslech a ve vašem těle, neboť jsem v celém stvoření.
27. Cítíte Mě stále více ve vás a ve všem, co vás obklopuje, aby, až přijde okamžik opustit tento svět, jste plně vstoupili do duchovního života a ve vaší duši nebyla žádná rozrušenost způsobená dojmy, které by mohl zanechat smyslový svět; a abyste se o krok přiblížili ke Mně, který jsem zdrojem nekonečné čistoty, z níž budete věčně pít. (180, 50-52)
28. Víte, jaký je původ toho světla, které je obsaženo ve slovech vyslovených z úst mluvčích? Jeho původ je v dobru, v božské lásce, ve vesmírném světle, které vychází od Boha. Je to paprsek nebo jiskra toho zářícího Všeho bytí, které vám dává život; je to část nekonečné síly, která vše pohání a pod níž vše vibruje, pohybuje se a neustále krouží. Je to to, čemu říkáte božské vyzařování , je to světlo Božího Ducha, které osvětluje a oživuje duše.
29. Toto vyzařování má vliv jak na duši, tak na tělo, jak na světy, tak na lidi, rostliny a všechny bytosti stvoření. Je duchovní pro ducha, je hmotná pro hmotu, je inteligence pro rozum, je láska v srdcích. Je to vědění, je to talent a je to sebereflexe, je to instinkt, je to intuice a stojí nad smysly všech bytostí podle jejich řádu, jejich povahy, jejich druhu a jejich stupně

vývoje. Ale původ je jediný: Bůh; a její podstata jediná: láska. Co tedy může být nemožného na tom, že osvěcuji rozum těchto stvoření, abych vám poslal poselství duchovního světla?

30. Rostliny přijímají životodárné záření, které jim posílá můj Duch, aby nesly ovoce. Hvězdy přijímají sílu, kterou na ně vyzařuje můj Duch, aby mohly kroužit po svých drahách. Země, která je současným, živým svědectvím, přístupným všem vašim smyslům, nepřetržitě přijímá záři života, která z jejího lůna přináší tolik zázraků. Proč by tedy mělo být nemožné, aby člověk, v jehož bytosti jako drahokam září přítomnost Ducha, v čemž spočívá jeho podobnost se Mnou, přijímal přímo z mého Ducha do svého Ducha božské vyzařování, které je duchovním semenem, jenž má v něm přinést ovoce? (329, 42-44)

31. Ani jeden z vašich vzdechů nezůstane v nebi nevyslyšen, každá modlitba nachází odezvu ve Mně, žádná z vašich strastí či životních krizí nezůstává bez povšimnutí Mé otcovské lásky. 280 Kapitola 21 Vše vím, vše slyším, vše vidím a ve všem jsem přítomen.

32. Protože si lidé myslí, že jsem se od nich kvůli jejich hříchům odvrátil, cítí se nakonec ode Mne vzdáleni. Ó lidská nevědomost, která přinesla tolik hořkosti na jejich rty! Vězte, že kdybych se vzdálil od kteréhokoli ze svých stvoření, toto by okamžitě přestalo existovat. Ale to se nestalo, ani se to nestane, neboť když jsem vám dal Ducha, obdařil jsem vás všechny věčným životem. (108, 44-45)

Rány osudu

33. Nezlořečte zkouškám, které tíží vás i celé lidstvo, neříkejte, že jsou trestem, hněvem nebo pomstou Boží, neboť pak se dopouštíte rouhání. Říkám vám, že právě tyto zkoušky přibližují lidstvo stále více ke spásnému přístavu.

34. Nazývejte je spravedlností, pokáním nebo lekcemi, pak to bude přesné a správné. Hněv a pomsta jsou lidské vášně, které jsou vlastní takovým bytostem, které jsou ještě daleko od duševního klidu, harmonie a dokonalosti. Není spravedlivé, abyste mé lásce k vám, která určuje všechna má díla, dávali vulgární jméno „trest“ nebo nedůstojné jméno „pomsta“.

35. Uvědomte si, že jste se dobrovolně vydali na trnité cesty nebo do temných propastí a že jste neposlouchali mé láskyplné volání ani hlas svého svědomí, a proto bylo nutné, aby vám na pomoc přišla bolest, aby vás probudila, zastavila, přivedla k rozumu a nechala vás vrátit se na pravou cestu. (181, 6-8)

36. Já vás netrestám; ale já jsem spravedlnost a jako taková ji nechávám pocítit každého, kdo porušuje má přikázání. Neboť Věčný vám dal poznat svůj zákon, který nikdo nemůže změnit.

37. Hle, jak člověk v těžké zkoušce naříká, když se propadá do nezměrně hluboké propasti, když

vidí, jak jeho žena pláče nad ztrátou milovaných bytostí, jak jsou děti zbaveny obživy a jak domovy upadají do bídného utrpení. Je zděšen svým neštěstím, zoufá si; ale místo aby se modlil a činil pokání ze svých hříchů, bouří se proti Mně a říká: „Jak je možné, že mě Bůh takto trestá?“, zatímco Božský Duch ve skutečnosti rovněž roní slzy kvůli bolesti svých dětí a jeho slzy jsou krví lásky, odpuštění a života.

38. Amen, pravím vám: Vzhledem k vývoji, kterého lidstvo dosáhlo, nezávisí zlepšení jeho situace v této době pouze na mém milosrdenství. Je obětí sebe sama, nikoli však mého trestu. Neboť můj zákon a mé světlo září v každém svědomí.

39. Má spravedlnost sestupuje, aby vytrhala každý plevel* i s kořeny, a dokonce i přírodní síly se projevují jako vykonavatelé této spravedlnosti. Pak se zdá, jako by se vše spojilo, aby člověka vyhladilo, ačkoli to má sloužit jeho očištění. Ale někteří se tím nechají zmást a říkají: „Když musíme snášet takovou bolest – k čemu pak vůbec přicházíme na tento svět?“, aniž by uvažovali o tom, že bolest a hřích nepocházejí ode Mne.

** Z jiného, podobného Kristova slova vyplývá, že tímto „plevelem“ nejsou míněni lidé, ale jejich zlé a neřestné pudy a sklony.*

40. Člověk je zodpovědný za to, že zůstává v nevědomosti o tom, co je spravedlnost a co je pokání. Odtud pramení nejprve jeho vzpoura a poté jeho rouhání. Pouze ten, kdo prozkoumal mé učení a dodržuje můj zákon, již není schopen obviňovat svého Otce. (242, 19-21)

Boží spravedlnost

41. Jste jako keře, které mají někdy tak suché a nemocné větve, že potřebují bolestivé prořezání, aby se odstranily jejich nemocné části a mohly se znovu uzdravit.

42. Když má spravedlnost lásky odstraní z lidského stromu nemocné větve, které poškozují jeho srdce, napraví ho.

43. Když má být člověku uříznuta část těla, vzdychá, třese se a zbaběle se chová, i když ví, že se to děje proto, aby bylo odstraněno to, co je nemocné, co je mrtvé a ohrožuje to, co ještě může žít.

44. I růže, když jsou prořezávány, prolévají svou mízu jako slzy bolesti; ale poté se pokryjí nejkrásnějšími květy.

45. Má láska ořezává nekonečně vyšší způsobem zlo v srdcích mých dětí, přičemž se někdy obětuji sám.

46. Když mě lidé ukřižovali, obdařil jsem své katy svou dobrotou a odpuštěním a dal jsem jim život. Svými slovy i svým mlčením jsem je naplnil světlem, bránil jsem je a zachránil. Tak ořezávám zlo, odrážím je svou láskou a bráním a zachraňuji pachatele. Ta odpuštění byla, jsou a navždy budou prameny spásy. (248, 5)

47. Nemohu nad vámi vynést rozsudek, který by byl těžší než váha vašich provinění. Proto vám říkám,

že se nemáte čeho bát ode Mne, ale od sebe samých.

48. Jen já sám znám závažnost, rozsah a význam vašich prohřešků. Lidé se neustále nechávají ovlivnit vnějším dojmem, protože nejsou schopni proniknout do srdcí svých bližních. Já však nahlížím do srdcí a mohu vám říci, že ke Mně přišli lidé, kteří se přiznali k těžkým prohřeškům a byli plni lítosti, protože Mě urazili, avšak shledal jsem je čistými. Naproti tomu přišli jiní a řekli Mi, že nikdy nikomu neublížili, ale Já jsem věděl, že lžou. Neboť ačkoli jejich ruce nezašpinila krev jejich bližního, krev jejich obětí, kterým přikázali vzít život, se vylila na jejich duši. Jsou to ti, kteří házejí kameny a přitom skrývají ruku. Když jsem ve svém zjevení vyslovil slova „zbabělý“, „falešný“ nebo „zrádce“, celá jejich bytost se zachvěla a často se vzdálili z mé lekce, protože cítili pohled, který je soudil. (159, 42-43)

49. Kdyby v božské spravedlnosti nebyla přítomna největší láska Otce, kdyby jeho spravedlnost neměla tento původ, toto lidstvo by již neexistovalo, jeho hřích a jeho neustálé přestupky by vyčerpaly božskou trpělivost; ale to se nestalo. Lidstvo žije dál, duše se stále inkarnují a na každém kroku, v každém lidském skutku se projevuje má spravedlnost, která je láskou a nekonečným milosrdenstvím. (258, 3)

50. Ponořte se do mého slova, abyste se, jako mnozí, nenechali zmást skutky mé božské spravedlnosti, když s mocí trestám ty, kteří se dopustili jen lehkého prohřešku, a naopak zdánlivě odpouštím těm, kteří se dopustili těžkého přestupku.

51. Mistr vám říká: Když s mocí trestám toho, kdo se zdánlivě dopustil jen lehkého prohřešku, činím tak proto, že znám slabost duší, a pokud se tyto odchýlí od cesty plnění zákona, může to být první krok, který je vede ke zkáze. Ale když odpouštím druhým těžký přestupek, děje se tak proto, že vím, že velký přestupek je pro duši důvodem k stejně velkému pokání.

52. Nesuďte, neodsuzujte, ani si v myšlenkách nepřejte, aby se moje spravedlnost snesla na ty, kteří mezi národy způsobují krveprolití. Myslete jen na to, že jsou stejně jako vy mými dětmi, mými stvořeními, a že za své velké zločiny budou muset odčinit velkými pokáními. Vpravdě vám říkám: Právě ti, na které ukazuješ prstem jako na ty, kteří nemilosrdně zničili mír a uvrhli vás do chaosu, se v nadcházejících časech stanou velkými mírotvůrci, velkými dobrodinci lidstva.

53. Krev milionů obětí volá ze země po mé božské spravedlnosti, ale nad lidským soudem to bude ta moje, která dosáhne každé duše, každého srdce.

54. Lidská spravedlnost neodpouští, nevykupuje, nemiluje. Moje miluje, odpouští, vykupuje, probouzí k novému životu, povznáší a osvěcuje; a právě ty, kteří způsobili lidstvu

tolik bolesti, vykoupím a zachráním tím, že je nechám projít jejich velkým pokáním, které bude tavicí pecí, v níž budou očištěni a zcela probuzeni pro hlas svého svědomí, aby mohli nahlédnout až na nejhlubší dno svých skutků. Nechám je projít stejnou cestou, jakou nechali projít své oběti, své národy. Ale nakonec dosáhnou duševní čistoty, aby se mohli vrátit na zem, aby znovu vybudovali vše, co bylo zničeno, aby obnovili vše, co bylo zničeno. (309, 16-18)

55. Měli byste vědět, že váš Otec vás nesoudí až tehdy, když k vám přijde smrt, ale že tento soud začíná, jakmile si uvědomíte svá skutky a pocítíte volání svého svědomí.

56. Můj soud je nad vámi vždy. Na každém kroku, ať už v lidském životě, nebo ve vašem duchovním životě, podléháte mému soudu; ale zde na světě, v tělesném obalu, se duše stává necitlivou a hluchou k volání svědomí.

57. Soudím vás, abych vám pomohl otevřít oči pro světlo, abych vás osvobodil od hříchu a vysvobodil z bolesti.

58. Ve svém soudu nikdy nepočítám urážky, které jste Mi mohli způsobit, neboť v mém soudu se nikdy neprojevuje zášť, pomsta, ani trest.

59. Když bolest proniká do vašeho srdce a zasahuje vás na nejcitlivějším místě, děje se tak proto, aby vás upozornila na nějakou chybu, kterou pácháte, aby vám pomohla pochopit mé poučení a předala vám nové a moudré učení. V základu každé z těchto zkoušek je vždy přítomna má láska.

60. V některých případech jsem vám dovolil pochopit příčinu zkoušky, v jiných nemůžete najít smysl toho varování mé spravedlnosti, a to proto, že v díle Otce a v životě vaší duše existují hluboká tajemství, která lidský rozum nedokáže rozluštit. (23, 13-17)

61. Dávno pominula doba, kdy vám bylo řečeno: „Jakým měřítkem měříte, takovým budete měřeni.“ Kolikrát byl tento zákon použit k pomstě zde na zemi a k odsunutí každého pocitu lásky k bližnímu stranou!

62. Nyní vám říkám, že jsem uchopil tuto míru spravedlnosti a budu vás jí měřit podle toho, jak jste měřili vy, ačkoli musím vysvětlujícím způsobem dodat, že v každém z mých soudů bude přítomen Otec, který vás velmi miluje, a Spasitel, který přišel pro vaši spásu.

63. Je to člověk, kdo svými skutky vynáší svůj rozsudek, někdy strašný, a je to váš Pán, kdo vám poskytuje pomoc, abyste našli způsob, jak můžete snášet své pokání.

64. Amen, pravím vám, chcete-li se vyhnout příliš bolestivému pokání, pokání včas a dejte svému životu nový směr upřímnou obnovou, skutky lásky a milosrdenství vůči svým bratřím.

65. Pochopte, že Já jsem brána spásy – brána, která nikdy nebude zavřena pro všechny, kdo Mě hledají s opravdovou vírou. (23, 19-23)

66. Nyní vidíte, že božská spravedlnost spočívá v lásce, nikoli v trestu, jako je ten váš. Co by se s vámi stalo, kdybych použil vaše vlastní zákony, abych vás soudil – přede Mnou, před Nímž neplatí žádný vnější zdání ani falešné argumenty?

67. Kdybych vás soudil podle vaší zloby a uplatňoval vaše strašně přísné zákony – co by se s vámi stalo? Pak byste Mě oprávněně prosili, abych projevil milost.

68. Ale nemusíte se bát, neboť má láska nikdy neuschne, ani se nemění, ani nepomine. Vy však jistě pomine, zemřete a znovu se narodíte, odejdete a pak se zase vrátíte, a tak kráčíte svou poutní cestou, až přijde den, kdy poznáte svého Otce a podřídíte se jeho Božskému zákonu. (17, 53)

Kapitola 22 – Láska, péče a milost Boží

Láska Nebeského Otce

1. Nedivte se, že vás má láska navzdory vašim hříchům následuje všude. Všichni jste mé děti. Na tomto světě jste měli obraz božské lásky v lásce svých rodičů. Můžete se k nim otočit zády, neuznávat jejich autoritu, neposlouchat jejich příkazy a nevnímat jejich rady; svými zlými skutky můžete způsobit ránu v jejich srdcích, můžete způsobit, že jejich oči vyschnou od tolika pláče, že se na jejich spáncích objeví bílé vlasy a jejich tváře budou poznamenány stopami utrpení; ale nikdy nepřestanou vás milovat a budou pro vás mít jen požehnání a odpuštění.

2. Ale jestliže tito rodiče, které jste měli na zemi a kteří nejsou dokonalí, vám dali tak velké důkazy čisté a vznešené lásky – proč se tedy divíte, že Ten, který stvořil tato srdce a dal jim ten úkol být rodiči, vás miluje dokonalou láskou? – Láska je nejvyšší pravda. Kvůli pravdě jsem se stal člověkem a kvůli pravdě jsem jako člověk zemřel. (52, 27)

3. Má láska vás nemá udivovat, ale ani o ní nepochybujte, když zažíváte, že ve světě často vypijete velmi hořký kalich.

4. Člověk může hluboko klesnout, být naplněn temnotou nebo váhat s návratem ke Mně. Ale pro všechny přijde okamžik, kdy Mě pocítí ve svém vlastním bytí, již Mě nebudou vnímat jako vzdáleného a nebudou Mě považovat za cizince ani popírat Mou existenci, Mou lásku a Mou spravedlnost. (52, 30)

5. Nechci vás před sebou vidět jako obžalované, chci vás vždy považovat za své děti, kterým je má otcovská láska vždy připravena pomoci. Stvořil jsem vás ke slávě svého Ducha a abyste byli ve Mně šťastní. (127, 41)

6. Naučte se mě milovat, uvědomte si, jak vás má láska navzdory vašim přestupkům a hříchům následuje všude, aniž byste se mohli vyhnout jejímu vlivu nebo jí uniknout. Uvědomte si: čím těžší jsou vaše

prohřešky, tím větší je mé milosrdenství vůči vám.

7. Zlovolnost lidí by chtěla mou lásku odrazit, ale nemůže proti ní nic zmoci, protože láska je univerzální síla, božská moc, která vše stvořila a vše pohání.

8. Důkazem všeho, co vám říkám, je to, co jsem vám dal, když jsem se mezi vámi zjevil v této době, kdy se lidstvo ztratilo v propasti svého hříchu. Moje láska nemůže pociťovat odpor k lidskému hříchu, ale pouze soucit.

9. Poznejte Mě, přijďte ke Mně, abyste si smyli své skvrny v křišťálově čistém prameni Mé milosrdenství. Proste, proste, a bude vám dáno. (297, 59–62)

10. Na okamžik se lidé domnívají, že jsou Mne tak nehodni, že nechápou, že je mohu tak velmi milovat. A když se jednou smíří s tím, že žijí daleko od svého Otce, budují si život podle svých vlastních představ, vytvářejí si své zákony a zakládají své náboženské společenství. Proto je jejich překvapení veliké, když Mě vidí přicházet. Pak se ptají: „Miluje nás náš Otec opravdu tak moc, že hledá takový způsob, jak se nám sdělit?“

11. Lidé, mohu vám jen říci, že to, co je mé, nenechám zahynout, a vy jste moji. Miloval jsem vás ještě předtím, než jste byli, a budu vás milovat navěky. (112, 14-15)

Boží péče a pomoc

12. Učedníci, dal jsem vám všechna učení, která duše ve svém vývoji potřebuje.

13. Blahoslavení jsou ti, kdo poznávají pravdu, neboť oni rychle najdou „cestu“. Ostatní božská učení vždy odmítají, protože se jim jejich skutky zdají být nadřazené mým.

14. Miluji vás všechny. Jsem pastýř, který volá své ovce, sjednocuje je a počítá a chce jich mít každý den více — který je krmí a hladí, pečuje o ně a raduje se, když vidí, že je jich mnoho, ačkoli někdy pláče, když vidí, že ne všechny jsou poslušné.

15. Taková jsou vaše srdce: Mnozí z vás přicházejí ke Mně, ale jen málo je těch, kteří Mě skutečně následují. (266, 23-26)

16. Vezměte svůj kříž a následujte Mě v pokoře. Věřte, že – zatímco budete někomu poskytovat útěchu, přinášet srdci pokoj nebo duši světlo – Já se postarám o vše, co souvisí s vaším hmotným životem, a nic nezanedbám.

17. Věřte, že když mluvím k vašemu duchu, nahlížím také do vašeho srdce, abych v něm objevil jeho starosti, potřeby a touhy. (89, 6-7)

18. Neexistují žádné rasy ani kmeny, jakkoli vám mohou připadat nevzdělané – ani ty, které neznáte, protože žijí v nepřístupných lesích –, které by nezažily projevy mé lásky. V okamžiku nebezpečí slyšely nebeské hlasy, které je chrání, opatrují a radí jim.

19. Nikdy jste nežili opuštěni. Od počátku, kdy jste vzešli k životu, jste byli pod ochranným štítem mé lásky.

20. Vy, lidští rodiče, kteří své děti něžně milujete: byli byste schopni je ponechat jejich osudu, když se teprve narodily do tohoto života, když nejvíce potřebují vaši péči, vaši oddanost, vaši lásku?

21. Viděl jsem, jak se staráte o své děti, i když již dosáhly dospělosti; i o ty, kteří se dopouštějí přestupků, kteří vás zranili, se staráte s největší láskou.

22. Ale když takto reagujete na nouzi svých dětí – jaká pak asi bude láska vašeho Nebeského Otce, který vás miloval ještě dříve, než jste vůbec existovali?

23. Vždy jsem vám přišel na pomoc; a v této době, kdy vás nacházím s větším duchovním vývojem, jsem vás učil, jak musíte bojovat, abyste zničili zlovolné síly, a jak rozmnožovat vibrace dobra. (345, 39-42)

24. Nyní vstupujete do nové etapy svého života; cesta je připravena. Vezměte na sebe svůj kříž a následujte Mě. Neříkám vám, že na této cestě nebudou žádné zkoušky; ale vždy, když budete procházet obtížným úsekem cesty nebo vypijete kalich utrpení, uslyšíte hlas, který vás povzbudí a poradí vám, bude s vámi moje láska, která vám bude oporou a pozvedne vás, a pocítíte jemné pohlazení mého léčivého balzámu. (280, 34)

25. Když vidím, že se necháváte porazit bolestí a že místo toho, abyste z ní čerpali poučení, které každá zkouška obsahuje, se spokojíte s pláčem, kletbami nebo prostě čekáním na smrt jako na konec svého utrpení, pak se k vám přibližuji, abych láskyplně oslovil vaše srdce, dal mu útěchu a naději a posílil ho, aby překonalo samo sebe, svou slabost a nedostatek víry a mohlo zvítězit nad zkouškami; neboť v tomto vítězství spočívá mír, světlo a duchovní blaženost, která je pravým štěstím. (181, 10)

26. Když uvážíte, že Já sám jsem i v těch nejmenších bytostech přírody – jak bych vás mohl zapřít a oddělit se od vás jen proto, že máte v sobě nedokonalosti , když právě tehdy Mě potřebujete nejvíce?

27. Já jsem život a jsem ve všem, proto nic nemůže zemřít. Zamyslete se důkladně, abyste nezůstali svázáni způsobem vyjadřování. Uklidněte své smysly a objevte Mě v jádru slova. (158, 43-44)

28. Vstupte do svého nitra a tam najdete svatyni, Archu úmluvy. Objevíte pramen, studnu milostí a požehnání.

29. Neexistuje žádná bezmocná duše, nikdo není vyděděn. Vzhledem k mému božskému milosrdenství není v celém vesmíru ani jediný, kdo by se mohl nazývat chudým, zavrženým svým Otcem; nikdo, kdo by se mohl nazývat vyhnancem ze zemí Páně.

30. Kdo se cítí vyděděný, činí tak proto, že v sobě neobjevil dary

milosti, nebo proto, že se právě ztratil v hříchu, protože je zaslepený nebo protože se cítí nehodný.

31. Tyto dary milosti v sobě vždy objevujte; pak zažijete, že vám nikdy nebude chybět má přítomnost, že v sobě budete mít vždy „chléb“, „léčivý balzám“, „zbraně“, „klíče“ a vše, co potřebujete, protože jste dědicové mého království a mé slávy. (345, 87)

32. Mezi Otcem a dětmi existuje pouto, které se nikdy nemůže přetrhnout, a toto pouto je příčinou toho, že mezi Božským Duchem a vámi všemi probíhá dialog. (262, 35)

33. Lidstvo potřebuje mou lásku, mé slovo, které musí proniknout až do hloubi jeho srdcí. Mistr neúnavně bojuje za to, aby vaše duše byly každým dnem více osvíceny, aby se, osvobozeny od nevědomosti, mohly povznést do vyšších sfér.

34. Brány mého království jsou otevřené a „Slovo“ Otce k vám přichází s nekonečnou láskou, aby vám znovu ukázalo cestu.

35. Znovu jsem přišel k lidstvu, ale ono Mě necítilo, protože jsem se zjevil duchovně a jeho materialismus je velký. Vždyť vaše duše vzešla z mého Božského Ducha – proč Mě tedy lidé necítili? Protože své duše připoutali k materialismu, k nízkým vášním.

36. Ale zde je Beránek Boží, který k vám přichází jako světlo, aby vás osvítil a přinesl pravdu. (340, 13-15)

Pokora Nejvyššího

37. Pochopte, že mé slovo nenaplňuje váš rozum marnými filosofiemi, je to esence života. Nejsem boháč, který vám nabízí světské bohatství. Jsem jediný Bůh, který vám slibuje království pravého života . Jsem pokorný Bůh, který se bez okázalosti přibližuje svým dětem, aby je svou láskou a zázračným slovem pozvedl na cestě pokání. (85, 55)

38. Buďte mými služebníky a nikdy vás nebudu ponižovat.

39. Hle, nepřišel jsem jako král, ani nenosím žezlo či korunu. Jsem mezi vámi jako příklad pokory, a ještě více: jako váš služebník.

40. Proste Mě, a Já vám dám; přikažte Mi, a Já poslechnu, abych vám dal další důkaz Mé lásky a Mé pokory. Žádám vás jen, abyste Mě poznali a činili Mou vůli; a pokud narazíte na překážky při plnění svých povinností, modlete se a překonejte je v Mém jménu, a vaše zásluhy budou větší. (111, 46)

41. Otec k vám promlouvá – Ten, který nemá nikoho, kdo by se před ním v modlitbě sklonil. Ale vpravdě vám říkám, že kdyby byl někdo větší než Já, sklonil bych se před ním, neboť v mém duchu přebývá pokora.

42. Uvažujte, jak vy – ačkoli jste mé malé děti – mě přimějete, abych sestoupil, abych k vám promluvil, vyslechl vás a utěšil, místo abyste se snažili vystoupit ke mně. (125, 19)

43. Prožijte ve svých srdcích radost z toho, že se cítíte milováni svým

Otcem, který vás nikdy neponižoval svou velikostí, ale tuto velikost zjevil ve své dokonalé pokoře, aby vás učinil velkými a přivedl vás k radosti ze skutečného života v jeho království, které nemá počátku ani konce. (101, 63)

Boží soucit a sdílení utrpení

44. Pokud věříte, že Ježíš, protože byl Božím Synem, necítil bolest, mýlíte se. Pokud věříte, že Já jsem prost bolesti, protože dnes přicházím v Duchu, jste rovněž v omylu. Pokud si myslíte, že – protože vím, že nakonec budete všichni se Mnou – dnes netrpím, nemáte ani v tom pravdu. Věru, pravím vám, že neexistuje žádná jiná bytost, která by byla citlivější než Božský Duch.

45. Ptám se vás: Kdo dal všem bytostem citlivost? Co dobrého můžete udělat, co by ve Mně nevyvolalo radost? A co zlého můžete udělat, co by nebylo jako rána pro mou citlivost? Hle, to je důvod, proč vám říkám, že lidstvo Mě znovu ukřižovalo. Kdy budu sňat z mého kříže a osvobozen od trnové koruny? (69, 34)

46. Když se někteří staví jako moji nepřátelé, nepovažuji je za takové, ale pouze za potřebné. Na ty, kteří se považují za učence a popírají mou existenci, pohlížím s lítostí. Ty, kteří se pokoušejí zničit mě v srdcích lidí, považuji za nevědomé, neboť věří, že mají moc a zbraně k tomu, aby zničili Toho, který je původcem života. (73, 33)

47. Ukazuji se vám jako milující Otec, jako pokorný Mistr, nikdy lhostejný k vašim utrpením a vždy shovívavý a milosrdný k vašim nedokonalostem, neboť v mých očích budete vždy dětmi.

48. Musím vás soudit, když vidím, jak děti, které byly stvořeny s takovou láskou a určeny k věčnému životu, na zemi tvrdohlavě hledají smrt, aniž by se staraly o duchovní život, aniž by měly touhu poznat dokonalosti, které pro ně tato existence připravuje. (125, 59-60)

49. Jelikož jsem váš Otec, musím nutně sdílet to, co cítí děti. Jen tak pochopíte, že zatímco každý z vás trpí a cítí svou vlastní bolest, Božský Duch sdílejí bolest všech svých dětí.

50. Jako důkaz této pravdy jsem přišel na svět, abych se stal člověkem a nesl kříž, který představoval veškerou bolest a veškerý hřích světa. Avšak když jsem jako člověk nesl na svých bedrech břemeno vašich nedokonalostí a pociťoval veškerou vaši bolest – mohl bych se pak jako Bůh jevit jako necitlivý tváří v tvář utrpení svých dětí? (219, 11-12)

Boží odpuštění, milost a slitování

51. Já jsem jediný, kdo zná osud všech, jediný, kdo zná cestu, kterou jste ušli a kterou ještě musíte projít. Já jsem ten, kdo rozumí vašim utrpením i radostem. Vím, jak daleko jste došli, abyste nalezli pravdu a spravedlnost. Je to moje milosrdenství, které přijímá úzkostný volání toho, kdo mě ve

svém nitru prosí o odpuštění svých provinění.

52. A jako Otec splním každou naléhavou prosbu, sbírám vaše slzy, uzdravuji vaše neduhy, dávám vám pocítit, že vám je odpuštěno a že jste očištěni od svých skvrn, abyste mohli svůj život přetvořit.

53. Jsem také jediný, kdo vám může odpustit urážky, které mi způsobujete vy, kteří jste mými dětmi. (245, 39-41)

54. V této době vás mé slovo znovu osvěcuje. Chci vylévat svou milost v hojnosti, abyste byli čistí a milostiví. Ale pokud znovu upadnete do hříchu, uvědomte si, lide, že to nejsem Já, kdo vás odstraňuje z mého lůna, ale že jste to vy, kdo se ode Mne vzdalujete, ačkoli to není má vůle. Avšak mé odpuštění a má láska jsou jako otevřené brány, aby přijaly každého, kdo se ke Mně chce s lítostí vrátit. (283, 69)

55. V lásce, s níž vám odpouštím a napravuji vás, se vám zjevuji. Když jste žili podle své vůle a přitom neustále zraňovali Otce, nepřerušil jsem nit toho hříšného života, neodepřel jsem vám ani vzduch, ani chléb; neopustil jsem vás v bolesti, ani jsem nepřeslechl vaše sténání. A příroda vás i nadále obklopovala svou plodností, svým světlem a svými požehnáními. Tak se lidem zjevuji a zjevuji se jim. Nikdo vás na zemi nemůže milovat touto láskou a nikdo vám nemůže odpouštět tak, jak to činím já.

56. Vaše duše je semeno, o které se od věčnosti starám a zdokonaluji ho, dokud nepřinese nejkrásnější květy a nejdokonalejší plody. Jak bych vás mohl nechat zahynout nebo vydat napospas násilím bouří? Jak bych vás mohl opustit na vaší cestě, když jsem přece jediný, kdo zná osud všech stvoření? (242, 31-33)

57. Vy, kteří kráčíte po scestí: Jsem připraven vás přijmout a dát vám svou sílu a své světlo, pokud Mě zavoláte. Nezáleží na tom, zda na svém těle a duši nesete stopy velkých hříšníků. Zajistím, abyste žehnali těm, kteří vás urazili, a abyste žehnali Bohu, protože On považoval ten zázrak ve vás za možný. Pak začnete ve svém srdci pociťovat Kristovu lásku.

58. Někteří si při poslechu těchto slov pomyslí: Jak je možné, že velcí hříšníci mohou přijmout tuto milost stejně jako spravedliví, kteří ji mají díky svým zásluhám?

59. Ó lidé, lidé, kteří nevidíte dál než na špičku nosu! Vždy jsem vám dával své milosti z milosti, ještě dříve, než jste si je zasloužili.

60. Odpovídám jak na čistou myšlenku, tak na smutnou stížnost toho, kdo se ke Mně přibližuje poskvrněný, kdykoli se z něj – kvůli jeho nedostatku lásky k bližním – vytrhne byť sebemenší jiskra pokory nebo poznání.

61. Já jsem ochráncem slabých, kteří ve své velké neschopnosti a nevědomosti roní slzy. Já jsem Božská Naděje, která volá a utěšuje plačící; Já jsem laskavý Ježíš, který něžně hladí toho, kdo sténá ve své bolesti a ve svém pokání.

62. Já jsem váš Spasitel, váš Vykupitel; já jsem pravda srozumitelná pro člověka. (248, 18-21)

Kapitola 23 – Boží inspirace a zjevení

Božské inspirace

1. Učedníci: Když k vám přichází mé slovo a vy mu nerozumíte, pochybujete o něm. Ale já vám říkám: Pokud vás trápí nejistota, uchylte se do samoty polí a tam, uprostřed přírody, kde máte za svědky jen volnou krajinu, hory a nebeskou klenbu, zeptejte se svého Mistra ještě jednou. Ponořte se do jeho slova a brzy vás dosáhne jeho láskyplná odpověď. Pak se budete cítit podpořeni, inspirováni a naplněni neznámou duchovní rozkoší.

2. Tímto způsobem již nebudete lidmi malověrnými, protože víte, že každé Boží slovo obsahuje pravdu, že však, abyste ji odhalili, musíte do něj proniknout s oddaností a čistou myslí, protože je to svatyně.

3. Kdykoli budete připraveni a budete chtít něco vědět, vaše touha po světle přitáhne Božské světlo. Kolikrát jsem vám již řekl: Jděte do horské samoty a sdílejte tam se mnou své starosti, utrpení a nouzi.

4. Ježíš vás tyto lekce učil ve „Druhém čase“ svým příkladem. Vzpomeňte si na můj příklad, když jsem se před zahájením svého kázání uchýlil do pouště, abych se modlil. Vzpomeňte si, že v posledních dnech svého pobytu mezi lidmi, ještě než jsem šel do synagogy, abych se modlil, jsem vyhledával samotu háje na Olivové hoře, abych mluvil s Otcem.

5. Příroda je chrámem Stvořitele, kde se vše k Němu vzývá, aby Ho uctívalo. Tam můžete přímo a nefalšovaně přijímat vyzařování svého Otce. Tam, daleko od lidského egoismu a materialismu, pocítíte, jak do vašeho srdce pronikají moudré inspirace, které vás vedou k tomu, abyste na své cestě konali dobro. (169, 28-31)

6. Musíte být bdělí, učedníci, neboť k vám nebudu promlouvat pouze skrze tento hlas, ale projevím se vaší duši i ve chvílích, kdy vaše tělo spí. Naučím vás, abyste se připraveni oddali spánku a odpoutali svou duši od pozemského, aby se povznesla do oblastí světla, kde přijme proroctví, jímž osvětlí svou cestu, aby pak předala své poselství rozumu. (100, 30)

7. Nikdy jsem od vás nebyl vzdálen, jak jste někdy věřili, ani mi vaše utrpení nikdy nebyla lhostejná, ani jsem nebyl hluchý k vašim voláním. Stalo se toto: nesnažili jste se zdokonalit své vyšší smysly a očekávali jste, že Mě vnímáte smysly těla. Ale říkám vám, že doba, kdy jsem to lidem dopřával, je již velmi dávno pryč.

8. Kdybyste se trochu snažili rozvinout některé ze svých duchovních schopností, jako je

vnitřní povznesení skrze duchovní rozjímání, modlitbu, schopnost tušení, prorocký sen nebo duchovní vidění — ujišťuji vás, že skrze každou z nich byste se spojili se Mnou a tím získali odpovědi na své otázky a božskou inspiraci ve svých myšlenkách.

9. Jsem vždy připraven s vámi hovořit, vždy očekávám vaše povznesení a duchovní připravenost, abych vám vyhověl a připravil vám radost tím, že se vám zjevím ve vašem duchu. K tomu je zapotřebí pouze to, abyste se s nejvyšší upřímností připravili na získání této milosti. (324, 52–54)

10. Zeptejte se svých učenců, a pokud jsou upřímní, řeknou vám, že prosili Boha o inspiraci. Dal bych jim více vnuknutí, kdyby mě o to prosili s větší láskou k svým bližním a s menší marnivostí vůči sobě samým.

11. Amen, pravím vám: Vše, co jste nashromáždili na pravém poznání, pochází ode Mne. Vše, co mají lidé čistého a vznešeného, využiji v této době ve váš prospěch, neboť proto jsem vám to dal. (17, 59-60)

12. Nyní je doba, kdy můj Duch neustále promlouvá k duchu, duši, rozumu a srdci lidí. Můj hlas se k lidem dostává prostřednictvím myšlenek a zkoušek, skrze něž mnozí z vlastní vůle probouzejí k pravdě, neboť ti, kdo je vedou nebo poučují, spí a chtějí, aby se svět nikdy neprobudil. (306, 63)

13. V „Třetím čase“ jsem jasností svých zjevení uskutečnil to, co je pro lidi nemožné: sdělit se prostřednictvím lidského rozumu.

14. Pochopte Mě, učedníci, neboť v dialogu ducha s duchem, který vás čeká, budete navěky pociťovat Mou přítomnost. Pokud se umíte připravit, již Mi nebudete říkat: „Pane, proč nepřicházíš? Proč nevidíš mou bolest?“ Již ke Mně tak nebudete mluvit. Věru, učedníci, říkám vám, že ten, kdo ke Mně takto promlouvá, dá hmatatelný důkaz své nevědomosti a nepřipravenosti.

15. Nechci vidět své učedníky oddělené ode Mne, chci, abyste Mi ve svém duchu řekli: „Mistře, jsi mezi námi, náš duch Tě cítí, Tvá moudrost je zdrojem mé inspirace.“ To je pravé vyznání, které od vás chci slyšet. (316, 54)

Přizpůsobení božských zjevení lidskému chápání

16. Vaše jazyky jsou příliš omezené, aby mohly zjevit Božské; proto jsem k vám musel po všechna časy mluvit v podobenstvích, v obrazových přirovnáních ; ale nyní vidíte, že — i když jsem k vám takto mluvil — jste mi málo rozuměli, protože vám chyběla potřebná vůle prozkoumat moje zjevení. (14, 50)

17. V každé době jste Mě očekávali, a přesto – kdykoli jsem byl mezi vámi, nepoznali jste Mě kvůli vaší nedostatečné připravenosti a duchovnosti. Říkám vám: Jakoukoli podobu má moje přítomnost, vždy bude obsahovat pravdu a božskou životní esenci.

18. Řekl jsem vám, že jsem se zjevoval ve různých podobách, abych se dal poznat světu. Tyto podoby však nebyly maskou, která by vám skrývala mého Ducha, ale sloužily k tomu, abych se zlidštil, omezil a stal se tak pro lidi slyšitelným a hmatatelným.

19. Nyní vám říkám, že než vynesete svůj rozsudek, měli byste nejprve naslouchat tomuto hlasu, až do chvíle, kdy přijde vaše přesvědčení nebo osvícení, kdy se v duši rozjasní. (97, 11-12)

20. Dokud lidé setrvávají ve své slepotě a nevědomosti, budou příčinou toho, že Bůh, který je především Otcem, se musí před svými dětmi zlidštit, omezit a zmenšit, aby mohl být pochopen. Kdy mi dovolíte, abych se před vámi ukázal v té slávě, v jaké mě máte vidět?

21. Musíte být velcí, abyste si mohli představit mou velikost, a proto k vám stále znovu přicházím, abych vám dal duchovní velikost, abyste mohli zakusit nekonečnou rozkoš poznat svého Otce, pocítit jeho lásku, slyšet božský koncert, který nad vámi zní. (99, 26-27)

22. Vnější částí toho zjevení Otce na Sinaji byl kámen, který sloužil jako prostředek k vtisknutí Božího zákona do něj.

23. Vnější stránkou Božího zjevení lidem skrze Ježíše byl tělesný obal, lidská podoba Krista.

24. V dnešní době byla vnější částí mého zjevení hlas, a proto musí tato forma zjevení, stejně jako ta z minulých dob, skončit.

25. Pochopte, že jste dětmi duchovního lidu, který se nemá živit formami, ale podstatou. Pokud správně pochopíte mé slovo, nikdy více neupadnete do modlářství, ani se nebudete upínat k vnějším kultovním úkonům, k obřadům, k pomíjivému, neboť budete vždy toužit po podstatném, po věčném. (224, 69-71)

Různé druhy Božích zjevení

26. Lidstvo by rádo přivítalo nového Mesiáše, který by je zachránil z propasti, nebo by alespoň chtělo slyšet Boží hlas jako lidský hlas, znějící z nebes. Ale říkám vám, že by stačilo jen trochu pozorovat nebo se v meditaci soustředit na svou duši, abyste ji obdařili citlivostí, a již byste slyšeli, jak k vám vše promlouvá. Pokud se vám zdá nemožné, že by k vám promlouvaly kameny, říkám vám, že nejen kameny, ale vše, co vás obklopuje, k vám promlouvá od vašeho Stvořitele, abyste se probudili ze svých snů o velikosti, pýše a materialismu. (61, 49)

27. Osvícení minulých dob vždy viděli záři světla, vždy slyšeli mé slovo. Proroci, inspirovaní, předchůdci, zakladatelé učení s vysokou duchovností dosvědčovali, že slyšeli hlasy, které se zdály přicházet z mraků, hor, od větru nebo z nějakého místa, které nemohli přesně určit; že slyšeli hlas Boží, jako by vycházel z ohnivých jazyků a tajemných ozvěn. Mnozí

slyšeli, viděli a cítili prostřednictvím svých smyslů, jiní prostřednictvím svých duchovních vlastností; totéž se děje v této době.

28. Vpravdě vám pravím: Ti, kteří přijímali má poselství svými tělesnými smysly, vykládali božskou inspiraci duchovně, a činili tak podle své tělesné a duchovní připravenosti, podle doby, v níž byli na světě, tak jako se to děje nyní u lidských nástrojů, které nazýváte „nositeli hlasu“ nebo „nositeli darů“. Musím vám však říci, že v minulých dobách, stejně jako v současnosti, přidávali k čistotě božských zjevení své vlastní představy nebo ty, které převládaly v jejich okolí, a vědomě či nevědomě měnili čistotu a neomezenou podstatu pravdy, která je ve skutečnosti láskou ve svých nejvyšších zjeveních.

29. Duchovní vibrace a vnuknutí byly v nich, a jak „první“, tak i „poslední“ vydali svědectví a budou vydávat svědectví o této inspiraci, která se dostala k jejich duchu, téměř vždy aniž by věděli jak, stejně jako se to dnes děje u mnohých a jak se to zítra stane u dalších.

30. Slova, výklady a způsob jednání lze přičíst lidem a dobám, v nichž žijí, avšak nad tím vším stojí nejvyšší pravda. (16, 11-14)

31. Čas od času je nutné, aby se můj Duch zjevil nějakým způsobem, který je přístupný a srozumitelný vašemu chápání. Tato nutnost promlouvat k vám má svůj původ ve vaší neposlušnosti vůči mému zákonu, ve vašem odchýlení se od pravé cesty.

32. Člověk je díky svobodě vůle, kterou se těší, nejvzpurnějším stvořením ve stvoření. Až dodnes se nechtěl podřídit pokynům svědomí.

33. Mé slovo chce jedny zadržet, druhým dát orientaci, všechny posílit v pravdě a zachránit vás z propastí.

34. Neurazte se způsobem, jakým se nyní zjevuji, který je tak odlišný od toho v „Druhém čase“. Věřte, že jsem nikdy nepoužil dvakrát stejnou formu, neboť by to znamenalo nechat vás setrvat u jednoho a téhož poučení, a já přicházím vždy, abych vás učil nové lekce a pomáhal vám činit nové kroky. (283, 39-42)

35. Mé slovo se zjevuje mnoha způsoby: skrze svědomí, skrze zkoušky, které o Mně hovoří, skrze síly přírody nebo skrze Mé duchovní děti. Mé slovo je univerzální. Každý, kdo se připravuje, uslyší Můj hlas. (264, 48)

Nutnost božských zjevení

36. Mé božské učení není určeno pouze pro ducha – ne, musí oslovit i lidské srdce, aby se duchovní i tělesná část bytosti harmonizovaly.

37. Boží slovo je určeno k osvícení rozumu a k citlivému naladění lidského srdce, a životní esence obsažená v tomto slově je určena k výživě a povznesení duše.

38. Aby byl život člověka úplný, potřebuje bezpodmínečně duchovní chléb, stejně jako pracuje a namáhá se pro hmotnou stravu.

39. „Člověk nežije jen z chleba," řekl jsem vám v „Druhém čase"; má slova platí i nadále, neboť lidé se nikdy nebudou moci obejít bez duchovní potravy, aniž by je na zemi postihovaly nemoci, bolest, temnota, neštěstí, bída a smrt.

40. Materialisté by mohli namítnout, že lidé již žijí pouze z toho, co jim poskytuje země a příroda, aniž by museli usilovat o něco duchovního, co by je živilo a posilovalo během jejich životní cesty. Ale musím vám říci, že to není dokonalý a naplněný život, nýbrž existence, které chybí to podstatné, jakým je duchovno. (326, 58-62)

41. Vždy jsem se člověku zjevoval prostým způsobem, aby mi mohl porozumět, vždy jsem to činil v mezích vašeho rozumového chápání a vašeho srdce. Sestoupil jsem k vám, abych vám dal příklad pokory, když jsem se sklonil k vašemu ubohému životu, abych vás pozvedl k lepšímu životu. (226, 54)

42. Zde se naplňuje slovo, které jsem vám dal, když Ježíš v „Druhém čase" děkoval svému Otci, že skryl svou moudrost před učenými a vzdělanými, ale dal ji a zjevil pokorným.

43. Ano, můj lide, neboť ti, které nazýváte učenci, se nadouvají a chtějí potlačovat prostý lid tím, že ho učí jen to, co považují za drobky chleba, který ode Mne přijali.

44. Chudí naopak, „malí lidé", kteří dobře znají útrapy, které život přináší, i s nimi spojené strádání – pokud jednou mohou něco nazývat svým vlastním, mají pocit, že je to pro ně až příliš mnoho, a proto se o to dělí s ostatními.

45. Nyní ještě dodávám: Když se chamtivý stane štědrým a pyšný pokorným, stanou se okamžitě účastníky všeho, co mám připraveno pro toho, kdo umí žít ctnostně. Neboť má láska není stranická, je všeobjímající, je pro všechny mé děti. (250, 17)

Nekonečnost božských zjevení

46. Toto učení, které má osvětlit Třetí věk, není mým posledním. Duchovno nemá konce. Můj zákon září jako božské slunce ve všech svědomích. Stagnace a úpadek jsou vlastní pouze lidským bytostem a jsou vždy důsledkem neřestí, slabostí nebo neukázněnosti vášní.

47. Až lidstvo jednou založí svůj život na duchovních základech a ponese v sobě ideál věčnosti, který vám vnuká mé učení, najde cestu pokroku a dokonalosti a již nikdy se neodchýlí od cesty svého vzestupného vývoje. (112, 18)

48. Pokud si myslíte, že jsem vám teprve nyní odhalil něco z duchovního života, jste na velkém omylu; neboť vám ještě jednou říkám: Božské učení začalo, když se narodil první člověk, a nepřeháním, když vám říkám, že mé učení začalo stvořením duchů, ještě předtím, než byl svět. (289, 18)

49. Když lidé ještě věřili, že existuje pouze to, co dokázali spatřit svýma očima, a sami neznali podobu světa, v němž žili, představovali si Boha,

který byl omezen na to, co znali jejich oči.

50. Ale v míře, v jaké jejich rozum postupně odhaloval jedno tajemství za druhým, se vesmír před jejich očima stále více rozšiřoval a velikost a všemohoucnost Boha pro udivenou inteligenci člověka stále více rostla.

51. Proto jsem vám v této době musel dát poučení, které je v souladu s vaším vývojem.

52. Ptám se vás však: Obsahuje mé zjevení hmotné poznání? Ne, poznání, které vás učím, se týká existence za hranicemi přírody, kterou vidíte a již tak dlouho zkoumáte. Mé zjevení ukazuje cestu, která vede ducha k úrovni života, odkud může vše objevovat, poznávat a chápat.

53. Připadá vám nemožné nebo alespoň podivné, že se Bůh lidem duchovně zjevuje – že se duchovní svět zjevuje a projevuje ve vašem životě – že se vám sdělují neznámé světy a sféry? Chcete snad, aby vaše poznání zůstalo na místě a Otec vám již nikdy nezjevil více, než co vám již zjevil?

54. Nebuďte věřícími ze zvyku a nekládejte svému duchu žádné hranice poznání!

55. Dnes možná popíráte, bojujete proti a pronásledujete duchovní učení; ale já vím, že zítra se skloníte před pravdou.

56. Každé božské zjevení bylo při svém vzniku bojkotováno a odmítáno; nakonec se však toto světlo prosadilo.

57. Také při vědeckých objevech se lidstvo projevilo jako nevěřící; nakonec se však muselo podřídit realitě. (275, 64-70)

58. Až se z lidského srdce vztyčí chrám Ducha Svatého do nekonečna, objeví se uprostřed něj nová zjevení, která budou tím větší, čím více se duše budou vyvíjet vzhůru. (242, 62)

59. Jak můžete předpokládat, že – když jsem sestoupil k vám – bych mohl zanedbávat jiné národy, když jste přece všichni moji děti? Myslíte si, že je někdo daleko ode Mne nebo mimo Mě, ačkoli můj Duch je univerzální a zahrnuje vše stvořené?

60. Vše žije a živí se Mnou. Proto sestoupil můj Univerzální paprsek na celou zemskou kouli a Duch přijal můj vliv v tomto i v jiných světech, neboť jsem přišel, abych zachránil všechny své děti. (176, 21)

61. Mé zjevení skrze hlasatele má být podle mé vůle pouze dočasné, krátkou etapou přípravy, která má tomuto lidu sloužit jako norma, zákon a základ, aby svědčil o této pravdě a šířil ji a zvěstoval světu přítomnost „Třetího času“.

62. Stejně jako bylo určeno, aby mé zjevení skrze lidský rozum bylo prchavé jako blesk, tak bylo také předurčeno, že pouze některé skupiny lidí budou povolány, aby byly přítomny při tomto zjevení a přijaly toto poselství.

63. Rozhovor z ducha k duchu však osloví celé lidstvo bez časového omezení, neboť tato forma hledání, přijímání, modlení se, naslouchání a

vnímání Mě platí na věky věků. (284, 41-43)

Zjevení Boží přítomnosti v člověku

64. Chci z vás učinit své učedníky, abyste se naučili vnímat Mě jako děti, které patří k mému Duchu. Proč byste neměli cítit mou přítomnost ve vás, když přece sestáváte z mé vlastní esence, jste součástí Mě?

65. Necítíte Mě, protože si toho nejste vědomi, protože vám chybí duchovnost a příprava, a jakkoli mnoho znamení a pocitových vjemů přijímáte, připisujete je hmotným příčinám. Proto vám říkám, že ačkoli jsem s vámi, nevnímáte mou přítomnost.

66. Nyní vám říkám: Není snad přirozené, abyste Mě cítili ve svém bytí, když jste součástí Mě? Není – s ohledem na to – snad správné, aby se váš duch nakonec spojil s mým? Odhaluji vám skutečnou velikost, která má být přítomna v každém člověku; neboť jste zbloudili a ve své touze být velcí na zemi jste se duchovně zmenšili! (331, 25-26)

67. Nechci už, abyste Mi říkali: „Pane, proč jsi ode mě daleko, proč mě neslyšíš, proč se cítím na životní cestě osamělý?“

68. Milovaný lide: Já se nikdy nevzdaluji od svých dětí, to vy jste to vy, kdo se ode Mne vzdalujete, protože vám chyběla víra a sami jste Mě odmítli a zavřeli Mi dveře svých srdcí. (336, 60)

69. Nechci, abyste Mě cítili jako vzdáleného; neboť jsem vám řekl, že díky svému duchovnímu rozvoji Mě všichni pocítíte, budete Mě vnímat bezprostředně. Váš duch uslyší můj hlas a duchovně uvidíte mou přítomnost. Tak chci vidět váš duch navždy sjednocený s mým; neboť to je má vůle. (342, 57)

VI. Stvoření

Kapitola 24 – Duchovní a hmotné stvoření

Stvoření duchovních bytostí

1. Ještě než vznikly světy, ještě než ožilo veškeré stvoření a hmota, již existoval můj Božský Duch. Avšak jako Jednota všeho jsem v sobě pociťoval nezměrnou prázdnotu, neboť jsem byl jako král bez poddaných, jako mistr bez žáků. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl stvořit bytosti podobné Mně, kterým bych zasvětil celý svůj život, které bych miloval tak hluboce a vroucně, že bych – až nastane ten správný čas – neváhal obětovat jim svou krev na kříži.

2. Neurazte se, když vám řeknu, že jsem vás miloval již dříve, než jste existovali. Ano, milované děti! (345, 20-21)

3. Božský Duch byl plný lásky, ačkoli existoval sám. Ještě nebylo stvořeno

nic, kolem Božské Bytosti nebylo nic, a přesto miloval a cítil se jako Otec.
4. Koho miloval? Jako čí Otec se cítil? Byla to všechna bytosti a všechna stvoření, která z Něho vzejdou a jejichž síla spočívala skryta v Jeho Duchu. V tom Duchu byly všechny vědy, všechny přírodní síly, všechny bytosti, všechny základy stvoření. On byl věčnost i čas. V Něm byla minulost, přítomnost a budoucnost, ještě dříve, než světy a bytosti ožily.
5. Tato božská inspirace se stala skutečností pod nekonečnou silou božské lásky a život začal. (150, 76 79) 6. Aby se Bůh mohl nazývat Otcem, nechal ze svého lůna vzejít duchy – stvoření, která se Mu podobala ve svých božských vlastnostech. To byl váš původ, tak jste vzešli k duchovnímu životu. (345, 22)
7. Důvodem vašeho stvoření byla láska, božská touha sdílet svou moc s někým; a důvodem, proč jsem vás obdařil svobodnou vůlí, byla rovněž láska. Chtěl jsem se cítit milován svými dětmi – ne na základě zákona, ale z spontánního pocitu, který měl volně vyvěrat z vaší duše. (31, 53)
8. Každý duch vzešel z čisté myšlenky Božství; proto jsou duchové dokonalým dílem Stvořitele. (236, 16)

Působení velkých duchů ve stvořitelském díle

9. Eliáš je velký duch, který je po Boží pravici a který se ve své pokoře nazývá Božím služebníkem; skrze jeho zprostředkování i zprostředkování jiných velkých duchů pohybuji duchovním vesmírem a provádím velké a vznešené záměry. Ano, moji učedníci, mám k dispozici zástupy velkých duchů, kteří vládnou stvoření. (345, 9)

Boží prozřetelné myšlenky

10. Poslouchejte, učedníci: Než jste vstoupili do života, Já jsem již existoval a ve svém duchu jsem skrýval vašeho. Nechtěl jsem však, abyste se stali dědici mého království, aniž byste si zasloužili, ani abyste vlastnili to, co existuje, aniž byste věděli, kdo vás stvořil; ani jsem nechtěl, abyste odešli ode Mne bez směru, bez cíle a bez ideálů.
11. Proto jsem vám dal Ducha, aby vám sloužil jako průvodce. Dal jsem vám svobodnou vůli, aby vaše skutky měly přede Mnou skutečnou hodnotu. Dal jsem vám duši, aby vždy toužila povznést se k tomu, co je světlé a čisté. Dal jsem vám tělo, abyste prostřednictvím srdce měli cit pro dobro a pro krásu a aby vám sloužilo jako zkouška, jako neustálá zkouška a také jako nástroj k životu v hmotném světě. (35, 48-49)

Stvoření hmotných světů pro duchovní bytosti

12. Když byl prostor poprvé osvětlen přítomností duchů, cítili tito – jelikož byli ještě nejistí a koktaví jako malé děti a neměli ani vývoj, ani sílu zdržovat se na

místech vysoké duchovnosti – potřebu opory, opěrného bodu, aby se cítili silní; a tak jim byla dána hmota a hmotný svět, a ve svém novém stavu získávali zkušenosti a poznání. (35, 50)

13. Vesmír se naplnil bytostmi a ve všech se zjevila láska, moc a moudrost Otce. Jako nevyčerpatelný pramen života bylo lůno Páně od toho okamžiku, kdy přikázal, aby se atomy spojily, aby vytvořily bytosti a těla a daly jim podobu.

14. Nejprve existoval duchovní život, nejprve existovala duchovní stvoření a teprve poté hmotná příroda.

15. Jelikož bylo rozhodnuto, že mnoho duchovních bytostí má přijmout tělesnou podobu, aby žily na hmotných světech, bylo předem vše připraveno, aby děti Páně našly vše pro sebe připravené.

16. On zahrnul cestu, kterou budou muset jeho děti projít, požehnáními, zaplavil vesmír životem a naplnil krásami cestu člověka, do něhož vložil božskou jiskru: ducha, duši, a tak ho stvořil z lásky, inteligence, síly, vůle a vědomí. Vše, co existuje, však zahalil svou silou a ukázal mu jeho určení. (150, 80-84)

17. Když Otec stvořil svět a určil mu, aby byl místem pokání, již věděl, že jeho děti na své cestě podlehnou slabostem a prohřeškům, že bude zapotřebí útočiště, aby učinily první krok k obnově a zdokonalení. (250, 37)

Stvoření člověka

18. Poslouchejte: Bůh, nejvyšší Bytost, vás stvořil „k obrazu svému a podobenství svému“ – ne co se týče hmotné podoby, kterou máte, ale schopností, jimiž je váš duch vybaven, podobných těm, které má Otec.

19. Jak příjemné bylo pro vaši ješitnost považovat se za obraz Stvořitele. Považujete se za nejvyvinutější stvoření, která Bůh stvořil. Ale dopouštíte se těžkého omylu, pokud se domníváte, že vesmír byl stvořen pouze pro vás. S jakou nevědomostí nazýváte sami sebe korunou stvoření!

20. Pochopte, že ani Země není stvořena pouze pro lidi. Na nekonečném žebříku božského stvoření existuje nekonečné množství duší, které se vyvíjejí v naplnění Božího zákona.

21. Cíle, které zahrnují vše a které vy jako lidé, i kdybyste chtěli, nemůžete pochopit, jsou veliké a dokonalé jako všechny záměry Otce. Avšak vpravdě vám říkám, že nejste ani největšími, ani nejmenšími stvořeními Páně.

22. Byli jste stvořeni a v tom okamžiku váš duch přijal život od Všemohoucího, který v sobě nesl tolik vlastností, kolik bylo pro vás nezbytné k naplnění náročného úkolu ve věčnosti. (17, 24-28)

23. Do duše člověka, která je mým mistrovským dílem, jsem vložil své Božské světlo. Pěstoval jsem ji s nekonečnou láskou, jako zahradník pěstuje rozmazlenou rostlinu ve své

zahradě. Umístil jsem vás do tohoto životního prostoru, kde vám k životu nic nechybí, abyste poznali Mě a poznali sami sebe. Dal jsem vaší duši schopnost vnímat život v záhrobí a vašemu tělu smysly, abyste se osvěžili a zdokonalili. Předal jsem vám tento svět, abyste na něm učinili své první kroky a na této cestě pokroku a zdokonalování poznali dokonalost mého zákona, abyste mě během svého života stále více poznávali a milovali a skrze své zásluhy ke mně došli.

24. Udělil jsem vám dar svobodné vůle a vybavil vás svědomím. To první proto, abyste se v rámci mých zákonů svobodně rozvíjeli, a to druhé proto, abyste uměli rozlišovat dobro od zla, aby vám jako dokonalý soudce říkalo, kdy plníte můj zákon a kdy ho porušujete.

25. Svědomí je světlo z mého Božského Ducha, které vás ani na okamžik neopouští.

26. Já jsem cesta, pravda a život, já jsem mír a štěstí, věčné zaslíbení, že budete se Mnou, a také naplnění všech mých slov. (22, 7-10)

Vzpomínka na ráj

27. První lidé – ti, kteří byli praotci lidstva, si po určitou dobu uchovali dojem, který si jejich duše odnesla z „duchovního údolí“ – dojem krásy, míru a blaženosti, který v nich přetrvával, dokud se v jejich životě neobjevily tělesné vášně a také boj o přežití.

28. Musím vám však říci, že duše těchto lidí, ačkoli pocházela ze světa světla, nepocházela z nejvyšších příbytků – těch, do nichž se můžete dostat pouze zásluhami.

29. Přesto byl stav nevinnosti, míru, blahobytu a zdraví, který si tyto duše zachovaly při svých prvních krocích, nezapomenutelným obdobím světla, o němž podávaly svědectví svým dětem a ty zase svým potomkům.

30. Zmaterializovaný rozum lidí, který nepochopil skutečný význam tohoto svědectví, nakonec uvěřil, že ráj, v němž žili první lidé, byl pozemským rájem, aniž by pochopil, že to byl duševní stav těchto bytostí. (287, 12-13)

Povaha člověka

31. Duše a tělo jsou odlišné povahy, z nich se skládá vaše bytost a nad oběma stojí duch. První je dcerou světla, druhá pochází ze země, je hmotou. Obě jsou sjednoceny v jediné bytosti a bojují proti sobě, vedeny duchem, v němž máte přítomnost Boha. Tento boj se odehrává neustále až dodnes; ale nakonec duše a tělo v harmonii splní úkol, který můj zákon každému z nich přiděluje.

32. Duši si můžete představit také tak, jako by byla rostlinou, a tělo jako zemi. Duše, která byla zasazena do hmoty, roste, vzpíná se vzhůru a živí se zkouškami a poučeními, která během svého lidského života dostává. (21, 40-41)

Jednota Stvořitele se stvořením

33. Duch Boží je jako nekonečně velký strom, jehož větve jsou světy a listy jsou bytosti. Jelikož je to jedna a táž míza, která proudí kmenem do všech větví a od nich do listů – nevěříte snad, že existuje něco věčného a svatého, co vás všechny navzájem spojuje a sjednocuje s Stvořitelem? (21, 38)

34. Můj Duch, který je všezahrnující, existuje ve všem, co jsem stvořil, ať už v duchovní nebo v hmotné přírodě. Ve všem je přítomno mé dílo a na všech úrovních života svědčí o mé dokonalosti.

35. Mé božské dílo zahrnuje vše — od největších a nejdokonalejších bytostí, které přebývají po mé pravici, až po sotva postřehnutelný mikroorganismus, rostlinu či minerál, atom či buňku, které dávají podobu všem stvořením.

36. Tím vás znovu upozorňuji na dokonalost všeho, co jsem stvořil – od hmotných bytostí až po duchy, kteří již dosáhli dokonalosti. To je mé dílo. (302, 39)

37. Kdo se odchyluje od duchovního zákona, který je nejvyšším zákonem, upadá pod vládu podřízených nebo hmotných zákonů, o nichž lidé také vědí jen málo. Kdo však poslouchá nejvyšší zákon a zůstává s ním v souladu, stojí nad všemi řády, které nazýváte přirozenými, a cítí a rozumí více než ten, kdo má pouze znalosti, které nalezl ve vědě nebo v náboženstvích.

38. To je důvod, proč vás Ježíš ohromil skutky, které nazýváte zázraky; rozpoznávejte však učení, která vám dal z lásky. Pochopte, že v Božském, které rezonuje v celém stvoření, není nic nadpřirozeného ani protichůdného. (24, 42-43)

Kapitola 25 – Příroda

Zákony přírody

1. Učil jsem vás, abyste Boha považovali za Jediného, za zázrak bez hranic pro vaši duchovní představivost, za sílu, která způsobuje pohyb a činnost v celém vesmíru – za život, který se projevuje jak v nejjednodušší rostlině, tak v těch světech, které se po milionech pohybují po vesmíru, aniž by kterýkoli z nich porušil zákon, který jimi vládne.

2. Tímto zákonem jsem Já, váš Bůh, je to zákon neustálého vývoje, který člověka udivuje a otevírá mu široká pole bádání, která mu umožňují stále více pronikat do tajemství přírody. (359, 74-75)

3. Pochopte, že zákon je cestou, kterou vytyčil Nejvyšší Stvořitel svou láskou, aby vedl každé ze svých stvoření. Zamyslete se nad životem, který vás obklopuje, který se skládá z nekonečného množství prvků a organismů, a nakonec zjistíte, že každé tělo a každá bytost se pohybuje po cestě nebo dráze, která je zdánlivě řízena cizí a tajemnou

silou. Touto silou je zákon, který Bůh vydal pro každé ze svých stvoření.

4. Když budete zkoumat tyto významné jevy, nakonec dojdete k poznání, že skutečně vše žije, pohybuje se a roste pod nejvyšším zákonem. (15, 4)

Boží přítomnost v přírodě

5. Hledejte Mě ve všech dílech, která jsem stvořil, a najdete Mě všude. Snažte se Mě slyšet a uslyšíte Mě v mocném hlasu, který vychází ze všeho stvořeného; neboť pro Mě není obtížné vyjádřit se skrze bytosti stvoření.

6. Projevuji se jak v hvězdě, v zuřivosti bouře, tak i v milém světle úsvitu. Nechávám zaznít svůj hlas v melodickém zpěvu ptáka, stejně jako se projevuji vůní květin. A každá z mých forem projevu, každý aspekt, každé dílo k vám promlouvá o lásce, o naplnění zákonů spravedlnosti, moudrosti a věčnosti v duchovnu. (170, 64)

Příroda, Boží stvoření a podobenství pro duchovno

7. Mnozí učinili z přírody svého boha tím, že ji zbožšťují jako tvůrčí zdroj všeho, co existuje. Avšak vpravdě, pravím vám, tato příroda, z jejíž lůna vzešla všechna stvoření — hmotné síly a přírodní říše, které vás obklopují — není stvořitelkou; byla předem naplánována a stvořena božským Stvořitelem. Není ani příčinou, ani důvodem života. Já sám, váš Pán, jsem počátek i konec, Alfa i Omega. (26, 26)

8. Vše, co vás v tomto životě obklopuje a zahaluje, je obrazem věčného života, je to hluboké učení, které je vysvětlováno prostřednictvím hmotných forem a předmětů, aby mohlo být pochopeno.

9. Ještě jste nepronikli k jádru tohoto podivuhodného učení a člověk se opět zmýlil, protože život, který vede na zemi, chápal tak, jako by to byla věčnost. Spokojil se s tím, že se zabýval vnějšími projevy, a pohrdal vším, co v nich je z božského zjevení – tím, co v nich je podstatou a pravdou, které jsou přítomny v celém stvoření. (184, 31-32)

10. Nechci vám nic zatajovat z toho, co jsem vložil do přírody pro vaši obživu, zdraví, výživu, pro blaho a radost mých dětí.

11. Naopak, říkám vám: Stejně jako vám nabízím chléb Ducha a zvu vás, abyste vdechovali božské esence a osvěžovali se duchovními vůněmi, tak ani vy byste neměli opomíjet ani se vzdalovat tomu, co vám příroda dává; neboť tak dosáhnete harmonie, zdraví, energie a tím i správného naplnění zákonů života. (210, 22)

12. Bytost bez rozumu vede instinkt, který je jejím vnitřním hlasem, jejím pánem, jejím průvodcem. Je jako světlo, které pochází od její matky, přírody, a osvětluje jí cestu, kterou musí v

životě urazit – i tato cesta je cestou nebezpečí a rizik.

13. Vezměte si příklad z harmonie, v níž žije každý druh, z činnosti těch, kteří jsou pilní. Vezměte si k srdci příklady věrnosti nebo vděčnosti. Jsou to příklady, které obsahují božskou moudrost, neboť pocházejí od mých stvoření, která rovněž vzešla ze Mne, aby vás obklopovala a provázela ve vašem světě, aby se podílela na tom, co jsem vložil do Země. (320, 34; 37)

Moc Božích dětí nad přírodou

14. Síly přírody vám budou poslušné, pokud budete plnit můj zákon a budete Mě o to prosit pro blaho svých bližních. (18, 47)

15. Copak jsem vás neučil, že i rozbouřené přírodní síly mohou vyslyšet vaši modlitbu a uklidnit se? Jestliže poslouchají můj hlas – proč by pak neměly poslouchat i hlas dětí Pánových, když se na to připravily? (39, 10)

16. Dal jsem Duchu moc nad hmotou, aby z zkoušek vyšel vítězně a došel až ke konečnému cíli cesty. Boj však bude velký; neboť od té doby, co člověk na světě vytvořil jediné království, v něž věří, zničil harmonii, která má existovat mezi ním a vším, co ho obklopuje. Ze svého pyšného trůnu by chtěl podrobit vše moci své vědy a vnutit svou vůli živlům a silám přírody. To se mu však nepodařilo, neboť již dávno přetrhl pouta přátelství s duchovními zákony.

17. Když jsem nyní tomuto lidu zde řekl, že přírodní síly mu mohou poslouchat, byli tu někteří, kteří tomu nevěřili, a říkám vám, že mají důvod k pochybnostem; neboť příroda nikdy nebude poslouchat ty, kteří ji pohrdají, znesvěcují nebo zesměšňují. Kdo však umí žít v souladu se zákony ducha a hmoty – to znamená, kdo žije v harmonii se vším, co ho obklopuje, ten bude během svého života v souladu se svým Stvořitelem a získá právo na to, aby mu živly přírody sloužily a poslouchaly ho, jak se sluší na každé dítě, které je poslušné svému Otci, Stvořiteli všech věcí. (105, 39)

18. Nelžu ani nepřeháním, když vám říkám, že říše přírody mohou slyšet váš hlas a poslouchají vás a respektují vás.

19. Historie Izraele byla zapsána jako svědectví mé pravdy a v ní můžete objevit, jak byl Boží lid znovu a znovu uznáván a respektován silami a živly přírody. Proč by to nemělo platit i pro vás?

20. Myslíte si snad, že se moje moc nebo moje láska k lidstvu v průběhu času změnila? Ne, vy zástupy, které slyšíte toto slovo, světlo mého Ducha vás zaplavuje, moje moc a moje láska jsou věčné a neměnné. (353, 64)

Člověk a příroda

21. Ale musíte si dát pozor, ó národy země, neboť pokud budete i nadále využívat mé božské inspirace k tomu, abyste provokovali přírodní síly — pokud budete i nadále

používat své skromné znalosti ke zlu, dostane se vám bolestné a přísné odpovědi, když to budete nejméně očekávat. Vyzýváte vzduch, oheň, zemi, vodu a všechny síly a již víte, jaká bude vaše sklizeň, pokud včas nenapravíte své jednání, abyste mohli zastavit přírodní síly, které jste svou nerozumností rozpoutali.

22. Upozorňuji vás, že se chystáte naplnit míru, kterou vaše svobodná vůle dovoluje mé spravedlnosti; příliš provokujete přírodu. A protože jste ti malí, kteří se cítí velcí, přichází toto slovo, aby vás varovalo před nebezpečím, v němž se nacházíte. (17, 60)

23. Řekl jsem vám, že se žádný list na stromě nepohne bez mé vůle, a nyní vám říkám, že žádný prvek přírody neposlouchá jinou vůli než mou.

24. Také vám říkám, že příroda může být pro lidi tím, čím chtějí: matkou, která je štědrá na požehnání, laskání a potravu, nebo vyprahlou pouští, kde vládne hlad a žízeň; mistr moudrých a nekonečných zjevení o životě, dobru, lásce a věčnosti, nebo neúprosný soudce tváří v tvář neposlušnosti a bloudění lidí. Znesvěcení,

25. Můj otcovský hlas řekl prvním lidem, žehnaje jim: „Buďte plodní a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a buďte pány nad rybami mořskými, nad ptáky nebeskými a nad všemi tvory, kteří se pohybují po zemi.“

26. Ano, lidstvo, stvořil jsem člověka, aby byl pánem a měl moc ve vzduchu, ve vodách, na celé pevnině a v přírodních říších stvoření. Ale řekl jsem: „Pánem“; neboť lidé – v domnění, že svou vědou vládnou zemi – jsou otroky. Ačkoli se domnívají, že ovládají živly přírody, stávají se oběťmi své nezralosti, své domýšlivosti a nevědomosti.

27. Lidská moc a věda si podmanily Zemi, moře a vzdušný prostor; ale jejich moc a síla nejsou v souladu s mocí a silou přírody, která – jako výraz božské lásky – je životem, moudrostí, harmonií a dokonalostí. V lidských dílech, ve vědě a moci se projevuje pouze pýcha, sobectví, marnivost a zloba. (40, 26-30)

28. Uvědomujete si narušenou rovnováhu přírodních sil a nejhlubší proměnu, kterou prošly? Jste si vědomi toho, proč vás sužují jejich rozpoutané síly? Důvodem je to, že jste narušili harmonii, která existuje mezi duchovním a hmotným životem, čímž jste vyvolali ten chaos, do kterého nyní upadáte. Jakmile však lidstvo bude poslušné zákonům, které řídí život, vše bude opět mírem, hojností a blažeností. (108, 56)

29. Jak by mohly být vaše skutky na zemi dokonalé, když vás vidím v nepřátelství s živly přírody, z nichž právě žijete?

30. Mé učení vám nechce bránit v tom, abyste využívali živly a síly přírody, ale nabádá vás a učí vás,

abyste je používali k dobrým účelům.
31. Síly přírody ve vašich rukou se mohou z přátel a bratrů stát soudci, kteří vás tvrdě potrestají.
32. Už dávno nastal čas, aby lidé sklidili plody zkušenosti, aby již déle neprovokovali přírodní síly. Neboť se všemi svými vědeckými poznatky nebudou schopni je zastavit. (210, 43-46)
33. Strom vědy bude otřesen zuřivostí hurikánu a shodí své plody na lidstvo. Kdo však uvolnil pouta těchto živlů, ne-li člověk?
34. Je pravda, že i dřívější lidské bytosti poznaly bolest, aby procitly k realitě, ke světlu svědomí, a podřídily se zákonům. Ale jak se může odvážit vyspělý, vědomý a vzdělaný člověk této doby znesvětit strom života! (288, 28)
35. Těm, kteří se domnívají, že trestám lidi tím, že na ně rozpoutávám přírodní síly, říkám, že se dopouštějí velkého omylu, když tak uvažují. Neboť příroda se vyvíjí a mění, a při jejích změnách či přechodech vznikají převraty, které vám způsobují utrpení, pokud neplníte můj zákon; vy je však připisujete božským trestům.
36. Je pravda, že v nich působí má spravedlnost; avšak kdybyste – jako bytosti obdařené božskou jiskrou, která osvětluje vaši duši – žili v harmonii s přírodou, která vás obklopuje, váš duch by vás povznesl nad proměny, nad sílu přírodních živlů, a vy byste netrpěli. (280, 16)
37. Co jiného je příroda než velké stvoření? Ano, učedníci, stvoření, které se rovněž vyvíjí, očišťuje, rozvíjí a zdokonaluje, aby mohlo ve svém lůně přivítat lidi zítřka.
38. Jak často jste rozmrzelí z jejích přirozených přechodných jevů na cestě k dosažení této dokonalosti a považujete je za Boží tresty, aniž si uvědomujete, že i vy se spolu s přírodou a stvořením očišťujete, vyvíjíte a směřujete k dokonalosti. (283, 57-58)

Kapitola 26 – Jiné světy

Univerzální světlo Kristovo

1. Kdysi jsem vám řekl: „Já jsem světlo světa“, protože jsem mluvil jako člověk a protože lidé nevěděli nic o tom, co je za hranicemi jejich malého světa. Nyní v duchu vám říkám: Já jsem Univerzální Světlo, které osvětluje život všech světů, nebes a příbytků, které osvěcuje všechny bytosti a stvoření a dává jim život. (308, 4)
2. Já jsem Věčný Sázec. Ještě předtím, než jsem přišel na Zemi a byl lidmi nazýván Ježíšem, byl jsem již Sázec, znali Mě již ti, kteří byli za hranicemi materializace, omylu či nevědomosti — ti, kteří obývali duchovní oblasti a příbytky, které vy ještě neznáte ani si je nedokážete představit.
3. Z těch, kteří Mě znali ještě předtím, než jsem přišel na Zemi, jsem vám poslal mnoho, aby na

světě vydávali o Mně svědectví, aby ohlašovali příchod Krista, lásky a „Slova“ Otce. Z nich byli někteří proroci, jiní byli průkopníci a další byli apoštolové.

4. Tento svět není jediný, na kterém mé kroky zanechaly stopy. Kdekoli byl zapotřebí Spasitel, tam jsem byl přítomen.

5. Musím vám však říci, že na jiných světech byl můj kříž a můj kalich odstraněn obnovením a láskou vašich bratří a sester, zatímco zde, na tomto světě, jsem po mnoha stoletích stále korunován trny , mučen na kříži vašich nedokonalostí a stále piji kalich s žlučí a octem.

6. Jelikož mé dílo lásky zahrnuje spásu pro celé lidstvo, čekám na vás s nekonečnou trpělivostí a každé lidské bytosti jsem poskytl nejen jednu, ale mnoho příležitostí k jejímu vzestupu, a po mnoho věků jsem čekal na probuzení všech těch, kteří upadli do hluboké letargie. (211, 26–29)

7. Na žebříku k dokonalosti je mnoho stupňů; v „duchovním údolí“ a v nekonečných vesmírných prostorech je mnoho světů. Ale vpravdě, pravím vám, vždy jsem se všem zjevoval a podle duchovní úrovně světa, na kterém se nacházejí, bylo mezi nimi mé zjevení. (219, 34)

8. Zatímco lidské bytosti diskutují o mé Božskosti, mé existenci a mém učení, existují světy, na nichž jsem milován v dokonalosti.

9. Ve stejné době, kdy někteří dosáhli nejvyšší duševní čistoty, prožívá vaše planeta morálně a duchovně období velké zkaženosti. (217, 65-66)

Duchovní spojení mezi světy

10. Mé Božské Světlo září všude; kdekoli Mě budete hledat, najdete Mou přítomnost.

11. Jsem Otec, který usiluje o to, aby mezi všemi svými dětmi zavládla harmonie – jak mezi těmi, kteří obývají Zemi, tak mezi těmi, kteří žijí na jiných světech.

12. Duchovní harmonie mezi všemi bytostmi jim odhalí velká poznání, přinese jim dialog z ducha k duchu, který zkrátí vzdálenosti, přiblíží nepřítomné a odstraní bariéry a hranice. (286, 1-3)

13. Člověk učiní velké kroky směrem k duchovnosti; jeho duch překročí lidské hranice a bude moci dosáhnout vyšších životních sfér, aby se spojil se svými bratry a přijal světlo, které mu mají nabídnout.

14. Bude také schopen sestoupit na úrovně života, na nichž se zdržují bytosti nižšího stupně vývoje, zaostalé bytosti, aby jim pomohl opustit jejich ubohou existenci a přenést je na lepší životní úroveň.

15. Žebřík, po kterém duše stoupá ke svému zdokonalení, je velmi dlouhý; na něm potkáte bytosti z nekonečně mnoha různých vývojových stupňů a nabídnete jim něco z toho, co máte, a i ony vám na oplátku darují něco ze svého duchovního bohatství.

16. Pak zjistíte, že toto není jediný svět, který usiluje o své zdokonalení.

Zjistíte, že na všech planetách se duše vyvíjí, že se na všech probouzí a roste v naplnění svého poslání, a já chci, abyste se připravili, abyste uzavřeli smlouvu se všemi svými bratry, abyste se s nimi spojili v tom svatém toužení poznat se, milovat se a pomáhat si.

17. Čiňte tak v mém jménu a v bezpodmínečné poslušnosti, prostřednictvím svých myšlenek. Až s tímto cvičením začnete, budete postupně správně rozumět jejich prosbám, jejich učení a dobrodiní.

18. Toužím po tom, abyste byli v souladu se svými bratry na této planetě i mimo ni, která je v současné době vaším domovem. Uzavírejte pouta přátelství, proste o pomoc, když ji potřebujete, a spěchejte na pomoc i těm, kteří vás žádají o to, co máte. (320, 44-46)

Poznávání jiných světů a forem života

19. Často jste se Mě ptali, co existuje za hranicemi tohoto světa a zda ty hvězdy, které krouží ve vesmíru, jsou světy podobné tomu vašemu.

20. Moje odpověď na vaši zvědavost zcela neodhalila závoj tajemství, neboť vidím, že ještě nemáte potřebný vývoj k pochopení, ani nezbytnou spiritualitu k harmonii s jinými světy.

21. Ještě jste nepoznali a nepochopili učení, které vám nabízí planeta, na níž žijete, a už chcete hledat jiné světy. Nebyli jste schopni stát se bratry mezi sebou, obyvateli jednoho a téhož světa, a chcete objevovat existenci bytostí na jiných světech.

22. Prozatím vám stačí si připomenout, že jsem vám v „Druhém čase“ řekl: „V domě Otcově je mnoho příbytků“, a že vám nyní, potvrzujíc tato slova, říkám, že nejste jedinými obyvateli vesmíru a že vaše planeta není jedinou obydlenou.

23. Generacím zítřka bude dáno vidět otevřené brány, které je přiblíží k jiným světům, a budou právem obdivovat Otce.

24. Dobro a láska, z nichž vzkvétá dobročinnost a mír, budou klíči, které otevřou dveře tajemství, čímž lidé učiní krok k univerzální harmonii.

25. Dnes jste ještě izolovaní, omezení, brzdění, protože váš vlastní prospěch vás nechal žít pouze pro „svět“, aniž byste usilovali o svobodu a povznesení duše.

26. Co by se stalo s vámi, marnivými lidmi – bytostmi, které se svým materialismem zmalátnily – kdyby vám bylo dovoleno vstoupit do jiných světů, než se zbavíte svých lidských chyb? Jaké by bylo semeno, které byste zaseli? Rozpory, bezmezné ambice, marnivost.

27. Amen, pravím vám: Aby člověk dosáhl toho poznání, po kterém každý člověk touží, a toho zjevení, které osvobodí jeho myšlení od otázek, které ho trápí a probouzejí jeho zvědavost, bude se muset velmi očistit, bdít a modlit se.

28. Nebude to pouze věda, která mu odhalí má tajemství; je nutné, aby touha po poznání byla inspirována duchovní láskou.
29. Až jednou život lidí bude odrážet duchovnost – říkám vám, že se ani nebudou muset namáhat, aby pátrali za hranicemi svého světa; neboť v tu samou chvíli je navštíví ti, kteří obývají vyšší příbytky. (292, 3-11)

Určení hvězd

30. V domě vašeho Otce je mnoho „bytů“, které jsou nekonečným množstvím stupňů žebříku vedoucího k dokonalosti. Odtud sestupuje „duchovní svět“, aby se mezi vámi projevil.
31. Mnohokrát jste se Mě ptali z ducha k duchu na důvod existence toho nezměrně velkého počtu hvězd a těch planet, které září nad vaším světem, a řekli jste Mi: „Mistře, jsou ty světy prázdné?“
32. Ale já vám říkám: Ještě nenastal čas, kdy vám to zcela odhalím. Teprve až člověk dosáhne duchovnosti, budou mu dána velká zjevení a bude moci vést dialog z ducha k duchu s těmi milovanými bytostmi mé Božskosti, a pak dojde k výměně myšlenek mezi všemi bratry.
33. Avšak již dnes se máte dozvědět: Všechny světy jsou obývány mými stvořeními, nic není prázdné, všechny jsou požehnanými říšemi a zahradami, o které pečuje Maria, ztělesnění božské něhy.
34. Duch Svatý bude skrze vaše ústa znovu předávat vznešená učení, která jsou vám i lidstvu neznámá. Kdy, milovaný lide? Tehdy, až u vás zavládne duchovnost a oddanost vašemu poslání. (312, 10-12)
35. Hle, můj lide, pohleď na nebe, podívej se na něj pozorně a uvidíš, že v každé hvězdě je zaslíbení, svět, který na tebe čeká; jsou to světy života, které jsou zaslíbeny dětem Božím a které budete všichni obývat. Neboť vy všichni poznáte mé království, které nebylo stvořeno pouze pro určité bytosti: bylo stvořeno jako univerzální domov, v němž se sjednotí všechny děti Páně. (12, 24)

Kapitola 27 – Posmrtný život

Nezbytná znalost duchovního života

1. Jak nevědomí ohledně duchovních nauk nacházím dnešní lidi. Důvodem je to, že jim byl můj zákon a moje nauka předkládána pouze jako morální nauka, která jim pomáhá, a ne jako cesta, která vede jejich duše do dokonalého domova.
2. Různá náboženská vyznání zasela do lidských srdcí falešný strach z duchovního poznání, což vedlo k tomu, že se vyhýbají mým zjevením a stále více se propadají do temnoty nevědomosti, přičemž jako důvod uvádějí, že duchovní život je neproniknutelnou záhadou.

3. Ti, kdo to tvrdí, lžou. Všechna zjevení, která Bůh dal člověku od počátku lidstva, mu hovořila o duchovním životě. Je pravda, že jsem vám nedal celé své učení, protože jste ještě nebyli schopni vše pochopit, ale až když na to přišel čas. To, co vám Otec zjevil až do dnešního dne, vám však stačí k tomu, abyste měli úplnou znalost duchovního života. (25, 38-40)

4. Duchovní život, po kterém někteří touží, je jinými obáván, popírán a dokonce vysmíván; ale nevyhnutelně čeká na vás všechny. Je to lůno, které přijímá všechny – paže, která se k vám natahuje – vlast Ducha: tajemství neproniknutelné i pro učence. Ale do mých tajemství lze proniknout, kdykoli je klíčem, kterým tuto bránu otevíráte, klíč lásky. (80, 40)

„Nebe“ a „peklo“

5. Lidé si představovali peklo jako místo věčných muk, kam podle jejich názoru přicházejí všichni, kdo porušili má přikázání. A tak, jak si pro těžké přestupky vytvořili toto peklo, tak si pro menší přestupky představovali jiné místo a stejně tak další pro ty, kteří neudělali ani dobro, ani zlo.

6. Kdo říká, že se v posmrtném životě ani neraduje, ani netrpí, nemluví pravdu; nikdo není bez utrpení, ani zbaven veškeré radosti. Utrpení a radosti budou vždy smíšené, dokud duše nedosáhne nejvyššího pokoje.

7. Poslouchejte, mé děti: Peklo je v inkarnovaných i neinkarnovaných, v obyvatelích tohoto světa i v Duchovním údolí. Peklo je symbolem těžkého utrpení, strašných výčitek svědomí, zoufalství, bolesti a hořkosti těch, kteří těžce zhřešili. Od těchto následků se však osvobodí rozvojem svých duší směrem k lásce.

8. Nebe naproti tomu, které symbolizuje pravé štěstí a pravý mír, je pro ty, kteří se odvrátili od vášní světa, aby žili ve společenství s Bohem.

9. Zeptejte se svého svědomí, pak budete vědět, zda žijete v pekle, zda odčiňujete své prohřešky, nebo zda jste prostoupeni nebeským pokojem.

10. To, co lidé nazývají nebem nebo peklem, nejsou konkrétní místa, je to podstata vašich skutků, kterou sklízí váš duch, když dosáhne „duchovního údolí“. Každý prožívá své peklo, obývá svůj svět pokání nebo se těší z blaženosti, kterou přináší povznesení a harmonie s Božským Duchem. (11, 51-56)

11. Stejně jako si člověk může na zemi vytvořit svět duchovního míru, podobný míru mého království, může díky své zkaženosti vést také život, který je jako peklo neřestí, zla a výčitek svědomí.

12. I v záhrobí může duch nalézt světy temnoty, zkaženosti, nenávisti a pomsty, podle sklonů duše, jejího zbloudění a jejích vášní. Ale vpravdě, pravím vám, že jak nebe, tak peklo, o nichž si lidé dělají

představu pouze prostřednictvím pozemských forem a obrazů, nejsou ničím jiným než různými vývojovými stadii duše: jedno na vrcholu dokonalosti díky své ctnosti a vývoji, druhé v propasti své temnoty, svých neřestí a svého zaslepenství.

13. Pro spravedlivou duši je místo, kde se nachází, lhostejné, neboť všude bude v sobě nosit mír a nebe Stvořitele. Nečistá a zmatená duše se naopak může nacházet v tom nejlepším ze světů, a přesto bude ve svém nitru neustále pociťovat peklo svých výčitek svědomí, které v ní budou hořet, dokud ji neočistí.

14. Věříte, že Já, váš Otec, jsem stvořil místa, která jsou určena výhradně k tomu, abych vás trestal a tak se navěky mstil za vaše urážky?

15. Jak omezení jsou lidé, kteří učí tyto teorie!

16. Jak je možné, že věříte, že věčná tma a věčná bolest jsou koncem, který čeká některé duše? I když zhřešily, budou přesto navždy dětmi Božími. Pokud potřebují poučení — zde je Mistr. Pokud potřebují lásku — zde je Otec. Pokud touží po odpuštění — zde je dokonalý Soudce.

17. Kdo se nikdy nepokusí hledat Mě a napravit své chyby, ten ke Mně nepřijde. Ale není nikoho, kdo by odolal Mé spravedlnosti nebo Mým zkouškám. Pouze očištěni můžete ke Mně přijít. (52, 31-37)

18. Mezi tolika příbytky, kolik jich má dům Otce, není ani jeden svět temnoty, ve všech je Jeho světlo; avšak pokud do nich duše vstupují s páskou přes oči kvůli své nevědomosti — jak pak mohou spatřit tu slávu?

19. Když se zde na světě zeptáte slepce, co vidí, odpoví vám: jen temnotu. Ne proto, že by sluneční světlo neexistovalo, ale proto, že ho nemůže vidět. (82, 12-13)

20. Řekl jsem vám v této době: Neživte si představu, která mezi lidmi o pekle existuje, neboť na tomto světě není většího pekla než život, který jste si svými válkami a nepřátelstvími vytvořili, a v onom světě není jiného ohně než výčitky svědomí duše, když jí svědomí předkládá její prohřešky. (182, 45)

21. Dokud ti, kteří ve svém náboženském fanatismu očekávají v posmrtném životě pouze trest pekla, budou lpět na tomto názoru, budou si sami vytvářet své peklo, protože zmatení duše je podobné zmatení lidského rozumu, i když mnohem silnější.

22. Nyní se ptáte: „Mistře, existuje pro ně spása?“ Říkám vám: Spása existuje pro všechny, ale mír a světlo k těmto duším dorazí teprve tehdy, až se rozplyne temnota zaslepenosti.

23. Cítili jste někdy soucit s člověkem, jehož zmatený rozum mu dává vidět věci, které vůbec neexistují? O kolik větší by byla vaše bolest, kdybyste v onom světě viděli ty bludy zmítané bytosti, které spatřují své vymyšlené peklo! (227, 71)

24. Netřeste se při pohledu na tato zjevení; naopak, radujte se při

myšlence, že toto slovo zničí představu, kterou jste měli o věčném trestu, a všechny výklady, které vám byly v minulosti podány o věčném ohni.

25. „Oheň“ je symbolem bolesti, sebeobviňování a lítosti, které budou duši trápit a očistí ji, tak jako se očišťuje zlato v tavicí peci. V této bolesti je má vůle a v mé vůli je má láska k vám.

26. Kdyby bylo pravdou, že to je oheň, který vyhubí lidské hříchy, pak by všechna těla těch, kteří zhřešili, musela být uvržena do ohně zde v pozemském životě, v životě, protože po smrti by to již necítili. Neboť těla se nikdy nevznášejí do duchovního prostoru — naopak, jakmile jednou splní svůj úkol, klesají do nitra Země, kde splynou s přírodou, z níž čerpala život.

27. Avšak pokud věříte, že to, co nazýváte „věčným ohněm“, není určeno pro tělo, ale pro duši, je to další závažný omyl, protože v duchovní říši neexistují žádné hmotné prvky, ani oheň nepůsobí na duši. Co se zrodilo z hmoty, je hmota, co se zrodilo z ducha, je duch.

28. Mé slovo nesestupuje, aby napadalo jakékoli náboženské přesvědčení. Kdo si to myslí, velmi se mýlí. Mé slovo vysvětlí obsah všeho, co nebylo správně vyloženo a co proto vyvolalo omyly, které se mezi lidstvem předávaly z generace na generaci.

29. Jakou hodnotu by mělo mé Zákon a mé učení, kdyby nebyly schopny zachránit duše od omylu a hříchu? A jaký smysl by měla má přítomnost jako člověka na světě, kdyby bylo mnoho těch, kteří by museli navždy zahynout v nekonečném odpykávání? (352, 44-48)

30. Někteří se cítí povzbuzeni k konání dobrých skutků, protože se bojí, že je smrt překvapí a oni pak nebudou mít žádné zásluhy, které by mohli předložit svému Pánu. Jiní se odvrací od zla, avšak pouze ze strachu, že zemřou v hříchu a po tomto životě budou muset snášet věčné pekelné muky.

31. Jak znetvořený a nedokonalý je tento Bůh v podobě, v jaké si ho tolik lidí představuje! Jak nespravedlivý, monstrózní a krutý! I kdybychom sečetli všechny hříchy a zločiny, které lidé spáchali, nelze to srovnat s ohavností, kterou by znamenalo věčné pekelné tresty, k nimž – podle jejich názoru – Bůh odsuzuje děti, které hřeší. Neřekl jsem vám snad, že nejvyšší Boží vlastností je láska? Nemyslíte si tedy, že věčné mučení by bylo absolutním popřením božské vlastnosti věčné lásky? (164, 33-34)

32. Věříte, že nebe je oblastí ve věčnosti a že do něj můžete vstoupit upřímnou lítostí nad svými prohřešky v hodině své tělesné smrti, protože věříte, že v tom okamžiku najdete odpuštění a budete Mnou uvedeni do království nebeského. To je to, čemu věříte.

33. Já vám však říkám, že nebe není žádné konkrétní místo, ani oblast,

ani příbytek. Nebe duše je její vznešený svět citů a její dokonalost, její stav čistoty. Na kom tedy záleží, zda vám bude dovoleno vstoupit do království nebeského – na Mně, který jsem vás vždy volal, nebo na vás, kteří jste vždy byli hluší?

34. Už déle neomezujte to nekonečné, to božské. Nechápete, že kdyby nebe bylo takové, jak věříte – určitý domov, oblast nebo určité místo – pak by již nebylo nekonečné? Je na čase, abyste chápali duchovno na vyšší úrovni, i když vaše představivost nedokáže postihnout celou skutečnost. Ale měla by se k ní alespoň přiblížit. (146, 68-69)

Hudba nebes

35. Slyšeli jste, že andělé v nebi věčně naslouchají božskému koncertu. Když o tomto symbolu přemýšlíte, dejte si pozor, abyste nevěřili, že i v nebi zní hudební skladby podobné těm, na které jste zvyklí na zemi. Kdo tak uvažuje, podlehl naprostému omylu materialismu. Kdo však – když slyší mluvit o nebeské hudbě a o blaženosti andělů při jejím poslechu – myslí na harmonii s Bohem při tomto božském koncertu, ten bude v pravdě.

36. Jak to však, že někteří to tak nechápou, ačkoli v duši každého z vás přebývá tón Univerzálního koncertu? Jak to, že někteří, kdo toto slovo slyší, mu nerozumějí, necítí ho nebo ho vykládají nesprávně?

37. Ó milované děti, které jste slabé ve svém chápání – hledejte světlo v modlitbě. Ptejte se Mě ve svých meditacích; neboť jakkoli rozsáhlé mohou být vaše otázky, Já vám budu vědět odpovědět z věčnosti. I Já vám ze své strany budu klást otázky, aby mezi Mistrem a učedníky vzplanulo světlo pravdy.

38. Nebeská hudba je Boží přítomnost ve vás a uprostřed toho koncertu zazní váš tón, až jednou dosáhnete pravého povznesení, jímž je duchovní krása. To je nebeská hudba a zpěv andělů. Když to tak prožijete a pocítíte, pravda se odrazí ve vaší podstatě a vy pocítíte, že Bůh je ve vás. Život vám nabídne věčný a božský koncert a v každém z jeho tónů objevíte zjevení.

39. Ještě jste neslyšeli ty krásné tóny v jejich dokonalé harmonii – někdy jsou to tóny líbivé, jindy mocné. Pokud je náhodou jednou zachytíte, budou se vám jevit jako neurčité tóny, které nedokážete sjednotit. Ještě jste si plně neuvědomili krásu, kterou v sobě skrývají. Musíte zanechat za sebou smysly, vášně a stíny materialismu, abyste mohli vnímat Boží koncert ve své duši. (199, 53-56)

V domě Mého Otce je mnoho „bytů“

40. Mé dílo stále roste, až se nakonec všechny duše sjednotí v naplnění mého zákona a tento pozemský domov se stane světem dokonalosti . Ti, kteří v té době budou v něm přebývat, pocítí mou

lásku ve všem stvořeném a připraví se na život v lepším světě. Tato Země bude pro vaši duši pouze dočasná, v touze po zdokonalení se vydá do jiných oblastí, na jiné úrovně záhrobí.

41. Vzpomeňte si, že jsem vám řekl: „V domě mého Otce je mnoho příbytků.“ A v této době většího vývoje, kdy lépe rozumíte mým učením, vám chci říci: „V domě Otce je nekonečné množství příbytků.“ Nemyslete si tedy, že při odchodu z tohoto světa jste již dosáhli nejvyšší duchovní úrovně. Ne, učedníci. Až skončí váš pobyt na této planetě, povedu vás do nových příbytků a tak vás budu navždy vést po nekonečném žebříku vašeho zdokonalování. Důvěřujte Mi, milujte Mě a budete spaseni. (317, 30)

42. Je nemožné, abyste si již v tomto světě dokázali představit, jaké je mé království, nebe a sláva. Chci, abyste se spokojili s tím, že víte, že je to stav dokonalosti duše, z něhož prožívá, vnímá a chápe úžasný život Ducha, který v současné době nedokážete ani pochopit, ani si představit.

43. Říkám vám, že ani duše, které žijí na vyšších úrovních než ta, na které se nacházíte vy, neznají skutečnost toho života. Víte, co to znamená žít „v lůně Otce“? Teprve až tam budete žít, teprve tehdy to budete moci vědět. Pouze neurčitý předtucha, slabé tušení tohoto tajemství se letmo dotkne vašeho srdce jako pobídka na vaší cestě vývoje. (76, 28-29)

VII Cesta vývoje k dokonalosti

Kapitola 28 – Umírání, smrt a probuzení na onom světě

Nesmrtelnost ducha

1. Toto je doba, kdy se lidé probouzejí k krásám ducha, kdy se zajímají o věčnost a ptají se: „Jaký bude život, který nás čeká po smrti?“

2. Kdo by se už nezeptal – jakkoli nevěřící by byl – zda v něm neexistuje něco, co přežije tělesnou hmotu? Vpravdě, pravím vám, není nikoho, kdo by tu záhadu netušil a kdo by ani na okamžik nepřemýšlel o tom, co je nevyzpytatelné.

3. Jedni kladou otázky ohledně tajemství duchovního života, který se zdá být vzdálený, a který je ve skutečnosti přímo před vašima očima; jiní jsou z toho zmateni a další to popírají. Jedni mluví, protože si myslí, že vědí všechno, jiní mlčí a vyčkávají; ale jak málo je těch, kteří skutečně něco vědí o onom světě. (107, 1)

4. Ve Třetím věku jsem vstal z hrobu zapomnění, do kterého mě lidstvo uvrhlo, abych je probudil k novému životu; neboť Já jsem život. Nikdo nemůže zemřít. I ten, kdo si vlastní rukou vezme život, uslyší, jak

mu jeho svědomí vyčítá nedostatek víry. (52, 63)

5. Mé učení není tu jen proto, aby vám dodávalo sílu a důvěru na vaší životní cestě na Zemi; má vás naučit, jak opustit tento svět, překročit práh záhrobí a vstoupit do věčného domova.

6. Všechna vyznání posilují duši na její cestě tímto světem; ale jak málo jí zjevují a připravují ji na velkou cestu do záhrobí. To je důvod, proč mnozí považují smrt za konec, aniž by věděli, že odtud lze spatřit nekonečný horizont pravého života. (261, 52-53)

7. „Smrt“ je pouze symbolem, „smrt“ existuje pouze pro ty, kteří ještě nejsou schopni poznat pravdu. Pro ně je „smrt“ i nadále strašidelným obrazem, za nímž se skrývá nepochopitelné nebo nicota. Říkám vám: Otevřete oči a pochopte, že ani vy nezemřete. Odloučíte se od těla, ale to neznamená, že zemřete. Máte, stejně jako váš Mistr, věčný život. (213, 5)

Příprava na odchod z tohoto světa

8. Musíte pochopit, že vy – obdařeni duchem – představujete ve stvoření nejmilovanější dílo Otce, protože On do vás vložil duchovní esenci, duchovní vlastnosti a nesmrtelnost.

9. Pro duši neexistuje smrt – smrt, jak ji chápete vy, tedy zánik existence. Smrt těla nemůže být smrtí ani koncem pro duši. Právě tehdy otevírá oči pro vyšší život, zatímco její tělesný obal je navždy zavírá ve vztahu ke světu. Je to jen okamžik přechodu na cestě, která vede k dokonalosti.

10. Jestliže jste to dosud takto nepochopili, je to proto, že tento svět ještě velmi milujete a cítíte se k němu úzce připoutáni. Tíží vás opustit tento domov, protože se považujete za vlastníky toho, co v vlastníte; a někteří mají také neurčité tušení mé božské spravedlnosti a bojí se vstoupit do duchovního světa.

11. Lidstvo milovalo tento svět až příliš – až příliš, protože jeho láska byla špatně nasměrována. Kolik lidí z tohoto důvodu na něm zahynulo! Jak velmi se z téhož důvodu duše zhmotnily!

12. Teprve když jste pocítili blížící se smrt, když jste byli těžce nemocní, když jste trpěli, teprve tehdy jste si uvědomili, že stojíte jen krůček od záhrobí, před tou spravedlností, které se bojíte jen v takových kritických okamžicích; a pak skládáte Otci sliby a přísaháte, že Ho budete na zemi milovat, sloužit Mu a poslouchat Ho. (146, 46-49)

13. Lidé milovali tento život natolik, že když se blíží hodina, kdy jej mají opustit, bouří se proti mé vůli a nechtějí slyšet volání, které k nim vysílám. Pohrdají pokojem mého království a prosí Otce o další čas na zemi, aby mohli i nadále vlastnit své pozemské statky.

14. Staňte se citlivými, abyste tušili duchovní život a nespokojili se s

počátkem svého vývoje – neboť tím je tento život –, protože nad ním existují vyšší stvořitelská díla.

15. Nesnažte se odmítnout smrt, když k vám přichází podle mé vůle, a nepožadujte ani po vědci, aby pro vás vykonal zázrak, že se vzepře mým rozhodnutím a prodlouží vaši existenci, neboť obojí budete tuto chybu hořce litovat. Připravte se v tomto životě a nebudete mít důvod se bát vstupu do záhrobí. (52, 55-57)

16. Milujte to, co patří světu, dokud na něm žijete, do určité míry, abyste rozuměli jeho zákonům; ale vždy živte vysoký cíl, abyste přebývali ve vysokých duchovních sférách života, aby vaše duše nebyla rozrušena, když se zbaví svého tělesného obalu, ani se nenechala svést tím, co na této planetě milovala, neboť pak zůstane svázána a spoutána světem, ke kterému již nepatří a který již v žádném případě nemůže užívat. (284, 5)

17. Mějte soucit sami se sebou! Nikdo neví, kdy přijde okamžik, kdy se jeho duše oddělí od těla. Nikdo neví, zda se jeho oči následujícího dne ještě otevřou světlu. Všichni patříte jedinému vlastníkovi všeho stvořeného a nevíte, kdy budete povoláni.

18. Uvědomte si, že vám nepatří ani vlasy na vaší hlavě, ani prach, na který šlapete; že ani vy sami si nepatříte, že nepotřebujete pomíjivé statky, neboť ani vaše království není z tohoto světa.

19. Oduševněte se a vše budete vlastnit spravedlivě a s mírou, dokud to budete potřebovat. Až pak nastane okamžik, kdy se budete muset vzdát tohoto života, vznesete se naplněni světlem, abyste převzali to, co vám náleží v onom světě. (5, 95-97)

Přechod do jiného světa

20. V každé hodině vás můj hlas volá na správnou cestu, na níž je mír; ale vaše hluché uši mají jen okamžik vnímavosti pro tento hlas, a tento okamžik je posledním ve vašem životě, když vám smrtelná agónie ohlašuje blížící se tělesnou smrt. Tehdy byste rádi začali život znovu, abyste napravili chyby, uklidnili svou duši tváří v tvář rozsudku svého svědomí a přinesli Pánu něco cenného a záslužného. (64, 60)

21. Usilujete-li o nesmrtelnost duše, nebojte se příchodu smrti, která ukončuje lidský život. Očekávejte ji připraveni, podléhá mému rozkazu, a proto přichází vždy ve správný čas a oprávněně, i když lidé často věří opaku.

22. Těžké není to, že člověk umírá, ale to, že jeho duši při opouštění těla chybí světlo a nemůže spatřit pravdu. Nechci smrt hříšníka, ale jeho obrácení. Avšak pokud se smrt stane nezbytnou – ať už k osvobození duše, nebo k zastavení pádu člověka do záhuby – pak má Božská spravedlnost přetrhne nit života té lidské existence. (102, 49-50)

23. Vězte, že v knize vašeho osudu je zapsán den a hodina, kdy se

otevřou brány oného světa, aby vpustily vaši duši. Odtud uvidíte celé své dílo na zemi, celou svou minulost. Přece nechcete pak slyšet hlasy, které se skládají z výčitek nebo stížností proti vám, nebo vidět ty, kteří vás označují za původce jejich zla! (53, 49)

24. Protože před sebou vidíte ještě dlouhou cestu, nezastavujte se a nemyslete si, že se nikdy nedostanete k cíli. Kráčejte vpřed, neboť i nad ztraceným okamžikem bude vaše duše později plakat. Kdo vám řekl, že cíl je na tomto světě? Kdo vás naučil, že smrt je konec a že v tom okamžiku můžete dosáhnout mého království?

25. Smrt je jako krátký spánek, po kterém se duše pod laskáním mého světla probudí s obnovenými silami, jako by pro ni začínal nový den.

26. Smrt je klíčem, který vám otevírá brány vězení, v němž jste se nacházeli, dokud jste byli svázáni s tělesnou hmotou, a zároveň je klíčem, který vám otevírá brány věčnosti.

27. Tato planeta, která se kvůli lidským nedokonalostem proměnila v údolí pokání, byla pro duši vězením a vyhnanstvím.

28. Vpravdě vám říkám, že život na Zemi je dalším stupněm na žebříku života. Proč to tak nechápete, abyste využili všech jeho lekcí? Důvod, proč se mnozí k němu musí znovu a znovu vracet, je ten, že tomu nerozuměli a ze svého předchozího života nečerpali žádný užitek. (167, 22-26)

29. Musíte vědět, že duše před svou pozemskou inkarnací prochází důkladnou přípravou, neboť se chystá podstoupit dlouhou a někdy i tvrdou zkoušku. Ale díky této přípravě není rozrušená, když vstupuje do tohoto života. Zavírá oči před minulostí, aby je otevřela pro nové bytí, a tak se od prvního okamžiku přizpůsobuje světu, do kterého přišla.

30. Jak odlišný je způsob, jakým se vaše duše připravuje na prahu duchovního života, jakmile opustila své tělo a svět. Jelikož jí nebyla poskytnuta skutečná příprava na návrat do své vlasti, je zmatená, stále ji ovládají pocity hmotného těla a neví, co má dělat, ani kam se má obrátit.

31. To je způsobeno tím, že se nenaučila, že v poslední chvíli musí zavřít oči i pro tento svět; neboť jen tak je bude moci znovu otevřít pro duchovní svět, který opustila, kde na ni čeká celá její minulost, aby se spojila s její novou zkušeností, a všechny její dřívější zásluhy budou přidány k novým.

32. Hustý závoj zahaluje její myšlení, zatímco znovu nabývá světla; tvrdohlavý vliv všeho, co zanechala, jí brání vnímání vibrací jejího ducha; avšak zatímco se její stíny rozplývají, aby se spojily s jádrem jejího pravého bytí – kolik zmatení, kolik bolesti!

33. Je tu někdo, kdo by po vyslechnutí nebo přečtení tohoto poselství odmítl toto učení jako zbytečné nebo falešné? Říkám vám,

že pouze ten, kdo se nachází na úrovni krajního materialismu nebo slepé neochoty k poučení, by mohl toto světlo odmítnout, aniž by to jeho duši hluboce pohnulo. (257, 20-22)

„Spánek smrti“

34. Duchovní klid, jak jej chápe a vnímá vaše pozemská přirozenost, neexistuje. Odpočinek, který duši čeká, je činnost, je to znásobení konání dobra, je to využití každého okamžiku. Tehdy se duše zotavuje, zbavuje se výčitek a utrpení, osvěžuje se konáním dobra, zotavuje se tím, že miluje svého Stvořitele a své sourozence.

35. Vpravdě vám pravím, že kdybych nechal vaši duši nečinnou, aby odpočívala, jak si představujete odpočinek na zemi, zmocnila by se jí temnota zoufalství a strachu; neboť život a světlo duše, stejně jako její největší štěstí, jsou práce, boj, neustálá činnost.

36. Duše, která se vrací ze země do „duchovního údolí“, nesoucí v sobě vtisknutou únavu těla a hledající v záhrobí místo odpočinku, aby odpočinula, zapomněla a vymazala stopy životního boje — ta se bude cítit jako nejnešťastnější bytost a nenajde ani mír, ani blaženost, dokud se neprobudí ze své letargie, neuvidí svou chybu a nevznesou se k duchovnímu životu, který je takový, jak jsem vám právě řekl — láska, činnost, neustálý boj na cestě, která vede k dokonalosti. (317, 12-14)

Setkání v záhrobí

37. Chci, abyste byli věřícími lidmi, abyste věřili v duchovní život. Když vidíte, jak vaši bratři a sestry odcházejí do záhrobí, nepovažujte je za vzdálené a nemyslete si, že jste je navždy ztratili. Chcete-li se s nimi znovu sjednotit, pracujte, získávejte zásluhy, a až pak přijdete do záhrobí, najdete je tam, jak na vás čekají, aby vás naučili žít v „duchovním údolí“. (9, 20)

38. Kdo z vás ještě nepociťoval znepokojení ohledně života v záhrobí? Kdo z těch, kteří ztratili na tomto světě někoho blízkého, nepociťoval touhu vidět ho ještě jednou nebo alespoň vědět, kde se nachází? To vše se dozvíte, znovu je uvidíte.

39. Získejte však nyní zásluhy, aby vám, až opustíte tuto zemi a v „duchovním údolí“ se zeptáte, kde se nacházejí ti, které doufáte najít, nebylo řečeno, že je nemůžete vidět, protože se nacházejí na vyšší úrovni. Nezapomeňte, že jsem vám již dávno řekl, že v domě Otcově je mnoho příbytků. (61, 31)

Soud nad duchem skrze vlastní svědomí

40. Když se duše nějakého velkého hříšníka odpoutá od tohoto hmotného života, aby vstoupila do „duchovní údolí“, je překvapená, když zjišťuje, že peklo, jak si je představovala, neexistuje a že oheň, o kterém jí v minulosti vyprávěli, není nic jiného než duchovní důsledek jejích skutků, když stojí

před neúprosným soudcem, kterým je její svědomí.

41. Tento posmrtný soud, toto světlo, které se rozjasňuje uprostřed temnoty obklopující toho hříšníka, pálí silněji než nejžhavější oheň, jaký si dokážete představit. Není to však mučení, které bylo předem připraveno jako trest pro toho, kdo Mě urazil, ne, tato muka pramení z poznání spáchaných prohřešků, z utrpení, že ublížil Tomu, který mu daroval existenci, že špatně využil čas a všechna dobra, která obdržel od svého Pána.

42. Myslíte si, že bych měl trestat toho, kdo Mne zranil svými hříchy, i když vím, že hřích více zraňuje toho, kdo jej páchá? Nevidíte, že je to sám hříšník, kdo si ubližuje, a že svým trestem nechci zvyšovat neštěstí, které si sám způsobil? Dovoluji mu pouze, aby se sám uviděl, aby uslyšel neúprosný hlas svého svědomí, aby se sám sebe ptal a sám sobě odpovídal, aby znovu získal duchovní paměť, kterou ztratil kvůli hmotě, a aby si vzpomněl na svůj původ, své poslání a své sliby; a tam, v tomto soudu, musí zakusit působení „ohně“, který vykořenuje jeho zlo, který ho znovu roztaví jako zlato v tavicí peci, aby z něj odstranil to škodlivé, to zbytečné a vše, co není duchovní.

43. Když se duše zastaví, aby naslouchala hlasu a soudu svého svědomí – vpravdě, pravím vám, v této hodině se nachází v mé přítomnosti.

44. Tento okamžik klidu, utišení a jasnosti nepřichází ke všem duším ve stejnou dobu. Někteří rychle vstupují do této zkoušky sebe sama, a tím si ušetří mnoho utrpení. Neboť jakmile procitnou k realitě a rozpoznají své omyly, připraví se a pustí se do odčinění svých zlých skutků až do posledního.

45. Jiní, kteří jsou zaslepeni – ať už neřestí, nějakou záští, nebo proto, že vedli hříšný život – potřebují dlouho, než se z toho zaslepení dostanou.

46. Ještě jiní, kteří jsou nespokojeni, protože se domnívají, že byli ze země odneseni příliš brzy, když se na ně ještě vše usmívalo, proklínají a rouhají se, čímž oddalují možnost osvobodit se ze svého rozrušení; a jako tito existuje velké množství případů, které zná pouze má moudrost. (36, 47-51)

47. Za vše se budete muset zodpovídat a podle povahy vašich špatných skutků budete sami na sobě přijímat nejtvrdší soudy. Neboť Já vás nesoudím, to je omyl. Váš vlastní duch ve svém stavu jasnosti je tím, kdo je vaším strašným žalobcem a hrozným soudcem. Já vás naopak bráním proti divokým obviněním, osvobozuji vás a vykupuji vás, neboť Já jsem láska, která očišťuje a odpouští. (32, 65)

48. Uvědomte si, že velmi brzy budete v duchovním světě a že to, co jste na této zemi zaseli, budete muset také sklízet. Přechod z tohoto života do druhého zůstává i nadále vážným a přísným soudem pro duši.

Nikdo tomuto soudu neunikne, i kdyby se považoval za nejhodnějšího z mých služebníků.
49. Mou vůlí je, abyste od okamžiku, kdy vstoupíte do té nekonečné vlasti, již nezažívali strachy této země a začali pociťovat radost a blaženost z toho, že jste vystoupali na další stupeň. (99, 49-50)
50. Poslední soud, jak jej lidstvo vyložilo, je omyl. Můj soud netrvá hodinu ani den. Tíží vás již dlouhou dobu.
51. Ale vpravdě, pravím vám, mrtvá těla jsou k tomu určena a následovala svůj osud, aby splynula s přírodní říší, která jim odpovídá; neboť co je ze země, má se vrátit k zemi, stejně jako to duchovní má usilovat o svou vlast, kterou je mé lůno.
52. Ale říkám vám také toto, že při svém soudu budete svými vlastními soudci; neboť vaše svědomí, vaše sebepoznání a intuice vám řeknou, do jaké míry jste chvályhodní a v jakém duchovním domově musíte přebývat. Jasně uvidíte cestu, kterou musíte následovat, neboť když přijmete světlo mé Božskosti, poznáte své skutky a posoudíte své zásluhy.
53. V „duchovním údolí“ je mnoho zmatených a rozrušených bytostí. Až tam jednou vstoupíte, přineste jim mé poselství a mé světlo.
54. Již nyní můžete tuto formu milosrdenství praktikovat skrze modlitbu, díky níž se s nimi můžete spojit. Váš hlas zazní tam, kde přebývají, a probudí je z jejich hlubokého spánku. Budou plakat a očistí se slzami lítosti. V tom okamžiku přijmou paprsek světla, neboť tehdy pochopí své minulé marnosti, své omyly, své hříchy.
55. Jak veliká je bolest duše, když ji probudí svědomí! Jak se pak pokoří před pohledem Nejvyššího Soudce! Jak pokorně vyvěrají z hloubi jejího bytí prosby o odpuštění, sliby, požehnání mého jména!
56. Nyní duše poznává, že se nemůže přiblížit k dokonalosti Otce, a tak upírá svůj pohled na zemi, kde nedokázala využít čas a zkoušky, které nabízely příležitost přiblížit se k cíli, a prosí o další tělo, aby mohla odčinit prohřešky a splnit nesplněné úkoly.
57. Kdo tedy zajistil spravedlnost? Nebyl to snad sám Duch, který nad sebou vynesl rozsudek? 58. Můj Duch je zrcadlo, v němž se musíte pozorovat, a on vám prozradí míru čistoty, kterou máte. (240, 345 41-46)
59. Až se vaše duše zbaví lidského pláště a stáhne se do svatyně duchovního života do svého vlastního nitra, aby podrobila zkoušce svou minulost a svou sklizeň, mnoho jejích skutků, které se vám zde na světě jevily jako dokonalé a hodné předložení Pánu a zasluhující odměnu, se v okamžicích tohoto sebereflexe jeví jako ubohé. Duše pochopí, že smysl mnoha činů, které se jí na světě jevily jako dobré, byl pouze výrazem marnivosti,

falešné lásky, dobročinnosti, která nepocházela ze srdce.

60. Kdo, myslíte, dal duši osvícení dokonalého soudce, aby mohla soudit sama sebe? Duch, který na vás v té hodině spravedlnosti zapůsobí tak, že zazáří v dosud nevídané jasnosti – a bude to on, kdo každému řekne, co bylo dobré, spravedlivé, správné a pravdivé, co na zemi vykonal, a co bylo zlé, falešné a nečisté, co na své cestě zasel.

61. Svatyně, o které jsem vám právě mluvil, je svatyně Ducha – ten chrám, který nikdo nemůže znesvětit, ten chrám, v němž přebývá Bůh a z něhož zaznívá jeho hlas a vyzařuje světlo.

62. Na světě jste nikdy nebyli připraveni vstoupit do této vnitřní svatyně, protože vaše lidská osobnost vždy hledá způsoby a prostředky, jak se vyhnout moudrému hlasu, který promlouvá v každém člověku.

63. Říkám vám: Až se vaše duše zbaví svého obalu, nakonec se zastaví na prahu toho svatostánku a shromáždí se, aby do něj vstoupila a poklekla před tím oltářem duše, aby naslouchala sama sobě, aby zkoumala svá díla v tom světle, kterým je svědomí, aby v sobě slyšela hlas Boha jako Otce, jako Mistra a jako Soudce.

64. Žádný smrtelník si nedokáže představit ten okamžik v celé jeho slavnostnosti, který musíte všichni prožít, abyste poznali to dobré, co v sobě máte, abyste si to uchovali, a také to, čeho se musíte zbavit, protože to již nesmíte déle držet ve své duši.

65. Když pak duše pocítí, že je konfrontována se svým svědomím a toto jí s jasností pravdy připomíná, cítí se tato bytost příliš slabá, aby naslouchala sama sobě, přála by si, aby nikdy neexistovala; neboť v jediném okamžiku mu před očima proběhne celý jeho život – ten, který zanechal za sebou, který vlastnil a který mu patřil a za který se nyní musí konečně zodpovídat.

66. Učedníci, lidé, připravujte se již v tomto životě na ten okamžik, abyste ten chrám nezměnili v soudní síň, až se vaše duše objeví na prahu chrámu Ducha; neboť duševní bolest bude tehdy tak veliká, že neexistuje žádná tělesná bolest, která by se s ní dala srovnat.

67. Chci, abyste přemýšleli o všem, co jsem vám v tomto učení řekl, abyste pochopili, jak se v duchovním světě odehrává váš soud. Měli byste tedy ze svého představivého světa odstranit ten obraz, v němž si představujete soudní síň, kterou vede Bůh v podobě starce, jenž nechává dobré děti projít po své pravici, aby se těšily z nebe, a zlé staví po své levici, aby je odsoudil k věčnému trestu.

68. Nyní je čas, aby světlo proniklo až do nejvyšších sfér vaší duše a vašeho rozumu, aby pravda zazářila v každém člověku a on se připravil na to, aby důstojně vstoupil do duchovního života. (334, 5-11; 14-15)

Znovuzískané duchovní vědomí

69. V mém stvoření není nic, co by bylo tak vhodné jako tělesná smrt, aby každé duši ukázalo úroveň jejího vývoje, kterého dosáhla během života, a nic tak užitečného jako mé slovo, aby vystoupila k dokonalosti. To je důvod, proč se můj zákon a mé učení vždy a neúprosně snaží proniknout do srdcí a proč bolest a utrpení radí lidem, aby opustili ty cesty, které místo povznesení duše vedou do propasti.

70. Jak šťastná se bude vaše duše cítit v onom světě, když jí svědomí řekne, že na zemi zasela semeno lásky! Celá minulost se vám zjeví před očima a každý pohled na to, čím byla vaše díla, vám přinese nekonečnou rozkoš.

71. Přikázání mých zákonů, která vaše paměť nedokázala vždy uchovat, rovněž přejdou vaší duší plná jasu a světla. Získejte zásluhy, které vám umožní proniknout do neznáma s očima otevřenýma pro pravdu.

72. Existuje mnoho tajemství, která se člověk marně pokoušel objasnit; ani lidská intuice, ani věda nedokázaly odpovědět na mnoho otázek, které si lidé kladli, a to proto, že existují poznatky, které jsou určeny pouze pro duši, až vstoupí do „Duchovního údolí“. Tato překvapení, která na ni čekají, tyto zázraky, tato zjevení budou součástí její odměny. Ale vpravdě, pravím vám, že pokud duše vstoupí do duchovního světa s páskou přes oči , nic neuvidí, ale bude i nadále vidět kolem sebe jen tajemství – tam, kde by měla být jasnost.

73. Toto Nebeské učení, které vám dnes přináším, vám odhaluje mnoho krás a připravuje vás na to, abyste, až jednou v duchu stanete před spravedlností Věčného, byli schopni obstát v úžasné skutečnosti, která vás od tohoto okamžiku bude obklopovat. (85, 42; 63-66)

74. Přijměte mé světlo, aby osvětlovalo vaši životní cestu a abyste se v hodině smrti osvobodili od zatemnění vědomí. Pak v okamžiku, kdy překročíte práh oného světa, budete vědět, kým jste, kým jste byli a kým budete. (100, 60)

75. Zatímco vaše těla budou spouštěna do země, v jejímž lůně se s ní spojí, aby ji učinila plodnou – neboť i po smrti budou i nadále silou a životem –, váš duch, který stojí nad vaší bytostí, nezůstane v zemi, ale odejde s duší, aby se jí zjevil jako kniha, jejíž hluboká a moudrá učení bude duše studovat.

76. Tam se vaše duchovní oči otevřou pro pravdu a v jediném okamžiku budete schopni vyložit to, čemu jste za celý život nedokázali porozumět. Tam pochopíte, co to znamená být dítětem Božím a bratrem svých bližních. Tam pochopíte hodnotu všeho, co jste vlastnili, pocítíte lítost a výčitky svědomí kvůli spáchaným chybám a ztracenému času a ve vás se zrodí nejkrásnější předsevzetí k nápravě a odčinění. (62, 5)

77. Usilujte již nyní všichni o stejný cíl, přičemž smířte a harmonizujte svůj duševní život. Nikdo ať si nemyslí, že kráčí po lepší cestě než jeho bratr, ani ať si nemyslí, že stojí na vyšší úrovni než ostatní. Říkám vám, v hodině smrti to bude můj hlas, který vám řekne pravdu o vaší úrovni vývoje.

78. Tam, v tom krátkém okamžiku osvícení před svědomím, mnozí obdrží svou odměnu; ale mnozí také uvidí, jak jejich velikost mizí.

79. Chcete se spasit? Pak ke Mně přicházejte cestou bratrství. Je to jediná cesta, není žádná jiná, je to ta, která je zapsána v mém nejvyšším přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“ (299, 40-4)

Kapitola 29 – Očištění a vzestup duší v posmrtném životě

Výčitky svědomí, lítost a sebekritika

1. Nechci, aby se vaše duše poskvrnila, ani aby zemřela, pokud jde o pravý život. Proto vás trestám svou spravedlností, když vás nacházím oddávajících se škodlivým radostem a rozkoším. Vaše duše musí přijít do mého lůna čistá, tak jak z něj vzešla.

2. Všichni, kdo zanechávají své tělo v zemi a v rozrušení se odpoutávají od tohoto světa, se – když spatří mou přítomnost, která se zjevuje ve světle věčnosti, které osvěcuje ducha – probouzejí ze svého hlubokého spánku za hořkých slz a v zoufalství sebeobviňování. Dokud bolest dítěte trvá, aby se osvobodilo od svých utrpení, trpí i otec. (228, 7-8)

3. Výčitky svědomí a muka, které pramení z nedostatku poznání – utrpení z toho, že chybí duchovnost, aby se člověk mohl radovat z toho života, toto a ještě více je obsaženo v pokání duší, které jsou poskvrněné nebo přicházejí k prahu duchovního života bez přípravy.

4. Uvědomte si, že hřích, nedokonalosti nebo zkaženost lidí nemohu vnímat jako urážku způsobenou Otci, neboť vím, že lidé si zlo způsobují sami. (36, 56)

5. Jak by byl váš život plný světla a jak velkolepá a průkopnická by byla vaše věda, kdybyste milovali své bližní a plnili vůli svého Otce – kdybyste obětovali něco ze své svobodné vůle a jednali podle toho, co vám přikazuje svědomí. Vaše věda by pak při překračování hranic hmotného dotýkala nadpozemského; neboť dosud se k těmto hranicím ani nepřiblížila.

6. Jaké zděšení pociťuje duše vědce, když opouští tento svět a nakonec stojí tváří v tvář božské pravdě! Tam sklání svou tvář plnou studu a prosí, aby jí byla odpuštěna její pýcha. Věřila, že ví a umí vše, popírala, že existuje něco, co leží za hranicemi jejího vědění nebo chápání. Ale nyní, když stojí před Knihou života, před nekonečným dílem Stvořitele, musí uznat svou ubohost a zahalit se

pokorou před Tím, který je absolutní moudrostí. (283, 48-49)

7. Nebojte se, že při příchodu do duchovního světa budete muset myslet na to, čím jste na zemi zhřešili. Když se necháte očistit od bolesti a z vašeho srdce vytryskne lítost, když budete usilovat o nápravu svých prohřešků, vstoupíte do mé přítomnosti důstojně a čistě a nikdo, ani vaše svědomí, se neodváží zmínit vaše minulé nedokonalosti.

8. V dokonalém domově je pro každou duši místo, které v čase nebo ve věčnosti očekává příchod svého majitele. Po schodech lásky, milosrdenství, víry a zásluh vstoupíte jeden po druhém do mého království. (81, 60-61)

Vyrovnávající spravedlnost

9. Na tomto světě jsem měl jen málo učedníků a ještě méně těch, kteří byli obrazem Božského Mistra. V Duchovním údolí mám naopak mnoho učedníků, neboť tam se dosahuje největších pokroků v chápání mých učení. Tam je to místo, kde moji dítka, hladoví a žízniví po lásce, přijímají od svého Mistra to, co jim lidstvo odepřelo. Tam je místo, kde díky své ctnosti září ti, kteří kvůli své pokoře zůstali na zemi bez povšimnutí, a kde smutně a kajícně pláčou ti, kteří na tomto světě zářili falešným světlem.

10. V záhrobí je to místo, kde vás přijímám, jak jste to na zemi nečekali, když jste se slzami v očích, ale s požehnáním pro Mě, odčiňovali svou vinu. Není důležité, že jste během své životní cesty měli okamžik prudkého vzpoury. Vezmu v úvahu, že jste prožili dny velkých bolestí a v nich jste prokázali odevzdanost a žehnali jste mému jménu. I vy jste v mezích své malosti prožili několik Golgot, i když byly způsobeny vaší neposlušností.

11. Hle, skrze několik okamžiků věrnosti a lásky k Bohu získáváte časy života a milosti v onom světě. Tak moje Věčná láska oplácí krátkodobou lásku člověka. (22, 27-29)

12. Každý dobrý skutek najde svou odměnu, která není přijata na zemi, ale v záhrobí. Ale kolik lidí by chtělo této blaženosti užít již zde na zemi, aniž by věděli, že ten, kdo nic nečiní pro svůj duchovní život, bude při vstupu do něj stát bez zásluh a jeho lítost pak bude veliká. (1, 21)

13. Kdo touží po poctách a chvále světa, ať je zde dostane; ale budou krátkodobé a v den jeho vstupu do duchovního světa mu k ničemu nebudou. Kdo touží po penězích, ať zde dostane svou odměnu, neboť to bylo to, o co usiloval. Avšak až přijde hodina, kdy zde bude muset vše zanechat, aby se usadil v onom světě, nebude mít ani nejmenší právo požadovat jakoukoli odměnu pro svou duši, i když si myslí, že učinil mnoho pro dobročinnost.

14. Naproti tomu ten, kdo vždy odmítal lichotky a zvýhodňování, kdo miloval své bližní z celého srdce a nezištně a odmítal jakoukoli hmotnou odměnu, kdo se věnoval šíření dobra a měl radost z toho,

konat skutky lásky — ten nebude myslet na odměny, neboť nebude žít pro vlastní uspokojení, ale pro uspokojení svých bližních. Jak veliký bude jeho pokoj a blaženost, až bude v náručí svého Pána! (253, 14)

15. Přináším vám v této době čisté a dokonalé poučení, proto vám říkám, že na konci vašeho denního díla vám bude započítáno pouze to, co jste v životě vykonali s pravou láskou; neboť to bude důkazem, že jste znali pravdu. (281, 17)

16. Nemyslete si – protože v okamžiku, kdy konáte dobrý skutek, neznáte jeho hodnotu –, že se nikdy nedozvíte o dobru, které jste vykonali. Říkám vám, že žádný z vašich skutků nezůstane bez odměny.

17. Až jednou budete v duchovním království, poznáte, jak často bylo malé dílo, zdánlivě bezvýznamné, počátkem řetězce dobrodiní – řetězce, který ostatní stále prodlužovali, ale který toho, kdo jej započal, navždy naplní uspokojením. (292, 23-24)

18. Inspiruji vás k tomu, abyste si zasloužili zásluhy; nemělo by vás však při tom pohánět egoistické přání vlastní spásy, ale měli byste konat své skutky s myšlenkou na své bližní, s myšlenkou na budoucí generace, jejichž radost bude velmi veliká, až najdou cestu, kterou jim „první“ připravili. Pak bude vaše štěstí bezmezné, protože radost a mír vašich bratří a sester dosáhne i vaší duše.

19. Jak odlišné je to u těch, kteří usilují pouze o svou vlastní spásu a blaženost; neboť když dorazí na místo, které si svými skutky zasloužili, nemohou mít ani na okamžik mír ani radost, když hledí na ty, které zanechali za sebou a kteří nesou těžké břemeno svých utrpení.

20. Amen, pravím vám, že praví učedníci tohoto učení budou ve svých skutcích spravedliví a čistí, jako je jejich duch, který je mým vlastním světlem. (290, 76-77)

21. Budete-li pokorní, vaše duchovní bohatství se v životě, který vás čeká, znásobí. Pak budete mít mír, který vám přinese nejkrásnější pocit vaší existence. A ve vašem duchu se zrodí touha sloužit Otci tím, že budete věrnými strážci všeho, co jsem stvořil, tím, že budete útěchou pro trpící a mírem pro ty, kteří nemají pokoj. (260, 29)

Vzestup duší do Božího království

22. Toto je „Třetí doba“, ve které může vaše duše již na zemi začít snít o velmi vysokých úrovních života a velmi velkých poznáních. Neboť ten, kdo opouští tento svět a ve své duši si již nese poznání toho, co najde, a rozvinutí svých duchovních darů, ten projde mnoha světy, aniž by v nich setrvával, až dorazí k tomu, v němž mu na základě jeho zásluh náleží bydlet.

23. Bude si plně vědom svého duchovního stavu, bude umět plnit svůj úkol, ať se nachází kdekoli.

Bude rozumět řeči lásky, harmonie a spravedlnosti a bude schopen se vyjadřovat s jasností duchovní řeči, kterou je myšlenka. Nebudou pro něj žádné úskalí, žádné rozrušení ani slzy a bude stále více prožívat nezměrnou radost z přibližování se k domovům, které mu patří, protože mu náleží jako věčné dědictví. (294, 55)

24. Na božském nebeském žebříku je nekonečné množství bytostí, jejichž duševní zdokonalení jim umožňuje zaujmout různé stupně podle stupně vývoje, kterého dosáhly. Vaše duše byla stvořena s vhodnými vlastnostmi, aby se na tomto žebříku zdokonalování vyvíjela a dosáhla cíle stanoveného ve vysokých rozhodnutích Stvořitele.

25. Údělu těchto duší neznáte, ale říkám vám, že je dokonalý, jako vše, co jsem stvořil.

26. Stále ještě nechápete dary, které vám Otec dal. Ale buďte bez obav, neboť později si je uvědomíte a zažijete, jak se plně projeví.

27. Nekonečné množství duší, které stejně jako vy obývají různé úrovně života, je mezi sebou sjednoceno vyšší silou, kterou je láska. Byly stvořeny pro boj, pro svůj vyšší vývoj, ne pro stagnaci. Ti, kteří splnili má přikázání, se stali velkými v božské lásce.

28. Připomínám vám však, že i když vaše duše dosáhne velikosti, moci a moudrosti, nestane se všemocnou, neboť její vlastnosti nejsou nekonečné, jak jsou v Bohu. Přesto budou stačit k tomu, aby vás přivedly na vrchol vašeho zdokonalení po přímé cestě, kterou vám od prvního okamžiku vytyčila láska vašeho Stvořitele. (32, 34, 37)

29. Vaše duše musí projít sedmi fázemi duševního vývoje, aby dosáhla své dokonalosti. Dnes, když ještě žijete na zemi, nevíte, na kterém stupni nebeského žebříku se nacházíte.

30. Ačkoli znám odpověď na tuto otázku vaší duše, nesmím vám ji v tuto chvíli sdělit. (133, 59-60)

31. Každý příčel, každý stupeň, každá životní úroveň nabízí duši větší světlo a dokonalejší blaženost. Ale nejvyšší mír, dokonalé štěstí duše, je za hranicemi všech dočasných příbytků duší.

32. Kolikrát budete mít pocit, že předem cítíte dokonalé štěstí v lůně Božím, aniž byste si uvědomovali, že toto štěstí je sotva předzvěstí následujícího světa, kam se po tomto životě musíte vydat. (296, 49-50)

33. Kolik lidí sní o smrti v očekávání, že tento okamžik je přivede ke Mně, aby Mě pak mohli věčně uctívat v nebi, aniž by věděli, že cesta je nekonečně delší, než si mysleli. Aby bylo možné vystoupit jen o jeden stupeň na nebeském žebříku, který vás ke Mně dovede, je třeba prožít lidský život správným způsobem. Neznalost je příčinou toho, že mnozí nesprávně chápou smysl mých učení. (164, 30)

34. Člověk rozpoutal síly zkázy. Válka zasela své semeno do všech srdcí. Kolik bolesti lidstvo zažilo!

Kolik opuštěnosti, bídnosti, osiřelosti a smutku zanechala na své cestě! Myslíte si, že duše těch, kteří padli v boji, zahynuly, nebo že ta část života, věčnost, která v člověku přebývá, již neexistuje?

35. Ne, lidu: duše přežívá válku i smrt. Tato část mého vlastního ducha povstala z polí bolesti a hledá na mé cestě nový horizont, aby mohla dále žít, rozvíjet se a růst. (262, 26-27)

36. Dal jsem vám Zemi, abyste ji všichni vlastnili rovným dílem, abyste žili v míru a používali ji jako dočasný domov, v němž rozvíjíte své schopnosti a připravujete svou duši na vzestup do jejího nového příbytku.

37. Řekl jsem vám: „V domě Páně je mnoho příbytků.“ Poznáte je v míře, v jaké se povznesete. Každý z nich vás přiblíží ke Mně v rostoucí míře a dosáhnete jich podle svých skutků, neboť vše podléhá božskému řádu a spravedlnosti.

38. Nikdo nebude moci zabránit vašemu přechodu z jedné životní úrovně na druhou a na konci každé z nich bude ve vašem duchu i v mém jásot a oslava.

39. Tak vás připravuji, abyste věděli, že cesta, kterou musíte urazit, je dlouhá, a abyste se nespokojili se svými prvními skutky v domnění, že vám již otevřou dveře do těch příbytků.

40. Ale říkám vám také toto, že pro ducha je krásné a uspokojující dojít na konec jedné vývojové etapy a zastavit se, aby se ohlédl za ušlou cestou s jejími velkými boji, dny hořkosti a hodinami pokoje, poté, co překonal nesčetné překážky.

41. Nakonec triumf, odměna a spravedlnost, které kolem vás září, a duch vašeho Otce — přítomný, slavný, žehnající dítěti „ “ a nechávající je odpočívat v jeho lůně, dokud nebude připraveno na svou další životní etapu. Tak to jde od jedné k druhé, až nakonec dosáhne nejvyššího naplnění, aby věčně přebývalo u Mě. (315, 34-36)

42. Jiskra Ducha, která činí člověka podobným svému Stvořiteli, se bude stále více přibližovat k nekonečnému plameni, z něhož vzešla, a ta jiskra bude zářící bytostí – vědomou, zářící láskou, plnou poznání a síly. Tato bytost se těší ze stavu dokonalosti, v němž neexistuje ani nejmenší bolest ani nejmenší strádání, v němž vládne dokonalá a pravá blaženost.

43. Kdyby to nebyl cíl vašeho ducha – vskutku, pravím vám, že bych vám své učení nezprostředkoval prostřednictvím tolika poučení, neboť tehdy by vám k životu v míru na zemi stačil zákon „Prvního času“.

44. Ale když uvážíte, že jsem žil mezi lidmi a sliboval jim nekonečně lepší svět za hranicemi tohoto života, a když si navíc vzpomenete, že jsem slíbil, že se v jiné době vrátím, abych k vám dále promlouval a vysvětlil vše, čemu jste nerozuměli, dojdete k závěru, že duchovní určení člověka je vyšší, mnohem vyšší než vše, co můžete očekávat, a že zaslíbená blaženost je

nekonečně větší, než co můžete tušit nebo si představit. (277, 48-49)

Kapitola 30 – Vývoj duše skrze reinkarnace

Zákon vývoje

1. Říkám vám, člověk musí vědět, že jeho duše přišla na Zemi mnohokrát a že dosud nepochopil, jak stoupat vzhůru po cestě mého zákona, aby dosáhl vrcholu hory. (77, 55)

2. Jelikož člověk byl svědkem rozvoje vědy a objevů toho, čemu by dříve nevěřil – proč se tedy brání přirozenému vývoji duše? Proč se upíná k tomu, co ji zastavuje a uspává? Protože se leká vyhlídky na věčný život! (118, 77)

3. Pochopte: Ačkoli se zdá, že stvoření je dokončeno, vše se přesto vyvíjí, vše se proměňuje a zdokonaluje. Může se snad vaše duše tomuto božskému zákonu vyhnout? Ne, mé děti. Nikdo nemůže mít poslední slovo o duchovnu, o vědě nebo o životě, neboť jsou to má díla, která nemají konce. (79, 34)

4. Kolik lidí se na základě znalostí, které získali, domnívá, že dosáhli duchovní velikosti, a přitom pro Mě nejsou ničím víc než dětmi, které uvízly na cestě vývoje. Musí totiž vzít v úvahu, že k vzestupnému vývoji své duše nedosáhnou pouze rozvojem svého rozumu, ale musí k tomu dojít prostřednictvím vývoje celé jejich bytosti, a v člověku je mnoho schopností, které je třeba rozvíjet, aby dosáhl dokonalosti.

5. To je důvod, proč jsem – jako jeden ze svých zákonů lásky a spravedlnosti – zavedl reinkarnaci duše, abych jí poskytl delší cestu, která jí nabízí všechny nezbytné příležitosti k dosažení jejího zdokonalení.

6. Každá pozemská existence je krátkou lekcí, neboť jinak by byly příležitosti člověka k naplnění mého zákona příliš malé. Je však nezbytné, abyste poznali cíl tohoto života, abyste z něj přijali jeho smysl a dosáhli jeho harmonie, která je základem lidské dokonalosti – abyste mohli postoupit na vyšší úroveň existence, až dosáhnete duchovního života, kde pro vás mám připraveno tolik lekcí, které vás ještě musím naučit, a tolik zjevení, která vám ještě musím dát. (156, 28-29)

7. Zatímco vše neustále roste, mění se, zdokonaluje se a rozvíjí — proč by vaše duše měla po staletí setrvávat v nečinnosti?

8. Jelikož jste díky vědě mnoho objevili a naučili se, není vám neznámý neustálý vývoj, který existuje ve všech bytostech stvoření. Proto chci, abyste pochopili, že nesmíte nechat svou duši v té zaostalosti a v tom zastavení, do kterého jste ji již dávno uvedli, a že se musíte snažit dosáhnout harmonie se vším, co vás obklopuje, aby pro lidi nastal den, kdy příroda místo toho, aby skrývala svá tajemství, je odhalí, a místo toho, aby vám přírodní síly byly

nepřátelské, stanou se vašimi služebníky, spolupracovníky, bratry. (305, 6, 8)

„Vzkříšení těla“ — správně pochopeno

9. Nyní má svět poznat pravdu o „vzkříšení těla“, kterým je reinkarnace duše.

10. Reinkarnovat se znamená: vrátit se do hmotného světa, aby se člověk znovu narodil; vzkříšení duše v lidském těle, aby pokračovala ve svém poslání. To je pravda o „vzkříšení těla“, o kterém mluvili vaši předkové, přičemž podávali stejně pokroucené jako absurdní výklady.

11. Reinkarnace je dar, který Bůh udělil vaší duši, aby se nikdy neomezovala na ubohost hmoty, na svou pomíjivou existenci na Zemi, na své přirozené nedostatky, ale aby duše – jelikož pochází z vyšší přirozenosti – mohla používat tolik hmotných těl, kolik potřebuje k plnění svých velkých úkolů ve světě.

12. Tímto darem duše prokazuje svou nezměrnou nadřazenost nad „tělem“, nad smrtí a nad vším pozemským tím, že překonává smrt, jedno tělo za druhým, a přežívá je všechny, ať už jí jich bylo svěřeno kolikkoliv. Je vítězem nad časem, překážkami a pokušeními. (290, 53-56)

13. Jak jste mohli uvěřit, že v den soudu vstanou těla mrtvých a spojí se se svými dušemi, aby vstoupila do království Božího? Jak můžete takto vykládat to, co vám bylo v jiných dobách učeno?

14. Tělo je z tohoto světa a v něm zůstává, zatímco duše se svobodně vznesla a vrátila se k životu, z něhož vzešla. „Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z mého Ducha, je Duch.“ „Vzkříšení těla“* je opětovné vtělení duše, a pokud někteří věří, že se jedná o lidskou teorii, a jiní z vás věří, že jde o nové zjevení – vskutku, pravím vám, že jsem od počátku lidstva začal toto zjevení světu zvěstovat! Důkaz toho najdete v textech Písem, které jsou svědectvím o mých skutcích.

** Tento výraz, známý ze starého křesťanského vyznání víry, byl formulován na 2. koncilu v Konstantinopoli, tedy v době, kdy byla dosud částečně uznávaná nauka o reinkarnaci císařem Justiniánem (!) odsouzena jako kacířství. Tak se z znovuzrození duše v „těle“ stalo „vzkříšení těla“.*

15. V této době však toto zjevení dosáhlo vaší duše, zatímco se nacházela na vyšší vývojové úrovni, a brzy bude spravedlivě přijato jako jeden z nejspravedlivějších a nejlaskavějších zákonů Stvořitele. Zavrhněte představu, kterou jste měli o „soudném dni“; neboť to není jeden z vašich dnů, protože se jedná o časový úsek, a „konec světa“ není koncem planety, na které žijete, ale koncem sobeckého života, který jste na ní vytvořili. (76, 41–43)

16. Tajemství „vzkříšení těla“ bylo objasněno zjevením o reinkarnaci duše. Dnes víte, že smyslem tohoto

zákona lásky a spravedlnosti je, aby se duše zdokonalovala , aby se nikdy neztratila, protože vždy najde otevřené dveře jako příležitost ke své spáse, kterou jí nabízí Otec.

17. Můj rozsudek nad každou duší na základě tohoto zákona je dokonalý a neúprosný.

18. Jen já sám vás umím soudit, protože každý osud je pro lidi nepochopitelný. Proto nikdo nebude před druhými ztrapněn ani zrazen.

19. Poté, co se duše ztratily ve svých hříších, po tolika bojích a zvratech a po dlouhém putování, přijdou ke Mně plné moudrosti díky svým zkušenostem, očištěné bolestí, povznesené svými zásluhami, unavené dlouhou poutí, avšak prosté a veselé jako děti. (1, 61-64)

Různá úroveň vývoje duší

20. Před dávnou dobou vzešla vaše duše ze Mne; přesto ne všichni pokročili na cestě duševního vývoje stejným způsobem.

21. Všechny osudy jsou různé, ačkoli vás vedou ke stejnému cíli. Jedním jsou vyhrazeny tyto zkoušky, druhým jiné. Jedno stvoření prochází jednou cestou, druhé následuje jinou. Nevstoupili jste všichni do existence ve stejný okamžik, ani se všichni nevrátíte ve stejný okamžik. Jedni putují vpředu, druzí vzadu, avšak cíl čeká na vás všechny. Nikdo neví, kdo je mu blízko a kdo kráčí daleko od něj, protože jste ještě příliš nezralí, abyste tuto znalost měli; jste lidští a vaše marnivost by vám přinesla zkázu. (10, 77-78)

22. V každé době, i v dávných dobách lidských dějin, jste měli příklady lidí s vysokým duchem. Jak byste si mohli vysvětlit, že již v nejranějších dobách existovali lidé s vyvinutou duší, kdyby neprošli postupnými reinkarnacemi, které jim pomáhaly se vyvíjet vzhůru?

23. Důvodem je to, že duše nevzniká ve stejnou dobu jako tělesná schránka a počátek lidského rodu se také neshoduje s počátkem duše. Věru, pravím vám, že neexistuje jediná duše, která by přišla na svět, aniž by předtím existovala v záhrobí. Kdo z vás může odhadnout nebo znát dobu, kterou prožila v jiných sférách, než přišla žít na tuto Zemi? (156, 31-32)

Znalost předchozích pozemských životů a vlastní úrovně vývoje

24. Dokud je duše úzce spjata s tělem, nepoznává ani nemůže znát zásluhy, které získala ve svých minulých životech. Nyní však zjišťuje, že její život je věčnost, nepřetržitý vývoj v touze dosáhnout vrcholu. Dnes však ještě nevíte, jaké úrovně jste dosáhli. (190, 57)

25. Váš rozum nepřijímá dojmy ani vzpomínkové obrazy z minulosti vaší duše, protože tělo je jako hustý závoj, který neumožňuje proniknout do života duše. Který mozek by mohl pojmout obrazy a dojmy, které duše přijala v průběhu své minulosti? Která inteligence by mohla v souvislosti s lidskými

představami uchopit to, co je pro ni nepochopitelné?

26. Kvůli tomu všemu jsem vám dosud nedovolil vědět, kým duchovně jste, ani jaká byla vaše minulost. (274, 54-55)

27. Všechna má díla jsem zapsal do knihy, která se nazývá „Život“. Počet jeho stránek je nepočítatelný, jeho nekonečnou moudrost nedokáže nikdo kromě Boha, který je jeho autorem, dosáhnout. Ale v něm, na každé jeho stránce, je obsaženo krátké shrnutí, v němž Otec každé ze svých děl srozumitelně vylíčil, aby je učinil pochopitelným pro každý rozum.

28. I vy neustále píšete do knihy svého života, v níž zůstanou zapsána všechna vaše díla a všechny vaše kroky na celé cestě vývoje. Tato kniha bude zapsána ve vaší duši a bude světlem poznání a zkušenosti, jímž zítra osvětlíte cestu svým mladším sourozencům.

29. Zatím ještě nemůžete nikomu ukázat svou knihu, protože ani vy sami neznáte její obsah. Brzy však ve vaší bytosti nastane světlo a budete moci svým bližním ukázat stránky, které hovoří o vašem rozvoji, vašem odčinění a vašich zkušenostech. Budete pak pro lidi otevřenou knihou.

30. Blahoslavení ti, kteří si osvojí své poslání. Budou cítit, že stoupají po žebříku, který viděl Jákob ve snu, což je duchovní cesta, která vede bytosti až do přítomnosti Stvořitele. (253, 6-8)

Láska jako nezbytnost pro duchovní a duševní rozvoj

31. Stejně jako vaše tělo potřebuje k životu vzduch, slunce, vodu a chléb, tak i duše potřebuje životní prostředí, světlo a potravu, které odpovídají její podstatě. Pokud se cítí zbavena svobody vznést se v touze po své potravě, slábne, chřadne a otupuje; stejně jako kdyby se dítě nutilo zůstat vždy ve své kolébce a být zavřené ve své komůrce. Jeho údy by ochrnuly, zbledlo by, jeho smysly by otupěly a jeho schopnosti by zakrněly.

32. Uvědomte si, že i duše může být chromá! Mohl bych vám dokonce říci, že svět je plný duševně chromých, slepých, hluchých a nemocných! Duše, která žije v zajetí a nemá svobodu k rozvoji, je bytost, která neroste – ani v moudrosti, ani v síle, ani v ctnosti. (258, 62-63)

33. Amen, pravím vám, že to, co vás může povznést, je láska, protože v ní přebývá moudrost, cit a povznesení. Láska je souhrnem všech vlastností Božství a Bůh zapálil tento plamen v každém duchovním stvoření.

34. Kolik lekcí jsem vám dal, abyste se naučili milovat! Kolik příležitostí, životů a reinkarnací vám Božské milosrdenství přidělilo! Lekce se opakovala tak často, jak bylo třeba, dokud nebyla naučena. Jakmile je jednou splněna, není důvod k opakování, neboť již nemůže být zapomenuta.

35. Kdybyste se mé lekce naučili rychle, nemuseli byste už trpět ani plakat nad chybami. Bytost, která na

Zemi využije lekce, které na ní obdržela, se může vrátit na svět, ale vždy se tak stane s větší zralostí a za lepších životních podmínek. Mezi jedním životem a dalším bude mít vždy přestávku na odpočinek, která je nezbytná k zamyšlení a odpočinku, než začne nový denní úkol. (263, 43-45)

Různé důvody reinkarnací

36. Amen, pravím vám, v žádné epoše lidského života nechyběla člověku znalost mého zákona; neboť z božské jiskry, kterou je jeho duch, mu nikdy nechyběl paprsek světla v duši, vnuknutí v rozumu ani tušení v srdci.

37. Přesto se vaše duše vrátila do záhrobí s temnou páskou přes oči, a Já vám říkám: Kdo nevyužije lekci, kterou obsahuje život na tomto světě, v tomto údolí zkoušek, ten se k němu musí vrátit, aby dokončil svou nápravu, a především aby se učil. (184, 39)

38. I na jiných světech se duše těší svobodné vůli a hřeší a scházejí z cesty, nebo vytrvale setrvávají v dobru a dosahují tak svého vzestupného vývoje, tak jako to činíte na Zemi. Ale když nastane předurčený čas, ti, kteří jsou předurčeni k životu na tomto světě, sestoupí na něj, aby splnili vznešený úkol, a jiní, aby splnili svou povinnost pokání.

39. Ale podle toho, jak chtějí tuto Zemi vidět, se jedněm jeví jako ráj a druhým jako peklo. Pokud tedy pochopí milosrdenství svého Otce, vidí už jen nádherný život, který je posetý požehnáními a životními poučeními pro ducha – cestu, která je přibližuje k Zaslíbené zemi.

40. Někteří odcházejí z tohoto světa s přáním vrátit se, jiní s obavou, že se budou muset vrátit. Důvodem je to, že vaše lidská přirozenost ještě nedokázala pochopit harmonii, v níž máte žít s Pánem. (156, 33-34)

41. Nikdo se nebrání představě, že se bude muset vrátit na tuto planetu v jiném těle, a nemějte ani názor, že reinkarnace je trestem pro duši. Všechny duše, které jsou předurčeny k životu na Zemi, musely projít zákonem reinkarnace, aby mohly dosáhnout svého vyššího vývoje a splnit úkol, který jsem jim svěřil.

42. Nejen duše málo vyvinuté se musí znovu inkarnovat, i duše vyspělé se vracejí znovu a znovu, dokud nedokončí své dílo.

43. Eliáš je největším z proroků, kteří přišli na Zemi; avšak navzdory velkým skutkům, které vykonal, a velkým důkazům, které předložil (že Bůh existuje), musel se do tohoto světa vrátit v jiné době, v jiném těle a pod jiným jménem.

44. Tento zákon lásky a spravedlnosti byl lidem dlouho neznámý, neboť kdyby jej znali dříve, mohli by upadnout do zmatení. Přesto vám Otec dal některá zjevení a některé znamení, která byla světlem předbíhajícím tuto dobu, aby objasnila všechna tajemství. (122, 25-28)

Cesta k dokonalosti

45. Dlouhá je cesta, po které dojdete k plnosti světla. Žádná bytost nemá delší cestu než duše, na které Otec, Božský sochař, který vaši duši formuje a vyhlazuje, dává jí dokonalý tvar. (292, 26)

46. Vpravdě vám říkám: Abyste dosáhli úplné čistoty, bude se vaše duše muset ještě velmi očistit, v tomto světě i v duchovním.

47. Kdykoli to pro vás bude nutné, budete se muset na tuto planetu vrátit, a čím častěji nevyužijete příležitosti, které vám váš Otec poskytuje, tím více oddálíte svůj konečný vstup do pravého života a prodloužíte svůj pobyt v údolí slz.

48. Každá duše musí v každém pozemském životě prokázat pokrok a plody svého vývoje tím, že pokaždé udělá pevný krok vpřed.

49. Uvědomte si, že jediné dobro, které prospívá vašemu vlastnímu blahu, je to, které vychází z pravé lásky a milosrdenství k druhým, a to bez vlastního prospěchu. (159, 29 32)

50. V člověku existují dvě síly, které jsou vždy v boji: jeho lidská přirozenost, která je pomíjivá, a jeho duchovní přirozenost, která je věčná.

51. Tato věčná bytost si velmi dobře uvědomuje, že musí uplynout velmi dlouhá doba, než bude schopna dosáhnout svého duchovního zdokonalení. Tuší, že musí prožít mnoho lidských životů a že v nich musí projít mnoha zkouškami, než dosáhne skutečného štěstí. Duše tuší, že po slzách, bolesti a poté, co mnohokrát prošla tělesnou smrtí, dosáhne toho vrcholu, který ve své touze po dokonalosti vždy hledala.

52. Tělo naproti tomu, ta křehká a malá věc, pláče, vzpírá se a občas odmítá následovat volání duše, a teprve když se duše vyvinula, je silná a zkušená v boji s „tělem“ a se vším, co ji obklopuje, se jí podaří ovládnout tělo a projevit se skrze něj.

53. Poutní cesta duše je dlouhá, její cesta je daleká, její formy existence jsou mnohotvárné a velmi rozmanité a všechny okamžiky jsou jejími zkouškami jiného druhu. Ale zatímco je absolvuje, povznáší se, očišťuje se, zdokonaluje se.

54. Na své cestě životem zanechává za sebou světelnou stopu; proto pro vznešenou duši často není sténání jejího těla důležité, protože ví, že to pomine a že se na své cestě nesmí nechat zdržet událostmi, které se jí zdají malicherné.

55. Na okamžik upře svou pozornost na slabosti svého „těla“, ale ví, že nesmí příliš milovat něco, co žije jen krátce a brzy zmizí v nitru země. (18, 24; 27-28)

Univerzální škola života

56. Od počátku lidstva existuje reinkarnace duše jako zákon lásky a spravedlnosti a jako jedna z forem, v nichž Otec prokázal svou nekonečnou milost. Reinkarnace není jen záležitostí této doby, ale všech dob, a neměli byste si myslet, že jsem vám toto tajemství odhalil

teprve nyní. Již v nejranějších dobách existovalo v člověku intuitivní vědomí o znovuzrození duše.

57. Avšak lidé, kteří usilovali o materialistické vědy a poklady světa, se nechali ovládnout vášněmi těla, čímž se zatvrdily ty struny lidského srdce, jimiž vnímáme duchovní, takže se lidé stali hluchými a slepými ke všemu, co patří duchu. (105, 52)

58. Před vaším stvořením jste byli ve Mně; poté, jako duchovní stvoření, jste byli na místě, kde vše vibruje v dokonalé harmonii, kde je esence života a zdroj pravého světla, z něhož vás živím.

59. Bolest nebyla stvořena Otcem. V dobách, o nichž k vám mluvím, jste neměli důvod k povzdechu, neměli jste si na co stěžovat, cítili jste nebe v sobě samých, neboť ve svém dokonalém životě jste byli symbolem této existence.

60. Ale když jste opustili ten domov, dal jsem vašemu duchu roucho a vy jste klesali stále hlouběji. Poté se vaše duše krok za krokem vyvíjela, až dosáhla úrovně bytí, na které se nyní nacházíte a kde září Světlo Otce. (115, 4-5)

61. Cílem každé duše je po svém očištění a zdokonalení splynout s Božstvím*. K tomu zaplavuji vaši cestu světlem a dávám vaší duši sílu, abyste stoupali stupeň po stupni. Podle úrovně vývoje, které jste dosáhli, když opustíte tento svět, bude duchovní příbytek, který budete obývat v záhrobí. Neboť vesmír byl stvořen jako škola zdokonalování pro duši. (195, 38)

** Podrobnější vysvětlení k tomuto tématu najdete mimo jiné v kapitolách 23,69 a 58, 46!*

62. Kdybych vám v tomto životě dal vše, neměli byste již touhu stoupat o další stupeň výš. Ale to, čeho jste v jednom životě nedosáhli, usilujete o to v jiném, a to, čeho v tom nedosáhnete, slibuje vám jiný, vyšší, a tak to pokračuje krok za krokem až do věčnosti na nekonečné cestě vývoje duše.

63. Když slyšíte mé slovo, zdá se vám nemožné, že by vaše duše byla schopna dosáhnout tak velké dokonalosti; ale říkám vám, že o vysokém určení duše pochybujete jen proto, že vidíte pouze to, co vidíte svýma hmotnýma očima: ubohost, nevědomost, zlobu. To však pramení pouze z toho, že u některých je duše nemocná, u jiných ochromená; jiní jsou slepí a někteří duchovně mrtví. Avšak tváří v tvář takové duševní bídě musíte pochybovat o osudu, který pro vás věčnost připravila.

64. Tak žijete v této době lásky ke světu a k materialismu. Avšak světlo mé pravdy k vám již dorazilo a rozptýlilo temnotu noci doby, která již pominula, a svým úsvitem ohlašovalo příchod věku, v němž duše přijme osvícení skrze mé učení. (116, 17-18)

65. Mnozí z vás nebudou mít novou příležitost vrátit se na Zemi, abyste na ní napravili své prohřešky.

Nebudete již vlastnit ten nástroj, který máte dnes a kterým je vaše tělo, na němž se opíráte. Musíte pochopit, že příchod na svět je pro duši privilegiem, nikdy trestem. Proto musíte této milosti využít.

66. Po tomto životě odejdete do jiných světů, abyste přijali nové lekce, a tam najdete nové příležitosti k dalšímu vzestupu a zdokonalování se. Až splníte své povinnosti jako lidé, opustíte tento svět s uspokojením, protože jste splnili svůj úkol, a ve vaší duši bude mír. (221, 54-55)

67. Můj hlas v současné době přivolává velké davy lidí, protože pro mnoho duší se blíží konec jejich pouti na Zemi.

68. Ta skleslost, ten odpor, ten smutek, které nosí v srdci, jsou důkazem toho, že již touží po vyšším domově, po lepším světě.

69. Je však nutné, aby poslední etapu, kterou na světě absolvují, prožili v poslušnosti vůči pokynům svého svědomí, aby stopa jejich posledních kroků na zemi byla požehnáním pro generace, které přijdou po nich, aby plnily své různé úkoly ve světě. (276, 4)

70. Tento svět není věčný, ani to není nutné. Až tento domov jednou přestane plnit smysl existence, který má nyní, zmizí.

71. Až vaše duše již nebude potřebovat lekce, které jí tento život zde dává, protože ji čekají jiné, vyšší v jiném světě, pak díky světlu získanému v tomto pozemském boji řekne: „S jakou jasností nyní chápu, že všechny vzestupy a pády tohoto života byly jen zkušenostmi a lekcemi, které jsem potřebovala, abych lépe porozuměla. Jak dlouhá se mi zdála ta životní cesta, dokud mě tížila utrpení. Nyní však, když je vše za mnou – jak krátká a pomíjivá se mi jeví ve srovnání s věčností.“ (230, 47)

72. Radujte se, lidé, myslete na to, že jste ptáci na tomto světě plném slz, bíd a utrpení! Radujte se, neboť to není váš domov na věčnost, čekají na vás lepší světy!

73. Až tedy opustíte tuto zemi, učiňte tak bez lítosti, pak zde zůstanou vzdechy bolesti, útrapy a slzy. Rozloučíte se s tímto světem a vznesete se k těm, kteří na vás čekají v nebeských výšinách. Odtud uvidíte Zemi jako bod v prostoru, na který budete s láskou vzpomínat. (230, 51)

Přesvědčivost učení o reinkarnaci

74. Světlo spiritualismu nyní odhaluje světu pravdu, spravedlnost, rozum a lásku, které jsou vlastní duševní schopnosti reinkarnace. Přesto bude svět toto zjevení zpočátku tvrdohlavě bojovat a bude mu dávat nádech podivného a falešného učení, aby vštípil nedůvěru lidem dobré víry.

75. Marné a zbytečné budou snahy náboženských vyznání udržet své věřící na vyjetých kolejích starých představ a zastaralých náboženských systémů. Neboť nikdo nebude schopen zastavit Božské

Světlo, které proniká až do hloubky lidského myšlení a probouzí duši pro věk zjevení, božských vnuknutí, objasnění pochybností a tajemství, duchovního osvobození.

76. Stejně tak nikdo nebude schopen zastavit příval, který vytvoří lidstvo, až se vydá na cestu v touze po svobodě myšlení, ducha a víry. (290, 57-59)

Cesty reinkarnace duše

77. Volám všechny pozemské poutníky, aby uslyšeli můj hlas, který je zve k vzestupnému vývoji a k získání věčného života.

78. V tento den, kdy se zjevuje „Boží slovo“ — využijte jeho slova a nechte se jím osvítit; neboť ve znání je světlo a vaše spása.

79. Jestliže vás Mé zákon učí morálce, spravedlnosti a řádu ve všech vašich životních činech – proč tedy hledáte cesty opačné, jimiž si způsobujete bolest? Když však odcházíte do záhrobí a zanecháváte své tělo na zemi, pláčete, protože jste tuto schránku příliš milovali.

80. Když cítíte, že tělo vám již nepatří a že musíte postupovat na cestě vývoje, dokud nepřijdete ke Mně, říkám vám: „Mé dítě, co mi můžeš předložit? Žil jsi na zemi v naplnění mých přikázání?“

81. Vy však – zahanbeni a skleslí, protože nemáte žádný dar lásky pro Toho, který vás tak velmi miluje a tolik vám dal – jste si ukovali řetězy, které tísní vaši duši, a ta se jeví bez světla, pláče a naříká nad sebou, protože ztratila milost. Slyší jen hlas Otce, který ji volá. Ale protože se nevyvinula a necítí se hodna k Němu přijít, zůstává stát a čeká.

82. Čas plyne a duše opět slyší hlas a zcela naplněna svým utrpením se ptá, kdo k ní mluví, a tento hlas jí říká: „Probuď se! Nevíš, odkud jsi přišla a kam jdeš?“ Tu zvedne oči, uvidí nesmírně velké světlo, v jehož záři se cítí ubohá. Uvědomuje si, že než byla poslána na zem, již existovala, již byla milována Otcem, od něhož ten hlas vycházel a který nyní, když ji vidí v tom žalostném stavu, trpí kvůli ní . Uvědomuje si, že byla poslána do různých domovů, aby prošla cestou boje a svými zásluhami získala svou odměnu.

83. A dítě se ptá: „Jestliže jsem byla, než jsem byla poslána na Zemi, Tvým velmi milovaným stvořením – proč jsem nezůstala pevná v ctnosti a musela jsem upadnout, trpět a namáhat se, abych se k Tobě vrátila?“

84. Hlas mu odpověděl: „Všechny duše byly podřízeny zákonu vývoje a na této cestě je můj Otcovský Duch vždy chrání a má zalíbení v dobrých skutcích dětí. Poslal jsem vás však na Zemi, abyste z ní učinili bojiště duchovního zdokonalování, nikoli bojiště války a bolesti.

85. Řekl jsem vám, abyste se rozmnožovali, abyste nebyli neplodní. Ale když se vracíte do „duchovního údolí“, nepřinášíte žádnou úrodu, jen si stěžujete a přicházíte bez milosti, kterou jsem vám dal. Proto vás posílám znovu a říkám vám: „Očistěte se, hledejte to,

co jste ztratili, a vypracujte si svůj duchovní vzestup.“

86. Duše se vrací na Zemi, hledá malé a křehké lidské tělo, aby v něm odpočinula a zahájila novou životní cestu. Nachází malé dětské tělo, které jí bylo přiděleno, a používá je k odčinění svých přestupků proti mému zákonu. Duše přichází na Zemi s vědomím příčiny, ví, že je dechem Otce, a zná poslání, které od Něho přináší.

87. V prvních letech je nevinná a zachovává si svou čistotu, zůstává ve spojení s duchovním životem. Poté začíná poznávat hřích, zblízka vidí pýchu, nadutost a vzpurnost lidí vůči spravedlivým zákonům Otce a „tělo“, které je od přírody vzpurné, se začíná poskvrňovat zlem. Podlehne pokušení, zapomene na poslání, které si přinesla na Zemi, a chystá se konat skutky, které jsou proti zákonu. Duše i tělo okusí zakázané ovoce, a když propadnou zkáze, překvapí je poslední hodina.

88. Duše se opět ocitá v duchovním prostoru, unavená a skloněná pod tíhou své viny. Tehdy si vzpomene na hlas, který k ní kdysi promlouval a stále ji volá, a poté, co prolila mnoho slz, protože se cítí ztracená a neví, kdo je, si vzpomene, že na tom místě již jednou byla.

89. Otec, který ji stvořil s takovou láskou, se jí zjeví na cestě a řekne jí: „Kdo jsi, odkud přicházíš a kam jdeš?“

90. Dítě v tom hlase poznává slovo Toho, který mu dal bytí, inteligenci a schopnosti – Otce, který mu stále znovu odpouští, očisťuje ho, vyvádí z temnoty a vede ke světlu. Třese se, neboť ví, že stojí před soudcem, a říká: „Otče, má neposlušnost a má vina před Tebou jsou velmi velké a nemohu očekávat, že budu žít v Tvém království, neboť nemám žádné zásluhy. Dnes, když jsem se vrátil do ‚duchovní doliny‘, vidím, že jsem jen nahromadil vinu, kterou musím odčinit.“

91. Ale milující Otec mu znovu ukazuje cestu, ono se vrací zpět do těla a opět patří k lidstvu.

92. Nyní však již zkušená duše podmaňuje tělesný obal s větší silou, aby se prosadila a poslouchala božská přikázání. Boj začíná; bojuje proti hříchům, které člověka svádějí k pádu, a chce využít příležitosti, která jí byla poskytnuta pro její spasení. Člověk bojuje od začátku do konce, a když se mu na spáncích lesknou bílé vlasy a jeho dříve odolné a silné tělo se pod tíhou let začíná ohýbat a ztrácet síly, duše se cítí silná, zralejší a zkušenější. Jak velký a odpudivý se jí jeví hřích! Odvrací se od něj a dosahuje cíle. Nyní už jen čeká na okamžik, kdy ji Otec zavolá, neboť došla k závěru, že Boží zákon je spravedlivý a Boží vůle dokonalá, že tento Otec žije, aby dal svým dětem život a spásu.

93. Když přišel poslední den, pocítila ve svém těle smrt a necítila žádnou bolest. Odešla tiše a zbožně. Viděla se v duchu a jako by měla před sebou zrcadlo, spatřila se krásnou a zářící světlem. Tehdy k ní promluvil hlas a řekl jí: „Dítě, kam

jdeš?“ A ona, která věděla, kdo to je, šla k Otci, nechala jeho světlo proudit do svého bytí a řekla: „Ó Stvořiteli, ó všeobjímající lásko, přicházím k Tobě, abych odpočinula a odevzdala Ti naplnění.“
94. Účet byl vyrovnán a duše byla zdravá, čistá a bez pout hříchu a viděla před sebou vysokou odměnu, která ji čekala.
95. Poté pocítila, že splynula se světlem toho Otce, že její blaženost vzrostla, a uzřela místo pokoje, svatou zemi, pocítila hluboký klid a „odpočinula v Abrahamově lůně“. (33, 14-16)

Kapitola 31 – Spása, vykoupení a věčné spasení

Oprava mylných představ o vykoupení

1. Mnoho lidí se domnívalo, že všechny slzy tohoto světa byly způsobeny hříchem prvních obyvatel Země. Ve své neschopnosti vyložit podobenství nakonec řekli, že Kristus přišel, aby svou krví smyl každou skvrnu. Kdyby toto tvrzení bylo správné – proč lidé i nadále hřeší a trpí, ačkoli ta oběť již byla vykonána?
2. Ježíš přišel na Zemi, aby naučil lidi cestě k dokonalosti – cestě, kterou učil svým životem, svými skutky a svými slovy. (150, 43-44)
3. Všichni dosáhnete cíle splněním svého úkolu. Dal jsem vám proto svá učení, která jsou nevyčerpatelná, abyste stoupali po žebříku svého vývoje. Není to má krev, která vás spasí, ale mé světlo ve vaší duši vás vykoupí. (8, 39)
4. V Třetím čase mi bude přidělen nový kříž. Ten nebude viditelný smrtelným očím, avšak z jeho výšin budu lidstvu posílat své poselství lásky a má krev, která je duchovní esencí mého slova, se promění ve světlo pro duši.
5. Ti, kteří Mě kdysi soudili, dnes svým duchem přinášejí do srdcí lidí světlo plné lítosti, aby napravili své chyby.
6. Aby mé učení o zlovolnosti lidí zvítězilo, musí být nejprve, jako Kristus, bičováno a vysmíváno na mučidle. Z každé rány musí proudit mé světlo, aby osvětlilo temnotu tohoto světa bez lásky. Je nutné, aby moje neviditelná krev sestoupila na lidstvo, aby mu znovu ukázala cestu ke spáse. (49, 17-19)
7. Říkám vám znovu, že ve Mně bude spaseno celé lidstvo. Ta krev prolitá na Golgotě je životem pro každou duši. Není to však krev sama o sobě, neboť padla do prachu země, ale božská láska, kterou symbolizuje. Kdykoli k vám mluvím o své krvi, víte nyní, co to je a jaký má význam.
8. Mnoho lidí prolilo svou krev ve službě svému Pánu a z lásky k bližním, avšak tato krev neztělesňovala božskou lásku, nýbrž pouze duchovní, lidskou.
9. Krev Ježíše však ztělesňuje božskou lásku, neboť na něm není žádná vada. V Mistrovi nikdy nebyl

hřích a on vám dal svou krev až do poslední kapky, aby vám dal pochopit, že Bůh je pro svá stvoření vším, že se jim zcela odevzdává, bez výhrad, protože je nekonečně miluje.

10. Když prach země vsákl tu tekutinu, která byla životem v těle Mistra, stalo se tak proto, abyste pochopili, že mé učení muselo učinit život lidí plodným skrze božské zavlažování svou láskou, moudrostí a spravedlností.

11. Svět – nevěřící a skeptický vůči slovům a příkladům Mistra – bojuje proti mému učení a říká, že ačkoli Ježíš prolil svou krev, aby zachránil lidi před hříchem, svět nebyl zachráněn; že hřeší každý den více, ačkoli je vyspělejší.

12. Kde je síla té krve vykoupení, ptají se lidé, zatímco ti, kdo by měli ukazovat na skutečné základní myšlenky mého učení, nedokážou uspokojit otázky těch, kteří hladoví po světle a žízní po poznání pravdy.

13. Říkám vám, že v této době mají otázky těch, kteří nevědí, větší hloubku a větší obsah než odpovědi a vysvětlení těch, kteří tvrdí, že znají pravdu.

14. Ale já jsem přišel znovu, abych k vám promluvil, a zde je mé slovo pro ty, kteří se domnívají, že ta krev skutečně přinesla hříšníkům spásu před božskou spravedlností – všem těm, kteří byli ztraceni a odsouzeni k těžkému trápení.

15. Říkám vám: Kdyby Otec, který ví vše, věřil, že lidé nebudou postupně využívat a rozumět celému učení, které jim Ježíš dal ve svých slovech a skutcích — vskutku, nikdy by ho neposlal; neboť Stvořitel nikdy neudělal nic zbytečného — nic, co by nebylo určeno k tomu, aby přineslo ovoce. Ale když ho poslal, aby se narodil mezi lidmi, vyrostl, trpěl a zemřel, stalo se tak proto, že věděl, že ten zářivý a plodný život Mistra vytyčí svými skutky nesmazatelnou cestu, nezničitelnou stopu, aby všechny jeho děti našly stezku, která je povede k pravé lásce a v následování jeho učení k domovu, kde je čeká jejich Stvořitel.

16. Věděl také, že ta krev, která svědčí o čistotě, o nekonečné lásce a která byla prolita až do poslední kapky, naučí lidi, aby s vírou ve svého Stvořitele splnili úkol, který je povznese do Zaslíbené země, kde Mi mohou předložit splnění svého úkolu a pak říci: „Pane, vše je dokonáno.“

17. Nyní vám mohu říci, že to nebyla ta hodina, v níž byla prolita má krev na kříži, která ohlašovala hodinu vykoupení lidí. Má krev zde ve světě zůstala přítomná, živá, čerstvá a krvavou stopou mého utrpení vyznačila cestu k vašemu smíření, která vám umožní získat domov, který vám slíbil váš Otec.

18. Řekl jsem vám: „Já jsem pramen života, pojďte a očistěte se od svých skvrn, abyste mohli jít svobodní a zdraví ke svému Otci a Stvořiteli.“

19. Můj pramen je láska, nevyčerpatelná a bezmezní. To je to, co vám chce říci moje krev, kterou jsem tehdy prolil. Zpečetila moje

slovo, potvrdila moje učení. (158, 23-33)

20. Dnes, mnoho století po té události, vám říkám, že – ačkoli jsem prolil svou krev za celé lidstvo – spásu své duše dosáhli pouze ti, kteří šli cestou, kterou vás učil Ježíš; zatímco všichni ti, kteří setrvali v nevědomosti, ve svém fanatismu, ve svých omylech nebo v hříchu, ještě nejsou spaseni.

21. Říkám vám, i kdybych se stal tisíckrát člověkem a tisíckrát zemřel na kříži – dokud se lidé nevzchopí, aby mě následovali, nedosáhnou spásy své duše. Není to můj kříž, který vás má vykoupit, ale váš. Já jsem nesl svůj na ramenou a zemřel na něm jako člověk, a od toho okamžiku jsem byl v lůně Otce. Máte mě následovat v mírnosti a lásce a s opravdovou pokorou nést svůj kříž na ramenou, dokud nedosáhnete konečného cíle svého poslání, abyste pak byli rovněž u svého Otce. (168, 16-17)

22. Není nikoho, kdo by nechtěl najít štěstí, a čím trvalejší je, tím lépe – neboť vás učím cestě, která vede k nejvyšší a věčné blaženosti. Nicméně – ukazuji vám pouze cestu a pak nechávám na vás, abyste si vybrali tu, která vám nejvíce vyhovuje.

23. Ptám se vás: „Jestliže toužíte po štěstí – proč ho nezaséváte, abyste ho poté sklidili?“ Jak málo je těch, kteří pocítili nutkání být tu pro lidi! (169, 37-38)

24. Chybná je představa, kterou máte o tom, co znamená život na Zemi, o tom, co je duše, a o tom, co je duchovní svět.

25. Většina věřících se domnívá, že pokud žijí s určitou spravedlností nebo pokud v poslední chvíli svého života litují spáchaných prohřešků, je nebe pro jejich duši jisté.

26. Ale tato mylná představa, která se člověku velmi líbí, je důvodem toho, že po celý svůj život zákon vytrvale neplní, a tak způsobuje, že jeho duše, když opustí tento svět a vstoupí do duchovního světa, musí konstatovat, že se dostala na místo, kde nevidí zázraky, jaké si představovala, ani necítí nejvyšší blaženost, na kterou se domnívala mít nárok.

27. Víte, co se stane těm bytostem, které si byly jisté, že přijdou do nebe, a místo toho našly jen zmatek? Jelikož již nebyli doma na Zemi, protože jim chyběla opora jejich tělesného obalu, a nemohli se ani povznést do těch výšin, kde se nacházejí sféry duchovního světla, vytvořili si – aniž by si toho byli vědomi – svět, který není ani lidský, ani hluboce duchovní.

28. Pak se duše začínají ptát: Je to nebe? Je to domov, který Bůh určil duším poté, co tak dlouho putovaly po Zemi?

29. Ne – říkají jiní – to nemůže být „lůno Páně“, kde může existovat pouze světlo, láska a čistota.

30. Postupně, skrze rozjímání a bolest, duše dochází k pochopení. Rozumí božské spravedlnosti a, osvícena světlem svého ducha, posuzuje své minulé skutky a přitom

zjišťuje, že byly ubohé a nedokonalé, že nebyly hodny toho, co si myslela, že si zaslouží.

31. Poté, na základě tohoto sebereflexe, se projeví pokora a vznikne touha vrátit se na ty cesty, které měla za sebou, aby vymazala skvrny hanby, napravila chyby a vykonala před svým Otcem skutečně záslužné skutky.

32. Je nutné lidstvo o těchto tajemstvích poučit, aby pochopilo, že život v hmotě je příležitostí k tomu, aby člověk získal zásluhy pro svou duši — zásluhy, které ji povznesou, až si zaslouží žít ve sféře vyššího duchovního života, kde musí znovu konat záslužně, aby nezůstala pozadu a mohla dále stoupat ze stupně na stupeň; neboť „v domě Otcově je mnoho příbytků“.

33. Tyto zásluhy získáte láskou, jak vás to naučil věčný zákon Otce. A tak bude vaše duše postupovat po žebříku k dokonalosti stupeň za stupněm a přitom poznávat úzkou cestu, která vede do království nebeského — do pravého nebe, jímž je dokonalost duše. (184, 40-45)

34. Amen, pravím vám, kdybych v této době přišel jako člověk, musely by vaše oči vidět mé rány ještě čerstvé a krvácející, protože hřích lidí nepřestal a oni se také nechtěli vykoupit vzpomínkou na tu krev, která byla prolita mnou na Golgotě a která byla důkazem mé lásky k lidstvu. Ale přišel jsem v Duchu, abych vám ušetřil hanbu při pohledu na skutky těch, kteří Mě na zemi soudili a odsoudili.

35. Vše je odpuštěno; ale v každé duši existuje něco z toho, co jsem za všechny prolil na kříži. Nemyslete si, že ta životní síla a ta krev se rozplynuly nebo ztratily. Ztělesňovaly duchovní život, který jsem od toho okamžiku vyléval na všechny lidi. Skrze tu krev, která zpečetila mé slovo a potvrdila vše, co jsem na zemi řekl a učinil, se lidé v touze po obnově své duše budou vyvíjet vzhůru.

36. Mé slovo, mé skutky a má krev nebyly a nebudou marné. Pokud se vám někdy zdá, že se na mé jméno a mé slovo téměř zapomnělo, brzy budete svědky toho, jak se znovu objeví plná životní síly, života a čistoty, jako semeno, které, ačkoli je neustále napadáno, nikdy nezmizí. (321, 64-66)

37. Ježíšova krev, proměněná ve světlo spásy, pronikla do všech duší jako záchrana a činí tak i nadále. Můj Duch věčně poskytuje spásu a světlo, neustále nechávám paprsky svého světla pronikat tam, kde je tma, nepřetržitě se vylévá 380 Kapitola 31 můj Božský Duch – ne jako lidská krev, ale jako spasitelská síla, jako duchovní život na všechny mé děti. (319, 36)

„Nebe“ je třeba si zasloužit

38. Lidé, uneseni silou svých vášní, klesli ve svých hříších tak hluboko, že ztratili veškerou naději na spásu. Ale není nikoho, kdo by nemohl být uzdraven. Neboť duše – pokud se přesvědčí, že lidské bouře nepřestanou, dokud nebude

naslouchat hlasu Ducha – povstane a bude plnit můj zákon, dokud nedosáhne cíle svého určení, který není na zemi, ale ve věčnosti.

39. Ti, kdo věří, že existence je bez smyslu, a přitom myslí na marnost boje a bolesti, nevědí, že život je Mistr, který formuje, a bolest je dláto, které zdokonaluje. Nemyslete si, že jsem stvořil bolest, abych vám ji podal v kalichu – nemyslete si, že jsem vás přivedl k pádu. Člověk se stal neposlušným z vlastní vůle, a proto se musí také vlastními silami znovu vztyčit. Ani si nemyslete, že vás zdokonaluje pouze bolest; ne, i skrze skutky lásky se ke Mně dostanete, neboť Já jsem Láska. (31, 54-55)

40. Modlete se více duchem než tělem, neboť k dosažení spásy nestačí okamžik modlitby nebo den lásky, ale je zapotřebí života plného vytrvalosti, trpělivosti, velkorysých skutků a dodržování mých přikázání. K tomu jsem vám dal velké schopnosti i vcítění.

41. Mé dílo je jako archa spásy, která všechny zve, aby do ní vstoupili. Každý, kdo dodržuje má přikázání, nezahyne. Pokud se budete řídit mým slovem, budete spaseni. (123, 30–31)

42. Pamatujte, že ke Mně se dostane pouze to, co je dokonalé. Proto vaše duše vstoupí do Mého království teprve tehdy, až dosáhne dokonalosti. Vyšli jste ze Mne bez zkušeností, avšak budete se ke Mně muset vrátit, o , oděni rouchem svých zásluh a ctností. (63, 22)

43. Vpravdě vám pravím, že duše spravedlivých, které přebývají blízko Boha, si svými vlastními skutky zasloužily právo zaujmout toto místo – ne proto, že bych jim je dal. Pouze jsem jim ukázal cestu a na jejím konci jim ukázal vysokou odměnu.

44. Požehnáni buďte ti, kteří ke Mně říkají: „Pane, Ty jsi cesta, světlo, které ji osvětluje, a síla pro poutníka. Ty jsi hlas, který udává směr cesty a na cestě životem nás znovu oživuje; a Ty jsi také odměnou pro toho, kdo dosáhne cíle.“ – Ano, mé děti, Já jsem život a vzkříšení z mrtvých. (63, 74-75)

45. Dnes se Otec neptá: Kdo je schopen a připraven zachránit lidstvo svou krví? Ježíš ještě odpoví: „Pane, já jsem Beránek, který je připraven svou krví a svou láskou vydláždit cestu k vykoupení lidstva.“

46. Ani já nepošlu své „Slovo“, aby se v této době stalo člověkem. Tato doba pro vás skončila a zanechala ve vašich duších své učení a povznesení. Nyní jsem zahájil novou éru duchovního pokroku, v níž máte být těmi, kdo si zaslouží zásluhy. (80, 8-9)

47. Chci vás všechny vidět šťastné, žijící v míru a ve světle, abyste postupně vše vlastnili – nejen díky mé lásce, ale také díky svým zásluhám; neboť pak bude vaše uspokojení a vaše štěstí dokonalé. (245, 34)

48. Přišel jsem, abych vám ukázal krásu života vyššího než je ten lidský, abych vás inspiroval k velkým

skutkům, abych vás naučil slovu, které probouzí lásku, abych vám slíbil dosud nepoznané štěstí, které čeká na tu duši, která dokázala vystoupit na horu oběti, víry a lásky.

49. To vše máte poznat v mém učení, abyste konečně pochopili, že jsou to vaše dobré skutky, které vaši duši přiblíží k pravému blahu. (287, 48-49)

50. Pokud musíte při cestě z jednoho kontinentu na druhý překonat mnoho vysokých i nízkých hor, moří, národů, měst a zemí, než dosáhnete cíle své cesty, uvědomte si, že k dosažení té Zaslíbené země musíte rovněž cestovat dlouho, abyste na této dlouhé cestě získali zkušenosti, poznání, rozkvět a rozvoj duše. To bude plodem stromu života, který nakonec budete moci vychutnat poté, co jste mnoho bojovali a plakali, abyste ho dosáhli. (287, 16)

51. Jste dětmi Otce Světla; avšak pokud jste kvůli své slabosti upadli do temnoty života plného útrap, omylů a slz , tato utrpení pominou, neboť se zvednete na mé volání, když vás zavolám a řeknu vám: „Zde jsem a osvětluji váš svět a zvu vás, abyste vystoupili na horu, na jejímž vrcholu najdete veškerý mír, to štěstí a to bohatství, které jste marně chtěli hromadit na zemi.“ (308, 5)

52. Každý svět, každá úroveň bytí byla stvořena, aby se na ní duše rozvíjela a učinila krok směrem ke svému Stvořiteli, a tak, postupujíc stále dál na cestě k dokonalosti, měla příležitost dospět bez poskvrny, čistá a ušlechtilá k cíli své cesty, na vrchol duchovní dokonalosti, což je právě to, co znamená přebývat v Božím království.

53. Komu se zdá nemožné nakonec přebývat „v lůně Božím“? Ach, vy ubohí lidé rozumní, kteří neumíte skutečně přemýšlet! Zapomněli jste snad, že jste vstoupili do existence z mého lůna, to znamená, že jste v něm již předtím existovali? Není přece nic podivného na tom, že vše, co vzešlo ze zdroje života, se k němu ve svém čase vrací.

54. Každá duše byla, když ze Mne vstoupila do života, panensky čistá; avšak poté se mnohé na své cestě poskvrnily. Nicméně – jelikož vše bylo Mnou předvídáno moudrým, láskyplným a na spravedlnost zaměřeným způsobem, okamžitě jsem se pustil do toho, abych na cestě, kterou mé děti musely projít, připravil všechny nezbytné prostředky pro jejich spásu a obnovu.

55. I když byla tato duševní panenství mnoha bytostmi znesvěcena, přijde den, kdy se očistí od všech svých prohřešků a tím znovu získají svou původní čistotu. Toto očištění bude v mých očích velmi záslužné, neboť duše je dosáhne skrze velké a neustálé zkoušky své víry, lásky, věrnosti a trpělivosti.

56. Vy všichni se na cestě práce, boje a bolesti vrátíte do říše světla, kde již nebudete muset inkarnovat

do lidského těla ani žít ve světě hmoty, neboť tehdy vám vaše duchovní schopnosti již umožní vysílat váš vliv a vaše světlo z jedné úrovně bytí na druhou a zviditelnit je. (313, 21-24)

Nejmocnější síla ke spáse

57. Hle, zde je cesta, jděte po ní a spasíte se. Amen, pravím vám, není nutné, abyste Mě v této době slyšeli, abyste dosáhli spásy. Každý, kdo v životě uplatňuje Mé Božské zákon lásky a proměňuje tu lásku, inspirovanou Stvořitelem, v lásku k bližnímu, je spasen. Svědčí o Mně ve svém životě a ve svých skutcích. (63, 49)

58. Jestliže slunce vyzařuje světlo života na celou přírodu a na všechny bytosti a jestliže i hvězdy vyzařují světlo na Zemi – proč by tedy Božský Duch neměl vyzařovat světlo na duši člověka?

59. Nyní vám říkám: Lidé, ponořte se do sebe, nechte světlo spravedlnosti, které má svůj původ v lásce, šířit se po světě. Nechte se mou pravdou přesvědčit, že bez skutečné lásky nedosáhnete spásy svých duší. (89, 34-35)

60. Mé světlo je pro všechny mé děti; nejen pro vás, kteří obýváte tento svět, ale pro všechny duše, které žijí na různých úrovních bytí. Všechny budou osvobozeny a vzkříšeny k věčnému životu, pokud svými skutky lásky k svým sourozencům naplní mé božské přikázání, které od vás vyžaduje, abyste se navzájem milovali. (65, 22)

61. Milovaný lide, toto je „třetí den“, kdy probouzím své slovo k novému životu mezi „mrtvými“. Toto je „třetí doba“, v níž se duchovně zjevuji před světem, abych mu řekl: „Zde je ten samý Kristus, kterého jste viděli umírat na kříži, a On k vám právě teď promlouvá, neboť On žije a bude žít a bude navždy.“

62. Naopak vidím, že lidé mají v těle srdce mrtvé, pokud jde o víru, lásku a světlo, ačkoli ve svých náboženských společenstvích tvrdí, že hlásají pravdu. Domnívají se, že si zajistili spásu duše, když se modlí ve svých kostelech a účastní se svých obřadů. Ale já vám říkám, že svět musí poznat, že spásu duše lze dosáhnout pouze konáním skutků lásky a milosrdenství.

63. Místa shromáždění jsou pouze školou. Církve se nemají omezovat pouze na vysvětlování zákona, ale mají dbát na to, aby svět pochopil, že život je cestou, na níž je třeba uplatňovat to, co se naučil z Božího zákona, a to praktikováním mého učení lásky. (152, 50-52)

64. Kristus se stal člověkem, aby před světem zjevil Božskou lásku. Ale lidé mají tvrdá srdce a domýšlivý rozum, brzy zapomínají přijaté učení a vykládají je nesprávně. Věděl jsem, že lidé budou postupně zaměňovat spravedlnost a lásku s pomstou a trestem. Proto jsem vám oznámil dobu, kdy se duchovně vrátím na svět, abych lidem vysvětlil učení, kterému nerozuměli.

65. Tou zaslíbenou dobou je doba, v níž žijete, a dal jsem vám své učení, aby se zjevila má spravedlnost a božská moudrost jako dokonalé učení vznešené lásky vašeho Boha. Myslíte si, že jsem přišel, protože se obávám, že lidé nakonec zničí dílo svého Pána nebo dokonce samotný život? Ne, přicházím pouze z lásky k mým dětem, které bych chtěl vidět plné světla a míru.

66. Není snad správné a spravedlivé, abyste i vy přicházeli pouze z lásky ke Mně? Ale ne z lásky k sobě samým, nýbrž v lásce k Otci a k vašim bližním. Myslíte si, že se božskou láskou inspiruje ten, kdo se vyhýbá hříchu pouze ze strachu před pekelnými muky, nebo ten, kdo koná dobré skutky pouze s myšlenkou na odměnu, kterou tím může získat, totiž získat místo ve věčnosti? Kdo tak uvažuje, nezná Mě a nepřichází ke Mně z lásky. Jedná pouze z lásky k sobě samému. (164, 35–37)

67. Celý můj zákon je shrnut ve dvou přikázáních: v lásce k Bohu a v lásce k bližnímu. To je ta cesta. (243, 4)

Spása a vykoupení pro každou duši

68. Nyní nepřicházím, abych vzkřísil fyzicky mrtvé, jak jsem to učinil s Lazarem v „druhém čase“. Dnes přichází mé světlo, aby probudilo duši, která mi patří. A ta se skrze pravdu mého slova povznese k věčnému životu; neboť vaše duše je tím Lazarem, kterého v současné době nosíte ve svém bytí a kterého já vzkřísím z mrtvých a uzdravím. (17, 52)

69. I duchovní život se řídí zákony, a když se od nich vzdálíte, velmi brzy pocítíte bolestivé následky této neposlušnosti.

70. Uvědomte si, jak veliká je má touha vás zachránit. Dnes, stejně jako tehdy, vezmu na sebe kříž, abych vás povznesl k pravému životu.

71. Jestliže moje krev prolitá na Golgotě otřásla srdci lidí a obrátila je k mému učení, v této době to bude moje Božské Světlo, které otřese duší i tělem, aby vás přivedlo zpět na pravou cestu.

72. Chci, aby ti, kteří jsou mrtví pro život milosti, žili věčně. Nechci, aby vaše duše přebývala ve tmě. (69, 9-10)

73. Uvědomte si, kolik vašich bližních uprostřed svého modlářství očekává příchod Mesiáše. Uvažujte, kolik lidí ve své nevědomosti myslí, že přijdu jen proto, abych vykonal svůj soud nad zlými, zachránil dobré a zničil svět, aniž by věděli, že jsem mezi lidmi jako Otec, jako Mistr, jako bratr nebo přítel, plný lásky a pokory, a že natahuji svou pomocnou ruku, abych všechny zachránil, požehnal jim a odpustil jim. (170, 23)

74. Nikdo se nenarodil náhodou, a i když se někdo považuje za jakkoli bezvýznamného, neschopného a ubohého, byl stvořen milostí Nejvyššího Bytí, které ho miluje stejně jako bytosti, které považuje

za nadřazené, a má předurčení, které ho jako všechny ostatní dovede do lůna Božího.

75. Vidíte ty lidi, kteří se jako vyvrženci potulují po ulicích a táhnou s sebou neřesti a bídou, aniž by věděli, kdo jsou a kam jdou? Víte o lidech, kteří stále žijí v lesích, obklopeni dravci? Nikdo není zapomenut mou otcovskou láskou, všichni mají úkol, který musí splnit, všichni mají v sobě zárodek vývoje a jsou na cestě, na níž zásluhy, úsilí a boj přivedou duši ke Mně krok za krokem.

76. Kde je někdo, kdo – byť jen na jediný okamžik – netoužil po mém míru a nepřál si být osvobozen od pozemského života? Každá duše touží po světě, ve kterém dříve žila, po domově, ve kterém se narodila. Ten svět čeká na všechny mé děti a zve je, aby se radovaly z věčného života, po kterém někteří touží, zatímco jiní očekávají pouze smrt, aby pak přestali být, protože mají zmatenou duši a žijí bez naděje a bez víry. Co by mohlo tyto bytosti přimět, aby bojovaly za svou obnovu? Co by v nich mohlo probudit touhu po věčnosti? Očekávají jen ne-bytí, ticho a konec.

77. Avšak „Světlo světa“ se vrátilo, „Cesta a Pravda“, aby vás skrze své odpuštění vzkřísilo k životu, aby pohladilo vaše unavené tváře, potěšilo vaše srdce a způsobilo, že ten, kdo se nepovažoval za hodného existence, uslyší můj hlas, který mu říká: Miluji tě, pojď ke Mně! (80, 54-57)

78. Člověk může upadnout a vrhnout se do temnoty a proto se cítit daleko ode Mne; může věřit, že když zemře, všechno pro něj skončí. Pro Mě však nikdo neumírá, nikdo se neztrácí.

79. Kolik je těch, kteří byli na světě považováni za zkažené bytosti a kteří jsou dnes plni světla! Kolik těch, kteří po sobě zanechali stopy hanby svých hříchů, svých neřestí a zločinů, již dosáhlo svého očištění! (287, 9-10)

80. Je pravda, že mnozí poskvrňují své duše; neodsuzujte je však, neboť nevědí, co činí. I je zachráním, bez ohledu na to, že na Mě v současné době zapomněli nebo Mě nahradili falešnými bohy, které si na světě stvořili. I je přivedu do svého království, i když nyní – protože následují falešné proroky – zapomněli na milosrdného Krista, který za ně obětoval svůj život, aby je naučil svému učení lásky.

81. Pro Otce není nikdo „zlý“, nikdo jím nemůže být, neboť jeho původ je ve Mně. Zbloudilí, slepí, násilní, vzbouřenci – takovými se mnozí z mých dětí stali na základě své svobodné vůle, kterou byli obdařeni. Av , ve všech se rozjasní světlo a moje milosrdenství je povede na cestu k jejich spáse. (54, 45-46)

82. Vy všichni jste mé semeno a Mistr je sklízí. Když se mezi dobré semeno dostane semeno plevele, vezmu i to s láskou do svých rukou, abych je proměnil ve zlatou pšenici.

83. Vidím v srdcích semeno plevele, bahna, zločinu, nenávisti, a přesto

vás sklízím a miluji. Hýčkám a očistím toto semeno, dokud nebude zářit jako pšenice na slunci.

84. Myslíte si, že síla mé lásky není schopna vás spasit? Až vás očistím, zasiju vás do své zahrady, kde ponesete nové květy a nové plody. K mému božskému poslání patří učinit vás mými hodnými. (256, 19-21)

85. Jak by pro Mě mohla být duše nenávratně ztracena, když v sobě nese jiskru mého světla, která nikdy neuhasne, a Já jsem s ní na všech cestách? Ať už její vzpurnost trvá jakkoli dlouho nebo její zmatení přetrvává – tyto temné síly nikdy neodolají mé věčnosti. (255, 60)

86. Pro Mě je stejně záslužné, když se bytost poskvrněná stopami nejtěžších prohřešků očistí, inspirována vysokým ideálem, jako když bytost, která zůstala neochvějně čistá, až do konce bojuje, aby se neposkvrnila, protože od počátku milovala světlo.

87. Jak daleko od pravdy se pohybují ti, kteří se domnívají, že zmatené duchy mají jinou povahu než duchové světla!

88. Otec by byl nespravedlivý, kdyby to byla pravda, stejně jako by již nebyl Všemohoucí, kdyby mu chyběla moudrost a láska k záchraně poskvrněných, nečistých a nedokonalých a kdyby je nemohl sjednotit se všemi spravedlivými v jednom a tom samém domově. (295, 15-17)

89. Amen, pravím vám, i ta stvoření, která nazýváte pokušiteli nebo démony, jsou pouze zmatená nebo nedokonalá stvoření, jichž se Otec moudře využívá k uskutečnění svých vznešených rozhodnutí a plánů.

90. Ale tato stvoření, jejichž duše jsou dnes obklopeny temnotou a z nichž mnozí zneužili schopnosti, které jsem jim udělil, budou – až pro ně nastane čas – zachráněna Mnou.

91. Neboť přijde okamžik, ó Izraeli, kdy všechna stvoření Páně budou Mne věčně velebit. Nebyl bych již Bohem, kdybych svou mocí, moudrostí a láskou nemohl zachránit žádnou duši. (302, 31)

92. Kdy na zemi milovali rodiče jen dobré děti a nenáviděli ty zlé? Jak často jsem viděl, že jsou nejlaskavější a nejpečlivější právě k těm, kteří jim nejvíce ubližují a způsobují utrpení! Jak by bylo možné, že byste mohli konat větší skutky lásky a odpuštění než já? Kdy se už někdy stalo, že by se Mistr musel učit od učedníků?

93. Vězte tedy, že nikoho z vás nepovažuji za nehodného a že cesta ke spáse vás proto věčně zve, abyste po ní kráčeli, stejně jako brány mého království, jimiž jsou světlo, mír a dobro, jsou navždy otevřené v očekávání příchodu těch, kteří byli daleko od zákona a pravdy. (356, 18-19)

Nádherná budoucnost Božích dětí

94. Nedopustím, aby se byť jen jedno z mých dětí ztratilo nebo dokonce zahynulo. Parazitické rostliny proměňuji v plodné, neboť všechna stvoření byla povolána k

existenci, aby dosáhla cíle dokonalosti.

95. Chci, abyste se spolu se Mnou radovali z mého díla. Již dříve jsem vás nechal podílet se na mých vlastnostech, protože jste součástí Mě. Jelikož vše patří Mně, činím i vás vlastníky mého díla. (9, 17-18)

96. Nepochybujte o mém slově. V „prvním čase“ jsem vám splnil svůj slib, že osvobodím Izrael z otroctví Egypta – což znamenalo modlářství a temnotu – abych vás vedl do Kanaánu, země svobody a uctívání živého Boha. Tam vám bylo oznámeno mé příchod jako člověka a proroctví se slovo od slova naplnilo v Kristu.

97. Já, ten Mistr, který přebýval v Ježíši a miloval vás v něm, jsem slíbil světu, že k němu v jiné době promluvím a zjevím se v Duchu. A zde je naplnění mého slibu.

98. Dnes vám oznamuji, že jsem pro vaši duši vyhradil nádherné oblasti, místa pobytu, duchovní příbytky, kde můžete najít skutečnou svobodu milovat, konat dobro a šířit mé světlo. Můžete o tom pochybovat poté, co jsem splnil své dřívější sliby? (138, 10-11)

99. Mou božskou touhou je zachránit vás a vést vás do světa světla, krásy a lásky, kde se budete radostně vznášet díky povznesení duše, velkorysosti citů a ideálu dokonalosti. Copak v této božské touze nepoznáváte mou otcovskou lásku? Ten, kdo tomu tak nerozumí, musí být nepochybně slepý. (181, 13)

100. Uvědomte si: Veškerá krása tohoto světa je předurčena k tomu, aby pominula a jednou uvolnila místo něčemu jinému. Vaše duše však bude žít věčně a bude spatřovat Otce v celé jeho slávě – toho věčného Otce, z jehož lůna pocházíte. Vše stvořené se musí vrátit na místo, odkud vzešlo. (147, 9)

101. Já jsem věčné světlo, věčný mír a věčná blaženost, a protože jste mými dětmi, je mou vůlí a mou povinností učinit vás účastníky mé slávy, a proto vás učím Zákon jako cestu, která vede duši do výšin toho království. (263, 36)

102. Vždy si uvědomujte, že duše, která dosáhne vysokých stupňů dobroty, moudrosti, čistoty a lásky, stojí nad časem, bolestí a vzdálenostmi. Není omezena na to, aby přebývala na jednom místě, je schopna být všude a všude může nacházet nejvyšší rozkoš v tom, že existuje, cítí, ví, miluje a ví, že je milována. To je nebe duše. (146, 70-71)

VIII. Člověk

Kapitola 32 – Inkarnace, povaha a poslání člověka

Inkarnace na Zemi

1. Pláčete, když někdo z vašich blízkých odejde do „duchovního

údolí“, místo abyste se cítili naplněni mírem, protože chápete, že se ten člověk o krok přiblížil ke svému Pánu. Naopak slavíte, když do vašeho domova přichází nová bytost, aniž byste v tu chvíli pomysleli na to, že ta duše přišla do těla, aby v tomto údolí slz splnila pokání; tehdy byste měli pro ni plakat. (52, 58)

2. Plodíte děti svého těla, ale jsem to Já, kdo rozděluje duše mezi rodiny, kmeny, národy a světy, a v této spravedlnosti, nepřístupné lidem, se zjevuje má láska. (67, 26)

3. Žijete v přítomnosti a nevíte, co jsem pro vaši budoucnost určil. Připravuji velké legie duchovních bytostí, které budou přebývat na Zemi a přinesou s sebou obtížné poslání, a musíte vědět, že mnozí z vás budou rodiči těch bytostí, v nichž se ztělesní moji poslové. Vaší povinností je vnitřně se připravit, abyste je uměli přijmout a vést. (128, 8)

4. Chtěl bych s vámi hovořit o mnoha duchovních tématech, ale vy je ještě nedokážete pochopit. Kdybych vám odhalil, do jakých příbytků jste již na Zemi sestoupili, nedokázali byste pochopit, jak jste na takových místech žili.

5. Dnes můžete popřít, že znáte „duchovní údolí“, protože vaší duši, dokud je vtělená, je její minulost nepřístupná, aby se nestala domýšlivou ani skleslou, ani nezoufalou tváří v tvář své nové existenci, v níž musí začít znovu jako v novém životě.

6. I kdybyste chtěli, nemohli byste si vzpomenout. Dovoluji vám pouze, abyste si uchovali tušení nebo intuici toho, co vám zde zjevuji, abyste vytrvali v životním boji a ochotně snášeli zkoušky.

7. Můžete pochybovat o všem, co vám říkám, ale vskutku, ten duchovní svět byl skutečně vaším domovem, dokud jste byli duchovními bytostmi. Byli jste obyvateli toho příbytku, v němž jste neznali utrpení, v němž jste ve svém bytí pociťovali slávu Otce, neboť v něm není žádná skvrna.

8. Neměli jste však žádné zásluhy, a tak bylo nutné, abyste opustili ten nebe a sestoupili na svět, aby vaše duše svým úsilím toto království znovu získala.

9. Avšak morálně jste stále více upadali, až jste se cítili velmi vzdáleni od Božského a Duchovního, od svého původu. (114, 35-36)

10. Když duše přichází na zem, je naplněna těmi nejlepšími úmysly zasvětit svou existenci Otci, ve všem se Mu líbit, být užitečná svým bližním.

11. Ale jakmile se ocitne uvězněna v těle, tisíckrát pokoušena a zkoušena na své životní cestě, oslabne, podlehne podnětům „těla“, podlehnou pokušením, stane se sobeckou a nakonec miluje sama sebe nade vše, a jen na okamžiky naslouchá Duchu, kde jsou zapsány její určení a sliby.

12. Mé slovo vám pomáhá vzpomenout si na vaši duchovní

smlouvu a překonat pokušení a překážky.

13. Nikdo nemůže říci, že nikdy neuhnul z cesty, kterou jsem mu vytyčil. Ale já vám odpouštím, abyste se naučili odpouštět svým bližním. (245, 47-48)

14. Je zapotřebí velkého duchovního poučení, aby člověk žil v souladu s hlasem svého svědomí. Neboť ačkoli je vše prostoupeno božskou láskou, moudře stvořeno pro dobro a štěstí člověka, hmota, která ho obklopuje na světě, představuje zkoušku pro duši od okamžiku, kdy obývá svět, ke kterému nepatří, a je spojena s tělem, jehož povaha je odlišná od její.

15. V tom můžete vidět důvod, proč duše zapomíná na svou minulost. Od okamžiku, kdy se inkarnuje do nevědomého, právě narozeného stvoření a splyne s ním, začíná život, který je úzce spojen s tímto tělem.

16. Z ducha zůstávají přítomny pouze dvě vlastnosti: svědomí a intuice; ale osobnost, vykonané skutky a minulost zůstávají po určitou dobu skryty. Tak to určil Otec.

17. Co by se stalo s duší, která přišla ze světla vznešené vlasti, aby žila v bídných podmínkách tohoto světa, kdyby si vzpomněla na svou minulost? A jaké marnivosti by panovaly mezi lidmi, kdyby jim byla zjevena velikost, která existovala v jejich duši v jiném životě? (257, 18-19)

Správné hodnocení těla a jeho vedení duchem

18. Neříkám vám jen, abyste očistili svou duši, ale také abyste posílili své tělo, aby nové generace, které z vás vzejdou, byly zdravé a jejich duše mohly splnit svůj náročný úkol. (51, 59)

19. Dbejte na zdraví svého těla, pečujte o jeho zachování a životní sílu. Mé učení vám radí, abyste se láskyplně starali o svou duši i o své tělo, neboť obě se doplňují a potřebují jedna druhou při plnění náročného duchovního poslání, které jim bylo svěřeno. (92, 75)

20. Nepřikládejte svému tělu větší význam, než ve skutečnosti má, a nedovolte mu, aby zaujímalo místo, které náleží pouze vaší duši.

21. Pochopte, že tělesný obal je pouze nástrojem, který potřebujete, aby se duše mohla na zemi projevit. (62, 22-23)

22. Uvědomte si, jak je toto učení prospěšné pro vaši duši; neboť zatímco tělesná hmota se s každým uplynulým dnem přibližuje o něco více k lůnu země, duše se naopak stále více přibližuje k věčnosti.

23. Tělo je oporou, na níž duše spočívá, dokud přebývá na zemi. Proč dovolit, aby se stalo řetězem, který svazuje, nebo vězením, které drží v zajetí? Proč dovolit, aby bylo kormidlem vašeho života? Je snad správné, aby slepý vedl toho, jehož oči vidí? (126, 15-16)

24. Toto poučení je prosté jako vše čisté a božské, a proto snadno srozumitelné. Někdy se vám však

bude zdát obtížné je uvádět do praxe. Úsilí vaší duše vyžaduje námahu, odříkání nebo oběť ze strany vašeho těla, a pokud vám chybí výchova nebo duchovní disciplína, budete trpět.

25. Od počátku věků existuje boj mezi duší a „tělem“ při pokusu pochopit, co je správné, co je dovoleno a co je dobré, aby bylo možné vést život v souladu s Božími zákony.

26. V tomto těžkém zápase se vám zdá, jako by vás cizí a zlovolná síla neustále sváděla k tomu, abyste se k boji otočili zády, a vybízela vás, abyste využili své svobodné vůle a pokračovali cestou materialismu.

27. Říkám vám, že neexistuje větší pokušení než slabost vašeho těla: citlivého na vše, co ho obklopuje; dost slabého na to, aby podlehl; snadno svrhnutelného a sveditelného. Kdo se však naučil ovládat pudy, vášně a slabosti těla, ten zvítězil nad pokušením, které v sobě nosí. (271, 49-50)

28. Země je bojištěm, je zde mnoho co se učit. Kdyby tomu tak nebylo, stačilo by vám několik let života na této planetě a nebyli byste znovu a znovu vysíláni, abyste se znovu narodili. Neexistuje pro duši temnější a temnější hrobová jeskyně než její vlastní tělo, pokud se na něm usazuje špína a materialismus.

29. Mé slovo vás pozvedne z tohoto hrobu a poté vám dá křídla, abyste se vznesli do sfér míru a duchovního světla. (213, 24–25)

Význam a úloha duše, ducha a svědomí v člověku

30. Člověk by mohl existovat bez ducha, pouze prostřednictvím oduševnělého tělesného života; ale pak by nebyl lidskou bytostí. Měl by duši a byl by bez ducha, ale nemohl by se sám řídit, ani by nebyl nejvyšší bytostí, která skrze ducha poznává zákon, rozlišuje dobro od zla a přijímá každé božské zjevení. (59, 56)

31. Duch má osvětlovat duši a duše má vést tělo. (71, 9)

32. Zatímco na světě někteří usilují o falešnou velikost, jiní říkají, že člověk je před Bohem bezvýznamným stvořením, a jsou dokonce i takoví, kteří se přirovnávají k červu v zemi. Jistě, vaše hmotné tělo se vám může uprostřed mého stvoření jevit jako malé, ale pro Mě malé není, kvůli moudrosti a schopnostem, s nimiž jsem je stvořil.

33. Jak však můžete posuzovat velikost své bytosti na základě rozměrů svého těla? Necítíte v něm přítomnost duše? Ta je větší než vaše tělo, její existence je věčná, její cesta nekonečná, nejste schopni rozpoznat konec jejího vývoje, stejně jako její počátek. Nechci vás vidět jako malé, stvořil jsem vás, abyste dosáhli velikosti. Víte, kdy považuji člověka za malého? Když upadl do hříchu, protože pak ztratil svou vznešenost a důstojnost.

34. Již dlouho se ke Mně neupínáte, nevíte již, čím ve skutečnosti jste, protože jste dopustili, aby ve vaší

podstatě spaly nečinně mnohé vlastnosti, schopnosti a dary, které do vás vložil váš Stvořitel. Spíte, pokud jde o duši a ducha, a právě v jejich duchovních vlastnostech spočívá skutečná velikost člověka. Žijete jako bytosti, které jsou z tohoto světa, protože v něm vznikají a umírají. (85, 56-57)

35. Svým slovem lásky vám dokazuji, jakou hodnotu má pro Mě váš duch. V hmotném stvoření není nic většího než váš duch — ani královská hvězda se svým světlem, ani Země se všemi svými zázraky, ani nic jiného stvořeného není větší než duch, který jsem vám dal, neboť je to božská částice, je to plamen, který vzešel z Božského ducha.

36. Kromě Boha mají duchovní inteligenci, vědomí, vůli a svobodnou vůli pouze duchové.

37. Nad instinktem a sklony „těla“ se vznáší světlo, kterým je vaše duše, a nad tímto světlem je vůdce, učebnice a soudce, kterým je Duch. (86, 68)

38. Lidstvo Mi ve svém materialismu říká: „Existuje vůbec říše ducha?“ Ale Já vám odpovídám: Ó vy nevěřící, vy jste Tomášové „Třetího času“. Pocity soucitu a milosrdenství, něhy, laskavosti a velkorysosti nejsou vlastnostmi těla, stejně jako nejsou dary milosti, které v sobě skrytě nosíte. Všechny ty city, které jsou vtisknuty do vašeho srdce a rozumu, všechny ty schopnosti patří duchu a vy jej nesmíte popírat. „Tělo“ je jen omezeným nástrojem, ale duch jím není: je veliký, protože je atomem Boha.

39. Hledejte sídlo svého ducha v jádru své bytosti a velkou moudrost ve slávě lásky. (147, 21-22)

40. Amen, pravím vám, že od nejranějších dnů lidstva měl člověk intuitivní vědomí, že v sobě nese duchovní bytost — bytost, která, ačkoli byla neviditelná, se projevovala v různých skutcích jeho života.

41. Váš Pán vám čas od času zjevoval existenci ducha, jeho podstatu a jeho skryté bytí. Neboť ačkoli ho v sobě nosíte, závoj, do kterého vás zahaluje vaše zhmotnění, je tak hustý, že nejste schopni rozpoznat, co je v vaší podstatě nejvzácnější a nejčistší.

42. Člověk se odvážil popírat mnoho pravd. Přesto – víra v existenci jeho ducha nepatřila k tomu, co nejvíce bojoval, protože člověk cítil a nakonec pochopil, že popření svého ducha by bylo totéž jako popření sebe sama.

43. Když lidské tělo kvůli svým vášním, neřestem a smyslovým požitkům zdegenerovalo, stalo se řetězem, temnou páskou přes oči, vězením a překážkou pro rozkvět duše. Přesto člověku v hodinách zkoušek nikdy nechyběla jiskra vnitřního světla, která mu přichází na pomoc.

44. Amen, pravím vám, že nejvyšším a nejčistším projevem ducha je svědomí, to vnitřní světlo, které činí člověka mezi všemi stvořeními, která ho obklopují,

prvním, nejvyšším, největším a nejvznešenějším. (170, 56-60)

45. Říkám všem lidem, že nejvyšším a nejkrásnějším titulem, který člověk má, je být „Božím dítětem“, i když je nutné si jej zasloužit.

46. Smyslem zákona a učení je zjevit vám poznání mé pravdy, abyste se mohli stát hodnými dětmi toho Božského Otce, který je nejvyšší dokonalostí. (267, 53)

47. Víte, že jste byli stvořeni „k Mému obrazu a podobenství“; ale když to říkáte, myslíte na svou lidskou podobu. Říkám vám, že tam není můj obraz, ale ve vaší duši, která – aby se Mi podobala – se musí zdokonalovat tím, že praktikuje ctnosti.

48. Já jsem cesta, pravda a život, jsem spravedlnost a dobro, a to vše pochází z Božské lásky. Chápete nyní, jací byste měli být, abyste byli „Mým obrazem a podobou“? (31, 51-52)

49. Máte v sobě odraz Božství, Já jsem skutečně ve vás. Inteligence, vůle, schopnosti, smysly a ctnosti, které máte, svědčí o vyšší podstatě, k níž patříte, a jsou živým svědectvím Otce, z něhož jste vzešli.

50. Někdy poskvrňujete a znesvěcujete neposlušností a hříchem obraz, který ode Mne nosíte ve své podstatě. Pak se Mi nepodobáte; neboť nestačí mít lidské tělo a duši, abyste byli obrazem Stvořitele. Skutečná podobnost se Mnou spočívá ve vašem světle a ve vaší lásce ke všem vašim bližním. (225, 23-24)

51. Stvořil jsem vás „k obrazu a podobenství Mému“ a jelikož jsem zároveň Trojicí i Jedním, existuje ve vás rovněž tato Trojice.

52. Vaše hmotné tělo představuje stvoření díky svému dokonalému uspořádání a harmonii. Vaše vtělená duše je obrazem „Slova“, které se stalo člověkem, aby zanechalo stopu lásky ve světě lidí, a váš duch je zářivou jiskrou Božského světla Ducha Svatého. (220, 11-12)

53. Jakou zásluhu by měla vaše duše, kdyby působila v těle bez vůle a bez vlastních sklonů? Boj duše s jejím tělesným obalem je bojem síly proti síle. Tam nachází zkoušku, v níž musí prokázat svou nadřazenost a velikost duše. Je to zkouška, v níž duše často na okamžik podlehla pokušením, do nichž ji svět přivádí skrze „tělo“. Tak veliká je síla, kterou tato (pokušení) na duši působí, že jste nakonec měli dojem, že vás nadpřirozená a zlá síla strhla do záhuby a zničila vás v vášních.

54. Jak velká je odpovědnost duše před Bohem! Tělo tuto odpovědnost nepřevzalo. Hle, jak navždy spočívá v zemi, když přijde smrt. Kdy si zasloužíte zásluhy, aby se vaše duše stala hodnou obývat dokonalejší příbytky než ten, ve kterém žijete?

55. Svět vám nabízí koruny, které svědčí pouze o marnivosti, pýše a falešné velikosti. Duši, která umí překročit tyto marnosti, je v onom světě vyhrazena jiná koruna, koruna mé moudrosti. (53, 9-11)

56. Život se má projevovat více v duši než v těle. Kolik lidí již žilo na

tomto světě; avšak jak málo z nich žilo duchovně, projevilo milost, která existuje v každé lidské bytosti, v té božské jiskře, kterou Stvořitel vložil do člověka.

57. Kdyby lidé dokázali zachovat jasnozřivost ve svém duchu, mohli by skrze ni nahlížet do své minulosti, přítomnosti i budoucnosti.

58. Duch se podobá mé Knize božské moudrosti. Kolik toho obsahuje! Neustále vám má co odhalit – někdy tak hluboká zjevení, že jsou pro vás nepochopitelná.

59. Ta jiskra světla, která je přítomna v každé lidské bytosti, je poutem, které spojuje člověka s duchovním světem, je tím, co ho přivádí do kontaktu s oním světem a s jeho Otcem. (201, 37-40)

60. Ach, kéž by vaše hmotná přirozenost mohla přijmout to, co váš duch přijímá prostřednictvím svého jasnovidného daru! Váš duch totiž nikdy nepřestává vidět, i když tělo kvůli své hmotné povaze nic z toho nevnímá. Kdy budete schopni porozumět svému duchu? (266, 11)

61. Dokud vy, kteří nemilujete život, protože ho nazýváte krutým, nepoznáte význam ducha v člověku ani se jím nenecháte vést, nenajdete nic, co by mělo skutečnou hodnotu.

62. Je to Duch, který povznáší duši k vyššímu životu nad hmotou a jejími vášněmi. Duchovní povznesení vám dá pocítit velkou Boží lásku, pokud se vám podaří je uskutečnit. Pak pochopíte smysl života, uvidíte jeho krásu a objevíte jeho moudrost. Pak budete vědět, proč jsem jej nazval „životem“.

63. Kdo se odváží toto učení odmítnout tím, že řekne, že není pravdivé, poté, co je poznal a pochopil?

64. Až pochopíte, že vaše skutečná hodnota spočívá ve vašem duchu, budete žít v harmonii se vším, co stvořil váš Otec.

65. Tehdy Duch zkrášlí ubohý lidský život; ale nejprve se člověk musí odvrátit od všech vášní, které ho oddělují od Boha, aby mohl následovat cestu spravedlnosti a moudrosti. Tehdy pro vás začne skutečný život, život, na který dnes pohlížíte s lhostejností, protože nevíte, co pohrdáte, a nemáte představu o jeho dokonalosti. (11, 44-48)

Boží chrám v člověku

66. Představa, kterou má lidstvo o Mně, je dětinská, protože nedokázalo pochopit zjevení, která jsem mu neustále dával. Pro toho, kdo se umí připravit, jsem viditelný a hmatatelný a všudypřítomný; pro toho však, kdo nemá citlivost, protože ho materialismus zatvrdil, je těžko pochopitelné, že existuji, a má pocit, že jsem nesmírně daleko, že je nemožné, abych mohl být jakýmkoli způsobem pociťován nebo viděn.

67. Člověk musí vědět, že Mě nosí v sobě, že ve své duši a ve světle svého ducha má čistou přítomnost Božského. (83, 50-51)

68. Utrpení, které tísní lidi této doby, je krok za krokem, aniž by si

toho všimli, vede k branám vnitřní svatyně, před níž – neschopni jít dál – se budou ptát: „Pane, kde jsi?“ A z nitra chrámu se ozve laskavý hlas Mistra a řekne jim: „Jsem zde, kde jsem vždy přebýval – ve vašem duchu.“ (104, 50)

69. Zrodili jste se ve Mně. Duchovní i hmotný život jste obdrželi od Otce. A v přeneseném smyslu vám mohu říci, že ve stejnou chvíli, kdy jste se zrodili ve Mně, jsem se zrodil i já ve vás.

70. Rodím se ve vašem duchu, rostu s vaším vývojem a plně se zjevuji ve vašich skutcích lásky, abyste s radostí mohli říci: „Pán je se mnou.“ (138, 68-69)

71. Dnes jste ještě jako děti ve škole a nemůžete vždy správně pochopit mé učení; ale prozatím mluvte k Bohu svým srdcem, svými myšlenkami, a On vám odpoví z hloubi vašeho bytí. Jeho poselství, které bude promlouvat ve vašem duchu, bude jasným, moudrým a láskyplným hlasem, který postupně objevíte a na který si později zvyknete. (205, 47)

72. V této „Třetí době“ vybuduji v srdcích svých učedníků Církev Ducha Svatého. Tam bude přebývat Bůh Stvořitel, Bůh silný, Bůh, který se v „Druhé době“ stal člověkem, Bůh nekonečné moudrosti. On žije ve vás, ale pokud Ho chcete cítit a slyšet zvuk Jeho slova, musíte se vnitřně připravit.

73. Kdo koná dobro, cítí mou přítomnost ve svém nitru, stejně jako ten, kdo je pokorný nebo v každém bližním vidí bratra.

74. Ve vaší duši existuje chrám Ducha Svatého. Tato oblast je nezničitelná, neexistují žádné bouře ani vichřice, které by ji mohly strhnout. Je pro lidský zrak neviditelná a nedotknutelná, jejími sloupy má být touha růst v dobru. Jeho kupolí je milost, kterou Otec uděluje svým dětem, bránou je láska Božské Matky; neboť každý, kdo zaklepe na mé dveře, se dotkne srdce Nebeské Matky.

75. Učedníci, zde je pravda, která žije v Církvi Ducha Svatého, abyste nepatřili k těm, kteří se nechají svést falešnými výklady. Kamenné kostely byly pouze symbolem a z nich nezůstane kámen na kameni.

76. Chci, aby na vašem vnitřním oltáři vždy hořel plamen víry a abyste pochopili, že svými skutky kladete základy, na nichž jednoho dne bude spočívat velká svatyně. Všechny lidi s jejich různými myšlenkami podrobuji zkoušce a působím na ně, neboť všechny zapojím do budování mého chrámu. (148, 44-48)

Kapitola 33 – Muž a žena, rodiče a děti, manželství a rodina

Vztah mezi mužem a ženou

1. Ještě předtím, než jste přišli na Zemi, znal jsem již vaši životní cestu a vaše sklony, a abych vám na vaší životní cestě pomáhal, postavil jsem

na vaši cestu srdce, které svou láskou k vám osvětlí stezku. Toto srdce bylo jak srdcem muže, tak srdcem ženy. Tím jsem vám chtěl poskytnout pomoc, abyste se stali oporou víry, morální síly a milosrdenství pro ty, kteří to potřebují. (256, 55)

2. Chtěl jsem vás učinit účastníky štěstí být otcem, a tak jsem z vás učinil rodiče lidí, abyste dali podobu bytostem, které se vám podobají a do nichž se inkarnují duše, které vám posílám. Jelikož v Božském a Věčném existuje mateřská láska, chtěl jsem, aby v lidském životě existovala bytost, která ji ztělesňuje, a tou bytostí je žena.

3. Na počátku byla lidská bytost rozdělena na dvě části a tak byla stvořena dvě pohlaví, jedno – muž, druhé – žena; v něm síla, inteligence, důstojnost; v ní něha, půvab, krása. Jeden – semeno, druhá – úrodná země. Hle, zde jsou dvě bytosti, které se mohou cítit úplné, dokonalé a šťastné pouze ve spojení. Ve své harmonii vytvoří jedno „tělo“, jednu vůli a jeden ideál.

4. Je-li toto spojení inspirováno Duchem a láskou, nazývá se manželstvím. (38, 29-31)

5. Amen, pravím vám: Vidím, že v této době se muž a žena odchýlili od své cesty.

6. Objevuji muže, kteří neplní své povinnosti; ženy, které se vyhýbají mateřství, a jiné, které pronikají do oblastí určených pro muže, ačkoli vám již v dávných dobách bylo řečeno, že muž je hlavou ženy.

7. Žena se proto nemá cítit znevýhodněna; neboť nyní vám říkám, že žena je srdcem muže.

8. Hle, proto jsem ustanovil a posvětil manželství. Neboť ve spojení těchto dvou bytostí, které jsou duchovně rovnocenné, ale tělesně odlišné, spočívá dokonalý stav. (66, 68, 69)

9. Jak málo je těch, kteří usilují o to, aby žili v ráji míru, světla a harmonie tím, že s láskou plní božské zákony.

10. Cesta, kterou lidé ušli, je velmi dlouhá, ale stále dávají přednost tomu, aby jedli zakázané plody, které v jejich životě hromadí pouze utrpení a zklamání. Zakázané plody jsou ty, které jsou sice dobré, protože je stvořil Bůh, ale které se pro člověka mohou stát škodlivými, pokud se na ně náležitě nepřipravil nebo je užívá v nadměrném množství.

11. Muž a žena přijímají bez přípravy plod života a neuvědomují si svou odpovědnost vůči Stvořiteli, když plodí nové bytosti k lidskému zrození na zemi. (34, 12-14)

12. Někteří se Mě ptají: „Pane, je snad lidská láska před Tebou nepřípustná a ohavná, a schvaluješ pouze duchovní lásku?“

13. Ne, lidu. Ačkoli duchu náleží nejvyšší a nejčistší city lásky, vložil jsem srdce i do lidského těla, aby srdce milovalo, a dal jsem mu city, aby srdce skrze ně milovalo vše, co srdce obklopuje.

14. Láska, jejíž kořeny leží pouze v tělesném, je vlastní bytostem bez rozumu, protože jim chybí svědomí, které by osvětlovalo jejich cestu. Kromě toho vám říkám, že z dobrých spojení vždy vzejdou dobré plody a v nich se zrodí duše světla. (127, 7-8, 10)

15. Nežádám od vás nadlidské oběti. Nežádal jsem muže, aby přestal být mužem, aby mě následoval, ani jsem od ženy nepožadoval, aby přestala být ženou, aby mohla plnit duchovní úkol. Neoddělil jsem manžela od jeho družky, ani jsem ji neodloučil od jejího manžela, aby mi mohla sloužit; ani jsem neřekl rodičům, aby opustili své děti nebo se vzdali své práce, aby mě mohli následovat.

16. Jedním i druhým jsem dal na srozuměnou, když jsem z nich učinil „dělníky v této vinici“, že – aby byli mými služebníky – nepřestávají být lidmi, a že proto musí rozumět tomu, že mají dávat Bohu, co je Boží, a světu, co mu náleží. (133, 55-56)

Povaha a poslání muže

17. Vám, mužům, jsem udělil dědictví, majetek, ženu, která vám byla svěřena, abyste ji milovali a pečovali o ni. A přesto přišla vaše družka ke Mně a kvůli vaší nepochopitelnosti si před Mnou stěžovala a plakala.

18. Řekl jsem vám, že jste silní, že jste byli stvořeni „k mému obrazu a podobě“. Neuložil jsem vám však, abyste ženu ponižovali a činili z ní svou otrokyni.

19. Učinil jsem vás silnými, abyste Mě zastupovali ve svém domově: silnými v ctnosti, v nadání, a dal jsem vám jako doplněk ve vašem pozemském životě ženu za společnici, abyste ve vzájemné lásce nalezli sílu čelit zkouškám a proměnlivým osudům. (6, 61)

20. Uvědomte si, muži, že to často byli právě vy, kdo sváděl ctnostné ženy do svých sítí tím, že jste v nich hledali citlivé a slabé stránky. Avšak ty zrcadla, která byla kdysi jasná a dnes jsou zakalená, musíte přimět, aby opět odrážela čistotu a krásu jejich duše.

21. Proč dnes pohrdáte právě těmi, které jste dříve svedli k zkaženému životu? Proč si stěžujete na zvrhlost žen? Pochopte, že kdybyste je vedli cestou mého zákona, který je zákonem srdce a ducha, úcty a lásky k bližnímu, tím, že byste je milovali láskou, která povznáší, a ne vášní, která ponižuje, neměli byste důvod plakat a naříkat a ony by neupadly.

22. Muž hledá a očekává u ženy ctnosti a krásu. Proč však požadujete to, čeho si nezasloužíte?

23. Vidím, že se stále domníváte, že máte velké zásluhy, ačkoli jich máte jen málo. Svými skutky, slovy a myšlenkami znovu vybudujte to, co jste zničili, a přisuzujte čestnosti, morálce a ctnosti hodnotu, kterou mají.

24. Když se takto budete snažit, muži, pomůžete Ježíši v jeho spasitelském díle a vaše srdce bude

naplněno radostí, když uvidíte, jak jsou domovy ctěny díky dobrým manželkám a čestným matkám. Vaše radost bude veliká, když uvidíte, že ctnost se vrací k těm, kteří ji ztratili.

25. Spása platí pro všechny. Proč by neměl být spasen i ten největší hříšník? Proto vám říkám, muži: Spolupracujte se Mnou, abyste zachránili ty, které jste uvrhli do záhuby, tím, že jim vlijete novou naději světlem mého učení. Nechte mé milující myšlenky proniknout do jejich mysli a srdce. Dostaňte k nim mé poselství i do věznic a nemocnic, dokonce i na místa bahna. Neboť tam budou plakat z lítosti a bolesti, protože nebyli dost silní, když je svět svými pokušeními táhl do záhuby.

26. Každá žena byla kdysi dítětem, každá žena byla kdysi pannou, proto byste s citem mohli oslovit jejich srdce.

27. Budu se obsluhovat těmi muži, kteří tyto ctnosti neposkvrnili, a svěřím jim tento úkol. Pamatujte, že jsem vám řekl: „Podle vašich skutků budete poznáni.“ Dovolte, aby duše promlouvala skrze pozemskou podobu.

28. Ale těm, kteří nebyli ochotni ctít půvaby, které jsem vložil do té bytosti, říkám: Proč říkáte, že milujete, když to, co cítíte, není láska? Proč dáváte důvod k tomu, aby jiní upadli, a nic vás od toho nezastaví? Zamyslete se: Co by cítilo vaše srdce, kdyby to, co děláte s těmi ošoupanými květinami, bylo učiněno vaší matce, vaší sestře nebo vaší milované a proto vážené ženě? Pomysleli jste někdy na rány, které jste způsobili rodičům těch, kteří je s takovou láskou vychovali?

29. Zeptejte se svého srdce při opravdové zkoušce ve světle svědomí, zda lze sklízet to, co člověk nezasel.

30. Co si připravujete pro svůj budoucí život, když neustále ubližujete svým bližním? Kolik jich bude vašimi oběťmi? Jaký bude váš konec? Amen, pravím vám, že jste ve víru svých vášní učinili mnoho lidí oběťmi; někteří patří k vaší přítomnosti a jiní k vaší minulosti.

31. Chci, aby srdce a ústa, která byla útočištěm nevěrnosti a lži, se staly útočištěm pravdy a cudné lásky.

32. Osvětlete cestu svých bližních slovem a svým příkladem, abyste mohli být zachránci padlých žen. Ach, kéž by každý z vás zachránil alespoň jednu!

33. Nemluvte špatně o té ženě, protože urážlivé slovo, které jednu zraní, zraní všechny, kdo je uslyší – protože od toho okamžiku se i oni stanou zlými soudci.

34. Respektujte jednání a tajemství druhých, neboť není vaší věcí je soudit. Mám raději muže, kteří upadli do hříchu a které já znovu pozvednu, než pokrytce, kteří předstírají čistotu a přesto hřeší. Upřednostňuji velkého hříšníka, který je však upřímný, před předstíráním falešné ctnostnosti. Pokud se chcete zdobit, ať to jsou slavnostní šaty upřímnosti.

35. Pokud najdete ctnostnou ženu s ušlechtilými city a budete se cítit nehodni k ní přistoupit, ačkoli ji milujete, a pokud ji poté ponížíte a pohrdáte jí, a poté, co jste trpěli a uvědomili si své pochybení, se k ní obrátíte, abyste nalezli útěchu, budete marně klepat na její dveře.
36. Kdyby všechny ženy, které hrály roli v životě každého jednotlivého muže, od něj dostaly slovo a pocit lásky, úcty a porozumění, váš svět by se nenacházel na vrcholu hříchu, na kterém se nachází. (235, 18-32)

Žena, manželka a matka

37. Ženy, jste to vy, kdo svou modlitbou udržujete ten malý mír, který na zemi existuje – vy, které jako věrné strážkyně domova dbáte na to, aby mu nechybělo teplo lásky. Tímto způsobem se sjednocujete s Marií, svou matkou, abyste zlomily lidskou pýchu. (130, 53)
38. Ženy, vy, které svými slzami smáčíte cestu tohoto světa a svou pouť životem označujete krví: odpočiňte si u Mě, abyste načerpaly nové síly a byly i nadále útočištěm lásky, ohněm krbu, pevným základem domu, který jsem vám na zemi svěřil. Abyste i nadále byly skřivánkem, jehož křídla zakrývají manžela a děti. Žehnám vám.
39. Povýším muže a místo ženy po jeho pravici. Posvěcuji manželství a žehnám rodině.
40. V této době přicházím s mečem lásky, abych dal vše do pořádku, neboť to bylo dříve lidmi narušeno. (217, 29-31)
41. Amen, pravím vám, lidská obnova musí začít u ženy, aby její plody, jimiž budou lidé zítřka, byly prosty skvrn, které vás přivedly k úpadku.
42. Poté bude na muži, aby přispěl svou částí k tomuto dílu obnovy; neboť každý, kdo zkazil ženu, ji bude muset znovu postavit na nohy.
43. Dnes jsem vás inspiroval, abyste zachránili ženu, která na své cestě klopýtla; a když mi pak přivedete tu, kterou jste zachránili, dám jí květinu, požehnání a velmi velký pokoj, aby již znovu neupadla.
44. Pokud tento úkol takto splníte, ta stvoření, která byla zraněna světem, pocítí, jak do jejich srdcí vchází Ježíšova láska.
45. Uslyším to, když Mi v modlitbě řeknou: „Můj Otče, nehledej na můj hřích, hledej jen na mou bolest. Nesuď mou zkaženost, hledej jen na mé utrpení.“ V tom okamžiku sestoupí na to trýznivé srdce moje útěcha a ono se očistí slzami. Kdybyste jen věděli, že modlitba hříšníka je silněji pociťována než modlitba pyšného, který se považuje za spravedlivého a čistého. (235, 16-17, 43-45)
46. Lidé vykazují jen málo důkazů či znaků lásky, s níž jsem vám dal život. Ze všech lidských citů je božské lásce nejbližší láska mateřská, neboť v ní je nesobeckost, sebezapření a snaha učinit dítě šťastným, i když to vyžaduje oběti. (242, 39)
47. Vám, neplodným ženám, Mistr říká: Velmi jste si přály a prosily, aby se vaše tělo stalo pramenem života,

a doufaly jste, že jednoho večera nebo jednoho rána uslyšíte ve svém nitru tlukot něžného srdce. Ale dny a noci pominuly a z vašich hrudí se vydraly jen vzlyky, protože žádné dítě nezaklepalo na vaše dveře.

48. Kolik z vás, které Mě posloucháte a které jste byly vědou zbaveny veškeré naděje, bude muset otěhotnět, abyste uvěřily v Mou moc a mnohé Mě skrze tento zázrak poznaly. Bděte a buďte trpělivé. Nezapomeňte na Má slova! (38, 42-43)

Výchova dětí a mládeže

49. Otcové rodin, vyhýbejte se chybám a špatným příkladům. Nežádám od vás dokonalost, pouze lásku a péči o vaše děti. Připravte se duchovně i tělesně, neboť v záhrobí čekají velké zástupy duší na okamžik, kdy se mezi vámi stanou lidmi.

50. Chci nové lidstvo, které poroste a bude se rozmnožovat nejen počtem, ale i ctností, aby lidé viděli blízko zaslíbené město a jejich děti dosáhly toho, že budou bydlet v Novém Jeruzalémě.

51. Chci, aby se země naplnila lidmi dobré vůle, kteří jsou plody lásky.

52. Zničte Sodomu a Gomoru této doby, nedovolte, aby si vaše srdce zvyklo na jejich hříchy, a nebuďte jako jejich obyvatelé. (38, 44-47)

53. S horlivostí ukažte svým dětem cestu, učte je plnit zákony Ducha i hmoty; a pokud je poruší, napomeňte je, neboť vy jako rodiče Mne zastupujete na zemi. Vzpomeňte si pak na Ježíše, který plný svatého hněvu dal obchodníkům v Jeruzalémě lekci na věky, když bránil Boží věc, neměnné zákony. (41, 57)

54. Dnes již nejste malými dětmi a dokážete pochopit smysl mých poučení. Víte také, že vaše duše nevznikla současně s tělem, které vlastníte, a že původ jednoho není původem druhého. Ta dítka, která chováte v náručí, nosí ve svých srdcích nevinnost, avšak ve své duši skrývají minulost, která je někdy delší a zhoubnější než minulost jejich vlastních rodičů. Jak velká je odpovědnost těch, kteří mají pečovat o tato srdce, aby jejich duše dosáhly pokroku na své cestě vývoje.

55. Nepohlížejte proto na své děti s menší láskou. Uvědomte si, že nevíte, kým jsou, ani co udělaly. Spíše jim věnujte více pozornosti a lásky a děkujte svému Otci, že do vás vložil své milosrdenství, aby z vás učinil vůdce a rádce vašich duchovních sourozenců, pro které jste, co se týče jejich těla a krve, dočasně rodiči. (56, 31-32)

56. Říkám otcům rodin, že stejně jako se starají o materiální budoucnost svých dětí, mají se starat i o jejich duchovní budoucnost, a to na základě poslání, které v tomto ohledu přinesli na svět. (81, 64)

57. Vězte, že duše, když se inkarnuje, přináší s sebou všechny své schopnosti, že její osud je již předurčen a že proto na světě

nemusí nejprve nic přijímat. Přináší s sebou poselství nebo úkol odčinění. Někdy sklízí (dobré) plody a jindy splácí dluh. Ale v tomto životě vždy dostává lekci lásky, kterou jí dává její Otec.

58. Vy, kteří provázíte své děti tímto životem, dbejte na to, aby, až pomine doba dětské nevinnosti, kráčely cestou mého zákona. Probuďte v nich city, odhalte jim jejich schopnosti a vždy je povzbuzujte k dobru , a vskutku, pravím vám, koho ke Mně takto přivedete, toho zaplaví světlo, které vyzařuje z toho božského ohně, jímž je má láska. (99, 64-65)

59. Duchovně jste již ušli dlouhou cestu a nyní žasnete nad intuicí a rozvojem, které nové generace projevují již od svého nejranějšího dětství. Jsou to totiž duše, které mnoho prožily a nyní se vracejí, aby lidstvu pomáhaly kráčet vpřed – jedni na cestách Ducha a druzí na cestách světa, podle svých schopností a svého poslání. U všech z nich však lidé zjistí vnitřní mír. Tato stvoření, o nichž k vám mluvím, budou vašimi dětmi. (220, 14)

60. Myslíte si, že dítě, které má před očima špatný příklad pozemského otce, jenž je nemravný nebo zlý, dopouští se chyby, když nenásleduje jeho způsob života? Nebo si myslíte, že dítě je povinno následovat kroky svých rodičů?

61. Amen, pravím vám, že to svědomí a rozum mají být těmi, kdo vás vedou na správnou cestu. (271, 33-34)

62. Požehnaná nevinnost je nakažena zkažeností světa, mládež následuje svou cestu v dechberoucím tempu a i panny ztratily stydlivost, cudnost a slušnost. Všechny tyto ctnosti zmizely z jejich srdcí. Živily světské vášně a touží pouze po rozkoších, které je vedou ke zkáze.

63. Mluvím k vám zcela jasně, abyste se vydali na cestu a učinili pevný krok ve vývoji své duše. (344, 48)

64. Rozníťte v mládeži lásku k bližnímu, dejte jí velké a vznešené ideály, neboť právě mládež bude zítra bojovat za dosažení existence, v níž zazáří spravedlnost, láska a svatá svoboda ducha. Připravte se, neboť velká bitva, o níž hovoří proroctví, ještě nenastala. (139, 12)

Slovo k dětem a pannám

65. Vy, duše dětí, máte ve Mně všichni Božského Otce, a když jsem vám v hmotném životě dal lidské rodiče, stalo se tak proto, aby dali život vašemu tělu a zastupovali u vás vašeho Nebeského Otce. Řekl jsem vám: „Miluj Boha více než všechno stvořené“, a dodal jsem: „Cti svého otce a svou matku.“ Nezanedbávejte tedy své povinnosti. Jestliže jste lásku svých rodičů nevděčně nepřijali a máte je ještě na světě, požehnejte jim a uznávejte jejich zásluhy. (9, 19)

66. V tento den mluvím zvláště k dívkám, které zítra svou přítomností musí rozjasnit život nového domova, aby věděly, že srdce manželky a

srdce matky jsou světla, která osvětlují tuto svatyni, tak jako Duch osvětluje vnitřní chrám.
67. Připravujte se na to již nyní, aby vás váš nový život nepřekvapil; připravujte již nyní cestu, po které budou kráčet vaše děti – ty duše, které čekají na hodinu, kdy se přiblíží k vašemu lůnu, aby přijaly podobu a lidský život, aby splnily úkol.
68. Buďte mými spolupracovníky v mých plánech obnovy, v mém díle obnovy a spravedlnosti.
69. Odvraťte se od mnoha pokušení, která v této době obklopují vaše kroky. Modlete se za hříšná města, kde tolik žen zahyne, kde je tolik svatyní znesvěceno a kde tolik lamp zhasíná.
70. Šiřte svým příkladem semeno života, pravdy a světla, které zastaví následky nedostatku duchovnosti v lidstvu.
71. Panny tohoto národa: Probuďte se a připravte se k boji! Nenechte se oslepit vášněmi srdce, nenechte se oklamat tím, co není skutečné. Rozvíjejte své dary intuice, inspirace, svou citlivost a jemnocit. Posilujte se v pravdě a budete mít připraveny své nejlepší zbraně, abyste byly připraveny na boj tohoto života.
72. Abyste svou krví předávali lásku, abyste svým dětem pomáhali esencí života, kterou je láska, o níž vám tolik mluvím, musíte ji nejprve prožít, nechat se jí prostoupit a hluboce ji pocítit. To je to, čeho chce mé učení ve vašich srdcích dosáhnout. (307, 31-36)

Manželství a rodina

73. Zákon manželství sestoupil jako světlo, které promlouvalo skrze ducha praotců, aby poznali, že spojení muže a ženy znamená smlouvu se Stvořitelem. Plodem tohoto spojení je dítě, v němž se mísí krev jeho rodičů jako důkaz toho, že to, co je spojeno před Bohem, nesmí být na zemi rozloučeno.
74. To štěstí, které otec a matka pociťují, když přivedli na svět dítě, je podobné tomu, které prožil Stvořitel, když se stal Otcem tím, že dal život svým milovaným dětem. Když jsem vám později skrze Mojžíše dal zákony, abyste uměli vybrat si družku a nepožádali o ženu svého bližního, stalo se tak proto, že se lidé na základě své svobodné vůle zbloudili na cesty cizoložství a vášní.
75. Poté, co tato doba pominula, přišel jsem na svět v Ježíši a povýšil jsem manželství, a tím i lidské mravy a ctnosti, svým laskavým učením, které je vždy zákonem lásky. Mluvil jsem v podobenstvích, aby mé slovo bylo nezapomenutelné, a učinil jsem z manželství posvátnou instituci.
76. Nyní, když jsem opět mezi vámi, ptám se vás, muži a ženy: Co jste udělali z manželství? Jak málo z vás na to dokáže uspokojivě odpovědět! Moje posvátná instituce byla znesvěcena, z toho pramene života vyvěrá smrt a bolest. Na čisté bělosti tohoto listu zákona se nacházejí

skvrny hanby a stopy muže a ženy. Plod, který měl být sladký, je hořký, a kalich, z něhož lidé pijí, je plný žluči.

77. Odcházíte od mých zákonů a když klopýtáte, ptáte se s úzkostí: Proč je tolik bolesti? Protože touhy těla vždy přehlušily hlas svědomí. Nyní se vás ptám: Proč nemáte mír, ačkoli jsem vám dal vše potřebné, abyste byli šťastní?

78. Rozprostřel jsem na nebeské klenbě modrý plášť, abyste si pod ním mohli vybudovat svá „hnízda lásky“, abyste tam, daleko od pokušení a spletitostí světa, žili s prostotou ptáků; neboť v prostotě a v upřímné modlitbě lze pocítit mír mého království a zjevení mnoha tajemství.

79. Každý, kdo se před mou Božskostí spojí v manželství – i když jeho spojení není potvrzeno žádným duchovním – uzavírá se Mnou smlouvu, smlouvu, která zůstává zapsána v Boží knize, v níž jsou zaznamenány všechny osudy.

80. Kdo může odtud vymazat tato dvě propletená jména? Kdo může na světě rozvázat to, co bylo sjednoceno v mém zákoně?

81. Kdybych vás rozdělil, zničil bych své vlastní dílo. Když jste Mě prosili, abyste byli sjednoceni na zemi, a Já jsem vám to dopřál – proč pak nedodržujete své sliby a zapíráte své přísahy? Není to snad výsměch mému zákonu a mému jménu? (38, 32-37, 39-41)

82. Promluvil jsem k srdci ženy, matky a manželky, která nedokázala uchovat v srdci čistotu, ani nebyla schopna dát svému životnímu partnerovi a dětem teplo něhy a porozumění.

83. Jak by mohli muži a ženy povznést svůj duchovní život, kdyby předtím nenapravili závažné chyby, které existují v jejich lidském životě?

84. Mé dílo vyžaduje, aby jeho učedníci uměli o něm svědčit prostřednictvím upřímnosti a pravdivosti svých činů ve svém životě.

85. Jedny i druhé se ptám: Máte děti? Pak s nimi mějte soucit. Kdybyste jen na okamžik mohli nahlédnout do jejich duší, cítili byste se nehodni nazývat se jejich rodiči. Nedávejte jim špatné příklady, střežte se, abyste v přítomnosti dětí nezvedali hlas.

86. Vím, že v této době existují jako nikdy předtím problémy v manželstvích – problémy, pro které dotyční nacházejí jediné řešení: rozchod, rozvod.

87. Kdyby měl člověk potřebné znalosti duchovního vědění, nedopouštěl by se tak závažných chyb, neboť by v modlitbě a v duchovním prožitku nalezl inspiraci k vyřešení nejobtížnějších situací a k překonání nejtěžších zkoušek.

88. Mé světlo dosahuje všech srdcí, i těch zarmoucených a skleslých, aby jim dalo novou odvahu k životu. (312, 36 42)

89. Ve „Druhém čase“ jsem vstoupil do domovů mnoha manželských párů, kteří byli oddáni podle Mojžíšova zákona, a víte, jak jsem

mnohé z nich zastihl? Hádající se, ničíce semeno míru, lásky a důvěry. Viděl jsem nepřátelství a svár v jejich srdcích, u jejich stolu a v jejich loži.

90. Vstoupil jsem také do domovů mnohých, kteří – aniž by jejich manželský život byl potvrzen zákonem – se milovali a žili, jako to dělají skřivánci ve svém hnízdě, a laskali a chránili svého malého miláčka.

91. Kolik je těch, kteří žijí pod jednou střechou, a přece se nemilují, a protože se nemilují, nejsou ani sjednocení, nýbrž duchovně rozděleni! Svou rozpolcenost však nedávají najevo ze strachu před božím trestem, lidskými zákony nebo soudem společnosti, avšak toto není manželství; u těchto lidí není ani společenství, ani upřímnost.

92. Přesto předstírají svou falešnou sounáležitost, navštěvují rodiny a kostely, chodí na procházky a svět je neodsuzuje, protože umí skrývat svou chybějící lásku. Kolik je naopak těch, kteří se milují, ale musí se skrývat, tajit svou skutečnou jednotu a snášet nepochopení a nespravedlnosti.

93. Člověk se nevyvinul natolik, aby prokoukl a správně posoudil život svého bližního. Ti lidé, kteří drží v rukou duchovních i světských zákonů, neuplatňují pravou spravedlnost, aby takové případy potrestali.

94. Ale ty časy porozumění a prozření, které vám ohlašuji, v nichž se lidstvo zdokonalí, přijdou, a pak zažijete, jako v dobách patriarchů před Mojžíšem, že sjednocení milujících se uskuteční tak, jak jsem to dnes učinil u svých dětí: duchovním způsobem. Tak to budete činit i vy v těch budoucích časech: v přítomnosti rodičů těch, kteří se spojí, přátel a příbuzných, v nejvyšší duchovnosti, bratrství a radosti. (357, 25-27)

Kapitola 34 – Svobodná vůle a svědomí

Význam svědomí a svobodné vůle

1. Poslouchejte, učedníci: Člověk má jako duchovní dary svobodnou vůli a svědomí; všichni přicházejí na svět obdařeni ctnostmi a mohou jich využívat. V jejich duši je světlo svědomí; ale současně s vývojem těla se s ním vyvíjejí i vášně, zlé sklony, a ty jsou v boji s ctnostmi.

2. Bůh to tak dopouští, neboť bez boje nejsou žádné zásluhy, a to je pro vás nezbytné, abyste mohli stoupat po duchovní cestě. V čem by spočívala zásluha Božích dětí, kdyby nebojovaly? Co byste dělali, kdybyste žili naplněni štěstím, jak po tom ve světě toužíte? Můžete, obklopeni pohodlím a bohatstvím, očekávat duchovní pokrok? Zůstali byste na místě; neboť kde není boj, tam není zásluha.

3. Nechápejte to však špatně; neboť když mluvím o boji, mám na mysli

ten, který vedete, abyste překonali své slabosti a vášně. Tyto boje jsou jediné, které lidem dovoluji, aby ovládli své sobectví a své hmotné touhy, aby duše, osvícená Duchem, zaujala své pravé místo.

4. Tento vnitřní boj schvaluji, nikoli však ten, který lidé vedou v touze po sebevyvyšování, zaslepeni ctižádostí a zlobou. (9, 42-44)

5. Duše bojuje o to, aby dosáhla svého vzestupu a pokroku, zatímco „tělo“ stále znovu podléhá lákadlům světa. Duše a tělo by však mohly být v harmonii, kdyby obě využívaly pouze to, co jim právem náleží, a to je to, co vám ukazuje mé učení.

6. Jak můžete můj zákon vždy dodržovat? Tím, že naslouchátе hlasu svědomí, které je soudcem vašich činů. Neukládám vám nic, co byste nemohli splnit. Chci vás přesvědčit, že cesta ke štěstí není fantazií, ale že existuje, a zde vám zjevuji, jak ji projít.

7. Máte svobodu zvolit si cestu, ale je mou povinností jako Otce ukázat vám tu pravou, tu nejkratší – tu, která je vždy osvětlena světlem božského majáku, jímž je moje láska k vám. Neboť jste učedníci, kteří žízní po tom, aby slyšeli stále nová slova, která potvrzují vaše poznání a oživují vaši víru. (148, 53-55)

8. Vložil jsem do vaší bytosti svědomí, aby bylo vodítkem na všech vašich cestách, neboť svědomí dokáže rozlišit dobro od zla a správné od nesprávného. S tímto světlem nebudete moci být oklamáni ani nazváni nevědomými. Jak by mohl spiritualista podvádět svého bližního nebo se snažit oklamat sám sebe, když zná pravdu? (10, 32)

9. Člověk na Zemi je knížetem, jemuž tento titul daly má láska a má spravedlnost, a úkolem, který od počátku obdržel, bylo vládnout nad Zemí.

10. Nad božským darem jeho svobodné vůle jsem postavil zářivý maják, který měl osvětlovat jeho životní cestu: svědomí.

11. Svoboda jednat a světlo svědomí, aby rozlišoval dobro od zla, jsou dva z největších darů, které moje otcovská láska odkázala vašemu duchu. Jsou v člověku již předtím, než se narodí, a také poté, co zemře. Svědomí ho vede a neopouští ho ani v zoufalství, ani při ztrátě rozumu, ani v agónii, protože je hluboce sjednoceno s duchem. (92, 32-34)

12. Duše se těší ze svobodné vůle, jejímž prostřednictvím má získávat zásluhy, aby dosáhla spásy.

13. Kdo vede, orientuje nebo radí duši na její svobodné cestě vývoje, aby rozlišovala mezi povoleným a nepovoleným a nezabloudila? Svědomí

14. Svědomí je božská jiskra, je to vyšší světlo a síla, která pomáhá člověku nehřešit. Jaká zásluha by v člověku byla, kdyby svědomí mělo hmotnou moc, aby ho nutilo zůstat v dobru?

15. Chci, abyste věděli, že zásluha spočívá v naslouchání tomuto hlasu, v přesvědčení se, že nikdy nelže ani

se nemýlí v tom, co radí, a ve věrném následování jeho pokynů.

16. Jak jistě chápete, aby bylo možné ten hlas jasně slyšet, je zapotřebí cvičení a soustředění na sebe sama. Kdo z vás tuto poslušnost v současné době praktikuje? Odpovězte si sami.

17. Svědomí se v člověku projevovalo vždy, ale člověk nedosáhl potřebného vývoje, aby nechal celé své život řídit tímto světlem. Potřebuje zákony, poučení, předpisy, náboženství a rady.

18. Až lidé dospějí k tomu, že se spojí se svým duchem a místo toho, aby hledali duchovní ve vnějším světě, budou ho hledat ve svém nitru, budou moci slyšet ten jemný, přesvědčivý, moudrý a spravedlivý hlas, který v nich vždy žil, aniž by ho poslouchali, a pochopí, že v duchu je přítomnost Boží, že on je tím pravým prostředníkem, skrze něhož se má člověk spojit se svým Otcem a Stvořitelem. (287, 26-30)

19. Všichni máte v sobě mé světlo, každá duše má tuto milost; ale zatímco u některých toto světlo stále sílilo, rostlo a pronikalo ven, aby se projevilo, u jiných zůstává pouze v tajném, skrytém a nevědomém stavu. Ale vpravdě vám říkám: Jakkoli duchovně zaostalý člověk může být, vždy bude schopen rozlišovat mezi dobrem a zlem, a proto jste všichni vůči Mně zodpovědní za své skutky.

20. Musím vám říci, že vaše odpovědnost roste úměrně s tím, jak se rozšiřuje vaše poznání, neboť pak budete stále citlivější na pokyny svědomí. (310, 69 70)

21. Chci, abyste věděli, že jste mezi všemi stvořeními tohoto světa privilegovanou bytostí, která byla obdařena duchem a svědomím. Dal jsem vám svobodnou vůli, abyste z vlastní vůle nastoupili správnou cestu, která vede ke Mně. Není to cesta posetá květinami, kterou vám nabízím, ale cesta modlitby, pokání a boje, a na této cestě vás má vést vaše svědomí. (58, 42)

22. Co by se stalo s duchem, kdyby byl zbaven svobodné vůle? V první řadě by nebyl duchem, a proto by nebyl stvořením hodným Nejvyššího. Byl by něčím jako ty stroje, které vyrábíte, něčím bez vlastního života, bez inteligence, bez vůle, bez snahy. (20, 37)

23. Dal jsem člověku svobodnou vůli. Avšak pokud by ve svém zaslepenství zašel tak daleko, že by Mi to vyčítal, řeknu mu, že jsem mu dal také sílu vůle a rozum. Zároveň jsem mu zjevil svůj zákon, který je cestou, aby neklopýtal ani nezabloudil, a zapálil jsem v něm světlo svědomí, které je vnitřním majákem, osvětlujícím cestu duše a vedoucím ji k věčnému životu.

24. Proč existuje hřích, proč převládá zlo a proč vypukají války? Protože člověk neposlouchá hlas svědomí a špatně využívá svou svobodnou vůli. (46, 63-64)

25. Svět Mě neslyší, neboť hlas těchto těl, skrze která se zjevuji, má jen malý dosah. Proto je to hlas Ducha, který je mou moudrostí, jenž

promlouvá k lidem a překvapuje mnohé, kteří jsou jinak v zajetí svého sobectví hluší vůči volání tohoto hlasu, dbají pouze na lichotky a pozemskou slávu a opájejí se svým společenským postavením a mocí. (164, 18)

Zneužití svobodné vůle

26. Dnes nacházím lidstvo, které je duchovně oslabené v důsledku zneužití, kterého se dopustilo s darem svobodné vůle. Já jsem vytyčil cestu spravedlnosti, lásky, milosrdenství a dobra. Člověk si vytvořil jinou cestu ze zdánlivého světla, která ho vedla ke zkáze.

27. Při mém návratu vám mé slovo ukáže právě tu cestu, kterou jste nechtěli jít, a nespravedlivý a nerozumný by byl ten, kdo by řekl, že toto učení zmate nebo znecitliví. (126, 5-6)

28. Pozorujte lidi, jak se ničí a nenávidí, jak si navzájem vyrvávají moc, aniž by se zdráhali ke zločinu, podvodu či zradě. Jsou tu lidé, kteří po milionech umírají jako oběti svých bližních, a jiní, kteří zahynou pod vlivem neřesti. Je snad v nich světlo? Mluví snad Duch, který v nich žije? To, co tam je, je temnota a bolest, výsledek zneužití daru svobodné vůle a neposlouchání vnitřního hlasu, a to proto, že lidé nesoustředili svou pozornost na světlo té božské jiskry, kterou všichni nosíte ve svém bytí, která je božským paprskem světla, jemuž říkáte svědomí. (79, 31)

29. Svobodná vůle je nejvyšším vyjádřením, je nejdokonalejším darem svobody, který byl člověku na životní cestě udělen, aby jeho vytrvalost v dobru, kterou získal radou svědomí a bojem při překonávání zkoušek, mu umožnila dosáhnout lůna Otce. Avšak svoboda vůle byla nahrazena bezuzdností, svědomí je přehlíženo; poslouchá se již jen požadavky světa a duchovno bylo nahrazeno materialismem.

30. Vzhledem k tak velkému zmatku a tolika odchylkám se lidem této doby bude mé učení jevit jako absurdní. Ale říkám vám, že je to správné poučení, aby se lidé osvobodili z letargie, do které upadli. (157, 15-16)

31. Mé slovo je cestou, je Božím zákonem, který vás vede k dokonalosti, je světlem, které povznáší duši, která však byla zatemněna, když se „tělo“ prosadilo svou neústupností a neposlouchalo vnitřní volání svého ducha.

32. Běda tedy duši, která podlehla podnětům „těla“ a nechala se ovládnout vlivem světa, který ji obklopuje, čímž vyměnila své vedoucí postavení za postavení bezbranné bytosti, kterou lidské vášně a slabosti zmítají jako suché listí, když je bezcílně víří vítr.

33. Člověk, který nejvíce miluje svobodu, se bojí podřídit se božské vůli ze strachu, že ho jeho duch nakonec podmaní a připraví ho o mnohé lidské požitky, o nichž ví, že

mu škodí; a tak opouští cestu, která ho vede k pravému životu. (97, 36)

34. Čas, kdy lidé potřebovali svobodnou vůli, aby ji využívali k rozkoším, nízkým vášním, nepřátelství a pomstě, nyní končí. Má spravedlnost uzavírá stezky hříchu a místo toho otevírá cestu smíření a obnovy, aby lidé mohli najít cestu míru, kterou marně hledali jinými prostředky. (91, 80)

35. Dal jsem vám dar svobodné vůle a respektoval jsem tuto požehnanou svobodu, kterou jsem svým dětem udělil. Ale vložil jsem do vaší podstaty také Božské Světlo Ducha, abyste, vedeni jím, nasměrovali své schopnosti správným směrem. Říkám vám však: V boji mezi duší a tělem utrpěla duše porážku, bolestivý pád, který ji postupně stále více vzdaloval od zdroje pravdy, kterým jsem Já.

36. Její porážka není konečná, je dočasná; neboť se zvedne z hlubin své propasti, až již nebude moci snášet svůj hlad, svou žízeň, svou nahotu a svou temnotu. Bolest bude její spásou, a až pak uslyší hlas svého ducha, zvedne se silná a zářivá, zapálená a inspirovaná a znovu použije své schopnosti. Avšak již ne s tou svobodou, že je použije pro dobro nebo pro zlo, ale tím, že je zasvětí výhradně plnění božských zákonů, což je nejlepší bohoslužba, kterou můžete mému Duchu přinést. (257, 65 66)

Nutnost následovat impulsy svědomí

37. Jak daleko od skutečnosti se v současné době nacházejí miliony bytostí, které žijí pouze pro svou hmotnou přítomnost! Jak by mohly otevřít své oči pro skutečnost? Pouze tím, že budou naslouchat hlasu svědomí — tomu hlasu, který potřebuje soustředění, rozjímání a modlitbu, aby byl vyslyšen. (169, 16)

38. Kdykoli budete chtít vědět, zda cesta, kterou následujete, je cestou vzestupného vývoje, zeptejte se svého svědomí, a pokud v něm vládne mír a ve vašem srdci je doma láska k bližním a dobrá vůle vůči vašim bližním, budete si jisti, že vaše světlo stále svítí a vaše slovo utěšuje a uzdravuje.

39. Pokud však zjistíte, že ve vašem srdci zapustily kořeny chamtivost, zlá vůle, materialismus a tělesné touhy, můžete si být jisti, že se vaše světlo proměnilo v temnotu, v klam. Chcete snad, aby – až vás Otec povolá – místo zlatého obilí předložili nečistou úrodu? (73, 45)

40. Učedníci: Chcete-li se vyvarovat omylů a chyb, prověřujte své činy ve světle svého svědomí, a je-li v něm něco, co je zakaluje, prozkoumejte se důkladně a objevíte skvrnu, abyste ji mohli napravit.

41. Ve vás je zrcadlo, v němž se můžete pozorovat a vidět, zda jste čistí, či nikoli.

42. Spiritualista má být poznán podle svých skutků, které, aby byly čisté, musí být diktovány svědomím.

Kdo tak jedná, pocítí, že se právem nazývá mým učedníkem.
43. Kdo by Mne mohl oklamat? Nikdo. Nesoudím vás podle toho, co děláte, ale podle úmyslu, s nímž to děláte. Jsem ve vašem svědomí i za ním. Jak můžete věřit, že nemohu znát vaše skutky a jejich pohnutky? (180, 11-13)

Souboj mezi svobodnou vůlí a svědomím

44. Když první lidské bytosti obývaly Zemi, Stvořitel vložil do nich svou lásku a dal jim duši, zapálil své světlo v jejich duchu a zároveň jim dal svobodnou vůli.
45. Zatímco se však jedni snažili zůstat pevní v dobru a bojovali proti všem pokušením s úmyslem zůstat čistí, hodni Pána a v souladu se svým svědomím, druzí utvářeli řetěz hříchů, jeden za druhým, od hříchu k hříchu a od přestupku k přestupku, vedeni pouze hlasem smyslů, ovládáni svými vášněmi, a šířili bludy a pokušení mezi svými bližními.
46. Ale k těmto zmateným duším přišli také moji proroci jako andělští poslové mé Božskosti, aby lidstvo probudili, varovali je před nebezpečím a oznámili mu můj příchod. (250, 38-39)
47. „Tělo“ bylo příliš tvrdohlavé a vzpurné, než aby následovalo pokyny toho vnitřního světla, které se nazývá svědomí, a bylo pro něj mnohem snazší následovat podněty, které je sváděly k nezkrotnosti jeho instinktů a vášní.
48. Dlouho kráčelo lidstvo po cestě života na této zemi v těžkém boji mezi svědomím, které nikdy nemlčelo, a „tělem“, které si chce z materialismu učinit svůj kult a svůj zákon, aniž by dosud zvítězila ani hmota, ani duch, neboť boj pokračuje.
49. Ptáte se Mě, kdo zvítězí? A Já vám říkám, že už to nebude trvat dlouho, než dojde k absolutnímu vítězství svědomí, které bude uskutečněno prostřednictvím duše v „těle“.
50. Netušíte snad, že po tolika boji a tak dlouhém zápase se tělo, které je lidské a pomíjivé, musí podřídit duchu, který je mým věčným světlem?
51. Pochopte, že člověk po tak dlouhém boji nakonec dosáhne té citlivosti a poddajnosti, kterou nikdy předtím neměl vůči tomu hlasu a duchovnímu životu, který vibruje a žije v jeho bytosti.
52. Všichni směřujete k tomuto bodu, aniž byste si toho všimli. Až však jednoho dne uvidíte na zemi vítězství dobra a spravedlnosti, pochopíte důvod bojů, bitev a zkoušek. (317, 21-26)
53. Hleďte, jak člověk stojí nad vším, co ho obklopuje; že je jedinou bytostí, která je obdařena svobodnou vůlí a svědomím. Z této svobodné vůle vycházejí všechna bloudění, pády a hříchy lidí. Ale před spravedlností a věčností Stvořitele jsou to pomíjivé prohřešky. Neboť poté zvítězí svědomí nad slabostmi těla a svůdností duše. S tím přijde

vítězství světla, které je poznáním temnoty, jež znamená nevědomost. Bude to vítězství dobra, které je láskou, spravedlností a harmonií, nad zlem, které je sobectvím, nevázaností a nespravedlností. (295, 49)

54. Pro Mě není nic nemožné, má vůle se naplnila a vždy se naplní, i když se občas zdá, jako by vládla vůle člověka, a ne má.

55. Cesta svobodné vůle člověka, jeho vláda na zemi, vítězství jeho pýchy, nátlak, který občas uplatňuje prostřednictvím násilí, jsou ve srovnání s věčností tak pomíjivé, že sice mohou určitým způsobem změnit božské plány; ale zítra nebo v průběhu jejich uskutečňování se bude stále více zjevovat vůle mého Ducha nad všemi bytostmi tím, že nechá trvat to dobré a odstraní to nečisté. (280, 9-10)

56. Přijde čas, kdy budou hranice tohoto světa odstraněny láskou a kdy se světy navzájem přiblíží díky duchovním procesům.

57. Do té doby bude pokračovat boj mezi svědomím a svobodnou vůlí, kterou člověk bude využívat a zneužívat, aby ze svého života udělal to, co se mu líbí.

58. Zápas mezi těmito dvěma silami dosáhne svého vrcholu a vítězství se přikloní na stranu ducha, který v absolutní lásce k Otci k Němu řekne: „Pane, vzdávám se své svobodné vůle, naplň ve mně pouze svou vůli.“

59. Toho, kdo tak před Mne předstoupí, požehnám a zahalím ho do svého světla; avšak dám mu na vědomí, že mu nikdy znovu nevezmu tu požehnanou svobodu, kterou mu bylo darováno. Neboť kdo plní vůli svého Otce, kdo je věrný a poslušný, je hoden důvěry svého Pána. (213, 61-64)

Prohloubení svědomí prostřednictvím nového Božího slova

60. Mé učení plné světla a lásky posiluje ducha, aby mohl uplatnit svou moc nad „tělem“ a učinit je tak citlivým, že mu budou stále snáze vnímatelné vnuknutí svědomí.

61. Duchovnost je cílem, o který by měl člověk usilovat, neboť díky ní bude schopen plně splynout se svým svědomím a nakonec rozlišit dobro od zla.

62. Neboť kvůli nedostatku duchovního povznesení lidí nebylo možné dostatečně vnímat a interpretovat ten hluboký a moudrý, neochvějný a spravedlivý vnitřní hlas, a proto člověk nedosáhl neomezeného poznání, které by mu skutečně umožnilo rozlišovat dobro od zla.

63. Ale nejen to, má v sobě najít potřebnou sílu, aby následoval každý dobrý impuls a poslouchal každé světlé vnuknutí a zároveň odmítal každé pokušení, každou nečestnou nebo špatnou myšlenku či citový impuls. (329, 56-57)

64. Jak snadné bude pro lidi vzájemně se rozumět, když v sobě ztiší a uslyší hlas svého vyššího rozumu, hlas toho soudce, kterého nechtějí slyšet, protože vědí, že jim

přikazuje pravý opak toho, co právě dělají.

65. Mohu vám navíc říci, že pokud jste nebyli ochotni naslouchat pokynům svého svědomí, nebyli jste ani poslušní a ochotní praktikovat mé učení. Uznáváte je v teorii, ale neuplatňujete je v praxi. Přisuzujete jí božskou podstatu – říkáte, že Kristus byl velmi veliký a že jeho učení je dokonalé. Ale nikdo nechce být veliký jako Mistr, nikdo k němu nechce přijít tím, že by si ho skutečně vzal za vzor. Měli byste však vědět, že jsem nepřišel jen proto, abyste věděli, že jsem veliký, ale také proto, abyste jím byli všichni. (287, 35-36)

66. Shromáždím všechny lidi a všechny národy kolem svého nového poselství, zavolám je jako pastýř své ovce a zajistím jim mír chléva, kde najdou útočiště před drsným počasím a bouřemi.

67. Ještě uvidíte, jak mnozí, ačkoli zdánlivě nemají ani nejmenší stopu víry nebo duchovnosti, uchovali v nejčistší části své duše nesmrtelné principy duchovního života — ještě poznáte, jak mnozí z těch, kteří na vás působí, jako by neměli žádnou úctu k Bohu, nosí v nejhlubším nitru své bytosti nezničitelný oltář.

68. Před tímto vnitřním oltářem budou lidé muset duchovně pokleknout, aby plakali nad svými prohřešky, svými zlými skutky a svými urážkami, v upřímné lítosti nad svou neposlušností. Tam, před oltářem svědomí, se zhroutí lidská pýcha, takže se lidé již nebudou považovat za nadřazené na základě své rasy. Pak přijdou oběti, náprava a nakonec mír jako zákonitý plod lásky a pokory, víry a dobré vůle. (321, 9-11)

Kapitola 35 – Síla myšlenek, citů a vůle

Vysílání a přijímání myšlenek a jejich účinky

1. Existují síly, které – neviditelné pro lidský zrak a nepostřehnutelné pro lidskou vědu – neustále působí na váš život.

2. Existují síly dobré a existují síly zlé; jedny vám dávají zdraví a druhé u vás způsobují nemoci; existují síly světlé a temné.

3. Odkud tyto síly pocházejí? Z ducha, učedníku, z rozumu a z citů.

4. Každá vtělená nebo nehmotná duše vysílá při myšlení vibrace; každý cit má svůj vliv. Můžete si být jisti, že svět je plný těchto vibrací.

5. Nyní můžete snadno pochopit, že tam, kde se myslí a žije v dobru, musí působit blahodárné síly a vlivy, a že tam, kde se žije mimo zákony a pravidla, která charakterizují dobro, spravedlnost a lásku, musí existovat zhoubné síly.

6. Oba naplňují prostor a bojují proti sobě; mají vliv na citový život lidí, a pokud jsou lidé schopni je rozlišit, přijímají dobré vnuknutí a odmítají špatné vlivy. Jsou-li však slabí a nezkušení v konání dobra, nemohou těmto vibracím odolat a

hrozí jim, že se stanou otroky zla a podlehne jeho nadvládě. (40, 58-63)

7. Vše duchovní ve vesmíru je zdrojem světla, viditelného či neviditelného pro vás, a toto světlo je síla, je moc, je inspirace. Ze myšlenek, slov a skutků rovněž vyzařuje světlo, odpovídající čistotě a vznešenosti, kterou mají. Čím vznešenější je myšlenka nebo skutek, tím jemnější a delikátnější je jeho vibrace a inspirace, která z něj vyzařuje, i když je pro otroky materialismu těžší ji vnímat. Přesto – duchovní účinek, který vysoce postavené myšlenky a skutky vyvíjejí, je velký. (16, 16)

8. Vychází-li z vaší mysli myšlenka nebo nápad světla, dosáhne svého určení, aby splnila svůj blahodárný úkol. Vycházejí-li z vaší mysli místo myšlenek dobra nečisté vyzařování, způsobí jen škodu, kamkoli je pošlete. Říkám vám, že i myšlenky jsou skutky a jako takové zůstávají zapsány v knize, která existuje ve vaší duši.

9. Ať jsou vaše skutky dobré či zlé — to, co jste přáli svým bližním, se vám mnohonásobně vrátí. Bylo by pro vás lepší ublížit sami sobě, než to přát někomu ze svých bližních.

10. Proto jsem vám v „Druhém čase“ řekl: „Co člověk zaseje, to sklidí“; neboť je nutné, abyste poznali své zkušenosti v tomto životě a pamatovali na to, že vaše sklizně vám přinesou stejné semeno, jaké jste zaseli, avšak v mnohonásobném množství.

11. Ó lidstvo, nechtělo jsi uvažovat, cítit ani žít učení svého Mistra! (24, 15-18)

12. To je důvod, proč jsem vám řekl, že jste nepoznali sílu myšlenky. Dnes vám říkám, že myšlenka je hlasem i sluchem, že je zbraní i štítem. Stejně tak tvoří, jako ničí. Myšlenka zkracuje vzdálenost mezi těmi, kteří od sebe jsou daleko, a nachází ty, jejichž stopu ztratila.

13. Poznejte své zbraně, než začne boj. Kdo se umí připravit, bude silný a neporazitelný. Nebude nutné, abyste mávali vražednými zbraněmi. Vaším mečem má být čistá a upřímná myšlenka, a vaším štítem víra a láska k bližnímu. I v tichu má zaznívat váš hlas jako poselství míru. (76, 34)

14. Bděte a dávejte pozor, abyste neposkvrnili svůj rozum nečistými myšlenkami. Je tvůrčí, a pokud poskytnete útočiště špatné představě, působí ta stahujícím způsobem na nižší úrovně a vaše duše bude obklopena temnotou. (146, 60)

15. Spojené myšlenky velké skupiny lidí budou schopny porazit zlé vlivy a srazit modly z jejich podstavců. (160, 60)

16. Dnes vám mohu ujistit, že v budoucnosti dosáhne komunikace prostřednictvím myšlenek velkého rozmachu a díky tomuto prostředku dorozumění zmizí mnoho bariér, které dnes ještě oddělují národy a světy. Když se naučíte spojovat se myšlenkami se svým Otcem, když dosáhnete dialogu z ducha k duchu

— co by vám pak ještě mohlo způsobit potíže spojit se se svými viditelnými či neviditelnými, přítomnými či nepřítomnými, blízkými či vzdálenými sourozenci? (165, 15)

17. Vaše myšlenky se ke Mně vždy dostanou, jakkoli nedokonalé jsou, a Já slyším vaše modlitby, i když jim chybí víra, kterou do nich vždy máte vkládat. Důvodem je to, že můj Duch vnímá vibrace a city všech bytostí.

18. Ale lidé, kteří si kvůli své sobeckosti udržují odstup, daleko od duchovního života v důsledku materialismu, do kterého se dnes nechali zaplést, nejsou připraveni komunikovat mezi sebou prostřednictvím svých myšlenek.

19. Přesto vám říkám, že je nutné, abyste začali cvičit svůj duch. Abyste toho dosáhli, „mluvte“ k duším, i když od nich nedostanete jasně vnímatelnou odpověď.

20. Zítra, až se všichni naučí dávat, budou dostávat stále více náznaků duchovní komunikace, jaké by si lidé nikdy ani ve snu nepředstavili. (238, 51)

Síla pocitů, přání nebo obav

21. V každém okamžiku z vás vycházejí myšlenkové nebo duchovní vibrace, ale ve většině případů vyzařujete sobectví, nenávist, násilí, marnivost a nízké vášně. Zraňujete a cítíte, když vás někdo zraní: ale nemilujete, a proto necítíte, když vás někdo miluje, a svými chorobnými myšlenkami stále více nasycujete prostředí, ve kterém žijete, bolestí a naplňujete svou existenci nepohodou. Ale já vám říkám: Naplňte vše mírem, harmonií, láskou, pak budete šťastní. (16, 33)

22. Nikdy nemyslete špatně na ty, kteří vás nemají rádi, a nebuďte rozhořčeni na ty, kteří vám nerozumějí, neboť vy sami předáváte svým bližním v myšlenkách ten nejvnitřnější cit, který k nim chováte. (105, 37)

23. Vidíte ty lidi, kteří chtějí být mocní prostřednictvím násilí? Velmi brzy uvidíte, jak budou usvědčeni ze svého omylu.

24. Dokážu jim, že skutečně velkým a mocným lze být pouze skrze dobrotu, která je vyzařováním lásky. (211, 22-23)

25. Chybí vám víra, abyste zvedli tvář a s nadějí se usmáli a bez obav, bez nedůvěry se podívali budoucnosti do očí, neboť v budoucnosti jsem Já.

26. Jak často jste nemocní jen proto, že si to myslíte; neboť na každém kroku se domníváte, že vás pronásleduje osud a číhá na vás bolest. Pak svým myšlením přitahujete temné síly, jimiž zastíníte svůj hmotný život a svou cestu duchovního vzestupu.

27. Ale Já jsem zde s vámi, abych znovu zažehl víru v život, v pravdu, ve věčnost, v dokonalý mír, a také abych vás naučil přitahovat světlo. (205, 28-29)

Nedostatek sebeovládání

28. Člověk se dopustil dvojího provinění: nejen proto, že nevyvíjí žádné úsilí, aby spadla páska, která mu brání v poznání nejvyšších nauk, ale také proto, že se neosvobodil z pout hmoty, která ho – na rozdíl od duchovních radostí – svedla k tělesným požitkům. To je důvod, proč se zotročil pod vládou vášní a dovoluje, aby jeho duše připomínala chromého, který nedělá nic pro to, aby se uzdravil.

29. Ve všech oblastech vidím většinu lidí bez opory, všude potkávám jen slabé lidi. A čemu to lze přičíst? Tomu, že nemáte odvahu a dostatek vůle, abyste se vymanili z bahna, v němž uvízli, abyste překonali lenost, která kuje pouta, která vás vážou k hmotě, a to je původ všech neřestí, všech chyb.

30. Ale člověk nechce využít té síly, kterou byl obdařen, a tou je vůle – vůle, která má být neomezeným zákonodárcem, která se má stát nejvyšším vůdcem a s podporou rozumu bojovat – síla proti síle, vláda proti vládě: na jedné straně vášně a touhy, na druhé straně rozum a vůle, dokud tyto poslední nevyhrají bitvu a vy nebudete moci říci, že jste osvobozeni.

31. Pak budete moci být velkými proroky, velkými osvícenými, „nadlidmi“. Pak budete moci žít spolu s divokými zvířaty a hrát si s plazy. Neboť vpravdě, pravím vám, jsou to vaše zatěžující prohřešky, které způsobují, že se bojíte těch svých malých bratří, a to je také důvod, proč na vás útočí.

32. Ale když si uděláte čas na pozorování lidí, zjistíte, že existují lidé, kteří jsou divočejší než tygři a mají více jedu než kobra. (203, 3-6)

IX Učení božské moudrosti

Kapitola 36 – Víra, pravda a poznání

Víra, která překonává vše

1. K překonání slabosti, ubohosti, bídnosti a vášní a k odstranění pochybností jsou nezbytné víra a dobré skutky, což jsou ctnosti, které zvládají nemožné; před nimi mizí obtížné a nedosažitelné jako stín.

2. Řekl jsem lidem, kteří ve Mne věřili v „Druhém čase“: „Tvá víra ti pomohla.“ Vysvětlil jsem to tak, protože víra je léčivá síla, síla, která proměňuje, a její světlo ničí temnotu. (20, 63-64)

3. Ti, kteří jsou ještě daleko od duchovnosti, by mě chtěli vidět v podobě Ježíše, aby mi řekli: „Pane, věřím v tebe, protože jsem tě viděl.“ Jim říkám: „Blahoslavení jsou ti, kteří uvěřili, aniž by viděli, neboť dokázali, že mě díky své duchovnosti pocítili ve svém srdci.“ (27, 75)

4. Chci, abyste věděli, co je to víra, abyste pochopili, že ten, kdo ji má, je vlastníkem nesrovnatelného pokladu.

5. Kdo žije osvícen tímto vnitřním světlem, nikdy se nebude cítit vyvržen, opuštěn, slabý nebo ztracený – jakkoli chudým ho svět považuje. Jeho víra v Otce, v život, v jeho poslání a také v sebe sama ho v životním boji nikdy nenechá ztroskotat a navíc bude vždy schopen vykonat velká a úžasná díla. (136, 4-5)

6. Víra je jako maják, který osvětluje vaši životní cestu, dokud nedorazíte do bezpečného přístavu věčnosti.

7. Víra nesmí být vírou těch vlažných a bojácných duší, které dnes udělají krok vpřed a zítra krok zpět, které nechtějí bojovat se svou vlastní bolestí a věří ve vítězství Ducha pouze na základě milosrdenství Otce.

8. Víra je ta, kterou cítí duše, která si je vědoma, že Bůh je v ní, miluje svého Pána a raduje se, že Ho v sobě cítí a miluje své bližní. Její víra ve spravedlnost Otce je tak velká, že neočekává, ž , že ji její bližní budou milovat, že odpustí urážky a prohřešky, ale věří, že zítra bude naplněna světlem, protože svými zásluhami dosáhla svého očištění.

9. Kdo má víru, má mír, má lásku a má v sobě dobrotu.

10. Je bohatý na duchu i v materiálním smyslu; ale v pravém bohatství, ne v tom, které si myslíte. (263, 12-16)

11. Nyní vám uvedu důkaz, že pravá víra existuje: když srdce v hodině zkoušky neztrácí odvahu; když v nejkritičtějších okamžicích prostupuje duši mír.

12. Kdo má víru, je se Mnou v souladu, protože Já jsem život, zdraví a spása. Kdo v pravdě hledá tento přístav a tento maják, nezahyne.

13. Kdo má tuto ctnost, koná zázraky přesahující veškerou lidskou vědu a vydává svědectví o Duchu a o vyšším životě. (237, 69-71)

Poznání Boží pravdy

14. Pokud srdce skrývá dobrou víru a rozum je prostý předsudků a nejasných představ, dokáže člověk lépe ocenit život a pravda je rozpoznána s větší jasností. Pokud však v srdci skrýváme pochybnosti nebo marnivost a v rozumu omyly, vše se jeví jako nejasné a dokonce i světlo se jeví jako temnota.

15. Hledejte pravdu, ona je život, ale hledejte ji s láskou, s pokorou, s vytrvalostí a s vírou. (88, 5-6)

16. Modlete se, ptejte se svého Otce ve své modlitbě, pak ve své meditaci přijmete jiskru mého nekonečného světla. Nečekejte, že v jediném okamžiku obdržíte celou pravdu. Existují duše, které již dlouho hledají pravdu, které pátrají a snaží se proniknout do všech tajemství, a přesto ještě nedosáhly vytouženého cíle.

17. Kristus, Pomazaný, vám ukázal cestu slovy: „Milujte se navzájem.“ Dokážete si představit dosah tohoto vznešeného přikázání? Celý život lidí by se proměnil, kdybyste žili podle tohoto učení. Pouze láska vám bude moci odhalit pravdy božských

tajemství, protože ona je původem vašeho života a všeho stvořeného.

18. Usilovně hledejte pravdu, hledejte smysl života, milujte a posilujte se v dobru, a zažijete, jak se krok za krokem od vaší bytosti odloupne vše, co bylo špatné, nečestné nebo nedokonalé. Buďte den za dnem vnímavější k světlu božské milosti, pak budete moci svého Pána přímo ptát na vše, co chcete vědět a co vaše duše potřebuje, abyste dosáhli nejvyšší pravdy. (136, 40-42)

19. Já jsem „Slovo“, které vyhledává lidi, protože oni nemohli dojít ke Mně. Je to má pravda, kterou jim zjevuji, neboť pravda je království, do kterého podle mé vůle máte všichni vstoupit.

20. Jak chcete objevit pravdu, když vám předem neřeknu, že k tomu je zapotřebí mnoho obětí?

21. Abychom nalezli pravdu, je někdy nutné vzdát se toho, co máme, dokonce se zříci i sebe samých.

22. Samolibý, materialista, lhostejný člověk nemůže poznat pravdu, dokud nezboří zdi, uvnitř nichž žije. Je nutné, aby překonal své vášně a slabosti, aby mohl spatřit mé světlo tváří v tvář. (258, 44-47)

23. Požehnaný buď ten, kdo hledá pravdu, neboť je to ten, kdo žízní po lásce, světle a dobrotě. Hledejte, a naleznete, hledejte pravdu, a ona vám vyjde vstříc. Pokračujte v přemýšlení, i nadále se ptejte Knihy Božské moudrosti a ona vám odpoví, neboť Otec nikdy nezůstal mlčenlivý ani lhostejný vůči tomu, kdo se Ho naléhavě ptá.

24. Kolik z těch, kteří hledají pravdu v knihách, u učenců a v různých vědách, ji nakonec objeví v sobě samých, neboť jsem do nitra každého člověka vložil semínko Věčné pravdy. (262, 36-37)

25. Nemohu vás oklamat! Nikdy nejednám falešně, neskrývám se ve tmě. Má pravda je vždy nahá. Ale pokud lidé nedokázali vidět nahotu mého Ducha, pak jen proto, že nechtěli. Neskrývám před vámi svou pravdu za žádným rouchem. Moje nahota je božská a čistá, moje nahota je svatá a ukážu ji všem bytostem vesmíru. Jako její symbol jsem přišel na svět jako člověk nahý a nahý jsem od vás opět odešel.

26. Chci, aby mezi mými vždy vládla pravda, neboť já jsem a vždy budu ve vaší pravdě. Chci, aby mezi vámi byla láska, a má láska bude vždy ve vaší lásce.

27. Existuje pouze jedna pravda, jediná pravá láska; a pokud je tato pravda a tato láska ve vás, bude vaše láska a vaše pravda mou láskou a mou pravdou, a moje pravda a moje láska budou vaší láskou a vaší pravdou. (327, 33-34)

28. Mé světlo je v každém duchu. Nyní jste v době, kdy se můj Duch vylije na lidi. Proto vám říkám, že všichni brzy pocítíte mou přítomnost – učení i nevědomí, velcí i malí, mocní i chudí.

29. Jedni i druzí se budou třást před pravdou živého a pravého Boha. (263, 33-34)

Poznání duchovního a božského

30. Je nemožné, aby na Mě některé z mých dětí zapomnělo, neboť ve své duši nese Ducha, který je světlem mého Ducha, skrze něž Mě dříve či později musí poznat.

31. Pro jedny je snadné proniknout do smyslu mého slova a najít tam světlo; pro jiné však je mé slovo hádankou.

32. Říkám vám, že ne všichni v této době mohou pochopit duchovnost mého poselství. Ti, kteří toho nejsou schopni, budou muset počkat na nové časy, aby jejich duch otevřel oči světlu mých zjevení. (36, 4-6)

33. Když vám říkám, že má moudrost bude vaše — věříte snad, že jediný pozemský život může stačit k tomu, abyste poznali vše, co vám mám zjevit? Když vám říkám, že nemůžete dosáhnout lidské vědy, aniž byste ušli dlouhou cestu vývoje, tím méně můžete získat poznání duchovního bez úplného rozvoje své duše.

34. Nechci stavět duchovno do protikladu k vědě, neboť tento omyl byl omylem lidí, nikdy mým. Naopak, učím vás, jak sladit duchovní s hmotným, lidské s božským, pomíjivé s věčným. Přesto vám vysvětluji, že abyste mohli kráčet po stezkách života, musíte nejprve znát cestu, kterou vám vytyčuje Duch, jehož duchovní zákon pramení z Božího Ducha. (79, 38-39)

35. Klesli jste tak hluboko a vzdálili jste se tak mocně od duchovního, že považujete za nadpřirozené vše, co — jelikož patří Duchu — je zcela přirozené. Tak nazýváte Božské nadpřirozeným a stejně tak vidíte vše, co patří vašemu Duchu, a to je omyl.

36. Důvodem je to, že vidíte a vnímáte pouze to, co leží v oblasti vašich smyslů nebo v dosahu vaší lidské inteligence, a to, co je za hranicemi smyslů a rozumu, jste považovali za nadpřirozené. (273, 1)

37. Jak člověk, který hledá světlo poznání v přírodě, tak i ten, kdo hledá mou moudrost v duchovních zjeveních, musí projít vlastníma nohama cestou, na níž nalezne všechny ty pravdy, které na jiných stezkách objevit nemůže. Právě proto jsem vyslal vaši duši, aby prožila jeden život za druhým zde na Zemi, aby na základě svého vývoje a svých zkušeností objevila vše, co je v ní a v tom, co ji obklopuje.

38. Jestliže chcete, prověřujte má slova důkladně, ale poté studujte a pozorujte život z jejich pohledu, abyste mohli zjistit pravdu, která je obsažena ve všem, co jsem vám řekl.

39. Budou příležitosti, kdy se vám bude zdát, že existuje rozpor mezi tím, co vám dnes říkám, a tím, co vám bylo zjeveno v minulosti, avšak žádný takový rozpor neexistuje. Jsou to lidé, kteří se nacházejí v omylu.

Nyní však všichni dojdou ke světlu. (105, 54-56)

Předpoklady pro duchovní poznání

40. Pokora je světlem duše a naopak její nedostatek je v ní temnotou. Ješitnost je plodem nevědomosti. Kdo je veliký díky poznání a vážený díky ctnosti, ten má pravou skromnost a duchovní pokoru. (101, 61)

41. Zbavte se všech špatných myšlenek a oblékněte se do vznešených myšlenek. Štěstí nespočívá v tom, co člověk vlastní materiálně, ale v tom, co poznává duchovně. Poznání znamená vlastnit a jednat podle toho.

42. Kdo má skutečné poznání, má pokorného ducha. Není pyšný na pozemskou moudrost, která usiluje pouze o poznání všeho (pozemského) a popírá vše, čemu nerozuměla. Kdo v sobě nese světlo inspirovaného poznání, je schopen v pravý čas přijímat zjevení, stejně jako je také umí očekávat. Mnozí se nazývali učenci, avšak slunce, které den za dnem září v plném světle, pro ně bylo tajemstvím.

43. Mnozí věřili, že vědí vše, ale vskutku, pravím vám, i mravec, který jim nepozorovaně kříží cestu, v sobě skrývá pro ně rovněž neproniknutelné tajemství.

44. Lidé budou moci prozkoumávat mnoho zázraků přírody, ale dokud tak nebudou činit na cestě božské lásky, nedosáhnou pravé moudrosti, která je obsažena v nesmrtelném životě duše. (139, 67-70)

Nezbytné rozšíření vědomí člověka

45. Od počátku jsem člověku udělil svobodu myšlení. Vždy však byl otrokem — někdy z fanatismu a v jiných případech jako otrok falešných světových názorů faraóna a císaře. To je důvod, proč je v této době oslněn svobodou, kterou nyní Duch získává, a jasem, který se nabízí jeho očím. Neboť jeho rozum ještě není na tuto svobodu zvyklý.

46. Člověk oslabil sílu svého chápání duchovního, a proto upadl do fanatismu, kráčel po spletitých stezkách a byl jako stín vůle druhých.

47. Ztratil svou svobodu, nebyl pánem sebe sama ani svých myšlenek.

48. Nyní však nastala éra světla, doba, v níž musíte rozbít okovy a roztáhnout křídla, abyste se v touze po pravdě svobodně vznesli do nekonečna. (239, 4-7)

49. Toto století, v němž žijete, má dva aspekty: jedním je rozvoj rozumu a druhým duchovní stagnace.

50. Božské světlo skutečně sestupuje na rozumové schopnosti, a proto z nich pramení má velká inspirace, jejíž plody udivují lidstvo; neboť rozum nyní touží po svobodě a rozšiřování poznání. Člověk se ponořuje do studia přírody, bádá, objevuje, raduje se, žasne, ale nikdy není nerozhodný.

51. Avšak kdykoli v něm vyvstane myšlenka objasnit vztah k duchovnu, k pravdě, která leží za hmotou, kterou zná, je plný strachu, bojí se proniknout do neznáma, do toho, co považuje za zakázané, do toho, co (podle jeho názoru) náleží pouze vznešeným bytostem, hodným zkoumání Božích tajemství.
52. Ukázal se tak slabý a pošetilý, neschopný překonat silou vůle předsudky, které ho drží při zemi. Ukázalo se, že je otrokem zkreslených výkladů.
53. Rozvoj lidské inteligence nikdy nebude úplný, dokud se nerozvíjí i na duševní úrovni. Uvědomte si, jak velká je zaostalost vaší duše, protože jste se věnovali pouze poznání pozemského života.
54. Člověk je otrokem vůle druhých, obětí zaklínadel, prokletí a výhrůžek. Co tím však bylo dosaženo? Že se vzdal všech svých přání pochopit a dosáhnout nejvyššího poznání, které má člověk vlastnit; že si sám brání v tom, aby mohl objasnit to, co absurdně vždy považoval za tajemství: duchovní život.
55. Myslíte si, že život duše bude pro člověka na Zemi navždy záhadou? Pokud tak uvažujete, dopouštíte se velkého omylu. Věru, pravím vám, dokud neznáte svůj původ a nevíte nic o tom, co se týká ducha, budete i přes veškerý pokrok vašich věd pouze stvořeními, která obývají ubohý svět mezi rostlinami a zvířaty. Budete se i nadále navzájem bojovat ve svých válkách a nad vaším životem bude i nadále vládnout bolest.
56. Pokud neobjevíte, co nosíte ve své podstatě, ani neobjevíte ve svém bližním duchovního bratra, který přebývá v každém – můžete se pak skutečně milovat? Ne, lidské děti, i když říkáte, že Mě znáte a následujete. Pokud chápete mé učení povrchně, bude vaše víra, vaše poznání a vaše láska falešná. (271, 39-45)
57. Ve Mně najdou lidé odvahu osvobodit se od jha své nevědomosti.
58. Jak můžete očekávat, že na zemi nastane mír a války ustanou, že se lidé obnoví a hřích se zmenší, když nemají duchovní poznání, které je předpokladem, původem a základem života?
59. Amen, pravím vám, dokud nebudete chápat a následovat mou pravdu, bude vaše existence na zemi jako budova postavená na pohyblivém písku. (273, 24-26)
60. Říkám člověku, že je sám sobě neznámý, protože nepronikl do svého nitra, protože nezná své tajemství, protože nezná svou skutečnou podstatu. Ale v této době ho chci naučit obsahu knihy, která pro něj byla tak dlouho uzavřena, kde jsou uchována všechna tajemství, která jsem vám již v „Druhém čase“ slíbil objasnit světlem svého Ducha.
61. Nyní se skutečně poznáte a proniknete do nitra svého ducha. Pak budete moci říci, že začínáte vědět, kým jste.

62. Člověk pozná svůj původ, své určení, svůj úkol, své schopnosti a celý ten nekonečný a věčný život, který kolem něj žije a působí. Už nebude schopen ublížit svému bližnímu, nebude schopen ohrozit existenci svých bližních, ani se neodváží znesvětit cokoli z toho, co ho obklopuje, protože dospěl k poznání, že vše je svaté.
63. Pozná to, co jeho duše obsahuje a skrývá, a pak bude mít jasnou představu a hlubokou víru v to, že – jelikož duše je úžasná – musí být úžasné i místo, které pro něj jeho Otec připravil ve věčnosti. (287, 4-6)

Kapitola 37 – Správné chápání biblických textů

Výklad biblických slov a zaslíbení

1. Lidé se věnovali studiu Starého zákona a lámali si hlavu nad zkoumáním a výkladem proroctví a zaslíbení. Nejblíže k pravdě se dostali ti z nich, kteří objevili duchovní smysl mých učení. Neboť ti, kteří se tvrdohlavě drží pozemského a hmotného výkladu a nechápou duchovní smysl mých zjevení nebo jej nechtějí najít, budou muset snášet zmatek a zklamání, jak je snášel židovský lid, když přišel Mesiáš, kterého si představoval a očekával jinak, než jak se ukázal ve skutečnosti. (13, 50)
2. Falešná představa, kterou si člověk v počátcích vytvořil o mé spravedlnosti, definitivně zmizí, aby ustoupila jejímu pravému poznání. Božská spravedlnost bude nakonec chápána jako světlo, které pramení z dokonalé lásky, která existuje ve vašem Otci.
3. Ten Bůh, kterého lidé považovali za mstivého, krutého, záštiplného a neúprosného, bude z hloubi srdce vnímán jako Otec, který odpouští urážky svých dětí, jako Otec, který hříšníka láskyplně přesvědčuje, jako Soudce, který místo toho, aby odsoudil toho, kdo těžce zhřešil, nabízí mu novou příležitost ke spáse.
4. Kolik nedokonalostí Mi lidé ve své nevědomosti připisovali, protože Mě považovali za schopného cítit hněv, ačkoli hněv je pouze lidskou slabostí! Když k vám proroci mluvili o „svatém hněvu Páně“, říkám vám nyní, že tento výraz máte vykládat jako božskou spravedlnost.
5. Lidé „prvních dob“ by jinému způsobu vyjadřování nerozuměli, ani by bezuzdní či zhýralci nebrali varování proroků vážně, kdyby k nim nemluvili právě touto formou. Bylo nutné, aby se inspirace mých poslů vyjádřila slovy, která by zapůsobila na mozek a srdce těch lidí s jen malým duševním vývojem. (104, 11-14)
6. Písma „prvních časů“ předávaly historii izraelského národa a uchovávaly jména jeho dětí, jeho úspěchy i chyby, jeho skutky víry i slabosti, jeho slávu i pády, aby tato kniha mohla každé nové generaci vyprávět o vývoji tohoto národa v

jeho uctívání Boha. Tato kniha předávala jak jména patriarchů, kteří milovali ctnost a spravedlnost, vzory síly víry, tak i jména proroků, vidoucích budoucnost, skrze jejichž ústa Pán vždy promlouval, když viděl svůj lid na pokraji nebezpečí. Zaznamenávala také jména zkažených, zrádců, neposlušných, neboť každá událost, každý příklad je poučením a někdy i symbolem.

7. Když jsem v Ježíši přebýval mezi lidmi, využíval jsem podstatu těchto spisů, smysl těchto děl k předávání svého učení pouze tehdy, když to bylo nutné; nikdy jsem nechválil to, co je hmotné a bez obsahu. Nevzpomínáte si, že jsem zmínil spravedlivého Ábela, že jsem chválil Jobovu trpělivost a připomínal moudrost a slávu Šalomouna? Nepřipomínal jsem snad při mnoha příležitostech Abrahama a nemluvil o prorocích, a neřekl jsem vám snad s odkazem na Mojžíše, že jsem nepřišel zrušit zákon, který přijal, ale naplnit jej? (102, 31-32)

8. Musíte studovat božská zjevení, která jsem vám v průběhu věků dával, musíte rozumět obrazovému jazyku, v němž k vám bylo promlouváno, musíte tímto způsobem zcitlivět své duchovní smysly, abyste poznali, co je Boží slovo a co je slovo lidské, abyste objevili smysl mých nauk.

9. Pouze z duchovního hlediska budete moci najít správný a pravdivý výklad mého slova – jak toho, které jsem vám poslal skrze proroky, tak i toho, které jsem vám zanechal skrze Ježíše, nebo tohoto slova, které vám dávám prostřednictvím mluvčích „Třetího času“.

10. Až jednou toto lidstvo nalezne pravý smysl zákona, učení, proroctví a zjevení, objeví to nejkrásnější a nejhlubší, co se týče jeho existence.

11. Tehdy lidé poznají skutečnou spravedlnost a jejich srdce tuší pravý nebe; tehdy také poznáte, co je to pokání, očištění a náprava. (322, 39-42)

12. Písma minulých dob by vám mohla zjevit to, co vám dnes opakuji; ale člověk se odvážil zfalšovat mé pravdy, aby je šířil ve zkreslené podobě. A tak máte nyní lidstvo duševně nemocné, unavené a osamělé.

13. Proto se ozývá mé varování skrze hlasatele, protože nechci, abyste upadli do zmatení. (221, 14-15)

14. Pokud se vám do rukou dostanou zfalšovaná písma mých učedníků, kteří vám v „Druhém čase“ zanechali mé slovo, způsobím, abyste poznali, která slova jsou pravá slova Ježíše. Váš duch pozná jako falešná ta, která nejsou v souladu s božským koncertem mé lásky. (24, 19)

15. Člověk nikdy nebyl bez mých zjevení, která jsou světlem Ducha; ale bál se je prozkoumat. Nyní se vás ptám: Co můžete vědět o pravdě a o věčném, když se duchovnímu vytrvale vyhýbáte?

16. Podívejte se na materialistický výklad, který jste dali mým zjevení z

prvního a druhého „času“, ačkoli mluví pouze o božském a duchovním. Podívejte se, jak zaměňujete hmotnou přírodu za duchovní, s jakým nedostatkem úcty měníte hluboké na povrchní a vznešené na nízké. Proč jste to však učinili? Protože ve snaze něco vykonat v Božím díle hledáte způsob, jak přizpůsobit mé učení vašemu pozemskému životu, vašim lidským pohodlím, která vám leží nejvíce na srdci. (281, 18-19)

17. V této době způsobím, aby učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“ a které mnozí nepochopili a jiní zapomněli, bylo všemi pochopeno a aby bylo navíc na základě mých nových poučení dodržováno. (92, 12)

18. Světlo mého Svatého Ducha sestupuje na vás; proč mě však zobrazujete v podobě holubice? Tyto obrazy a symboly již nesmějí být uctívány mými novými učedníky.

19. Pochopte mé učení, lide: V oné „Druhé době“ se můj Svatý Duch při Ježíšově křtu zjevil v podobě holubice, protože tento pták se svým letem podobá vanutí Ducha, jeho bělost vypovídá o čistotě a v jeho jemném a mírném pohledu se odráží nevinnost.

20. Jak by bylo možné těmto nevzdělaným lidem přiblížit božské, kdybychom si nepomohli podobami bytostí, které jim byly ve světě známé?

21. Kristus, který k vám v tuto chvíli promlouvá, byl znázorněn jako beránek, a i Jan Mě tak viděl ve svém prorockém vidění. To vše lze vysvětlit tím, že pokud Mě budete hledat v každém z Mých děl, vždy v celém stvoření najdete obraz Stvořitele života. (8, 1-3)

22. Kdysi jsem vám řekl, že spíše projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý lakomec vešel do království nebeského. Dnes vám říkám, že ta srdce se musí osvobodit od svého sobectví a praktikovat aktivní lásku k bližním, aby jejich duše mohla projít úzkou cestou spásy. Není nutné zbavit se majetku a bohatství, ale pouze egoismu. (62, 65)

23. V současné době znovu stavím chrám, o kterém jsem mluvil, když jsem svým učedníkům, kteří s obdivem hleděli na Šalomounův chrám, řekl: „Amen, pravím vám, že z něj nezůstane kámen na kameni, ale já jej za tři dny znovu postavím.“

24. Chtěl jsem tím říci, že každý vnější kult, jakkoli se lidem jeví jako velkolepý, zmizí z lidských srdcí a já na jeho místě vybuduji pravý, duchovní chrám své božskosti . Nyní je „Třetí doba“, to znamená třetí den, kdy dokončím přestavbu svého chrámu. (79, 4)

25. Bůh nemá žádnou podobu, neboť kdyby ji měl, byl by omezenou bytostí, jako je ta lidská, a pak by nebyl Bohem.

26. Jeho „trůnem“ je dokonalost, spravedlnost, láska, moudrost, tvůrčí síla, věčnost.

27. „Nebe“ je nejvyšší blaženost, které duše dosáhne na své cestě k dokonalosti, když se v moudrosti a lásce povznese tak vysoko, že

dosáhne stupně čistoty, kterého již žádný hřích ani bolest nedosáhnou.
28. Když moji proroci mluvili o duchovním životě, činili tak někdy prostřednictvím lidských podob a předmětů, které znáte.
29. Proroci viděli trůny podobné těm králů na zemi – knihy, bytosti s lidskou podobou, paláce s tapetami, svícny, Beránka a mnoho dalších postav. Ale dnes musíte pochopit, že to vše bylo pouze obrazem, symbolem, který v sobě skrýval božský význam, zjevení, které pro vás muselo být vyjádřeno v obrazové formě, protože jste nebyli schopni pochopit jinou, vyšší.
30. Nyní je čas, abyste správně vyložili smysl všech mých podobenství a poučení, která jsem vám zjevil prostřednictvím symbolů, aby význam pronikl do vašeho ducha a symbolická forma zmizela.
31. Až k tomuto poznání dojdete, bude vaše víra pravdivá, neboť ji pak budete zakládat na pravdě. (326, 37-42)
32. Kdyby všichni pozvaní spěchali k Pánovu stolu, kde se podává pokrm, který sytí duši, byl by tento stůl plný; avšak ne všichni pozvaní přišli.
33. Je vlastností člověka, že neoceňuje Boží milosti, a proto jste viděli, jak vás mnozí z vašich bližních odmítli, když jste k nim vyslali volání.
34. Říkám vám však, že právě tito nemnozí, kteří usedají k mému stolu a vytrvale mě poslouchají, aby se ode mě učili, budou těmi, kdo lidským zástupům zprostředkují velikost mého slova a smysl tohoto učení, které volá lidi k přestavbě světa, jenž se chýlí ke konci, a k vytvoření světa zářivějšího a vznešenějšího. (285, 33 35)

Zjevení Ježíše skrze apoštola Jana

35. Vše je zapsáno v Knize sedmi pečetí, která se nachází u Boha a jejíž existence byla lidstvu zjevena skrze apoštola a proroka Jana.
36. Obsah této knihy vám zjevilo pouze Boží Beránko, neboť ani na zemi, ani v nebesích nebyl žádný spravedlivý duch, který by vám mohl vysvětlit hluboká tajemství Boží lásky, života a spravedlnosti. Avšak Boží Beránko, jímž je Kristus, rozlomilo pečetě, které uzavíraly Knihu života, aby svým dětem zjevilo její obsah. (62, 30)
37. Jestliže byla Kniha Zjevení svatého Jana některými považována za neproniknutelné tajemství a jinými za mylný výklad, je to způsobeno tím, že lidstvo ještě nedosáhlo potřebného duchovního zrání, aby pochopilo to, co je v ní popsáno; a mohu vám také říci, že ji nepochopil ani ten prorok, jemuž byla vnuknuta.
38. Jan slyšel a viděl, a když uslyšel, že mu bylo přikázáno, aby to zapsal, okamžitě poslechl; avšak chápal, že toto poselství bylo určeno lidem, kteří přijdou dlouho po něm. (27, 80-81)
39. Kdy lidé obrátí svou pozornost k tomu, co můj milovaný učedník zanechal písemně? Zvláštní je

způsob, jakým je jeho Zjevení zapsáno, tajemný je jeho smysl, hluboká až do nezměrna jsou jeho slova. Kdo je asi pochopí?

40. Lidé, kteří se začínají zajímat o Zjevení svatého Jana, se do něj ponořují, vykládají, pozorují a studují. Někteří se pravdě trochu přibližují, jiní si myslí, že objevili smysl Zjevení, a hlásají jej celému světu; další jsou zmateni nebo příliš unavení, aby dále pátrali, a nakonec tomuto poselství upírají jakýkoli božský význam.

41. Učedníci „Třetího času“, nyní vám říkám, že pokud máte skutečně touhu vstoupit do této svatyně a poznat skutečný smysl těchto zjevení, musíte se seznámit s modlitbou z ducha k duchu – právě tou, kterou praktikoval Jan ve svém vyhnanství.

42. Nejprve musíte pochopit, že božské zjevení, ačkoli je znázorněno pozemskými postavami a obrazy, pojednává celkově o duši člověka, o jejím vývoji, jejích zápasech, pokušeních a pádech, jejích znesvěceních a neposlušnostech. Hovoří o mé spravedlnosti, mé moudrosti, mém království, o mých důkazech lásky a mé komunikaci s lidmi, o jejich probuzení, jejich obnově a nakonec o jejich zduchovnění.

43. Zjevil jsem vám tam duchovní životní cestu lidstva, rozdělenou do časových úseků, abyste lépe porozuměli vývoji duše.

44. Takže, učedníci, jelikož se zjevení týká vašeho duchovního života, je vhodné, abyste je studovali a uvažovali o něm z duchovního hlediska; neboť pokud je budete chtít vykládat pouze na základě pozemských událostí, upadnete do zmatení, jako mnoho jiných.

45. Je pravda, že mnoho pozemských událostí souvisí s naplněním tohoto zjevení a bude tomu tak i v budoucnosti. Měli byste však vědět, že události a znamení v něm obsažené jsou také postavy, obrazy a příklady, které vám mají pomoci pochopit mou pravdu a naplnit vaše poslání, povznést se ke Mně cestou čistoty duše, pro kterou vám zanechal zářivý vzor můj učedník Jan, jenž předběhl lidstvo o tisíciletí v dialogu ducha s duchem se svým Pánem. (309, 47-51)

Kapitola 38 – Tři doby zjevení a sedm epoch pečetí

Závislost Božích zjevení na vývoji

1. Ve všech třech časových úsecích, do nichž jsem rozdělil vývoj lidstva, jsem vám svým světlem ukázal stejnou přímou a úzkou stezku pro vzestup duše, jedinou cestu lásky, pravdy a spravedlnosti.

2. Vedl jsem vás od poučení k poučení, od zjevení ke zjevení, až přišla tato doba, kdy vám říkám, že se již můžete spojit se Mnou z ducha k duchu. Mohlo by se lidstvo v „První době“ spojit tímto způsobem? — Ne, bylo nuceno se

spokojit s materiálním kultem, s rituály a obřady, s tradičními svátky a symboly, aby se mohlo cítit blízko Božskému a Duchovnímu. Z této neschopnosti přiblížit se duchovnímu, povznést se k božskému, poznat to, co leží hlouběji, a objasnit tajemství, vznikla různá náboženství, každé podle stupně duchovní zaostalosti nebo duchovního pokroku lidí, přičemž některá byla více nakloněna pravdě než jiná, některá byla duchovnější než jiná, ale všechna směřovala ke stejnému cíli. Je to cesta, kterou duše v průběhu století a věků urazily – cesta, na kterou poukazují různá náboženství. Některé postupovaly jen velmi pomalu, jiné se zastavily a jiné zase zbloudily a poskvrnily se. (12, 92-93)

3. Dnes přicházím v Duchu a vpravdě vám říkám: Někteří se domnívají, že jsem vám byl v prvních dobách bližší než dnes. Mýlí se, protože jsem se vám s každým příchodem přibližoval stále více.

4. Vzpomeňte si, že jsem se v „Prvním čase“ usadil na hoře a odtud jsem vám seslal svůj zákon vytesaný do kamene. V „druhé době“ jsem opustil horské výšiny a sestoupil do vašich údolí, když jsem se stal člověkem, abych žil mezi vámi. A v dnešní době jsem, abych vám byl ještě blíž, učinil vaše srdce svým příbytkem, abych se tam zjevil a promlouval k lidem z jeho nitra. (3, 31)

5. Nyní chápete, že jsem své božské zjevení rozdělil do tří velkých časových úseků.

6. Bylo to v duchovním dětství lidstva, když Otec dal lidstvu Zákon a zaslíbil mu Mesiáše, který mu otevře bránu do nového věku.

7. Mesiášem byl Kristus, který přišel k lidem, když se nacházeli ve svém duchovním mládí. Učil lidi vyššímu způsobu plnění zákona, který dříve obdrželi od Otce a který neuměli plnit. „Slovo“ Boží promlouvalo skrze Ježíšovy rty, a proto vám říkám, že svět skrze učení o lásce dokonalého Mistra i nadále slyšel hlas a přikázání svého Otce.

8. Ježíš ze své strany nabídl lidem, že jim pošle „Ducha pravdy“, aby jim ten objasnil vše, čemu v jeho učení nerozuměli.

9. Nuže, milovaný lide — toto prosté, skromné slovo, které nyní slyšíte, je hlasem Ducha pravdy, je duchovním světlem Božím, které se vlévá do vaší bytosti, abyste otevřeli své oči pro Nový čas. Toto světlo, které vám postupně umožňuje jasně pochopit všechna zjevení vašeho Mistra, je světlem vašeho Otce, Svatého Ducha, který překvapuje lidstvo na vyšší úrovni duševního vývoje, to znamená v době, kdy se blíží k dospělosti, aby pochopilo Boží zjevení.

10. Ve všem, co vám toto světlo zjevuje, přijmete poučení Otce; neboť „Slovo“ je ve Mně a Duch Svatý je mou vlastní moudrostí. (132, 10-15)

11. V minulých dobách jsem k vám takto nemluvil. V „Prvním čase“ osvěcoval zákon lidskou duši; v „Druhém čase“ osvěcoval Kristus skrze světlo lásky lidské srdce. Dnes osvěcuje světlo Ducha Svatého vaši duši, aby ji povzneslo nad vše lidské.
12. Od téhož Boha jste obdrželi tato tři poselství a mezi nimi uplynulo jedno století – čas nezbytný pro vývoj duše, aby byla schopna přijmout nové poselství či nové učení.
13. Nyní můžete pochopit, proč jsem vás nazval „učedníky Ducha Svatého“. (229, 50-52)
14. Kdybych vám v prvních zjeveních řekl vše, nebylo by nutné, aby vás Mistr, Mesiáš, učil novým naukám, ani aby v této době přišel Duch Svatý, aby vám ukázal slávu duchovního života.
15. Proto vám říkám, abyste se nedrželi toho, co vám bylo zjeveno v dřívějších dobách, jako by to bylo poslední slovo mého učení.
16. Znovu jsem přišel k lidem a po dlouhou dobu jsem se projevoval skrze jejich rozum, a stále vám mohu říci, že mé poslední slovo ještě nebylo vysloveno.
17. Hledejte v mé knize moudrosti vždy poslední slovo, novou stránku, která vám odhalí smysl a obsah toho, co bylo dáno dříve, abyste byli v pravdě mými učedníky. (149, 44-45)

Tři Boží závěti

18. Mojžíš, Ježíš a Eliáš – to je cesta, kterou Pán vytyčil člověku, aby mu pomohl povznést se do říše míru, světla a dokonalosti.
19. Cítíte ve svém životě přítomnost Pánových poslů. Nikdo z nich nezemřel; všichni žijí, aby osvětlovali cestu lidem, kteří zbloudili, a pomáhali jim povstat z jejich pádů a posilovali je, aby se s láskou věnovali zkouškám při odplácení svých vin.
20. Poznejte dílo, které Mojžíš vykonal na zemi z inspirace Jehovy. Důkladně prozkoumejte učení Ježíše, skrze něhož promlouvalo „Boží Slovo“, a hledejte duchovní smysl mého nového zjevení, jehož věk zastupuje Eliáš. (29, 20–22)
21. Jestliže v „Druhém čase“ bylo mým zrozením jako člověka zázrak a mým duchovním vzkříšením po mé tělesné smrti další zázrak – vpravdě, pravím vám – pak je mým zjevováním v tomto čase prostřednictvím lidského rozumu duchovní zázrak.
22. Moje proroctví se v této době naplní až do posledního. Zanechávám vám své tři závěti, které tvoří jednu jedinou.
23. Kdo dříve znal Otce jako lásku, oběť a odpuštění, ten ho v této době pozná dokonale, aby ho miloval a uctíval, místo aby se bál jeho spravedlnosti.
24. Jestliže jste v „prvním čase“ lpěli na zákoně, stalo se tak ze strachu, že vás božská spravedlnost potrestá; proto jsem vám poslal „Své slovo“, abyste poznali, že Bůh je láska.
25. Dnes k vám přichází mé světlo, abyste nezabloudili a mohli ve

věrnosti mému zákonu dosáhnout konce cesty. (4, 43-47)

26. Moje nové poučení je potvrzením toho, které jsem vám dal v „druhém období“, ale je ještě dalekosáhlejší. Uvědomte si: tehdy jsem mluvil k srdci lidí, nyní však mluvím k duchu.

27. Neodřekávám se žádného ze svých slov, která jsem vám dal v minulosti – naopak, dávám jim náležité naplnění a správný výklad. Stejně tak jsem tehdy řekl farizejům, kteří věřili, že Ježíš chce zrušit zákon: „Nemyslete si, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroctví – naopak, přišel jsem je naplnit.“ Jak bych mohl popřít ten zákon a proroctví, když jsou přece základem chrámu, který musel být v průběhu tří věků vybudován v srdcích lidí, a oznámením mého příchodu na svět? (99, 24-25)

28. Dnes vám opět říkám: „Já jsem cesta, pravda a život“, a pokud v této době hledáte smysl mého slova, najdete v něm věčný zákon lásky, právě tu cestu, kterou jsem vám na zemi vytyčil.

29. Tehdy mnozí věřili, že Kristus sešel z cesty a zkreslil zákon. Proto Ho bojovali a pronásledovali. Ale pravda se jako sluneční světlo vždy prosadí proti temnotě. Nyní bude mé slovo znovu napadáno, neboť někteří věří, že v jeho smyslu nacházejí rozpory, nejasnosti a omyly. Ale jeho světlo bude znovu svítit do temnot této doby a lidstvo pozná, že cesta a zákon, které jsem vám zjevil, jsou stejné jako v té době a vždy budou. (56, 69 70)

30. Toto učení je cestou k věčnému životu; každý, kdo v tomto učení objeví povznášející sílu a dokonalost, bude umět spojit je s tím, co jsem vás učil, když jsem byl na zemi, protože jejich podstata je stejná.

31. Kdo nedokáže najít pravdu obsaženou v mých učeních, bude dokonce schopen tvrdit, že toto učení nevede ke stejnému cíli jako učení Ježíšovo; duše zaslepené špatnými výklady nebo zmatené náboženským fanatismem nebudou schopny okamžitě pochopit pravdu těchto zjevení. Musí projít cestou zkoušek, aby se osvobodily od pozemského smýšlení, které jim brání pochopit a naplnit mé přikázání, které vás učí milovat jeden druhého. (83, 42-43)

32. Mnozí lidé budou marně říkat, že toto učení je nové nebo že nemá žádný vztah k božským zjevením, která vám byla dána v minulých dobách. Ujišťuji vás, že vše, co jsem vám v této době řekl prostřednictvím lidského rozumu, má své kořeny a základy v tom, co vám již bylo prorocky zvěstováno v Prvním a Druhém čase.

33. Zmatek, o kterém k vám mluvím, však bude způsoben tím, že ti, kdo tato zjevení vykládali, vnucovali lidem své výklady, a ty byly částečně správné a částečně mylné. Stane se to také proto, že lidem bylo odepřeno duchovní světlo mých učení a někdy jim bylo

předáváno ve zkreslené podobě. Proto dnes, když nastal čas, kdy vás mé světlo osvobozuje z temnoty vaší nevědomosti, mnoho lidí popírá, že by to mohlo být světlo pravdy, protože podle jejich názoru to nesouhlasí s tím, co jsem vás dříve učil.

34. Ujišťuji vás, že žádné z mých slov nezmizí a že lidé této doby poznají, co jsem vám ve minulých dobách skutečně řekl. Až svět pozná spiritualismus, řekne: „Vskutku, to vše již Ježíš řekl!“

35. Vskutku, již jsem vám řekl vše, i když jsem vám z mnoha zjevených pravd zvěstoval pouze jejich základy. Zanechal jsem vám je, abyste je postupně pochopili, neboť v té době lidstvo ještě nebylo schopno pochopit vše, co vám nyní ukazuji v plném rozsahu. (155, 24-27)

Třetí doba

36. Toto je „Třetí doba“, ve které jsem vás učil lekci, která má lidstvo duchovně sjednotit. Neboť je mou vůlí, aby jazyky, rasy a různé ideologie již nebyly překážkou pro jejich sjednocení. Duchovní esence, z níž jsem stvořil ducha, je stejná u všech, a látky, z nichž se skládá krev, která proudí v žilách lidí, jsou u všech stejné. Proto jsou všichni rovni a hodni mě, a pro všechny jsem přišel znovu. (95, 9)

37. Změny, které lidský život zažívá, budou tak velké, že se vám bude zdát, jako by jeden svět končil a rodil se jiný.

38. Stejně jako byl lidský život po všechna časy rozdělen na epochy nebo věky a každá z nich se vyznačovala něčím – ať už to byly objevy, božská zjevení, která přijala, rozvoj v oblasti krásy, kterou člověk nazývá „uměním“, nebo věda — tak i nyní začínající doba, věk, který již vyvstává jako nové jitro, bude charakterizován rozvojem duchovních darů — té stránky vaší bytosti, kterou jste měli pěstovat, abyste si ušetřili tolik zla, což jste však vždy odkládali na později.

39. Nevěříte snad, že se lidský život může zcela proměnit, pokud rozvíjí duchovnost, rozvíjí duchovní dary a uplatňuje zákon, který je v tomto světě diktován svědomím?

40. Brzy všechny národy pochopí, že Bůh k nim promlouval v každé době, že božská zjevení byla žebříkem, který Pán spustil k lidem, aby mohli vystoupit k Němu.

41. Tuto novou dobu budou někteří nazývat dobou světla, jiní dobou Ducha Svatého a další dobou pravdy. Já vám však říkám, že to bude doba duchovního vzestupu, duchovní obnovy, doby zisku.

42. Toto je epocha, kterou jsem již dlouho přál, aby žila v srdci člověka, a která byla neustále jím samotným bojována a ničená — doba, jejíž jas vidí všichni a pod jejímž světlem se sjednocují všechny děti Páně: ne do náboženského společenství lidí, které jedny přijímá a druhé odmítá, které hlásá svou vlastní pravdu a upírá ji ostatním, které používá nečestné zbraně, aby se prosadilo,

nebo které dává temnotu místo světla. (135, 53-54, 57-59)

43. Toto je „Třetí doba“, v níž se duše člověka musí osvobodit z okovů materialismu. To s sebou přinese boj světových názorů, který bude prudší, než jaký kdy lidská historie poznala.

44. Zkaženost, egoismus, pýcha, neřest, lež a vše, co zastínilo váš život, padne jako rozbité modly k nohám těch, kteří je uctívali, aby uvolnily místo pokoře. (295, 64-65)

Sedm epoch dějin spásy

45. První z těchto etap duchovního vývoje na světě představuje Ábel, první služebník Otce, který Bohu obětoval zápalnou oběť. Je symbolem oběti. Vznikla proti němu závist.

46. Druhou etapu představuje Noe. On je symbolem víry. Na základě božského vnuknutí postavil archu a uvedl do ní lidi, aby je zachránil. Proti němu se vzbouřil dav se svými pochybnostmi, posměchem a pohanským smýšlením. Noe však zanechal své semeno víry.

47. Třetí období symbolizuje Jákob. Ztělesňuje sílu, je Izraelem, tím Silným. Duchovně spatřil nebeský žebřík, po kterém všichni vystoupíte, abyste se „posadili po pravici Stvořitele“. Proti němu se postavil anděl Páně, aby vyzkoušel jeho sílu a vytrvalost.

48. Čtvrtý je symbolizován Mojžíšem, ztělesňuje Zákon. Ukazuje desky, na nichž je zapsán pro lidi všech dob. Byl to on, kdo svou nezměrnou vírou osvobodil lid, aby jej vedl cestou spásy do Zaslíbené země. Je symbolem Zákona.

49. Páté období představuje Ježíš, „Boží Slovo“, „Beránek bez poskvrny“, který k vám promlouval ve všech dobách a bude k vám promlouvat i nadále. On je láska, kvůli níž se stal člověkem, aby žil v lidském světě. Trpěl bolestmi tohoto světa a ukázal lidstvu cestu oběti, lásky a milosrdenství, na níž má dosáhnout vykoupení ze všech svých hříchů. Přišel jako Mistr, aby učil, jak žít v lásce i přes skromný původ, jít až k sebeobětování a zemřít s láskou, odpuštěním a požehnáním. Ztělesňuje pátou etapu a jeho symbolem je láska.

50. Šestou etapu představuje Eliáš. On je symbolem Ducha Svatého. Přichází na svém „ohnivém voze“ a přináší světlo všem národům a všem světům, které jsou vám neznámé, ale Mně známé, protože Já jsem Otcem všech světů a všech stvoření. Toto je etapa, ve které v současné době žijete – etapa Eliáše. Je to jeho světlo, které vás osvětluje. On je představitelem těch učení, která byla skryta a která jsou v této době lidem zjevována.

51. Sedmé období ztělesňuje sám Otec. Je to konečný cíl, vrchol vývoje. V něm je čas milosti, sedmá pečeť.

52. Tím je tajemství sedmi pečetí odhaleno. To je důvod, proč vám říkám, že současná epocha zahrnuje šestou pečeť. Pět z nich již

pominulo, šestá je nyní odhalena a sedmá zůstává ještě uzavřena, její obsah ještě nepřišel, ještě nenastal čas, aby k vám tato etapa přišla. Až přijde, zavládne milost, dokonalost a mír. Ale aby toho bylo dosaženo – kolik slz bude muset člověk ještě prolít, aby očistil svou duši! (161, 54-61)

53. Kniha sedmi pečetí je příběhem vašeho života, vašeho vývoje na Zemi, se všemi jeho boji, utrpením, spory a nakonec vítězstvím dobra a spravedlnosti, lásky a duchovnosti nad vášněmi materialismu.

54. Věřte v pravdu, že vše směřuje k duchovnímu a věčnému účelu, abyste každé lekci přiznali správné místo, které jí náleží.

55. Dokud vás osvětluje světlo Šesté pečetě, bude to čas sporů, odříkání a očištění; ale až tento čas pomine, vstoupíte do nového období, v němž vám Sedmá pečeť přinese nová zjevení. Jak spokojená a šťastná bude duše toho, kdo byl shledán čistým a připraveným, když přijme tento nový čas. Dokud vás osvětluje Šesté pečeť, budou se očišťovat tělo i duše. (13, 53-55)

56. Kniha, která byla zapečetěna v nebi, se otevřela v šesté kapitole. Je to Kniha sedmi pečetí, která obsahuje moudrost a soud a která byla kvůli mé lásce k vám odpečetěna, aby vám zjevila svá hluboká učení.

57. Člověk žil na zemi po pět časových úseků, povzbuzován božským dechem Ducha. Přesto nepochopil duchovní smysl života, účel své existence, své poslání a podstatu své bytosti. Vše bylo pro jeho rozum i pro jeho duši neproniknutelnou záhadou, zapečetěnou knihou, jejíž obsah nedokázal vyložit.

58. Vágně tušil duchovní život, ale bez skutečné znalosti žebříku vývoje, který přivádí bytosti blíže k Bohu. Neznal své velmi vysoké poslání na Zemi ani ctnosti a dary, které patří k jeho duchu, aby zvítězil v bojích, povznesl se nad lidské strádání a duchovně se zdokonalil, aby mohl přebývat ve Věčném světle.

59. Bylo nutné, aby byla božská kniha otevřena a lidé nahlédli do jejího obsahu, aby se mohli zachránit z temnoty nevědomosti, která je původcem všeho zla, které na světě existuje. Kdo mohl tuto knihu otevřít? Snad teolog, vědec nebo filozof? Ne, nikdo, ani spravedlivé duše vám nemohly odhalit její obsah, protože to, co kniha uchovávala, byla Boží moudrost.

60. Pouze Kristus, „Slovo“, On jediný, Božská Láska, to mohl učinit; ale i tak bylo nutné počkat, až budou lidé schopni přijmout božské poselství, aniž by byli oslněni leskem mé duchovní přítomnosti. Tak muselo lidstvo projít pěti etapami zkoušek, poučení, zkušeností a vývoje, aby dosáhlo náležitého rozvoje, který by mu umožnil poznat tajemství , která pro lidi uchovávala Kniha Boží moudrosti.

61. Boží zákon, Jeho božské slovo dané skrze Krista a všechna poselství proroků, poslů a vyslanců byla semenem, které udržovalo víru lidstva v božské zaslíbení, které vždy ohlašovalo světlo, spásu a spravedlnost pro všechny lidi.

62. Nyní nastal očekávaný čas Velkého zjevení, skrze které máte pochopit vše, co jsem vám v průběhu časů zjevil, a dozvědět se, kdo je váš Otec, kým jste vy sami a jaký je smysl vaší existence.

63. Nyní nastal čas, kdy díky duchovnímu vývoji, kterého jste dosáhli, díky prožitým zkouškám a nashromážděným zkušenostem můžete přijmout od mého Ducha do svých duší světlo moudrosti, které je uloženo v mých pokladnicích v očekávání vaší připravenosti. A protože lidstvo dosáhlo nezbytného stupně vývoje k přijetí mého poselství, poslal jsem mu první paprsek svého světla, kterým je tento, jenž nechal v extázi promlouvat nevzdělané a prosté lidi, kteří slouží jako hlasatelé mého poselství.

64. Tento paprsek světla měl pouze přípravný charakter, je jako světlo úsvitu, když ohlašuje nový den. Později k vám mé světlo dorazí v plné síle, osvětlí vaši existenci a odstraní i ten poslední stín nevědomosti, hříchu a utrpení.

65. Tato doba, jejíž úsvit obdivujete v nekonečnu, je šestou epochou, která nastává v duchovním životě lidstva – érou světla, zjevení, naplnění starých proroctví a zapomenutých slibů. Je to Šestá pečeť, která při svém rozlomení vylévá svůj obsah moudrosti do vašich duší v poselství plném spravedlnosti, osvícení a zjevení. (269, 10-18)

66. Učedníci, chci, aby ctnosti vašeho srdce byly rouchem, které zakrývá nahotu vaší duše. Tak k vám promlouvá Duch Utěšitel, který byl zaslíben v „Druhém čase“.

67. Otec již věděl o bolesti a zkouškách, které budou lidstvo tísnit, a o míře zkaženosti, které lidé dosáhnou. Příchod Utěšitele pro vás znamená rozlomení Šesté pečetě, to znamená začátek nové etapy ve vývoji lidstva. Od tohoto okamžiku platí pro všechny lidi božský soud; každý život, každé dílo, každý krok bude přísně souzen. Je to konec jedné éry, ne konec života.

68. Je to závěr časů hříchu a je nutné, aby se celý obsah této Šesté pečetě Boží knihy vylil na duše a vytrhl je z jejich letargie, aby se člověk vzchopil a prožil harmonii své duše s celým stvořením, a připravil se na dobu, v níž Beránek rozlomí sedmé pečeť, která přinese poslední kvas kalicha utrpení, ale také triumf pravdy, lásky a božské spravedlnosti. (107, 17-19)

69. Chci, aby se lidstvo v této době připravilo, aby si lidé, až bude rozlomeno poslední pečeť, uvědomili a spěchali, aby vyslechli a pochopili obsah nových zjevení. Chci, aby národy a lidstva zesílily, aby vydržely utrpení těch dnů.

70. Blahoslavenými nazvu ty, kteří dokážou překonat zkoušky těch časů, a odměním je za jejich vytrvalost a víru v mou moc tím, že je ponechám jako praotce nového lidstva. (111, 10-11)
71. Až bude sedmé pečeť spolu s ostatními šesti uzavřena, zůstane uzavřena i ta kniha, která byla Božím soudem nad skutky lidí, od prvního až po posledního. Potom Pán otevře novou, nepopsanou knihu, aby do ní zapsal vzkříšení mrtvých, osvobození utlačovaných, obnovu hříšníků a vítězství dobra nad zlem. (107, 20)

Kapitola 39 – Pozemský a duchovní Izrael

Historické poslání Izraele, jeho selhání

1. Amen, pravím vám, kdyby lidé dodržovali zákon, k němuž je nabádalo jejich vnitřní svědomí, nebylo by nutné posílat vám vůdce ani proroky; ani by nebylo nutné, aby k vám sestoupil váš Pán a abych dokonce v „Prvním čase“ musel vytesat svůj zákon do kamene a abych se stal člověkem a jako člověk musel zemřít na kříži v „Druhém čase“.
2. Když jsem vychovával nějaký národ a zahrnoval jej milostivými dary, nedělo se tak proto, aby se povyšoval a ponižoval ostatní, ale aby byl příkladem odevzdanosti pravému Bohu a vzorem bratrství mezi lidmi.
3. Vyvolil jsem tento národ, aby byl nástrojem mé vůle na zemi a zvěstovatelem mých zjevení, aby všechny zval k životu podle mého zákona a tak nakonec celé lidstvo tvořilo jediný lid Páně.
4. Tento národ mnoho trpěl – ačkoli byl vyvolený – protože věřil, že dědictví je určeno pouze jemu samotnému, že jeho Bůh nemůže být Bohem i pro pohany , protože ostatní národy považoval za cizince a nedovolil jim podílet se na tom, co mu svěřil Otec. Proto jsem jej na čas oddělil od ostatních národů, aby nebyl nakažen zkažeností a materialismem.
5. Ale když se ve svém sobectví uzavřel do sebe a domníval se, že je velký a silný, dokázal jsem mu, že jeho moc a velikost byly klamné, a dopustil jsem, aby ho napadly jiné národy a uvrhly ho do otroctví. Jeho pány byli králové, faraoni a císaři, ačkoli jsem jim nabídl, že budu jejich Pánem.
6. Otec ve své nekonečné lásce se znovu zjevil svému lidu, aby mu dal svobodu a připomněl mu jeho poslání – a v dnešní době přicházím, abych mu dal svá učení lásky; avšak pouze můj pohled dokáže mezi lidstvem objevit děti Izraele, které povolávám a shromažďuji, aby přijaly světlo Ducha Svatého.
7. Zjevil jsem se vašemu duchu, neboť doba, kdy jsem k vám promlouval skrze přírodu a prostřednictvím hmotných projevů, které jste nazývali zázraky, je již dávno pryč. Dnes mě již můžete

vnímat ve svém duchu, stejně jako v hloubi svého srdce.

8. V této době nebyla svědkem mého zjevení Palestina; neboť nehledám určité místo, ale váš duch. Hledám „lid Izraele podle ducha“, ne podle krve — lid, který má duchovní semeno, které přijal v průběhu věků skrze mé milosrdenství. (63, 64, 69)

Rozdělení židovského národa na pozemsky a duchovně smýšlející

9. Bylo nutné, aby Otec po svém odchodu (v Ježíši) vytrhl z rukou svého lidu zemi, která již byla svěřena jeho předkům.

10. Jedním byla odňata jako pokání a druhým jako odměna; neboť ta země Kanaán, ta milá Palestina minulých časů, byla Mnou připravena pouze jako obraz skutečné země zaslíbené pro ducha. Když byly lidu tyto majetky odebrány, zůstal materialisticky smýšlející Žid na zemi jako bezdomovec; ale druhá část – ti věrní, kteří vždy pociťovali mou přítomnost, zůstali oddaní mé vůli, bez bolesti z toho, že ztratili to dědictví minulých časů, protože věděli, že jim byla svěřena nová milost Otce: dědictví jeho Slova, Božího Slova, jeho Oběti, jeho Krve.

11. V dnešní době, kdy můj lid Izrael již žije v „Třetím čase“, ho stále vidím rozdělený na dvě skupiny: jedna se zhmotňuje, zbohatla díky statkům země jako své svévolné odškodnění, které svou mocí rozechvívá samotné základy světa, protože svou sílu, svůj talent, dary milosti, které Otec vylil na jejich ducha, postavila do služeb sama sobě, své ctižádosti, své velikosti.

12. Hle, jak tento národ i v mezích svého materialismu prokázal svou sílu ve vědě, ve své vůli, ve své inteligenci. V hloubi svého srdce chová zášť kvůli dřívějším hladomorům, zotročení, ponížení; ale dnes se zvedá silný a hrdý, aby ponížil jiné národy, zastrašil je svou mocí a ovládl je. Dnes je sám sytý a s uspokojením hledí na miliony hladových a na velké masy otroků – otroků svého zlata, své moci, své vědy a své touhy po uznání.

13. Vidím však i tu druhou část svého lidu, tu část vytrvalých a věrných – těch, kteří vždy dokázali cítit mou přítomnost, těch, kteří vždy rozpoznali můj příchod mezi lidmi, těch, kteří věřili v má zjevení a kteří mi navzdory všemu byli poslušní a plnili mé úkoly.

14. Tou druhou částí nejste jen vy, kteří jste v této době byli svědky mého zjevení skrze lidský rozum; neboť část duchovního lidu Izraele je rozptýlena po celé zemi a na místě, kde se každý nachází, přijímá mou pečující lásku, cítí mou přítomnost, živí se mým chlebem a očekává Mě, aniž by věděl, odkud přijdu, ani jakým způsobem, ale očekává Mě.

15. Avšak ti, kteří velmi dobře vědí, jak jsem přišel, jak jsem se zjevil — ti, kteří jsou připraveni na nadcházející časy, to jste vy, kteří představujete část těch 144 000, které jsem vyvolil z dvanácti kmenů

toho národa — sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří budou před početným lidem Izraele jako 144 000 velitelů, kteří jej povedou v duchovním boji „Třetího času“ do Velké bitvy.

16. Myslíte si, že můj lid bude navždy rozdělen? Vpravdě vám říkám: Ne! Pro vás přišlo poučení, světlo a zkoušky, pro ty druhé přišla má spravedlnost a rovněž tresty. Nyní je velkými kroky vedu k probuzení jejich ducha, a ačkoli jistě v první chvíli popřou mé třetí příchod na svět, tak jako popřeli ten druhý, pravím vám: Není daleko čas jejich obrácení. Žijí ve svých starých tradicích, ale já prokoukávám ducha a srdce židovského národa a dávám vám vědět, že se drží svých tradic spíše z pohodlnosti a strachu z duchovních zjevení než z vlastního přesvědčení. Bojí se projevů záhrobí; avšak to, co jim navrhnu, je: vzdát se všeho zbytečného, praktikovat milosrdenství, lásku a pokoru.

17. Budete se jim muset postavit a oba sáhnete po svých zbraních: jedni po slově, myšlence, modlitbě a důkazech; druzí po svém nadání, moci a tradici. Ale já budu v tomto střetu přítomen a zajistím, aby moje spravedlnost skutečně zvítězila, postarám se o to, aby duchovno triumfovalo, aby se duch povznesl nad tělem, podmanil si ho a pokořil, a pak přijde smíření kmenů Izraele, sjednocení lidu Páně.

18. Až bude tento lid připraven – vskutku, říkám vám, pak splní svůj úkol, dokud nedokončí velkou misi, kterou Bůh od počátku věků svěřil svému vyvolenému lidu, která spočívá v tom, že je prvorozeným a správcem zjevení Páně, aby jako nejstarší z bratří a sester vedl ostatní, sdílel s nimi svou milost a přivedl všechny k pravici Otce. (332, 17-21)

Duchovní lid Izraele

19. Když mluvím o svém „národu Izraeli“, o „národu Páně“, mám na mysli ty, kteří si s sebou na Zemi přinesli duchovní poslání; ty, kteří zvěstovali můj zákon, kteří mě ohlašovali, kteří mi byli věrní; ty, kteří hlásali existenci živého Boha, kteří šířili semeno lásky a kteří dokázali v Synu rozpoznat přítomnost a Slovo Otce. To jsou ti, kteří tvoří Boží lid, to je Izrael, ten silný, ten věrný, ten moudrý Izrael. To je moje legie vojáků, kteří jsou věrní zákonu, pravdě.

20. Ti, kteří pronásledovali mé proroky, kteří trhaly srdce mých poslů — ti, kteří se odvrátili od pravého Boha, aby se klaněli modlám — ti, kteří mě zapírali, vysmívali se mi a žádali mou krev a život, nepatřili k vyvolenému lidu, i když se na základě rasy nazývali Izraelity; nepatřili k lidu proroků, k zástupu osvícených, k věrným vojákům. Neboť „Izrael“ je duchovní jméno, které bylo neoprávněně použito k ovládání rasy.

21. Měli byste také vědět, že každý, kdo má touhu patřit k mému lidu, toho může dosáhnout svou láskou,

milosrdenstvím, horlivostí a poslušností zákona.

22. Můj lid nevlastní žádné konkrétní země ani města na světě, můj lid není rasa, ale je zastoupen ve všech rasách, mezi všemi lidmi. Tato skupina lidí zde, která naslouchá mému slovu a přijímá nová zjevení , je pouze částí mého lidu. Další část je rozptýlena po celé zemi a další, největší část, žije v duchovním světě.

23. To je můj lid, který Mě zná a miluje, který Mi poslouchá a následuje Mě. (159, 55-59)

24. Dnes vám říkám: Kde je můj lid? Kde je ten, který je moudrý ve zkouškách, odvážný v bitvách a vytrvalý v útrapách? Je rozptýlen po celém světě. Ale já ho svým hlasem přiměju k odchodu a duchovně ho sjednotím, aby šel v čele všech národů. Ale říkám vám, že dnes bude tvořen lidmi všech ras, kteří pochopí, v čem spočívá smlouva, kterou očekávám od všech lidí.

25. Tento národ má být odvážný a bojovný, avšak nemá mít zbraně k bratrovražedným činům ani válečné vozy, ani nemá zpívat písně o zničení. Jeho praporem má být mír, jeho mečem pravda a jeho štítem láska.

26. Nikdo nebude schopen zjistit, kde se tento lid nachází: je všude. Jeho nepřátelé se ho budou snažit zničit, ale nepodaří se jim to, neboť nikde ho nenajdou fyzicky sjednoceného, protože jeho jednota, řád a harmonie budou duchovní. (157, 48–50)

27. V této době působí duch pravého Izraele všude. Jsou to duše, které cítí mou přítomnost, které očekávají můj příchod, které důvěřují mé spravedlnosti.

28. Až se tato slova dostanou na jiná místa, mnozí se jim budou posmívat; ale říkám vám, že by pro ně bylo lepší, kdyby je nečinili předmětem svého posměchu, neboť přijde hodina, kdy se probudí ze svého hlubokého spánku a poznají, že i oni jsou dětmi Božího lidu.

29. Tyto zástupy lidí, které mě dnes poslouchají, mohou podlehnout omylu, pokud nebudou studovat mé slovo a pokud se nezbaví svého pozemského a hmotného způsobu uvažování. Může se jim stát to samé, co izraelskému lidu v dávných dobách, který slyšel hlas Páně, přijal Zákon a měl proroky, a proto nakonec uvěřil, že je jediným Bohem milovaným lidem — těžký omyl, z něhož je měly osvobodit velké pohromy, ponížení, vyhnanství a zajetí.

30. Musíte vědět, že má láska by vás nemohla rozdělovat podle ras nebo náboženského vyznání a že když mluvím o „svém lidu“, děje se tak pouze proto, že již od nejstarších dob připravuji duše, které posílám na Zemi, aby svým světlem osvětlovaly cestu lidstva.

31. Byli to věční poutníci, kteří žili v různých národech a prošli mnoha zkouškami. V této době zjistili, že lidské zákony jsou nespravedlivé, že lidské projevy citů nejsou pravdivé a

že v duších lidí vládne neklid. (103, 10-14)

32. Boží lid se znovu objeví mezi lidstvem – ne jako lid zosobněný v jedné rase, ale jako velké množství, legie Mých učedníků, u nichž není rozhodující krev, rasa nebo jazyk, ale duch.

33. Tento lid se nebude omezovat na to, že bude učit mé učení prostřednictvím spisů. Aby slova měla život, je třeba je žít. Tento lid nebude jen šířitelem spisů a knih, ale také příkladů a činů.

34. Dnes vás osvobozuji od všeho zbytečného, od nečistého a mylného, abych vás uvedl do prostého a čistého života, nad nímž se může vaše duše povznést a o čemž vydává svědectví svými skutky.

35. Až přijde čas, představím svůj lid lidstvu a ani Mistr se nebude stydět za své učedníky, ani učedníci nezapřou svého Mistra. Tento okamžik se bude shodovat s válkou světových názorů, z níž jako závan míru, jako paprsek světla vyvstane spiritualismus. (292, 28-31)

36. Můj lid roste, rozmnožuje se, nejen na zemi, ale i ve světě duchovním. Mezi těmi duchovními zástupy jsou ti, kteří s vámi byli spojeni pokrevními pouty, ať už to byli vaši rodiče, sourozenci nebo děti.

37. Nedivte se, když vám říkám, že můj lid je tak početný, že by pro něj Země neměla dostatek místa, a že bude ještě mnohem větší. Až jej jednou sjednotím a nebude chybět ani jedno z mých dětí, bude mu dána jako příbytek nekonečnost, ta sféra světla a milosti, která nemá konce.

38. Zde na zemi vás pouze připravuji, dávám vám prostřednictvím svého učení nezbytné pokyny, abyste věděli, jak se přiblížit k tomu životu. Toto lidstvo je pouze částí Božího lidu. Je nutné, aby všichni znali tato poučení, aby mohli svůj život nasměrovat k ideálu dokonalosti.

39. Toto božské poselství, které je mým slovem vysloveným ústy lidského hlasatele, má podle mé vůle dospět ke všem lidem. Mé slovo je zvon, který volá svět, jeho podstata vzruší národy a přivede je k probuzení, aby přemýšlely o duchovním povznesení, o určení duše po tomto životě. (100, 35-37)

144 000 vyvolených a označených

40. Abych rozšířil své dílo v tomto „Třetím čase“, vyvolil jsem z velkých zástupů 144 000 duší a označil je polibkem Božského světla – ne polibkem Jidášovým, ani pečetí smlouvy, která by vaši duši vystavila nebezpečí. Mým znamením je znamení, které Duch Svatý vkládá do svých vyvolených, aby v tomto „Třetím čase“ splnili velkou misi.

41. Kdo nese toto znamení, není prost nebezpečí – naopak, je více pokoušen a více zkoušen než ostatní. Vzpomeňte si na každého z dvanácti, které jsem vyvolil v „Druhém čase“, a potvrdíte, co vám právě říkám. Mezi nimi byly chvíle

pochybností, slabosti, zmatení, a byl dokonce jeden, který mě zradil tím, že mě polibkem vydal mým katům.

42. Jak by vyvolení této doby neměli bdít a modlit se, aby nepodlehli pokušení! Avšak vpravdě vám říkám, že i tak budou mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci zrádci.

43. Znamení znamená úkol, poslání a odpovědnost vůči Bohu. Není to záruka proti pokušením nebo nemocem; neboť kdyby tomu tak bylo – jaké zásluhy by pak měli moji vyvolení? Jaké úsilí by vynaložil váš duch, aby zůstal věrný mému slovu?

44. Mluvím k vám takto, protože v tomto lidu je mnoho srdcí, která by chtěla patřit k tomuto počtu vyvolených. Ale viděl jsem, že více než touha sloužit lidstvu prostřednictvím darů, které uděluji se znamením, je rozhodující přání cítit se v bezpečí, nebo je to marnivost, která je vede k tomu, aby mě prosili, abych je povolal. Tyto mé děti-žáky podrobím zkoušce a oni se pak sami přesvědčí, že mé slovo není bezdůvodné.

45. Znakem je neviditelné znamení, díky kterému může ten, kdo je nosí s láskou, úctou, horlivostí a pokorou, plnit svůj úkol. Pak bude moci zjistit, že znamení je božská milost, která ho povznáší nad bolest, která ho osvěcuje ve velkých zkouškách, která mu zjevuje hluboká poznání a otevírá mu, kamkoli chce, cestu, po níž duše dále postupuje.

46. Znamení je jako článek řetězu, který spojuje toho, kdo jej má, s duchovním světem; je prostředkem, díky němuž se ve vašem světě projevuje myšlenka a slovo duchovního světa, a proto vám říkám, že ten, kdo je označen, je Mým poslem, že je Mým vyslancem a Mým nástrojem.

47. Velký je úkol i odpovědnost označeného vůči mému dílu. Ale na své cestě není sám, po jeho boku je vždy anděl strážný, který ho chrání, vede, inspiruje a povzbuzuje.

48. Jak silný byl ten, kdo se uměl s láskou držet svého kříže, a jak těžká a hořká byla cesta pro toho vyvoleného, který nebyl připraven nést v „Třetím čase“ božské znamení vyvoleného.

49. Říkám všem, kteří Mě slyší, aby se naučili bdít a modlit se, nést svůj kříž s láskou a jednat spravedlivě a poslušně, aby tento život, který pro vaši duši znamená její nejsvětlejší reinkarnaci, nezůstal neplodný a aby později nemusela oplakávat ztracený čas a nevyužité schopnosti.

50. Všichni přemýšlejte o tomto poučení, ať už jste označeni či nikoli, neboť vy všichni máte v mém díle naplnit své poslání. (306, 3-4, 7-12)

51. Velmi početné jsou „kmeny Izraele podle Ducha“. Z každého z nich vyberu dvanáct tisíc a označím je na čele. Avšak „lid Izraele“ se neomezuje na 144 000. Vyvolený lid je nezměrně velký.

52. Mistr vás v „Druhém čase“ učil, že mnoho patří k povoláným a málo k vyvoleným; avšak celý „lid Izraele“ je povolán a Já mezi nimi označím 144 000. Do všech vložím mír,

duchovnost a počátek dialogu z ducha k duchu. (312, 7-8)

53. Já jsem Všeobecný Otec, má láska sestupuje do všech srdcí. Přišel jsem ke všem národům země. Avšak když jsem si vyvolil tento mexický národ, aby se na něj vylilo mé slovo a má zjevení v plné míře, stalo se tak proto, že jsem ho shledal pokorným, protože jsem v jeho obyvatelích objevil ctnosti a nechal v nich inkarnovat duše „lid Izraele“.

54. Avšak ne všichni patří k této národnosti, ne všichni jsou vtěleni. Po celém světě jsou ještě rozptýleny duše, které patří k počtu vyvolených. Byly označeny, otevřel jsem jim oči, učinil jsem jejich srdce vnímavými a z ducha k duchu se mnou mluví. (341, 25)

55. Mezi lidstvem žije část ze 144 000 Mnou označených. Tito moji služebníci jsou rozptýleni po světě a plní svůj úkol, modlit se za mír a usilovat o bratrství mezi lidmi. Neznají se navzájem, ale plní své poslání, osvětlují cestu svým bližním – jedni intuitivně, druzí osvíceni tímto zjevením.

56. Tito, které jsem označil svou láskou, jsou zčásti prostí lidé; jsou však i takoví, kteří jsou ve světě vážení. Lze je poznat pouze podle duchovnosti v jejich životě, podle jejich skutků, podle jejich způsobu myšlení a chápání božských zjevení. Nejsou modlářští, pokrytecký ani frivolní. Vypadá to, jako by nevyznávali žádné náboženství, a přesto existuje vnitřní bohoslužba mezi jejich duchem a duchem jejich Pána.

57. Ti, kdo jsou označeni světlem Ducha Svatého, jsou jako záchranné čluny, jsou strážci, rádci a oporami. Obdařil jsem je světlem v jejich duši, pokojem, silou, léčivým balzámem, klíči, které potají otevírají i ty nejodolnější dveře, „zbraněmi“ k překonání překážek, které jsou pro ostatní nepřekonatelné. Není nutné, aby se prokazovali světskými tituly, aby byly uznány jejich schopnosti. Neznají vědy a přesto jsou „lékaři“; neznají zákony a přesto jsou rádci; jsou chudí na pozemské statky a přesto mohou na své životní cestě konat mnoho dobra.

58. Mezi těmito zástupy lidí, kteří sem přišli přijmout mé slovo, je mnoho takových, kteří přišli pouze pro potvrzení svého poslání. Neboť to nebylo na zemi, kde jim byly uděleny duchovní dary nebo kde jim bylo svěřeno poslání. Věru, pravím vám, že světlo, které má každá duše, je to, které si sama vydobyla na své dlouhé cestě vývoje. (111, 18-21)

59. Lidstvo uvěří, mé dílo se rozšíří po celém světě. Začnu s 144 000 označenými, kteří v době sporů o víru a světový názor budou bojovat poslušně, s láskou a oddaností. Uprostřed této bitvy budou jako článek řetězu, který světu nenabízí řetěz otroctví, ale duchovní spojenectví, které se vyznačuje svobodou a bratrstvím. Tito vojáci nebudou sami, můj duchovní svět je bude doprovázet a chránit. Na své cestě budou konat zázraky a tak

vydávat svědectví o mé pravdě. (137, 9)

Kapitola 40 – Síly dobra a zla

Původ dobra a zla

1. Když vás Otec stvořil, postavil vás na první příčku nebeského žebříku, abyste měli příležitost skutečně poznat a pochopit svého Stvořitele, zatímco budete tuto cestu absolvovat. Ale jak málo z vás se vydalo na cestu vzhůru, když opouštělo první příčku ! Většina se spojila ve své neposlušnosti a vzpurnosti, špatně využila daru svobody a neposlouchala hlas svědomí; nechali se ovládnout hmotou a tak svými vyzařováními stvořili sílu – sílu zla – a vykopali propast, do níž museli svým vlivem strhnout i své sourozence, kteří zahájili krvavý boj mezi svými slabostmi a zkažeností a svou touhou po povznesení a čistotě. (35, 38)

2. Prvotní hřích nepochází ze spojení muže a ženy. Já, Stvořitel, jsem toto spojení nařídil, když jsem oběma řekl: „Ploďte se a množte se.“ To byl první zákon. Hřích spočíval ve zneužití, kterého se lidé dopustili v souvislosti s darem svobodné vůle. (99, 62)

3. „Tělo“ se bojí boje s duší a hledá způsob, jak ji svést rozkošemi světa, aby zabránilo jejímu osvobození nebo ho alespoň oddálilo. Hle, jak má člověk svého vlastního pokušitele v sobě! Proto jsem řekl, že pokud zvítězí nad sebou samým, vyhrál bitvu. (97, 37)

4. V této době, kdy jsou zlem lidí otráveny i vzduch, půda a voda – jak málo je těch, kteří se nenechají nakazit zlem nebo temnotou! (144, 44)

5. Ke Mně se dostává nářek lidstva; vzhůru se vznáší strach dětí, mládeže, mužů a žen v zralém věku i starců. Je to volání, které žádá spravedlnost, je to naléhavá prosba o mír, o milosrdenství, která vychází z Ducha. Neboť semeno lásky na tomto světě je zkažené, a víte, kde je nyní láska? V nejhlubším nitru lidského srdce, tak hluboko uvnitř, že ji člověk nedokáže objevit, protože nenávist, touha po moci, věda a marnivost semeno udusily a není zde ani duchovnost, ani milosrdenství. Kalich utrpení se stále více plní a svět jej pije až po okraj. (218, 12)

6. Od oltáře k oltáři, od obřadu k obřadu a od sekty k sektě putují lidé v touze po chlebu života, aniž by jej nalezli, a ze zklamání se stávají rouhači, vydávají se na cesty bez cíle a žijí bez Boha a bez zákona.

7. Ale uvědom si, lide, že mezi nimi jsou velké duše, že mezi nimi nacházím proroky a učedníky Ducha Svatého! (217, 49)

8. V náboženských vyznáních lidé uznávají moc zla a zosobnili ji v lidské podobě. Přisuzují mu mocné království a dali mu různá jména. Lidé se bojí, když ho cítí nablízku, aniž by chápali, že pokušení má svůj

původ v vášních, ve slabostech, že v nitru člověka se probouzí jak dobro, tak zlo.

9. Zlo v této době na světě převažuje a vytvořilo sílu, moc, která se projevuje ve všem. A v duchovním světě existují legie nedokonalých, zmatených duší, nakloněných zlu a pomstě, jejichž síla se spojuje s lidskou zlobou, aby vytvořila říši zla.

10. Tato moc se postavila Ježíši na odpor v „Druhém čase“ a ukázala mu své království. Moje „tělo“, citlivé na vše, bylo pokoušeno, ale moje duchovní síla pokušení zvítězila; neboť jsem musel být vítězem nad světem, nad „tělem“, nad pokušením a nad smrtí, protože jsem byl Mistrem, který sestoupil k lidem, aby dal příklad síly. (182, 42-43)

11. Podle míru, který cítíte ve své duši, můžete poznat mou přítomnost. Nikdo kromě Mě vám nemůže dát pravý mír. Duchovní bytost z temnoty by vám jej nemohla darovat. Říkám vám to, protože mnohá srdce se bojí nástrah svůdné bytosti, jíž lidé podle své představivosti vdechli život a dali podobu.

12. Jak mylně byla vykládána existence knížete temnoty! Kolik lidí nakonec věřilo více v jeho moc než v mou, a jak daleko od pravdy se tím lidé ocitli!

13. Zlo existuje, z něj vzešly všechny neřesti a hříchy, to znamená: ti, kdo páchají zlo, existovali vždy, jak na Zemi, tak i v jiných příbytcích či světech. Ale proč zosobňujete veškeré existující zlo v jediné bytosti a proč ji stavíte proti Božství? Ptám se vás: Co je před mou absolutní a nekonečnou mocí nečistá bytost a co znamená váš hřích tváří v tvář mé dokonalosti?

14. Hřích nevznikl na světě. Když duchové vzešli z Boha, někteří zůstali v dobru, zatímco jiní, kteří z této cesty sejdili, vytvořili cestu jinou, cestu zla.

15. Slova a podobenství, která vám byla v dřívějších dobách dána v symbolech jako zjevení, byla lidstvem nesprávně vyložena. Intuitivní znalost, kterou lidé měli o nadpřirozeném, byla ovlivněna jejich představivostí, a tak postupně vytvořili kolem moci zla vědy, kulty, pověrčivé představy a mýty, které přetrvávají až do dnešních dnů.

16. Z Boha nemohou vzejít žádní ďáblové; ty jste si vymysleli svým rozumem. Představa, kterou máte o té bytosti, kterou Mi neustále stavíte jako protivníka, je mylná.

17. Učil jsem vás bdít a modlit se, abyste se osvobodili od pokušení a špatných vlivů, které mohou pocházet jak od lidských bytostí, tak od duchovních bytostí.

18. Řekl jsem vám, abyste upřednostňovali duši před „tělem“, protože to je slabé stvoření, které je neustále v nebezpečí, že upadne, pokud nad ním nebudete bdít. Srdce, rozum a smysly jsou otevřené dveře, jimiž vášně světa bičují duši.

19. Jestliže jste si představovali, že bytosti temnoty jsou jako příšery, já

je vidím pouze jako nedokonalá stvoření, kterým podávám svou ruku, abych je zachránil, neboť i ony jsou mými dětmi. (114, 54-62)

20. Kdykoli konáte něco dobrého, říkáte: „Jsem ušlechtilý, jsem velkorysý, jsem dobrotivý; proto to činím.“ Říkám vám: Kdybyste ty skutky konali ve jménu svého Pána, byli byste pokorní, protože dobrota pochází od Boha a Já jsem ji vaší duši udělil.

21. Kdo tedy připisuje své dobré skutky svému lidskému srdci, zapírá svou duši a Toho, kdo ji těmito ctnostmi obdařil.

22. Když však uděláte něco zlého, umyjete si ruce jako Pilát a ten čin svalíte na Otce, když řeknete: „Byla to Boží vůle, bylo to napsáno; Bůh to chtěl, je to osud.“

23. Říkáte, že se nic neděje bez Boží vůle, abyste se zbavili viny za své chyby. Ale vskutku, pravím vám, mýlíte se, neboť vaše chyby, vaše ubohosti se dějí bez Boží vůle.

24. Uvědomte si, že Všemohoucí vás nikdy nenutí násilím, svou mocí. To děláte vy svým slabším sourozencům.

25. Vpravdě vám říkám, zlo, nečestnost, nedostatek harmonie jsou vám vlastní; láska, trpělivost, duševní mír pocházejí od Boha.

26. Kdykoli milujete, je to Stvořitel vaší duše, kdo vás inspiruje. Když však nenávidíte, jste to vy, je to vaše slabost, která vás pohání a ničí vás. Kdykoli se ve vašem životě stane něco zlého, můžete si být jisti, že je to vaše dílo.

27. Ale pak se ptáte: Proč to Bůh dopouští? Copak netrpí kvůli našim hříchům? Copak také nepláče, když nás vidí plakat? Co by ho to stálo, ušetřit nám tyto pády?

28. Říkám vám: Dokud nebudete milovat, bude pro vás Bůh něčím, čemu nebudete schopni porozumět, protože velkorysost vašeho Stvořitele přesahuje vaše chápání.

29. Staňte se silnými, velkými, moudrými, naučte se milovat. Když budete milovat, nebudete již mít dětskou touhu chtít Boha prozkoumat, neboť tehdy Ho uvidíte a pocítíte, a to vám bude stačit. (248, 29-32)

Pýcha a pokora

30. Učiňte z pokory jednoho ze svých nejlepších spojenců, abyste dosáhli duchovního vzestupu. Neboť brány nebeského království, které je královstvím Ducha, jsou pro pyšného zcela uzavřeny. Nikdy jimi neprošel, ani se mu to nikdy nepodaří. Ale pokud se stane pokorným, budu první, kdo ho pochválí, a bude to moje milosrdenství, které mu otevře dveře do věčnosti. (89, 45)

31. Nyní následuje další z mých poučení, učedníci: Amen, pravím vám, že když se cítíte silní, velcí nebo nadřazení, vzdalujete se ode Mne, protože vaše pýcha dusí pocit pokory. Ale když se cítíte malí, když si uvědomíte, že jste jako atomy uprostřed mého stvoření, pak se ke Mně přibližujete; neboť díky své pokoře Mě obdivujete, milujete Mě

a cítíte Mě blízko. Pak myslíte na vše to veliké a nepoznatelné, co Bůh v sobě skrývá a co byste rádi poznali a zažili. Připadá vám to, jako byste ve své duši slyšeli ozvěnu božského šepotu. (248, 22)

32. Učedník: Má-li člověk skutečné poznání skutků, které vykonal, nenechá se zaslepit marnivostí. Ví, že — pokud by tento nešlechetný cit pronikl do jeho bytosti — jeho inteligence by se zakalila a on by se na cestě vývoje nemohl dále posunout, zůstal by stát na místě a upadl by do letargie.

33. Ješitnost zničila mnoho lidí, zničila mnoho vzkvétajících národů a přivedla vaše kultury k pádu.

34. Dokud měly národy za ideály činorodost, schopnost a pokrok, zažívaly hojnost, lesk a blahobyt. Ale když je pýcha přiměla cítit se nadřazenými, když jejich ideál vzestupného vývoje byl nahrazen neukojitelnou ctižádostí chtít mít vše pro sebe, začali krok za krokem, aniž by si to uvědomovali a aniž by to chtěli, ničit vše, co vybudovali, a nakonec se zřítili do propasti.

35. Historie lidstva je plná takových zkušeností. Proto vám říkám, že je správné, když na světě vznikne národ s velkými ideály, který – ačkoli si je vždy vědom svých dobrých skutků – si na tom nic nevymýšlí. Tímto způsobem nebude jeho běh zastaven a dosavadní lesk bude zítra ještě překonán a později znovu znásoben.

36. Když k vám takto mluvím, nesnažím se vás inspirovat pouze k hmotným cílům: chci, aby byla má slova správně vyložena, abyste je uměli aplikovat jak na duchovní, tak na hmotnou rovinu.

37. Marnivost může člověka postihnout nejen v jeho hmotném životě, a jako důkaz toho, co vám říkám, vezměte si pády a neúspěchy velkých náboženských vyznání, která jsou ve svých základech rozežrána marnivostí, pýchou a falešnou okázalostí. Kdykoli se domnívaly, že jsou na vrcholu své moci, přišel někdo a vytrhl je z jejich snů, ukázal jim jejich omyly, jejich bloudění, jejich odchýlení se od zákona a od pravdy.

38. Pouze skrze skutečné poznání a naplnění mého zákona tváří v tvář svědomí bude moci toto lidstvo povznést se k vyššímu životu; neboť svědomí, které je mým světlem, je dokonalé, je čisté, je spravedlivé, nikdy není marnivé ani nechodí křivými cestami. (295, 18-24)

Dobro, člověk dobré vůle

39. Poznejte Mě všichni, aby Mě nikdo nepopíral – poznejte Mě, aby vaše představa o Bohu byla založena na pravdě a abyste věděli, že tam, kde se projevuje dobro, tam jsem Já.

40. Dobro se s ničím nemísí. Dobro je pravda, je láska, je milosrdenství, je porozumění. Dobro je jasně rozpoznatelné a nezaměnitelné. Poznejte je, abyste se nemýlili.

41. Každý člověk může jít jinou cestou; ale pokud se všichni setkají v jednom bodě, kterým je dobro, nakonec se poznají a sjednotí.

42. Ne tak, pokud se tvrdohlavě klamou tím, že dávají dobru podobu zla a maskovat zlo jako dobro, jak se to děje u lidí této doby. (329, 45 47)

43. Již téměř 2000 let opakujete tu větu, kterou slyšeli pastýři z Betléma: „Pokoj na zemi lidem dobré vůle“; ale kdy jste tu dobrou vůli uvedli do skutku, abyste si zasloužili právo na mír? Vpravdě vám říkám, že jste spíše činili opak.

44. Ztratili jste právo opakovat tuto větu; proto dnes přicházím s novými slovy a poučeními, aby se do vašeho rozumu nevtiskly věty a fráze, ale smysl mého učení, který má proniknout do vašeho srdce a ducha.

45. Chcete-li opakovat má slova tak, jak vám je dávám, čiňte tak; vězte však: dokud je neprožíváte, nebudou mít žádnou účinnost. Vyslovujte je s upřímným prožitkem a s pokorou, nechte je rezonovat ve svém srdci, pak vám odpovím takovým způsobem, že rozvibruji celé vaše bytí. (24, 33-34)

46. Říkám vám ještě jednou: Pokoj lidem dobré vůle, kteří milují pravdu, neboť činí něco, aby se podřídili božské vůli. A ti, kteří se staví pod mou ochranu, musí nutně pociťovat mou přítomnost — jak ve své duši, tak ve svém lidském životě, ve svých bojích, ve svých potřebách, ve svých zkouškách.

47. Lidé dobré vůle jsou děti, které poslouchají zákon svého Otce. Jdou po správné cestě, a když silně trpí, pozvedají ke Mně svou duši v touze po odpuštění a pokoji.

48. Vědí, že bolest je často nezbytná, a proto ji snášejí s trpělivostí. Teprve když se stane nesnesitelnou, prosí, aby jim bylo břemeno jejich kříže ulehčeno. „Pane,“ říkají Mi, „vím, že má duše potřebuje očištění, utrpení, aby se mohla vyvíjet vzhůru. Ty víš lépe než já, co mi chybí. Nemůžeš mi dát nic, co nepotřebuji. Ať se tedy stane Tvá vůle.“

49. Požehnáni buďte ti, kteří takto smýšlejí a modlí se, neboť hledají vzor svého Mistra, aby jej uplatnili při zkouškách svého života. (258, 52-53)

Zlo, člověk propadlý zlu

50. V této době je vliv zla větší než vliv dobra. Proto je silou, která v lidstvu převládá, síla zla, z níž vychází sobectví, lež, smilstvo, pýcha, škodolibost, ničení a všechny nízké vášně. Z této narušené morální rovnováhy pramení nemoci, které trápí člověka.

51. Lidé nemají zbraně, aby proti těmto silám bojovali. Byli poraženi a uvrženi jako zajatci do propasti života bez duchovního světla, bez zdravé radosti, bez úsilí o dobro.

52. Právě teď, kdy si člověk myslí, že stojí na vrcholu poznání, neví, že se nachází v propasti.

53. Já, který znám váš počátek i vaši budoucnost ve věčnosti, dal jsem lidem od prvních časů zbraně, jimiž mohli bojovat proti silám zla. Ale oni je pohrdali a dali přednost boji zla proti zlu, v němž nikdo nezvítězí,

protože z něj všichni vyjdou poraženi.

54. Je psáno, že zlo nezůstane na vrcholu, což znamená, že na konci časů zvítězí dobro.

55. Pokud se Mě ptáte, jaké byly zbraně, jimiž jsem vybavil lidi, aby bojovali proti silám nebo vlivům zla, říkám vám, že to byla modlitba, vytrvalost v zákoně, víra v Mé slovo a láska mezi sebou. (40, 65-70)

56. Zlo mezi lidmi vzrostlo, můj lide. Dobrota, ctnost a láska byly slabé tváří v tvář invazi zla, nemocí, ran, epidemií a neštěstí. Vše, co je semenem zkažených, nakazilo srdce dobrých, způsobilo, že mnozí klopýtli, a decimovalo počet věrných, protože zlo uplatňovalo nad lidstvem velkou moc.

57. Dovolil jsem, aby se toto stalo, kvůli svobodě vůle, která vám byla dána. Neboť za veškerou zkažeností, veškerou temnotou a zaslepeností lidí existuje božské světlo, Duch, který nepomíjí a nikdy nepomine. Existuje původní bytost, kterou je světelná duše, která uchovává neposkvrněný polibek, který jí dal Otec a který je božskou pečetí, s níž jsem všechny své děti vyslal na cestu boje. Díky tomuto znaku žádná z těchto duší nezahyne. (345, 11-12)

Boj mezi dobrem a zlem

58. Byli jste také překvapeni násilím, které muži a ženy ve své zlobě projevovali během všech epoch vašeho lidského bytí. Kniha vašich dějin shromáždila jejich jména. V knize vzpomínek na vaše bytí, v knize, do které Bůh zapisuje a zaznamenává všechny vaše činy, všechna vaše díla, jsou rovněž obsažena jejich jména, a divili jste se tomu, že duše, lidské srdce, může skrývat tolik síly pro zlo, udržet tolik odvahy, aby se nezachvělo před svými vlastními skutky; že dokáže umlčet hlas svého svědomí, aby neslyšelo Boží volání k zodpovědnosti, které On skrze něj vyžaduje od všech svých dětí. A jak často byla životní cesta těchto duší na této planetě dlouhá a trvalá.

59. Tyto lidi, kteří se na základě svobodné vůle vzepřeli mé lásce a mé spravedlnosti, jsem využil a právě jejich neposlušnosti jsem se posloužil, abych z nich učinil své služebníky. V domnění, že jednají svobodně, byly všechny jejich myšlenky, slova a činy nástrojem mé spravedlnosti – jak ve vztahu k nim samým, tak k ostatním.

60. Kdy však ta nadvláda skončí? — Otec vám říká: Nadvláda zla nikdy (zcela) neovládla lidstvo, neboť i v dobách největší zkaženosti existovali lidé, kteří Mi byli věrní, poslušní mého učení, a apoštolové mého zákona. Ale boj existoval od samého počátku.

61. Která z těchto dvou sil byla dosud v boji nadřazená? Ta zla! Proto jsem se musel mezi vámi fyzicky ozvat, abych vám pomohl, abych oživil vaši naději a vaši víru ve Mne, abych dal vašim srdcím teplo a řekl vám: Nejste na cestě sami, nikdy jsem vám nelhal. Nikdy

nesmíte měnit zásady, které jsem do vás vložil. To je cesta dobra a lásky. (345, 48-49)

62. Hleďte, jak mé světlo rozptýlí mlhy vašeho světa. Bojuji sice proti lidem, ale jen proto, abych vymýtil vše zlé, co žije v jejich srdcích. Vložím světlo a sílu své lásky do těch, kteří mě věrně následují, a ti pak řeknou: „Pojďme hledat draka, který na nás číhá – tu bestii, která nás svádí k hříchu a k urážce Pána." Budou ho hledat na mořích, v poušti, na horách a v lesích, v neviditelném světě, a nenajdou ho, protože žije v srdci člověka. Jen to ho zplodilo a tam vyrostlo, až ovládlo zemi.

63. Až záblesk mého světelného meče zraní srdce každého člověka, síla vycházející ze zla bude stále slábnout, až zmizí. Tehdy řeknete: „Pane, božskou silou Tvé milosrdnosti jsem porazil draka, o kterém jsem věřil, že číhá z neviditelna, aniž bych pomyslel na to, že jsem ho nosil ve svém vlastním srdci."

64. Až jednou ve všech lidech zazáří moudrost – kdo se pak ještě odváží zfalšovat dobro ve zlo? Kdo pak ještě vymění věčné za pomíjivé? Amen, pravím vám: nikdo; neboť vy všichni budete silní v božské moudrosti. Hřích je pouze důsledkem nevědomosti a slabosti. (160, 51-54)

Pokušení a svody

65. Lidstvo pěstuje nejrůznější „stromy"; hlad a bída lidí je nutí hledat u nich stín a plody, které jim nabízejí spásu, spravedlnost nebo mír. Tyto stromy jsou učeními lidí, která jsou často inspirována nenávistí, sobectvím, touhou po moci a megalomanií. Jejich plody jsou smrt, krev, zničení a znesvěcení toho nejposvátnějšího v životě člověka, jímž je svoboda víry, myšlení a slova – jedním slovem: okradení o jeho duchovní svobodu. Jsou to temné síly, které povstávají, aby bojovaly proti světlu. (113, 52-53)

66. Řekl jsem ti, milovaný Izraeli, že přijde čas, kdy se zvednou špatní mluvčí, aby umožnili přístup falešnému Ježíši, a ve svém materiálním úsilí budou klamat a říkat, že skrze ně mluví Mistr. Vstanou falešní „vůdci" a falešní „proroci", falešní „vojáci", kteří vás svými slovy a materiálními ambicemi budou chtít svést z cesty světla a pravdy. (346, 38)

67. Modlete se, uvědomte si, že nyní je čas, kdy má spravedlnost a mé světlo rozvířily všechny temné síly. Je to čas obtížný a nebezpečný, neboť i bytosti, které přebývají v temnotě, se mezi vámi budou vydávat za bytosti světla, aby vás svedly a zmátly. Dávám vám své světlo, abyste nezabloudili z cesty a nenechali se oklamat těmi, kteří zneužívají mé jméno.

68. Svůdci nejsou jen neviditelná stvoření, najdete je také v lidech, kteří k vám přicházejí s učením, které předstírá světlo, ale je v

rozporu s mým učením. Těmto lidem nemáte naslouchat. (132, 7-8)

69. Mé království je silné a mocné, a pokud jsem dopustil, aby se před mou silou a mocí vztyčila jiná moc – moc zla –, pak proto, abych dokázal svou; abyste tváří v tvář podvodu a temnotě zakusili a spatřili sílu mého světla a mé pravdy. Děje se to proto, abyste poznali, že toto království temných stínů bludů a pokušení, ačkoli má velkou moc, je mým nástrojem a já ho ve skutečnosti využívám.

70. Když vás zkouším, neděje se tak proto, abych vás zdržel na vaší cestě vývoje, neboť očekávám váš příchod do mého království. Chci však, abyste ke Mně po bitvách přicházeli vítězně, abyste po boji byli silní, plní světla duchovní zkušenosti po dlouhé pouti, plní zásluh v Duchu, abyste mohli pokorně pozvednout svou tvář a spatřit Otce v okamžiku, kdy se přiblíží, aby vám dal svůj božský polibek — polibek, který obsahuje veškeré štěstí a veškerou dokonalost pro vaši duši. (327, 8-9)

Morální zločiny

71. Lidé, lidé, kteří se všichni navzájem srážíte! Našel jsem vás, jak popíráte svou zlobu a chlubíte se tím, co považujete za velikost, zatímco skrýváte své hanebnosti. Ale říkám vám, že člověk, který se ve své zdánlivé velikosti považuje za chvályhodného, je duševně chudý. A těm, kteří z nedostatku ctností pomlouvají chyby druhých a soudí cizí prohřešky, musím říci, že jsou pokrytci a že jsou velmi vzdáleni spravedlnosti a pravdě.

72. Vraždí nejen ti, kdo berou život tělu, ale i ti, kdo roztrhávají srdce pomluvami. Ti, kdo zabíjejí city srdce, víru, ideál, jsou vrazi duše. A kolik z nich žije na svobodě, bez vězení a bez okovů.

73. Nedivte se, že k vám takto mluvím, neboť vidím mezi vámi zničené domovy, protože jste, nedbajíce na své povinnosti, přijali nové závazky mimo ně, aniž byste se starali o bolest a opuštěnost svých blízkých. Rozhlédněte se kolem sebe, kolik je zničených domovů, kolik žen v neřesti a kolik dětí bez otce. Jak by v těch srdcích mohla existovat něha a láska? Nemyslíte, že ten, kdo zabil štěstí těch lidí a zničil to, co bylo svaté, je zločinec?

74. Tak jste si zvykli na zlo, že dokonce nazýváte velkými ty, kdo vynalézají nové zbraně smrti, protože mohou v jediném okamžiku zničit miliony lidských životů. A dokonce je nazýváte učenci. Kde je tedy váš rozum? Velký může být jen ten, kdo má ducha, a učený jen ten, kdo kráčí cestou pravdy. (235, 36-39)

Bezmocnost a pomíjivost zla

75. Velká, velmi velká je ve vašich očích lidská zkaženost, strašná se vám jeví moc a síla zla, kterou lidé uplatňují; a přesto vám říkám, že je slabá oproti síle mé spravedlnosti, oproti mé božskosti, která je Pánem osudu, života, smrti a celého stvoření. (54, 70)

76. Pouze bytost, která by byla všemocná jako Já, by se mohla se Mnou utkat. Věříte však, že kdyby ze Mne vzešla nějaká božská bytost, byla by proti Mně? Nebo snad věříte, že může vzniknout z ničeho? Z ničeho nemůže vzejít nic.

77. Já jsem Vše a nikdy jsem se nenarodil. Já jsem počátek a konec, Alfa a Omega všeho stvořeného.

78. Dokážete si představit, že by se některá z bytostí, které jsem stvořil, mohla povznést k Bohu? Všechna stvoření mají své meze, a aby bylo možné být Bohem, je nutné nemít žádné meze. Kdo choval ty sny o moci a velikosti, upadl do temnoty své vlastní pýchy. (73, 34-35)

79. Amen, pravím vám, neexistuje žádná moc, kterou byste mohli postavit proti mé lásce. Nepřátelé se ukazují jako ubozí, nepřátelské síly jsou slabé, zbraně, které se pokoušely bojovat proti pravdě a spravedlnosti, byly vždy křehké.

80. Boj, který síly zla vedly proti Božské spravedlnosti, se vám jevil jako nekonečný konflikt. A přece – ve světle věčnosti bude jako okamžik a prohřešky spáchané v době nedokonalosti vaší duše budou jako malá skvrna, kterou vaše ctnost a má milující spravedlnost navždy smyjí. (179, 12-13)

Síla odpuštění

81. Vy všichni lidé, ptám se vás a považuji tento lid zde za vaše zástupce: Kdy se vnitřně povznesete, budete se navzájem milovat a odpustíte si své urážky? Kdy konečně nastane mír na vaší planetě?

82. Pouze mé učení učí odpuštění, které pramení z lásky, a má mocnou sílu proměnit zlo v dobro, obrátit hříšníka na ctnostného člověka a proměnit ho.

83. Naučte se odpouštět a ve vašem světě nastane počátek míru. Kdyby bylo třeba odpustit tisíckrát, udělejte to tisíckrát. Nevíte snad, že smíření v pravý čas vám ušetří vypít kalich utrpení? (238, 12-14)

84. Dokud jste lidmi, vzpomínejte na Mě na tom kříži, jak jsem odpustil svým katům, požehnal jim a uzdravil je, abyste i vy během celé své těžké životní cesty požehnali těm, kteří vám ubližují, a činili vše dobré těm, kteří vám ublížili. Kdo tak jedná, je mým učedníkem, a vpravdě, říkám mu, že jeho bolest bude vždy jen krátká, neboť v okamžicích jeho zkoušky mu dám pocítit svou sílu. (263, 56)

85. Odpouštějte si navzájem a najdete tak úlevu pro sebe i pro toho, kdo vám ublížil. Nenoste v duši břemeno nenávisti nebo zášti; buďte čistého srdce a objevíte tajemství pokoje a budete žít jako apoštolové mé pravdy. (243, 63)

Kapitola 41 – Spojení mezi tímto světem a oním světem

Inspirace a pomoc ze strany duchovního světa

1. Všichni se pohybujete po žebříku duchovního zdokonalování; někteří dosáhli vývoje, který v současné době ještě nedokážete pochopit, jiní přijdou po vás.

2. Velké duše, velké svým bojem, svou láskou, svým úsilím, hledají harmonii se svými malými sourozenci, s těmi, kteří jsou vzdálení, s těmi, kteří jsou nedbalí; jejich úkoly jsou vznešené a vysoké, jejich láska k mé Božskosti a k vám je rovněž velmi velká.

3. Tyto duše vědí, že byly stvořeny pro činnost, pro vyšší vývoj; vědí, že pro Boží děti neexistuje nečinnost. Ve stvoření je vše život, pohyb, rovnováha, harmonie; a proto tato nesčetná stvoření pracují, usilují a radují se ve svém boji , v poznání, že tímto způsobem oslavují svého Pána a slouží pokroku a zdokonalování svých bližních.

4. Dnes, když se nacházíte mimo cestu, kterou vám vytyčuje můj zákon, neznáte vliv, který na vás tito vaši bratři a sestry působí; ale pokud budete mít citlivost vnímat ty vyzařování, vnuknutí a poselství, která vám posílají, budete mít tušení o nesčetných činnostech a ušlechtilých skutcích, kterým zasvěcují svou existenci.

5. Musíte vědět, že tyto duše ve své lásce a úctě k zákonům Stvořitele nikdy neberou to, co jim nenáleží, ani se nedotýkají zakázaného, ani nevstupují tam, kde vědí, že nesmějí, aby nepřivedly základní prvky stvoření do disharmonie.

6. Jak jinak to dělají lidé na Zemi, kteří ve svém úsilí být velcí a mocní ve světě, bez sebemenšího respektu k mým učením, hledají pomocí klíče vědy ničivé přírodní síly, otevírají brány neznámým silám a tímto způsobem ničí harmonii v přírodě, která je obklopuje!

7. Kdy se člověk naučí být vnímavý, aby naslouchal moudrým radám duchovního světa a nechal se tak vést jeho vnuknutími?

8. Vpravdě, pravím vám, to by stačilo, aby vás to bezpečně přivedlo na vrchol hory, která vás čeká; tam byste před sebou uviděli rovnou a světlou stezku, kterou prošly duše, které jsou nyní zde pouze proto, aby vám prokazovaly dobro a pomáhaly vám ve vašich útrapách, přičemž vás krok za krokem přibližují ke konci cesty, kde na vás všechny čeká váš Otec.

9. Jelikož jsem k vám hovořil o dobrotě a duchovní výšce těchto bytostí, musím vám říci, že stejně jako vy měly od počátku dar svobodné vůle, to znamená pravou a svatou svobodu jednání, což je důkazem lásky Stvořitele k jeho dětem. (20, 28-36)

10. Nejdete sami, neboť moje povzbuzení a moje světlo jsou s každým z vás. Ale pro případ, že by se vám to zdálo málo, postavil jsem každému lidskému stvoření po boku duchovní světelnou bytost, aby bděla nad vašimi kroky, aby vás varovala před jakýmkoli

nebezpečím, aby vám sloužila jako společník ve vaší osamělosti a jako opora na cestě životem. Jsou to ty bytosti, které nazýváte anděly strážnými nebo ochránci.

11. Nikdy se k nim nechovejte nevděčně a nebuďte hluší k jejich vnuknutím, neboť vaše síly nebudou stačit k tomu, abyste obstáli ve všech zkouškách života . Potřebujete ty, kteří jsou pokročilejší než vy a kteří znají něco z vaší budoucnosti, protože jsem jim to zjevil.

12. Boj těchto bytostí je velmi těžký, dokud nedosáhnete duchovního rozvoje, protože vy sami přispíváte velmi málo k tomu, abyste je podpořili v jejich obtížné misi.

13. Až vám vaše duchovnost umožní cítit a vnímat přítomnost těch vašich bratří a sester, kteří neviditelně, bez jakéhokoli předvádění, působí ve prospěch vašeho blaha a vašeho pokroku, pak budete litovat, že jste je kvůli svým hříchům donutili tak velmi se namáhat a také trpět. Ale pokud ve vás toto poznání vyvstane, pak jen proto, že ve vaší mysli již nastalo osvícení. Pak v vás vzbudí soucit, vděčnost a porozumění vůči nim.

14. Jak velký pocit štěstí bude ve vašich ochráncích, když uvidí, že jejich úsilí je vámi podporováno a že jejich inspirace je v souladu s vaším povznesením!

15. Máte tolik sourozenců a tolik přátel v „duchovním údolí“, které neznáte.

16. Zítra, až se poznání o duchovním životě rozšíří po celém světě, lidstvo pozná význam těch bytostí po vašem boku a lidé budou žehnat mé prozřetelnosti. (334, 70-76)

17. Vpravdě vám říkám, že kdyby vaše víra byla pevná, neměli byste touhu vnímat přítomnost duchovního světem smysly těla, neboť pak by to byla duše, která by svou jemnou vnímavostí vnímala ten svět, který neustále pulzuje kolem vás.

18. Ano, lidstvo, i když se cítíš vzdálené duchovnímu světu, nemohou se ty bytosti cítit vzdálené lidem, neboť pro ně neexistují žádné vzdálenosti, žádné hranice ani překážky. Žijí v duchovnu, a proto nemohou být vzdálené životu lidských bytostí, jejichž nejvyšším posláním je vzestupný vývoj a zdokonalování duše. (317, 48-49)

19. Jediná vzdálenost, která existuje mezi vámi a Bohem nebo mezi vámi a duchovní bytostí, není vzdálenost hmotná, ale duchovní, způsobená vaším nedostatkem přípravy, čistoty nebo ochoty přijímat inspiraci a duchovní vliv.

20. Nikdy nevytvářejte tuto vzdálenost mezi vámi a vašimi Mistry nebo mezi vámi a duchovním světem, pak se budete vždy těšit z dobrodiní, která moje láska vylévá na ty, kteří je umí hledat. Vždy budete mít pocit, že duchovní svět je blízko srdcím těch, kteří se připravují na to, aby jej vnímali.

21. Jak velká je vzdálenost, kterou si lidstvo této doby klade mezi sebe a duchovní život! Je tak velká, že se dnešní lidé cítí nekonečně vzdáleni od Boha a považují Království nebeské za vzdálené a nedosažitelné. (321, 76-78)

22. Říkám vám, že neexistuje žádný lidský rozum, který by nežil pod vlivem duchovního světa.

23. Mnozí to budou popírat, ale nikdo nebude schopen dokázat, že je nemožné, aby lidský rozum přijímal myšlenky a vibrace nejen duchovních bytostí a svých bližních, ale i mé.

24. Toto je zjevení pro celé lidstvo — zjevení, které, bude-li šířeno, najde otevřená srdce, která je přijmou s velkou radostí; stejně tak však narazí i na tvrdohlavé odpůrce a bojovníky.

25. Co však budou moci tito lidé udělat, aby zabránili tomu, aby světlo duchovního království zazářilo v životech lidí? Jakých prostředků se budou moci nevěřící chopit, aby tuto vibraci potlačili? Kdo je ten, kdo se považuje za stojícího mimo univerzální vliv, jímž je tvůrčí a oživující síla Boží?

26. Mluvím k vašemu duchu, k vaší duši a k vašemu rozumu, avšak znovu vám říkám, že přijímáte poselství, myšlenky a inspiraci z jiných úrovní bytí a že stejně jako nevíte, odkud vaše duše přišla, aby se vtělila do tohoto vašeho těla, nevíte ani to, kdo se jí zjevuje neviditelně a nehmatatelně. (282, 33-37)

Zmatené a zlovolné duchy

27. Tato doba je jiná než první a druhá. Dnes žijete v chaosu rozpoutaných viditelných i neviditelných živlů. Běda tomu, kdo nebdí, neboť podlehne, a kdo je připraven, musí bojovat!

28. Tisíce neviditelných očí na vás hledí; jedny, aby na vás číhaly na vaší cestě a srazily vás k zemi, druhé, aby vás chránily. (138, 26-27)

29. Velké legie zmatených duší vedou válku s lidmi, přičemž využívají jejich nevědomosti, otupělosti a nedostatku duchovního vidění; a lidé si nepřipravili zbraně lásky, aby se před jejich útoky ochránili, a proto se v tomto boji jeví jako bezbranné bytosti.

30. Bylo nutné, aby k vám přišlo mé duchovní učení, aby vás naučilo, jak se musíte připravit, abyste v tomto boji zvítězili.

31. Z toho neviditelného světa, který se proplétá a žije ve vašem vlastním světě, vycházejí vlivy, které pronásledují lidi – ať už v jejich rozumu, v jejich citech nebo v jejich vůli – a činí z nich oddané služebníky, otroky, nástroje, oběti. Všude se objevují duchovní zjevení, a přesto lidé tohoto světa stále nechtějí vnímat to, co obklopuje jejich ducha.

32. Je nutné zahájit bitvu, zničit temnotu, aby, až v lidech vzplane světlo, se všichni sjednotili v pravém společenství a modlitbou zvítězili v boji, který vedou proti těm silám, které je tak dlouho ovládaly.

33. Lidé a národy podlehli moci těchto vlivů, aniž by si toho lidstvo všimlo. Vzácné a neznámé nemoci, které jsou jimi vyvolávány, srazily lidi na kolena a zmátly vědce.

34. Kolik sváru, kolik zmatku a bolesti na sebe člověk nahromadil. Nedostatek modlitby, morálky a duchovnosti přilákal nečisté a zmatené bytosti. Co však lze očekávat od těch, kteří odešli bez světla a bez přípravy?

35. Tam jsou ti, které jste podvedli a utlačovali, které jste zmátli a ponížili. Mohou vám posílat jen zmatek a temnotu, mohou se jen mstít a jen vám vyčítat. (152, 22-28)

36. Legie bytostí temnoty se jako bouřkové mraky snášejí na lidstvo, způsobují převraty, zmatení myšlenek a zatemňují lidská srdce. A ačkoli má toto lidstvo zbraně, aby se proti těmto zákeřným útokům bránilo, jedni je neumí používat a druzí ani netuší, že je mají. (240, 53)

37. Dnešní lidstvo, jakkoli je ve vašich očích početné, je velmi malé ve srovnání se světem duchovních bytostí, které ho obklopují. S jakou mocí pronikají tyto legie na cesty lidí; ti však nevnímají ten svět, který je obklopuje, necítí ho a neslyší. (339, 29)

38. Člověk, který propadl hříšnému životu, je schopen přivolat za sebou celou legii bytostí temnoty, které způsobí, že na své cestě zanechá stopu zhoubných vlivů. (87, 7)

39. Kdybyste odtud mohli spatřit „Duchovní údolí“, kde mají svůj domov zhmotnělá bytosti – ty, které si pro duchovní cestu po tomto životě nic nevypracovaly – byli byste zdrceni. Ale ani na okamžik byste neřekli: „Jak strašná je Boží spravedlnost!“ Ne, místo toho byste zvolali: „Jak nevděční, jak nespravedliví a krutí jsme k sobě samým! Jak lhostejní k naší duši a jak chladní jsme byli jako Ježíšovi učedníci!“

40. Proto Otec dopustil, aby se tato bytosti občas projevily ve vašem životě a předaly vám bolestnou, úzkostnou zprávu o svém temném a neklidném životě. Jsou obyvateli světa, který nemá ani zářivé světlo duchovních domovů, ani krásy Země, na které dříve žili. (213,52-53)

41. Legie duší, které bezcílně bloudí po světě a různými způsoby klepou na dveře lidských srdcí, jsou často hlasy, které vám chtějí říci, abyste se probudili, abyste otevřeli oči pro skutečnost, abyste litovali svých chyb a obnovili se, abyste později, až opustíte své tělo v lůně země, nemuseli jako oni oplakávat svou osamělost, vaši nevědomost a váš materialismus. Poznejte v tom, jak i z temnoty vychází světlo, neboť žádný list na stromě se nepohne bez mé vůle; stejně tak ty duchovní projevy, jichž je každým dnem více, nakonec zaplaví lidi natolik, že nakonec překonají skepsi lidstva. (87, 65)

42. Modlete se za ty, kteří vás opouštějí a vydávají se do záhrobí, neboť ne všem se podaří najít cestu, ne všichni jsou schopni povznést se

duševně, ani ne všichni dosáhnou míru v krátké době.

43. Někteří žijí v duchovním světě pod vlivem iluzí hmotného života; někteří trpí silnými pocity výčitek; jiní jsou bezcitní, pohřbeni spolu se svými těly pod zemí, a zase jiní se nemohou odloučit od svých blízkých, od těch, kteří zůstali na světě, protože je zadržují nářky, sobectví a lidská nevědomost, vážou je k hmotě a zbavují je pokoje, světla a pokroku.

44. Nechte ty duše, které se ještě zdržují na tomto světě, odejít, aniž by jim to ještě náleželo; nechte je vzdát se statků, které v tomto životě vlastnily a milovaly, aby mohly pozvednout svou duši k nekonečnu, kde je čeká pravé dědictví. (106, 35-37)

45. Pro vaši duši bude velmi blahodárné, když vás při vašem příchodu do „Duchovního údolí“ přivítají a obdržíte od nich znamení vděčnosti za milosrdenství, které jste jim prokázali. Velká bude vaše radost, až je pak uvidíte prostoupené světlem.

46. Ale jak bolestné by to bylo, kdybyste se setkali s tou legií bytostí, které jsou zatemněny zmatením, a věděli, že od vás očekávaly skutek lásky a vy jste jim jej neposkytli. (287, 58)

47. Vpravdě vám říkám: Když s vámi, lidmi, zacházím s takovou láskou a milosrdenstvím, obracím se s touž pečující láskou i k těm, kteří v onom světě odčiňují své dřívější prohřešky. Posílám těmto bytostem své světlo, abych je osvobodil z jejich zmatení, které je jako temnota, a z jejich sebekritiky, která je „ohněm“, abych je poté poslal mezi lidi; aby ti, kteří dříve zasévali bolest do srdcí, se nyní, obdařeni světlem poznání, stali dobrodinci a ochránci svých vlastních sourozenců. (169, 6)

Boj duchů o lidi

48. Za hranicemi vašeho lidského života existuje svět duchů, vašich sourozenců, bytostí neviditelných pro člověka, které mezi sebou bojují, aby vás získaly.

49. Tento boj má svůj důvod v rozdílném stupni vývoje, v němž se jedni a druzí nacházejí. Zatímco bytosti světla, nesoucí ideál lásky, harmonie, míru a zdokonalení, posypávají cestu lidstva světlem, vždy je inspirují k dobru a zjevují jim vše, co je pro blaho lidí, bytosti, které se stále drží pozemského materialismu, kteří se nedokázali odpoutat od svého sobectví a lásky ke světu, nebo kteří na neurčito živí lidské závislosti a sklony, zasévají na cestu lidí zmatek tím, že zatemňují rozum, oslepují srdce, zotročují vůli, aby si lidi podmanili a učinili z nich nástroje svých plánů, nebo aby je využívali, jako by to byla jejich vlastní těla.

50. Zatímco duchovní svět světla se snaží získat duše lidí, aby jim otevřel průchod k věčnosti; zatímco ty požehnané zástupy se neúnavně snaží růst v lásce, stát se ošetřovateli u lůžek trpících, poradci

po boku člověka, který nese břemeno velké odpovědnosti, rádci mládeže, ochránci dětí, společníky těch, kteří žijí zapomenuti a osamělí, působí mezi lidmi rovněž neúnavně legie bytostí bez světla duchovní moudrosti a bez povznášejícího pocitu lásky. Jejich cílem však není usnadnit vám cestu do duchovního království – ne; záměr těchto bytostí je zcela opačný, jejich snahou je ovládnout svět, zůstat jeho pány, zvěčnit se na Zemi, ovládat lidi a učinit z nich otroky a nástroje své vůle – jedním slovem: nenechat si vzít to, co vždy považovaly za své: svět.

51. Takže, učedníci: mezi jedněmi a druhými bytostmi zuří prudký boj — boj, který vaše fyzické oči nevidí, jehož odraz se však den za dnem projevuje ve vašem světě.

52. Aby se člověk mohl bránit a osvobodit se od špatných vlivů, potřebuje poznat pravdu, která ho obklopuje, musí se naučit modlit se s Duchem a musí také vědět, jakými schopnostmi je jeho bytost obdařena, aby je mohl použít jako zbraně v této velké bitvě dobra proti zlu, světla proti temnotě, duchovnosti proti materialismu.

53. Právě duchovní svět světla působí, bojuje a vše připravuje, aby se svět jednoho dne vydal na cestu k duchovnosti.

54. Zamyslete se nad tím vším a budete si moci představit zuřivost tohoto boje vašich duchovních sourozenců, kteří usilují o záchranu lidí — boj, který je pro ně kalichem, z něhož jim neustále dáváte pít žluč nevděku, protože se omezujete na to, že od nich přijímáte vše dobré, co vám přinášejí, aniž byste se kdy postavili po jejich boku, abyste jim v jejich boji pomohli.

55. Jen málokdo se k nim umí připojit, jen málokdo je vnímavý k jejich inspiracím a řídí se jejich radami. Ale jak silně kráčí životem, jak se cítí chráněni, jaké radosti a inspirace povznášejí jejich ducha!

56. Většina lidí je rozpolcena mezi těmito dvěma vlivy, aniž by se rozhodla pro jeden z nich, aniž by se zcela oddala materialismu, ale také aniž by se snažila osvobodit se od něj a zduchovnit svůj život, to znamená povznést jej skrze dobro, skrze poznání a duchovní sílu. Tito lidé jsou stále ještě zcela v boji sami se sebou.

57. Ti, kteří se zcela poddali materialismu, aniž by se ještě starali o hlas svědomí, a kteří pohrdají vším, co se týká jejich duše, již nebojují, byli v boji poraženi. Věří, že zvítězili, věří, že jsou svobodní, a neuvědomují si, že jsou vězni a že bude nutné, aby legie světla sestoupily do temnoty, aby je osvobodily.

58. Toto poselství světla posílám všem národům země, aby se lidé probudili, aby si uvědomili, kdo je nepřítel, proti kterému musí bojovat, dokud ho neporazí, a jaké zbraně s sebou, aniž by to věděli, nosí. (321, 53 63)

Spojení s Božím duchovním světem

59. Učedníci, probuďte se a rozpoznávejte dobu, v níž žijete. Říkám vám: Stejně jako nikdo nemůže zastavit mou spravedlnost, tak ani nikdo nemůže zavřít brány do záhrobí, které vám otevřelo mé milosrdenství. Nikdo nebude moci zabránit tomu, aby se z těch světů dostávaly k lidem poselství světla, naděje a moudrosti. (60, 82)

60. Dovolil jsem vám na krátkou dobu navázat spojení s bytostmi záhrobí, což jsem v „Druhém čase“ neschvaloval, protože jste na to tehdy nebyli připraveni – ani oni, ani vy. Tyto dveře jsem v této době otevřel a tím naplňuji zvěsti svých proroků a některé ze svých slibů.

61. V roce 1866 se pro vás otevřely tyto neviditelné dveře a také zprostředkovatelský orgán těch, kteří byli vybráni, aby zvěstovali poselství, které by duchové světla přinesli lidem.

62. Před tímto rokem se v národech a lidech Země zjevovaly duchovní bytosti, které byly předzvěstí mého příchodu. (146, 15)

63. Kdyby dnešní lidé nebyli tak tvrdí a necitliví, nepochybně by neustále přijímali poselství duchovního světa a občas by se viděli obklopeni zástupy bytostí, které neúnavně působí na probuzení lidí, a zjistili by, že nikdy nejsou sami.

64. Jedni nazývají tento svět „neviditelným“, jiní „oněm“. Ale proč? Jednoduše proto, že jim chybí víra, aby „viděli“ duchovní, a protože jejich lidská ubohost jim dává pocit, že jsou vzdáleni a cizí světu, který by měli cítit ve svých srdcích. (294, 32-33)

65. Jste překvapeni tím, že se duchovní bytost projevuje nebo s vámi navazuje spojení, aniž byste pomysleli na to, že i vy se projevujete a dokonce se projevujete v jiných světech, v jiných sférách.

66. Vaše „tělo“ si neuvědomuje, že se vaše duše v okamžicích modlitby spojuje se Mnou, nedokáže vnímat přiblížení k vašemu Pánu prostřednictvím tohoto daru – nejen k mému Duchu, ale také k vašim duchovním sourozencům, na které v okamžicích modlitby vzpomínáte.

67. Stejně tak si nejste vědomi toho, že duše se ve chvílích odpočinku, když tělo spí, v závislosti na své úrovni vývoje a duchovnosti oddělí od svého těla a objevuje se na vzdálených místech, dokonce i v duchovních světech, které si váš rozum nedokáže ani představit.

68. Nikdo se nad těmito zjeveními nedivte. Pochopte, že se v současné době blížíte ke konci časů. (148, 75-78)

69. Chci, aby čisté myšlenky byly jazykem, kterým se dorozumíváte se svými bratry a sestrami, kteří přebývají v duchovním světě, abyste se tímto způsobem rozuměli, a vskutku, vaše zásluhy a vaše dobré skutky jim budou ku prospěchu; stejně jako vliv těch mých dětí, jejich inspirace a jejich ochrana budou pro

vás mocnou pomocí na vaší životní cestě, abyste společně přišli ke Mně.

70. Oduševněte se a ve svém životě zakusíte blahodárnou přítomnost těch bytostí: laskání Matky, která zanechala své dítě na zemi , srdečnost a radu Otce, který rovněž musel odejít. (245,7-8)

71. Toto dílo bude mnohými kritizováno a odmítáno, až se dozvědí, že se v něm projevily duchovní bytosti. Ale buďte bez obav, neboť budou to jen nevědomí, kdo budou bojovat proti této části mého učení.

72. Kolikrát již apoštolové, proroci a poslové Páně promlouvali ke světu pod vlivem duchovních bytostí světla, aniž by si toho lidstvo bylo vědomo, a kolikrát každý z vás jednal a mluvil podle vůle duchovních bytostí, aniž byste si toho všimli! A právě to, co se dělo odjakživa, jsem vám nyní potvrdil. (163, 24-25)

73. Pokud by vás k usilování o spojení s oním světem vedla pouze zvědavost, nenajdete pravdu; pokud by vás k tomu vedla touha po velikosti nebo marnivost, neobdržíte žádné pravdivé zjevení. Pokud by vás pokušení oklamalo ve vašem srdci falešnými cíli nebo sobeckými zájmy, rovněž nezískáte spojení se Světlem mého Svatého Ducha. Pouze vaše úcta, vaše čistá modlitba, vaše láska, vaše milosrdenství, vaše duchovní povznesení způsobí zázrak, že vaše duše roztáhne křídla, proletí prostorem a dosáhne duchovních domovů, pokud je to mou vůlí.

74. To je milost a útěcha, kterou vám Duch Svatý připravil, abyste spatřili jedno a totéž příbytek a přesvědčili se, že neexistuje smrt ani odcizení, že ani jedno z mých stvoření nezemře, pokud jde o věčný život. Neboť v tomto „Třetím čase“ budete moci v duchovním objetí obejmout i ty bytosti, které odešly z tohoto pozemského života a které jste znali, milovali a ztratili v tomto světě, avšak ne ve věčnosti.

75. Mnozí z vás navázali s těmito bytostmi kontakt s pomocí mých „pracovníků“. Ale vpravdě, pravím vám, že to není dokonalý způsob navázání kontaktu, a blíží se čas, kdy se inkarnované a neinkarnované duše budou moci navzájem dorozumívat z ducha k duchu, aniž by musely používat jakékoli hmotné nebo lidské prostředky, a to prostřednictvím inspirace, daru duševní citlivosti, zjevení nebo schopnosti tušení. Oči vašeho ducha budou schopny vnímat přítomnost záhrobí, poté vaše srdce pocítí projevy života bytostí, které obývají „Duchovní údolí“, a tehdy bude veliká radost vašeho ducha, stejně jako vaše poznání a láska k Otci.

76. Tehdy poznáte, co je život vaší duše, kým je a kým byla, tím, že poznáte sami sebe, aniž byste se viděli v tak úzkých mezích , jako jsou ty, které odpovídají vašim tělům. Neboť Otec vám říká: I když je hmota vašeho těla skutečně malá —

jak podobný je váš duch mému Božskému Duchu! (244, 21-24)

Kapitola 42 – Vina a pokání, zkoušky a utrpení

Nutnost pokání a pokání

1. Když často dopouštím, abyste pili ze stejného kalicha, jaký jste dali svým bližním, děje se tak proto, že někteří jen tak pochopí zlo, které způsobili; a tím, že projdou stejnou zkouškou, kterou nechali projít jiné, poznají bolest, kterou jim způsobili. To osvítí jejich duši a povede k porozumění, lítosti a následně k naplnění mého zákona.

2. Chcete-li se však vyhnout utrpení nebo tomu, abyste museli pít kalich hořkosti, můžete toho dosáhnout tím, že svou vinu splatíte pokáním, dobrými skutky a vším, co vám velí vaše svědomí. Tak splatíte dluh lásky, vrátíte čest, život nebo mír, zdraví, radost či chléb, které jste kdy ukradli svým bližním.

3. Podívejte se, jak se skutečnost mé spravedlnosti liší od té představy, kterou jste si o svém Otci vytvořili!

4. Nezapomeňte: Když jsem vám řekl, že nikdo z vás nezahyne, řekl jsem vám jistě také, že každý dluh musí být splacen a každé provinění vymazáno z knihy života. Je na vás, abyste si zvolili cestu, jak se ke Mně dostat. Stále máte svobodnou vůli.

5. Pokud dáváte přednost zákonu odplaty starých časů, jak jej stále uplatňují lidé z pyšných národů, podívejte se na jejich výsledky!

6. Pokud chcete, aby měřítko, kterým měříte své bližní, měřilo i vás, nemusíte ani čekat na svůj přechod do jiného života, abyste přijali mou spravedlnost; neboť zde (na zemi), když to budete nejméně očekávat, ocitnete se ve stejné kritické situaci, do které jste uvrhli své bližní.

7. Chcete-li však, aby vám přišel na pomoc vyšší zákon – nejen proto, aby vás osvobodil od bolesti, které se nejvíce bojíte, ale také proto, aby vám vštípil ušlechtilé myšlenky a dobré city, modlete se, vzývejte Mě a pak jděte svou cestou boje, abyste se stále zlepšovali, abyste byli silní ve zkouškách – jedním slovem: abyste s láskou splatili dluh, který máte vůči svému Otci a svým bližním. (16, 53-59)

8. Často se mě někdo ptá: „Mistře, když nám odpouštíš naše prohřešky — proč tedy dopouštíš, abychom je odčiňovali bolestí?“ Na to vám říkám: Odpouštím vám, ale je nutné ty prohřešky napravit, abyste své duši vrátili čistotu. (64, 14)

9. Řekl jsem vám, že i ta poslední skvrna bude z lidského srdce vymazána, ale také vám říkám, že každý si musí své vlastní skvrny smýt sám. Vzpomeňte si, že jsem vám řekl: „Jakým měřítkem měříte, takovým budete měřeni“, a: „Co člověk zaseje, to musí sklízet.“ (150, 47)

10. Z hmotných obětí, které Mi lidstvo přináší, přijímám pouze

dobrý úmysl, pokud je skutečně dobrý; neboť ne vždy se v daru projevuje velkorysý a ušlechtilý úmysl. Jak často Mi lidé nabízejí své oběti, aby zakryli své zlé skutky nebo aby za to ode Mne něco požadovali. Proto vám říkám, že pokoj duše není na prodej, že vaše temné skvrny nelze smýt hmotným bohatstvím, i kdybyste Mi mohli nabídnout ten největší poklad.

11. Lítost, bolest nad tím, že jste Mě urazili, obnova, náprava, odčinění spáchaných prohřešků, to vše s pokorou, kterou jsem vás učil – ano, pak mi lidé přinášejí pravé oběti srdce, duše a myšlenek, které jsou vašemu Otci nekonečně milejší 508 Kapitola 42 než kadidlo, květiny a svíčky. (36, 27-28)

Zákon o smíření

12. Měli jste jednu příležitost za druhou a v tom můžete rozpoznat mou nekonečnou lásku k vám; neboť jsem vám dal dar a poskytl vaší bytosti příležitost napravit chyby, očistit a zdokonalit vaši duši, místo abych vás trestal nebo navěky zatracoval, jak jste byli dříve zvyklí si myslet.

13. Kdo z těch, kdo znají tato učení a věří, že jsou pravdivá, by se odvážil otočit zády ke svému poslání na zemi, ačkoli ví, že tím způsobí ještě tvrdší pokání pro svou duši?

14. Neboť ačkoli je pravda, že má spravedlnost vám nabízí nové příležitosti k odstranění skvrn a k nápravě chyb, je také pravda, že s každou příležitostí se počet zkoušek zvyšuje a že útrapy a utrpení jsou pokaždé intenzivnější, stejně jako se staly závažnější i spáchané chyby.

15. Vaší povinností – neměli bychom hovořit o trestu – bude obnovit, obnovit, napravit a vyrovnat až do posledního dluhu. Nikdo – ani váš Nebeský Otec, ani vaši bratři a sestry na zemi nebo v „duchovním údolí“ – neudělá to, co musíte udělat pouze vy sami, ačkoli vám říkám, že vždy budu následovat vaše volání. Když se budete cítit osamělí a opuštění, pocítíte mou přítomnost a duchovní svět vždy přijde, aby vás podpořil v nesení břemene vašeho kříže. (289, 45-47)

16. Pouze má láska a má spravedlnost mohou dnes ochránit ty, kteří po nich hladoví a žízní. Jen já sám mohu ve své dokonalé spravedlnosti přijmout toho, kdo si sám vezme život.

17. Kdyby tito věděli, že opuštěnost duše je strašnější než osamělost v tomto světě, vytrvali by trpělivě a statečně až do posledního dne svého pozemského života. (165, 73-74)

18. Nezničím žádné ze svých dětí, jakkoli by mě zranily; zachovávám je a dávám jim příležitost napravit své pochybení a vrátit se na cestu, kterou opustily. Avšak i když jsem jim odpustil, budou konfrontovány s plody svých skutků, a právě ty je soudí a ukazují jim správnou cestu. (96, 55)

Příčina zkoušek a utrpení

19. Poznejte sami sebe! Pozoroval jsem existenci lidí všech dob a vím, co bylo příčinou všech jejich bolestí a neštěstí.

20. Od počátku jsem viděl, jak si lidé (navzájem) brali život z závisti, z materialismu, z touhy po moci; vždy zanedbávali svou duši v přesvědčení, že jsou pouze hmotou, a když pak nadešla hodina opustit lidskou podobu na zemi, zůstalo jim pouze to, co vytvořili ve svém hmotném životě, aniž by sklidili jakoukoli blaženost pro ducha; neboť ji nehledali, nemysleli na ni, nestarali se ani o ctnosti ducha, ani o poznání. Spokojili se s tím, že žili, aniž by hledali cestu, která je vede k Bohu. (11, 42-43)

21. Dnes jste se navzdory pokroku vaší civilizace stále více vzdálili od hmotné přírody, stejně jako od duchovního, od čistého, od toho, co je od Boha. Proto upadáte s každou etapou svého života do stále větší slabosti, do stále většího utrpení, navzdory vaší touze stát se s každým dnem, který strávíte na zemi, silnějšími a šťastnějšími. Ale nyní učiníte krok vpřed v plnění mého zákona, ó obyvatelé Země! (16, 35)

22. Zkoušky, s nimiž se na své životní cestě setkáváte, nejsou náhodou, poslal jsem vám je, abyste získali zásluhy. Žádný list na stromě se nepohne bez mé vůle a já jsem jak ve velkých, tak v malých dílech stvoření.

23. Bděte a modlete se, abyste pochopili, jaký je plod, který máte sklízet z každé zkoušky, aby vaše pokání bylo kratší. Vezměte na sebe svůj kříž s láskou a Já způsobím, že budete své pokání snášet s trpělivostí. (25, 6)

24. Když na Mě lidé zapomínají a dokonce Mě popírají uprostřed smíchu, radovánek a marností, proč pak zoufají a třesou se, když sklízejí úrodu slz, které trápí jejich duši i tělo? Pak rouhají a říkají, že Bůh neexistuje.

25. Člověk je dost odvážný, aby hřešil, odhodlaný odchýlit se od cesty mého zákona; avšak ujišťuji vás, že je nesmírně zbabělý, když jde o to, aby se kál a splatil své dluhy. Přesto vás posiluji ve vaší zbabělosti, chráním vás ve vašich slabostech, vytrhávám vás z vaší letargie, utírám vaše slzy a dávám vám nové příležitosti, abyste znovu získali ztracené světlo a znovu nalezli zapomenutou cestu mého zákona.

26. Přicházím, abych vám, jako v „Druhém čase“, přinesl chléb a víno života, jak pro duši, tak pro tělo, abyste žili v harmonii se vším, co stvořil váš Otec.

27. Na mých cestách kvetou ctnosti, na vašich však jsou trny, propasti a hořkosti.

28. Kdo říká, že cesty Páně jsou plné trní, neví, co říká, neboť jsem pro žádné ze svých dětí nestvořil bolest; avšak ti, kteří se odchýlili od cesty světla a míru, budou při návratu k ní muset snášet následky své viny.

29. Proč jste vypili kalich utrpení? Proč jste zapomněli na přikázání Páně i na poslání, které jsem vám

svěřil? Protože jste nahradili můj zákon svými vlastními, a zde máte výsledky své marné moudrosti: hořké utrpení, válku, fanatismus, zklamání a lži, které vás dusí a naplňují zoufalstvím. A nejbolestnější pro materializovaného člověka, pro toho, kdo vše podřizuje svým výpočtům a podřizuje se hmotným zákonům tohoto světa, je to, že i po tomto životě bude stále s sebou vláčet břemeno svých bludů a sklonů. Pak bude utrpení vaší duše velmi velké.

30. Zbavte se zde břemene svých hříchů, plňte můj zákon a přijďte brzy. Proste o odpuštění všechny, kterým jste ublížili, a zbytek nechte na Mně; neboť váš čas na milování bude krátký, pokud se k tomu skutečně rozhodnete. (17, 37-43)

31. Přijďte všichni ke Mně, vy, kteří v srdci nosíte skryté utrpení. Tajně v sobě nosíte bolest, kterou vám způsobila zrada, a vaše hořkost je velmi velká, protože to byla velmi milovaná bytost, která vás hluboce zranila.

32. Ztište se ve svém nitru, aby vás modlitba osvítila a vy jste mohli poznat, zda jste někdy nebyli sami příčinou toho, že vás někdo zradil. Pak vás modlitba utvrdí v myšlence, že musíte odpustit těm, kteří zradili vaši lásku, vaši víru, vaši důvěru.

33. Amen, pravím vám, v tom samém okamžiku, kdy odpustíte tomu, kdo vás urazil, pocítíte plně můj pokoj; neboť v tom okamžiku se váš duch sjednotí s mým a Já rozprostřu svůj plášť, abych vám odpustil a oba vás zahalil svou láskou. (312, 49-51)

34. V pravdě vám Mistr říká: Pro každou duši jsem připravil království pokoje a dokonalosti. Tomuto království, které jsem připravil, však stojí naproti jiné království: svět. Zatímco mé království se získává pokorou, láskou a ctností, ovládnutí toho druhého království vyžaduje pýchu, ctižádost, hrdost, chamtivost, egoismus a zlobu.

35. Svět se vždy stavěl proti mému království, ti, kdo mě následují, byli vždy na své cestě pronásledováni a sváděni do pokušení, ať už viditelnými vlivy, nebo neviditelnými silami.

36. Není to jediná doba, kdy kráčíte přes trny, abyste se ke Mně dostali, není to poprvé, co vaše duše klopýtá ve snaze dosáhnout Mé přítomnosti. Po všechny časy jste vedli boj v hloubi svého bytí.

37. Inspirace mého Ducha osvětluje vaše nitro a rozpoutala bitvu s temnými silami, s falešnými světly, falešnými ctnostmi, s hmotou, se vším nadbytečným, s celou falešnou slávou tohoto světa. (327, 3)

38. Žehnám bolesti, kterou jste snášeli kvůli mně, neboť vše, co kvůli mně trpíte, vás učiní věčně hodnými. (338, 61)

Víra, odevzdání a pokora v zkouškách

39. Lidský život je pro duši tavicí pec, v níž se očišťuje, a kovadlina, na níž se kove. Je nezbytné, aby člověk

měl ve svém duchu ideál, víru ve svého Stvořitele a lásku ke svému poslání, aby mohl s trpělivostí nést svůj kříž až na vrchol svého Kalvárie.

40. Bez víry ve věčný život upadá člověk při všech těžkých zkouškách do zoufalství, bez vysokých ideálů se topí v materialismu a bez síly snášet zklamání zahyne v malomyslnosti nebo v neřesti. (99, 38-39)

41. Říkám vám, abyste milovali svůj kříž; neboť pokud se proti němu vzbouříte, zatímco jej musíte nést na ramenou, bolest ve vašich srdcích způsobí hlubokou ránu. Já svůj kříž skutečně miluji, ó lide; ale víte, čemu říkám svůj kříž? Můj kříž tvoříte vy, ó lidé, které tak velmi miluji. (144, 20)

42. Víra, odevzdanost a pokora vůči tomu, co jsem určil, zkrátí cestu zkoušek, protože pak nebudete muset projít cestou utrpení více než jednou. Ale pokud se při zkouškách objeví vzpoura, nespokojenost nebo dokonce rouhání, bude trápení trvat déle, protože pak budete muset tuto cestu absolvovat znovu, dokud se nepoučíte. (139, 49)

43. Říkám vám: Zkoušky, které si člověk v této době sám vytvořil, jsou velmi těžké, neboť jsou nezbytné pro jeho spásu.

44. Božská spravedlnost se naplní u toho, kdo je každému člověku nejdražší, aby si vyžádala zodpovědnost za skutky každého lidského stvoření.

45. Jak důležité je, aby člověk dosáhl poznání, co znamená duchovní pokání, aby s vědomím, že duše má minulost, kterou zná pouze Bůh, přijal svůj kalich utrpení s láskou, trpělivostí, úctou a dokonce i radostí — s vědomím, že tím smývá minulé i současné skvrny, splácí dluhy a získává zásluhy před zákonem.

46. Nebude žádného duchovního povznesení v bolesti, dokud člověk nebude trpět s láskou, s úctou k mé spravedlnosti a s odevzdáním se tomu, co si každý sám zasloužil. Ale pouze toto povznesení uprostřed zkoušek může dát člověku poznání toho, co je zákon duchovní nápravy. (352, 36-37, 42-43)

Význam utrpení a bolesti

47. Pokud připisujete životní zkoušky náhodě, těžko budete schopni být silní. Avšak pokud máte představu o tom, co je pokání, co je spravedlnost a odplata, najdete ve své víře povznesení a odevzdání se, abyste ve zkouškách zvítězili.

48. Je Mou vůlí zkoušet vaši duši různými způsoby, neboť ji formuji, utvářím a zdokonaluji. K tomu využívám všech věcí a všech lidí; jako nástroje používám jak spravedlivého, tak i zločince. Jednou využívám světlo, jindy činím temnotu svou služebnicí. Proto vám říkám: Když se ocitnete v kritické situaci, myslete na Mě, na svého Mistra, který vám s veškerou láskou vysvětlí důvod té zkoušky.

49. Existují kalichy, z nichž musí pít všichni, jedni dříve a druzí později, aby se všichni naučili Mně rozumět a milovat Mě. Bída, nemoc,

pomluva, potupa jsou velmi hořké kalichy, které se nedostávají jen na rty hříšníka. Pamatujte, že ten nejspravedlivější v té „Druhé době“ vyprázdnil nejhořčejší kalich, jaký si dokážete představit. Poslušnost, pokora a láska, s nimiž se kalich utrpení pije, ulehčí kříž a zkrátí trvání zkoušky. (54, 4-6)

50. Vše, co vás obklopuje, směřuje k vašemu očištění, avšak ne všichni to tak pochopili. Nedovolte, aby bolest, kterou pijete ze svého kalicha utrpení, byla neplodná. Z bolesti můžete získat světlo, jímž je moudrost, mírnost, síla a citlivost. (81, 59)

51. Vězte, učedníci, že bolest odstraňuje z vašeho srdce špatné plody, dává vám zkušenosti a způsobuje, že jsou vaše chyby napraveny.

52. Takto vás váš Otec zkouší, aby se ve vaší mysli rozjasnilo. Avšak pokud nerozumíte a trpíte neplodně, protože neobjevujete smysl mých moudrých lekcí, je vaše bolest zbytečná a nevyužíváte tuto lekci. (258, 57–58)

53. Lidé volají: „Jestliže existuje Bůh milosrdenství a lásky – proč pak musí dobří trpět kvůli zlým, spravedliví kvůli hříšníkům?“

54. Vpravdě vám říkám, mé děti: Žádný člověk nepřichází na tento svět, aby dosáhl pouze spásy své vlastní duše. Není samostatným jedincem, ale je součástí celku.

55. Netrpí snad zdravý a dokonalý orgán v lidském těle, když jsou ostatní orgány nemocné?

56. Toto je hmotný příklad, abyste pochopili vztah, který existuje mezi každým člověkem a ostatními. Dobří musí trpět mezi zlými, ale dobří nejsou zcela nevinní, pokud se nezasazují o duchovní pokrok svých bratří a sester. Jako jednotlivec má však každý svou vlastní odpovědnost a jelikož je součástí mého Ducha a je Mu podobný, má vůli a inteligenci, aby přispíval k pokroku všech. (358, 18-19)

57. Vykládejte mé učení správně, nemyslete si, že se můj Duch raduje, když vidí vaše utrpení na zemi, nebo že vám chci odnímat vše, co je vám příjemné, abych se tím potěšil. Přicházím, abych vás přiměl k , abyste poznali a dodržovali mé zákony, neboť si zaslouží vaši úctu a pozornost a protože jejich dodržování vám přinese věčnou blaženost a věčný mír. (25, 80)

58. Musím vám říci, že dokud žijete na zemi, smíte se snažit, aby vaše existence na ní byla co nejpříjemnější. Není nutné neustále plakat, trpět a „krvácet“, abyste si zasloužili mír v onom světě.

59. Kdybyste mohli tuto zemi proměnit z údolí slz ve svět štěstí, kde byste se navzájem milovali, kde byste se snažili konat dobro a žít v rámci mého zákona – vskutku, vám říkám, že tento život by byl v mých očích dokonce záslužnější a vznešenější než existence plná utrpení, neštěstí a slz, jakkoli velkou ochotu je snášet byste měli. (219, 15-16)

60. Radujte se, že žádná bolest netrvá věčně; vaše utrpení je dočasné a velmi brzy pomine.
61. Čas pokání a očištění je pro toho, kdo na zkoušky pohlíží s duchovním nadhledem, prchavý; pro toho však, kdo se zcela ponoří do materialismu, bude to, co ve skutečnosti velmi brzy pomine, trvat dlouho.
62. Tak jako pominou údery vašeho srdce, tak pomine v nekonečnu i život člověka.
63. Není důvod k strachu, neboť tak, jak se někomu vydere vzdech, jak se prolije slza nebo jak se pronese slovo, tak pominou i utrpení člověka.
64. Ve nekonečné Boží něžnosti se všechny vaše bolesti a trápení musí rozplynout v nicotě. (12, 5–9)

Kapitola 43 – Nemoc, uzdravení a obnovení

Původ a smysl nemoci

1. Když se člověk vzdálí od cesty dobra tím, že zanedbává modlitbu a dobré skutky, ztrácí svou morální sílu, svou duchovnost a je vystaven pokušení, a ve své slabosti připouští hříchy, které činí srdce nemocným.
2. Já jsem však jako lékař přišel k lůžku nemocného a obdařil jsem ho veškerou svou láskou a péčí. Mé světlo bylo jako svěží voda na rtech rozpálených horečkou, a když pocítil můj balzám na svém čele, řekl mi: „Pane, jen Tvé milosrdenství mě může zachránit. Jsem velmi nemocný na duši a smrt ke mně velmi brzy přijde.“
3. Ale já jsem mu řekl: „Neumřeš, neboť já, který jsem život, jsem přišel, a vše, co jsi ztratil, ti bude vráceno.“ (220, 39)
4. Jaké zásluhy může získat nemocný, který není schopen žádného úsilí? Jeho zásluhy mohou být rozmanité a velké, pokud se umí vyzbrojit trpělivostí a odevzdáním, pokud je pokorný vůči Boží vůli a je schopen Mě navzdory své bolesti žehnat. Jeho příklad totiž osvětlí mnoho srdcí, která žijí ve tmě, která zoufají a poddávají se neřesti nebo myslí na smrt, když je postihne zkouška.
5. Když tito lidé na své cestě narazí na příklad víry, pokory a naděje, který vychází ze srdce, které rovněž mnoho trpí, protože nese velmi těžký kříž, pocítí, že jejich srdce bylo dotčeno paprskem světla.
6. Tak tomu skutečně je: jelikož nebyli schopni slyšet hlas svého vlastního ducha, museli přijmout světlo Ducha, které jim předal jiný člověk svým příkladem a svou vírou.
7. Nevzdávejte se, nikdy se neprohlašujte za poražené, nepodléhejte tíži svých utrpení. Mějte vždy před očima hořící lampu své víry. Tato víra a vaše láska vás zachrání. (132, 38-39)

Uzdravení vlastní silou

8. Prosíte Mě, abych vás uzdravil; ale vpravdě vám říkám, že nikdo

nemůže být lepším lékařem než vy sami.

9. K čemu je, že vás uzdravím a odstraním vaši bolest, pokud se nezbavíte svých chyb, hříchů, neřestí a nedokonalostí? Příčinou vašich nemocí není bolest, ale vaše hříchy. Hle, to je původ bolesti! Bojujte tedy proti hříchu, oddělte se od něj a budete zdraví. Ale to je váš úkol. Já vás pouze učím a pomáhám vám v tom.

10. Když skrze své svědomí odhalíte příčinu svého utrpení a vynaložíte všechnu snahu, abyste s ní bojovali, pocítíte plně božskou sílu, která vám pomůže zvítězit v boji a získat duchovní svobodu.

11. Jak veliká bude vaše spokojenost, až pocítíte, že jste se vlastními zásluhami osvobodili od bolesti a dosáhli míru. Tehdy řeknete: „Můj Otče, Tvé slovo bylo mým uzdravením, Tvé učení bylo mým spasením.“ (8, 54-57)

12. Pravý léčivý balzám, lidu – ten, který léčí všechny nemoci – pramení z lásky.

13. Milujte duchem, milujte srdcem a rozumem, pak budete mít dostatek síly nejen k uzdravení nemocí těla nebo k útěše v malých lidských strastích, ale také k objasnění duchovních tajemství, velkých úzkostí duše, jejích rozrušení a výčitek svědomí.

14. Tento balzám rozplývá velké zkoušky, zapaluje světlo, zmírňuje utrpení, roztavuje pouta, která svazují.

15. Člověk, kterého věda opustila, se při kontaktu s tímto balzámem vrátí ke zdraví a k životu; duše, která se odloučila, se vrátí při milosrdném slově bratra, který ji volá. (296, 60-63)

16. Odstraňte bolest! Život, který jsem stvořil, není plný bolesti. Utrpení pramení z neposlušnosti a prohřešků Božích dětí. Bolest je charakteristická pro život, který lidé stvořili ve své bezuzdnosti.

17. Zvedněte svůj zrak a objevte krásu mých děl. Připravte se vnitřně, abyste mohli slyšet božský koncert, nevylučujte se z této slavnosti. Kdybyste se oddělili – jak byste se pak mohli podílet na této radosti? Žili byste smutně, trpěli byste a byli byste nemocní.

18. Chci, abyste byli harmonickými tóny v univerzálním koncertu, abyste pochopili, že jste vzešli ze zdroje života, abyste cítili, že v každé duši je mé světlo. Kdy dosáhnete plné zralosti, kdy Mi budete moci říci: „Otče, podřiď mou duši Tvému Duchu, stejně tak mou vůli a můj život.“

19. Uvědomte si, že to nebudete moci říci, dokud budou vaše smysly nemocné a vaše duše bude sobecká a odloučená od správné cesty.

20. Žijete v utrpení nemocí nebo ve strachu, že je na sebe přivoláte. Co však znamená tělesná nemoc ve srovnání s hříchem duše? Nic, pokud se dokáže pozvednout; neboť v mém milosrdenství vždy najdete pomoc.

21. Tak jako krev proudí vašimi žilami a oživuje celé tělo, tak i Boží síla prostupuje vaši duši jako proud života. Není důvod být nemocný, pokud plníte zákon. Život je zdraví, radost, štěstí, harmonie. Jste-li nemocní, nemůžete být útočištěm božských darů.
22. Vy lidé s nemocnými myšlenkami, srdci nebo těly, Mistr vám říká: Proste svou duši, která je dítětem Všemohoucího, aby se vrátila na správnou cestu, aby uzdravila vaše utrpení a pomohla vám ve vašich slabostech. (134, 57-59)

Obnova člověka

23. Marnivost – slabost, která se projevila již u prvního člověka – bude potlačena duchovním povznesením. Je to boj, který vždy existoval mezi duší a „tělem“. Neboť zatímco duše v touze po podstatě Otce inklinuje k Věčnému a Vznešenému, „tělo“ hledá pouze to, co ho uspokojuje a lichotí mu, i když je to na úkor duše.
24. Tento boj, který se projevuje u každého lidského bytí, je silou, která v člověku vzniká v důsledku vlivu, který na něj působí svět. Neboť pozemské touží po všem, co odpovídá jeho přirozenosti.
25. Je-li duše schopna tuto sílu ovládnout a nasměrovat na správnou cestu, uvedla ve své vlastní podstatě obě přirozenosti do souladu a dosáhne svého pokroku a vzestupu. Pokud se však nechá ovládnout silou „těla“, bude svedena ke zlu a stane se lodí bez kormidla uprostřed bouře. (230, 64)
26. Vy – nevěřící a pochybovači – nemůžete uvěřit ve svět spravedlnosti, ani si nedokážete představit život lásky a ctnosti na vaší Zemi. Jedním slovem: nepovažujete se za schopné ničeho dobrého, ani nemáte víru v sebe samé.
27. Já však v vás věřím, znám semínko, které je v každém z mých dětí, neboť jsem je stvořil, neboť jsem jim svou láskou dal život.
28. Vkládám svou naději do člověka, věřím v jeho spásu, v to, že se stane hodným a že povstane. Neboť když jsem ho stvořil, určil jsem ho, aby byl pánem na Zemi, kde měl vytvořit místo lásky a míru, a také jsem určil, že jeho duše musí v životním boji zesílit, aby zásluhami dospěla k tomu, že bude žít ve světle království dokonalosti, které vám náleží jako věčné dědictví. (326, 44-46)

Kapitola 44 – Život v božském smyslu

Nezbytná rovnováha

1. Každému je předurčeno jeho poslání prostřednictvím jeho duchovního úkolu a jeho lidského úkolu. Oba mají být v souladu a směřovat k jedinému cíli. Vpravdě, pravím vám, že nebudu hodnotit jen vaše duchovní skutky, ale také vaše hmotné skutky. Neboť v nich

objevím zásluhy, které pomohou vašemu duchu dostat se ke Mně. (171, 23)

2. Dosud vedla lidská pýcha k tomu, že člověk opomíjel duchovní stránku, a nedostatek těchto znalostí mu bránil v tom, aby byl dokonalý.

3. Dokud se člověk nenaučí udržovat své tělesné a duševní síly v harmonii, nebude schopen najít rovnováhu, která by v jeho životě měla existovat. (291, 26-27)

4. Učedníci: Ačkoli žijete na světě, můžete vést duchovní život. Neměli byste si totiž myslet, že duchovnost spočívá v odvracení se od toho, co je tělesné, ale v tom, že uvedete lidské zákony do souladu s božskými zákony.

5. Požehnaný ten, kdo studuje mé zákony a umí je s lidskými zákony sjednotit v jeden jediný, neboť bude zdravý, silný, velkorysý a šťastný. (290, 26-27)

Dobré a zhoubné radosti

6. Neříkám vám, abyste se odvrátili od svých pozemských povinností nebo od zdravých radostí srdce a smyslů. Žádám od vás pouze, abyste se zřekli toho, co otravuje vaši duši a činí vaše tělo nemocným.

7. Kdo žije v souladu se zákonem, plní to, co mu přikazuje jeho svědomí. Kdo pohrdá povolenými radostmi, aby se vrhl do zakázaných rozkoší, ptá se i ve chvílích největšího potěšení, proč není šťastný a nenachází pokoj. Neboť z rozkoše do rozkoše klesá stále hlouběji, až zahyne v propasti, aniž by nalezl skutečné uspokojení pro své srdce a svou duši.

8. Někteří musí podlehnout a vypít do poslední kapky kalich, v němž hledali potěšení, aniž by je nalezli, aby mohli uslyšet hlas Toho, který je neustále zve na hostinu věčného života. (33, 44-46)

9. Vědec bez úcty utrhne plod ze stromu vědy, aniž by nejprve naslouchal hlasu svého svědomí, v němž k němu promlouvá můj zákon, aby mu řekl, že všechny plody stromu moudrosti jsou dobré a že proto ten, kdo je trhá, smí tak činit pouze pro dobro svých bližních.

10. Příklady, které jsem uvedl, vám ukazují, proč lidstvo nezná ani lásku, ani mír toho vnitřního ráje, který by člověk měl mít navždy ve svém srdci díky své poslušnosti vůči zákonu.

11. Abych vám pomohl najít totéž, učím hříšníky, neposlušné, nevděčníky a pyšné, abych vám dal pochopit, že jste obdařeni duchem, že máte svědomí, že jste plně a zcela schopni posoudit a zhodnotit, co je dobré a co zlé, a abych vám ukázal cestu, která vás povede do ráje míru, moudrosti, nekonečné lásky, nesmrtelnosti, slávy a věčnosti. (34, 15-17)

12. Člověk ne vždy správně vykládá mé učení. Nikdy jsem vás neučil, abyste pohrdali dobrými plody, které mé zákony schvalují a povolují, nebo abyste se zdržovali jejich požívání. Učil jsem vás pouze, abyste neusilovali o zbytečné a nadbytečné věci a ještě méně je

milovali; abyste nepožívali to, co je škodlivé a nedovolené, jako plody, které jsou prospěšné pro duši i tělo. Všechno však, co je pro duši nebo srdce dovoleno a slouží k jejich blahu, jsem vám doporučil, protože je to v rámci mých zákonů. (332, 4)

13. Muselo uplynout mnoho času, než lidstvo dosáhlo duchovní zralosti. Vždy jste podléhali dvěma extrémům: jedním byl materialismus, skrze který se snažíte dosáhnout větších světských požitků; to je však ve skutečnosti škodlivé, protože to odvádí ducha od plnění jeho úkolu. Musíte se však vyvarovat i druhého extrému: umrtvování „těla“, úplného odříkání všeho, co k tomuto životu patří; neboť jsem vás poslal na tuto zemi, abyste žili jako lidé, jako lidské bytosti, a ukázal jsem vám správnou cestu, abyste žili tak, že „dáváte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží“.

14. Stvořil jsem pro vás tento svět se vší jeho krásou a dokonalostí. Dal jsem vám lidské tělo, skrze které máte rozvíjet všechny schopnosti, které jsem vám dal, abyste dosáhli dokonalosti.

15. Otec nechce, abyste se zříkali všeho dobra, které vám tento svět nabízí. Neměli byste však stavět tělo nad duši, neboť tělo je pomíjivé, ale duše patří věčnosti. (358, 7-9)

Požehnané a nešťastné bohatství

16. Jestliže je mou vůlí učinit vás vlastníky pozemských statků, udělím vám je, abyste se o ně podělili se svými potřebnými bratry a sestrami – s těmi, kteří nemají majetek ani podporu, se slabými a nemocnými. Mnozí z těch, kteří na zemi nic nevlastní, vás však mohou obdařit svými duchovními statky. (96, 27)

17. Chci, aby vše bylo vaše, ale abyste vědomě využívali to, co potřebujete; abyste uměli být duševně bohatí a mohli vlastnit mnoho hmotného, pokud toho dobře využijete a dáte tomu i onomu jeho pravou hodnotu a postavení.

18. Jak může duše nesmírně bohatého člověka ublížit sama sobě, když to, co vlastní, slouží k blahu jeho bližních? A jak může mocný člověk utrpět škodu, když se jeho duch umí při příležitosti stáhnout, aby se modlil, a je skrze svou modlitbu ve společenství se Mnou? (294, 38)

19. Neříkejte Mi: „Pane, viděl jsem chudobu mezi těmi, kdo Tě následují. U těch však, kteří si na Tebe ani nevzpomínají, ani nevyslovují Tvé jméno, vidím hojnost, radosti a požitky.“

20. Můj lid ať tyto případy nepovažuje za důkaz toho, že ten, kdo mě následuje, musí být na světě nutně chudý. Říkám vám však, že ten pokoj, který mají ti, kdo zde naslouchají a část svého života věnují konání dobra, neznají ti, kterým tak závidíte, ani by ho nemohli dosáhnout se vší svou bohatstvím.

21. Někteří umí vlastnit zároveň statky světa i duchovní statky. Jiným se ty světské nedostávají, protože zapomínají na duchovní, a zase jiní se zajímají pouze o ty světské, protože se domnívají, že božské zákony jsou nepřítelem pozemských bohatství.

22. Dobro je a zůstává dobrem, avšak ne všichni vědí, jak ho správně použít. Měli byste také vědět, že ne vše, co mnozí vlastní, jsem jim dal Já. Někteří mají to, co ode Mne obdrželi, jako odměnu, stejně jako jsou jiní, kteří vše, co vlastní, ukradli.

23. Nejlepším důkazem, který mohou lidé v životě získat o splnění svých povinností, je pokoj duše, nikoli cinkání mincí. (197, 24-27)

24. Když vám říkám: „Proste, a bude vám dáno“, prosíte Mě o pozemské věci. Ale vskutku – jak málo Mě prosíte! Proste Mě především o vše, co je pro dobro vaší duše. Neshromažďujte si poklady na zemi, neboť zde jsou zloději! Shromažďujte si poklady v Království Otcově, neboť tam bude váš majetek v bezpečí a bude sloužit štěstí a pokoji vaší duše.

25. Poklady země jsou bohatství, moc a tituly falešné velikosti. Poklady ducha jsou dobré skutky. (181, 68-69)

26. Pyšný věří, že je velký, aniž by jím byl, a ubohý je ten, kdo se spokojí s nepotřebnými bohatstvími tohoto života, aniž by objevil skutečné hodnoty srdce a ducha. Jak ubohé jsou jeho touhy, jeho chamtivost, jeho ideály! S jak málo se spokojí!

27. Kdo však umí žít, je ten, kdo se naučil dávat Bohu, co je Boží, a světu, co je světové. Ten, kdo umí čerpat sílu z lůna přírody, aniž by se stal otrokem hmoty, ten umí žít, a i když se zdá, že nic nevlastní, je pánem statků tohoto života a je na cestě k tomu, aby vlastnil poklady Božího království. (217, 19-20)

Zákon dávání

28. Kdyby lidé věřili mému slovu, nosili by Mě ve svých srdcích, měli by vždy na paměti tu větu, kterou jsem kdysi řekl zástupům, které Mě poslouchaly: „Amen, pravím vám, i kdybyste podali jen sklenici vody, nezůstane to bez odměny.“

29. Lidé však uvažují takto: když něco dají a nic za to nedostanou, raději si to, co mají, ponechají pro sebe.

30. Nyní vám říkám, že v mé spravedlnosti existuje dokonalá rovnováha, abyste se nikdy nebáli rozdávat něco z toho, co vlastníte. Vidíte ty lidi, kteří shromažďují a hromadí poklady a nikoho nenechají podílet se na svém majetku? Tito lidé v sobě nosí mrtvou duši.

31. Ti naopak, kteří se až do posledního dechu svého života věnovali úkolu dát svým bližním vše, co mají, až se v poslední hodině ocitli sami, opuštění a chudí – ti byli vždy vedeni světlem víry, které jim v dálce ukazovalo blízkost „Země zaslíbené“, kde na ně čeká má láska,

aby jim poskytla odměnu za všechna jejich díla. (128, 46-49)

32. Přistupte, abych vás vzkřísil k pravému životu a připomněl vám, že jste byli stvořeni, abyste dávali. Ale dokud nebudete vědět, co v sobě nosíte, nebude vám možné dávat tomu, kdo toho potřebuje.

33. Podívejte se, jak vše, co vás obklopuje, plní poslání dávat. Živly, hvězdy, bytosti, rostliny, květiny a ptáci – vše, od největšího až po to, co již není vnímatelné, má schopnost a určení dávat. Proč děláte výjimku, když jste nejvíce obdařeni božskou milostí milovat?

34. Jak moc ještě musíte přibrat na moudrosti, lásce, ctnosti a schopnostech, abyste byli světlem na cestě svých mladších sourozenců! Jak vysoké a krásné poslání vám váš Otec určil! (262, 50-52)

Plnění povinností a úkolů

35. V „Třetím čase“ dá mé duchovní učení duši svobodu, aby rozepnula křídla a vznesla se k Otci, aby Mu přinesla pravou úctu.

36. Avšak i člověk jako lidská bytost má Stvořiteli přinášet bohoslužbu, a tento hold spočívá v plnění jeho povinností na zemi tím, že dodržuje lidské zákony, ve svých činech projevuje morálku a dobrý úsudek a plní povinnosti jako otec, dítě, bratr, přítel, pán a služebník.

37. Kdo takto žije, bude Mě na zemi ctít a umožní, aby se jeho duše povznesla, aby Mě oslavovala. (229, 59-61)

38. Kdo se vyhýbá břemenu svého úkolu, kdo opouští správnou cestu nebo nedbá na závazky, které jeho duše vůči Mně přijala, aby místo toho přijal závazky podle svého vkusu nebo vůle, ten nebude moci mít ve svém srdci pravý mír, neboť jeho duše nikdy nebude spokojená a klidná. Jsou to ti, kteří neustále hledají rozptýlení, aby zapomněli na svou bolest a neklid, a klamou se falešnými radostmi a pomíjivými uspokojeními.

39. Nechávám je jít svou cestou, protože vím, že i když se dnes vzdalují, na Mě zapomenou a dokonce Mě popřou, brzy pochopí bezvýznamnost bohatství, titulů, radostí a poct tohoto světa, až je realita probudí z jejich snu o velikosti na zemi, až se člověk bude muset postavit duchovní pravdě, věčnosti a božské spravedlnosti, kterým nikdo nemůže uniknout.

40. Nikomu to není neznámé, neboť všichni máte ducha, který vám skrze dar tušení zjevuje skutečnost vašeho života – cestu, která je pro vás připravena, a vše, co na ní máte uskutečnit. Ale vy se chcete za každou cenu zbavit každého duchovního slibu, abyste se cítili svobodní a jako páni svého života. (318, 13-15)

41. Než byla vaše duše poslána na tuto planetu, byla jí ukázána „pole“, bylo jí řečeno, že jejím úkolem je zasévat mír, že její poselství je duchovní, a vaše duše se na to těšila a slíbila, že bude své misi věrná a poslušná.

42. Proč se nyní bojíte zasít? Proč se nyní cítíte nehodni nebo neschopni vykonat práci, která vaši duši tak potěšila, když jí byla svěřena? Protože jste dopustili, aby vám vášně stály v cestě a bránily tak duši v průchodu, přičemž se snažíte její nerozhodnost ospravedlnit dětinskými výmluvami.
43. Nevracejte se s prázdnýma rukama do „údolí“, odkud jste přišli. Vím, že vaše utrpení by pak bylo velmi velké. (269, 32-34)
44. Každému je přidělen určitý počet duší, které má vést nebo o ně pečovat, a tento úkol nekončí fyzickou smrtí. Duše nadále zasévá, pěstuje a sklízí, v duchovním světě stejně jako na Zemi.
45. Větší duše vedou ty menší a ty zase jiné s ještě nižším stupněm vývoje, zatímco Pán je ten, kdo je všechny vede ke svému stádu.
46. Když jsem vám nyní řekl, že větší duše vedou ty menší, nechci tím říci, že tyto duše byly velké od počátku a že ty druhé musí být vždy malé ve srovnání se svými sourozenci. Ti, kteří jsou nyní velcí, jsou takoví proto, že se vyvinuli a rozvinuli při plnění vznešeného úkolu milovat, sloužit a pomáhat těm, kteří ještě nedosáhli tohoto stupně duševního vývoje, kteří jsou ještě slabí — těm, kteří zbloudili, a těm, kteří trpí.
47. Ti, kteří jsou dnes ještě malí, budou zítra velcí díky své vytrvalosti (131, 19-21)

Kapitola 45 – Předurčení, smysl a naplnění života

Boží prozřetelnost a předurčení v lidském osudu

1. Nyní je čas světla, v němž člověk, kromě toho, že uvěří, pochopí, zdůvodní a pocítí mou pravdu.
2. Účelem mého učení je přesvědčit všechny, že nikdo nepřišel na tento svět bez pádného důvodu, že tímto důvodem je božská láska a že předurčením všech lidí je naplnit misi lásky.
3. Od počátku si lidé kladli otázky: „Kdo jsem? Komu vděčím za život? Proč existuji? Proč jsem sem přišel a kam směřuji?“
4. Na část svých nejistot a nedostatku poznání našli odpověď v mých vysvětleních a ve svých úvahách o tom, co jsem vám v průběhu času zjevil.
5. Ale někteří již věří, že vědí vše; avšak říkám vám, že se nacházejí ve velkém omylu, neboť to, co je uchováno v knize Boží moudrosti, nemohou lidé odhalit, dokud jim to není zjeveno; a v této knize Boží moudrosti je obsaženo mnoho, její obsah je nekonečný. (261, 4-6)
6. Osud má milosrdenství, které do něj vložil Bůh. Osud lidí je plný božské dobroty.
7. Často tuto dobrotu nenacházíte, protože nevíte, jak ji hledat.
8. Pokud si v rámci osudu, který jsem pro každou duši předurčil, razíte tvrdou a hořkou cestu, snažím

se ji zmírnit, ale nikdy nezvyšovat její hořkost.

9. Lidé se na světě navzájem potřebují, nikdo není nadbytečný a nikdo není nedostatečný. Všechny životy jsou pro sebe navzájem nezbytné k doplnění a harmonii své existence.

10. Chudí potřebují bohaté a ti zase chudé. Zlí potřebují dobré a ti zase zlé. Nevědomí potřebují vědoucí a vědoucí potřebují nevědomé. Malí potřebují starší a ti zase potřebují děti.

11. Každý z vás je díky Boží moudrosti v tomto světě umístěn na své místo a je blízko tomu, u koho má být. Každému člověku je přidělen kruh, ve kterém má žít a ve kterém jsou vtělené i nehmotné duše, s nimiž má žít.

12. Tak se každý na své cestě postupně setkáváte se všemi, jejichž úkolem je učit vás lásce, která vás povznáší; od jiných budete trpět bolestí, která vás očistí. Někteří vám přinesou utrpení, protože to potřebujete, zatímco jiní vám darují svou lásku, aby vyrovnali vaši hořkost; všichni však mají pro vás poselství, poučení, které musíte pochopit a využít.

13. Nezapomeňte, že každá vtělená i nevtělená duše, která jakýmkoli způsobem kříží vaši životní cestu, vám pomáhá ve vašem osudu.

14. Kolik světelných duší jsem pro vás poslal na svět, a vy jste se nezastavili, abyste požehnali mé lásce k vám!

15. Mnohým duším, které jsem k vám poslal, jste nevěnovali pozornost, aniž byste si uvědomili, že byly součástí vašeho osudu; avšak protože jste je neuměli přijmout, zůstali jste s prázdnýma rukama a později jste museli ronit slzy lítosti.

16. Lidstvo, tvým posláním je být v souladu se vším stvořeným. Tato harmonie, o které k vám mluvím, je největším ze všech zákonů, neboť v ní najdete dokonalé společenství s Bohem a jeho díly. (11, 10-16, 22-25)

17. Kdo popírá své poslání, odmítá čestný titul „dítě mé Božskosti“. Pokud nevěří v mou existenci, nemůže mít víru v mou lásku.

18. Jestliže byl pro některé tento život nesmírně hořký a plný utrpení, vězte, že tento život není jediný, že se jen zdá být dlouhý a že v osudu každého stvoření se skrývá tajemství, do kterého mohu proniknout pouze Já. (54, 8–9)

19. Existence člověka na Zemi je jen okamžikem ve věčnosti, závanem života, který člověka na chvíli oživuje a se hned zase vzdaluje, aby se později vrátil a vdechl život novému tělu. (12, 4)

20. Každému je předurčeno, co mu má být během jeho životní cesty dáno. Zatímco jedni to v pravý čas přijímají a využívají, jiní to promarňují a někteří se ani nedokázali připravit na to, aby to přijali. Až když se však vrátili do duchovního světa, uvědomili si vše, co pro ně bylo určeno a co

nedokázali ani získat, ani si zasloužit. (57, 31)

21. Nikdo se nenarodil náhodou, nikdo nebyl stvořen bezúčelně. Pochopte Mě a poznáte, že nikdo není na své životní cestě svobodný, že existuje zákon, který řídí a vládne všem osudům. (110, 29)

22. Člověk věří, že jedná podle své vůle, věří, že je prost jakéhokoli vyššího vlivu, a nakonec se považuje za nezávislého a za tvůrce svého vlastního osudu, aniž by tušil, že přijde hodina, kdy všichni pochopí, že to byla má vůle, která se na nich naplňovala. (79, 40)

23. Vydělejte si dobrou odměnu tím, že pro své bližní pěstujete dobré ovoce. Připravte se na nadcházející časy, neboť před mým odchodem mezi vámi ještě dojde k sváru, protože na vás všechny dolehne pokušení. Musíte být bdělí. Modlete se a uvádějte mé učení do praxe. Vpravdě vám říkám, že tyto krátké časové úseky, které věnujete konání dobra, budou mít své blahodárné účinky ještě v mnoha generacích, které přijdou po vás. Nikdo nebyl schopen ani nikdy nebude schopen sám určovat svůj osud; to náleží pouze Mně. Důvěřujte mé vůli a projdete životní cestou až do konce bez větších obtíží.

24. Pochopte správně, když vám říkám, že se žádný list na stromě nepohne bez mé vůle; pak budete vědět, kdy jsem to já, kdo vás zkouší, a kdy vyprazdňujete svůj kalich utrpení – abyste mě poté obviňovali. Pak se stanete soudci a ze mě uděláte obžalovaného.

25. Uvědomte si své omyly a napravte je. Naučte se odpouštět chyby svých bližních, a pokud je nemůžete napravit, přinejmenším je zahalte rouškou shovívavosti. (64, 43-44)

26. Nebuďte fatalisté, kteří se utvrzují v přesvědčení, že váš osud přesně odpovídá tomu, co Bůh položil na vaši životní cestu, a že když trpíte, je to proto, že to bylo napsáno, a když se radujete, je to proto, že to bylo rovněž napsáno. Přesvědčil jsem vás, že sklidíte to, co jste zaseli.

27. Ale nyní dobře poslouchejte: v některých případech sklidíte úrodu okamžitě, a v jiných případech budete muset vstoupit do nového života, abyste mohli své semeno posekat a sklidit. Dobře přemýšlejte o tom, co jsem vám právě řekl, a odstraníte mnoho špatných soudů o mé spravedlnosti a mnoho nejasností. (195, 53)

Ve škole života

28. Lidé jsou jako děti, které nepřemýšlejí o důsledcích svých činů, a proto nechápou, že kamen, o který na své cestě zakopnou, je pouze překážkou, kterou Mistr postavil, aby zastavil jejich bezhlavý běh nebo aby jim ušetřil špatné rozhodnutí.

29. Chci, abyste se od nynějška chovali jako dospělí, abyste zvažovali svá díla, své činy, abyste vážili svá slova. To je cesta, jak vnést

do svého života moudrost a spravedlnost. Kromě toho byste měli přemýšlet o tom, že život je pro duši nezměrnou a neustálou zkouškou.

30. Na mé cestě nikdo nezahyne, a ačkoli existují situace, kdy člověk, přemožen břemenem kříže, padne, vyšší síla ho opět zvedne a povzbudí. Tato síla pramení z víry. (167, 55-57)

31. Na pochopení, které lidé získávají z těchto poučení a poslušností zákonům, jimiž je řízen vesmír, závisí jejich štěstí, o němž jedni myslí, že na zemi neexistuje, a jiní, že ho mám v hojnosti jen já sám, které se však velmi dobře projevuje v pokoji vaší duše.

32. Nyní víš, ó milovaný lide, že tvé štěstí spočívá v tobě samém, abys učil lidi, že v jádru jejich bytosti, kde podle jejich názoru existuje pouze hořkost, nenávist a zášť, lítost a slzy, existuje světlo, které nic nemůže uhasit, a to je světlo Ducha. (178, 6-7)

33. Vaše duchovní minulost není známá vašemu „tělu“. Nechávám ji vtisknutou ve vaší duši, aby byla jako otevřená kniha a byla vám zjevena skrze Ducha a schopnost tušení. To je má spravedlnost, která – místo aby vás odsoudila – vám dává příležitost napravit prohřešek nebo opravit omyl.

34. Kdyby byla minulost z vaší duše vymazána, museli byste znovu procházet již minulými zkouškami; avšak pokud naslouchátе hlasu své zkušenosti a necháte se osvětlit tímto světlem, uvidíte svou cestu jasněji a obzor zářivěji. (84, 46)

Smysl a hodnota lidského života

35. Vězte, že přirozeným stavem člověka je dobrota, duševní mír a harmonie se vším, co ho obklopuje. Kdo v životě vytrvá v praktikování těchto ctností, kráčí po pravé cestě, která ho dovede k poznání Boha.

36. Avšak pokud se od této cesty odchýlíte a zapomenete na zákon, který má řídit vaše činy, budete muset se slzami v očích napravovat okamžiky, které jste prožili daleko od cesty duševního povznesení, což je přirozený stav, v němž by člověk měl vždy setrvat. (20, 20)

37. Mnoho lidí si tak zvyklo na svět hříchů a utrpení, v němž žijete, že si myslí, že tento život je tím nejpřirozenějším, že Země je předurčena k tomu, aby byla údolím slz, a že nikdy nebude schopna poskytnout mír, soulad a duchovní pokrok.

38. Ti lidé, kteří tak smýšlejí, jsou uvězněni ve spánku nevědomosti. Mýlí se ten, kdo si myslí, že tento svět byl Mnou určen k údolí slz a pokání. Eden, který jsem lidem nabídl, může a má se vrátit, neboť vše, co jsem stvořil, je život a láska.

39. Mýlí se tedy ten, kdo tvrdí, že svět byl Bohem určen jako místo lidského utrpení. Místo toho by měli říci, že oni sami jej odsoudili k poslání soudu, zatímco ve skutečnosti byl stvořen k radosti a osvěžení duší, které se staly lidmi.

40. Nikdo nebyl předurčen k hříchu, ačkoli vše bylo předvídáno, aby byl člověk zachráněn ze svých pádů.
41. Člověk nechtěl prostřednictvím lásky duchovně růst, ani nechtěl být moudrý tím, že by plnil můj zákon; a zapomněl, že má spravedlnost, které se vždy snažil vyhnout, ho chrání, protože má spravedlnost pramení z dokonalé lásky. (169, 10-13)
42. Když budete zkoumat mé slovo, pochopíte, že záměrem Otce, když vás poslal na svět, abyste prošli jeho cestami plnými nebezpečí a pokušení, nebylo to, abyste se na nich ztratili. Neboť byly předem tak uspořádány, abyste na nich získali lekce nezbytné pro rozvoj duše, abyste získali zkušenosti, které vám chyběly, a nakonec abyste se ke Mně mohli vrátit plni světla.
43. Když váš duch vzešel ze Mne, byl jako jiskra, kterou větry musely proměnit v plamen, aby se při návratu ke Mně vaše světlo sjednotilo se světlem Božství.
44. Mluvím k vám z vrcholu Nové hory. Tam na vás čekám a vpravdě vám říkám: V den vašeho příchodu bude v tomto království slavnost.
45. Přicházíte tam cestou bolesti a přitom očistíte své prohřešky – cestou, kterou jsem nenakreslil Já, ale kterou stvořil člověk. Touto stezkou jste nechali projít i Mě. Od té doby je však cesta oběti a bolesti oslavená Mou krví. (180, 64-65)
46. Člověk nakonec pochopí, že ani jeho království není z tohoto světa, že jeho tělo nebo jeho lidský plášť je pouze nástrojem, jehož smysly jeho duch vnímá tento svět zkoušek a nápravy. Nakonec pozná, že tento život je pouze velkolepou lekcí, která je ilustrována nádhernými postavami a obrazy, aby žáci, tedy všichni lidé, mohli lépe pochopit lekce, které jim život dává, díky nimž, pokud je dokážou správně zhodnotit, dosáhnou vývoje své duše a pochopí smysl boje, který je posiluje — bolest, která je zoceluje, útrapy, které je zušlechťují, poznání, které osvícuje, a lásku, která povznáší.
47. Kdyby toto bytí bylo jediným – vskutku, pravím vám, již dávno bych z něj odstranil bolest, neboť by bylo nespravedlivé, kdybyste přišli na tento svět jen proto, abyste vypili kalich utrpení. Avšak ti, kdo dnes trpí a pláčí, činí tak proto, že dříve hýřili a užívali si. Ale tato bolest je očistí a učiní je hodnými vzestupu a radosti v čistší podobě v Pánových příbytcích. (194, 34-35)
48. Zkouška, kterou život člověka přináší, je tak těžká, že je nutné ji zmírnit všemi těmi duševními a tělesnými radostmi, které člověku činí břemeno jeho kříže snesitelnějším a snazším.
49. Žehnám všem těm, kteří v teple svého domova nacházejí největší radosti svého bytí a kteří se snaží z lásky rodičů k dětem, z lásky dětí k rodičům a z lásky sourozenců mezi sebou učinit službu Bohu. Neboť ta jednota, ta harmonie a ten mír se podobají harmonii, která existuje

mezi Všeobecným Otcem a jeho duchovní rodinou.
50. V těchto domovech září světlo duše, přebývá mír mého království, a když přicházejí utrpení, snáší se snáze a chvíle zkoušek jsou méně hořké.
51. Ještě záslužněji jednají ti, kdo v tom hledají uspokojení, že je poskytují druhým, a kteří se radují ze zdravé radosti svých bližních. Tito jsou apoštoly radosti a plní velké poslání.
52. Amen, pravím vám, kdybyste uměli hledat okamžiky uspokojení a radosti a zachovávat si chvíle vnitřního pokoje, měli byste je po všechny dny svého pozemského života. K tomu však musíte nejprve povznést svou duši a učinit své city a způsob uvažování o životě velkorysejšími.
53. Toto poselství, které vám posílám skrze své slovo, je naplněno světlem, které osvětlí vaši cestu a dá vaší bytosti vzestupný vývoj, který vás naučí žít v míru a zdravě si užívat všeho, čím jsem požehnal vaši existenci.
54. Toto lidstvo musí ještě velmi bojovat, aby překonalo stíny bolesti a svou náklonnost k falešným radovánkám a klamným uspokojením. Bude muset bojovat proti svému náboženskému fanatismu, který mu brání poznat pravdu; bude muset bojovat proti fatalismu, který ji nutí věřit, že vše směřuje k definitivnímu zničení, z něhož se nikdo nemůže zachránit, a bude muset bojovat proti svému materialismu, který ji nutí hledat pouze pomíjivá potěšení — smyslové radosti, které uvrhují duši do propasti neřestí, bolesti, zoufalství a temnoty.
55. Dávám vám své světlo, abyste opustili stíny a na této planetě, kterou jste proměnili v údolí slz, konečně objevili pravé radosti duše a srdce, vedle nichž jsou všechny ostatní radosti malé a bezvýznamné. (303, 28-33)

X Materialismus a spiritualismus

Kapitola 46 – Zbloudilý, materialistický člověk

Duševní lenost, nevědomost a pýcha člověka

1. Konečným účelem stvoření tohoto světa je člověk; pro jeho potěšení jsem přidal ostatní bytosti a přírodní síly, aby je mohl využívat ke svému zachování a osvěžení.
2. Kdyby Mne miloval a poznal od nejranějších dob, od svého duchovního dětství, patřil by dnes do světa velkých duchů, v němž by neexistovala ani nevědomost, ani rozdíly, kde byste byli všichni rovni ve znání a ve zušlechťování svých citů.
3. Jak pomalu se však člověk vyvíjí! Kolik časových úseků uplynulo od doby, kdy žije na Zemi, a stále se mu

nepodařilo pochopit svůj duchovní úkol a své skutečné poslání. Nedokázal v sobě objevit svou duchovní duši, která neumírá, protože má věčný život; nepochopil, jak s ní žít v harmonii, ani neuznal její práva, a tato, zbavená své svobody, nerozvinula své dary a zastavila se. (15, 24)

4. Člověk – když se odvrátil od plnění mého zákona – vytvořil různé myšlenky, teorie, náboženství a doktríny, které rozdělují a matou lidstvo a vážou duši k hmotě a brání jí ve svobodném vzestupu. Avšak světlo mého Svatého Ducha osvěcuje všechny lidi a ukazuje jim cestu pravého života, na níž je pouze jeden vůdce, jímž je svědomí. (46, 44)

5. Materialista miluje pouze lidský život. Jelikož však poznává, že vše v něm je pomíjivé, snaží se jej žít intenzivně.

6. Když se pak jeho plány nebo přání nenaplní nebo ho nějakým způsobem postihne bolest, zoufá si a rouhá se; vyzývá osud a obviňuje ho z toho, že nedostává požehnání, na která si myslí, že má nárok.

7. Jsou to slabé duše v nezdolných tělech, jsou to morálně nezralé bytosti, které jsou zkoušeny mnoha způsoby, aby pochopily, jak mylné je jejich hodnocení, které ve své materializaci přisuzují činům malé zásluhy.

8. Jak rádi by materializovaní změnili svůj osud! Jak moc touží po tom, aby vše probíhalo podle jejich představ a vůle. (258, 48-50)

9. Nyní můžete pochopit, že když jsem se lidem vždy zjevoval v moudrosti, dělo se tak proto, abych osvobodil duše uvězněné omezenými rozumovými schopnostmi.

10. I v této době stále existují lidé s omezeným rozumem bez inspirace. Zatímco by lidé již měli mít jasný a díky svému vývoji otevřený rozum, mnozí stále myslí a žijí jako v primitivních dobách.

11. Jiní dosáhli velkého pokroku ve vědě a uzavírají se do své marnivosti a egoismu v domnění, že dosáhli vrcholu poznání. Zastavili se však na cestě ke svému duchovnímu pokroku. (180, 32-33)

12. Kdyby člověk žil vědomě s ohledem na vyšší život, který nad ním existuje a vibruje, a kdyby uměl dotazovat svého ducha – kolik nepříjemností by si ušetřil, před kolika propastmi by se zachránil. Ale po celý svůj život žádá o radu ty, kteří nemají řešení pro jeho pochybnosti a nejistoty: vědce, kteří pronikli do hmotné přírody, ale neznají duchovní život, protože duše v nich upadla do letargie.

13. Duše člověka se musí probudit, aby našla sama sebe, aby objevila všechny schopnosti, které jí byly svěřeny, aby ji podporovaly v jejím boji.

14. Dnes je člověk jako malý suchý list, který spadl ze stromu života a je hračkou větrů, podléhá tisícům proměn, je slabý vůči přírodním silám, křehký a ubohý tváří v tvář smrti, zatímco by měl být pánem

země jako kníže, které jsem vyslal, aby se ve světě zdokonalilo. (278, 4-6)

15. Nastal čas soudu, kdy se jedněch zeptám: Proč jste Mě zapřeli? A druhých: Proč jste Mě pronásledovali? Má ten, kdo nebyl schopen proniknout do sebe sama, právo popírat existenci Mého království? Jestliže neznáte Mou pravdu, jestliže ji neumíte najít, neznamená to, že neexistuje. Pokud si myslíte, že existuje pouze to, co dokážete pochopit, pak vám říkám, že mnoho věcí ještě nevíte a vaše pýcha je velmi velká.

16. Amen, pravím vám, kdo popírá Boha a jeho království, popřel sám sebe. Kdo chce čerpat sílu ze sebe samého, považuje se za nezávislého a chová v sobě pýchu, že může být veliký, aniž by potřeboval Boha, ten se v tomto světě nedostane příliš daleko, brzy zbloudí a jeho utrpení bude velmi bolestné.

17. Kde jsou ti skutečně moudří?

18. Moudrost znamená cítit mou přítomnost. Moudrost znamená nechat se vést mým světlem a plnit mou vůli. Moudrost je pochopit zákon, moudrost je milovat. (282,19-22)

19. Dnes je vaše duchovní nevědomost tak velká, že když myslíte na ty, kteří odešli do záhrobí, říkáte: „Chudák, zemřel a musel všechno opustit a odešel navždy.“

20. Kdybyste věděli, s jakým soucitem se na vás ty bytosti dívají z duchovního světa, když vás tak slyší mluvit. Soucit je to, co k vám cítí tváří v tvář vaší nevědomosti! Neboť kdybyste je mohli vidět, byť jen na okamžik, byli byste bez slov a ohromeni tváří v tvář pravdě! (272, 46-47)

21. Přikládali jste hmotným hodnotám větší význam, než jaký mají, o duchovním však nechcete nic vědět, a vaše láska ke světu se stala tak velkou, že se dokonce snažíte co nejvíce popírat vše, co se týká duchovna, protože se domníváte, že toto poznání je v rozporu s vaším pokrokem na Zemi.

22. Říkám vám, že poznání duchovního nebrání pokroku člověka, ani co se týče morálky, ani co se týče vědy. Naopak, toto světlo odhaluje člověku nekonečné bohatství poznatků, které jsou jeho vědě v současné době ještě neznámé.

23. Dokud se člověk bude bránit stoupat po žebříku duchovního růstu, nebude se moci přiblížit ke skutečné slávě, která mu zde, v náručí jeho Otce, přinese nejvyšší štěstí – být Božím dítětem – důstojným dítětem mého Ducha, díky své lásce, svému povznesení a svému poznání. (331, 27–29)

Nedostatek ochoty k odříkání, úsilí a zodpovědnosti

24. Kdyby lidstvo tak tvrdohlavě nelpělo na své nevědomosti, byla by jeho existence na zemi jiná. Lidé se však vzpírají mým přikázáním, proklínají své určení a místo toho, aby se mnou spolupracovali na mém

díle, hledají způsob, jak obejít mé zákony, aby prosadili svou vůli.

25. Také vám říkám: Kdyby lidé pečlivě sledovali každý svůj čin, všimli by si, jak se proti Mně bouří na každém kroku.

26. Když nechám své požehnání hojně proudit na lidi, stanou se sobeckými; když jim dovolím užívat si radosti života, stanou se zhýralými; když zkouším jejich sílu, abych posílil jejich duše, bouří se; když dopustím, aby se kalich utrpení dotkl jejich rtů, abych je očistil, proklínají život a cítí, jak jejich víra mizí; když jim na ramena vložím břemeno velké rodiny, zoufají si, a když vezmu jednoho z jejich příbuzných ze země, obviňují Mě z nespravedlnosti.

27. Nikdy nejste spokojeni, nikdy neslyším, že byste ve svých zkouškách velebili mé jméno, ani nezažívám, že byste se pokoušeli spolupracovat na mém stvořitelském díle. (117, 55-57)

28. Vložil jsem do člověka velikost, ale ne tu, o kterou usiluje na zemi. Velikost, o které mluvím, je obětavost, láska, pokora, milosrdenství. Člověk neustále utíká před těmito ctnostmi, čímž se odvrací od své skutečné velikosti a důstojnosti, kterou mu Otec jako svému dítěti udělil.

29. Utíkáte před pokorou, protože věříte, že znamená ubohost. Utíkáte před zkouškami, protože vás strach z utrpení děsí, aniž byste chápali, že osvobozují vaši duši. Utíkáte také před duchovnem, protože si myslíte, že je ztrátou času ponořovat se do tohoto poznání, přičemž nechápete, že pohrdáte světlem vyšším než jakákoli lidská věda.

30. Proto jsem vám řekl, že je mnoho těch, kteří mě nemilují, ačkoli tvrdí, že mě milují, a nemají víru, ačkoli tvrdí, že věří v mě, v Je a. Zašli tak daleko, že mi řekli, že jsou připraveni mě následovat, ale chtějí mě následovat bez kříže. Já jsem jim však řekl, že každý, kdo mě chce následovat, ať vezme svůj kříž a následuje mě. Každý, kdo s láskou přijme svůj kříž, dosáhne vrcholu hory, kde vydechne svůj poslední dech na této zemi, aby vstal k věčnému životu. (80, 37-39)

31. Místo aby odstranili bídu, která je všude obklopuje, snaží se dnes lidé z ní vytěžit co největší prospěch pro sebe.

32. Proč se lidé nevyvinuli vzhůru v touze po ideálu, který by jim zprostředkoval čistší city a úsilí, hodnější ducha? Protože nechtěli hledět za to, co je viditelné jejich smrtelným očím, to znamená za jejich strádání, pozemské radosti a materialistickou vědu.

33. Čas, který jim byl na světě určen, využili a strávili tím, že si opatřili co nejvíce bohatství a radostí — v domnění, že když skončí život těla, je pro ně vše u konce.

34. Místo aby se člověk vyvíjel vzhůru a považoval se za dítě Boží, klesá ve své nevědomé pýše na úroveň nižší bytosti, a když k němu jeho duch promlouvá o Božství a duchovním životě, zmocní se ho

strach z Boží spravedlnosti a on dává přednost tomu, aby tento vnitřní hlas umlčel a „neplýtval“ žádnou myšlenkou na tato varování.

35. Nepřemýšlel ani o své vlastní existenci, ani o svém duševním a tělesném stavu. Jak by to mohlo být jinak, než že je prach a bída, dokud takto žije a myslí? (207, 18)

36. Mé učení, které je ve všech dobách výkladem Zákona, přichází k vám jako cesta ke světlu, jako bezpečná brána pro ducha. Přesto si lidé při uplatňování svobodné vůle, která jim byla dána, a v touze následovat cestu pro svůj život, vždy zvolili tu snadnou cestu materializace. Někteří přitom zcela přehlédli volání svědomí, které vždy směřuje k duchovnu; a jiní vytvořili kulty a obřady, aby věřili, že kráčí pevným krokem po duchovní cestě, zatímco ve skutečnosti jsou stejně sobecký jako ti, kteří mé jméno a mé slovo ze svého života vyhnali. (213, 51)

37. Cesta je připravena a dveře jsou otevřené pro každého, kdo ke Mně chce přijít.

38. Cesta je úzká, to už dávno víte. Nikomu není neznámé, že můj zákon a mé učení jsou nanejvýš čisté a neústupné, aby nikdo neuvažoval o tom, že by je změnil podle svého pohodlí nebo své vůle.

39. Široká cesta a dokořán otevřená brána nejsou tím, co vede vaši duši ke světlu, k míru a k nesmrtelnosti. Široká cesta je cestou bezuzdnosti, neposlušnosti, pýchy a materialismu — cestou, kterou většina lidí následuje ve snaze uniknout své duchovní odpovědnosti a vnitřnímu soudu svého svědomí.

40. Tato cesta nemůže být nekonečná, protože není ani pravdivá, ani dokonalá. Protože je tato cesta, jako vše lidské, omezená, člověk jednoho dne dojde na její konec, kde se zastaví, aby se zděšeně sklonil nad propastí, kterou představuje konec cesty. Pak v srdcích těch, kteří se již dávno odchýlili od pravé cesty, vypukne chaos.

41. V některých vzklíčí lítost, díky níž naleznou dostatek světla, aby se zachránili, v jiných nastane zděšení tváří v tvář konci, který budou považovat za nespravedlivý a nelogický, a další budou rouhat se Bohu a bouřit se. Avšak vpravdě, pravím vám, toto bude počátkem návratu ke světlu. (333, 64-68)

Duševní utrpení člověka

42. Já jsem se nemýlil v tom, co jsem stvořil; člověk však zbloudil z předurčené cesty a života; brzy se však ke Mně vrátí jako „ztracený syn“, který promrhal celé své dědictví.

43. Svou vědou stvořil nový svět, falešné království. Vytvořil zákony, postavil si trůn a vybavil se žezlem a korunou. Jak pomíjivá a klamná je však jeho sláva: stačí slabý závan mé spravedlnosti a jeho základy se otřesou a celé jeho království se rozpadne. Říše míru, spravedlnosti a lásky, kterou však nedokázal získat, je lidskému srdci vzdálená.

44. Potěšení a uspokojení, které jim přináší lidské dílo, jsou pouze zdánlivé. V jejich srdcích hlodá bolest, neklid a zklamání, které se skrývají za maskou úsměvu.

45. To se stalo z lidského života, a pokud jde o život duše a zákony, které ji řídí, ty byly zkresleny, protože se zapomnělo, že existují také síly a prvky, které duši oživují a s nimiž musí člověk zůstat v kontaktu, aby odolal zkouškám a pokušením a překonal na své cestě vzestupu k dokonalosti všechny překážky a protivenství.

46. Světlo, které z nekonečna dopadá na každou duši, nepochází ze Slunce; síla, kterou duše přijímá z oného světa, není výtokem Země; pramen lásky, pravdy a zdraví, který uhasí žízeň duše po poznání , není voda vašich moří ani vašich pramenů; atmosféra, která vás obklopuje, není pouze hmotná, je to proud, dech a inspirace, které lidská duše přijímá přímo od Stvořitele všech věcí, od Toho, který stvořil život a vládne mu svými dokonalými a neměnnými zákony.

47. Kdyby člověk vynaložil trochu dobré vůle, aby se vrátil na cestu pravdy, okamžitě by pocítil pohlazení míru jako pobídku. Ale kdykoli se duše pod vlivem hmoty zhmotní, podlehne jejím spárům a místo toho, aby byla pánem tohoto života, kormidelníkem, který řídí svou loď, stane se otrokem lidských slabostí a sklonů a ztroskotá v bouřích.

48. Již jsem vám řekl, že duše přichází před tělem, stejně jako tělo před oděvem. Tělo, které máte, je pouze dočasným oděvem duše. (80, 49-53)

49. Ach, kdyby jen všichni lidé chtěli spatřit vycházející světlo této epochy – kolik naděje by bylo v jejich srdcích! Ale oni spí. Neumí ani přijmout světlo, které jim každý den posílá královské nebeské těleso – to světlo, které je jako odraz světla vyzařovaného Stvořitelem.

50. Hladí vás a probouzí k každodennímu boji o přežití, aniž by lidé, necitliví k krásám stvoření, na okamžik zastavili, aby Mi poděkovali. Sláva by mohla kolem nich pominout, aniž by si toho všimli, neboť vždy se probouzejí plni starostí a zapomínají se modlit, aby ve Mně hledali duchovní sílu.

51. Stejně tak nehledají sílu pro své tělo v pramenech přírody. Všichni spěšně pobíhají sem a tam a namáhají se, aniž by věděli proč, vydávají se na cestu, aniž by měli před očima jasný cíl. Právě v tomto bezcitném a nesmyslném boji o přežití zhmotnili své duše a nechali je, aby se staly sobeckými.

52. Když jsou pak zapomenuty zákony Ducha, které jsou světlem života, lidé se ničí, zabíjejí se a vyrvávají si chléb, aniž by naslouchali hlasu svědomí, bez ohledu na druhé, bez zastavení, aby se zamysleli. 53. Kdyby se jich však někdo zeptal, jak hodnotí svůj současný život, okamžitě by odpověděli, že v minulosti nikdy

nesvítilo v lidském životě tolik světla jako nyní a že věda jim nikdy neodhalila tolik tajemství. Museli by to však říkat s maskou štěstí na tváři, neboť ve svých srdcích by skrývali veškeré své duševní utrpení a bídnost. (104, 33-34)

54. Poslal jsem duši, aby se vtělila na Zemi a stala se člověkem, aby byla knížetem a pánem všeho, co na ní existuje, a ne aby byla otrokem a obětí, ani trpícím, jak ji ve skutečnosti vidím. Člověk je otrokem svých potřeb, svých vášní, svých neřestí a své nevědomosti.

55. Je obětí utrpení, omylů a ran osudu, které mu na jeho cestě po Zemi přináší jeho nedostatek duchovního povznesení. Je v nouzi, protože v nevědomosti o dědictví, které mu v životě náleží, neví, co má, a chová se, jako by nic neměl.

56. Toto lidstvo se musí nejprve probudit, aby začalo studovat v knize duchovního života, a pak brzy, díky předávání tohoto světa idejí z generace na generaci, vyjde na světlo to požehnané semeno, v němž se naplní mé slovo.

57. Řekl jsem vám, že toto lidstvo jednoho dne dosáhne duchovnosti a bude umět žít v harmonii se vším stvořeným a že duše, rozum a srdce budou kráčet v souladu. (305, 9-11)

Nesprávné pozemské chování a jeho důsledky

58. Když vidím lidi zapletené do válek, jak se zabíjejí kvůli vlastnictví pokladů světa, nemohu se ubránit tomu, abych je stále znovu přirovnával k malým dětem, které se hádají o věci, které nemají žádnou hodnotu. Děti jsou stále ještě lidé, kteří se perou kvůli troše moci nebo troše zlata. Co znamenají tyto statky vedle ctností, které v sobě sjednocují jiní lidé?

59. Člověk, který rozděluje národy tím, že zasévá nenávist do srdcí, se nedá srovnat s tím, kdo zasvětil svůj život úkolu zasévat semeno všeobjímajícího bratrství. Ten, kdo způsobuje utrpení svým bližním, se nedá srovnat s tím, kdo zasvětil svůj život úkolu zmírňovat utrpení svých bližních.

60. Každý člověk sní o trůnu na zemi, ačkoli lidstvo od počátku zažilo, jak málo má trůn ve světě cenu.

61. Slíbil jsem vám místo v mém království, ale jen velmi málo lidí ho přijalo, a to proto, že lidé nechtějí pochopit, že i ten nejnižší poddaný krále nebeských říší je větší než nejmocnější monarcha na zemi.

62. Lidé jsou ještě malými dětmi; avšak velké utrpení, které je čeká, jim v tak krátké době přinese tolik zážitků, že z tohoto dětství brzy dospějí k zralosti a pak – obdařeni plodem zkušenosti – zvolají: „Ježíš, náš Otec, měl pravdu, pojďme k Němu.“ (111, 3-7)

63. Lidé usilují o nesmrtelnost ve světě a snaží se ji dosáhnout hmotnými skutky, protože pozemská sláva – i když je pomíjivá – jim svítí do očí a zapomínají na slávu ducha, protože pochybují o existenci toho života. Je to

nedostatek víry a absence duchovnosti, které před oči lidí položily závoj skepse. (128, 45)

64. Vývoj člověka, jeho pokrok, jeho věda a jeho civilizace nikdy neměly za cíl vzestup duchovní duše, která je tím nejvyšším a nejvznešenějším, co v člověku existuje. Jeho úsilí, jeho ambice, jeho touhy a starosti měly svůj cíl vždy v tomto světě. Zde hledal poznání, zde hromadil poklady, zde si obstaral radosti, pocty, odměny, mocenské pozice a vyznamenání, zde chtěl najít svou slávu.

65. Proto vám říkám: Zatímco příroda postupuje krok za krokem, aniž by se zastavila ve svém zákoně neustálého vývoje směrem k zušlechtění, k dokonalosti, člověk zaostává, nepostupuje vpřed; a odtud pocházejí jeho osudové rány na zemi, odtud pocházejí zkoušky, překážky a rány, s nimiž se setkává na své životní cestě. (277, 42)

66. Chci sice, abyste měli touhy, abyste byli snaživí, abyste snili o tom, že budete velcí, silní a moudří, ale ve věčných duchovních hodnotách.

67. Neboť k dosažení těchto hodnot jsou zapotřebí všechny ctnosti, jako je milosrdenství, pokora, odpuštění, trpělivost, velkorysost, jedním slovem: láska. A všechny ctnosti povznášejí, očišťují a zdokonalují duši.

68. V tomto ubohém světě, v tomto pomíjivém příbytku musel být člověk – aby byl velký, mocný, bohatý nebo učený – sobecký, falešný, mstivý, krutý, lhostejný, nelidský a pyšný, a to vše ho muselo uvést do krajního protikladu k tomu, co je pravda, láska, mír, pravá moudrost a spravedlnost. (288, 32)

69. Když člověk duchovně objeví sám sebe, pak v sobě cítí přítomnost svého Otce. Avšak pokud neví, kdo je, ani odkud pochází, cítí Mě jako vzdáleného, cizího, nedosažitelného, nebo zůstává lhostejný.

70. Pouze probuzená duše může proniknout do říše pravdy. Pouze svou vědou ji člověk nebude schopen poznat.

71. Vidím, že lidé usilují o vědění, slávu, sílu, bohatství a moc, a nabízím jim prostředky, jak toho všeho dosáhnout — ale v jeho pravých, podstatných vlastnostech, v jeho duchovní pravdě, ne ve vnějším a lstivém světě, ne v pomíjivém a klamném.

72. Když se člověk oddá hmotnému a uzavře se do malého prostoru světa, jako je ten váš, stane se chudým, omezuje a potlačuje svou duši, pro něj neexistuje nic jiného než to, co vlastní, nebo to, co zná. Pak je nutné, aby o vše přišel, aby otevřel oči pro pravdu a poté, co si uvědomí svůj omyl, obrátil svůj pohled opět k věčnému. (139, 40-43)

Kapitola 47 – Materialismus a spiritualismus

Dopad vládnoucího materialismu

1. Amen, pravím vám, mnozí budou utíkat před mým učením ze strachu, že se stanou duchovními; avšak nebude to ani rozum, ani duch, co v nich promlouvá, nýbrž nízké vášně „těla“.

2. Žije-li duše oddaná pravdě, utíká před materialismem jako někdo, kdo se vzdaluje z kontaminovaného prostředí. Vznešená duše nachází své štěstí v morálce – tam, kde vládne mír, kde přebývá láska. (99, 41-42)

3. Zkoumejte mé slovo, dokud si nebudete jisti jeho čistotou a pravdivostí. Jen tak budete moci statečně kráčet svou cestou a zůstat neochvějní tváří v tvář pronikání materialistických představ, které ohrožují duši. Neboť materialismus je smrt, je temnota, je jho a jed pro duši. Nikdy nevyměňujte světlo nebo svobodu své duše za pozemský chléb nebo za ubohé hmotné statky!

4. Amen, pravím vám: Kdo důvěřuje mému zákonu a vytrvá ve víře až do konce, tomu nikdy nebude scházet hmotné živobytí, a ve chvílích svého spojení s mým Duchem bude skrze mé nekonečné milosrdenství vždy přijímat chléb věčného života. (34, 61-62)

5. Materialismus se staví do cesty vývoji duše jako obrovská překážka. Před touto zdí lidstvo zastavilo.

6. Nacházíte se ve světě, v němž člověk dokázal rozvinout své rozumové schopnosti v oblasti vědy zaměřené na hmotu. Jeho úsudek o existenci duchovního je však stále omezený, jeho poznání všeho, co nepatří zcela a úplně k hmotě, zaostává. (271, 37-38)

7. Zkoušky, kterými váš svět prochází, jsou znamením konce jedné éry, jsou zánikem nebo smrtelným bojem doby materialismu; neboť materialismus byl ve vaší vědě, ve vašich cílech a ve vašich vášních. Materialismus určoval vaši úctu ke Mně i všechna vaše díla.

8. Láska ke světu, chamtivost po pozemském, touha těla, potěšení ze všech nízkých žádostí, sobectví, sebeláska a pýcha byly silou, s níž jste vytvořili život podle své inteligence a své lidské vůle, jehož plody jsem vám nechal sklízet, aby vaše zkušenost byla dokonalá.

9. Avšak pokud bude tato éra, která se nyní chýlí ke konci, v dějinách lidstva charakterizována svým materialismem – vskutku, pravím vám, nová doba se bude vyznačovat svou duchovností. Neboť v ní svědomí a vůle Ducha na Zemi vybudují svět bytostí, které jsou velkorysé díky lásce – život, v němž pocítíte, jak Duch Otce vibruje v duchu dětí, protože tehdy budou mít všechny dary a schopnosti, které dnes žijí skryté ve vaší podstatě, jako pole působnosti nekonečno. (305, 41-42)

Podstata spiritualismu

10. Spiritualismus není směsicí náboženství. Je to ve své jednoduchosti nejčistší a nejdokonalejší učení, je to Boží

světlo, které v tomto „Třetím čase“ sestupuje k lidskému duchu. (273, 50)

11. Spiritualismus jsem nazval zjevením, které k vám promlouvá o životě ducha, které vás učí navázat přímé spojení s vaším Otcem a které vás povznáší nad hmotný život.

12. Amen, pravím vám, spiritualismus není nic nového, ani nepatří pouze této době, ale je to zjevení, které bylo stále více odhalováno v souladu s duchovním vývojem lidstva.

13. Jelikož učení, které vám dávám, je spiritualismus, který vás učí dokonalé lásce k Bohu a k vašim bližním a zve vás na cestu, která vede k dokonalosti, byl spiritualismus také tím, co vás učil Boží zákon v „Prvním čase“ a Slovo Kristovo ve Druhém čase. (289, 20-22)

14. Spiritualismus není náboženství; je to stejné učení, jaké jsem šířil v osobě Ježíše jako vodítko pro všechny lidi všech dob na světě. Je to mé učení lásky, spravedlnosti, porozumění a odpuštění.

15. V tomto „Třetím čase“ jsem k vám na základě vašeho duševního, fyzického a intelektuálního vývoje promlouval pouze s větší jasností. (359, 60-61)

16. Spiritualismus ničí zvyky a tradice, které zavedli lidé a které duši brzdily. Spiritualismus je nepřetržitý vývoj a povznesení duše, která se prostřednictvím svých schopností a vlastností očišťuje a zdokonaluje, až dosáhne svého Stvořitele. Spiritualismus ukazuje způsob, jakým duše vyjadřuje svého Pána, vnímá Ho a přijímá. Spiritualismus osvobozuje duši a vede ji k rozvoji.

17. Duchovno je univerzální síla a univerzální světlo, které je ve všem a patří všem. Nikomu by se mé učení nemělo jevit jako cizí.

18. Vlastnosti Ducha jsou neměnné, protože jsou ctnostmi mé Božskosti, věčnými silami. Pochopte však, že podle toho, jak jste žili, bude čistota, kterou můžete prokázat, větší či menší. (214, 57-59)

Kdo se může právem nazývat spiritualistou?

19. Kdo díky své vytrvalosti, svému vývoji a své lásce k učení Otce dosáhl určité duchovnosti, bude spiritualistou, i když to jeho rty nevysloví.

20. Kdo má víru a ve svém jednání projevuje velkorysost, bude odrážet to, co má jeho duch. (236, 27-28)

21. Spiritualista ví, že Všemohoucí je ve všem, že svět, vesmír a nekonečno jsou prostoupeny mou esencí a mou přítomností.

22. Kdo Mě takto poznává a chápe, je živým chrámem Božím a již nebude zhmotňovat zjevení Ducha prostřednictvím symbolů či obrazů. (213, 31-32)

23. Spiritualismus je zjevení, které vám odhaluje a učí vše, co vlastníte a co v sobě nosíte. Umožňuje vám poznat, že jste Božím dílem, že nejste pouze hmotou, že nad vaším „tělem“ existuje něco, co vás

povznáší nad úroveň přírody, která vás obklopuje, a nad špínu vašich vášní.

24. Když člověk dosáhne duchovnosti, každé přikázání a každý princip se stane součástí světla jeho duše. I když si jeho paměť nezachová ani jednu větu nebo jediné slovo z mého učení, bude v sobě nést jeho podstatu, protože mu porozuměl, protože ho cítí a řídí se jím. (240, 17-18)

25. Dobrým spiritualistou bude ten, kdo se i přes veškerou chudobu na hmotné statky cítí jako pán, bohatý a šťastný, protože ví, že ho jeho Otec miluje, že má sourozence, které může milovat, a že poklady světa jsou vedle bohatství duše druhořadé.

26. Dobrým spiritualistou bude také ten, kdo jako vlastník hmotných statků umí tyto statky použít pro dobré účely a využívá je jako prostředky, které mu byly dány od Boha, aby splnil důležitou misi na zemi.

27. Není nutně třeba být chudým, opovrhovaným nebo ubohým, aby se člověk počítal mezi ty, kteří mě následují, stejně jako není třeba patřit k těm, kteří trpí, aby mě miloval. Vpravdě vám říkám, že podle mé vůle máte být vždy silní, zdraví a vlastníky všeho, co jsem pro vás stvořil.

28. Kdy pochopíte, že jste vlastníky svého dědictví, že máte ocenit každou milost a dát všemu správné místo v životě? (87, 28-30)

Spiritualismus v náboženstvích a vyznáních

29. Dnes prožívají lidé éru zmatení, protože nepochopili, že celý jejich život a všechna jejich úsilí je mají vést k rozvoji jejich ducha, jehož cílem má být dialog jejich ducha s duchem Stvořitele.

30. Kultem, ke kterému se dnes hlásí většina lidí, je materialismus.

31. Dokud budou náboženské doktríny a náboženství trvat na svých odlišnostech, bude svět i nadále živit svou nenávist a nebude schopen učinit rozhodující krok k pravému uctívání Boha.

32. Kdy se však lidé pochopí a sjednotí a učiní tak první krok k vzájemné lásce, když stále existují lidé, kteří v domnění, že vlastní klíč nebo tajemství spásy duší a klíče k věčnému životu, neuznávají všechny ty, kteří kráčí jinými cestami, protože podle jejich názoru nejsou hodni přijít k Bohu?

33. Uvědomte si tedy skutečný cíl spiritualismu, jehož učení stojí nad každým vyznáním, každou lidskou ideologií a každou sektou. (297, 38-41)

34. Spiritualismus není nové učení, které by chtělo dohnat vývoj náboženských nauk minulých dob — ne, je to stejné zjevení jako v prvním a druhém „čase“. Je základem všech náboženství, na který chci lidstvo v těchto dobách odloučení připomenout, aby nezapomnělo na své kořeny.

35. Činy člověka, jeho zvyky a způsoby, jak působit na smysly, aby

se ve svých různých náboženstvích lichotil a byl na ně hrdý, jsou v rozporu s tím, co chce mé dílo světu ukázat. (363, 9)

36. V této době vám dávám nová učení, nad nimiž byste měli přemýšlet – učení lásky, která vás vykoupí a povznesou, pravdy, které, ačkoli jsou hořké, mají být světlem na vaší cestě.

37. Spiritualismus bude v této době, stejně jako křesťanství v minulosti, bojován a pronásledován hněvem, krutostí a zuřivostí ; avšak uprostřed tohoto boje se duchovno projeví, bude konat zázraky a dobývat srdce.

38. Materialismus, sobectví, pýcha a láska ke světu budou silami, které povstanou proti tomuto zjevení, které není nové ani se neliší od toho, které jsem vám přinesl v minulých dobách. Učení, které jsem vám nyní zjevil a kterému dáváte jméno spiritualismus, je jádrem zákona a učení, které vám bylo zjeveno v „Prvním“ a „Druhém čase“.

39. Až lidstvo pochopí pravdu tohoto učení, jeho spravedlnost a nekonečné poznání, které zjevuje, vyžene ze svého srdce veškerý strach a předsudky a učiní z něj vodítko svého života. (24, 48-51)

40. Amen, pravím vám, že ve všech koutech světa jsou rozptýleni spiritualisté – zralí lidé, kteří přinesou lidstvu mír.

41. Říkám vám však, že sjednocení spiritualistů z celého světa se neuskuteční prostřednictvím organizace nové církve, neboť jejich síla nebude materiální. Jejich jednota bude spočívat v myšlenkách, ideálech a jejich činnosti, a tímto způsobem bude jejich síla neporazitelná, neboť ji čerpají z Věčného zdroje, který je v mém Duchu.

42. Všem jim vkládám do srdce svou pravdu a navštěvuji je, aby z jejich srdcí a rozumu zmizely všechny nečistoty, neboť ty se nesmějí mísit s mým světlem.

43. Všichni máte povinnost dbát na to, aby bylo spiritistické učení vysvětlováno a jasně rozpoznatelné prostřednictvím vašich duchovních schopností a aby nebylo zkreslováno lidskými filosofiemi. (299, 30–32)

44. Amen, pravím vám, že historie spiritualismu bude v dějinách lidstva zapsána zářivými písmeny.

45. Nestal se snad Izrael nesmrtelným osvobozením od egyptského jha? Nestali se snad křesťané na svém vítězném tažení nesmrtelnými skrze lásku? Stejně tak se spiritualisté stanou nesmrtelnými ve svém boji za svobodu ducha. (8, 64-65)

Kapitola 48 – Duchovní dary a spiritualizace

Duchovní schopnosti člověka

1. Kdykoli se toto pochybující, nevěřící a materialistické lidstvo setká s božským zjevením nebo s tím, co nazývá zázrakem, hledá okamžitě důvody nebo důkazy, aby

dokázalo, že neexistuje žádné nadpřirozené dílo ani že se takový zázrak nikdy nestal.

2. Když se objeví člověk, který projevuje duchovní schopnosti, které jsou neobvyklé, setkává se s posměchem, pochybnostmi nebo lhostejností, aby byl umlčen. A když příroda jako nástroj mé Božskosti obrací svůj hlas spravedlnosti a své varovné výzvy k lidem, ti to všechno připisují náhodě. Ale nikdy nebylo lidstvo tak necitlivé, hluché a slepé ke všemu božskému, duchovnímu a věčnému jako v těchto časech.

3. Miliony lidí se nazývají křesťany, ale většina z nich nezná Kristovo učení. Tvrdí sice, že milují všechna díla, která jsem jako člověk vykonal; ale svým způsobem víry, myšlení a pohledu na věci dokazují, že neznají podstatu mého učení.

4. Učil jsem vás o životě duše, zjevil jsem vám schopnosti, které v ní jsou; proto jsem přišel na svět.

5. Uzdravoval jsem nemocné bez jakýchkoli léků, mluvil jsem s duchy, osvobozoval jsem posedlé od cizích a nadpřirozených vlivů, rozmlouval jsem s přírodou, proměnil jsem se jako člověk v duchovní bytost a jako duchovní bytost zase v člověka, a každé z těchto skutků mělo vždy za cíl ukázat vám cestu k rozvoji duše. (114, 1-4)

6. Máte v sobě skutečné poklady, schopnosti a nadání, o nichž ani netušíte, a kvůli své nevědomosti roníte slzy jako nuzní. Co víte o moci modlitby a síle myšlenek? Co víte o hlubokém smyslu dialogu mezi duchy? Nic, vy materialistické a pozemsky smýšlející lidstvo! (292, 14)

7. Očekávám od světa duchovnost. Pro Mě nemají žádný význam názvy, kterými se každá církev nebo sekta odlišuje, ani více či méně velká okázalost jejich obřadů a vnějších forem uctívání. To oslovuje pouze lidské smysly, ale ne Můj Duch.

8. Očekávám od lidí duchovnost, neboť znamená povznesení života, ideál zdokonalení, lásku k dobru, obrácení k pravdě, konání skutků lásky, harmonii se sebou samým, což je harmonie s ostatními a tudíž s Bohem. (326, 21-22)

9. Zduchovnění neznamená pokrytectví, ani nepředpokládá vykonávání nějakého obřadu, a není ani vnější formou uctívání. Zduchovnění znamená rozvinutí všech schopností člověka — jak těch, které patří k jeho lidské části, tak i těch, které leží za hranicemi tělesných smyslů a jsou silami, vlastnostmi, schopnostmi a smysly duše.

10. Zduchovnění je správné a dobré využití všech darů, které člověk má. Zduchovnění je harmonie se vším, co vás obklopuje. (326, 63-66)

11. Kdysi jsem vás učil největší ctnosti, kterou je milosrdenství; inspiroval jsem vaše srdce a učinil vaše city vnímavými. Nyní vám zjevuji dary, jimiž je obdařena vaše duchovní duše, abyste je rozvíjeli a používali k konání dobra mezi svými bližními.

12. Znalost duchovního života vám umožní konat skutky podobné těm, které konal váš Mistr. Vzpomeňte si, že jsem vám řekl, že když rozvinete své schopnosti, budete konat skutečné zázraky. (85, 20-21)

13. Všichni máte dary Ducha, které se v tomto „Třetím čase“ začínají rozvíjet díky vývoji, kterého duše dosáhly. Intuice, duchovní zrak, zjevení, proroctví, inspirace se jasně projevují mezi lidmi, a to je ohlášení nové doby, je to světlo Knihy sedmi pečetí, která se v této době otevřela na své šesté kapitole.

14. Ale vy, kteří víte, k čemu tyto projevy slouží, a chápete dobu, v níž žijete – nasměrujte své duchovní dary na cestu lásky. Buďte vždy připraveni nabídnout svou láskyplnou pomoc a budete v souladu s mým zákonem a budete sloužit svým bližním jako příklad. Pak budete mými učedníky a jako takoví budete uznáni. (95, 18)

15. Až se lidé jednou budou milovat a budou umět odpouštět, až v srdcích bude vládnout pokora a dosáhnou toho, že duch zvítězí nad tělem, ani „tělo“, ani svět, ani vášně již nebudou tvořit tu hustou clonu, která vám brání vidět cestu za vámi i před vámi. Naopak: „Tělo“, které se díky následování mého učení zduchovnělo, bude jako služebník poslušný pokynům svědomí, na rozdíl od toho, čím je dnes: překážkou, pastí, páskou přes oči ducha. (122, 32)

16. Intuice, která je duchovním viděním, schopností tušení a proroctvím, osvětluje rozum a rozbuší srdce pro poselství a hlasy, které přijímá z nekonečna. (136, 46)

17. Díky daru intuice, který jsem udělil všem lidem, můžete objevit mnoho věcí, které jsou skryty v tajemství srdcí – mnoho tragédií, které se týkají nejen pozemského života vašich bližních, ale i jejich duše.

18. Jak proniknout do intimity těchto srdcí, aniž byste je zranili a aniž byste znesvětili jejich tajemství? Jak odhalit ta skrytá utrpení, která zastiňují život vašich bližních? Již jsem vám to řekl : Intuice, ta schopnost, která je součástí duchovního daru vidění a která má ve vás dosáhnout svého plného rozvoje skrze modlitbu, vám ukáže postup, jak zmírnit bolest každého z vašich bližních. (312, 73-74)

19. Kolik tajemství ještě před člověkem leží. Je obklopen neviditelnými a nehmatatelnými bytostmi, které by pro něj již měly být viditelné a hmatatelné.

20. Nad lidskou existencí pulzuje život plný krás a zjevení, ale lidé ve své slepotě ještě nejsou schopni jej spatřit. (164, 56-57)

21. Člověk připravený mým učením bude schopen vykonat nadlidské skutky. Z jeho duše a těla bude vyzařovat světlo, moc a síla, které mu umožní uskutečnit to, čeho inteligence sama o sobě nedokáže dosáhnout. (252, 4-5)

22. Toto je doba, kdy božské světlo plně zazáří v mých následovnících,

kteří zjeví dary Ducha a dokážou, že k činění dobra a konání zázraků nepotřebují ani pozemské statky, ani světské vědy. Budou v mém jménu uzdravovat, navracet k životu beznadějně nemocné, proměňovat vodu v balzám a probouzet mrtvé z jejich hrobů. Jejich modlitba bude mít moc utišovat bouře, zklidňovat přírodní živly a bojovat proti morům a zlým vlivům.

23. Posedlí budou osvobozeni od svých posedlostí, pronásledovatelů a utlačovatelů skrze slovo, modlitbu a moc mých nových učedníků. (160, 28-29)

24. Zduchovnění znamená zušlechtění citů, čistotu života, víru, lásku k bližnímu, pomoc bližnímu, pokoru před Bohem a hlubokou úctu k přijatým darům. Pokud se vám podaří dosáhnout něčeho z těchto ctností, začnete svým duchovním zrakem pronikat do domova lásky a dokonalosti. Stejně tak, když dosáhnete duchovního povznesení, můžete již na zemi říci, že žijete v duchovním domově, i když je to jen v okamžicích vaší modlitby. Zároveň přijmete světlo, které vám odhalí události, které leží v budoucnosti, neboť pro povznášející se duši již není to, co přijde, žádným tajemstvím.

25. Ano, učedníci, pouze v lidském životě člověk neví, co se stane v budoucnosti, co přijde zítra. Nezná své určení, nezná cestu, kterou musí jít, a neví, jaký bude jeho konec.

26. Člověk by nedokázal snést vědomí všech zkoušek, které musí ve svém životě podstoupit. Proto jsem ve své milosrdné lásce k němu položil mezi jeho přítomnost a budoucnost závoj tajemství a tak zabránil tomu, aby byl jeho rozum zmaten, kdyby věděl vše, co ještě musí prožít a vytrpět.

27. Duše naproti tomu, bytost obdařená silou a stvořená pro věčnost, má v sobě schopnost znát budoucnost – dar rozpoznat své určení a sílu pochopit a přijmout všechny zkoušky, které ji čekají. Ví, že na konci cesty, pokud ji ušla v poslušnosti zákona, dorazí do země zaslíbené, do ráje duše, což je stav povznesení, čistoty a dokonalosti, kterého nakonec dosáhne.

28. Nemůžete dosáhnout takové úrovně duchovnosti jako váš Mistr, abyste mohli vědět, co pro vás připravuje osud, co vám přinese budoucnost; ale díky vašemu vnitřnímu povznesení vám dám tušit, že se blíží nějaká událost.

29. Tuto schopnost tušení, tento duchovní pohled do budoucnosti, toto poznání svého osudu získáte pouze v míře, v jaké se vaše bytost, skládající se z těla a duše, postupně vyvíjí na cestě duchovního zdokonalování, což je víra, upřímnost, láska k životu, láska a ochota pomáhat svým bližním, pokora a láska k vašemu Pánu. (160, 6-9, 13-14)

30. Buďte bdělí, abyste nebojovali proti těm, kteří stejně jako vy vyrážejí plnit poslání, která jim byla svěřena mou Božskostí — abyste mohli rozeznat pravé proroky od

falešných a potvrdit skutky jedněch a zničit skutky druhých.

31. Neboť toto je doba, kdy se všechny síly vzbouřily k boji. Hle, jak dobro bojuje proti zlu, světlo proti temnotě, poznání proti nevědomosti, mír proti válce. (256, 66)

Předpoklady a znaky skutečné duchovnosti

32. Vězte, že v každém člověku přebývá Jidáš. Ano, učedníci, neboť ve vašem případě je tělem Jidáš duše; je to tělo, které se brání tomu, aby zazářilo světlo duchovnění, které číhá na duši, aby ji uvrhlo do materialismu, do nízkých vášní.

33. Ale proto, že vás vaše tělo přivádí na okraj propasti, nemáte ho odsuzovat. Ne, neboť ho potřebujete pro svůj pokrok a máte ho překonat svou spiritualizací, tak jako jsem Já překonal Jidáše svou láskou. (150, 67-68)

34. Než se vydáte učit mé životní zásady a vykládat jejich obsah, musíte začít tím, že budete následovat učení, které jsem vám zjevil, tím, že budete milovat své bližní, vést život obrácený k duchovnu a osévat svou cestu skutky lásky a světlem. Pokud tak neučiníte, říkám vám již nyní, že jste spiritualismus nepochopili. Odhaluje vám vaši skutečnou podstatu, skrze něj si můžete vytvořit jasnou představu o svém Otci a poznat sami sebe.

35. Je pravda, že k dosažení duchovnosti potřebujete jistou míru odříkání, úsilí a obětavosti. Ale pokud ve vás procitla touha po vyšší existenci, pokud ve vaší bytosti začíná zářit láska nebo pokud se objevila touha po duchovnu, bude pro vás místo oběti nebo odříkání radostí zbavit se všeho, co je na vás zbytečné, škodlivé nebo špatné. (269, 46-47)

36. Vždy si uvědomujte, že přede Mnou jste všichni rovni, že jste všichni měli stejný původ a všichni máte stejný cíl, i když se navenek každý osud jeví jinak.

37. Nikdy nezapomínejte, že všichni musíte dojít ke Mně, což znamená, že všichni – i když různými způsoby – musíte vykonat nezbytné zásluhy, abyste dosáhli nejvyšší duchovní úrovně. Nikdy proto nepovažujte nikoho za méněcenného.

38. V spiritualistovi se nikdy nesmí zakořenit marnivost. Naopak, jeho společníkem má být vždy pravá skromnost, pak jeho činy, místo aby oslňovaly falešným světlem, najdou odezvu v srdcích jeho bližních. (322, 32-34)

39. Dobří rozsévači spiritualismu se nikdy nebudou vyznačovat ničím vnějším nebo hmotným. Nebudou mít žádné oděvy, insignie ani žádný zvláštní způsob mluvy. Vše v jejich jednání bude svědčit o jednoduchosti a pokoře. Nicméně – pokud se něčím vyznačují, bude to jejich láska k bližním a jejich duchovnost.

40. Skuteční kazatelé spiritualismu si nezískají pozornost svou výmluvností, ale moudrostí a

prostotou svého slova, a především pravdivostí svých skutků a dobrotou svého života. (194, 24-25)

41. Duchovnost je jasnost, je prostota, je odevzdání se lásce a je boj o dosažení dokonalosti duše. (159, 64)

Blahodárný účinek duchovnosti

42. Skrze spiritualizaci dosahuje člověk takové úrovně povznesení, která mu umožňuje přijímat myšlenky přesahující to, co dokáže tušit jeho rozum, a mít moc nad hmotou.

43. Zamyslete se nad tím: Pokud se duchovní povznesení duše uplatní při studiu hmotného stvoření, které vám příroda předkládá, nebo při jakémkoli jiném lidském cíli, pak si můžete představit plody , které byste mohli sklízet, kdyby vaše objevy nebyly připisovány pouze bádání rozumem, ale kdyby se na nich podílelo i duchovní zjevení, které by vám dal Ten, který vše stvořil. (126, 26-27)

44. Když lidé dosáhnou duchovního povznesení, budou bytostmi, které budou nadřazené všemu, co je obklopuje. Dosud totiž byli jen slabými bytostmi, které byly vydány na milost přírodním silám, vlivům a působením, které by neměly být člověku nadřazené, protože nestojí nad ním. (280, 29)

45. Vpravdě, pravím vám, i duchovnost se dědí, a proto byste se měli snažit předat svým dětem čistotu srdce a vnímavost pro duchovní. Budou vám za to vděčné, protože jste se k nim zachovali milosrdně tím, že jste jim darovali tělo, které je prosté vášní, s jasným rozumem, citlivým srdcem a duší bdělou k volání svého svědomí. (289, 65)

46. Jediným cílem mého díla je duchovně se zdokonalit všechny lidi, neboť v duchovním zdokonalení se stanou jedním a budou si navzájem rozumět. V duchovním zdokonalení uvidí, jak mizí názvy a vnější formy jejich náboženství, které byly příčinou jejich duchovní odloučenosti, protože každý z nich vykládal svého Boha jiným způsobem.

47. Jakmile se všichni na svých různých cestách přiblíží k duchovně, pochopí, že jediné, co jim chybělo, bylo osvobodit se od svého materialismu, aby mohli duchovně interpretovat to, co vždy chápali v materiálním smyslu.

48. Duchovnost je vše, co v této době od lidí požaduji, pak uvidí, jak se v rámci toho, co je dovoleno, naplní jejich nejvyšší ideály a vyřeší se jejich nejtěžší konflikty. (321, 22-23, 29)

XI Lidstvo

Kapitola 49 – Náboženství a soudnictví

Žádné náboženství ani vyznání není jediné pravé

1. Nepřicházím, abych mezi lidmi vzbudil náboženský fanatismus; mé učení je velmi daleko od toho, aby učilo nesprávným věcem; chci zlepšení, víru, lásku k bližnímu, duchovnost. Fanatismus je temná páska přes oči, je to nezdravá vášeň, je to temnota. Bděte, aby toto zlé semeno neproniklo do vašich srdcí. Uvědomte si, že fanatismus má někdy podobu lásky.

2. Pochopte, že tato temnota v této době postihla lidstvo. Uvědomte si, že ačkoli pohanské národy zmizely ze země a většina lidstva se hlásí k uctívání pravého Boha, lidé Mě neznají ani nemilují; neboť jejich války, jejich nenávist a jejich nedostatek harmonie jsou důkazem toho, že Mě ještě nenechávají žít ve svých srdcích.

3. Nad temnotou tohoto náboženského fanatismu a modlářství se blíží velké bouře, které očistí duchovní kult tohoto lidstva. Až bude toto dílo dokonáno, zazáří v nekonečnu duha míru. (83, 60-62)

4. Dovolil jsem, aby na zemi existovala náboženství, která jsou pro duši cestami vedoucími k Bohu. Každé náboženství, které učí dobru a lásce a velebí milosrdenství, je dobré, protože obsahuje světlo a pravdu. Když v nich lidé chřadnou a to, co bylo původně dobré, mění ve zlé, cesta se ztrácí pod materialismem a hříchem.

5. Proto vám v této době znovu ukazuji svou pravdu, která je cestou, esencí života a zákonem, abyste tento zákon, který je majákem a vodící hvězdou, hledali za hranicemi forem a obřadů, za hranicemi všeho lidského. Kdo Mě takto hledá, bude spiritualistou. (197, 10-11)

6. Nikdo nezahyne; jedni dorazí dříve na cestu, kterou jsem vám ukázal, a druzí později na cestách, kterými se ubírají.

7. Ve všech náboženstvích může člověk přijmout to učení, které potřebuje, aby se stal dobrým. Pokud toho však nedosáhne, obviňuje náboženství, ke kterému se hlásí, a zůstává tím, kým vždy byl.

8. Všechna náboženství jsou cestami; některá jsou dokonalejší než jiná, ale všechna směřují k dobru a usilují o to, aby došla k Otci. Pokud vás něco na náboženství, které znáte, neuspokojuje, neztrácejte víru ve Mne. Jděte cestou lásky k bližnímu a najdete spásu, neboť má cesta je osvětlena silou lásky. (114, 43)

9. Náboženství jsou malé vedlejší cesty, které vedou duše k pravé cestě, po níž mohou krok za krokem stoupat, až ke Mně dojdou. Dokud se lidé na Zemi hlásí k různým náboženstvím, jsou rozděleni. Ale jakmile se jednou vydají na cestu lásky a pravdy, budou sjednoceni, splynou s tím jediným světlem; neboť existuje pouze jedna pravda. (243, 5)

10. K sjednocení náboženství dojde, až se duch lidí povznese nad materialismus, tradice, předsudky a fanatismus . Tehdy se lidé duchovně

sjednotí v jediném bohoslužebném úkonu: v konání dobra z lásky k Bohu a k bližnímu. Až se tak stane, vstoupí lidstvo do období zdokonalování. (187, 43)

11. Duchovní rozpolcenost lidí je způsobena tím, že jedni využívali jednu větev (stromu božských zjevení) a druzí jinou. Existuje pouze jeden strom, jeho větví je však mnoho. Lidé však nechtěli mé učení takto chápat a spory je rozdělují a prohlubují jejich neshody. Každý věří, že vlastní pravdu, každý se cítí být v právu. Ale já vám říkám: Dokud budete ochutnávat pouze plody jediné větve a odmítat plody ostatních, nedosáhnete poznání, že všechny plody pocházejí z božského stromu a že teprve jejich souhrn představuje úplnou pravdu.

12. Když k vám mluvím o těchto pravdách, nemyslete si, že Mistr má na mysli vnější formy uctívání různých náboženství, ale základní princip, na kterém každé z nich spočívá.

13. Nyní se ozývá silný vichr. Jeho poryvy otřásají stromem a shazují jeho rozmanité plody, které budou ochutnávat ti, kteří je dosud neznali.

14. Poté řeknou: „Jak jsme byli zmateni a slepí, když jsme – poháněni svým fanatismem – odmítali všechny plody, které nám nabízeli naši bratři, jen proto, že nám byly neznámé!“

15. Část mého světla je v každé skupině lidí, v každém společenství. Nikdo se proto nechlubte, že vlastníte celou pravdu. Pochopte tedy: pokud chcete proniknout hlouběji k jádru Věčného, pokud chcete dojít dále, než kam jste dosud došli, musíte nejprve sjednotit poznání jedněch s poznáním druhých a tímto způsobem se všemi ostatními. Z této harmonie pak vyzařuje jasné a velmi zářivé světlo, které jste dosud na světě hledali, aniž byste je našli.

16. „Milujte se navzájem“, to je moje zásada, moje nejvyšší přikázání pro lidi, bez ohledu na vyznání nebo náboženství.

17. Přibližte se k sobě naplňováním tohoto nejvyššího přikázání a najdete Mě přítomného v každém z vás. (129, 36-41)

Nepřátelství náboženství vůči vývoji

18. Člověku byl jeho lidský život důležitější než jeho duchovní život, i když si často uvědomoval, že lidský život je pomíjivý a duchovní věčný. To je důvod, proč, ačkoli učinil pokroky ve své civilizaci a vědě, duchovně stagnoval a ve svých náboženstvích upadl do spánku.

19. Prohlédněte si jedno náboženství za druhým a uvidíte, že žádné z nich nevykazuje známky vývoje, rozvoje nebo zdokonalování. Každé je hlásáno jako nejvyšší pravda; avšak protože ti, kdo se k němu hlásí, se domnívají, že v něm nalezli a poznali vše, nesnaží se postoupit ani o krok dál.

20. Božská zjevení, Boží zákon, mé učení a má zjevení vám od počátku objasnila, že člověk je bytost

podléhající vývoji. Proč tedy žádná z vašich denominací tuto pravdu nepotvrzuje a nezkoumá?
21. Říkám vám: Pouze to učení, které probouzí duši, které v ní zapaluje světlo, které ji podporuje a zjevuje jí to, co v sobě skrývá, které ji pokaždé znovu zvedá, když klopýtne, a nechává ji postupovat vpřed, aniž by se zastavila — pouze toto učení je inspirováno pravdou. Není to však právě to, co vám mé učení po celou dobu zjevovalo?
22. Přesto jste již dlouho duchovně stagnovali, protože jste se více starali o to, co se týká vašeho života na zemi, než o to, co se týká vaší duše. Abychom však duchovno zcela neopustili, utvářeli jste svá náboženství tak, aby vám ani v nejmenším nebránila v plnění vašich prací a povinností na zemi.
23. Když pak dodržujete tuto náboženskou tradici, myslíte si, že se tak zavděčíte Bohu, snažíte se tím uklidnit své svědomí a věříte, že si tím zajistíte vstup do království nebeského.
24. Jaká nevědomost, lidstvo! Kdy konečně procitneš k realitě? Nevšimnete si, že když dodržujete své náboženské zvyky, nedáváte Mi nic a ani vaše duše z toho nic nemá?
25. Když opouštíte své kostely a říkáte: „Nyní jsem splnil svou povinnost vůči Bohu“, upadli jste do velkého omylu, protože si myslíte, že jste Mi něco dali, ačkoli byste měli vědět, že Mi nic dát nemůžete, ale mnoho ode Mne můžete přijmout a mnoho si sami přivodit.
26. Věříte, že plnění zákona se omezuje na navštěvování těchto míst, a to je další velký omyl. Neboť tato místa by měla být školou, kde by se žák měl učit pro budoucnost. Zpět v každodenním životě by měl naučenou lekci prakticky uplatňovat, což je skutečné plnění zákona. (265, 22-27)

Vztah mezi náboženstvím a vědou

27. Od počátku věků měli poslové zákona a učení Ducha za protivníka vědce. Mezi nimi propukly velké boje a nastal čas, abych vám něco řekl o těchto sporech.
28. Stvořil jsem tento svět, aby sloužil vtěleným duším jako dočasný domov. Ale než jej osídlily, vybavil jsem je schopnostmi ducha, rozumu a vůle.
29. Znal jsem předem osud a vývoj svých stvoření. Vložil jsem do Země, do jejího nitra, na její povrch a do její atmosféry všechny nezbytné prvky pro zachování, pro obživu, rozkvět a také pro osvěžení lidské bytosti. Aby však člověk mohl objevit tajemství přírody jako zdroje života, dopustil jsem, aby se probudila jeho inteligence. Tak byly člověku odhaleny počátky vědy, k níž jste všichni způsobilí, ačkoli vždy existovali lidé s větším nadáním, jejichž posláním bylo vyrvat přírodě tajemství jejích sil a prvků pro blaho a radost lidstva.
31. Poslal jsem také na Zemi velké duchy, aby vám zjevili nadpřirozený život – ten, který stojí nad touto

přírodou, za hranicemi vědy. Díky těmto zjevení byla tušena existence univerzální, silné, tvůrčí, všemocné a všudypřítomné bytosti, která pro člověka připravuje život po jeho smrti, věčný život duše.

32. Avšak jelikož jedni přinášeli duchovní poslání a druzí vědecké poslání, jedni i druzí, náboženství i věda, se po všechna časy stavěli proti sobě jako nepřátelé v boji.

33. Dnes vám říkám, že hmota a duch nejsou protichůdné síly; mezi nimi má vládnout harmonie. Světlem jsou má duchovní zjevení a světlem jsou i zjevení a objevy vědy. Ale pokud jste ode Mne slyšeli, že často kritizuji práci vědců, pak proto, že mnozí z nich zneužili energii, dříve neznámé prvky a síly přírody k zhoubným účelům ničení, nepřátelství, nenávisti a pomsty, pozemské nadvlády a bezmezné touhy po moci.

34. Mohu vám říci, že u těch, kteří plnili své poslání s láskou a dobrými úmysly – u těch, kteří s úctou a pokorou vstoupili do mých tajných pokladnic, – mi dělalo radost zjevovat jim velká tajemství pro blaho mé dcery, lidstva.

35. Věda od počátku světa vedla lidstvo k tomu, aby se vydalo na cestu materiálního pokroku, na níž člověk na každém kroku nacházel plody vědy – jedny sladké, jiné hořké.

36. Nyní nastal čas, kdy musíte pochopit, že veškeré světlo patří mému Duchu, že vše, co je život, pochází z mé Božskosti, protože Já jsem tajná pokladnice, pramen a původ celého stvoření.

37. Tyto boje duchovního s vědeckým zmizí ze života lidí do té míry, že duchovní se s vědou sjednotí v jediném světle, které osvětluje cestu člověka až do nekonečna. (233, 25-34)

Tvrdost a nespravedlnost pozemského soudnictví

38. Přicházím, abych zrušil vaše mylné zákony, aby vás vládly pouze ty, které jsou utvářeny mými přikázáními a jsou v souladu s mou moudrostí. Mé zákony jsou poznamenány láskou a jelikož pocházejí z mé božskosti, jsou neměnné a věčné, zatímco vaše jsou pomíjivé a někdy kruté a sobecké.

39. Zákon Otce spočívá v lásce, v dobrotě, je jako balzám, který přináší útěchu a povzbuzuje hříšníka, aby mohl snášet nápravu svých provinění. Zákon lásky Otce nabízí tomu, kdo se prohřeší, vždy velkorysou příležitost k mravnímu obnovení, zatímco vaše zákony naopak ponižují a trestají toho, kdo se prohřešil, a často i nevinné a slabé.

40. Ve vašem soudnictví je tvrdost, pomsta a nedostatek milosrdenství. Kristův zákon je plný láskyplné přesvědčivosti, nekonečné spravedlnosti a nejvyšší přímosti. Vy sami jste svými soudci, já však jsem vaším neúnavným obhájcem; musíte však vědět, že existují dva způsoby, jak zaplatit za své křivdy: jeden láskou a druhý bolestí.

41. Vyberte si sami, stále ještě požíváte daru svobodné vůle. (17, 46-48)
42. Já jsem Božský Soudce, který nikdy nevynáší rozsudek těžší, než je provinění. Kolik z těch, kteří se přede Mnou obviňují, shledávám čistými. Kolik jich však naopak svou čistotu vytrubuje, a Já je shledávám zkaženými a vinnými.
43. Jak nespravedlivé je lidské soudnictví! Kolik obětí špatných soudců kárá cizí přestupky! Kolik nevinných vidělo, jak se před jejich očima zavírají mříže vězení, zatímco viník volně pobíhá a neviditelně s sebou táhne své břemeno krádeží a zločinů. (135, 2-3)
44. Protože lidská spravedlnost je nedokonalá, jsou vaše věznice plné obětí a popraviště byla poskvrněna krví nevinných. Ach, kolik zločinců vidím, jak si na světě užívají svobody a úcty, a kolika zkaženým jste postavili pomníky, abyste uctili jejich památku!
45. Kdybyste mohli vidět tyto bytosti, až budou žít v duchovním světě a v jejich duších se rozjasní světlo! Místo nesmyslných a zbytečných poct byste jim zaslali modlitbu, abyste je utěšili v jejich těžké lítosti. (159, 44-45)

Tvrdosrdečná sebespravedlnost člověka

46. Ať vás vede láska, abyste se stali pravými posly Božského Utěšitele. Neboť vy, kteří jste nespadli do žádné propasti, jste vždy pohotovi obviňovat a soudit. Odsuzujete své bližní bez sebemenšího soucitu, a to není mé učení.
47. Kdybyste předtím, než soudíte, zkoumali sami sebe a své chyby – ujišťuji vás, že váš soud by byl soucitnější. Považujete ty, kteří jsou ve věznicích, za zlé, a ty, kteří jsou v nemocnicích, za nešťastné. Držíte se od nich stranou, aniž byste si uvědomili, že jsou hodni vstoupit do království mé lásky. Nechcete pomyslet na to, že i oni mají právo přijímat paprsky slunce, které byly stvořeny, aby bez výjimky dávaly život a teplo všem tvorům.
48. Ti lidé, kteří jsou uvězněni na místech pokání, jsou často zrcadly, v nichž se lidé nechtějí vidět, protože vědí, že obraz, který jim toto zrcadlo odhalí, bude v mnoha případech obrazem obvinění. (149, 51-53)

Pozemská spravedlnost jako nutné zlo

49. Spravedlnost existující na zemi stále nevykazuje spravedlivé skutky. Vidím nedostatek milosrdenství, nepochopení a tvrdost srdcí. Avšak každý ještě obdrží svůj dokonalý rozsudek.
50. Dopustil jsem tyto zkoušky a dokud člověk nebude plnit mé zákony, dokud se bude odvracet od dodržování jejich přikázání, bude na zemi někdo, kdo jeho srdce zlomí, kdo ho zraní.
51. Kdybyste plnili zákon, nebyli by na světě potřební soudci, neexistovaly by tresty, nepotřebovali byste vlády. Každý by určoval své vlastní činy a všichni

byste byli vládnuti Mnou. Všichni byste byli inspirováni mými zákony a vaše jednání by bylo vždy dobrotivé, mělo by za cíl duchovnost a lásku.
52. Ale lidstvo se propadlo do hlubokých propastí: nemravnost, neřest, hřích se zmocnily srdcí lidí, a toto jsou následky: musíte pít hořké kalichy, musíte snášet ponížení od těch lidí, kteří, ačkoli jsou vašimi bratry, vykonávají na zemi moc.
53. Buďte však pokorní, snášejte soudy s trpělivostí, pamatujte, že Já jsem dokonalý soudce. (341, 53)

Kapitola 50 – Vzdělání a věda

Ješitnost a pýcha z vědění

1. Ptám se lidí této doby, kteří se považují za nejvyspělejší v celé historii tohoto světa: Našli jste snad při vší své nadanosti nějaký způsob, jak nastolit mír, získat moc a dosáhnout blahobytu, aniž byste zabíjeli, ničili nebo zotročovali své bližní? Věříte, že váš pokrok je skutečný a pravý, když se morálně válíte v bahně a duchovně bloudíte ve tmě? Nebojuji proti vědě, neboť jsem ji lidem sám vštípil; to, co kritizuji, je účel, k němuž ji někdy používáte. (37, 56)
2. Lidstvo, dcero světla, otevři oči, uvědom si, že již žiješ ve věku Ducha!
3. Proč jsi na Mě zapomněla a chtěla jsi měřit svou moc s Mou? Říkám ti, že v ten den, kdy učenec svou vědou stvoří bytost, která se vám podobá, a vybaví ji duší a dá jí ducha, vložím své žezlo do tvé ruky. Tvá sklizeň však bude zpočátku jiná. (125, 16-17)
4. Proč existovali a existují lidé, kteří poté, co poznali lidskou vědu díky schopnostem, které jim Stvořitel udělil, ji používají k boji proti božské vědě a k jejímu odmítání? Protože jejich marnivost jim nedovoluje vstoupit do pokladnice Páně s pokorou a úctou a hledají svůj cíl a trůn v tomto světě. (154, 27)
5. Dnes se člověk cítí velký, vyvyšuje svou osobnost a stydí se říkat „Bůh“. Dává Mu jiná jména, aby neohrozil svou domýšlivost, aby nespadl z piedestalu svého společenského postavení. Proto Mi říkají: Kosmická inteligence, Architekt vesmíru. Ale Já jsem vás učil, abyste ke Mně říkali „Náš Otče“, „Můj Otče“, tak jak jsem vás to učil v „Druhém čase“. Proč si lidé myslí, že ponižují nebo snižují svou osobnost, když Mi říkají „Otče“? (147, 7)
6. Jak hluboko klesl člověk ve svém materialismu, že nakonec popřel Toho, který vše stvořil! Jak se mohl lidský rozum do takové míry zatměnit? Jak mohla vaše věda popřít Mě a znesvětit život a přírodu, jak to učinila?
7. V každém díle, které vaše věda objevuje, jsem přítomen; v každém díle se zjevuje můj zákon a ozývá se můj hlas. Jak to, že tito lidé necítí, nevidí ani neslyší? Je snad popírání mé existence, mé lásky a mé spravedlnosti znakem pokroku a

civilizace? Pak nejste o nic pokročilejší než primitivní lidé, kteří v každé přírodní síle a v každém zázraku přírody uměli objevit dílo božské, vyšší, moudré, spravedlivé a mocné bytosti, jíž připisovali vše dobré ve všem existujícím, a proto ji uctívali. (175, 72-73)

8. Dávám lidem znovu své slovo, aby věděli, že nejsou opuštěni, aby se probudili hlasem svého ducha a poznali, že duši po tomto životě čekají velké božské zázraky.

9. O nich jsem mluvil k lidem, a totéž zažívá ten, kdo umí se modlit, aby se spojil s duchovním, stejně jako to dosvědčuje i ten, kdo se prostřednictvím vědy ponořuje do tajemství přírody. Na těchto dvou cestách budou jak rozum, tak duch objevovat stále více, čím více budou hledat.

10. Kdy však přijde čas, kdy se člověk nechá při svém studiu a bádání inspirovat láskou? Teprve až se tak stane, bude jeho dílo na světě trvalé. Dokud bude motivem vědy touha po moci, pýcha, materialismus nebo nenávist, budou lidé neustále zakoušet trest rozzuřených přírodních sil, které trestají jejich nerozvážnost.

11. Kolik lidí se nafouklo ve zlu, v pýše, ve svém marnivém úsilí, kolik si nasadilo koruny, ačkoli jsou ubohí a duchovně nazí. Jak velký je rozpor mezi tím, co považujete za svou pravdu, a mou pravdou! (277, 31-32, 36)

Důsledky materialistického racionálního uvažování

12. Kdyby lidé pociťovali pravou lásku ke svým bližním, nemuseli by trpět chaosem, v němž se nacházejí; vše v nich by bylo harmonií a mírem. Ale tuto božskou lásku nechápou a chtějí pouze vědeckou pravdu, odvozenou pravdu – tu, kterou mohou dokázat svými lidskými úvahami: chtějí pravdu, která oslovuje mozek, ne tu, která zasahuje srdce, a nyní mají výsledek svého materialismu: sobecké, falešné a utrpením naplněné lidstvo. (14, 42)

13. Nepřikládejte si žádné zásluhy za plody své vědy, neboť nyní, když jste v ní dosáhli tak velkého pokroku, lidstvo trpí nejvíce, je zde nejvíce bíd, neklidu, nemocí a bratrovražedných válek.

14. Člověk ještě neobjevil pravou vědu – tu, kterou lze dosáhnout cestou lásky.

15. Podívejte se, jak vás zaslepila marnivost; každý národ by chtěl mít největší učence na zemi. Amen, pravím vám, vědci nepronikli hluboko do tajemství Páně. Mohu vám říci, že poznání, které má člověk o životě, je ještě povrchní. (22, 16-18)

16. Co je to, po čem v těchto chvílích na zemi nejvíce toužíte? Mír, zdraví a pravda. Amen, pravím vám, tyto dary vám vaše věda nedá, tak jak jste ji používali.

17. Učenci se ptají přírody a ona jim odpovídá na každou otázku; za těmi otázkami však ne vždy stojí dobré

úmysly, dobré smýšlení nebo láska k bližnímu. Lidé jsou nezralí a nerozumní, kteří přírodu zbavují jejích tajemství a znesvěcují její nejvnitřnější podstatu – kteří ji nectí tím, že z jejích zdrojů čerpají základní látky, aby si navzájem prokazovali dobro jako praví sourozenci, ale kvůli sobeckým a někdy zhoubným cílům.

18. Celé stvoření k nim mluví o Mně a jeho hlas je hlasem lásky; avšak jak málo jich umělo tento jazyk slyšet a rozumět mu!

19. Když uvážíte, že stvoření je chrám, v němž přebývám, nebojíte se snad, že se tam objeví Ježíš, uchopí bič a vyžene obchodníky a všechny, kdo jej znesvěcují? (26, 34, 37)

20. Zjevil jsem člověku dar vědy, která je světlem. Člověk však s ní stvořil temnotu a způsobil bolest a zkázu.

21. Lidé se domnívají, že se nacházejí na vrcholu lidského pokroku. Na to se jich ptám: Máte na zemi mír? Panuje mezi lidmi bratrství, morálka a ctnost v domácnostech? Vážíte si života svých bližních? Berete ohled na slabé? — Vpravdě vám říkám, že kdybyste v sobě měli tyto ctnosti, vlastnili byste nejvyšší hodnoty lidského života.

22. Mezi lidmi vládne zmatek, protože jste ty, kteří vás vedli ke zkáze, povýšili na piedestal. Neptejte se proto, proč jsem přišel k lidem, a zdržte se souzení toho, že se zjevuji skrze hříšníky a nevědomé; neboť ne vše, co považujete za nedokonalé, jím skutečně je. (59, 52-54)

23. Učenec hledá důvod všeho, co je a co se děje, a doufá, že svou vědou dokáže, že mimo přírodu neexistuje žádný princip ani pravda. Já je však považuji za nezralé, slabé a nevědomé. (144, 92)

24. Vědci považují božská zjevení plná marnivosti za nehodná své pozornosti. Nechtějí se duchovně povznést k Bohu, a když něčemu z toho, co je obklopuje, nerozumějí, popírají to, aby nemuseli přiznat svou neschopnost a nevědomost. Mnozí z nich chtějí věřit pouze tomu, co mohou dokázat.

25. Jakou útěchu mohou tito lidé přinést srdcím svých bližních, když nepoznávají prapůvodní princip lásky, který vládne stvoření, a navíc nerozumějí duchovnímu smyslu života? (163, 17-18)

26. Jak daleko se toto lidstvo vzdálilo od mých pokynů! Vše v něm je povrchní, falešné, vnější, okázalé. Proto je jeho duchovní síla mizivá a aby nahradilo nedostatek síly a rozvoje ve své duši, vrhlo se do náruče vědy a rozvinulo inteligenci.

27. Tímto způsobem se člověk s pomocí vědy dostal do stavu, kdy se cítí silný, velký a mocný. Ale já vám říkám, že ta síla a ta velikost jsou bezvýznamné vedle moci duchovní duše, kterou jste nenechali růst a projevit se. (275, 46-47)

28. Dnes den za dnem jíte hořké plody stromu vědy, o který se lidé starali tak nedokonalým způsobem,

protože jste se nesnažili o harmonický rozvoj všech svých darů. Jak byste tedy mohli nasměrovat své objevy a svá díla správným směrem, když jste cvičili pouze inteligenci, ale zanedbávali duši a srdce?

29. Jsou mezi vámi lidé, kteří jsou jako divoká zvířata, kteří dávají svým vášním zcela volný průchod, kteří cítí nenávist ke svým bližním, kteří jsou krvežízniví a usilují o to, aby z bratrských národů učinili otroky.

30. Kdyby někdo věřil, že mé učení by mohlo způsobit morální úpadek člověka — vskutku, říkám vám, pak se velmi mýlí; a abych to dokázal pochybovačům, materialistům a pyšným této doby, dovolím jim, aby sklízeli a jedli plody své vědy, dokud se jich nenabaží, dokud se z jejich duše nevyrve vyznání, které Mi říká: „Otče, odpusť nám, jen Tvá moc bude schopna zastavit síly, které jsme ve své nerozumnosti rozpoutali.“ (282, 15-17)

31. Lidská věda dosáhla hranice, kam ji člověk ve svém materialismu může dovést. Věda inspirovaná duchovním ideálem lásky, dobra a zdokonalování se totiž může dostat mnohem dál, než kam jste ji vy dovedli.

32. Důkazem toho, že váš vědecký pokrok neměl za hnací sílu vzájemnou lásku, je morální úpadek národů, je to bratrovražedná válka, je to hlad a bída, které všude panují, je to nevědomost o duchovnu. (315, 53-54)

33. Co vám mám říci o vašich dnešních učencích, o těch, kteří vyzývají přírodu a její síly a živly a tím činí dobro jako něco zlého? Zažijí velké utrpení, protože utrhli a snědli nezralý plod ze stromu vědy — plod, který mohli nechat dozrát pouze láskou. (263, 26)

34. Jelikož lidstvo není v souladu s Univerzálním zákonem, který vládne celému stvoření, nastane nekontrolovatelný stav, který se projeví v síle přírodních sil.

35. Člověk rozštěpil atomy, jeho vyvinutý mozek využívá tento objev k získání největších sil a k přivolání smrti.

36. Kdyby se člověk duchovně vyvíjel ve stejné míře jako jeho věda a intelekt, využil by objev nových přírodních sil pouze pro blaho lidstva. Ale jeho duchovní zaostalost je velká; proto jeho egoistická mysl použila svou tvůrčí sílu ke škodě lidstva a využila síly zničení, čímž se odvrátila od principů lásky a milosrdenství Ježíše. Když tedy uvidíte, že z nebe padá ohnivá povodeň, nestane se to proto, že by se otevřelo samo nebe nebo že by vás trápil oheň slunce – ne, je to dílo člověka, který bude rozsévat smrt a zkázu. (363, 23-25)

37. Národy postupují vpřed a jejich vědecké poznatky se stále rozšiřují. Ale ptám se vás: Co je to za „moudrost“, s níž se lidé čím více do ní pronikají, tím více se vzdalují duchovní pravdě, v níž spočívá zdroj a původ života?

38. Je to lidská věda, je to učenost, jak ji chápe lidstvo nemocné egoismem a materialismem.

39. Pak je tedy toto poznání falešné a tato věda špatná, neboť jste s ní stvořili svět bolesti. Místo světla vládne temnota, neboť stále více ženete národy ke zničení.
40. Věda je světlo, světlo je život, je síla, zdraví a mír. Je to plod vaší vědy? Ne, lidstvo! Proto vám říkám: Dokud nedovolíte, aby světlo Ducha proniklo temnotou vašeho rozumu, vaše skutky nikdy nebudou moci mít vznešený a duchovní původ, nikdy nebudou moci být ničím víc než pouhými lidskými skutky. (358, 31-34)
41. Budou povoláni i lékaři. Zeptám se jich, co udělali s tajemstvím zdraví, které jsem jim odhalil, a s léčivým balzámem, který jsem jim svěřil. Zeptám se jich, zda skutečně pocítili cizí bolest, zda se sklonili až k nejchudšímu lůžku, aby s láskou uzdravili toho, kdo trpí. Co Mi odpoví ti, kteří dosáhli slávy, pohodlí a luxusu na úkor bolesti svých bližních – bolesti, kterou ne vždy uměli zmírnit ? Všichni si budou klást otázky ve svých srdcích a budou Mi muset odpovědět ve světle svého svědomí. (63, 62)
42. Kolik duchovně mrtvých musí bloudit po světě a čekat, až je tělesná smrt přivede do Mé přítomnosti, aby uslyšeli hlas Pána, který je pozvedá k pravému životu a laská je. Jakou touhu po obnově mohli na zemi živit, když se neodvolatelně a navždy považují za ztracené, ačkoli se cítili schopni skutečné lítosti a nápravy svého provinění?
43. Avšak kromě těch, kterým bylo odepřeno spasení duše a kteří ke Mně přišli bez naděje, se do Mé přítomnosti dostali i ti, kteří byli vědci odsouzeni k smrti, pokud jde o tělo. Já, který mám v rukou život, jsem je vytrhl ze spárů tělesné smrti. Co však ve světě činí ti, kterým jsem svěřil zdraví duše i těla? Copak neznají vysoké poslání, které jim Pán svěřil, aby je naplnili? Musím já, který jsem je vyslal s poselstvím zdraví a života, neustále přijímat jejich oběti? (54, 13-14)

Inspirace nových vědeckých poznatků Bohem a duchovním světem

44. Kdyby byli vědci, kteří pohánějí a mění váš svět, inspirováni láskou a dobrem, již by objevili, kolik poznatků mám pro vědu této doby připraveno, a ne jen tu velmi malou část, na kterou jsou tak pyšní.
45. Šalomoun byl nazýván moudrým, protože jeho rozsudky, rady a výroky byly poznamenány moudrostí; jeho sláva přesáhla hranice jeho království a dosáhla i do jiných zemí.
46. Avšak tento muž, ačkoli byl králem, pokorně poklekl před svým Pánem a prosil o moudrost, sílu a ochranu, protože poznal, že je pouze mým služebníkem, a přede mnou složil své žezlo a korunu. Kdyby tak činili všichni učenci, všichni vědci – jak velká by pak byla jejich moudrost, kolik dosud neznámých nauk by jim bylo z mé

Knihy Božské moudrosti ještě zjeveno! (1, 57-59)

47. Zeptejte se svých učenců, a pokud jsou upřímní, řeknou vám, že prosili Boha o inspiraci. Já bych jim však dal více vnuknutí, kdyby Mě o to prosili s větší láskou ke svým bratřím a s menší marnivostí vůči sobě samým.

48. Amen, pravím vám: Vše, co jste nashromáždili na pravém poznání, pochází ode Mne; vše, co mají na čistém a vznešeném, využiji v této době ve váš prospěch , neboť proto jsem vám to udělil. (17, 59-60)

49. Duše člověka se vyvinula, proto jeho věda učinila pokroky. Dovolil jsem mu poznat a objevit to, co dříve nevěděl; nesmí se však věnovat pouze hmotné práci. Udělil jsem mu toto světlo, aby si vypracoval svůj mír a štěstí v duchovním životě, který ho čeká. (15, 22)

50. Jestliže jste část svých věd využili k tomu, abyste Mě zkoumali a soudili – nezdá se vám rozumnější, abyste je využili k tomu, abyste zkoumali sami sebe, dokud nepoznáte svou podstatu a neodstraníte svůj materialismus? Myslíte si snad, že vám váš Otec nemůže pomoci na cestě vašich dobrých věd? Věru, pravím vám, že kdybyste byli schopni pocítit podstatu božské lásky, pak by se toto poznání snadno dostalo k vašemu rozumu, aniž byste museli unavovat svůj mozek a vyčerpávat se studiem těch znalostí, které považujete za hlubokomyslné a které ve skutečnosti leží jen ve vašem dosahu. (14, 44)

51. Ve velkých lidských dílech působí vliv a činnost vysokých duchovních bytostí, které neustále působí na myšlení lidí a inspirují nebo zjevují neznámé svým inkarnovaným sourozencům.

52. Proto říkám učencům a vědcům všech dob: Nemůžete se chlubit tím, čemu rozumíte, ani tím, co děláte, neboť ne vše je vaším dílem. Jak často sloužíte těm duchovním bytostem, o nichž k vám mluvím, pouze jako nástroj! Nebyli jste často překvapeni významem svých objevů? Nepřiznali jste si v duchu, že jste nebyli schopni pokusit se o to, co jste již uskutečnili? Tady máte odpověď. Proč se tím tedy chlubíte? Uvědomte si, že vaše práce je řízena vyššími bytostmi. Nikdy se nepokoušejte měnit jejich vnuknutí, neboť jsou vždy zaměřena na dobro. (182, 21-22)

53. Jelikož lidstvo bylo svědkem vývoje vědy a vidělo objevy, kterým by dříve nevěřilo – proč se tedy brání uvěřit ve vývoj duše? Proč se upíná k něčemu, co ho brzdí a činí netečným?

54. Moje učení a moje zjevení v této době jsou v souladu s vaším vývojem. Vědec ať si nic nemyslí o svém hmotném díle a své vědě, neboť v ní byla vždy přítomna moje zjevení a pomoc duchovních bytostí, které vás inspirují z onoho světa.

55. Člověk je součástí stvoření, má splnit úkol, jako ho mají všechna stvoření Stvořitele; ale byla mu dána

duchovní přirozenost, inteligence a vlastní vůle, aby vlastním úsilím dosáhl vývoje a zdokonalení duchovní duše, která je tím nejvyšším, co vlastní. Prostřednictvím duchovní duše může člověk pochopit svého Stvořitele, porozumět jeho dobrodiním a obdivovat jeho moudrost.

56. Kdybyste místo toho, abyste se pyšnili svými pozemskými znalostmi, přijali za své celé mé dílo, neměli byste žádná tajemství, poznali byste se jako sourozenci a milovali byste se navzájem, tak jako já miluji vás: v vás by byla dobrota, milosrdenství a láska, a tím i jednota s Otcem. (23, 5-7)

Uznání vědců působících pro blaho lidstva

57. Lidská věda je pozemským viditelným vyjádřením duchovních schopností, kterých člověk v této době dosáhl. Dílo člověka v této době není jen produktem rozumu, ale také jeho duševního vývoje. (106, 6)

58. Věda zaměřená na hmotné vám odhalila mnoho tajemství. Nikdy však neočekávejte, že vám vaše věda odhalí vše, co potřebujete vědět. Věda lidí této doby měla také své proroky, z nichž si lidé dělali legraci a považovali je za blázny. Ale poté, co se to, co hlásali, ukázalo jako správné, byli jste ohromeni. (97, 19)

59. Vaše oči nechtěly hledět na to světlo, které vám každý z mých poslů přinesl jako poselství lásky, ať už je nazýváte proroky, jasnovidci, osvícenci, lékaři, filozofy, vědci nebo duchovními.

60. Tito lidé šířili světlo, ale vy jste nechtěli jejich světlo poznat, šli před vámi, ale vy jste nechtěli následovat jejich kroky; zanechali vám jako vzor cestu oběti, bolesti, milosrdenství, ale vy jste se báli následovat jejich příklad, aniž byste si uvědomovali, že bolest těch, kteří mě následují, je radostí ducha, cestou plnou květin a horizontem plným slibů.

61. Nepřišli však, aby vdechovali vůni květin země ani aby se opájeli pomíjivými radovánkami světa; neboť touha jejich duše již nesměřovala k nečistému, ale k tomu, co je vznešené.

62. Trpěli, ale nehledali útěchu, protože věděli, že přišli, aby sami utěšovali. Od světa nic neočekávali, protože po boji očekávali radost, že uvidí vzkříšení duší k víře a k životu – všech těch, kteří odpadli od pravdy.

63. Kdo jsou ty bytosti, o nichž k vám mluvím? Říkám vám, že se jedná o všechny ty, kteří vám přinesli poselství světla, lásky, naděje, zdraví, víry, spásy – bez ohledu na to, jak se jmenovali, jakým způsobem jste je viděli zjevovat se nebo jaký titul na zemi nosili. (263, 20-24)

64. Neodepírám vědcům své uznání, neboť jsem jim svěřil úkol, který vykonávají. Mnohým z nich však chyběla modlitba, láska k bližnímu a povznesení duše, aby

mohli být skutečnými pomocníky lidem. (112, 25)

65. Lidé dneška rozšířili svá království, vládnou celé Zemi a procházejí ji. Už neexistují žádné neznámé kontinenty, země ani moře. Vytvořili cesty po zemi, po moři i ve vzduchu; avšak nespokojeni s tím, co na své planetě vlastní jako dědictví, zkoumají a prozkoumávají nebeskou klenbu v touze po ještě větších panstvích.

66. Žehnám touze po poznání u svých dětí a jejich snaha být moudrými, velkými a silnými nachází mé neomezené zalíbení. Co však má spravedlnost neschvaluje, je marnivost, na níž často spočívají jejich ambiciózní cíle, nebo sobecký záměr, který občas sledují. (175, 7-8)

67. Vybavil jsem člověka inteligencí, která mu umožňuje zkoumat složení přírody a její projevy, a dovolil jsem mu nahlížet do části vesmíru a vnímat projevy duchovního života.

68. Neboť mé učení nezastavuje duše, ani nebrání vývoji člověka – naopak, osvobozuje ho a osvícuje, aby zkoumal, uvažoval, bádal a snažil se. Avšak to, co člověk považuje za vrchol svého intelektuálního bádání, je sotva začátek! (304, 6)

Kapitola 51 – Vládci, zneužití moci a války

Pomíjivá iluze pozemské moci a velikosti

1. Jsem to já, kdo vám klade do cesty zkoušky, abych zadržel vaši duši, když se vzdaluje od cesty mého zákona a chce žít pouze podle svého uvážení. Zkoumejte důvod těchto zkoušek, já vám to dovoluji, abyste si ověřili, že každá z nich je jako dláto, které opracovává vaše srdce . To je jeden z důvodů, proč vás bolest přibližuje ke mně.

2. Člověk však vždy hledal rozkoše, toužil po moci a slávě, aby se na zemi vyvyšoval a byl pánem nad svými vlastními bratry.

3. Jelikož jsem vás všechny stvořil se stejnou láskou – proč tedy vždy existovali ti, kteří předstírají, že jsou něčím vyšším? Proč existovali ti, kteří vládnou lidem bičem a ponižováním? Proč existují ti, kteří odhánějí pokorné a jejichž srdce zůstává lhostejné, když způsobují bolest svému bližnímu? Protože to jsou duše, které Mě ještě nepoznaly jako Otce, který miluje všechna svá stvoření, ani jako jediného Pána všech živých bytostí.

4. Proto existují lidé, kteří se zmocňují moci a pohrdají posvátnými právy člověka. Slouží Mi jako nástroje Mé spravedlnosti, a ačkoli se domnívají, že jsou velcí páni a „králové“, jsou pouze služebníky. Odpusťte jim! (95, 7-8)

5. Pohleďte na lidi a vládce země. Jak krátká je jejich sláva a jejich vláda. Dnes je jejich národy vyzdvihují a zítra je strhávají z trůnu.

6. Nikdo nehledejte svůj trůn v tomto životě, neboť v domnění, že postupujete vpřed, brzdíte svůj běh, a vaším údělem je postupovat vpřed, aniž byste se zastavovali, dokud nedosáhnete bran mého království. (124, 31)

7. Amen, pravím vám, s dnešními mocnými bude konec, aby uvolnili místo těm, kteří budou velcí a silní, mocní a moudří díky lásce a milosrdenství k svým bližním. (128, 50)

8. Ti lidé, kteří v současné době živí pouze ambiciózní touhu po moci a pozemských slávách, vědí, že jejich nejmocnějším protivníkem je duchovnost, a proto proti ní bojují. A protože předtuchou cítí boj, který se již blíží – bitvu ducha proti zlu –, bojí se, že ztratí svůj majetek, a proto se vzpírají světlu, které je neustále překvapuje v podobě inspirace. (321, 12)

9. Jak chudí přicházejí k mým nebeským branám ti, kteří byli na zemi velcí a mocní, protože zapomněli na duchovní poklady a cestu k věčnému životu! Zatímco pravda mého království je zjevena pokorným, je skrytá před učenými a vzdělanými, protože s duchovní moudrostí by naložili stejně, jako naložili s pozemskou vědou: v tomto světle by hledali trůny pro svou marnivost a zbraně pro své spory. (238, 68)

Nárokované násilí nad lidmi a národy

10. Podívejte se na lidi, kteří vedou národy, vytvářejí doktríny a vnucují je lidem. Každý hlásá nadřazenost své doktríny, ale ptám se vás: Jaký byl plod toho všeho? Války s jejich následky v podobě zbídačení, utrpení, zničení a smrti. To je sklizeň, kterou zde na zemi sklidili zastánci takových teorií.

11. Vezměte na vědomí, že jsem se nepostavil proti svobodné vůli lidstva, ačkoli vám musím říci, že navzdory této svobodě svědomí neustále promlouvá k srdci toho, kdo se vzdaluje spravedlnosti, lásce k bližnímu a rozumu. (106, 11)

12. Kdyby se Kristus v této době vrátil na Zemi jako člověk, již by na Golgotě neřekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“, neboť nyní přijímáte v hojnosti světlo Ducha a duše se značně vyvinuly. Kdo neví, že Já jsem dárcem života, a že proto nikdo nesmí okrádat svého bližního o život? Jestliže člověk nemůže dát život, nemá ani právo brát to, co nemůže vrátit.

13. Lidé, myslíte si, že plníte můj zákon jen proto, že říkáte, že máte náboženství, a dodržujete vnější bohoslužbu? V zákoně vám bylo řečeno: „Nezabiješ“, ale porušujete toto přikázání, neboť na oltáři svého hříchu proléváte proudy krve svých bližních. (119, 27-28)

14. Nabízím světu mír, ale pýcha velkých národů s jejich falešnou mocí a falešným leskem odmítá každý hlas svědomí a nechává se

unášet pouze svými ambiciózními cíli a pocity nenávisti.

15. Člověk se stále ještě nepřiklání na stranu dobra, spravedlnosti a rozumu, lidé se stále ještě bouří a odsuzují záležitosti svých bližních; stále ještě věří, že mohou nastolit spravedlnost. Nemyslíte, že by se místo soudců měli spíše nazývat vrahy a katy?

16. Muži u moci zapomněli, že existuje Vlastník veškerého života; přesto však berou život svým bližním, jako by jim patřil. Davy lidí volají po chlebu, spravedlnosti, domově, oděvu. Spravedlnost nastolím Já, ne lidé ani jejich učení. (151, 70-72)

17. Požehnaný lid: Ti muži, kteří se v národech, v lidech země povyšují plni arogance a nároků na moc, jsou velké duše, vybavené mocí a nositelé velkých poslání.

18. Nejsou však ve službě mé Božskosti. Své velké nadání a schopnosti nevložili do služby lásky a milosrdenství. Vytvořili si svůj svět, svůj zákon, svůj trůn, své vazaly, své panství a vše, co si mohou stanovit za cíl.

19. Avšak když pocítí, že se jejich trůn otřásá pod náporem pohrom, když cítí, že se blíží vpád mocného nepřítele, když vidí své poklady a své jméno v nebezpečí, vyrazí vší svou silou, naplněni megalomanií, pozemskou marnivostí, nenávistí a zlobou, a vrhnou se proti nepříteli, bez ohledu na to, zda jejich dílo, jejich idea zanechává za sebou jen stopu bolesti, zkázy a zla. Mají na mysli pouze zničení nepřítele, vybudování ještě většího trůnu, aby měli co největší vládu nad národy, nad bohatstvím, nad denním chlebem a dokonce i nad životy lidí. (219, 25)

20. Bylo by na čase, aby na Zemi již neexistovala žádná říše ani silný národ, který by utlačoval slabé, a přesto existují jako důkaz toho, že v člověku stále převažují primitivní sklony okrádat slabé zneužíváním moci a dobývat je násilím. (271, 58)

21. Jak daleko jsou ještě lidé od pochopení duchovního míru, který má na světě vládnout! Snaží se jej vynutit násilím a výhrůžkami a plody své vědy, kterou se chlubí.

22. V žádném případě nepodceňuji pokroky lidí ani nejsem proti nim, neboť jsou také důkazem jejich duševního vývoje. Přesto vám však říkám, že vaše pýcha na použití násilí a pozemskou moc mi není milá. Neboť místo toho, aby lidem ulehčili kříž, hanobí tím nejsvětější zásady, dopouštějí se násilí na životech, které jim nepatří, a zasévají bolest, slzy, smutek a krev místo míru, zdraví a blahobytu. Proč tedy jejich skutky odhalují právě opak, ačkoli pramen, z něhož čerpají své poznání, je mým vlastním stvořením, které je nevyčerpatelné v lásce, moudrosti, zdraví a životě?

23. Chci rovnost mezi svými dětmi, jak jsem již kázal v „Druhém čase“. Ale ne jen materiální, jak to chápou lidé. Inspiruji vás k rovnosti z lásky, čímž vám dávám pochopit, že jste

všichni sourozenci, děti Boží. (246, 61-63)

Úvahy o druhé světové válce

24. Toto jsou časy zkoušek, bolesti a utrpení – časy, v nichž lidstvo trpí následky tolika vzájemné nenávisti a zlé vůle.

25. Podívejte se na bojiště, kde je slyšet jen hluk zbraní a výkřiky strachu raněných, hory zohavených těl, která dříve byla silnými těly mladých lidí. Dokážete si je představit, když naposledy objímali matku, ženu nebo syna? Kdo může změřit bolest těchto rozloučení, kdo sám nevypil tento kalich?

26. Tisíce a tisíce strachem naplněných rodičů, žen a dětí viděly, jak jejich milovaní blízcí odcházejí na pole války, nenávisti a pomsty, donuceni chamtivostí a pýchou některých lidí bez světla a bez lásky k bližním.

27. Tyto legie mladých a silných mužů se nemohly vrátit do svých domovů, protože zůstaly ležet roztrhané na polích; ale hle, země, Matka Země, milosrdnější než lidé, kteří vládnou národům a domnívají se, že jsou pány nad životy svých bližních, otevřela své lůno, aby je přijala a láskyplně je přikryla. (9, 63-66)

28. Můj Duch bdí nad každou bytostí a Já sám dbám i na tu nejmenší z vašich myšlenek.

29. Věru, pravím vám, že tam uprostřed vojsk, která bojují za pozemské ideologie a mocenské nároky, jsem v okamžicích klidu objevil mírumilovné a dobrosrdečné lidi, z nichž byli násilím učiněni vojáci. Z jejich srdcí se vydírají vzdechy, když se mé jméno dostane na jejich rty, a slzy jim stékají po tvářích při vzpomínce na jejich blízké, na rodiče, ženy, děti nebo sourozence. Pak se jejich duše vznesou ke Mně, bez jiného chrámu než svatyně jejich víry, bez jiného oltáře než oltáře jejich lásky, aniž by měly jiné světlo než světlo jejich naděje, v touze po odpuštění za zničení, které nechtěně způsobily svými zbraněmi. Hledají Mě, aby Mě ze všech sil své bytosti prosili, abych jim dovolil vrátit se do jejich domova, nebo abych, pokud musí padnout pod úderem nepřítele, alespoň svým pláštěm milosrdenství přikryl ty, které na zemi zanechávají.

30. Všechny, kdo takto hledají mé odpuštění, žehnám, neboť nemají vinu na zabíjení; vrahy jsou jiní, kteří, až přijde hodina jejich soudu, budou se muset přede mnou zodpovídat za vše, co provedli s lidskými životy.

31. Mnozí z těch, kteří milují mír, se ptají, proč jsem dopustil, aby byli dokonce vedeni na bojiště a místa smrti. Na to vám říkám: Jestliže váš lidský rozum nedokáže pochopit důvod, který je skryt v nejhlubším nitru toho všeho, váš duch přece ví, že to naplňuje smíření. (22, 52-55)

32. Těm, kteří mě následují, vkládám do srdce mír světa, aby se za něj zasazovali a modlili se za něj. Národy brzy vznesou své modlitby,

aby mě prosily o mír, který jsem jim nabízel v každém čase.

33. Dříve jsem dopustil, aby lidé okusili plody svých skutků, aby viděli proudy lidské krve a obrazy bolesti, hory mrtvol a města proměněná v trosky. Chtěl jsem, aby lidé se zkamenělými srdci viděli zpustošení domovů, zoufalství nevinných, matky, které v záchvatu bolesti líbají roztrhaná těla svých dětí, aby zblízka prožili veškeré zoufalství, strach a veškeré nářky lidí z bezprostřední blízkosti, aby ve své pýše pocítili ponížení a jejich svědomí jim řeklo, že jejich velikost, jejich moc a jejich moudrost jsou lži, že jediné skutečně Velké pochází z Božského Ducha.

34. Až tito lidé otevřou oči pravdě, budou zděšeni – ne hrůznými obrazy, které uvidí, ale sami sebou, a protože nemohou uniknout pohledu a hlasu svého svědomí, pocítí v sobě temnotu a oheň výčitek svědomí; neboť budou muset skládat účty za každý život, za každou bolest a dokonce i za poslední kapku krve, která byla kvůli nim prolita. (52, 40)

35. Krok za krokem kráčí národy vstříc údolí (smrti), kde se shromáždí, aby byly souzeny.

36. A přece se ti muži, kteří vedou války a jejichž ruce jsou poskvrněny krví svých bližních, stále odvažují vyslovovat mé jméno. Jsou to snad květy nebo plody učení, které jsem vás učil? Neučil vás Ježíš, jak odpouštěl, jak žehnal tomu, kdo ho zranil, a jak ještě v hodině smrti daroval život svým katům?

37. Lidé pochybovali o mém slově a zanedbávali víru; proto vložili veškerou svou důvěru do násilí. Proto jsem dopustil, aby sami poznali svou chybu tím, že sklidí plody svých skutků, neboť jen tak otevřou oči, aby pochopili pravdu. (119, 31-33)

Odpor a nesmyslnost válek

38. Je čas, aby z lidských srdcí vyvěraly láska, odpuštění a pokora jako skutečné zbraně, které se postaví nenávisti a pýše. Dokud se nenávist setkává s nenávistí a pýcha s pýchou, budou se národy navzájem ničit a v srdcích nebude mír.

39. Lidé nechtěli pochopit, že své štěstí a pokrok mohou nalézt pouze v míru, a honí se za svými ideály moci a falešné velikosti, přičemž prolévají krev svých bližních, ničí životy a boří víru lidí. (39, 29-30)

40. Rok 1945 s sebou odnesl poslední stíny války. Srp skosil tisíce existencí a tisíce duší se vrátily do duchovního domova. Věda ohromila svět a svými zbraněmi hromadného ničení otřásla zemí. Vítězové se pasovali na soudce a katy poražených. Bolest, bída a hlad se šířily a zanechávaly za sebou vdovy, sirotky a chlad. Epidemie putují z národa k národu a dokonce i přírodní síly dávají najevo svůj hlas spravedlnosti a rozhořčení nad tolika zločiny. Pole trosek, zničení, smrti a zpustošení je stopou, kterou

člověk, který se nazývá civilizovaným, zanechal na tváři planety. To je úroda, kterou Mi toto lidstvo přináší. Ale ptám se vás: Zaslouží si tato sklizeň, aby vstoupila do mých sýpek? Zaslouží si plod vaší zloby, aby byl přijat vaším Otcem? Amen, pravím vám, tento strom je něco zcela jiného než ten, který jste mohli zasadit, kdybyste se řídili tím božským přikázáním, které vám říká, abyste se milovali navzájem. (145, 29)

41. Kdy dosáhnete pokoje duše, když jste nedosáhli ani pokoje srdce? — Říkám vám, dokud nebude zničena poslední zbraň bratrovražedná, nebude mezi lidmi mír. Zbraněmi bratrovražednými jsou všechny ty, jimiž si lidé navzájem berou život, ničí morálku, zbavují se svobody, zdraví, duševního klidu nebo ničí víru. (119, 53)

42. Dokážu lidstvu, že jeho problémy nelze řešit násilím a že dokud bude používat ničivé a vražedné zbraně, nebude schopno mezi lidmi nastolit mír, jakkoli strašné a mocné se tyto zbraně mohou jevit. Naopak, v důsledku toho vzbudí jen větší nenávist a touhu po pomstě. Pouze svědomí, rozum a city lásky k bližnímu budou moci být základy, na nichž spočívá věk míru. Aby však toto světlo zazářilo v nitru lidí, musí nejprve vypít kalich utrpení až do poslední kapky. (160, 65)

43. Kdyby srdce lidí nebylo tak zatvrzelé, stačila by bolest války, aby je přiměla zamyslet se nad svými omyly, a oni by se vrátili na cestu světla. Ale ačkoli mají ještě hořkou vzpomínku na ty lidské masakry, připravují se na novou válku.

44. Jak můžete předpokládat, že Já, Otec, Božská Láska, bych byl schopen vás trestat válkami? Opravdu věříte, že někdo, kdo vás miluje s dokonalou láskou a kdo si přeje, abyste se milovali navzájem, by vám mohl vnuknout zločiny, bratrovraždu, zabíjení, pomstu a ničení? Nechápete, že to vše je způsobeno materialismem, který si lidé nahromadili ve svých srdcích? (174, 50-51)

45. Od počátku jsem stvořil člověka svobodného, avšak jeho svoboda byla vždy provázena světlem svědomí. Přesto však neposlouchal hlas svého vnitřního soudce a odchýlil se od cesty zákona, až vytvořil ty vražedné, krvavé a monstrózní války, v nichž se dítě vzbouřilo proti otci, protože se odvrátilo od každého pocitu lidskosti, milosrdenství, úcty a duchovnosti.

46. Lidé by již dávno měli zabránit ničení a válkám, aby se vyhnuli bolestné povinnosti pokání. Vězte, že pokud se jim nepodaří očistit se v dobru, než ke Mně dorazí, budu je muset znovu poslat do tohoto údolí slz a krve. Neboť ten, kdo žije v duchu namířeném proti dokonalosti, ke Mně přijít nebude moci. (188, 6-7)

47. Ne všichni lidé jsou na stejné úrovni porozumění. Zatímco jedni

objevují zázraky na každém kroku, druzí považují vše za nedokonalé. Zatímco jedni sní o míru jako o vrcholu duchovnosti a morálky světa, druzí hlásají, že to jsou války, které pohánějí vývoj lidstva.

48. K tomu vám říkám: Války nejsou pro vývoj světa nezbytné. Pokud je lidé využívají pro své ambiciózní a sobecké cíle, pak je to kvůli materializaci, v níž se nacházejí ti, kdo je podporují. Mezi nimi někteří věří pouze v existenci na tomto světě, protože neznají duchovní život nebo jej popírají; u lidí jsou však považováni za učence. Proto je nutné, aby všichni poznali toto zjevení. (227, 69-70)

Kapitola 52 – Nespravedlnost a úpadek lidstva

Podrobení a vykořisťování slabých silnými

1. Kdyby lidé pochopili, že Země byla stvořena pro všechny, a kdyby uměli spravedlivě sdílet s bližními hmotné a duchovní poklady, jimiž je jejich existence poseta — vskutku, pravím vám, již zde na této Zemi byste začali pociťovat mír Duchovního království. (12, 71)

2. Nemyslíte si, že rozdělení lidstva na národy a rasy je něco primitivního? Nezamýšlíte se nad tím, že kdyby byl pokrok ve vaší civilizaci, na kterou jste tak hrdí, skutečný, neovládalo by již právo násilí a zloby, ale že by všechny činy vašeho života byly řízeny zákonem svědomí? — A ty, lide, nevylučuj se z tohoto soudu, neboť i mezi vámi nacházím boje a rozkoly. (24, 73)

3. Vezměte si za příklad Izrael, o kterém píše historie, když musel dlouhou dobu bloudit pouští. Bojoval, aby unikl egyptskému otroctví a modlářství, ale také aby dosáhl země míru a svobody.

4. Dnes se celé lidstvo podobá tomuto národu v otroctví faraóna. Lidem se vnucují vyznání víry, doktríny a zákony. Většina národů je otroky jiných, kteří jsou silnější. Tvrdý boj o přežití a nucené práce pod bičem hladu a ponížení jsou hořkým chlebem, který dnes jí velká část lidstva.

5. To vše stále více způsobuje, že v srdcích lidí vzniká touha po osvobození, po míru, po lepším životě. (115, 41-43)

6. Tento svět, který by měl být domovem jediné rodiny zahrnující celé lidstvo, je jablkem sváru a příčinou nesmyslného boje o moc, zrady a války. Tento život, který by měl být věnován studiu, duchovní kontemplaci a úsilí o dosažení věčného života tím, že se zkoušky a lekce využívají pro dobro duše, je člověkem špatně chápán, takže nechává své srdce otrávit záští, hořkostí, materialismem a nespokojeností. (116, 53)

7. Vy ubohé národy země – jedni zotročení, druzí utlačovaní a ostatní vykořisťovaní svými vlastními vůdci a zástupci!

8. Vaše srdce již nemilují ty, kteří vám na Zemi vládnou, protože vaše důvěra byla zklamána. Už nemáte důvěru ve spravedlnost ani velkorysost svých soudců, už nevěříte slibům, slovům ani usmívajícím se tvářím. Zažili jste, jak se pokrytectví zmocnilo srdcí a na zemi vybudovalo své království lží, faleš a podvodů.

9. Ubohé národy, které na svých bedrech nesete útrapy jako nesnesitelné břemeno – ty útrapy, které již nejsou tím požehnaným zákonem, skrze něž člověk dostával vše, co bylo nezbytné pro jeho obživu, ale které se proměnily v zoufalý a strachem naplněný boj o přežití. A co dostávají lidé za to, že obětují svou sílu a svůj život? Kousek chleba bez chuti, kalich plný hořkosti.

10. Amen, pravím vám, toto není obživa, kterou jsem vložil do země pro vaši radost a zachování, toto je chléb sváru, marností, nelidských citů – zkrátka důkaz nedostatku nebo absence duchovní zralosti u těch, kteří určují váš lidský život.

11. Vidím, že si navzájem vyrváte chléb z rukou, že ti, kdo touží po moci, nesnesou, aby ostatní něco vlastnili, protože chtějí vše pro sebe; že silní se zmocňují chleba slabých a ti se musí spokojit s tím, že sledují, jak mocní jedí a užívají si.

12. Nyní se vás ptám: V čem spočívá morální pokrok tohoto lidstva? Kde je rozvoj jeho nejvznešenějších citů?

13. Věru, říkám vám, v době, kdy člověk žil v jeskyních a zakrýval se kůžemi, také si navzájem vyrvávali potravu z úst, nejsilnější si rovněž brali největší část, útrapy slabých byly také ve prospěch těch, kteří si je násilím podmanili, lidé, kmeny a národy se rovněž navzájem zabíjeli.

14. V čem tedy spočívá rozdíl mezi lidstvem dneška a lidstvem těch dob?

15. Ano, vím, že mi řeknete, že jste dosáhli mnoha pokroků — vím, že mě budete odkazovat na vaši civilizaci a vaši vědu. Ale pak vám řeknu, že to vše je jen maska pokrytectví, za kterou skrýváte své skutečné city a své stále ještě primitivní instinkty, protože jste se ani v nejmenším nesnažili o rozvoj své duše, o naplnění mého zákona.

16. Neříkám vám, abyste neprováděli vědecký výzkum – ne, naopak: Hledejte, bádejte, rostěte a rozšiřujte své znalosti a inteligenci v hmotném životě, ale buďte k sobě milosrdní, respektujte posvátná práva svých bližních, pochopte, že neexistuje žádný zákon, který by opravňoval člověka disponovat životem svých bližních – zkrátka, lidé, udělejte něco, abyste uplatnili mé nejvyšší přikázání „Milujte se navzájem“ ve svém životě, abyste unikli morálnímu a duchovnímu stagnaci, do které jste upadli, a aby, až opadne závoj lži, který zakrýval vaši tvář, proniklo vaše světlo, zazářila upřímnost a do vašeho života vstoupila pravdivost. Pak budete moci s právem říci, že jste učinili pokrok.

17. Staňte se duchovně silnými v dodržování mých nauk, aby vaše slova byla v budoucnu vždy potvrzena skutečnými skutky milosrdenství, moudrosti a bratrství. (325, 10-20)

18. Posílám vám svůj mír; ale vpravdě vám říkám: Dokud budou existovat lidé, kteří vlastní vše potřebné a zapomínají na ty, kteří umírají hladem, nebude na zemi mír.

19. Mír není založen na lidské slávě ani na bohatství. Je založen na dobré vůli, na vzájemné lásce – na tom, že si navzájem sloužíme a respektujeme se. Ach, kdyby jen svět tyto pokyny pochopil! Nepřátelství by zmizela a v lidském srdci by rozkvetla láska. (165, 71-72)

Zkaženost lidstva

20. Lidstvo trpí ztroskotáním uprostřed bouře hříchů a neřestí. Nejen člověk, když dospěje, poskvrňuje svou duši tím, že připouští rozvoj svých vášní; i dítě v dětství zažívá převrácení lodi, v níž pluje.

21. Mé slovo plné zjevení se tyčí uprostřed tohoto lidstva jako obrovský maják, který ukazuje trosečníkům správnou cestu a oživuje naději v těch, kteří byli blízko ztráty víry. (62, 44)

22. Spolu s rozmnožováním lidstva se rozmnožily i jeho hříchy. Na světě nechybí města jako Sodoma a Gomora, jejichž pohoršení nachází odezvu po celé zemi a otravuje srdce. Z těch hříšných měst nezůstaly ani stopy; přesto jejich obyvatelé nebyli pokrytci, neboť hřešili za bílého dne.

23. Avšak dnešní lidstvo, které se skrývá ve tmě, aby mohlo oddávat se svým vášním, a poté předstírá spravedlnost a čistotu, bude mít přísnější soud než Sodoma.

24. Je to zlověstné dědictví všech minulých generací, jejichž závislosti, neřesti a nemoci v této době přinášejí své plody. Je to strom zla, který vyrostl v srdcích lidí — strom, který byl učiněn plodným hříchy a jehož plody i nadále svádějí ženu i muže a den za dnem svádějí na scestí nová srdce.

25. Ve stínu tohoto stromu leží muži a ženy bez síly osvobodit se od jeho vlivu. Zůstaly tam zničené ctnosti, poskvrněná lidská důstojnost a mnoho zmrzačených životů.

26. Nejen dospělí jsou přitahováni rozkošemi světa a těla a běží za nimi; i mládež a dokonce i děti, ke všem se dostalo jedu, který se v průběhu času nahromadil; a ti, kteří dokázali uniknout zhoubnému vlivu zla – co dělají pro ty, kteří zbloudili? Soudí je, odsuzují je a bouří se proti jejich činům. Jen málokdo se modlí za ty, kteří zbloudili z cesty , a ještě méně je těch, kteří věnují část svého života boji proti zlu.

27. Vpravdě vám pravím, že mé království nebude mezi lidmi vybudováno, dokud bude strom zla ještě živ. Tato moc musí být zničena; k tomu je nutné vlastnit meč lásky a spravedlnosti – jediný, kterému

hřích nemůže odolat. Pochopte, že jádrem mého učení nebudou rozsudky ani tresty, ale láska, odpuštění a milosrdenství; to bude světlo, které osvětlí vaše cesty, a poučení, které přinese lidstvu spásu. (108, 10-14)

28. Váš materialismus proměnil Eden, který jsem svěřil člověku, v peklo.

29. Život, který lidé vedou, je falešný, falešné jsou jejich radosti, jejich moc a jejich bohatství, falešná je jejich učenost a jejich věda.

30. Bohatí i chudí, vás všechny zaměstnávají peníze, jejichž vlastnictví je klamné. Trápíte se bolestmi a nemocemi a děsí vás myšlenka na smrt. Jedni se bojí, že ztratí to, co mají, a druzí touží získat to, co nikdy nevlastnili. Někteří mají všeho nadbytek, zatímco jiným všeho chybí. Ale všechna tato úsilí, vášně, potřeby a ctižádostivé cíle se týkají pouze hmotného života, hladu těla, nízkých vášní, lidských tužeb, jako by člověk ve skutečnosti neměl duši.

31. Svět a hmota dočasně porazily duši, postupně ji znovu uvrhly do otroctví a nakonec zmařily její poslání v lidském životě. Proč si sami postupně neuvědomujete, že ten hlad, ta bída, ta bolest a ten strach, které tíží váš život, nejsou ničím jiným než věrným odrazem bídy a bolesti vašich duší? (272, 29-32)

32. Svět potřebuje mé slovo, národy a národy potřebují mé učení lásky. Vládce, vědec, soudce, duchovní pastýř, učitel – všichni potřebují světlo mé pravdy, a právě proto jsem v této době přišel, abych osvítil člověka v jeho duši, srdci a rozumu. (274, 14)

33. Vaše planeta stále ještě není místem lásky, ctnosti ani míru. Posílám do vašeho světa čisté duše a vy Mi je vracíte nečisté, protože život lidí je prostoupen hříchem a zkažeností.

34. Vidím ctnosti jako malá, osamocená světýlka mezi dušemi, které bičují bouře egoismu, pomstychtivosti a nenávisti. To je plod, který Mi lidstvo přináší. (318, 33–34)

Zvrácený svět nezralého lidstva

35. Máte vládce, v jejichž srdcích není spravedlnost a velkorysost potřebná k vládnutí nad svým lidem, protože usilují o ubohý cíl moci a bohatství — lidi, kteří o sobě tvrdí, že jsou mými zástupci, a kteří neznají ani lásku k bližním — lékaři, kteří neznají podstatu svého poslání, jímž je milosrdenství — a soudci, kteří zaměňují spravedlnost za pomstu a zneužívají zákon ke zhoubným účelům.

36. Nikdo, kdo kráčí křivými cestami a odvrací svůj zrak od toho světla, které má v sobě jako maják svého svědomí, nemá představu o soudu, který si sám připravuje.

37. Existují také takoví, kteří si přisvojili úkoly, na které nemají nárok, a kteří svými omyly dokazují, že jim naprosto chybí schopnosti nezbytné k vykonání úkolu, který si sami vzali na sebe.

38. Stejně tak můžete najít služebníky Boží, kteří jimi nejsou, protože k tomu nebyli posláni – lidi, kteří vedou národy a nejsou ani schopni řídit své vlastní kroky — učitele, kterým chybí dar učit a kteří místo šíření světla matou rozum — lékaře, v jejichž srdci nezazněl žádný pocit soucitu tváří v tvář cizí bolesti a kteří nevědí, že ten, kdo tento dar skutečně má, je Kristovým apoštolem.

39. Všechny mé základní zásady byly lidmi znesvěceny, ale nyní nadešla hodina, kdy budou souzena všechna jejich díla. Toto je můj soud, neboť náleží mně jej vykonat. Proto vám říkám: Bděte a plňte má přikázání lásky a odpuštění. (105, 16-19)

40. Podívejte se na tento svět — pyšný, provokativní a namyšlený na všechna lidská díla, jimiž udivují generace tohoto století. Většina z nich nevěří v duchovno, ani je nemiluje. Proto se nemodlí, ani nedodržují můj zákon. Přesto jsou spokojeni a hrdí na to, že mohou předvést svět plný zázraků, který vytvořili s pomocí své vědy.

41. Avšak tento úžasný svět lidí, který vybudovali během staletí vědy, bojů, válek a slz, sami zničí svými vlastními rukama a zbraněmi. Již se blíží okamžik, kdy si lidstvo uvědomí neudržitelnost a křehkost svých děl, jimž chyběla láska, spravedlnost a skutečná touha po zdokonalení.

42. Brzy poznáte, že bez Boha nejste nic, že pouze ode Mne můžete přijmout sílu, život a inteligenci, abyste vytvořili harmonickou existenci mezi duchem a lidskou částí člověka. (282, 9-11)

43. Lidé mluví o minulých dobách, o starověku, o dlouhých stoletích a nekonečně dlouhých věcích, ale Já vás stále vidím malé. Vidím, že jste duševně velmi málo vyzráli. V mých očích se váš svět stále nachází v dětství, i když se vám zdá, jako byste dosáhli zralosti.

44. Ne, lidstvo, dokud to nebude duše, která poskytne ty důkazy zralosti, vzestupného vývoje, zdokonalování a pokroku v různých oblastech vašeho života, budete Mi nevyhnutelně předkládat lidská díla, která jsou velká jen navenek, ale kvůli nedostatku lásky nemají morální obsah a nejsou trvalá. (325, 62-63)

45. Nyní je pro duše rozhodující doba, vskutku doba boje. Vše je spor a boj. Tato válka se odehrává v srdci každého člověka, v lůně rodin, uvnitř všech institucí, ve všech národech, ve všech rasách.

46. Bojuje se nejen na pozemské úrovni, ale i v duchovním světě. Je to Velká bitva, kterou v symbolické podobě viděli proroci jiných dob a která se objevuje i ve vizích proroků či jasnovidců této doby.

47. Avšak tato bitva, která se odehrává a která vše otřásá, není lidstvem chápána, ačkoli je součástí a svědkem právě této bitvy.

48. Krok lidstva je dnes zrychlený – ale kam směřuje? Kam spěchá člověk v takovém spěchu? Najde

snad na této závratné cestě své štěstí, dosáhne vytouženého míru, nádherného života, který si každé srdce sobeckým způsobem přeje?
49. Říkám vám, že to, čeho člověk svým spěchem skutečně dosáhne, je úplné vyčerpání. Duše a srdce člověka směřují k životnímu znechucení a únavě, a tuto propast vytvořil sám člověk.
50. Do této propasti se zřítí a v tomto úplném vyčerpání, v tomto chaosu pocitů nenávisti, rozkoší, neuspokojených touh po moci, hříchu a cizoložství, znesvěcení duchovních a lidských zákonů utrpí jeho duše zdánlivou „smrt“, jeho srdce dočasnou „smrt“.
51. Ale Já způsobím, že se člověk z této „smrti“ pozvedne k životu. Postarám se o to, aby prožil své vzkříšení a v tom novém životě bojoval za znovuzrození všech ideálů, za oživení všech zásad a všech ctností, které jsou vlastnostmi a dědictvím duchovní duše, jejíž je původcem. Neboť ze Mě vzešla duchovní duše , ode Mě přijala život, napila se z Mé dokonalosti, nasytila se Mou milostí. (360, 6-8)

XII Soud a očištění lidstva

Kapitola 53 – Nastal čas soudu

Sklizeň plodů lidského semene

1. Milovaní učedníci, tyto časy jsou časy soudu pro lidstvo. Lhůta vypršela, abyste začali splácet své dluhy. Nyní sklízíte plody minulých setí, výsledek nebo následky svých skutků.
2. Člověk má k dispozici čas, aby vykonal své dílo, a jiný, aby se zodpovídal za to, co učinil; ten druhý je čas, ve kterém žijete. Proto všichni trpíte a pláčete. Stejně jako máte čas setí a jiný čas sklizně, i Bůh má jeden, který vám dal, abyste splnili jeho zákon, a druhý, abyste projevili jeho spravedlnost.
3. Nyní žijete v době božského soudu. Bolest vás nutí plakat, lidstvo se očišťuje ve svých vlastních slzách, neboť nikdo není ušetřen nápravy.
4. Jsou to časy soudu, ve kterých byste měli přemýšlet o svém osudu, abyste skrze rozjímání a duchovnění slyšeli hlas svědomí, který neklame ani nevodí v omyl, ale vede vás na cestu míru. (11, 58-61)
5. Toto je čas soudu pro lidstvo. Člověk po člověku, lid po lidu a národ po národu jsou souzeni mou Božskostí. Přesto si toho lidé nevšimli, ani nevědí, v jaké době žijí. Proto jsem přišel v Duchu a seslal jsem svůj paprsek na lidský rozum a skrze něj jsem vám zjevil, kdo k vám mluví, v jaké době žijete a jaký je váš úkol. (51, 61)
6. Vpravdě vám pravím: Žijete již v „Dni Páně“, již jste pod jeho soudem. Živí i mrtví jsou v tuto chvíli souzeni, minulé i současné skutky jsou váženy na této váze soudu.

Otevřete své oči, abyste byli svědky toho, že Božská spravedlnost se projevuje všude. (76, 44)

7. Od starověku jsem k vám mluvil o soudu a nyní nastal ten ohlášený čas, který proroci představovali, jako by to byl jeden den.

8. Slovo vašeho Boha je královským slovem a nebude odvoláno. Co na tom záleží, že od té doby uplynuly tisíce let? Vůle Otce je neměnná a musí se naplnit.

9. Kdyby lidé kromě víry v mé slovo uměli bdít a modlit se, nikdy by nebyli překvapeni. Jsou však nevěrní, zapomnětliví, nevěřící, a když přijde zkouška, připisují ji trestu, pomstě nebo Božímu hněvu. K tomu vám říkám, že každá zkouška je ohlášena předem, abyste byli připraveni. Proto musíte být vždy bdělí.

10. Potopa, zničení měst ohněm, nepřátelské vpády, pohromy, epidemie, hladomory a další pohromy byly předem ohlášeny všem národům země, abyste se mohli připravit a nebyli překvapeni. Stejně jako dnes sestupuje z Boží lásky vždy poselství k bdělosti a přípravě, aby se lidé probudili, připravili se a posílili. (24, 74-77)

11. Říkám vám: Ačkoli je pravda, že tento svět čekají velmi velké zkoušky, dny utrpení budou zkráceny; neboť utrpení lidí bude tak veliké, že přiměje lidi, aby procitli, pozvedli ke Mně své oči a naslouchali hlasu svého svědomí, které od nich bude vyžadovat plnění Mého zákona.

12. Má spravedlnost vykoření všechno zlo, které na tomto světě existuje. Nejdříve vše prozkoumám: náboženské společenství, vědy a společenské instituce, a pak nad nimi přejde srp Boží spravedlnosti, odsekne plevel a ponechá pšenici. Každé dobré semeno, které najdu v srdcích lidí, zachovám, aby i nadále klíčilo v duších lidí. (119, 10-11)

Očištění lidstva při soudu

13. Jak dlouho ještě se budou muset lidé vyvíjet, aby pochopili mou lásku a pocítili mou přítomnost skrze svědomí? Až lidé uslyší můj hlas, který jim radí, a budou plnit mé zákon, bude to znamením, že pro ně skončila doba materialismu.

14. Prozatím je ještě musí postihovat přírodní síly v mnoha podobách, dokud se nepřesvědčí, že existují vyšší síly, vůči nimž je lidský materialismus velmi malý.

15. Země se bude třást, voda lidstvo očistí a oheň ho zušlechtí.

16. Všechny živly a síly přírody se projeví na Zemi tam, kde lidské bytosti neuměly žít v harmonii s životem, který je obklopuje.

17. Příroda tím neusiluje o zničení těch, kteří ji znesvěcují; usiluje pouze o harmonii mezi člověkem a všemi stvořeními.

18. Jestliže se její soud projevuje stále silněji, je to proto, že přestupky lidí a jejich nesoulad se zákony se rovněž zvětšily. (40, 20-25)

19. Ruka člověka přivolala na sebe soud. V jeho mozku zuří bouře, v

jeho srdci zuří vichřice a to vše se projevuje i v přírodě. Její živly se rozbouřily, roční období se stávají nepříznivými, objevují se a množí se pohromy, a to proto, že vaše hříchy narůstají a způsobují nemoci a protože pošetilá a domýšlivá věda neuznává řád, který byl stanoven Stvořitelem.

20. Kdybych vám to jen řekl, nevěřili byste tomu. Proto je nutné, abyste mohli výsledek svých skutků uchopit rukama, abyste jím byli zklamáni. Právě teď jste dosáhli tohoto okamžiku svého života, v němž prožíváte výsledek všeho, co jste zaseli. (100, 6-7)

21. Život na zemi byl pro člověka vždy provázen zkouškami a pokáním; avšak nikdy nebyla tato cesta vývoje tak plná bolesti jako nyní, nikdy nebyl kalich tak plný hořkosti.

22. V této době lidé nečekají až do dospělosti, aby se postavili životnímu boji. Kolik tvorů zná již od dětství zklamání, jho, rány, překážky a neúspěchy. Mohu vám říci ještě více: V těchto časech začíná bolest člověka ještě předtím, než se narodí, to znamená již v lůně své matky.

23. Velká je povinnost pokání bytostí, které v této době přicházejí na zem! Měli byste však mít na paměti, že veškeré utrpení, které na světě existuje, je dílem člověka. Existuje snad větší dokonalost v mé spravedlnosti, než dovolit, aby ti, kteří poseli cestu života trny, je nyní museli sklízet? (115, 35-37)

24. Nemůžete pochopit můj univerzální plán spásy; avšak dává vám o něm vědět část, abyste se podíleli na mém díle.

25. Jen já znám význam doby, v níž svět žije. Žádná lidská bytost nedokáže pochopit skutečnost této hodiny.

26. Lidé se od svých počátků neustále poskvrňovali, až zatemnili své city a svou duši a vytvořili si nemocný, neklidný a smutný život. Nyní však nastala hodina očištění. (274, 11-12)

27. Pro všechny duše nastal čas sklizně, a proto vidíte zmatek mezi lidmi. Ale vpravdě, pravím vám, v tomto chaosu každý sklidí své vlastní semeno.

28. Co se však stane s těmi z mých dětí, které neustále porušovaly můj zákon? Vpravdě: Všichni, kdo spí a nechtějí studovat a brát si k srdci mé poučení, budou zkouškami zachváceni jako vichřicí, která je srazí k zemi. Ale pro všechny, kteří se řídili mými pokyny, bude to jako povzbuzení k plnění jejich povinností, jako krásná odměna, kterou jim Bůh dává. (310, 7)

29. V této době ten, kdo není připraven se obnovit, bude muset poznat největší hořkosti a bude odebrán ze země, čímž ztratí vzácnou příležitost odčinit své prohřešky a smířit se se zákonem, pravdou a životem.

30. Naopak ti, kteří z tohoto hmotného života přejdou do duchovní vlasti s mírem a uspokojením, které přináší splněná

povinnost, se budou cítit osvíceni mým světlem; ale pokud patří k těm, kteří se musí znovu reinkarnovat, připravím je, než se vrátí do lidského života, aby do něj vstoupili čistí, duchovnější a s větší moudrostí. (91, 38-39)

Boží láska v soudu

31. Bolest vylila celý svůj obsah na svět a projevuje se v tisíci různých podobách.

32. V jakém strašném shonu žiješ, lidstvo! Jak namáhavě hněteš těsto na denní chléb! Proto se muži předčasně vyčerpávají, ženy předčasně stárnou, dívky vadnou v plném rozkvětu a děti se v útlém věku stávají citově chudými.

33. Doba, v níž nyní žijete, je dobou bolesti, hořkosti a zkoušek. Přesto chci, abyste nalezli mír, abyste dosáhli harmonie, abyste zahnali bolest. Proto se zjevuji v Duchu a posílám vám své slovo, které je rosou útěchy, uzdravení a míru pro vaši duši.

34. Poslouchejte mé slovo, které je vzkříšením a životem. V něm znovu získáte víru, zdraví a radost k boji a k životu. (132, 42-45)

35. Dnes je čas největší nápravy pro duši. Můj soud je zahájen a skutky každého z vás byly položeny na váhy. I když je tento soud pro duše těžký a bolestný, je jim přece blízko Otec, který je více milujícím Otcem než soudcem. Obklopuje vás také láska Marie, vaší přímluvkyně. (153, 16)

36. Moje spravedlnost přišla, lidstvo, pokoří pýchu člověka, aby mu dala poznat, jak malý je ve své zlobě a materialismu.

37. Ano, lide, srazím člověka v jeho falešné velikosti, protože chci, aby uzřel mé světlo a povstal, aby se stal velkým v pravdě. Neboť chci, abyste byli plni světla, velkorysosti, dobroty, síly a moudrosti. (285, 15-16)

38. Lidstvo Mě nepoznává a popírá Mou přítomnost v této době. Ale Já jim dám poznat, že projevuji svou spravedlnost s láskou a milosrdenstvím, že nepřicházím s bičem, abych jim způsoboval bolest — že je chci pouze pozvednout k životu milosti a očistit je křišťálově čistou vodou, kterou je Mé slovo, Má pravda. 39. Svět se nepoučil z mého učení a živí své modlářství a fanatismus. Proto nyní prochází velkou zkouškou a pije kalich utrpení; neboť jeho materialismus ho ode Mne oddělil. (334, 29-30)

40. Nyní dostává lidstvo, rozdělené na národy, rasy, jazyky a barvy pleti, od mého Božského Ducha svůj příslušný podíl soudu, zkoušky, které každému náleží, boj, tavící kotlík a pokání, které jsem určil pro každého člověka a každou rasu.

41. Ale vy víte, že můj soud má za základ lásku, že zkoušky, které Otec posílá lidem, jsou zkouškami lásky – že vše směřuje ke spáse, k dobru, i když se v těchto zkouškách zdá být neštěstí, osud nebo bída.

42. Za tím vším je život, zachování duše, její spasení. Otec neustále

očekává „ztraceného syna“, aby ho s největší láskou objal. (328, 11)

Kapitola 54 – Boj světových názorů, náboženství a církví

Duchovní boje před Kristovým královstvím míru na zemi

1. Stejně jako jsem vám v „Druhém čase“ oznámil svůj návrat, tak vám nyní ohlašuji „válku“ vyznání víry, světových názorů a náboženství jako předzvěst nastolení mého království duchovního oživení mezi lidmi.
2. Mé slovo jako plamenný meč zničí fanatismus, který po staletí obklopoval lidi, roztrhne závoj jejich nevědomosti a ukáže jasnou, zářivou cestu, která vede ke Mně. (209, 10-11)
3. Aby byl mezi lidmi nastolen mír mého království, musí být nejprve vybojována „válka“ náboženských nauk, náboženství a ideologií — střet, v němž jedni staví mé jméno a mou pravdu proti falešným modlám druhých a v němž jedna nauka bojuje proti druhé.
4. To bude nový boj, duchovní bitva, v níž falešní bohové, sraženi ze svých podstavců, padnou a každá lež, kterou jste považovali za pravdu, bude navždy odhalena. Pak uvidíte, jak se z toho chaosu zmatení a temnoty zvedá zářící pravda. (121, 40)
5. Spiritualismus vyvolává celosvětovou bitvu mezi světovými názory, vyznáními víry a náboženskými kulty. Ale po tomto střetu přinese toto učení lidem požehnaný mír, který tak velmi potřebují, a způsobí, že nad všemi dušemi zazáří slunce mé božské spravedlnosti. (141, 11)
6. Připravuji vás a varuji vás před dobou zmatení světových názorů, abyste se mohli osvobodit od vnitřního zápasu duše a mučení myšlenek.
7. Neboť všechny světové názory, doktríny, teologie, filosofie a vyznání lidstva budou otřeseny a budou tak symbolizovat bouři, pravou bouři ducha, na jejíchž rozbouřených vlnách máte podle mé vůle plout a zůstat na hladině, dokud bouře a temnota nepominou.
8. Nedávám vám lepší recept, jak tuto zkoušku bezpečně překonat, než modlitbu a dodržování mého slova, čímž se vaše víra bude neustále posilovat.
9. Ten boj světových názorů, ten střet vyznání a ideologií, ta bitva je naprosto nezbytná, aby všechny neduhy a omyly, které se nahromadily v základech každého kultu a každé instituce, vyšly na povrch.
10. Teprve po této „bouři“ bude moci nastat morální a duševní očištění lidí; neboť uvidí, jak pravda vychází na světlo, poznají ji, pocítí ji v sobě a již se nebudou moci živit domněnkami a přetvářkami.
11. Stejně jako každý člověk dobrovolně a zcela sám pro sebe využívá životně důležitý vliv slunce na své tělo, protože si uvědomuje,

že na jeho světle, teple a vlivu je založen hmotný život, tak budou ze světla pravdy čerpat vše, co potřebují k zachování, posílení a osvícení své duše.

12. Pak se projeví síla, jakou člověk dosud nikdy nezažil, protože jeho život se bude stále více přizpůsobovat pravým životním principům, normám stanoveným mým zákonem. (323, 19-22)

Boj o duchovní nadvládu na Zemi

13. V této době probíhá boj světových názorů a náboženských učení. Každý člověk chce mít pravdu. Kdo však má v tomto boji egoismů a vlastních zájmů pravdu? Kdo je vlastníkem pravdy?

14. Jestliže ti, kteří se domnívají, že jsou na dokonalé cestě a že vlastní pravdu, jsou na to hrdí – vpravdě, pravím vám, že ještě neznají cestu; neboť na ní je třeba být pokorným, a stačí, že neuznávají pravdu, kterou obsahuje víra druhých, aby již nebyli pokorní. Ale již jsem vám řekl v „Druhém čase“: „Blaze těm, kteří jsou v srdci mírní a pokorní.“

15. Člověk, který odsuzuje víru a přesvědčení svých bližních, se vzdaluje od spásy, neboť ve své pýše a nerozvážnosti se snaží být rovný svému Bohu. (199, 4-6)

16. Ptáte se Mě, čeho chci dosáhnout, když se duchovně zjevuji lidstvu této doby? Na to vám odpovídám: To, o co usiluji, je vaše probuzení ke světlu, vaše zduchovnění a vaše sjednocení, neboť jste byli po všechny časy rozděleni. Neboť zatímco jedni usilovali o poklady Ducha, druzí se oddali lásce k bohatstvím světa – spiritualismus a materialismus v neustálém boji; spiritualisté a materialisté, kteří se mezi sebou nikdy nedokázali domluvit.

17. Vzpomeňte si: Když Izrael v očekávání Mesiáše měl toho před očima, rozdělil se na věřící a na popírače mé pravdy. Vysvětlení je jednoduché: Věřící byli ti, kteří mě očekávali Duchem, a popírali mě ti, kteří mě očekávali smysly „těla“.

18. Tyto dvě síly se budou muset znovu postavit proti sobě, dokud z tohoto zápasu nevyjde pravda na světlo. Boj bude zuřivý; neboť čím více času uplyne, tím více lidé milují pozemské, protože jejich věda a jejich objevy jim dávají pocit, že žijí ve svém vlastním království, ve světě, který sami stvořili. (175, 4-6)

19. Dnes každý člověk věří, že zná pravdu úplně a zcela. Každé náboženství tvrdí, že vlastní pravdu. Vědci prohlašují, že našli pravdu. Říkám vám, že nikdo nezná absolutní pravdu, neboť člověk nedokázal svým rozumem uchopit ani tu část, která mu byla zjevena.

20. Všichni lidé v sobě nesou část pravdy a omylů, které mísí se světlem pravdy.

21. Blíží se boj, v němž budou všechny tyto síly bojovat proti sobě, protože každý chce prosadit svůj světový názor. Nakonec však nezvítězí žádná lidská ideologie, žádná vědecká teorie ani žádné

náboženské vyznání, ale harmonické spojení všech dobrých názorů, všech vznešených náboženských přesvědčení, všech kultovních forem povznesených k nejvyšší duchovnosti, všech věd zasvěcených službě skutečnému lidskému pokroku.

22. Dovolím, aby lidé mluvili o svých představách a přednášeli je, aby jiní veřejně předváděli své kultovní formy a obřady, aby se diskutovalo a bojovalo, aby vědci šířili své nejprogresivnější teorie, aby vše, co v každé duši skrytě existuje, vyšlo na povrch, dostalo se na denní světlo a projevilo se. Neboť se blíží den žence – ten den, kdy svědomí jako neúprosná srp odřízne u kořene vše, co je v srdci člověka falešného. (322, 15-18)

Boj proti duchovnímu učení

23. Duchovní této doby se oblékají královsky, aby symbolicky vykonávali službu při oběti Ježíše, a ačkoli při tom využívají mé jméno a mé zástupnictví, zjišťuji, že jejich rozum je zmatený, jejich srdce rozbouřené bouřemi intrik a vášní. Není ani jednoho, kdo by jako prorok hlásal, že se nacházím mezi lidmi této doby. Zažijí velké utrpení, neboť mezi nimi není žádná duchovní připravenost. Kde je naplnění slibu těch, kteří před Ježíšem slíbili, že budou následovat jeho stopy? Kde jsou následovníci mých apoštolů? Je tu někdo, kdo se podobá Janovi, jenž patřil k prvním, nebo Pavlovi, jenž patřil k těm, kteří následovali?

24. Proto se k vám Mistr znovu přibližuje, aby obnovil své učení. Již vidím nové farizeje a zákoníky, jak se na Mě vrhají plni nenávisti. Právě tehdy se zeptám: „Kde jsou moji učedníci?“ Ale když se pyšní, falešní, bohatí, kteří se bojí ztráty své moci, ti, kteří se cítí ohroženi mou pravdou, budou znovu posmívat a pronásledovat Mě, vypuknou divoké bouře. Ale nebudu to Já, kdo se pod tíhou kříže zhroutí, nýbrž ti, kteří požadovali obětování Toho, který jim dal život. (149, 32-33)

25. Vlna materialismu se zvedne a stane se rozbouřeným mořem, mořem utrpení, zoufalství a strachu z nespravedlnosti lidí.

26. Pouze jedna loď propluje tímto mořem vášní, touhy a nenávisti k lidem, a tou lodí bude loď mého zákona. Blahoslavení ti, kteří budou silní, až ten čas přijde!

27. Ale běda těm, kteří spí! Běda slabým! Běda národům, které vložily svou důvěru do základů náboženského fanatismu, neboť se snadno stanou kořistí těch zuřivých vln!

28. Necítíš tu bitvu, ó lidstvo? Nepobízí tě mé slovo, abys se připravilo na obranu, až ta hodina přijde?

29. Mé světlo je ve všech, ale vidí je jen ti, kdo se modlí, kdo se připravují. Mé světlo k vám promlouvá skrze předtuchu, skrze inspiraci, skrze intuici, skrze sny a náznaky. Vy však jste hluší ke

každému duchovnímu volání, jste lhostejní ke každému božskému znamení.

30. Brzy uvidíte, jak se mé slovo naplňuje, a dosvědčíte, že vše odpovídalo pravdě.

31. Mé učení a mé jméno budou terčem všech útoků a pronásledování; budou důvodem, proč vás budou pronásledovat nepřátelé pravdy. Mé učení však bude také světelným mečem těch, kteří povstanou a budou bránit víru, a bude štítem, za nímž najdou útočiště nevinní. Mé jméno bude na všech rtech, požehnané jedněmi, proklínané druhými.

32. Všechny lidské schopnosti budou uvolněny: jeho inteligence, jeho city, jeho vášně; jeho duchovní schopnosti budou bdělé a připravené k boji.

33. Jaké zmatení pak nastane! Kolik těch, kteří si mysleli, že ve Mne věří, se bude muset přesvědčit, že to nebyla pravá víra!

34. V mnoha domovech a srdcích zhasne světlo lásky a naděje. Děti a mládež nebudou mít jiného boha než svět, ani jiný zákon než ten pozemský. (300, 35-40)

35. Co se stane, až si lidé uvědomí, že jejich bezmezní láska ke světu a jejich uctívání pozemského je přivedlo k nešťastnému neúspěchu? Budou se snažit znovu najít ztracenou cestu, vypátrat ty zásady a zákony, od nichž se odvrátili, a v tomto úsilí si vytvoří doktríny, stanoví si pravidla, vzniknou filosofie, světové názory a teorie.

36. To vše bude počátkem nové a velké bitvy – nyní již ne vyvolané nečestnou touhou po pozemské moci. Žádné vražedné zbraně již nebudou ničit životy, ničit domovy ani prolévat lidskou krev. Bitva bude jiná, neboť tehdy budou velké náboženské komunity bojovat proti novým učením a novým náboženstvím.

37. Kdo v této bitvě zvítězí? Žádné náboženství z tohoto sporu nevyjde jako vítěz, stejně jako v této vražedné válce, kterou dnes prožíváte, žádný národ nezůstane vítězný.*

**Ve druhé světové válce, o které je zde řeč, sice existovaly takzvané vítězné mocnosti, ale boj o pozemskou nadvládu pokračoval i po skončení války až do dnešních dnů. V tomto zápase však nakonec žádná světová mocnost nezůstane vítězná.*

38. Nad válkou o získání pozemské nadvlády bude vládnout má spravedlnost a později, v té bitvě o prosazení jakékoli doktríny nebo náboženství, zvítězí má pravda.

39. Jediná a nejvyšší pravda zazáří jako blesk v bouřlivé noci a každý uvidí tento božský záblesk světla tam, kde se právě nachází.

40. K všem se dostane mé poselství a vy všichni přijdete ke Mně. Vše jsem připravil pro nadcházející časy a na všech se naplní má vůle, neboť Já jsem Pánem duší, světů, ras a národů. (288, 33-36, 45)

Ignorování nebo potlačování duchovních zjevení a duchovního uzdravování

41. Duchovní svět se k lidem přiblíží ještě více, aby jim dosvědčil svou existenci a přítomnost. Všude se objeví znamení, důkazy, zjevení a poselství, která budou vytrvale hovořit o tom, že nastal nový věk.
42. Dojde ke sporům, mezi národy zavládne rozrušení, protože náboženští představitelé budou šířit strach mezi těmi, kdo těmto poselstvím věří, a věda prohlásí tyto skutečnosti za nepravdivé.
43. Na to se prostí lidé vzchopí a povstanou, aby dosvědčili pravdivost důkazů, které obdrželi. Povstanou ti, kteří – opuštěni vědou – duchovním způsobem znovu nabyli zdraví, a budou svědčit o zázračných uzdraveních, o zjeveních nekonečné moci a absolutní moudrosti.
44. Z řad prostých a neznámých lidí vystoupí na veřejnost muži a ženy, jejichž slova plná světla překvapí teology, filozofy a vědce. Ale až bude spor nejostřejší a chudí budou ponížení a jejich svědectví budou pyšní popírat, pak nastane okamžik, kdy Eliáš povolá učence, pány a vládce k zodpovědnosti a podrobuje je zkoušce.
45. Běda falešným a pokrytcům v té hodině, neboť na ně tehdy sestoupí dokonalá spravedlnost!
46. Bude to hodina soudu. Ale mnoho duší se z ní povznese k pravému životu, mnoho srdcí vzkříší k víře a mnoho očí se otevře světlu. (350, 71-72)

Kapitola 55 – Očištění země a lidstva při soudu

Varovný hlas Boha a přírody před očistným soudem

1. Řekl jsem vám, že na celé lidstvo čeká velmi velká zkouška – tak velká, že v celé historii jejích století a věků nebylo nic podobného.
2. Nyní musíte pochopit, že mluvím k srdcím vás všech, posílám vám v mnoha podobách poselství a varování, aby se lidé zamysleli a byli bdělí vůči mému zákonu, jako moudré panny z mého podobenství.
3. Budou mě národy a různé národy světa poslouchat? Bude mě poslouchat tento lid, kterému se zjevuji v této podobě? To vím jen já; ale mou povinností jako Otce je poskytnout na cestě mých dětí všechny prostředky k jejich spáse. (24, 80-81)
4. Amen, pravím vám, že pokud se lidé v této době neočistí od skvrn, které způsobili ve své duši, přijdou přírodní síly jako heroldi, aby ohlašovaly můj soud a mou slávu a očistily lidstvo od každé nečistoty.
5. Blahoslavení muži, ženy a děti, kteří – když pochopí blízkost toho soudu – velebí mé jméno, protože cítí, že přišel „Den Páně“. Neboť jejich srdce jim řekne, že se blíží konec vlády zla. Říkám vám, tito budou spaseni svou vírou, svou

nadějí a svými dobrými skutky. Ale kolik z těch, kteří v těch dnech žijí, bude rouhat se Bohu! (64, 67-68)

6. Ráj prvních lidí se proměnil v údolí slz a nyní je to již jen údolí krve. Proto dnes, když jsem přišel, abych splnil slib daný svým učedníkům, probouzím lidstvo z jeho duchovního spánku a dávám mu své učení lásky, abych je zachránil. Hledám duše, které mají za úkol v této době svými skutky dosvědčovat mé projevy a mé slovo.

7. Až se tito Mnou označení sjednotí kolem Mého zákona, země a hvězdy se otřesou a na nebi se objeví znamení; neboť v tu chvíli bude hlas Páně slyšet od jednoho konce země k druhému a Jeho Božský Duch, obklopený duchy spravedlivých, proroků a mučedníků, bude soudit duchovní i hmotný svět. Tehdy dosáhne čas Ducha Svatého své plné síly. (26, 43-44)

8. Mnohé národy se zřítily do hluboké propasti materializace a jiné jsou blízko k pádu; avšak bolest jejich pádu způsobí, že se probudí ze svého hlubokého spánku.

9. Jsou to ty národy, které po době slávy zažily úpadek a klesly do temnoty bolesti, neřesti a bídného života. Dnes to není jeden národ, ale celé lidstvo, které slepě spěje vstříc smrti a chaosu.

10. Pýcha národů bude potrestána mou spravedlností. Vzpomeňte si na Ninive, Babylón, Řecko, Řím a Kartágo. U nich najdete hluboké poučné příklady božské spravedlnosti.

11. Kdykoli lidé uchopili žezlo moci a dopustili, aby jejich srdce naplnila bezbožnost, pýcha a nesmyslné vášně, čímž strhli své národy s sebou do úpadku, přiblížila se má spravedlnost, aby je zbavila jejich moci.

12. Ale zároveň jsem před nimi zapálil pochodeň, která osvětluje cestu ke spáse jejich duše. Co by se stalo s lidmi, kdybych je v okamžiku jejich zkoušek ponechal jejich vlastním silám? (105, 45-47)

13. Člověk duchovně klesal z propasti do propasti až do té míry, že Mě popíral a zapomínal na Mě – až do krajnosti, kdy popíral sám sebe tím, že nepoznal jádro své bytosti, svého ducha.

14. Pouze mé milosrdenství bude moci lidem ušetřit bolest, kterou by museli prožít, kdyby museli znovu projít tou cestou, aby ke Mně došli. Jen já ve své lásce mohu poskytnout prostředky na cestě mých dětí, aby objevily cestu spásy. (173, 21-22)

15. V den, kdy vodní masy (potopy) již nezakrývaly zemi, nechal jsem na obloze zazářit duhu míru jako znamení smlouvy, kterou Bůh uzavřel s lidmi.

16. Nyní vám říkám: Ó lidstvo „Třetího času“, ty, které jsi prošlo všemi těmi zkouškami, v nichž jsi se očistilo: brzy zažiješ nový chaos.

17. Ale já jsem přišel varovat lid, který jsem si vyvolil, a celé lidstvo, kterému jsem se v této době dal poznat. Poslouchejte dobře, mé

děti: Zde je archa, vejděte do ní, zvu vás k tomu.
18. Pro tebe, ó Izraeli, je archou dodržování mého zákona. Každý, kdo v nejbolestnějších dnech, v nejtěžším čase zkoušek, bude dodržovat má přikázání, bude uvnitř archy, bude silný a pocítí ochranu mé lásky.
19. A celému lidstvu říkám ještě jednou: Archou je můj zákon lásky. Každý, kdo prokazuje lásku a milosrdenství svému bližnímu i sobě samému, bude spasen. (302, 17-19)
20. Vždy jsem vám dával čas na přípravu a poskytoval vám prostředky k vaší záchraně. Než jsem na vás seslal svůj soud, abych na konci věku či časového úseku požadoval od vás zodpovědnost, projevil jsem vám svou lásku tím, že jsem vás varoval, probouzel a nabádal k pokání, k nápravě a k dobru.
21. Avšak když přišla hodina soudu, již jsem se nezastavoval, abych se vás ptal, zda jste již činili pokání, zda jste se již připravili, nebo zda stále setrváváte ve zlu a neposlušnosti.
22. Můj soud přišel v určenou hodinu a ten, kdo uměl včas postavit svou archu, byl zachráněn. Avšak ten, kdo se posmíval, když mu byla oznámena hodina soudu, a kdo neudělal nic pro svou záchranu, musel zahynout. (323, 51)

Moc a vláda zla budou zlomeny

23. Dosud to nebyla lidská láska, která se ve světě prosadila. Bylo to, jak tomu bylo od počátku lidstva, násilí, které vládne a vítězí. Ten, kdo miloval, podlehl jako oběť zla.
24. Zlo rozšířilo své království a na zemi zesílilo. Avšak právě v této době přicházím, abych těmto silám postavil na odpor své zbraně, aby bylo mezi lidmi vztyčeno království lásky a spravedlnosti.
25. Nejdříve budu bojovat. Neboť abych vám dal mír svého Ducha, je nutné, abych vedl válku a odstranil každé zlo. (33, 32-33)
26. Lidé dojdou na konec své vlastní cesty a vrátí se po ní zpět, přičemž sklidí plody všeho, co zaseli – jediný postup, kterým v srdcích vzklíčí lítost. Neboť kdo neuzná své prohřešky, nemůže nic učinit, aby své chyby napravil.
27. Připravuje se nový svět, brzy přijdou nové generace; nejprve však musí být odstraněni hladoví vlci, aby si neudělali z ovcí kořist. (46, 65-66)
28. Na zemi se rozšířila malomocenství ne tělesného druhu, které rozežírá srdce a ničí víru a ctnost. Lidé žijí zahaleni do duševních hadrů a domnívají se, že nikdo nemůže tuto ubohost odhalit, protože lidé nevidí dál než k tomu, co je hmotné.
29. Ale hodina svědomí se blíží, je to totéž, jako byste řekli, že den Páně nebo jeho soud je za dveřmi. Pak v některých vzroste stud a v jiných lítost.
30. Ti, kdo uslyší tento vnitřní hlas, žhavý a neúprosný, pocítí ve svém nitru oheň, který pohlcuje, ničí a očišťuje. Tomuto soudnému ohni nemůže odolat ani hřích, ani nic, co

není čisté. Jen duše mu může odolat, protože je obdařena božskou silou. Až tedy projde ohněm svého svědomí, vzejde znovu, očištěna od svých chyb. (82, 58-59)

31. Veškerá bolest způsobená lidmi bude shrnuta do jediného kalicha, z něhož budou pít ti, kdo ji způsobili. A ti, kteří se tváří v tvář bolesti nikdy nenechali otřást, se pak budou třást ve své duši i ve svém těle. (141, 73)

32. Je nutné, aby se na krátkou dobu nebe pro všechny uzavřelo a aby se znovu otevřelo teprve tehdy, až se ze země ozve jediný výkřik, protože lidé poznají, že Otec všech bytostí je jediný.

33. Amen, pravím vám, že tento bratrovražedný a sobecký svět podřídím soudu a očistím jej, dokud z něj neuvidím stoupat lásku a světlo. I těm, kteří dnes vedou své národy ke zkáze, kteří v současné době zasévají a šíří všechny neřesti, kteří vytvořili své království nespravedlností, dám za úkol, aby jako odškodnění bojovali proti svodům, odstranili zkaženost a vykořenili strom zla. (151, 14 + 69)

34. Člověk využil své svobodné vůle a zkroutil svou cestu vývoje, až zapomněl, z koho vzešel; a dospěl do bodu, kdy mu ctnost, láska, dobro, mír a bratrství připadají cizí jeho podstatě, a sobectví, neřest a hřích považuje za to nejpřirozenější a nejpřijatelnější.

35. Nové Sodomy jsou po celé zemi a je zapotřebí nové očištění. Dobré semeno bude zachráněno a z něj se zrodí nové lidstvo. Na úrodná pole, zalévaná slzami pokání, dopadne mé semeno, které vyklíčí v srdcích budoucích generací, které budou svému Pánu prokazovat vyšší formu uctívání. (161, 21-22)

36. Dovolím, aby ruka člověka přinesla zkázu, smrt a válku, ale jen do určité míry. Nad tuto hranici se nespravedlnost, zkaženost, zaslepenost a touha lidí po moci nedostanou.

37. Pak přijde můj srp a s moudrostí odsekne to, co určí má vůle. Neboť mému srpu je vlastní život, láska a pravá spravedlnost. Ale ty, lide, bděj a modli se! (345, 91)

38. Dříve byla země údolím slz, v současnosti je údolím krve. Čím bude zítra? Bojištěm kouřících trosek, nad nimiž prošel oheň soudu, který pohltil hřích a srazil pýchu neláskyplných lidí, protože zanedbávali svou duši.

39. Stejně tak budou z chrámu moudrosti vyhnáni obchodníci s vědou, protože spekulovali se světlem, protože znesvětili pravdu. (315, 61-62)

40. Velké národy se vzpínají v pýše, chlubí se svou mocí, ohrožují svět svými zbraněmi, jsou hrdé na svou inteligenci a vědu, aniž by si uvědomovaly křehkost falešného světa, který stvořily; neboť stačí lehký závan mé spravedlnosti, aby tento umělý svět zmizel.

41. Bude to však ruka samotného člověka, která zničí jeho vlastní dílo; bude to jeho rozum, který vymyslí

způsob, jak zničit to, co předtím stvořil.
42. Postarám se o to, aby přetrvala pouze ta lidská díla, která přinesla lidem dobré plody, aby mohla být i nadále využívána pro blaho budoucích generací. Avšak vše, co slouží zhoubným nebo sobeckým účelům, bude zničeno v ohni mého neúprosného soudu.
43. Na troskách světa, který byl stvořen a zničen materialistickým lidstvem, povstane nový svět, jehož základem bude zkušenost a jehož cílem bude ideál duchovního vzestupu. (315, 55-56)

Apokalyptické války, epidemie, pohromy a zkáza

44. Žijete v dobách strachu, v nichž se lidé očišťují tím, že vypijí svůj kalich utrpení až do dna. Ti však, kdo zkoumali proroctví, již věděli, že se blíží okamžik, kdy všude vypuknou války, protože národy se nedokážou domluvit.
45. Ještě zbývá, aby se mezi lidstvem objevily neznámé nemoci a epidemie a zmátly vědce. Avšak až bolest u lidí dosáhne svého vrcholu, budou mít stále sílu křičet: „Boží trest!“ Ale Já netrestám, jste to vy, , kdo se trestáte, když se odchýlíte od zákonů, které vládnou vaší duši a vašemu tělu.
46. Kdo rozpoutal a vyzval přírodní síly, ne-li lidská nerozumnost? Kdo se vzepřel mým zákonům? Pýcha vědců! Ale vpravdě, pravím vám, tato bolest poslouží k tomu, aby vytrhla s kořeny plevel, který vyrostl v srdci člověka.
47. Pole se pokryjí mrtvolami, zahynou i nevinní. Jedni zemřou ohněm, jiní hladem a další válkou. Země se bude třást, přírodní síly se dají do pohybu, hory budou chrlit lávu a moře se budou bouřit.
48. Dovolím lidem, aby svou zkaženost dovedli až k hranici, kterou jim dovoluje jejich svobodná vůle, aby – zděšeni svým vlastním dílem – pocítili ve své duši opravdovou lítost. (35, 22-26)
49. Strom poznání bude při zuření hurikánu otřesen a jeho plody spadnou na lidstvo. Kdo však uvolnil pouta těchto živlů, ne-li člověk?
50. Je pravda, že i první lidské bytosti poznaly bolest, aby procitly k realitě, aby byly probuzeny ke světlu svědomí a přizpůsobily se zákonům. Ale jak se může vyspělý, vědomý a vzdělaný člověk dnešní doby odvážit znesvětit strom života? (288, 28)
51. Na světě vypuknou epidemie a velká část lidstva na ně zahyne. Budou to neznámé a vzácné nemoci, proti nimž bude věda bezmocná.
52. Celý svět bude zbaven plevele. Můj soud odstraní sobectví, nenávist a nenasytnou touhu po moci. Objeví se velké přírodní jevy.
53. Národy budou zpustošeny a celé oblasti zmizí. Bude to varovný signál pro vaše srdce. (206, 22 24)

Příroda a přírodní katastrofy

54. Lidstvo, kdybys vše, co jsi použilo k vedení krvavých válek, vynaložilo na konání humanitárních

skutků, byla by tvá existence plná Otcových požehnání. Ale člověk použil bohatství, které nashromáždil, k šíření zkázy, bolesti a smrti.

55. To nemůže být ten pravý život, který by měli vést ti, kdo jsou bratry a sestrami a dětmi Božími. Tento způsob života není v souladu se zákonem, který jsem vepsal do vašich duší.

56. Abychom vám uvědomili omyl, v němž žijete, vybuchnou sopky, oheň bude tryskat ze země, aby zničil „plevel“. Větry se rozpoutají, země se bude třást a vodní přívaly zpustoší celé oblasti a národy.

57. Tímto způsobem přírodní říše vyjádří svou nelibost vůči člověku. Rozešly se s ním, protože člověk zničil jedno po druhém pouta přátelství a bratrství, která ho spojovala s přírodou, která ho obklopuje. (164, 40-42)

58. Na lidstvo dopadne mnoho neštěstí; v přírodě dojde k převratným změnám, živly se vymaní ze svých pout: oheň zpustoší celé oblasti, vodní masy řek vystoupí z břehů, moře se změní.

59. Budou oblasti, které zůstanou pohřbeny pod vodními masami, a objeví se nové země. Mnoho tvorů přijde o život a zahynou i bytosti, které stojí níže než člověk. (11, 77)

60. Přírodní síly čekají jen na tu chvíli, aby vtrhly do světa a očistily a zušlechtily Zemi. Čím hříšnější a pyšnější je nějaký národ, tím těžší bude můj soud nad ním.

61. Srdce tohoto lidstva je tvrdé a hluché. Bude nutné, aby k němu přišel kalich utrpení, aby uslyšelo hlas svědomí, hlas zákona a Božské spravedlnosti. Vše se stane kvůli spáse a věčnému životu duše. To je to, co hledám. (138, 78 79)

62. Tu potopu, která očistila zemi od lidských nečistot, a oheň, který sestoupil na Sodomu, znáte dnes jako legendy. Přesto i v této době zažijete, jak bude lidstvo otřeseno, až se země bude třást pod náporem vzduchu, vody a ohně. Ale já vám znovu posílám archu, kterou je můj zákon, aby se zachránil ten, kdo do ní vstoupí.

63. Ne všichni, kdo v hodině zkoušky říkají „Otče, Otče“, budou Mne milovat, ale ti, kdo vždy prokazují svou lásku bližnímu. Tito budou spaseni. (57, 61-62)

64. Přijde nová potopa, která očistí zemi od lidské zkaženosti. Svrhne oltáře falešných bohů, kámen po kameni zničí základy té věže pýchy a bezbožnosti a vyhladí každé falešné učení a každou zvrácenou filozofii.

65. Ale tato potopa nebude sestávat pouze z vody, jako kdysi; neboť ruka člověka rozpoutala proti sobě všechny živly, jak viditelné, tak neviditelné . On sám si vynáší rozsudek, trestá a soudí sám sebe. (65, 31)

66. Říše přírody budou volat po spravedlnosti, a až budou rozpoutány, způsobí, že části zemského povrchu zmizí a promění se v moře a že moře zmizí a na jejich místě se objeví země.

67. Sopky vybuchnou, aby ohlašovaly čas soudu, a celá příroda se dostane do prudkého pohybu a bude otřesena.

68. Modlete se, abyste se chovali jako dobří učedníci, neboť to bude vhodná doba, kdy se v srdcích rozšíří trojiční mariánské duchovní učení. (60, 40-41)

69. Tři čtvrtiny zemského povrchu zmizí a zůstane jen část, aby poskytla útočiště těm, kteří přežijí chaos. Budete svědky naplnění mnoha proroctví. (238, 24)

70. Nemylte se; neboť než „Šestá pečeť“ skončí, nastanou velké události: Hvězdy dají významná znamení, národy země budou sténat a z této planety zmizí tři části a zůstane jen jedna, na níž vyraší semeno Ducha Svatého jako nový život.

71. Lidstvo pak zahájí nový život, sjednocené v jediném učení, jediném jazyce a jediném poutu míru a bratrství. (250, 53)

72. Mluvím k vám o bolesti, kterou si zasloužíte, kterou stále více znásobujete a která, až přijde hodina, přeteče.

73. Nikdy bych svým dětem takový kalich nepodal; ale ve své spravedlnosti mohu přesto dopustit, abyste sklidili plody své zloby, své pýchy a své nerozvážnosti, abyste se ke Mně pokorně vrátili.

74. Lidé vyzývali mou moc a mou spravedlnost, když svou vědou znesvětili chrám přírody, v němž je vše v harmonii, a jejich soud bude nyní neúprosný.

75. Elementární síly budou uvolněny, vesmír bude otřesen a země se bude třást. Pak bude v lidech hrůza a budou chtít utéct, ale nebude úniku. Budou chtít zkrotit rozpoutané síly a nebudou toho schopni. Neboť se budou cítit vinni a, když budou příliš pozdě litovat své domýšlivosti a pošetilosti, budou hledat smrt, aby unikli trestu. (238, 15-17)

76. Kdyby lidé znali své duchovní dary – o kolik utrpení by si ulehčili! Ale raději zůstali slepí nebo lhostejní, zatímco na sebe přivolávají časy největší bolesti.

77. Mé učení vás má osvítit, abyste si ušetřili ta velká utrpení, která byla lidstvu ohlášena proroky minulých časů.

78. Pouze v nápravě svého života můžete najít tu sílu či schopnost osvobodit se od dopadů rozpoutaných živlů. Neboť nejen víra či modlitba jsou zbraněmi, které vám dávají vítězství nad ranami osudu a protivenstvími života: ta víra a ta modlitba musí být doprovázeny ctnostným, čistým a dobrým životem. (280, 14-15, 17)

79. Brzy začne pro svět doba velkých událostí. Země se bude třást a slunce bude na tento svět sesílat žhavé paprsky, které spálí její povrch. Kontinenty budou od jednoho pólu k druhému sužovány bolestí, celý svět bude očištěn a nebude stvoření, které by nepociťovalo tvrdost a pokání.

80. Avšak po tomto velkém chaosu národy znovu naleznou klid a

přírodní síly se uklidní. Po té „bouřlivé noci“, v níž tento svět žije, se objeví duha míru a vše se vrátí ke svým zákonům, svému řádu a harmonii.

81. Znovu uvidíte jasnou oblohu a úrodná pole. Vodní toky budou opět čisté a moře klidné. Na stromech budou plody a na loukách květiny a úroda bude hojná. Člověk, očištěný a zdravý, se bude opět cítit hoden a uvidí, že cesta k jeho vzestupu a návratu ke Mně je vyrovnaná.

82. Každý bude od základů čistý a očištěný, aby byl hoden prožít nadcházející Nový věk. Neboť musím nové lidstvo postavit na pevných základech. (351, 66-69)

Boží spravedlnost lásky a milosrdenství

83. Blíží se hodina, kdy se soud na světě plně projeví. Každý skutek, každé slovo a každá myšlenka budou souzeny. Od mocných této země, kteří vládnou národům, až po ty nejmenší – všichni budou zváženi na mé božské váze.

84. Nezaměňujte však spravedlnost za odplatu, ani nápravu za trest. Neboť já vám pouze dovoluji sklízet plody vašeho setí a jíst je, abyste podle jejich chuti a účinku poznali, zda jsou dobré či škodlivé, zda jste zaseli dobro či zlo.

85. Nevinná krev prolitá lidským zlem, zármutek a slzy vdov a sirotků, vyhnance, který trpí bídou a hladem – to vše volá po spravedlnosti, a má dokonalá a milosrdná, avšak neúprosná spravedlnost sestoupí na všechny. (239, 21-23)

86. Má spravedlnost přijde na každé stvoření a dotkne se každé lidské bytosti, tak jako přišel anděl Páně na Egypt a vykonal můj soud, při kterém se zachránili pouze ti, kteří označili své dveře krví beránka.

87. Amen, pravím vám, v této době bude zachráněn každý, kdo bdí a věří ve slovo a zaslíbení Spasitele, Božího Beránka, který se obětoval, aby vás naučil modlit se a s dokonalou láskou plnit úkoly vaší cesty pokání, neboť má krev vás bude chránit jako plášť lásky. Kdo však nebdí, kdo nevěří nebo kdo rouhá, ten bude postižen, aby se probudil ze své letargie. (76, 6-7)

88. Když z hloubi lidí vzplane ke Mně volání o pomoc, které Mi říká: „Můj Otče, náš Spasiteli, přijď k nám, my zahyneme“, pak jim dám pocítit svou přítomnost, zjevím jim své nekonečné milosrdenství a ještě jednou jim je dokážu. (294, 40)

89. Zvyklý běh vašeho života bude náhle bičován silnými bouřemi. Ale poté v nekonečnu zazáří světlo hvězdy, jejíž paprsky darují mír, světlo a klid, které vtělený duch potřebuje k rozjímání o věčnosti. (87, 52)

Účinek soudu

90. Když se bude zdát, že pro člověka je vše ztraceno, že zvítězila smrt nebo triumfovalo zlo, bytosti se z temnoty vznesou ke světlu. Ze smrti vstanou k pravému životu a z

propasti záhuby se vztyčí, aby se řídily věčným Božím zákonem.

91. Ne všichni poznají tu propast; neboť někteří se snažili držet se stranou od té války vášní, ctižádosti a nenávisti a žili jen na okraji nového Sodomy; a jiní, kteří hodně hřešili, se včas zastaví a díky své včasné lítosti a úplnému obnovení si ušetří mnoho slz a bolesti. (174, 53-54)

92. Z celé té morální a hmotné struktury lidstva „nezůstane kámen na kameni“. Neboť aby se na této zemi objevil „nový člověk“, je nezbytné, aby byla vymazána každá skvrna hanby, odstraněn každý hřích a aby zůstalo pouze to, co obsahuje dobré semeno.

93. Zář mé přítomnosti a mé spravedlnosti bude vnímána na celém světě a tváří v tvář tomuto světlu padnou modly, zapadnou do zapomnění zažité tradice a budou opuštěny neplodné obřady. (292, 33-34)

94. Pro spásu člověka zůstane otevřena jediná brána: brána duchovního povznesení. Kdo se chce zachránit, bude muset opustit svou pýchu, svou falešnou velikost, své nízké vášně a svůj egoismus.

95. Velmi hořký bude kalich, který budou muset lidé v té velké bitvě vypít. Přesto vám říkám: Blahoslavení ti, kteří z toho kalicha pijí a poté opouštějí zemi jako očištění. Neboť když se vrátí na tento svět v jiných tělech, bude jejich poselství prostoupeno světlem, mírem a moudrostí. (289, 60-61)

96. Ještě nenastaly „poslední bitvy“ se svou hořkostí a „poslední vichřice“. Ještě se musí stát, že všechny síly se vzbouří a atomy budou vířit v chaosu, aby po tom všem nastala letargie, vyčerpání, smutek a znechucení, které vyvolávají dojem smrti.

97. Ale to bude ta hodina, kdy v citlivých duších zazní vibrující ozvěna trubky, která vám z onéhо světa oznamuje, že mezi lidmi dobré vůle se blíží království života a míru.

98. Při tom zvuku „vstanou mrtví“ a budou ronit slzy lítosti, a Otec je přijme jako „ztracené syny“, unavené dlouhou cestou a vyčerpané velkým bojem, a zpečetí jejich duše polibkem lásky.

99. Od tohoto „dne“ bude člověk válku nenávidět. Vyžene ze svého srdce nenávist a zášť, bude pronásledovat hřích a začne život nápravy a obnovy. Mnozí se budou cítit inspirováni světlem, které předtím neviděli, a vydají se na cestu, aby vytvořili svět míru.

100. Bude to teprve začátek času milosti, věku míru.

101. Doba kamenná je již dávno za námi. Éra vědy také pomine a pak mezi lidmi rozkvete éra ducha.

102. Pramen života odhalí velká tajemství, aby lidé vybudovali svět, který je silný ve vědě dobra, ve spravedlnosti a v lásce. (235, 79-83)

XIII Proměna a dovršení světa a stvoření

Kapitola 56 – Vítězství a uznání duchovního díla Krista

Šíření duchovního učení skrze Boží posly

1. Mé zákon bude v této době archou spásy. Vpravdě vám pravím: Až se rozpoutají vody potopy zla, bolesti a utrpení, přijdou lidé jiných národů v dlouhých průvodech do této země, přitahováni jejím duchovním rozměrem, její pohostinností a jejím mírem; a až poznají toto zjevení a uvěří v to, co jsem při svém novém příchodu jako Duch Svatý řekl, nazvu i je „Izraelity podle Ducha“.

2. Mezi těmito davmi budou moji poslové, které nechám vrátit se k jejich národům, aby přinesli svým bratrům božské poselství mého slova.

3. Avšak ne všichni přijdou k tomuto národu, aby poznali učení, které jsem vám přinesl, neboť mnozí je přijmou duchovně. (10, 22)

4. Vy všichni obdržíte mír, jak si ho zasloužíte; avšak slibuji vám lepší časy.

5. Po očištění, které se musí na zemi uskutečnit, se objeví lidé, které jsem vyslal, ctnostné duše s velkými posláními, aby vytvořily poslušnou lidskou rodinu.

6. Ještě uplynou čtyři generace po té vaší, než se mé učení rozšíří po celém světě a sklidí krásné plody. (310, 50)

Boj o uznání nového slova

7. Dnes je to jen malá skupinka, která mě obklopuje, ale zítra to budou nezměrné davy lidí, které se kolem mě shromáždí. Mezi nimi přijdou farizeové, pokrytci, a budou hledat chyby v mém učení, aby pobouřili názor velkých mas proti mému dílu. Nevědí, že – ještě než prozkoumají mé dílo – budou sami prokouknuti. (66, 61)

8. Tehdy mě soudili tři soudci: Annáš, Pilát a Herodes, a lid na mně vykonal rozsudek. Nyní vám říkám, že mnozí jsou mými soudci, a ještě větší je počet těch, kteří mi v této době způsobí bolest.

9. Ale čím více lidé pohrdají mým zákonem a mým učením – když bude nejvíce pronásledováno a odmítáno, ozve se hlas věřících, neboť se nestane totéž jako v „Druhém čase“; nyní nebudu sám. (94, 67)

10. Nastane krátké období, kdy se bude zdát, že mé slovo dané v této době zmizelo z povrchu země.

11. Pak se lidé pustí do vymýšlení duchovních nauk, budou učit nové zákony a přikázání. Budou se nazývat mistry, apoštoly, proroky a Božími posly, a Já je nechám po určitou dobu mluvit a zasévat. Nechám je pěstovat jejich semeno, aby, až sklidí plody, poznali, co zaseli.

12. Čas a přírodní síly přejdou přes jejich úrodu a jejich kroky budou pro

každého z těchto lidských dětí jako soud.

13. Je nutné, aby svět poznal podvod, aby mohl rozpoznat pravdu. Tehdy pravda a podstata života, které jsem vám v této době předal, znovu vzkříší mezi lidmi v celé své čistotě a duchovnosti. (106, 9–10)

Síla učení Ducha Svatého

14. Pro lidstvo nastala nová éra; je to éra světla, jejíž přítomnost bude představovat vrchol na duchovní cestě všech lidí, aby se probudili, zamysleli se, zbavili se těžkého břemene svých tradic, fanatismu a omylů, aby se poté povznesli k novému životu.

15. Jedni dříve, druzí později, tak postupně všechny náboženství a sekty dojdou k neviditelnému chrámu, k chrámu Ducha Svatého, který je přítomen v mém díle, neotřesitelný jako sloup, který se tyčí do nekonečna, v očekávání lidí všech národů a rodů.

16. Až všichni vstoupí do nitra mé svatyně, aby se modlili a ponořili se do rozjímání, dosáhnou jedni i druzí stejného poznání mé pravdy. Až tedy bude tento vrchol na cestě jednou dosažen, všichni se sjednotí ve stejném zákoně, povznesou se a budou uctívat svého Otce stejným způsobem. (12, 94-96)

17. Společně s lidem, který vychovávám a kterého jsem vytrhl z temnoty a nevědomosti, naplním proroctví, která byla dána v minulých dobách, a tváří v tvář mým důkazům a zázrakům se svět bude třást, a teologové a vykladači proroctví spálí své knihy a vnitřně se připraví ke studiu tohoto zjevení. Lidé s tituly, muži vědy, lidé s žezlem a korunou se zastaví, aby vyslechli mé učení, a mnozí řeknou: „Kristus, Spasitel, se vrátil!“ (84, 60)

18. Amen, pravím vám, mé slovo promění ráz vašeho současného světa i celého vašeho života.

19. Pro lidi dnešní doby je svět a jeho radosti smyslem jejich života. Brzy však budou cenit duši více než tělo a tělo více než oděv, a místo toho, aby se honili za světskými slávami, budou hledat nesmrtelnost duše.

20. Zpočátku bude panovat fanatismus ve jménu duchovna, úsilí o něj se vyhrotí do extrému; avšak poté se srdce uklidní a duchovnost rozkvete v plnosti pravdy a upřímnosti. (82, 30-31)

21. Mé učení vyvolá na světě velké převraty, dojde k velkým změnám v mravech a myšlenkách a změny nastanou i v přírodě. To vše bude znamenat začátek nové éry pro lidstvo a duše, které brzy pošlu na Zemi, budou hovořit o všech těchto proroctvích. Budou vysvětlovat mé slovo a popisovat skutky, aby se podílely na obnově a vzestupném vývoji tohoto světa. (152, 71)

22. „Nová píseň“ vzejde z duší všech těch, kteří Mě nemohli spatřit a kteří Mě nakonec přece jen uviděli, protože Mě hledali navzdory svým nedokonalostem; a vy přece

víte, že kdo Mě hledá, ten Mě vždy najde.
23. Co se týče těch, kteří Mě popírali, kteří se Mi vyhýbali, kteří zatajovali Mé jméno, kteří nechtějí uznat Mou přítomnost, těm budou na jejich cestě dopřány takové zkoušky, které jim otevřou oči a rovněž jim umožní spatřit pravdu. (292, 35-36)
24. Jako bouřlivý proud, který strhává vše s sebou, taková bude vlna, kterou vytvoří spiritualistické davy – vlna, kterou nikdo nebude moci zastavit, protože její síla bude nepřekonatelná. A ten, kdo by se chtěl postavit do cesty jako překážka, bude proudem stržen.
25. Kdo na zemi by mohl mít moc zastavit vývoj duší nebo naplnění Božích rozhodnutí? Nikdo. Jedinou bytostí s absolutní mocí a spravedlností je váš Otec, a On určil, že každá duše směřuje k dokonalosti.
26. Jestliže lidé na krátkou dobu mé božské zákony nedodržovali, postarám se o to, aby můj hlas, jako zvuk hlasitého zvonu, byl slyšet i těmi, kteří jsou pro duchovní život mrtví. (256, 40-42)
27. Až lidstvo pozná mé učení a pochopí jeho smysl, vloží do něj svou důvěru a upevní se ve víře, že je to jistá cesta, průvodce pro každého člověka, který chce žít v spravedlnosti, v lásce a v úctě ke svým bližním.
28. Až se toto učení uchytí v srdcích lidí, osvětlí rodinný život tím, že posílí rodiče v ctnosti, manželství ve věrnosti, děti v poslušnosti a učitele naplní moudrostí. Vládce učiní velkorysými a soudce bude inspirovat k vykonávání skutečné spravedlnosti. Vědci se budou cítit osvíceni a toto světlo jim odhalí velká tajemství pro blaho lidstva a pro jeho duchovní rozvoj. Tímto způsobem začne nová éra míru a pokroku. (349, 35)

Poznání Kristova návratu po celém světě

29. Když člověk klesne do nejhlubší hlubiny propasti a vyčerpán bojem a utrpením již nemá ani sílu zachránit sám sebe, s údivem zažije, jak z hloubky jeho vlastní slabosti, zoufalství a zklamání vyvěrá neznámá síla, která pochází z Ducha. Až si uvědomí, že nadešla hodina jeho osvobození, roztáhne křídla a vznes se nad trosky světa marností, sobectví a lží a řekne: „Tam je Ježíš, ten opovrhovaný. On žije. Marně jsme se ho snažili zabít na každém kroku a každý den. On žije a přichází, aby nás zachránil a daroval nám celou svou lásku.“ (154, 54)
30. Amen, pravím vám, že pokud se kdysi i králové divili chudobě, v níž jsem se narodil, tak v této době budou stejně překvapeni, až všichni poznají ten nenápadný způsob, který jsem zvolil, abych vám přinesl své slovo. (307, 52)
31. V současné době se lidstvo nachází ve fázi příprav. Je to má spravedlnost, která v něm působí, aniž by si toho lidé již všimli. Neboť ve své pýše, ve svém povýšeném

materialismu připisují všechny události svého života, které jsou pro ně nevyhnutelné, náhodě.
32. Brzy však můj hlas dolehne k jejich srdcím a tehdy se ke Mně s lítostí přiblíží a budou Mě prosit, abych jim odpustil jejich pýchu a chyby.
33. To bude pro duši člověka hodina kříže, v níž po svých velkých zklamáních na krátkou dobu zažije absolutní prázdnotu, když si uvědomí mylnost své samolibosti, pomíjivost své moci a klamnost svých ideologií.
34. Avšak tento stav zmatení nebude trvat dlouho, protože pak se objeví moji poslové a budou šířit mé nové poselství.
35. Stejně jako v minulých dobách, kdy vyslanci mého učení vyrazili z východu a přinesli poznání mého slova na západ , tak i v této době uvidí svět opět mé posly, jak přinášejí národům a domácnostem světlo tohoto poselství.
36. Bude se lidem zdát podivné, že nyní světlo putuje ze západu na východ? Nebudou proto uznávat poselství, které jim moji poslové přinášejí v mém jménu? (334, 42-45)
37. Existují celé rasy, které Mě neuznávají, existují národy, které se tvrdohlavě vzdalují od mých zákonů, které nechtějí poznat mé učení, které se mu vzpírají, protože je považují za zastaralé.
38. Ti, kdo Mě nepochopili, jsou ti, kdo trvají na pozemských svobodách. Jsou to také ti, kdo často konají dobro z vlastního prospěchu a ne z velkorysosti.
39. Avšak každému národu a každé rase jsou určeny Mé spravedlnosti a zkoušky, a ty přicházejí den za dnem, aby nakonec učinily jejich srdce a duše úrodnými, jako by to byla obdělávatelná pole, a aby po jejich obdělání do nich vložily semeno, věčné semeno Mé lásky, Mé spravedlnosti a Mého světla.
40. Tyto národy budou o Mně mluvit s láskou, tyto rasy pak vloží svou naději do Mě, a v duších všech národů tohoto lidstva zazní jásavé písně, sbory chvály a lásky k jedinému Pánu všech lidí. (328, 12)

Kapitola 57 – Obrat a změna ve všech oblastech

Nová a hlubší poznání

1. Blíží se doba, kdy duchovní zjevení odhalí lidem cestu plnou světla, aby poznali tajemství skrytá v lůně stvoření.
2. Světlo mého Ducha vám odhalí způsob, jakým lze získat pravou vědu, která člověku umožní, aby byl uznán stvořeními, která ho obklopují, a přírodními silami stvoření, a aby dosáhl poslušnosti, čímž se naplní má vůle, aby si člověk podmanil zemi. To se však stane teprve tehdy, až duše člověka, osvícená Duchem, podmaní si svou mocí a svým světlem slabosti těla. (22, 19)

3. Již se blíží den, kdy lidé pochopí význam, který má duše, neboť mnozí, kteří se považují za věřící, nevěří, a jiní, kteří se domnívají, že vidí, nevidí. Avšak jakmile jednou pochopí pravdu, poznají, že by bylo dětinské, nespravedlivé a nerozumné nadále živit plody světa bytost, která patří do jiného života .

4. Pak budou hledat světlo v náboženstvích a ve své duševní úzkosti a mučivé touze najít pravdu odstraní z učení to, co je falešné, a vykoření vše povrchní a vnější, co najdou v různých kultech, až objeví božské jádro bytosti. (103, 42)

5. Lidstvo jistě bude mít dost toho, aby dále zasévalo nenávist, násilí a sobectví. Každé semeno nenávisti, které zasije, se rozmnoží takovým způsobem, že jeho síly nebudou stačit na to, aby sklidilo svou úrodu.

6. Tento nepředvídaný výsledek, přesahující jejich lidskou moc, je zastaví v jejich dechberoucím a šíleném běhu. Poté vykonám zázrak ve všech srdcích tím, že tam, kde byl jen egoismus, nechám rozkvést lásku k bližnímu.

7. Lidé Mi opět přiznají veškerou dokonalost, vševědoucnost a nejvyšší spravedlnost. Vzpomenou si, že Ježíš řekl: „Žádný list na stromě se nepohne bez vůle Otce.“ Neboť dnes se podle názoru světa listy na stromech, živé bytosti i hvězdy pohybují náhodně. (71, 30)

8. Až se můj hlas duchovním způsobem ozve v lidstvu, lidé pocítí vibrace něčeho, co v nich vždy bylo, i když se to nemohlo svobodně projevit. Bude to duch, který – povzbuzen hlasem svého Pána – se vztyčí a odpoví na mé volání.

9. Tehdy na Zemi začne nový věk, neboť již nebudete nahlížet na život zdola, ale budete jej pozorovat, poznávat a vychutnávat z výšin svého duchovního povznesení. (321, 38-39)

10. Teprve až už nebude rozum podněcovat ducha k pozorování a ponoření se do vědy, ale duch pozvedne a povede rozum, objeví člověk to, co se mu v současné době jeví jako neprozkoumatelné, a co je přesto určeno k tomu, aby mu bylo zjeveno, jakmile duchovně povznese svou inteligenci. (295, 37)

11. Řekl jsem vám, že přijde čas, kdy se světlo objeví na všech místech, ve všech zemích, na všech kontinentech. Toto světlo bude zářit v souladu s duchovním výcvikem člověka. Ale díky němu se vytvoří nová a přesnější představa o stvoření, nový pojem duchovnosti. Tímto způsobem začne nová etapa duchovního a duševního vývoje. (200, 41)

12. Až lidé dospějí k tomu, že budou v lásce myslet univerzálně, bude se každý snažit zdokonalovat se, lépe chápat druhé a sloužit jim. Jakýkoli strach z trestu bude zbytečný, člověk bude dodržovat zákony ne ze strachu, ale z přesvědčení. Teprve tehdy se lidstvo duševně a intelektuálně vyvine. (291, 25)

13. Až toto mé semeno vyklíčí v srdcích národů, které tvoří lidstvo, dojde v životě lidí k absolutní

proměně. Jak velký bude rozdíl, který projeví jak ve svém lidském životě, tak ve své duchovní bohoslužbě, když porovnáme způsob života, víry, uctívání, „boje“ a myšlení lidí dřívějších dob s těmi, kteří žijí duchovně.

14. Z té doby fanatismu, modlářství, materializace a absurdních náboženských dogmat nezůstane kámen na kameni. Všechny omyly, které vaši předkové a vy sami zanecháte budoucím generacím, budou odstraněny. Vše, co v sobě nenese podstatu dobra a pravdy, nepřežije. Ale vše dobré, co jste zdědili, oni zachovají.

15. Toto učení, které je podáno v duchovnější formě než v minulých dobách, bude muset bojovat mezi lidmi, národy, církvemi a sektami, aby se prosadilo a uchytilo. Jakmile však pomine krátké období zmatku, nastane mezi lidmi mír a oni budou jásat, až pochopí smysl mých slov, který v sobě vždy skrývaly.

16. Představy o mé božskosti, o duchovním životě a o smyslu vaší existence budou nasměrovány správným směrem, protože každý člověk bude dobrým vykladačem všeho toho, co vám bylo řečeno vaším Mistrem, jeho posly a proroky v podobenstvích a symbolech.

17. Tento způsob vyjadřování byl lidmi pochopen jen částečně. Bylo to poučení, které bylo určeno pro ně v souladu s jejich rostoucí duchovní a rozumovou schopností. Ale protože chtěli vědět všechno hned, zapletli se do stále větších rozporů a mylných představ, protože tomu, co mohlo být vyloženo pouze duchovním způsobem, dávali hmotné výklady. (329, 22-26)

Osvícení skrze lidi poslané Bohem

18. Slíbil jsem vám, že vám pošlu duchy velkého světla, kteří budou žít mezi vámi. Ti čekají jen na okamžik, kdy se přiblíží k Zemi, vtělí se a splní velkou misi obnovy.

19. Až budou tito duchovní tvorové žít v tomto světě – co je budete muset učit? Vpravdě vám říkám: Nic! Neboť přijdou učit, ne se učit.

20. Budete žasnout, když je uslyšíte od dětství hovořit o hlubokých věcech, uvidíte je vést rozhovory s vědci a teology, přičemž svou zkušeností ohromí dospělé a dětem a mládeži vtisknou do srdce správnou cestu.

21. Blahoslavený je ten domov, který přijme do svého lůna jednu z těchto duchovních bytostí. Jak těžké budou břemena pokání, která na sebe vezmou ti, kdo se snaží bránit mým poslům v plnění jejich poslání! (238, 30-31)

22. Říkám vám ještě jednou, že na světě vám nebude chybět lidí, kteří jsou obdařeni velkým světlem, kteří osvětlují vaši cestu a zasévají do vašeho života lásku.

23. Lidstvo mělo na Zemi vždy přítomnost těchto lidí, ale přicházejí časy, kdy na svět přicházejí velké legie vysokých světelných duchů, kteří odstraní falešný svět, který jste

stvořili, aby vybudovali nový, v němž se dýchá mír a vládne pravda.

24. Budou muset mnoho trpět pod zlobou lidí. To však není nic nového, neboť žádný z Božích poslů neunikl pronásledování, posměchu a nepřátelství. Musí přijít na svět a na něm přebývat, protože jejich přítomnost na Zemi je nezbytná.

25. Přijdou a budou láskyplně oslovovat lidská srdce. Jejich slovo, prodchnuté spravedlností Otce, zasáhne pýchu a nadutost všech těch, kteří nahradili roucho pokory své duše honosným oděvem marnivosti, pýchy, falešné moci a falešné slávy.

26. Tito budou prvními, kdo povstanou a prstem chvějícím se hněvem ukážou na mé posly. Ale to poslouží k tomu, aby moji služebníci v každé zkoušce, jíž budou podrobeni, mohli vydat velké svědectví o pravdě, kterou přinesli na svět.

27. V současné době nevíte, na jakých cestách lidského života se objeví. Ale říkám vám, že někteří se objeví v lůně velkých náboženských společenství. Tito budou bojovat za sjednocení a duchovní harmonii všech lidí.

28. Jiní povstanou mezi vědci a plody své inspirace ukážou, že skutečným konečným cílem vědy je duchovní zdokonalení člověka — a ne jeho zbídačení a zničení.

29. Tak se ve všech oblastech života objeví moji služebníci, kteří nesou mé zákon v srdci a slovy i skutky potvrdí vše, co jsem vám v této době řekl. (255, 43-47)

Proměna člověka

30. Prorocky vám ohlašuji nový svět a duchovně povznesené lidstvo, avšak když se toto slovo stane známým, opět mu nebude uvěřeno.

31. Generace za generací pominou, pýcha lidí rozpoutá bouře a povodně, epidemie a morové rány, a nářek lidstva otřese vesmírem.

32. Po tom všem však noví obyvatelé Země zahájí život plný sebereflexe a duchovního růstu, přičemž budou čerpat z nezměrného pokladu zkušeností, který jim zanechaly minulé generace, a božské semeno začne klíčit.

33. V každé duši existuje božský zárodek, neboť vzešla ze Mě, a stejně jako vaše děti zdědí rysy nebo povahu svých rodičů, tak i duše nakonec odhalí to, co zdědily od svého Nebeského Otce: lásku. (320, 9-11)

34. Po nové potopě zazáří duha jako symbol míru a nové smlouvy, kterou lidstvo duchovně uzavře se svým Pánem.

35. Musíte se připravit na těžký boj, neboť všichni budete muset bojovat proti drakovi zla, jehož zbraněmi jsou touha po slávě, nenávist, pozemská moc, nevázanost, marnivost, sobectví, lež, modlářství a fanatismus – všechny síly zla, které se zrodily z lidského srdce, proti nimž budete muset bojovat s velkou

odvahou a vírou, dokud je neporazíte.

36. Až bude drak vašich vášní zabit vašimi zbraněmi světla, objeví se před očima lidí nový svět – nový svět, ačkoli je to ten samý; ale bude se jevit krásnější. Neboť tehdy jej lidé využijí pro své blaho a pokrok tím, že do všech svých činů vtisknou ideál duchovnosti.

37. Srdce se zušlechtí, rozum lidí bude osvícen, duch bude moci dosvědčit svou existenci. Vše dobré bude vzkvétat, vše povznášející bude sloužit jako semeno pro lidská díla. (352, 61-64)

38. Člověk klesl až do propasti a až tam ho doprovázelo svědomí v očekávání vhodného okamžiku, aby bylo vyslyšeno. Brzy se tento hlas ozve ve světě s takovou silou, jakou si nyní ještě nedokážete představit.

39. To však přiměje lidstvo, aby vystoupilo ze své propasti pýchy, materialismu a hříchu, aby se omylo v proudu slz svého pokání a začalo se vyvíjet vzhůru po cestě duchovnění.

40. Budu stát po boku všem svým dětem, neboť Já jsem vzkříšení a život, který „mrtvé“ pozvedá z jejich hrobů.

41. V tom životě, který dnes lidstvu nabízím, budou lidé plnit mou vůli a z lásky se vzdají svobodné vůle, přesvědčeni o tom, že ten, kdo plní vůli Otce, není ani služebník, ani otrok, ale pravé dítě Boží. Tehdy poznáte pravé štěstí a dokonalý mír, které jsou plodem lásky a moudrosti. (79, 32)

42. Říkám vám, že v tomto „Třetím čase“ nebude – i když se vám to zdá nemožné – obnova a spása lidstva obtížná, neboť dílo vykoupení je božským dílem.

43. Bude to moje láska, která přivede lidi zpět na cestu světla a pravdy. Moje láska, která tajně proniká do každého srdce, hladí každou duši, projevuje se skrze každé svědomí, promění tvrdé skály v citlivá srdce, udělá z materialistických lidí duchovní bytosti a z zatvrzelých hříšníků lidi dobra, míru a dobré vůle.

44. Mluvím k vám takto, protože nikdo nezná vývoj vaší duše lépe než Já, a vím, že dnešní člověk navzdory svému velkému materialismu, své lásce ke světu a svým vášním, které se vyvinuly až k největšímu hříchu, žije jen zdánlivě pod vlivem „těla“ a hmotného života. Vím: jakmile ve své duši pocítí láskyplný dotek Mé lásky, rychle ke Mně přijde, aby se zbavil svého břemene a následoval Mě na cestě pravdy, po které se nevědomky tak touží vydat. (305, 34-36)

45. Buďte bdělí a budete svědky obrácení těch, kteří Mě zapřeli, stejně jako zažijete návrat těch, kteří se odchýlili od pravé cesty.

46. Vědci, kteří zasvětili svůj život hledání prvků a sil zkázy, se, až pocítí, že se blíží jejich soud, vrátí na cestu pravdy, aby zasvětili své poslední dny morální a materiální obnově světa.

47. Jiní, kteří se ve své pýše pokoušeli zaujmout Mé místo v

duších, sestoupí ze svých trůnů, aby se Mi v pokoře vyrovnali. A také lidé, kteří kdysi podněcovali národy a rozpoutávali války, si uvědomí své zločiny a budou se s obavami snažit o mír mezi lidmi. (108, 39)

48. Až mé světlo pronikne do všech srdcí a lidé, kteří vedou národy, kteří je poučují, a všichni, kteří mají plnit nejdůležitější úkoly , se nechají vést a inspirovat tím vyšším světlem, jímž je svědomí, pak si budete moci navzájem důvěřovat, pak budete moci důvěřovat svým bratrům, protože mé světlo bude ve všech a v mém světle bude vládnout má přítomnost a má spravedlnost lásky. (358, 29)

49. Moje učení bude lidstvem znovu vyslyšeno, avšak ne proto, že by se můj zákon vrátil k lidem, neboť ten byl vždy vepsán do jejich duší. Budou to lidé, kdo se vrátí na cestu zákona.

50. Tento svět bude podobný synovi ztracenému z mého podobenství. Stejně jako on i on najde Otce na místě, kde na něj čeká, aby ho s láskou objal a posadil k jídlu ke svému stolu.

51. Ještě nenastala hodina návratu tohoto lidstva ke Mně, ještě mu zůstala část jeho dědictví, kterou promrhá na slavnostech a radovánkách, až bude nahé, hladové a nemocné, aby pak pozvedlo zrak ke svému Otci.

52. Je třeba lidem, kteří honí po statcích světa, dopřát ještě několik „okamžiků“, aby pak bylo jejich zklamání úplné; aby se nakonec přesvědčili, že zlato, moc, tituly a tělesné radosti jim nikdy nepřinesou mír a blaho jejich duše.

53. Pro celé lidstvo se blíží hodina sebereflexe ve světle svědomí. Tehdy se učenci, teologové, vědci, vládci, bohatí a soudci budou ptát, v čem spočíval duchovní, morální nebo hmotný plod, který sklidili a který mohou dát lidem k jídlu.

54. Po tomto okamžiku se mnozí ke Mně vrátí, protože poznají, že navzdory vážnosti, kterou na zemi požívali, jim něco chybělo, aby zaplnili prázdnotu, do níž se dostala jejich duše, která se může živit pouze plody duchovního života. (173, 19-20, 57-58)

55. Z dnešních lidí bez duchovnosti a lásky nechám vzejít generace, o nichž jsem již tolikrát prorokoval ve svém slově. Ale nejprve budu působit na tyto národy, které se dnes navzájem nepoznávají, válčí mezi sebou a ničí se.

56. Až pak můj soud přejde nad všemi a plevel bude vykořeněn, začne vznikat nové lidstvo, které ve své „krvi“ již nebude nést semeno sváru, nenávisti nebo závisti, protože „krev“ jeho rodičů se očistila v tavící peci bolesti a lítosti.

57. Přijmu je a řeknu jim: „Proste, proste, a bude vám dáno“, tak jak jsem vám řekl v „Druhém čase“. Dnes však dodávám: naučte se prosit. (333, 54)

Změny a převraty ve všech oblastech života

58. Hmotný svět, planeta, není blízko svého zániku, ale konec tohoto světa omylů a hříchů, temnoty a špatné vědy je přiváděn světlem mého učení a na jeho troskách vybuduji nový svět pokroku a míru. (135, 5)

59. Velká bude proměna, kterou lidstvo v krátké době podstoupí. Společenské organizace, zásady, vyznání víry, dogmata, zvyky, zákony a všechny řády lidského života budou otřeseny v samých základech. (73, 3)

60. Lidé, národy, rasy a lidstva, všichni budou muset následovat božské volání, až se lidský duch, unavený svým vězením na zemi, vzepne, rozbije okovy materialismu a vydá jásotný výkřik duchovního osvobození. (297, 66)

61. Přijde čas, kdy se objeví lidé, kteří skutečně milují mé zákon, kteří jsou schopni sjednotit duchovní zákon se zákonem světa, to znamená: věčnou moc s mocí časnou.

62. Nestane se tak proto, aby se duše zotročily jako v minulých dobách, ale aby se jim ukázala cesta ke světlu, které je pravou svobodou ducha.

63. Tehdy se morálka vrátí do lůna rodin, budou existovat skutečná místa vzdělávání a duchovnost ve vašich zvycích a tradicích. Bude to doba, kdy se ozve hlas svědomí a kdy se mé děti budou dorozumívat s mou Božskostí z ducha k duchu, kdy se rasy spojí.

64. To vše bude rozhodující pro zmizení mnoha rozdílů a sporů; neboť — ačkoli je váš svět tak malý — dosud jste nepochopili, jak žít společně jako jedna rodina, nebyli jste schopni Mi vzdát jednotnou formu uctívání.

65. Starý Babylón vás odsoudil k tomuto rozdělení národů a ras, ale vybudování mého duchovního chrámu v srdcích lidí vás od tohoto trestu osvobodí a přivede vás k tomu, abyste se navzájem skutečně milovali. (87, 10)

66. Přijde čas, kdy touha člověka po vyšším rozvoji své duše bude tak palčivá, že použije všech prostředků, které má k dispozici, aby proměnil tento slzavý údolí ve svět, v němž vládne harmonie, že dokáže „nemožné“, že půjde až k obětování a nadlidskému úsilí, aby zabránil válkám.

67. Budou to právě tito lidé, kteří pozvednou tento svět, kteří odstraní kalich utrpení z lidského života, kteří znovu vybudují vše, co minulé generace ve své slepé touze po moci, ve své materializaci a nerozvážnosti zničily.

68. Budou to oni, kdo budou bdít nad pravou úctou ke Mně – tou úctou bez fanatismu nebo vnějších a zbytečných kultovních úkonů. Budou se snažit lidstvu vysvětlit, že harmonie mezi lidskými zákony a duchovními a jejich plnění je nejlepší bohoslužbou, kterou mohou lidé Bohu přinést. (297, 68-69)

69. Čas obřadů, oltářů a kostelních zvonů mezi lidmi nyní končí. Modlářství a náboženský fanatismus vydají své poslední známky života. Nastane ta doba boje a chaosu, kterou jsem vám neustále ohlašoval.
70. Až se pak po bouři do všech duší vrátí mír, lidé již nebudou stavět královské paláce na mou počest, ani nebudou davy lidí svolávány zvoněním zvonů, ani ti lidé, kteří se cítí velcí, nebudou vykonávat moc nad lidovými masami. Nastane doba pokory, bratrství a duchovnosti, která s sebou přinese rovnost duchovních darů pro lidstvo. (302, 37)
71. V dnešní době je tu žnec s úkolem pokácet každý strom, který nenese dobré ovoce. V tomto velkém boji zvítězí pouze spravedlnost a pravda.
72. Mnohé církve zmizí, některé zůstanou. V jedněch bude zářit pravda, v jiných se bude nabízet pouze podvod. Ale srp spravedlnosti bude dále žnout, dokud nebude prozkoumáno každé semeno, které na zemi existuje. (200, 11)
73. Toto je pokračování mého učení, avšak ne konec časů, jak to člověk vykládá. Svět bude i nadále obíhat ve vesmíru, duše budou i nadále přicházet na Zemi a inkarnovat se, aby naplnily své poslání. Lidé budou i v budoucnu obývat tuto planetu a změní se pouze způsob života mezi lidmi.
74. Změny, které lidský život zažije, budou velké, tak obrovské, že se vám bude zdát, jako by jeden svět zanikal a jiný nově vznikal. (117, 14)
75. K tomu všemu směřujete, k tomu životu radosti a míru, nikoli k propasti a „smrti“, jak se vaše srdce domnívá.
76. Je pravda, že ještě musíte prožít mnoho hořkosti, než nastane čas vašeho duchovního povznesení. Avšak ani smrt, ani válka, ani mor, ani hlad nezastaví běh života a duševní vývoj tohoto lidstva. Já jsem silnější než smrt, a proto vás vrátím k životu, pokud byste zahynuli, a nechám vás vrátit se na Zemi, kdykoli to bude nutné.
77. Mám ti ještě mnoho co zjevit, milované lidstvo, má Kniha Božské moudrosti skrývá ještě mnoho překvapení. (326, 54)

Kapitola 58 – Kristovo království míru a dovršení stvoření

Rozhodující síla v Kristově království míru

1. Stejně jako jsem vám ohlašoval ty časy velkého utrpení, tak vám také říkám, že až zmatek pomine, nastane mezi lidmi harmonie.
2. Pýcha, ti, kdo se považují za velké, ti, kdo postrádají lásku k bližnímu a spravedlnost, budou na čas zadrženi v onom světě, aby na zemi mohlo vzkvétat dobro, mír a spravedlnost a uprostřed nich rostla duchovnost a dobrá věda. (50, 39-40)

3. V životě lidí zlo vždy potlačovalo dobro. Ale říkám vám ještě jednou, že zlo nezvítězí, ale že lidstvo bude vládnout můj zákon lásky a spravedlnosti. (113, 32)

4. Duše, které se v těch dnech vtělí do lidstva, budou ve své většině natolik oddané dobru, že když se objeví lidé naklonění zlu, budou se tito, jakkoli mocní, muset sklonit před světlem pravdy, které jim ty dobré předkládají — zcela na rozdíl od toho, co se děje v současnosti. Neboť jelikož jsou zkažení v převaze, vytvořili ze zla moc, která dobré dusí, nakazí a drží v sevření. (292, 55)

5. V té době, ó učedníci, bude Nový Jeruzalém v srdcích lidí. Dosáhnete vysokých stupňů duchovnosti a Já k vám nepošlu jen duše s velkým vývojem, aby se mezi vás vtělily a přinesly vám má poselství. Pošlu vám také duše, které potřebují vaši ctnost a které, když budou žít mezi vámi, očistí se od svých hříchů.

6. V těch časech se stane opak toho, co je dnes, kdy vám posílám čisté duše a vy mi je vracíte poskvrněné. (318, 46)

Nový člověk

7. Všechna proroctví se naplní a lidstvo uvidí, jak z jeho nejskrytějších a neznámých koutů vzejde lid, který je pokorný, chudý na hmotné statky, ale silný v duchu, horlivý v mém zákoně a milosrdný ke svým bližním. Jeho svatyně bude vnitřní, neviditelná a nedotknutelná, a proto ji nebude možné zničit. Tam bude hořet neuhasitelné světlo, které mu osvětlí cestu. Jeho životní cesty a zkoušky budou bolestné a těžké, ale nikdy kvůli nim neoslabne, ani nebude naříkat z nespokojenosti či zármutku, a ani se ke Mně neotočí zády, neboť má sílu apoštola. Lidé povstanou z špíny, bláta a hříchu k zákonu a ctnosti a budou kráčet po cestách lásky a milosti. Všeobecně bude pociťován můj Duch, každé oko Mě uvidí, každé ucho Mě uslyší a každý rozum pochopí má zjevení a vnuknutí.

8. Lidé, které považovali za nešikovné a nevzdělané, se náhle uvidí osvícené a proměněné v mé proroky. Z jejich rtů budou vycházet slova, která budou jako křišťálově čistá voda pro zvadlá srdce.

9. Tuto vodu budou proroci čerpat ze zdroje moudrosti a pravdy, kterým jsem Já; v něm najdou lidé zdraví, čistotu a věčný život. (68, 38-39)

10. Mé království je vyhrazeno dětem dobré vůle, které z lásky ke svému Otci a svým bližním přijímají svůj kříž. Toto království, o kterém k vám mluvím, se nenachází na určitém místě, může existovat jak na Zemi, kterou obýváte, tak i ve všech duchovních příbytcích; neboť mé království sestává z míru, světla, milosti, síly, harmonie, a to vše můžete dosáhnout — byť v omezené formě — již v tomto životě. Duchovní plnost dosáhnete až za hranicemi tohoto světa, který v současné době obýváte. (108, 32)

11. Amen, pravím vám, ačkoli jsou dnes lidé více tělem než duší, zítra budou více duší než tělem.
12. Lidé se pokusili svou duši zcela zhmotnit, avšak této úplné zhmotnění nedosáhnou. Neboť duše je jako diamant a diamant nikdy nepřestane být diamantem, i když spadl do bláta. (230, 54)
13. Lidé zasvětí svou vědu, svou sílu, svůj talent a své srdce službě mé božské věci, aniž by zanedbávali své povinnosti a úkoly na světě. Obrátí se ke zdravým radostem, které jsou prospěšné pro jejich duši i tělo. Budou usilovat o svou obnovu a svobodu, nenechají se nakazit, nebudou brát nic, co nepotřebují. Tehdy zmizí zkaženost a nestydatost ze země, tehdy duše dosáhne absolutní vlády nad svým tělesným obalem a ačkoli bude stále obývat tělo, bude vést duchovní život lásky, bratrství a míru.
14. To bude doba, kdy zmizí války, kdy bude panovat vzájemný respekt a ochota pomáhat, kdy si uvědomíte, že již nemáte právo rozhodovat o životě bližního ani o svém vlastním. Pak budete vědět, že nejste vlastníky svého života, ani života svých dětí a manželů, ani této země, ale že Já jsem vlastníkem celého stvoření. Ale protože jste mými milovanými dětmi, jste rovněž vlastníky všeho, co je moje.
15. Avšak ačkoli jsem Pánem a vlastníkem všeho stvořeného, nejsem schopen zabíjet svá stvoření, nikoho zranit ani mu způsobit bolest. Proč si tedy ti, kteří nejsou vlastníky života, přivlastnili to, co jim nepatří, aby o tom mohli rozhodovat?
16. Až lidé toto učení pochopí, učiní ve svém duchovním vývoji krok vpřed a tento svět se stane domovem vyspělých duší.
17. Nevíte, zda budete po této době znovu obývat tuto planetu. Já určí ty, kteří zažijí ty milostivé časy, kteří uvidí tuto pozemskou říši, která v jiné epoše byla údolím slz, zkázy a smrti.
18. Ta moře, hory a pole, která byla svědky tolik bolesti, se pak promění v místo míru, v obraz světů oného světa.
19. Oznámil jsem vám, že až boje ustanou, bude vám mé království již blízko a že pak vaše duše rozkvetou v ctnostech. Mé učení bude přítomno ve všech duších a já se projevím skrze muže a ženy. (231, 28-30)
20. Připravil jsem dobu, v níž se lidstvo pozvedne v poslušnosti. Vaši vnuci uvidí slávu, kterou vyliji na tuto zemi.
21. Neboť má vůle se musí naplnit na tomto světě, který jsem vám předal jako pozemský ráj, a přijde čas, kdy na tuto planetu přijdou duše, které dosáhly vysokého stupně vývoje a které bojovaly. Mé Božské světlo bude zářit nad zemí a na ní bude vládnout naplnění mého zákona. (363, 44)

Země jako země zaslíbená a odraz nebeského království

22. Tato Země, znesvěcená hříchem, poskvrněná zločiny a zhanobená chamtivostí a nenávistí, bude muset znovu získat svou čistotu. Lidský život, který byl neustálým bojem mezi dobrem a zlem, se stane domovem Božích dětí, domovem míru, bratrství, porozumění a ušlechtilých snah. Aby však tohoto ideálu dosáhli, musí lidé projít zkouškami, které je probudí z jejich duchovní letargie. (169, 14)

23. Na hříších, nenávisti a neřestech nebudu budovat nový svět, budu stavět na pevných základech obnovy, zkušenosti a pokání, vše ve vás proměním. I z temnoty vyjde světlo a ze smrti stvořím život.

24. I když lidé poskvrnili a znesvětili Zemi — zítra svými dobrými skutky učiní tento domov hodným, aby byl uznán jako země zaslíbená, do níž přijdou, aby vykonali vznešené úkoly. Kdo by pak ještě mohl pochybovat o proměně světa? (82, 44-45)

25. V současné době stavím chrám Ducha Svatého. Až však bude tento chrám postaven, nebudou již existovat shromaždiště, kostely a poutní místa, nebo ztratí svůj smysl existence spolu se svými náboženskými symboly, obřady a tradicemi. Tehdy pocítíte mou velikost a mou přítomnost, jako církev poznáte vesmír a jako bohoslužbu lásku k bližním.

26. Z lůna Matky Přírody vzejdou nové poznatky, které z vaší vědy učiní cestu k blahu, neboť bude uvedena na správnou cestu svědomím, které je hlasem Božím.

27. Mozek již nebude pánem světa, ale spolupracovníkem Ducha, který jej bude vést a osvěcovat. (126, 35-36)

28. Až pak svět dosáhne svého nového osvobození a veden světlem Eliášovým vstoupí do tohoto spravedlivého a dobrého života, budete zde na zemi mít odraz duchovního života, který vás čeká za hranicemi tohoto života, abyste se pak navěky radovali z pokoje a světla svého Otce.

29. Ale pokud se ptáte, jak se všechny národy sjednotí v jediný lid, tak jako ty kmeny, které tvořily lid Izraele, říkám vám: Nebojte se, neboť až budou jednou všechny národy přivedeny do „pouště“, zkoušky je sjednotí, a až se tak stane, na všechna potřebná srdce spadne z nebe „nová manna“. (160, 39)

30. Stejně jako byla Země zaslíbená rozdělena mezi lid Izraele, tak bude celá Země rozdělena mezi lidstvo. Stane se tak, až nastane čas – po očištění. Jelikož je mou vůlí, aby k tomuto rozdělení došlo, bude při něm vládnout spravedlnost a rovnost, aby všichni lidé mohli společně pracovat na jediném díle. (154, 49)

31. Představte si pokrok lidstva, jehož morálka pramení ze spiritualizace; představte si lidstvo bez omezení a státních hranic, které bratrsky sdílí všechny prostředky k

životu, které Země svým dětem poskytuje.

32. Zkuste si představit, jaká by byla lidská věda, kdyby měla za ideál vzájemnou lásku, kdyby člověk získával poznání, které hledá, skrze modlitbu.

33. Uvažujte, jak mi bude milé přijímat od lidí bohoslužbu lásky, víry, poslušnosti a pokory skrze jejich život, aniž by se museli uchylovat k obřadům a vnějším formám uctívání.

34. Teprve to bude pro lidi život, neboť v něm budou vdechovat mír, budou se těšit ze svobody a budou se živit pouze tím, co obsahuje pravdu. (315, 57-58)

35. Hříchy lidí budou smazány a vše se jeví jako nové. Světlo plné čistoty a panenství osvětlí všechna stvoření, nová harmonie pozdraví lidstvo a pak se z duší lidí vznesou chvalozpěvy lásky k jejich Pánu, na něž On tak dlouho čekal.

36. Matka Země, která byla od nejstarších dob znesvěcována svými dětmi, se opět ozdobí svými nejkrásnějšími slavnostními šaty a lidé ji již nebudou nazývat „údolím slz“, ani ji nebudou proměňovat v pole krve a slz.

37. Tento svět bude jako malá svatyně uprostřed vesmíru, odkud budou lidé pozvedat svou duši k nekonečnu, ve spojení plném pokory a lásky ke svému Nebeskému Otci.

38. Mým dětem bude vtisknut můj zákon do duše a mé slovo do srdce, a pokud lidstvo v minulých dobách nacházelo potěšení ve zlu a rozkoš v hříchu, nebude mít pak žádný jiný ideál než dobro, ani nepozná větší potěšení než to, že kráčí po mých cestách.

39. Nemyslete si však, že se proto člověk vzdá své vědy nebo civilizace a stáhne se do osamělých údolí a do hor, aby vedl primitivní život. Ne, stále bude požívat plody stromu vědy, o který se s takovým zájmem staral , a až bude jeho duchovnost větší, bude větší i jeho věda.

40. Avšak ke konci časů, až člověk urazí celou tuto cestu a utrhne ze stromu poslední plod, pozná ubohost svých děl, která se mu dříve zdála tak velká, a pochopí a pocítí duchovní život, a skrze něj bude obdivovat dílo Stvořitele jako nikdy předtím. Inspirací přijme velká zjevení a jeho život bude návratem k jednoduchosti, přirozenosti a duchovnosti. Ještě uplyne nějaký čas, než tento den nastane, ale všechny mé děti ho uvidí. (111, 12-14)

Dokončení stvoření

41. Připravuji údolí, v němž shromáždím všechny své děti k Velkému univerzálnímu soudu. Budu soudit v dokonalosti, má láska a milosrdenství obejmou lidstvo a v tento den najdete vykoupení a uzdravení ze všech svých zla.

42. Pokud dnes činíte pokání za své prohřešky, nechte svou duši očistit. Tímto způsobem budete připraveni přijmout ode Mne dědictví, které

jsem pro každého z vás připravil. (237, 6)

43. Má láska spojí všechny lidi a všechny světy do jedné jednoty. Přede Mnou zmizí rozdíly mezi rasami, jazyky a kmeny, a dokonce i rozdíly, které existují v duševním vývoji. (60, 95)

44. Můj Duch sestoupil na každou duši a moji andělé jsou všude ve vesmíru a plní mé příkazy, aby vše uvedli do pořádku a na správnou cestu. Až pak všichni splní své poslání, nevědomost zmizí, zlo již nebude existovat a na této planetě bude vládnout pouze dobro. (120, 47)

45. Všechny světy, na nichž se mé děti zdokonalují, jsou jako nekonečně velká zahrada. Dnes jste ještě křehkými výhonky, ale slibuji vám, že vám nebude chybět křišťálově čistá voda mých nauk a že díky jejímu zalévání budete stále více přibývat na moudrosti a lásce; až jednoho dne ve věčnosti, kdy stromy ponesou hojnost zralých plodů, se Božský zahradník bude moci osvěžit svým dílem tím, že ochutná plody své vlastní lásky. (314, 34)

46. Chci, aby na konci boje, až budou všechny mé děti navždy sjednoceny v Duchovní vlasti, měly podíl na mém nekonečném štěstí jako Stvořitele, jako uznání za to, že každý z vás se podílel na božském díle tím, že ho budoval nebo obnovoval.

47. Teprve jako duchovní bytosti zjistíte, že ze všeho, co jsem od počátku stvořil, nic nezmizelo, že vše ve Mně vzkříší, vše ožívá a obnovuje se.

48. Jestliže se tedy tolik bytostí po dlouhou dobu bloudilo, jestliže mnozí místo skutků života páchali skutky zničující, pak zjistí, že doba jejich bloudění byla pouze dočasná a že jejich skutky, jakkoli špatné mohly být, najdou v věčném životě nápravu a oni se promění v spolupracovníky mého neustálého tvůrčího díla.

49. Co jsou vlastně několik století hříchu a temnoty, jaká lidstvo na Zemi zažilo, když je porovnáte s věčností, s dobou vývoje a míru bez konce? Odklonili jste se ode Mne na základě své svobodné vůle a pod vlivem svědomí se ke Mně vrátíte. (317, 17-20)

50. Přijal jsem hold celého stvoření – od největších hvězd až po bytosti, které jsou pro váš zrak stěží rozeznatelné.

51. Vše podléhá vývoji, vše jde svou cestou, vše postupuje vpřed, vše se mění, vyvíjí se k vyššímu a zdokonaluje se.

52. Až pak dosáhne vrcholu dokonalosti, bude můj duchovní úsměv jako nekonečné svítání v celém vesmíru, z něhož zmizí každá skvrna, veškeré utrpení, bolest a každá nedokonalost. (254, 28)

Chvalozpěv obnovené harmonie stvoření

53. V mém duchu existuje chvalozpěv, jehož tóny ještě nikdo

neslyšel; nikdo ho nezná, ani v nebi, ani na zemi.
54. Ten zpěv bude slyšet v celém vesmíru, až budou vymýceny bolest, utrpení, temnota a hřích.
55. Tyto božské tóny najdou odezvu ve všech duších a Otec i děti se sjednotí v tomto sboru harmonie a blaženosti. (219, 13)
56. Chci se ve vás povznést jako vítěz – chci, abyste považovali svého Otce za Krále zástupů, který poráží zlo ve vás, a sebe za vojáky plné duchovní cti, spokojenosti a duševního klidu.
57. Pak zazní hymnus univerzální harmonie při největším z vítězství – při tom triumfu, který přijde, při němž však ani váš Otec, ani vy sami nebudete zarmouceni tím, že díky vaší lásce budete mít „poražené“.
58. Našimi „poraženými“ nebudou duše – bude to zlo, veškerá temnota, hříchy a nedokonalosti.
59. Triumf Otce bude spočívat ve spasení všech pozůstalých duší, které byly zakořeněny ve tmě a ve zlu.
60. Mýlíte se, pokud věříte, že někdo bude ztracen. Nebyl bych již Bohem, kdyby jediná duše nenašla spásu.
61. Všichni ti, které nazýváte démony, jsou rovněž duše, které vzešly z Boha, a i když jsou dnes ještě ztraceni, i oni najdou spásu.
62. Kdy v nich bude pravé světlo? Tehdy, až budete společně s duchovními zástupy světla bojovat proti jejich nevědomosti a hříchu svými modlitbami a skutky lásky a milosrdenství.
63. Velký den Páně bude vaším Otcem a vaším dokonalým štěstím. Univerzální hostina se uskuteční, až se jednou všichni u Jeho stolu nasytíte chlebem věčného života. (327, 47-48)
64. Neřekl jsem vám snad, že jste dědicové mé slávy? Chybí tedy jen to, abyste si zasloužili, aby byla vaše a abyste se z ní těšili.
65. Vše, co jsem stvořil, nebylo pro Mě, ale pro mé děti. Chci jen vaši radost, vaši věčnou blaženost. (18, 60-61)
66. Veškerá síla, která oživovala bytosti a dávala život organismům, se opět obrátí ke Mně; veškeré světlo, které osvětlovalo světy, se ke Mně vrátí, a veškerá krása, která byla vylita na říše stvoření, bude opět v Duchu Otce; a jakmile bude opět ve Mně, promění se ten život v duchovní esenci, která bude vylita na všechny duchovní bytosti, na děti Páně; neboť vás nikdy nezbavím darů, které jsem vám dal.
67. Moudrost, věčný život, harmonie, nekonečná krása, dobrota, to vše a ještě více bude v dětech Páně, až budou s Ním obývat místo dokonalosti. (18, 55-56)

XIV Mise

Kapitola 59 – Úkol šířit nové Boží slovo

Pokyny k vydávání knih, výňatků a překladů

1. Toto je ohlášený čas, v němž jsem musel promluvit k lidstvu, a přeji si, abyste v naplnění mých předpovědí sestavili z tohoto slova, které jsem vám dal , knižní svazky, později z nich vytvořili výňatky a analýzy a seznámili s nimi své bližní. (6, 52)

2. Sestavte z mého slova knihu, vyvoďte z něj smysl, abyste získali skutečnou představu o čistotě mého učení. Ve slovech zprostředkovaných hlasem můžete objevit chyby, ale ne v jejich smyslu.

3. Moji zprostředkovatelé nebyli vždy připraveni. Proto jsem vám řekl, abyste to nečetli jen povrchně, ale pronikli do jeho smyslu, abyste mohli objevit jeho dokonalost. Modlete se a meditujte, abyste tomu mohli porozumět. (174, 30)

4. Přinesl jsem vám toto slovo a dal jsem vám je slyšet ve vašem jazyce, ale dávám vám za úkol, abyste je později přeložili do jiných jazyků, aby se stalo známým všem.

5. Tímto způsobem začnete stavět pravou „věž Izraele“ – tu, která duchovně sjednocuje všechny národy v jeden, která sjednocuje všechny lidi v tom božském, neměnném a věčném zákoně, o kterém jste se ve světě dozvěděli z úst Ježíše, když vám řekl: „Milujte se navzájem!“ (34, 59-60)

6. Chci, aby mé slovo, až z něj budou vytvořeny knihy, které se mají šířit po celé zemi, bylo vytištěno bezchybně, tak čisté, jak z Mě vycházelo.

7. Pokud je tak vtisknete do svých knih, vyzařovat z nich bude světlo, které osvětlí lidstvo, a jeho duchovní smysl bude vnímán a chápán všemi lidmi. (19, 47-48)

8. Ukládám vám své učení, abyste je předávali svým bližním v téže podobě, v jaké vám je dávám. Nikdy však při jejím vyučování nevedete bouřlivé diskuse. Střežte se soudit něco, co neznáte, ale pochopte, že čistý příklad bude stačit k tomu, aby se lidé obrátili k duchovnosti. (174, 66)

9. Připravte se, abyste šířili Radostnou zvěst, kterou mnozí přijmou s radostí.

10. Říkám vám „mnohými“ a ne „všemi“, neboť někteří vám možná řeknou, že jim stačí to, co jim Bůh zjevil v „Prvním čase“, a to, co lidem přinesl Kristus.

11. Právě tehdy mají vaše rty, hýbané a inspirované Mnou, říci nevěřícím lidem, že je nutné poznat nové zjevení, aby poznali celou pravdu, která byla lidem v minulých dobách od Boha udělena. (292, 67)

Právo poznat nové Boží slovo

12. Je nutné, abys vyrazil na různé cesty země, ó milovaný lide. Neboť hle, i v mexickém národu mnozí ještě neuznali mé dílo.

13. Hle, jak se na světě již povyšují ti, kteří tvrdí, že působí v mém

jménu, ačkoli jsou duchovně potřební.
14. Ale vy, kteří jste byli hojně obdarováni mou Božskostí – jaký je váš úkol? Šířit mé učení. Nesmíte se skrývat před světem, ani mu odepírat pomoc, kterou potřebuje. (341, 16)
15. Zde vás tiše připravuji; poté přijde den, kdy se budete muset vydat na cestu, abyste připravili cestu, aby mé slovo dosáhlo všech srdcí.
16. V té době bude svět očištěn utrpením a mé slovo mu již nebude připadat jako cizí jazyk, ale jako něco, co srdce a duše snadno pochopí a pocítí.
17. Předávám vám knihu, která hovoří o pravdě a lásce, abyste ji přinesli celému lidstvu.
18. Neexistuje žádný národ na zemi, o kterém bych vám mohl říci, že tam nemusíte jít, protože toto zjevení nepotřebuje. Který národ může tvrdit, že je skutečně křesťanský – nejen podle jména, ale na základě své lásky, svého milosrdenství a svého odpuštění? Který národ může dokázat svou duchovnost? V které části světa se lidé milují? Kde lidé skutečně následují Kristovo učení? (124, 15-16)
19. Až bude toto poselství dokončeno, nebudu již promlouvat skrze tyto zprostředkovatele, ale poté se budu projevovat jemným způsobem v duších.
20. Ale mé slovo, vtisknuté do srdcí těch, kteří je vyslechli, a zapsané v nové knize, má být přineseno k národům a lidem světa jako semeno míru, jako světlo pravého poznání, jako lék na každé zlo, které trápí tělo i duši lidí.
21. Mé slovo se nedostane do srdcí tehdy, kdy si to přejí moji poslové, ale tehdy, kdy je to má vůle. Neboť to budu já, kdo bdí nad svým semenem, kdo mu připravuje půdu a razí cestu. To já ho moudře a ve správný čas nechám doputovat k národům, národům a rodinám.
22. Dorazí, až se na něj bude již čekat, až budou srdce v očekávání, protože si vzpomenou na mé sliby, až se probudí ze svého hlubokého snu o sebestřednosti, pýše, materialismu a marnivosti. (315, 28-29)
23. Poskytnu svému lidu prostředky, aby mohl nést mé poselství všem národům. Postarám se o to, aby na své cestě našel lidi dobré vůle, kteří mu pomohou nést má zjevení až na konec světa. (323, 75)
24. Skrze vás má být zákon znovu zvěstován novým generacím. Proto jsem vám řekl, že musíte být připraveni. Neboť jste přišli, abyste připravili cestu pro budoucnost, aby nové generace v budoucnu již nebyly modláři, ani aby mezi nimi nevznikali falešní proroci, kteří podvádějí lidstvo.
25. To vše musíš světu zjevit, Izraeli. V této době, kdy vznikly rozmanité světové názory, povstane sekta proti sektě, vyznání budou mezi sebou bojovat a budou odmítat i vás.

26. Ale protože jste děti světla a míru, řekněte jim: „Pravda je obsažena ve smyslu Třetího zákona, tam je svědectví o přítomnosti a příchodu Pána v této době.“
27. Máte lidstvo na tuto knihu upozornit a svým plněním mého zákona dosvědčovat její pravdu. (348, 42 43)

Pokyny pro šíření duchovního učení

28. Pochopte, lidé: V této „Třetí době“ máte jako svědkové, kteří byli přítomni tomuto božskému zjevení, za úkol šířit toto poselství zcela věrně a pravdivě. Byli jste k tomu povoláni a vyvoleni, abyste lidstvu přinesli Radostnou zvěst, abyste své bližní učili duchovní cestě – jediné, která vás vede k míru, k pravému světlu a k všeobjímající bratrství. (270, 10)
29. Mějte trpělivost a porozumění, neboť lidstvo nemá uznávat vás, ale mé dílo, mé učení, a to je věčné. Vaším úkolem je svými slovy a činy předávat poselství, které lidem odhaluje způsob, jakým mohou učinit krok k dokonalosti. (84, 11)
30. Stavte na pevné zemi, aby to, co jsem ve vás vybudoval v oblasti duchovnosti a obnovy, nezničili nevěřící.
31. Nemáte však tuto pravdu skrývat ze strachu před světem; musíte ji světu ukázat za jasného denního světla. Proto vám stále opakuji, abyste toto semeno chránili, abyste vy a vaše děti přinesli toto světlo národům země. Aby se mé poselství dostalo do různých koutů země, dovoluji vám používat prostředky, které pro to považujete za vhodné, kdykoli vám vaše svědomí říká, že jste na správné cestě. V této době nemáte vyhledávat katakomby, abyste se mohli modlit a milovat Mě.
32. Nebuďte plachí, když o Mně jakýmkoli způsobem mluvíte nebo vydáváte svědectví, neboť pak lidé neuznají, že jsem se vám zjevil, budou pochybovat o tom, že zástupy nemocných a potřebných uzdravily a nalezly úlevu od svých utrpení, budou popírat zázraky, které jsem vykonal, abych zapálil vaši víru.
33. Zanechám vám knihu svých nauk, abyste řekli světu: „Hle, toto je to, co Mistr zanechal jako dědictví.“ A vskutku, kolik lidí uvěří, když uslyší čtení mého slova, a kolik hříšníků se obnoví!
34. Vezměte si k srdci všechna tato učení, aby vás zkoušky ve vašem životě nezastihly nepřipravené. (246, 69-70)
35. Kolik učení, kolik forem uctívání Boha a kolik nových představ o duchovním a lidském životě najdete. Pokud je dokážete proniknout a posoudit, každé z nich vám ukáže svou dobrou a správnou stránku a jinou, mylnou stránku, vzdálenou pravdě, kterou je spravedlnost, láska a dokonalost.
36. Tam, kde objevíte omyly, nevědomost nebo zlo, šířte podstatu mého učení, které, protože

je moje, nesmí obsahovat žádné smíšení s nečistotou nebo omyly.
37. Moje učení je absolutní, je všezahrnující a dokonalé. (268, 58-60)
38. Říkám vám již nyní, že ti, kdo skutečně zasévají toto semeno s upřímností, s jakou jsem vám je svěřil, budou kráčet svou cestou v pokoji. Otevřou se jim dveře, které byly hluché k jejich klepání; a ačkoli mohou být napadáni, nikdy v boji neprohrají, protože jejich ctnost jim umožní překonat všechny zkoušky.
39. Ti naopak, kteří přehlížejí hlas svého svědomí, neposlouchají mé slovo a zrazují mě, budou vždy vydáni na milost svým nepřátelům, budou žít bez pokoje a pociťovat strach ze smrti. (252, 24-25)
40. Lide, ještě než války na světě skončí, má můj zákon lásky oslovit všechny duše, i když dnes ještě nemůžete vědět, jakým způsobem.
41. Toto poselství duchovního světla se dostane i k lidem; ale stane se tak teprve tehdy, až budete silní.
42. Nikdo se neodvažuj říkat, že toto dílo je pravda, pokud o tom není přesvědčen, neboť pak vám nikdo neuvěří. Ale pokud je vaše víra absolutní a vaše přesvědčení upřímné, nikdo vám nebude moci zabránit v tom, abyste všem srdcím přinesli Radostnou zvěst. (287, 52-53)

Kapitola 60 – Působení v duchu Kristově

Nezbytné vlastnosti, ctnosti a schopnosti nových učedníků

1. Jak obtížné se vám zdá proklestit si cestu, abyste splnili svůj úkol v této době. Ale já vám říkám, že to není obtížné, protože lidstvo je připraveno přijmout mé poselství.
2. V každé době jsou slabí tváří v tvář boji skleslí, zatímco silní ukázali, že víra v můj zákon překoná vše. Tvým úkolem, Izraeli, bylo vždy zvěstovat světu nová poselství a zjevení, a proto někdy pochybuješ, zda najdeš víru.
3. Ale nebojte se, vezměte semeno, které jsem vám svěřil, a zasejte je. Uvidíte, kolik polí, která jste považovali za neúrodná, shledáte úrodnými, když budou zúrodněna pravdou mého slova.
4. Nezanechávejte plnění svého úkolu proto, že se cítíte nehodni. Amen, pravím vám, kdo má poslání a zanedbává jeho plnění, jedná stejně zle jako ten, kdo vědomě porušuje zákon.
5. Nezapomeňte, že Otec od vás nakonec bude žádat zodpovědnost – jak za to, co jste udělali zlého, tak i za to, co jste opomněli udělat. Vězte, že jak jedno, tak i druhé pochybení způsobí vaší duši utrpení.
6. Šiřte mé učení, mluvte k lidem o mém slově, přesvědčujte je svými skutky lásky, zvěte je, aby mě poslouchali, a když přijdou s davem lidí a v jejich srdcích vzplane světlo víry, nazvu je dětmi Nového lidu Izraele. (66, 14-17)
7. Ty, kteří se z bahna, špíny a sobectví povznesou k životu služby a

aktivní lásky k bližním, budu uvádět jako příklad toho, že v mém učení je obsaženo světlo a milost k obnově hříšníků. Tento příklad se rozšíří do všech srdcí.

8. Kdo by si nepřál patřit k těm, kteří o Mně vydávají svědectví? Avšak vpravdě vám říkám, že pokud vaše skutky nevycházejí skutečně ze srdce, nepřinesou u vašich bližních žádné ovoce a budete často slýchat, jak vás nazývají pokrytci a falešnými kazateli. A Já nechci, aby se vám to stalo.

9. Musíte vědět, že v dnešní době je velmi těžké lidem něco namluvit. Jejich duch je bdělý, a i když se ztratili v materialismu své existence, jsou citliví vůči každému duchovnímu projevu. Ale pokud nedokážete oklamat své bližní – můžete snad oklamat svého Otce?

10. Nechte lásku Mistra, aby se usídlila ve vašem bytí, abyste odpustili svým nepřátelům, tak jako On odpouští vám. Pak bude vaše srdce mezi lidmi jako záchranný kotva. (65, 44-46)

11. Nebojte se lidí; neboť vpravdě vám pravím: Budu mluvit vašimi ústy, skrze vás budu svědčit o svém slově a jeho ozvěna se dostane až na konec světa, k velkým, k malým, k vládcům, k vědcům a teologům. (7, 37)

12. Znovu vám říkám, že se nesmíte vyhýbat sporům. Říkejte tedy svým bližním s největší přirozeností, že k vám přišel Pán.

13. Řekněte jim, že ten, kdo zemřel na kříži, byl Ježíš – tělo, v němž se skrýval Kristus, živý chrám, v němž přebývalo „Slovo Boží“; ale že Kristus, Božská láska, žije a přichází v Duchu ke svým dětem, aby je učil cestě, která je dovede do jeho Duchovního království. (88, 62-63)

14. Nebojte se soudů a posměšků sekt a vyznání. Jsou to oni, kteří, ačkoli mají v rukou knihy proroctví, je správně nevyložili a proto nepochopili, že Mě mají očekávat. Vy však, kteří jste neznali proroctví, která mluvila o mém návratu jako o Duchu Svatém, jste Mě očekávali. Nyní je tu „Třetí doba“, ale lidstvo nepochopilo, jak správně vyložit evangelium. (33, 26)

15. Jak přimějete lidstvo, aby v době tak velké materializace a duchovního zmatku dosáhlo duchovnosti?

16. Uvědomte si, že vaše práce je obtížná, že musíte být v boji silní a trpěliví, abyste ji mohli splnit.

17. Musíte se velmi snažit, abyste napravili nesprávný výklad, který byl dán mému zákonu, a také nedokonalý způsob, jakým mi prokazujete svou úctu.

18. Musíte však mít na paměti, že představy a formy uctívání nemůžete změnit v jediném okamžiku, ale že k dosažení tohoto cíle se musíte vyzbrojit trpělivostí a dobrou vůlí a svými skutky dávat příklad lásky. (226, 60)

19. Pouze ti, kdo mají čisté srdce, smí vyrazit do zemí a národů, aby šířili mé poselství, neboť oni budou jediní hodni vydávat svědectví o pravdě tohoto díla.

20. Když tito poslové vyrazí do zemí, které je očekávají, musí být z jejich srdcí již vymazán veškerý náboženský fanatismus, nesmí v nich zůstat ani nejmenší touha po lichotkách či obdivu, ani se jejich ruka nesmí odvážit poskvrnit se penězi tohoto světa za dílo lásky, které vykonávají.

21. Nesmí prodávat zázraky, ani stanovovat cenu za lásku mezi sebou. Mají být služebníky, ne pány.

22. Ještě přijde čas, kdy pochopíte velikost pravé pokory, a pak poznáte, že ten, kdo uměl být služebníkem, byl ve skutečnosti svobodný ve svém poslání konat dobro a šířit milosrdenství a že ho v jeho životě provázela víra, důvěra a mír. (278, 11-12)

23. Říkám vám, že to pocítíte, až bude vaše duše připravena učit vaše bližní mému učení. Neboť to bude tehdy, až najdete sami sebe. Tehdy budete zcela jasně slyšet hlas svědomí. Dokud to u vás neplatí, nebudete Mě moci skutečně pocítit. (169, 36)

24. Poslouchejte tato slova pozorně, abyste je poté mohli vykládat a zasévat do srdcí svých bližních. Nespokojte se s tím, že jim rozumíte: mluvte o nich, jděte příkladem a učte svými skutky. Buďte vnímaví, abyste věděli, kdy je ten správný okamžik promluvit a kdy nastal vhodný čas, aby vaše skutky vydávaly svědectví o mém učení.

25. Dávám vám jediný jazyk, abyste šířili mé slovo, a tímto jazykem je duchovní láska, kterou pochopí všichni lidé.

26. Je to jazyk příjemný pro uši i srdce lidí, který kámen po kameni zboří věž Babylónskou, kterou si ve svých srdcích vybudovali. Tehdy skončí můj soud, protože všichni se budou považovat za bratry a sestry. (238, 27-28)

27. Teprve až se vnitřně proměníte, pošlu vás do světa, abyste šířili mé poselství. Neboť teprve když bude duchovnost v učednících opravdová, budou ji umět předávat tak, jak ji ode mě přijali. (336, 38)

28. Uvědomte si, že mé učení se neomezuje na vaše představy a vaše chápání. Moje božská moudrost nemá hranice. Nikdo nemůže tvrdit, že znal nebo pochopil jakékoli z mých zjevení ještě předtím, než jsem mu je zjevil.

29. Zatímco vědci se snaží vše vysvětlit svými hmotnými znalostmi, Já zjevuji pokorným duchovní život, skutečný život, v němž je příčina, důvod a vysvětlení všeho, co existuje.

30. Z poznání, které předáváte, vznikne představa, kterou si lidé o mém díle vytvoří. Mnozí budou z nedostatku porozumění posuzovat mé učení podle vaší nenápadnosti, tak jako v „Druhém čase“ byl Ježíš, Kristus, posuzován podle svého skromného vzhledu a prostého oděvu, a také proto, že těch dvanáct, kteří ho následovali, bylo oblečeno jednoduše. Ale pravím vám v pravdě, že nebyli oděni hadry, a že pouze pohrdali pozemskými

marnostmi, protože díky mému učení pochopili, v čem spočívají skutečné hodnoty duše.

31. Říkám vám, učedníci: Když se lidé pustí do studia mého díla a budou vás vyhledávat a ptát se vás, nepodlehněte pokušení, abyste se kvůli poznání, které jste ode Mne obdrželi, považovali za nadřazené. Čím skromněji se budete chovat, tím ušlechtilejší a důvěryhodnější vás budou považovat.

32. Tímto způsobem bude světlo, které rozptyluje fanatismus a osvobozuje duši, postupně pronikat od člověka k člověku. A ti, kteří se nazývali křesťany, aniž by jimi byli, poznají a vyloží si skrze toto světlo pravé Kristovo učení. Neboť jim to dá povznášející představu o duchovním životě, o kterém Ježíš hovořil ve svých učeních. (226, 17-21)

33. Nemůžete k lidem přistupovat s nepravou nebo jen předstíranou přípravou; neboť jejich duše je vyvinutá a páska, která zakrývala jejich oči, již dávno spadla.

34. Přineste jim duchovnost, nabídněte jim mír a vytvořte ve svém okolí atmosféru pohody a bratrství, pak zažijete, jak vás budou poslouchat a přijímat vaše slova, v nichž bude spočívat moje inspirace a moje síla.

35. Když kážete a učíte o míru, buďte sami mírumilovní; když mluvíte o lásce, pociťujte ji, než ji vyjádříte slovy; když vám vaši bližní rovněž nabízejí její plody, neodmítejte je. Zkoušejte vše, co poznáte, a držte se toho, co je v jejich učení přípustné a správné.

36. Setkáte se také s těmi, kteří – fanatičtí ve svém náboženském vyznání – zúžili své chápání zhmotněním svých kultovních úkonů. Máte jim pak trpělivě pomáhat rozšiřovat jejich znalosti, máte jim ukazovat obzory, kterých může jejich duch dosáhnout, pokud se ponoří do mého učení.

37. Máte s nimi hovořit o mém Univerzálním Duchu, o nesmrtelnosti duše, o jejím neustálém vývoji. Máte je učit pravé modlitbě, dialogu ducha, a osvobodit je od předsudků a omylů. Toto je dílo, které vám přikazuji – dílo lásky a trpělivosti. (277, 6-7)

38. Uzdravujte všechna utrpení, jak těla, tak duše, neboť máte za úkol utěšovat, posilovat a uzdravovat své bližní. Ptám se vás však: Jak byste mohli přinést zdraví trpícím, kdybyste sami byli nemocní? Jaký pokoj by mohl vyzařovat z vaší duše, kdyby byla rozrušena starostmi, utrpením, výčitkami svědomí a nízkými vášněmi?

39. Svým bližním budete moci nabídnout pouze to, co jste nashromáždili ve svém srdci. (298, 1-2)

40. Přináším vám jasné a jednoduché poučení, abyste se naučili žít mezi hříšníky, aniž byste se jimi nakazili; kráčet svou cestou mezi trny, aniž byste se zranili; svědčit o zvěrstvech a hanebnostech, aniž byste propadli hněvu; žít ve světě plném ubohosti,

aniž byste se z něj pokoušeli uniknout, ale spíše toužili zůstat uprostřed něj, abyste trpícím prokazovali vše dobré, co je v vašich silách, a na všech cestách rozsévali semeno dobra.

41. Jelikož se pozemský ráj hříchem lidí proměnil v peklo, je nutné, aby si lidé smyli své skvrny a tak vrátili svému životu jeho původní čistotu. (307, 26-27)

42. Nevyslím jako posly ty, kteří jsou mrtví pro život milosti, neboť by neměli co dát. Tuto misi nesvěřím těm, kteří neočistili své srdce od sobectví.

43. Posel mého slova musí být mým učedníkem, jehož pouhá přítomnost již v srdcích zprostředkovává můj pokoj. Musí mít schopnost utěšovat své bližní i v těch nejtěžších životních chvílích a z jeho slov musí vždy vyzařovat světlo, které rozptýlí veškerou temnotu duše či mysli. (323, 60-61)

Správné chování při šíření slova

44. Moji noví učedníci budou mít k šíření tohoto požehnaného semene mnoho prostředků a cest; nikdy však nezapomínejte na pokoru a skromnost, neboť tak jsem k vám přišel já a stejným způsobem se máte přibližovat k srdcím, domovům a národům. Pokud tak přijdete, budete uznáni jako posli duchovního poselství a vaše úsilí přinese plody skutečného duchovního oživení, obnovy a bratrství. (82, 66)

45. Chcete-li vědět, co máte mezi lidmi činit, stačí se zamyslet nad tím, co jsem u vás činil od toho dne, kdy jste poprvé uslyšeli mé slovo.

46. Odpustil jsem vám, přijal jsem vás s nekonečným milosrdenstvím a láskou, dal jsem vám odpočinout od namáhavé denní práce. Nezabýval jsem se tím, abych posuzoval vaše společenské postavení, váš stav nebo vaši kastu . Očistil jsem vás od malomocenství vašich hříchů a uzdravil jsem vaše neduhy.

47. Byl jsem chápavý, shovívavý a dobrotivý při posuzování vašich nedostatků. Přivedl jsem vás zpět k pravému životu tím, že jsem vám dal učení lásky, které vás činí schopnými spasit se tím, že spasíte své bližní.

48. V těchto mých skutcích, které jsem vykonal na každém z vás, můžete najít nejlepší příklad, který můžete uplatnit mezi těmi, kdo trpí na těle i na duši a kteří k vám budou přicházet v hojném počtu.

49. Když zde mluvím k tomuto lidu, mluvím k lidstvu. Vaším úkolem je zítra oslovit srdce lidí a bratrsky jim zprostředkovat mé slovo, které dovrší dílo spásy. (258, 21-24)

50. Musíte být pokorní. Nesmí vám vadit, když vás někdo urazí. Buďte mírní. Budou vám způsobovat ponížení a utrpení. Ale vaše slovo, které bude mým poselstvím, nebudou moci vyhnat ze své duše. Proto vám říkám: Když někteří zůstanou necitliví a hluší k vašemu volání, jiní se za to probudí ze svého dlouhého spánku a vydají se vpřed, aby nasměrovali svůj život na cestu obnovy a obrácení.

51. Vyzbrojte se odvahou, vírou a silou, abyste mohli čelit boji. Ale upozorňuji vás: Nenechte se zastrašit, když mluvíte s někým ze svých bližních, protože ho vidíte dobře oblečeného, nebo protože se mu říká kníže, pán nebo ministr.

52. Vezměte si příklad z Pavla a Petra, kteří pozvedli svůj hlas před těmi, které svět nazýval pány. Byli velcí ve svém duchu, a přesto se před nikým nechlubili, že jsou pány; spíše prohlašovali, že jsou služebníky. Následujte jejich příklad a svědčte o mé pravdě láskou svých skutků. (131, 60-62)

53. Upozorňuji vás také na to, že ten, kdo používá mé slovo jako meč, aby zranil své bližní, nebo jako žezlo, aby je ponížil, se nemůže nazývat mým učedníkem. Stejně tak ten, kdo se rozčiluje, když mluví o tomto učení, a ztrácí klid, neboť ten nevysadí žádné semeno víry.

54. Připraveným učedníkem bude ten, kdo, když se cítí napaden ve své víře, v tom nejposvátnějším ze svých přesvědčení, dokáže zůstat klidný, neboť bude jako maják uprostřed bouře. (92, 9-10)

55. Pokud se snažíte napomenout hříšníka k dobru, nedělejte to tak, že mu budete vyhrožovat mým soudem, přírodními silami nebo bolestí, pokud se nezmění, neboť byste v něm vzbudili odpor k mému učení. Ukažte mu pravého Boha, který je samá láska, milosrdenství a odpuštění. (243, 36)

56. Necítíte se uraženi posměchem svých bližních, neboť si uvědomujete, že ten, kdo tak činí, není schopen poznat pravdu kvůli své nevědomosti. Odměnu za to najdete u těch, kteří k vám přicházejí, aby vás prozkoumali, a jsou pak překvapeni vnitřním pokojem, který vyzařuje z každého z mých pravých učedníků.

57. Vy se však nikdy nesmíte posmívat těm, kteří jsou ve svém náboženském fanatismu modláři. Neboť i když Mě hledají v hmotných podobách, přesto Mě v nich uctívají.

58. Nemusíte své bližní upozorňovat na jejich omyly, abyste dosáhli jejich odstranění. Spíše byste tím vzbudili jejich hněv a ještě více posílili jejich fanatismus. Bude stačit uvádět mé učení do praxe s duchovností, kterou vyžaduje, abyste omyly svých bližních přivedli na světlo pravdy.

59. Budete muset prokázat mnoho trpělivosti, velké milosrdenství a pravou lásku, chcete-li, aby lidstvo brzy poznalo duchovní obsah mého slova a naučilo se mu prokazovat pravou úctu, jakož i aby v každém lidském stvoření poznalo duchovního a pozemského bratra v Bohu. (312, 20-22)

60. Dokázal jsem vám, že lze nevědomému nebo zaslepenému člověku sejmout temnou pásku z očí, aniž by mu to ublížilo, aniž by to bylo urážlivé nebo ho to zranilo. Chci, abyste tak činili i vy. Na sobě samých jsem vám dokázal, že láska, odpuštění, trpělivost a shovívavost mají větší moc než tvrdost,

odsouzení nebo použití násilí. (172, 63)

61. Ještě jednou vám zanechávám stopu, abyste mě následovali. Když se vydáte hledat lidi, abyste jim přinesli Radostnou zvěst, neprosíte, aby vás poslouchali. Plňte svůj úkol s důstojností a ti, kteří vám uvěří, budou těmi, které jsem vyvolil, abych z nich učinil své učedníky. (10, 50)

Správný způsob hlásání slova

62. Nedal jsem vám své slovo, abyste je hlásali na ulicích a náměstích. Ježíš to sice činil, ale uměl odpovědět na každou otázku a podrobit zkoušce ty, kteří se ho pokoušeli zkoušet.

63. Jste malí a slabí, proto nesmíte provokovat hněv svých bližních. Nesnažte se upoutat na sebe pozornost – myslete na to, že nemáte nic zvláštního. Nesnažte se také lidem dokazovat, že se všichni mýlí a že pouze vy znáte pravdu ; neboť tímto způsobem se svým semenem nic dobrého nedosáhnete.

64. Chcete-li se duchovně a morálně rozvíjet, neodsuzujte chyby svých bližních, abyste neupadli do stejné chyby. Napravujte své nedokonalosti, pokorně se modlete ke svému Mistrovi, abyste se nechali inspirovat jeho mírností, a pamatujte na jeho radu, abyste nikdy nezveřejňovali své dobré skutky, aby vaše levá ruka nikdy nevěděla, co udělala pravá.

65. Také vám říkám, že není nutné vyhledávat lidi, abyste s nimi mluvili o mém učení; neboť moje milosrdenství vás přivede k těm, kteří potřebují vaši pomoc.

66. Pokud však nastanou chvíle, kdy v naplňování mého zákona pocítíte potřebu vykonat skutek lásky k bližnímu a ve svém okolí nemáte nikoho v nouzi, netrapte se tím a nepochybujte o mém slově. To bude právě ta chvíle, kdy se máte modlit za své nepřítomné bratry, kteří přijmou mé milosrdenství, pokud máte opravdovou víru.

67. Nesnažte se vědět více než vaši bratři. Pochopte, že všichni dosahujete poznání odpovídajícího vašemu vývoji. Kdybych vám udělil své světlo, aniž byste si to zasloužili, domnívali byste se, že jste velcí, a zkazili byste se ve své marnivosti, a vaše moudrost by byla falešná.

68. Chci vás vidět pokorné. Ale abyste byli pokorní přede Mnou, musíte to projevovat i vůči svým bližním.

69. Učedníci, láska a moudrost nejsou nikdy oddělené, jedna je součástí druhé. Jak to, že se někteří snaží tyto dvě ctnosti oddělit? Obě jsou klíčem, který otevírá bránu svatyně, která vám umožní dospět k plnému poznání mého učení.

70. Řekl jsem vám: Chcete mít mnoho přátel? Pak využívejte laskavost, srdečnost, shovívavost a milosrdenství. Neboť pouze s pomocí těchto ctností bude moci váš duch zazářit na cestě vašich bližních, neboť všechny jsou

bezprostředním vyjádřením lásky. Duch totiž ve svém nejvnitřnějším bytí skrývá lásku, neboť je božskou jiskrou a Bůh je láska. (30, 29-36)

71. Nyní mluvím k těm, kteří mají v jiných zemích plnit své poslání jako apoštolové a proroci, aby se nechlubili posláním, které jsem jim svěřil. Tito nemají vzbuzovat rozruch tím, že budou bojovat proti náboženským společenstvím nebo vyznáním víry.

72. Budou to jiní, kdo proti vám vyvolají pobouření, aniž by si uvědomovali, že tím vám pomohou šířit mé učení, protože vzbudí zvědavost mnohých, která se poté promění ve víru. (135, 28)

73. Když ve vás zakotvím své božské poselství, musí se z něj stát poselství bratrské. Aby však zapůsobilo na materialistické srdce tohoto lidstva a pohnulo jím, musí nést pečeť pravdy, kterou jsem vám zjevil. Pokud něco skrýváte, pokud něco zamlčujete, nepodali jste pravdivé svědectví o tom, čím bylo mé zjevení ve Třetím čase, a proto nenajdete víru. (172, 62)

74. Jak velká je morální a duchovní zaostalost, v níž nacházím lidstvo! Jak velká je odpovědnost těch, kteří v této době přijali milost a světlo mého slova!

75. Učedníci, staňte se Mistry, vyžeňte ze svých srdcí strach z lidí, vyžeňte lhostejnost a lenost, uvědomte si, že jste skutečně posly Nebeského poselství. Jste to vy, kdo má poskytnout vysvětlení pro vše, co se v těchto časech děje, kdo se musí snažit ukázat zásady mého učení, na které lidstvo zapomnělo.

76. Nemáte svým bližním opakovat mé slovo tak, jak jsem vám je řekl. Vzdělávejte se, abyste je uměli vysvětlovat. Nehledejte slova, abyste zapůsobili svou výmluvností. Mluvte prostým způsobem, který nejlépe vyjadřuje pravdu Ducha. (189, 11-13)

77. Buďte neúnavní, noví učedníci, když mluvíte o této pravdě. Nezkušené rty, které z bázně nevyslovujete mé slovo – otevřete se v okamžiku svého rozhodnutí. Jediné slovo, pronesené v mém jménu, může zachránit hříšníka, uzavřít propasti, které brání těm, kdo se vzepřeli zlu, na jejich cestě. Znáte snad moc, kterou má mé slovo? Znáte sílu své autority?

78. Mluvte příkladnými skutky a buďte hodni té části mého díla, kterou jsem vám svěřil. Zbytek 686 učiním já. (269, 6)

79. Když vidíte, že jiní z vašich bližních učí jméno a slovo Kristovo, nepohrdejte jimi. Neboť je psáno, že k mému návratu dojde tehdy, až se slovo, které jsem vám přinesl v „Druhém čase“, rozšíří po celé zemi.

80. Říkám vám však, že na světě stále existují místa, která toto poselství ještě neobdržela. Jak by mohlo dnešní, hluboce duchovní učení oslovit tyto národy, aniž by předtím přijaly božské semeno lásky, které vám Spasitel dal ve svém slově a ve své krvi? (288, 44)

81. Jakmile jednou pochopíte a pocítíte pravdu, zažijete, jak snadné

je pro ducha následovat kroky svého Mistra, i v těch nejtěžších zkouškách. Udělejte vše, co je ve vašich silách, neboť od vás nebudu žád , než co můžete udělat. Pak zanecháte pro nové generace vytyčenou cestu.

82. Vkládám vám děti do srdce a pověřuji vás, abyste je vedli na správnou cestu. Shromážděte je, mluvte k nim s láskou a oddaností o Mně.

83. Vyhledávejte ty, kteří byli zavrženi – ty, kteří žijí ztraceni v bídě a neřesti. Dávám vašim slovům duchovní sílu, aby se stala cestou ke spáse, když vycházejí z vašich úst.

84. Otevřete před nevědomými knihu Pravého života, aby se jejich duše probudila a rozrostla při pronikání do zjevení Ducha Svatého. Staňte se podobnými svému Mistrovi a budete vyslyšeni. (64, 70)

85. Chci, aby ti, kteří našli cestu, ji učili srozumitelně a usnadňovali ji svým bližním, aby ji nezastavovali překážkami, jak to mnozí činili, čímž bránili těm, kdo Mě hledají, aby ke Mně mohli přijít. (299, 34)

86. Vám, spiritualistům, svěřuji úkol zbořit tu bariéru, kterou si lidstvo vybudovalo mezi sebou a Bohem – bariéru z falešné víry, pouze zdánlivé víry ve Věčné, z materializací a zbytečných kultovních úkonů.

87. Tobě, lide, dávám za úkol srazit ze základny Zlaté tele, které lidé stále uctívají, i když se považují za vzdálené modlářství a pohanství. (285, 54-55)

88. Odstraňte falešný dojem, který lidé získali o duchovních učeních, jako by byla založena na nevědomosti, klamu a podvodu. Ukažte mé učení v celé jeho čistotě a vznešenosti, aby rozptýlilo nevědomost, fanatismus a zatvrzelost, které lidem brání myslet na jejich duchovní já, jemuž odňali veškerou svobodu jednání. (287, 42)

89. Vy, kteří jste přijali tato zjevení, jste předurčeni k tomu, abyste lidstvu zvěstovali mé nové poselství prostřednictvím lidského rozumu. Kdo by měl vydat toto svědectví, ne-li vy?

90. Pokud očekáváte, že tuto radostnou zvěst lidstvu přinesou hodnostáři nebo duchovní náboženských společenství, jste na omylu. Neboť vpravdě vám říkám, že i kdyby Mě viděli, neotevřeli by ústa, aby lidstvu řekli: „Hle, tam je Kristus, jděte k Němu!“ (92, 13)

91. Nespěte v očekávání těch časů, o nichž jsem k vám mluvil, abyste se teprve pak pozvedli a řekli lidem: „To, co nyní máte před očima, již bylo předpovězeno.“

92. Ne, lide, je naprosto nezbytné, abys to předem ohlašoval, abys to prorokoval, abys připravil cestu pro příchod všeho toho, co jsem vám předpověděl a slíbil. Pak budete mít splněno své poslání jako průkopníci duchovního života na zemi.

93. Až se pak na světě začnou objevovat zázračné věci a Duch Páně k vám promluví skrze události, jaké jste nikdy neviděli, a až Duch člověka začne odhalovat dary a

schopnosti, o nichž jste nikdy netušili, zažijete, jak budou otřeseny všechny vyznání víry, teorie, normy, instituce a vědy budou otřeseny, a pak lidstvo přizná, že ti, kteří v pokoře kázali zdánlivě podivné učení, měli pravdu, protože jejich slova byla potvrzena, když se naplnila.

94. Pak zažijete, že národy země se budou zajímat o duchovní poučení, že teologové budou srovnávat Kristovo učení s novými zjeveními, a uvidíte, jak se mnozí, kteří byli vždy lhostejní k duchovnu, začnou živě zajímat o studium zjevení této i minulých dob. (216, 16-17)

Úkol utěšovat a uzdravovat tělesně i duševně trpící

95. Svěřil jsem svým vyvoleným velké dary. Jedním z nich je uzdravování – léčivý balzám, abyste s tímto darem mohli plnit jeden z nejkrásnějších úkolů mezi lidmi, neboť vaše planeta je údolím slz, kde vždy existuje bolest.

96. S touto schopností máte před sebou široké pole působnosti, abyste podle mé vůle poskytovali útěchu. Tento balzám jsem vložil do vaší bytosti, do nejjemnějších strun vašeho srdce, a vy jste se jím osvěžili, před jeho zázraky jste sklonili hlavu, vaše srdce změklo bolestí lidí a vždy jste kráčeli po stezce milosrdenství.

97. I nadále rozdávejte tento léčivý balzám, který není ve vašich rukou, neboť se předává pohledy soucitu, útěchy, porozumění, šíří se dobrými myšlenkami a proměňuje se v blahodárné rady, ve slova světla.

98. Dar uzdravování nemá hranic. Nikdy nezapomínejte, že jste jím prostoupeni; a pokud by vás bolest měla přemoci, protože jste podrobeni zkoušce, pokud ji tímto balzámem nedokážete odstranit, nezapomínejte na mé poučení, zapomeňte na své utrpení a myslete na ostatní, u nichž je utrpení větší. Pak zažijete zázraky u sebe i u svých bližních. (311, 18-19)

99. Jak velmi musíte být připraveni, abyste nahlédli do srdcí a poznali, co v sobě skrývají, co tají a co potřebují!

100. Učil jsem vás živit duše, uzdravovat je, dávat jim světlo a ukazovat jim cestu k jejich vzestupnému vývoji.

101. Kdo toto slovo vyslyší a uchová ve svém srdci, bude schopen stát se duchovním vůdcem, lékařem a rádcem. Ve svém slově bude mít dar pokoje a útěchy pro své bližní, kteří potřebují světlo. (294, 3-4)

102. Dávám vám kapku léčivého balzámu, abyste, budete-li pronásledováni, konali mezi lidmi zázračné uzdravení. Neboť během velkých epidemií, když propuknou podivné a vědě neznámé nemoci, má se zjevit moc mých učedníků.

103. Svěřuji vám klíč, kterým otevřete i ten nejzrezivělejší zámek, to znamená: i to nejtvrdší srdce, a dokonce i brány vězení, abyste dali svobodu nevinným a zachránili viníky.

104. Budete vždy žít v pokoji a důvěře ve Mne, protože kdekoli půjdete, budete chráněni mými anděly. Oni učiní plnění vašeho poslání svým vlastním a budou vás doprovázet do domovů, nemocnic, věznic, na pole sváru a války – kamkoli půjdete, abyste zaseli mé semeno. (260, 37-38)

105. Lidé se shromáždí a mezi nimi bude i „Tomáš“, zosobnění vědy a materialismu, s bdělýma očima, aby pátral; a to nejen svýma očima, ale i prsty svých rukou, aby ohmatával, dotýkal se, protože jen tak může uvěřit v mou přítomnost a v duchovní události, které se budou postupně odehrávat mezi lidstvem a o nichž budou lidé muset vydávat svědectví, aby „Tomáš Třetího času“ mohl být ve svých pochybnostech a materialismu překonán mou láskou. (319, 38)

106. Dám vám pokyn, kdy se máte pustit do práce; neboť to bude doba tak velkých a jasných znamení, že uslyšíte volání duchovního světa i volání tohoto světa, který svými událostmi naznačí, že nadešla hodina vašeho boje. Budu k vám mluvit z ducha k duchu a povedu vás na cestě.

107. Chci však, abyste, než přijdete k lidem jako učitelé, přišli jako lékaři, a až pak utišíte jejich bolest, budou moci pít ze zdroje čisté vody mého slova. Nejprve hledejte ránu, vřed nebo nemoc a uzdravte jejich utrpení, abyste se poté mohli obrátit k jejich duším.

108. Jděte ke svým bližním jako Ježíš v „Druhém čase“ a přineste před mým slovem léčivý balzám. V čem však spočívá ten balzám, ó učedníci? Je to snad voda z pramenů, která je požehnána a proměněna v lék pro nemocné? Ne, lidu. Ten balzám, o kterém k vám mluvím, je ve vašem srdci. Tam jsem jej vložil jako vzácnou esenci a pouze láska jej může odemknout, aby z něj nezadržitelně proudil.

109. Chcete-li jej vylít na nějakého nemocného, nebudou to vaše ruce, které uzdraví, ale Duch, který přetéká láskou, milosrdenstvím a útěchou. Tam, kam nasměrujete své myšlenky, se stane zázrak.

110. Na bytosti a živly přírody můžete působit mnoha způsoby, abyste všem přinesli útěchu. Ale říkám vám také toto: Nebojte se nemocí a buďte ke všem trpěliví a milosrdní.

111. Co se týče posedlých a těch, kteří jsou zmateni ve svém lidském rozumu, můžete je rovněž uzdravit, protože tuto schopnost máte a měli byste ji dát do služeb těch bytostí, které upadly do zoufalství a zapomnění. Osvoboďte je a zjevte tuto moc před nevěřícími. Jedním z velkých poslání tohoto lidu je přinést světlo tam, kde je tma, zlomit každé otroctví a každou nespravedlnost a přivést tento svět k tomu, aby poznal svého Pána a spatřil sám sebe, své nitro, v plném poznání pravdy. (339, 39-41)

Okamžik zahájení celosvětové mise

112. Jelikož je svět v současné době tak slepý, že nedokáže rozpoznat světlo pravdy ani ve svém nejvnitřnějším bytí uslyšet mé volání, měli byste se modlit a získávat duchovní půdu. V současné době byste totiž nebyli vyslyšeni, protože všechny národy jsou zaneprázdněny přípravami na ničení a obranu.

113. Lidé budou muset být ještě slepější, až zoufalství, nenávist, teror a bolest dosáhnou svých mezí.

114. Ani to by nebyla správná chvíle k předání mého poselství, neboť byste byli jako hlasatelé uprostřed pouště; nikdo by vás nevnímal. (323, 27-29)

115. Teprve poté, co bude Země postižena od jednoho pólu k druhému a všechny národy, všechny společenské instituce a všechny domovy budou souzeny až do morku kostí, a poté, co lidstvo smyje každou skvrnu hanby, máte vyjít připraveni v mém jménu, abyste přinesli mé učení svým bratrům. (42, 54)

116. Až přijde čas, vydej se na cestu, milovaný lide, a dej svým bližním pocítit mé svaté slovo. Jako dobří učedníci se rozptýlíte po světě a toto nové evangelium, které vám zanechávám, se bude šířit. Toto světlo, které vychází ze Šesté pečetě, osvětlí lidstvo této doby a s ním budou odhalena tajemství.

117. Mé učení se uchytí v jiných národech a vše, co lidé dosud neobjevili, poznají skrze světlo, které vydává Sedm pečetí. Vy však budete mluvit o těchto poučeních, která jste přijali, a budete učit lidi plnění mých přikázání. (49, 43)

XV. Napomenutí, varování, poučení

Kapitola 61 – Napomenutí a varování Pána

Přikázání a úkoly

1. Izraeli, neplň jen své závazky, které jsi přijal vůči světu. Plň také zákon; neboť jste převzali úkol vůči Otci a jeho plnění musí být přísné, vznešené a duchovní.

2. Učím vás, abyste se odvrátili od materialismu a přestali být fanatiky a modláři; abyste neuctívali ani neprovozovali kult s materiálními předměty vytvořenými lidskou rukou. Nechci, aby ve vašich srdcích byly kořeny modlářství, fanatismu a falešných kultů. Nenabízejte Mi oběti, které se ke Mně nedostanou; žádám pouze vaši obnovu a vaše naplnění v duchovnosti.

3. Obnovte se, pokud jde o vaše dřívější zvyky, neohlížejte se zpět a nedívejte se na to, čeho jste se vzdali a co již nemáte dělat. Pochopte, že jste se vydali na cestu svého vzestupného vývoje a nesmíte se zastavit. Cesta je úzká a musíte ji dobře znát, neboť zítra budete

muset vést po ní své bratry a já nechci, abyste zabloudili.

4. Já jsem trpělivý Otec, který čeká na vaši lítost a vaši dobrou vůli, abych vás zahrnul svou milostí a svým milosrdenstvím. (23, 60-63)

5. Mé slovo vám vždy radí dobro a ctnost: abyste nemluvili špatně o svých bližních a nevystavovali je tím hanbě; abyste nepohrdali těmi, kteří trpí nemocemi, které nazýváte nakažlivými; abyste nepodporovali války; abyste se nezabývali hanebnými činnostmi, které ničí morálku a podporují neřesti; abyste neproklínali nic stvořeného, nebrali nic cizího bez svolení majitele, ani nešířili pověry.

6. Máte navštěvovat nemocné, odpouštět těm, kdo vás urážejí, chránit ctnost a být dobrými vzory; a máte milovat Mě i své bližní, neboť v těchto dvou přikázáních je shrnut celý zákon.

7. Naučte se mé lekci a učte ji svým jednáním. Jestliže se neučíte, jak chcete kázat mé učení? A jestliže necítíte to, co jste se naučili, jak chcete učit jako dobří apoštolové? (6, 25-26)

8. Lide, chceš-li pokročit, překonej lenost, která je v tobě. Chcete-li být velcí, uplatňujte mé zásady ve svých skutcích. Chcete-li poznat sami sebe, zkoumejte se prostřednictvím mého slova.

9. Pochopte, jak velmi potřebujete mé slovo, které nabízí lásku, moudrost, rady a pomoc. Ale zároveň se cítíte zodpovědní za to, co vám dávám, neboť nejste jediní potřební na světě. Je mnoho těch, kteří hladoví a žízní po těchto poučeních, a vy musíte myslet na to, abyste se připravili, abyste k nim šli s poselstvím mé lásky. (285, 50-51)

10. Velmi velká je odpovědnost, kterou má tento lid vůči lidstvu. Musí být příkladem skutečného duchovního života, má ukázat způsob, jakým se vykonává vnitřní náboženská praxe, jak se přináší obět, která se Bohu líbí, a jak se vzdává Bohu důstojná úcta.

11. Otevřete svá srdce a naslouchejte tam hlasu svědomí, abyste posoudili své jednání a zjistili, zda věrně vykládáte mé pokyny, nebo zda i vy chápete smysl mého učení nesprávně. (280, 73)

12. Moje učení ztrácí veškerý smysl, pokud je neuplatňujete.

13. Dobře víte, milovaní učedníci, že účelem mého zákona a mého učení je konat dobro, a že proto ten, kdo je nosí pouze v paměti nebo na rtech, aniž by je uplatňoval ve svých skutcích, jedná v rozporu se svou povinností. (269, 45)

14. Lidé, kteří máte v srdci světlo zkušenosti tohoto života a ve své duši světlo, které zanechává vývoj během různých pozemských životů – proč se vaše duše zabývá tím, co je pro ni zbytečné, a proč často pláčete z důvodů, které si vaši bolest nezaslouží? Hledejte ve všem pravdu; je na všech cestách, je jasná a čistá jako denní světlo. (121, 48-49)

15. Nezapomínejte a vždy si uvědomujte, že od vašeho

spravedlivého a ctnostného života závisí víra, kterou vzbuzujete u svých bližních, to znamená, že vás budou zkoumat a pozorovat i ve vašem soukromém životě, aby ve vašich skutcích hledali potvrzení učení, které kážete. (300, 57)

16. Řekněte Mi: Odmítl jsem vás snad, když jste zhřešili? Opustil jsem vás, zradil jsem vás snad, když vás nějaké klopýtnutí zastavilo? Ukázal jsem se vám snad v přísné tváři, když jste, poraženi bolestí, upadli?

17. Přesto vidím, že ti, které s takovou láskou nazývám svými učedníky, opouštějí své bližní v neštěstí, odmítají toho, kdo se odchýlil od správné cesty, místo aby ho láskyplně přitáhli k sobě a pomohli mu se polepšit, a někdy se stávají soudci, když se vměšují do věcí, které jim nepřísluší soudit.

18. Odpovídá to mému učení? Ne, říká mi vaše svědomí, neboť chci, abyste sami sebe co nejpřesněji posoudili, abyste mohli obrousit ty mnohé drsnosti, jimiž trpí vaše city, a abyste mohli začít být mými učedníky. (268, 46)

Víra, naděje, láska, pokora, důvěra

19. Budete-li pokorní, budete velcí. Velikost nespočívá v pýše a marnivosti, jak mnozí věří. „Buďte z celého srdce mírní a pokorní“, říkal jsem vám vždy.

20. Poznejte Mě jako Otce a milujte Mě, nehledejte pro své tělesné schránky žádný trůn ani jméno, které by vás odlišovalo od ostatních. Buďte prostě člověkem mezi ostatními lidmi a mějte v sobě dobrou vůli. (47, 54)

21. Chci u vás vidět víru, kterou projevili nemocní, kteří ke Mně přišli v „Druhém čase“; víru ochrnutého, slepého a nevyléčitelné ženy. Chci se cítit milován jako Otec, vyhledáván jako Lékař a poslouchán jako Mistr. (6, 46)

22. Neochabujte ve víře ani v naději. Mějte vždy na paměti, že konec této životní cesty přijde. Nezapomínejte, že váš počátek byl ve Mně a že konečný cíl bude rovněž ve Mně, a tímto cílem je věčnost, neboť duše neumírá.

23. Mějte za ideál svého úsilí věčnost a neztrácejte odvahu v životních vzestupech a pádech. Víte snad, zda je toto vaše poslední vtělení na zemi? Kdo by vám mohl říci, že v tomto těle, které dnes máte, splácíte všechny své dluhy, které jste si vůči Mé spravedlnosti naložili? Proto vám říkám: Využijte čas, ale nejednejte ukvapeně. Pokud přijmete svá utrpení s vírou a odevzdáním a s trpělivostí vyprázdníte kalich — vpravdě, říkám vám, vaše zásluhy nebudou marné.

24. Dbejte na to, aby Duch vždy postupoval vpřed, abyste nikdy nepřestali se zdokonalovat. (95, 4-6)

25. Žijte pro Otce tím, že budete milovat jeho děti, které jsou vašimi bratry a sestrami, a dosáhnete nesmrtelnosti. Pokud podlehnete sobectví a uzavřete se do své sebelásky, semeno, které zanecháte, stěží přežije vaši památku.

26. Buďte v srdci mírní a pokorní a budete vždy naplněni mou milostí. (256, 72-73)

27. Velké je vaše poslání! Nenechte se však ovládat špatnými znameními, ale buďte spíše naplněni odvahou a nadějí při myšlence, že dny hořkosti, které se blíží, jsou nezbytné pro probuzení a očištění lidí, bez nichž byste nemohli zažít vítězný příchod doby duchovního probuzení.

28. Naučte se překonávat protivenství, nedovolte, aby se vaše srdce zmocnila skleslost, a dbejte na své zdraví. Povzbuzujte mysli svých bratří a sester tím, že o Mně mluvíte a ukazujete jim Mé učení, které rozněcuje víru a naději.

29. Podívejte se, jak sklesle žije mnoho lidí. Jsou to bytosti, které se nechaly porazit v boji o život. Podívejte se, jak brzy zestárly a zešedivěly, tvář mají zvadlou a výraz melancholický. Ale když ti, kteří by měli být silní, jsou slabí, mládež uvadne a děti uvidí ve svém okolí jen zármutek.

30. Ty, lide, nezbavuj své srdce všech těch zdravých radostí, které smíte, ačkoli jsou pomíjivé, vychutnávat. Jezte svůj skromný chléb v pokoji, a vpravdě, pravím vám, že vám pak bude chutnat lépe a bude výživnější.

31. Vyvoďte z mých slov, že to, co od vás chci, je důvěra, víra, optimismus, duševní klid a síla, že navzdory vašim útrapám a trápení nesmí být ve vašich srdcích hořkost. Jakou laskavost nebo povzbuzení byste mohli dát těm, kteří to potřebují, kdyby vaše srdce bylo naplněno utrpením, starostmi nebo nespokojeností?

32. Právě ve svých zkouškách byste měli dávat nejlepší příklad povznesení, víry a pokory.

33. Kdo dokáže svému životu vtisknout tuto duchovnost, ten vždy pociťuje mír, a i když spí, je jeho spánek klidný a osvěžující, což duše využívá k tomu, aby se odpoutala od těla a směřovala do záhrobí, kde přijímá ty božské proudy síly, z nichž se živí a na nichž se podílí i tělo. (292, 45-51)

Modlitba, studium, bdělost, obnova a duchovnost

34. Milovaní učedníci, říkám vám ještě jednou: Bděte a modlete se, neboť tělo je slabé a ve svých slabostech může duši svést z pravé cesty.

35. Duše, která rozumí „bdění“, nikdy neuhne z cesty, kterou jí vytyčil její Pán, a je schopna uplatnit své dědictví a nadání, dokud nedosáhne svého vývoje.

36. Tento člověk obstojí ve svých zkouškách, protože žije bdělým životem a nikdy se nenechá ovládnout tělem. Kdo bdí a modlí se, vždy vítězně vyjde z životních krizí a bude kráčet pevným krokem po cestě života.

37. Jak odlišné je chování toho, kdo zapomíná se modlit a „bdít“! Dobrovolně se vzdává obrany těmi nejlepšími zbraněmi, které jsem vložil do lidí, jimiž jsou víra, láska a

světlo poznání. Je to on, kdo neslyší vnitřní hlas, který k němu promlouvá skrze intuici, svědomí a sny. Ale jeho srdce a rozum tomuto jazyku nerozumějí a nevěří poselství svého vlastního ducha. (278, 1-3)

38. Modlete se za zmatené duše, za ty, kteří jsou připoutáni k zemi, za ty, kteří se uvnitř země ještě nedokážou odpoutat od svých těl, za ty, kteří trpí a pláčou kvůli nerozumné smutku, který se kvůli nim na zemi udržuje.

39. Odpusťte také těm a již je nesuďte, kteří zaseli zlo do vašich srdcí. Kdyby vaše oči mohly vidět, jak na kolenou prosí o vaše odpuštění, nebyli byste k nim tak nespravedliví. Pomozte jim vznést se do nekonečna, pozvedněte je svou láskyplnou vzpomínkou, pochopte, že již nepatří do tohoto světa. (107, 15)

40. Nesmíte se spokojit se svými prvními skutky v domnění, že jste získali dostatek zásluh pro zdokonalení své duše. Abyste se však každý den učili nové lekce a objevovali větší zjevení, věnujte vždy trochu času studiu mého díla.

41. Žák toužící po poznání vždy uslyší odpověď na své otázky a ve chvílích zkoušek vždy uslyší mou otcovskou radu.

42. Pokročilý učedník bude zdrojem lásky pro své bližní, bude se skutečně cítit obdařen svým Otcem dědictvím a rozpozná okamžik, kdy má vyrazit k naplnění svého velkého duchovního poslání mezi lidmi. (280, 40-42)

43. Čím více se zdokonalujete, tím blíže uvidíte cíl. Nevíte sice, zda jste jen krůček od svého spasení, nebo zda musíte ještě urazit dlouhou cestu. Říkám vám jen, abyste se ochotně a poslušně nechali vést tímto slovem, které je hlasem mého Božského Ducha.

44. Dávejte si pozor, abyste neporušovali zákon a opakovaně nečinili stejnou chybu. Vezměte si k srdci toto volání, které je výzvou k nápravě – prosbou, kterou k vám směřuje váš Otec, protože nechci, abyste žili na zemi nadarmo a poté jsem vás viděl plakat nad vaší neposlušností. (322, 60)

45. Nebojte se řečí lidí ani jejich soudů, bojte se soudu svého Boha. Pamatujte, že jsem vám řekl, že jako soudce jsem neúprosný. Proto vždy hledejte Mě jako Otce, jako Boha, aby vám na vaší životní cestě nic nechybělo. (344, 31)

46. Nenechte se překvapit, můj lide. Žijte vždy bdělí a buďte věrnými strážci. Nebojte se slov, která vám říkají vaši vlastní bratři a sestry, aby vás přesvědčili, že se mýlíte.

47. Zůstaňte pevní, neboť velké odměny dám „vojákům“, kteří jsou věrní mé věci – těm z vás, kteří čelí těmto těžkým časům zmatení světových názorů, vyznání a náboženství.

48. Všechny své bližní máte ctít stejným způsobem, jakým ctíte mé dílo, a máte poukazovat na poučení, které vám znovu zanechám. Jestliže se vám lidé budou posmívat, nechte je; neboť světlo mého Svatého

Ducha k nim dojde a pak bude v jejich srdcích lítost. (336, 18)

49. Nezastavujte se, ó učedníci! Jak jsem vám vždy říkal, vaše kroky musí pevně směřovat po cestě dobra a pokroku, neboť přicházejí časy, kdy člověku pomůže pouze dobro, kdy ho na cestě boje a střetů udrží pouze ctnost a pravda.

50. Blíží se dny, kdy podvod padne, kdy faleš, pokrytectví, sobectví, každé zlé semeno najde svůj konec v těžkých zkouškách, pádech a ranách.

51. Proto vám Mistr říká: Stávejte se stále silnějšími v dobru! Buďte přesvědčeni, můj lide, že za dobro, které konáte, nemůžete přijmout nic zlého. Jestliže za dobro, které konáte na zemi, sklízíte zlý plod nebo zlou odměnu, pak je tento zlý plod dočasný, není to konečný plod, pravím vám v pravdě. Je třeba vytrvat, dokud nesklidíte. (332, 31)

Varování určená společenstvím zjevení

52. Běda tomu, kdo vykládá mé slovo podle svého uvážení, neboť za to bude zodpovědný přede mnou.

53. Na zemi se mnoho lidí věnovalo zkreslování pravdy, aniž by si uvědomovali odpovědnost, kterou mají jako spolupracovníci v díle lásky Otce.

54. V této době soudu, kterou mnozí neznají, protože neumí vyložit události, které prožívají, je soud v každé duši a během jejího putování po tomto světě od ní vyžaduje zodpovědnost za její skutky v rámci i mimo zákon lásky.

55. Kdo by v těchto spisech změnil smysl mých zjevení, která byla dána skrze inspiraci, bude za své činy zodpovědný přede mnou.

56. Proto musíte postupovat čestně, neboť tato učení jsou mým milostným odkazem pro mé děti, které, ať už vtělené nebo v duchu, očekávají podrobnější poučení. (20, 12-14)

57. Nechci u tebe, Izraeli, vidět žádnou lež, neboť jednoho dne bude odhalena a tehdy svět řekne: „Jsou to učedníci Mistra? Jsou-li falešnými učedníky, pak byl falešný i Mistr, který mezi nimi přebýval, aby jim předával lži.“ (344, 10)

58. Jste pověřeni zmírňovat bolest lidí, učit modlit se ty, kdo se dopouštějí rouhání, kteří dlouho zůstávali v modlitbě bez povznesení své duše.

59. K tomu se však musíte každý den více duchovně zdokonalovat a osvobodit se od materializace.

60. Neboť nechci, abyste byli přehnaně duchovní, ne. Fanatismus je v mých očích ohavný, a to je to, co mezi vámi chci odstranit. Svědomí vám řekne, jak máte žít v souladu se vším. (344, 17-18)

61. Poslouchejte Mě, lide, naslouchejte, učedníci: V současné době vám dávám světlo a osvobozuji vás od okovů, pout a temnot. Ale nedávám vám oprávnění, abyste z tohoto díla učinili další náboženství, ani abyste

je jako obvykle naplnili obrazy a obřady – ne!
62. Poznejte přesně, v čem spočívá svoboda, kterou vám přináším, abyste ji nenahradili novým fanatismem.
63. Ještě jste si neuvědomili, že váš rozum a s ním i duše byly brzděny ve svém rozvoji? Nevzpomínáte si na příval falešných strachů a předsudků zděděných po vašich předcích, od nichž jsem vás osvobodil, abyste mohli spatřit pravdu nezkreslenou a přijmout světlo? (297, 20-21)
64. Půda bude vlhká a připravená přijmout semeno mých rozsévačů, a zde je na místě, abyste se zamysleli nad odpovědností těchto rozsévačů. Bylo by správné, kdyby tento lid, poté co se lidstvo zbaví fanatismu a smyslů omamujícího uctívání , přišel s novým modlářstvím? Ne, milovaní učedníci a žáci. Proto jsou i na každém kroku vaší cesty lekce a zkoušky. (292, 44)

Varování před pokračováním zjevení po roce 1950 a falešnými „zjeveními Kristovými“

65. Po dni stanoveném mou Božskostí již nebudete slyšet mé slovo. Ale bude zapsáno ve vašem duchu, ve vašem srdci a v knihách.
66. Kdo se poté postaví jako hlasatel a vzývá můj paprsek, nezná rozsudek, který nad sebou vynáší.
67. Varuji vás, abyste neposlouchali falešné proroky, falešné hlasatele a falešné „Kristy“. Probouzím vás, abyste včas předešli zmatku a zabránili vniknutí duchů temnoty mezi vás. Bděte, neboť z těchto poučení se Mi budete muset zodpovídat, pokud nebudete připraveni. (229, 40-41)
68. Toto je již poslední období, ve kterém budu s vámi v této podobě. Věřte tomu a věřte také, že se do tohoto světa nevrátím, abych učinil své slovo hmotně slyšitelným, a ještě méně, abych se stal člověkem.
69. Buďte připraveni, neboť k vám budou přicházet zvěsti od lidí, kteří budou tvrdit, že jsem se vrátil, že Kristus přišel na zem. Máte pak zůstat věrní a s přesvědčením říci: „Pán je duchovně se všemi svými dětmi.“
70. Pokud však budete spát a nebudete se duchovně zdokonalovat, budete popírat, že jsem své slovo odvolal; a stanete se rouhači a neposlušnými, budete přivolávat můj paprsek na lidské zástupy a říkat jim: „Prosme toho, který nám dal své slovo, aby k nám i nadále promlouval. Chceme Mu přinášet písně a hymny, aby nás vyslyšel.“
71. Ale vskutku, pravím vám: Můj paprsek se již nevrátí k lidské rozumové schopnosti, neboť nebudu podporovat vaši pošetilost.
72. Co byste měli očekávat? Že vás slova zdánlivého světla uvrhnou do zmatku. Nechce to vaše srdce? Pak se připravte na tuto zkoušku a na vaši poslušnost a pokoru sestoupí světlo mé inspirace.
73. Oznamuji vám, že pokud se ještě před rokem 1950 neuskuteční sjednocení těchto společenství v

jeden jediný lid, velmi brzy zavládne zmatek, protože se najdou tací, kteří budou tvrdit, že se Mistr nadále zjevuje , a pak běda tomuto lidu! Necítili jste ještě tuto hrozbu?

74. Stále se ve vás neprobudil ten duch bratrství a jednoty a očekáváte, že to budou události, které vás sjednotí. Ale pokud to očekáváte, zažijete místo toho, jak vypuknou epidemie, nepokoje, války a soud přírodních sil, až na světě nezůstane žádné místo míru – ani na povrchu Země, ani v jejím nitru, ani na moři, ani ve vzduchu. (146, 24-26)

75. Máte se připravit, pak budete vždy, když se shromáždíte – ať už v těchto sálech, ve svých domovech nebo v přírodě – při těchto setkáních duchovně pociťovat mou přítomnost.

76. Ale buďte bdělí, neboť se objeví i falešní učedníci, kteří budou hlásat, že mají přímý dialog s Otcem, a budou předávat falešné pokyny a inspirace.

77. Naučil jsem vás rozlišovat pravdu od podvodu, poznávat strom podle jeho ovoce. (260, 65-66)

78. Oznámil jsem vám, že přijde čas, kdy uvidíte vzniknout mnoho „spiritualismů“, a že pak budete muset být vyškoleni, abyste rozpoznali, v čem spočívá pravda a v čem podvod.

79. Uvidíte vznikat falešná prohlášení, která budou připisována Mně; zvěsti o Božích poslech, kteří přinášejí poselství světu; sekty s názvem Sedm pečetí a mnoho zmatených a dvojznačných učení.

80. To vše bude výsledkem velkého duchovního zmatku, který lidstvo připravilo. Ale nebojte se; naopak dbejte na to, abyste žili v bdělosti a modlitbě, pak nepodlehnete duchovnímu zmatku, protože mé slovo bude v okamžicích největší temnoty světlem, které vám umožní spatřit mou křišťálově čistou a věčnou pravdu. (252, 15-17)

Nedostatky, pokrytectví, neřestnost

81. Marnivost se usadila v těch, kteří se domnívali, že dosáhli plného poznání pravdy, a považovali se za učených, silných, neomylných, velkých a absolutních, aniž by si uvědomili, že se často mýlili.

82. Nechci, aby se v tomto národu, který se teprve začíná formovat ve světle těchto nauk, zítra objevili lidé, kteří – zmateni svou marnivostí – budou hlásat, že jsou reinkarnací Krista nebo novými Mesiáši.

83. Takových činů se dopustí ti, kdo se domnívají, že dosáhli plného pochopení mé pravdy, avšak ve skutečnosti se vzdalují od cesty vytyčené Kristem, která je cestou pokory.

84. Studujte život Ježíše na zemi a najdete hluboké a nezapomenutelné poučení o pokoře. (27, 3-6)

85. Jednou z nejzávažnějších charakterových vad je pokrytectví. Nemluvte hlasitě o lásce, dokud

nejste schopni milovat Mě ve svých bližních.

86. Kolik z těch, kteří odsoudili Jidášův polibek, nechce uznat, že dali svému bratrovi polibek předstíraného bratrství a zradili ho za jeho zády! Kolik z těch, kteří říkají, že slouží trpícím, vidím, jak za peníze přinášejí světlo, pravdu a dobročinnost.

87. Proč jste, když vás někdo zastrašil svými otázkami, jednali jako Petr ve svých chvílích slabosti, zapřeli Mě a tvrdili, že jste Mě ani neznali? Proč se bojíte lidského soudu a nebojíte se Mého?

88. Ale vpravdě vám říkám, mezi Boží spravedlností a vašimi hříchy stojí přímluva Marie, vaší Nebeské Matky, která se za vás vždy přimlouvá. (75, 34)

89. Nikdo nemá právo soudit činy svých bližních, neboť jestliže to nedělá ten, kdo je čistý – proč by to měl smět dělat ten, kdo ve svém srdci nese skvrny hanby?

90. Říkám vám to, protože se neustále snažíte zkoumat úrodu svého bratra v naději, že v ní najdete chyby, abyste mu pak mohli ukázat svou úrodu a ponížit ho tím, že mu řeknete, že vaše práce je čistší a dokonalejší.

91. Jediným soudcem, který umí zvážit vaše skutky, je váš Otec, který přebývá v nebi. Až se objeví se svou váhou, nebude mít v jeho očích větší zásluhu ten, kdo rozumí více, ale ten, kdo uměl být bratrem svým bližním a dítětem svého Pána. (131, 55–57)

92. Učte se a jednejte, poučujte a přitom vnímejte, co děláte a říkáte, potvrzujte mé učení svými skutky. Nechci mezi svými učedníky žádné pokrytce. Zamyslete se, co by se stalo s lidstvem a s vámi samotnými, kdyby toto dílo, založené s takovou láskou a trpělivostí, bylo zničeno nedostatkem morálky, ctnosti a pravdivosti ve vašem životě. (165, 25)

93. Už neběžte za rozkošemi nebo frivolnostmi světa. Následujte ideál, abyste svůj život utvářeli bezúhonně, neboť Já vám během celé vaší existence dám ta uspokojení, která jsou povzbuzením pro vaše srdce. (111, 61)

94. Běda vám, pokud zlé sklony budou mít větší moc než ctnosti, které máte ve své duši, a pokud mé učení nepřinese ovoce! Pokud nebudete o mém slově přemýšlet a zkoumat je, a přitom si budete myslet, že plníte mou vůli, mé světlo vás probudí. Ale až poznáte celou pravdu, vzpomenete si, že jsem vás poslal na svět, abyste konali dobročinné skutky. (55, 6)

95. Běda těm, kteří v této době svými hanebnostmi a neposlušností dávají špatný příklad dětem, které jsem poslal na zem s duchovním posláním! Chcete se podobat davu, který za křiku a posměchu vedl Ježíše na Golgotu a tím zasel hrůzu do srdcí dětí, které si nedokázaly vysvětlit, proč se mučí a zabíjí člověk, který rozdával jen požehnání.

96. Pokaždé, když Ježíš upadl, ti nevinní plakali. Ale vpravdě, pravím vám, jejich pláč pramenil více z ducha než z těla. Kolik z nich Mě později následovalo a milovalo Mě, aniž by z jejich srdcí mohla být vymazána vzpomínka na to, čeho byly svědky jejich nevinné oči. (69, 50-51)

Falešné pokání a falešná očekávání

97. Střežte se, abyste nekonali falešně chápané pokání, a neodepírejte svému tělu to, co potřebuje. Naopak, ušetřete mu to, co je pro něj škodlivé, i když to pro něj znamená oběť. To bude pokání, které prospívá vaší duši a které se proto líbí Otci. (55, 40)

98. V Bohu již vidíte méně soudce než Otce dokonalé a nevyčerpatelné lásky, a já vám říkám, že je dobré, že v Bohu vidíte svého Otce.

99. Přesto vám musím říci, abych vás udržel v bdělosti, že i vy, stejně jako ten starý lid, můžete upadnout do nové chyby, a tato chyba může spočívat v tom, že se nesnažíte morálně a duševně se zlepšovat, nebo že si neděláte starosti s tím, že neustále a těžce hřešíte, v důvěře, že Otec je především láska a že vám odpustí.

100. Jistě, Bůh je láska a neexistuje žádný přestupek, jakkoli těžký, který by neodpustil. Ale měli byste přesně vědět, že z této božské lásky pramení spravedlnost, která je neúprosná.

101. Uvědomte si to vše, aby to, co jste přijali jako poznání mého učení, odpovídalo pravdě a abyste zničili všechny mylné představy, které by ve vás mohly existovat.

102. Nezapomeňte, že láska Otce vám sice odpouští, ale že skvrna hanby — navzdory odpuštění — zůstává vtisknutá do vaší duše a že ji musíte smýt zásluhami a tak se stát hodnými lásky, která vám odpustila. (293, 43-44)

103. Probudil vás hlas, laskavý a utěšující hlas, který vás volá do království světla a života, který se však může proměnit ve spravedlnost, pokud dáte přednost tomu, abyste i nadále ponižovali svou duši a pohrdali zákonem.

104. Poslušným a pokorným říká mé slovo: Zůstaň pevný, neboť získáš mnoho z mé milosti a dosáhneš mnoho pro své bratry a sestry.

105. Můj hlas říká pošetilým: Pokud nevyužijete tuto požehnanou příležitost k tomu, abyste unikli špíně hříchu nebo temnotě nevědomosti, v níž žijete, uvidíte, jak vaše duše procházejí časy a věky, aniž byste poznali, co Pán přinesl ve svém poselství, ani jaké byly duchovní dary, které zjevil svému lidu.

106. Jistě, pro všechny přijde vhodná doba, aby se zachránili a vznesli se k výšinám. Ale běda tomu, kdo tento den odkládá! Běda tomu, kdo promarňuje příležitosti k rozvoji své duše, protože se oddal marnostem tohoto světa! Neví, jak

dlouho bude trvat, než se mu naskytne nová příležitost, ani nezná hořkost svého pokání.

107. V tom nespočívá ani ta nejmenší odplata ani nejmírnější trest ze strany Otce, ale jeho přísná a neúprosná spravedlnost.

108. Víte snad dnes, když jsem se mezi vás připojil, zda jste již nezmeškali nebo nevyužili dřívější příležitosti, a znáte snad časové období, které vaše duše čekala, aby získala tuto novou příležitost splnit poslání, které vám bylo svěřeno již dávno?

109. Co ví vaše srdce nebo váš rozum o minulosti vaší duše, o jejím osudu, jejích dluzích, úkolech a pokání? Nic!

110. Proto nesmíte přerušit zdokonalování duše, ani ji svádět láskou k pozemským statkům. Musí následovat jinou cestu, jiné cíle, jiné ideály. (279, 16-19)

Varování pro národy a mocné této země

111. Běda lidem, pokud se v jejich srdcích konečně neprojeví milosrdenství a aktivní láska k bližnímu! Běda lidem, pokud konečně nedosáhnou plného poznání svých zlých skutků! Jejich vlastní ruka rozpoutává nad nimi zuřivost přírodních sil a snaží se vylít na národy kalich bolesti a hořkosti. I když sklidí o ký výsledek svého konání, někteří budou stále říkat: „To je Boží trest.“ (57, 82)

112. Běda národům, které tvrdohlavě lpí na svém modlářství, fanatismu a tradicích! Nebudou moci spatřit mé světlo, ani pocítí nekonečné blaho probuzení duše.

113. Moje učení sice otřese světem. Až však boj skončí, pocítí se na zemi pravý mír – ten, který pramení z mého Ducha. Pouze pošetilci, tvrdohlaví a zatvrzelí budou i nadále trpět. (272, 12-13)

114. Dávám o sobě vědět v tvrdých srdcích lidí – těch, kteří mají v úmyslu podněcovat války –, aby poznali, že má vůle je silnější než jejich válečné záměry. Pokud srdce těchto mužů zůstane tvrdé a nenechá se přesvědčit mou vůlí, bude má spravedlnost pociťována na celé Zemi. (340, 33)

115. Opět, jako za časů Noeho, budou se lidé posmívat proroctvím a teprve až pocítí, že vodní přívaly již pohřbívají jejich těla, začnou věřit a litovat.

116. Mé milosrdenství vás chtělo vždy zastavit ve vaší nerozvážnosti, ale vy jste mě nikdy nechtěli poslouchat. Sodoma a Gomora byly rovněž varovány, aby pocítily strach a lítost a vyhnuly se tak svému zničení. Ale nechtěly poslouchat můj hlas a zahynuly.

117. Také Jeruzalém jsem vyzýval, aby se modlil a vrátil se k pravému uctívání Boha. Ale jeho nevěřící a tělesně smýšlející srdce odmítlo mé otcovské napomenutí a muselo se nechat přesvědčit o pravdě prostřednictvím událostí. Jak hořké byly tehdy ty dny pro Jeruzalém!

118. Uznáváte nyní pravdu, že jste stále ti sami? Neboť jste nechtěli

opustit své duchovní dětství, abyste mohli růst a stoupat vzhůru po cestě moudrosti, která spočívá v mém slově.
119. Posílám vám všem toto poselství, které má sloužit národům a lidem jako proroctví k probuzení a bdělosti. Blahoslavení jste, pokud věříte v jeho obsah.
120. Zamyslete se nad jejím smyslem, ale poté bděte a modlete se, neboť pokud tak učiníte, bude vás vést vnitřní světlo a chránit vyšší síla, dokud nebudete v bezpečí. (325, 73-77)

Kapitola 62 – Slova pro přítomné posluchače v Mexiku

Slova pro přítomné posluchače v Mexiku

1. Učedníci, ponořte se do sebe, naslouchejte Mi a vnímejte Mě jako dříve. Vzpomeňte si, jak jste poznali, že toto slovo je vaším životem a světlem vašeho osudu.
Nezapomeňte, že vám dnes říkám: To, co potřebujete, vám bude dáno v pravý čas.
2. Nalijte znovu olej do svých lamp, aby plamen víry a poznání znovu vzplanul.
3. Nespěte, bděte a modlete se, neboť Mistr vás může překvapit, když vstoupí do vašeho příbytku jako kdysi, jako v těch dnech duchovního nadšení, kdy jste na každém kroku cítili mou přítomnost.
4. Uvidíte pak, jak bude váš život znovu osvětlen tím světlem, které vás přestalo osvětlovat, aniž byste si toho byli vědomi; a vrátí vám to důvěru v budoucnost plnou hojnosti a moudrosti. (4, 27-29)
5. Mnozí z vás se nazývají spiritualisty, protože věří v mou přítomnost během mého zjevení skrze lidský rozum a protože jsou často přítomni, aby naslouchali mému slovu. Ale já chci, abyste byli spiritualisty skrze konání dobra, skrze poznání podstaty života, skrze vaši lásku k bližním, skrze vaši bohoslužbu prostřednictvím velkorysého, plodného a ctnostného života. (269, 55)
6. Některým jsem dal na světě skromný původ, aby si ve svém životě brali za vzor Mistra; jiným jsem dal bohatý domov, aby rovněž následovali Ježíše, který, ačkoli byl králem, opustil svůj „trůn“ a sloužil chudým, nemocným a hříšníkům.
7. Zásluha toho, kdo sestoupí ze svého společenského postavení, aby sloužil svým bližním, ať jsou kýmkoli, je stejně velká jako zásluha toho, kdo se na cestě lásky vznesl ze svého ubohého a neznámého života k výšinám spravedlivých. (101, 55-56)
8. Ptáte se Mě, proč jsem k vám přišel: Protože vidím, že jste zapomněli na cestu, po které se máte vrátit do lůna, z něhož jste vzešli; já vám ji však znovu ukazuji.
9. Cesta je mým zákonem a jejím dodržováním duše dosáhne nesmrtelnosti. Ukazuji vám bránu,

která je stejně úzká jako cesta, kterou jsem vám kdysi svým učením ukázal. (79, 2-3)

10. Vy, kteří Mne slyšíte, měli byste připravit cestu těm, kteří Mě přijmou duchovně. Nebyla to náhoda, která přivedla do Mé přítomnosti ty, kteří přijali Mé učení, stejně jako nebude náhoda, která rozvine duchovní dary u těch, kteří mají pocítit Mou přítomnost bez nutnosti lidského hlasatele. (80, 4)

11. Určil jsem vás k tomu, abyste na zemi šířili dobro, kterým je pravá duchovnost.

12. Cítíte se příliš neschopní a bezvýznamní? Považujete se za příliš nečisté, abyste mohli na svou duši vzít úkol tohoto druhu? Důvodem je to, že neznáte mou moudrost a mé milosrdenství, že nepozorujete s čistou myslí příklady učení, které vám dávám na každém kroku skrze přírodu.

13. Nevidíte, jak paprsky slunce, osvětlující vše, dosahují i k té nejznečištěnější louži, vypařují ji, zvedají do atmosféry, čistí a nakonec ji proměňují v mrak, který se vznáší nad zemí a činí ji úrodnou? (150, 51-53)

14. Zbavte zde v mé přítomnosti svou duši všech nečistot a osvoboďte ji. Nemějte strach, neboť mi neprozradíte žádné tajemství, znám vás lépe než vy sami. Vyznávejte se mi ve svém nitru, já vám porozumím lépe než kdokoli jiný a odpustím vám vaše přestoupení zákona i vaši vinu, neboť já jsem jediný, kdo vás smí soudit.

15. Ale když jste se smířili se svým Otcem a ve svém nitru slyšíte vítěznou hymnu, kterou zpívá váš duch, posaďte se v pokoji k mému stolu, jezte a pijte pokrmy Ducha, které jsou obsaženy ve smyslu mého slova. (39, 71)

16. Mnozí z vás přicházejí s pláčem poté, co prokleli bolest. Odpouštím vám vaše chyby s ohledem na to, že pramení z vaší nevědomosti.

17. Uklidněte svá srdce a připravte svou mysl, abyste pochopili, co vám nyní říkám, děti-žáci života: Když opět pocítíte, že vaše srdce prostupuje bolest, oddělte se na krátkou chvíli od všeho, co vás obklopuje, a zůstaňte sami. Tam, v důvěrnosti své ložnice, promluvte se svou duší, vezměte si svou bolest na mušku a prozkoumejte ji, jako byste vzali do ruky nějaký předmět, abyste jej prozkoumali.

18. Prozkoumejte takto svůj zármutek, rozpoznávejte, odkud pochází a proč přišel. Naslouchejte hlasu svého ducha a vskutku, pravím vám, z toho rozjímání vytěžíte pro své srdce poklad světla a pokoje.

19. Světlo vám ukáže způsob, jak bolest odstranit, a mír vám dá sílu vytrvat, dokud zkouška neskončí. (286, 26-28)

20. Musíte se i nadále snažit být duševně i tělesně odolní. Neboť pokud mezi vámi dodnes existují nemoci, je to proto, že jste se kvůli nedostatku duchovnosti a víry

nedokázali povznést nad bídou a bolest tohoto života.
21. Moje učení vás neučí jen mít víru v Boží moc, ale také mít víru v sebe sama. (246, 40–41)
22. Dnes sice říkáte: „Bůh je v nás“, ale říkáte to, aniž byste to cítili nebo chápali, neboť vaše materializace vám brání vnímání mé přítomnosti ve vaší podstatě. Až však jednou bude duchovnost součástí vašeho života, poznáte pravdu mé přítomnosti v každém člověku. Můj hlas zazní ve svědomí, bude slyšet vnitřní soudce a bude pociťována srdečnost Otce. (265, 57)
23. Toto poučení proniká do vašich srdcí, kde se zrodily předsevzetí k nápravě a k ušlechtilým citům.
24. Jestliže jste mnoho trpěli a plakali, dokud jste nebyli připraveni otevřít Mi dveře svého srdce — vpravdě, pravím vám, ten, kdo mnoho trpěl, tím zároveň odčinil své prohřešky a má dosáhnout odpuštění. (9, 37-38)
25. Pláčeš, můj lide, protože ve svém kajícím srdci cítíš lásku Mistra. Bylo ti řečeno, že nikdo, kdo by předstoupil před Otce s těžkým hříchem na duši, nezíská odpuštění a že bude muset snášet věčné zatracení.
26. Jak jste však mohli chápat mou božskou spravedlnost jako tak strašnou? Nevšimli jste si, jak jsem skrze Ježíše jasně ukázal, že má nejněžnější slova a mé nejlaskavější pohledy patřily těm, kteří nejvíce zhřešili? Jak bych mohl na světě hlásat jedno učení a ve věčnosti činit pravý opak? (27, 41)
27. Utěšujte se v hořkých a těžkých chvílích svého života myšlenkou, že můj moudrý a dokonalý zákon vše soudí.
28. Byl jsem ve vaší bolesti, abyste Mě skrze ni hledali. Postihl jsem vás chudobou, abyste se naučili prosit, být pokorní a rozumět druhým.
29. Odepřel jsem vám dokonce i denní chléb, abych vám ukázal, že ten, kdo zůstává důvěřivý, je jako ptáci, kteří se nestarají o zítřek; vidí svítat jitřní záři jako symbol mé přítomnosti a při probuzení je první věcí, kterou činí, že vznesou své trylky jako modlitbu díků a jako důkaz své důvěry. (5, 55-57)
30. Někdy Mi říkáte: „Pane, kdybych měl všechno, kdyby mi nic nechybělo, spolupracoval bych na Tvém duchovním díle a věnoval se charitě.“ Vězte však, že jako lidé jste nestálí a že všechna dnešní předsevzetí, když nic nemáte, by se změnila, kdybych vám splnil vše, co si přejete.
31. Pouze Boží láska k jeho dětem je neměnná.
32. Vím předem, že byste zahynuli, kdybych vám dával hojnost, neboť znám vaše rozhodnutí a slabosti. (9, 55-57)
33. Když jsem vám řekl, abyste se zřekli radostí, špatně jste vyložili mé slovo a nakonec jste si mysleli, že mi dělá větší radost vidět vás trpět než se radovat.

34. Vždyť jsem váš Otec – jak můžete mít za to, že raději vidím, jak pláčete, než jak se usmíváte?
35. Když jsem vám řekl, že se máte vzdát radostí, měl jsem na mysli pouze ty, které jsou zhoubné pro duši nebo škodlivé pro vaše tělo. Říkám však, že si máte obstarávat potěšení prospěšná pro ducha a pro srdce, která jsou pro vás dosažitelná. (303, 27)
36. Ani jsem od vás nepožadoval, abyste ve Mne věřili, když jste sem přišli. Byl jsem to Já, kdo vás předběhl a dal vám důkazy tím, že jsem uzdravil vaše tělesné nemoci, dal vaší duši pokoj nebo něco, co jste považovali za nedosažitelné.
37. Poté, když jste ve Mne uvěřili a s vírou jste se věnovali plnění mého zákona, ukázal jsem každému jeho úkol, aby nezabloudil z cesty a převzal jen to, co mu náleží, a daroval svým bratřím a sestrám milosrdenství a lásku, jak jsem to učinil já vůči vám.
38. Myslíte si snad, že všichni, kdo učí, jsou mistři? Myslíte si, že všichni, kdo se nazývají Božími služebníky, jsou mými vyslanci, nebo že jsem jim dal úkol, který vykonávají? Myslíte si, že všichni, kdo ve světě vládnou, spravují a rozkazují, mají schopnosti nezbytné k plnění tohoto úkolu? Ne, lide! Jak málo je těch, kteří plní úkol, který jim byl ve skutečnosti svěřen! Zatímco jedni se zmocňují postavení, které jim nepřísluší, ti, kteří by je měli zastávat, se cítí ponížení a odsunuti na okraj. (76, 36-37)
39. Nemyslete si, že se cítím uražen, když někdo nevěří v mou přítomnost při tomto shromáždění, neboť nic neovlivní mou pravdu. Kolik lidí pochybovalo o existenci božské bytosti, která stvořila všechny zázraky vesmíru, a přesto slunce kvůli tomu nepřestalo svítit. (88, 7)
40. Dnes otevíráte dveře svého srdce a svého rozumu světlu mého učení. Jakými skutky mě oslavíte?
41. Všichni mlčíte, před Mnou mlčí duše i tělo. Skláníte hlavy a pokořujete se. Ale Já nechci, aby se Mé děti přede Mnou pokořovaly. Chci, aby byly hodny zvednout tvář a pohlédnout na Mou, neboť nehledám ani služebníky, ani otroky; nehledám stvoření, která se cítí jako vyvrhelové, jako zavržení, přicházím ke svým dětem, které tak velmi miluji, aby při poslechu hlasu svého Otce pozvedly svou duši na cestu svého duchovního vzestupu. (130, 39-40)
42. Milovaní učedníci, horlivě bděte nad mým dílem, řiďte se mými pokyny a tím o mně budete vydávat svědectví. Marie, vaše milující Matka, k vám rovněž sestupuje a naplňuje vás milostí, učí vás dokonalé lásce a proměňuje vaše srdce v pramen milosrdenství, abyste mezi svými bližními konali velká díla lásky a poznali pravdu. Ona je mou spolupracovnicí a vedle mého slova jako Mistra a Soudce je tu její slovo jako Matky a Orodovnice. Milujte ji, lide, a

vzývejte její jméno. Amen, pravím vám, Maria nad vámi bdí a stojí při vás, nejen v těchto dnech zkoušky, ale navěky. (60, 24)

43. Nazval jsem vás „Mariánským lidem“, protože umíte milovat a uznávat Boží Matku a přicházíte k ní jako dítě, které touží po něžnosti, nebo jako hříšník, který hledá přímluvu.

44. Přítomnost Marie ve světě je důkazem mé lásky k lidem. Její čistota je nebeský zázrak, který vám byl zjeven. Ode mě sestoupila na zem, aby se stala ženou, aby v jejím lůně mohlo vyklíčit božské semeno, tělo Ježíše, skrze které by promlouvalo „Slovo“. V dnešní době se zjevuje znovu. (5, 9-10)

45. Je nutné, aby lidské srdce od základů poznalo vzácné poselství, které její Duch přinesl světu, a poté, co poznáte celou pravdu, měli byste ze svého srdce vymazat veškerou modlářskou a fanatickou úctu, kterou jste jí věnovali, a místo toho jí obětovat svou duchovní lásku. (140, 43)

46. Někteří Mi říkají: „Pane, proč nám nedovolíš, abychom Tě všichni viděli, jako naši bratři a sestry, kteří dosvědčují, že Tě vidí?“

47. Ach, vy slabá srdce, která musíte vidět, abyste uvěřili! Jakou zásluhu v tom vidíte, když vidíte Ježíše ve vidění v lidské podobě, ačkoli váš duch Mě může skrze lásku, víru a cit vnímat v mé božské podstatě neomezeně a dokonale?

48. Jednáte špatně, když závidíte těm, kteří mají dar vidět duchovní v omezených podobách nebo symbolech; neboť to, co oni vidí, není přísně vzato Božské, ale symbol nebo alegorie, která k nim promlouvá z duchovního světa.

49. Buďte spokojeni se svými dary a zkoumejte svědectví, která přijímáte, a vždy hledejte smysl, světlo, poučení, pravdu. (173, 28-30)

50. Nikdy nezkreslujte mé učení. Předložte mé dílo jako knihu, která obsahuje pouze čistotu, a až dokončíte svou cestu, přijmu vás . Nebudu hledět na skvrny ve vaší duši a dám vám svůj božský polibek, což bude největší odměnou, až dorazíte do Zaslíbené země. Vždyť vám jsem v této době dal hrst semene, abyste se naučili sít na úrodná pole a tam je rozmnožovali. (5, 27)

51. Zhodnoťte svou odpovědnost, milovaný lide, uvědomte si, že každý den, který promarníte, je dnem, o který zpozdíte příchod této Radostné zvěsti do srdcí vašich bližních — že každé poučení, o které přijdete, je o jeden chléb méně, který můžete nabídnout potřebným. (121, 40)

52. Již znáte chuť plodu z tohoto stromu a varuji vás, abyste se v budoucnu nenechali oklamat falešnými proroky; ale i pro své bližní máte „bdít“ tím, že je učíte poznávat podstatu mého učení.

53. Je psáno, že po mém odchodu povstanou falešní proroci, kteří budou mému lidu říkat, že jsou mými posly a přicházejí v mém

jménu, aby pokračovali v díle, které jsem mezi vámi vykonal.

54. Běda vám, pokud se budete klanět falešným prorokům a falešným učitelům, nebo pokud budete do mého učení vkládat slova bez duchovního obsahu, neboť pak nastane veliký zmatek! Proto vám stále opakuji: „Bděte a modlete se.“ (112, 46-47)

55. Pokud se nepřipravíte, do vašich uší se dostanou nejasné hlasy, které vás zmátou, a později jimi zmátete své bratry.

56. Upozorňuji vás, abyste, až jednou tato zjevení skončí, nepokoušeli se je znovu přijímat, protože to nebudou duchové světla, kteří se zjeví, ale zmatené bytosti, které chtějí zničit to, co jste předtím vybudovali.

57. Naopak ten, kdo se umí připravit, ten, kdo se — místo aby chtěl vyniknout — snaží být užitečný, kdo — místo aby urychloval události — trpělivě vyčkává, jasně uslyší mé poučení, které k jeho duchu dojde skrze dary, které v něm jsou, a to jsou dary inspirace, intuice předtuchy, prostřednictvím modlitby, duchovního vidění a prorockých snů. (7, 13-14)

58. Dnes hledíte na tyto hlasatele, kteří k vám promlouvají v extázi, a jakkoli je nevěra některých velká, myslíte si, že mé zjevení skrze tyto posly je možné. Avšak až lidé jednou uvidí mé učedníky v jejich normálním stavu zvěstovat božská zjevení, budou o nich pochybovat.

59. Ve vaší vlastní obci se objeví ti, kteří budou pochybovat, když vás uslyší mluvit pod mým vnuknutím, a vy budete muset mít velkou přípravu a duševní čistotu, abyste nalezli víru. (316, 52-53)

60. Když na svých cestách pozorujete lidi, kteří svými skutky nebo způsobem uvažování prokazují duchovní zaostalost tváří v tvář mým zjevením, nebuďte zmateni, neboť musíte vědět, že nikdy nešli všichni lidé stejným tempem. Věřte, že již nyní pro ně zanechávám slova, která je probudí, jakmile nastane čas.

61. Právě ta slova, která nyní nedokážete pochopit, jsou ta, která tito lidé pochopí. (104, 42-43)

62. Věřte a jednejte bez fanatismu. Povznesete se a postavte se na úroveň, ze které budete moci poučovat všechny své bližní bez ohledu na jejich učení. Vyznání víry

63. Neváhejte konat dobro pro potřebného jen proto, že vyznává zaostalou nebo nedokonalou bohoslužbu. Vaše nezištné dílo by mělo spíše dobýt jeho srdce.

64. Neuzavírejte se do skupin a neomezujte tím své pole působnosti. Buďte světlem pro každou duši a balzámem v každém utrpení. (60, 27)

65. Pokud vaši bližní o vás mluví pohrdavě, protože jste následovali mé volání, zavřete uši a mlčte; oni jsou nevědomí. Ale pokud byste tuto věc vzali jako důvod k tomu, abyste je soudili, pak běda vám, neboť vy jste již osvíceni světlem

svého ducha a víte, co činíte. (141, 27)

66. Proto, můj lide, nepožadujte, aby všichni lidé smýšleli a věřili stejně jako vy. Nikdy nesmíte lidi odsuzovat, nesmíte vynášet rozsudky ani ukládat tresty těm, kdo vás neposlouchají, kdo nepřijímají vaše návrhy, vaše poučení či vaše rady. Máte pohlížet na všechny své bližní se stejnou hlubokou úctou a se skutečnou duchovní láskou k bližnímu. Pak poznáte, že každý ve svém náboženském vyznání, ve svém učení, na své cestě dosáhl místa, na které mu dává právo jeho duchovní způsobilost; a k bodu, v němž vidíte lidi, je dovedl jejich vlastní vývoj. (330, 29)

67. Již nyní vám říkám, že nejste o nic víc než kdokoli jiný, že víra, kterou jste živili, totiž že jste národem vyvolených bytostí, je omylem; neboť Stvořitel ve své dokonalé lásce ke všem svým stvořením nikoho neupřednostňuje.

68. Říkám vám to, protože zítra máte svým bližním předložit učení, které jsem vám v této době přinesl, a nechci, abyste se před budoucími generacemi jevili jako vyšší bytosti, ani aby to vypadalo, že vás zásluhy učinily hodnými být jedinými, kdo slyšeli mé slovo. 69. Máte být chápaví, pokorní, prostí, ušlechtilí a milosrdní bratři a sestry.

70. Máte být silní, ale ne arogantní, abyste neponižovali slabé. I když máte velké znalosti o mém učení, nikdy se svým věděním nechlubte, aby se vaši bližní vedle vás necítili méněcenní. (75, 17-19)

71. I zde mezi mými pracovníky – kolik je těch, kteří, aniž by pochopili mé učení, se považovali za vyšší bytosti, hodné obdivu a úcty, když se domnívali, že jsou obdařeni duchovním darem. K tomu se vás ptám, zda můžete schvalovat, že se vyšší duch něco domýšlí kvůli svým darům, když přece pokora a láska k bližnímu jsou podstatné vlastnosti, které musí mít. (98, 15)

72. Vzpomeňte si, že jsem vám jednou řekl: Nevytvořil jsem vás, abyste byli jako parazitické rostliny. Nechci, abyste se spokojili s tím, že nikomu neubližujete. Chci, abyste nacházeli uspokojení v tom, že jste konali dobro. Každý, kdo nekoná dobro, ačkoli by mohl, spáchal více zla než ten, kdo se, protože nebyl schopen konat dobré skutky, omezil na páchání zla, protože to bylo jediné, co uměl. (153, 71)

73. Ó, mé milované děti, které naříkáte jako zbloudilé ovce a úzkostlivým hlasem voláte svého pastýře! Když zavíráte oči před realitou, která vás obklopuje, nakonec si myslíte, že Já jsem příčinou všeho vašeho utrpení na zemi; jiní věří, že Mi je lhostejné vaše blaho i neštěstí.

74. Jak jste nevděční, když tak smýšlíte o svém Otci, a jak nespravedliví v posuzování mé dokonalé spravedlnosti!

75. Myslíte si, že vás neslyším, když říkáte, že se živíte jen hořkostí; že svět, ve kterém žijete, je světem bez

štěstí a že život, který vedete, nemá smysl?
76. Cítíte Mě jen tehdy, když věříte, že vás trestám, že vám odepírám veškeré milosrdenství, a zapomínáte na něhu a laskavost svého Otce; stěžujete si na svůj život, místo abyste žehnali jeho dobrodiním.
77. To proto, že zavíráte oči před pravdou a vidíte ve svém okolí jen utrpení a slzy a upadáte do zoufalství, protože věříte, že vše zůstane bez odměny.
78. Jak jiný by byl váš život, kdyby místo tohoto vzpoury, tohoto nepochopení byla vaší první myšlenkou každý den požehnání vašeho Otce a vaše první slova byla slova díků za tolik dobrodiní, která vám jeho láska přináší!
79. Ale vy již nejste schopni tyto ctnosti pociťovat, protože „tělo“ rozrušilo vaši duši a vy jste zapomněli na mé učení; proto k vám mluvím o těchto pocitech, které jste ze svého srdce vyhnali. (11, 4-9)
80. Zhřešili jste, porušili jste manželství, spáchali jste zločiny, a nyní, když stojíte tváří v tvář pravdě mého slova, které vám ukazuje vaše provinění, zapomínáte na své přestupky a věříte, že váš Pán je nespravedlivý, když k vám mluví o zkouškách a pokání. (17, 33)
81. Byli jste velmi zkoušeni, nejdražší učedníci. Protože každá zkouška pro vás skrývá tajemství, nevíte, zda je tu proto, aby vás posílila v boji, aby vám odhalila něco, co neznáte, nebo aby odčinila nějaký přestupek. Nikdy se však před zkouškami nevzdávejte, neboť k tomu nebyly seslány; ani nepřekračují vaše morální či duševní síly. (47, 26)
82. Proč se mnozí z vás obávají, že váš osud byl Mnou předurčen zkouškami, bolestmi, tresty nebo neštěstími? Jak můžete dojít k názoru, že Ten, kdo vás miluje dokonalou láskou, vám připravuje cestu plnou trní? Věru, pravím vám, že zhoubná cesta posetá ranami osudu je ta, kterou si volíte podle své vůle v domnění, že na ní najdete radosti, svobodu a blaženost, aniž byste pochopili, že se právě vzdalujete od cesty, která je vám určena a na níž lze nalézt pravý mír, jistotu, sílu a zdraví, blahobyt a hojnost.
83. Tato cesta, kterou vám ve svém učení nabízím, je ta, která byla vaší duši předurčena od jejího stvoření, abyste na ní nakonec nalezli to, po čem toužíte. (283, 10-11)
84. Soudíte povrchně, jako byste byli dětmi, a přitom neuvažujete o tom, že zkoušky, které vás bičují, jsou vaším dílem. Když se tedy na vás snášejí, přejete si, aby od vás odešly, aby se osud změnil, abyste netrpěli, abyste již nepili kalich utrpení.
85. Důvodem je to, že svým duchovním zrakem nedokážete proniknout do skutečnosti, abyste pochopili, že vše, co sklízíte, jste sami zaseli a že každé utrpení jste si přivolali sami.
86. Ne, nikdy jste nepochopili, jak proniknout k pravdě, a když tedy

bolest proniká do vašeho srdce, považujete se za oběti božské nespravedlnosti. Ale já vám říkám, že v Bohu nemůže existovat ani ta nejmenší nespravedlnost.

87. Boží láska je neměnná, stálá a věčná. Kdo tedy věří, že Boží Duch může být zachvácen hněvem, zlobou a vztekem, podléhá velkému omylu. Takové slabosti jsou představitelné pouze u lidských bytostí, jimž chybí duševní zralost a vláda nad vášněmi.

88. Někdy Mi říkáte: „Pane, proč musíme ‚platit' za skutky, které nejsou naše, a proč musíme sklízet hořké plody, které vypěstovali jiní?" — Na to vám odpovídám, že tomu nerozumíte, protože nevíte, kým jste byli dříve a jaké byly vaše skutky. (290, 9 12)

89. Milovaný lide: Vaše srdce jsou naplněna uspokojením při myšlence, že jste mými učedníky v tomto „Třetím čase". Ale říkám vám, že nikdy nesmíte dopustit, aby vás zaslepila marnivost. Neboť pokud byste této slabosti podlehli, přestali byste naslouchat svému svědomí, když vám bude připomínat vaše prohřešky. Kdo nezačne očisťovat a zušlechťovat svůj lidský život, nemůže očekávat, že se bude duchovně vyvíjet, neboť jeho kroky budou zavádějící a jeho skutky nebudou mít semeno pravdy.

90. Uvědomte si tedy, že ve svých lekcích někdy sestupuji od duchovního poučení k radě, abyste se ve svém lidském životě chovali správně. Mluvím pak k srdci člověka, napomínám je k obnově, dávám mu pochopit škodu, kterou neřesti způsobují tělu, a zlo, které páchají na duši.

91. Řekl jsem vám, že člověk, který se nechá ovládnout neřestí, zapomněl, že duch nesmí být poražen — že zapomněl, že pravá síla spočívá v překonání zla ctností.

92. Ten člověk, poražený tělem, se sám ponížil, porušil svou sebeúctu, klesl ze svého vysokého postavení člověka na ubohou bytost, která je příliš zbabělá na to, aby bojovala.

93. Místo aby přinesl do svého domova světlo, chléb a víno, přináší tento člověk stín, utrpení a smrt, zatěžuje svůj kříž i kříž své manželky a svých dětí a brzdí duchovní vývoj všech, kteří jsou kolem něj. (312, 32-35)

94. Pochopte, že každý z vás, kdo opustí špatnou cestu, způsobí tím, že moc zla ztratí část své síly; že váš život, je-li spravedlivý ve svých skutcích, slovech a myšlenkách, zanechává na své dráze dobré semeno; že vaše rady, vycházejí-li z zbožného srdce, budou mít sílu konat zázraky; a že modlitba, je-li zrozena ze soucitné a láskyplné myšlenky, bude poselstvím světla pro toho, za koho se modlíte. (108, 16)

95. Tady u Mě se očistíte od každé skvrny hanby. Ach, kdybyste jen dokázali tuto čistotu uchovat po celý svůj život! Ale tato atmosféra duchovnosti a bratrství, kterou vytváříte v těchto hodinách společenství a poučení, ve světě

nepanuje. Vzduch, který dýcháte, je otráven hříchem.

96. Avšak pocítili jste, jak v míře, v jaké si osvojujete mé učení, se od vás postupně odlupuje článek po článku řetězu, který vás poutá ke světu. (56, 26-27)

97. Žijte vždy bdělí, neboť na vaší cestě budou tací, kteří budou říkat, že patří ke Mně; ale nevěřte jim hned na první pohled, věřte jim kvůli tomu, co projevují v pokoře, moudrosti a lásce.

98. Jiní vám budou říkat, že jsou se Mnou ve spojení, zatímco oni jsou prvními podvedenými. Proto musíte vždy bdít nad úkolem, který máte, a nad postavením, které zaujímáte. Musíte mít oči a uši otevřené a také mnoho odpouštět. (12, 55-56)

99. Buďte aktivní, nespěte! Nebo snad chcete čekat, až vás pronásledování překvapí ve spánku? Chcete znovu upadnout do modlářství? Budete čekat, až se cizí učení prosadí násilím nebo strachem?

100. Buďte bdělí, neboť z východu povstanou falešní proroci a zmátou národy. Spojte se, aby váš hlas zazněl po celé zemi a abyste včas varovali lidstvo. (61, 25)

101. Lidstvo čekají velké zkoušky; při každé bolesti a každé katastrofě zůstaňte bdělí a modlete se. Mnohé utrpení bude zmírněno, jiné nenastane, protože je na své dráze zastaví ti, kdo se modlí.

102. Když stoupenci jiných vyznání a sekt uvidí, že tento lid následují velké davy lidí, vyrazí z těchto vyznání ti, kteří vás budou pronásledovat. Ale nebojte se, neboť pokud zůstanete klidní, Duch Svatý vloží na vaše rty slova světla, která umlčí ty, kteří vás pomlouvají.

103. Nedávám vám meč smrti, abyste se bránili, dávám vám meč lásky. Každý jeho záblesk světla bude ctností, která z něj vyzařuje.

104. Kolik milosti najdete u Otce, když svými slovy přemůžete zástupy pronásledovatelů mého díla a svými skutky lásky je obrátíte a přivedete ke Mně.

105. Toto je učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“ a na které jste již zapomněli.

106. Lidský rozum bude trpět znepokojením, když se bude snažit pochopit trojiční a mariánské duchovní učení. Neboť materializovaný člověk je vůči duchovnímu neohrabaný. (55, 58-63)

107. Kolik lidí nechalo na mém stole jídlo, které jsem jim s takovou láskou nabídl, aniž by se ho byť jen dotkli. Kdy ještě zažijí milostivý čas, jako je ten současný, v němž jim bylo souzeno přijít na zem, aby vyslechli mé slovo?

108. Jsou jako tvrdé skály, které potřebují bouře a čas, aby změkly. Jejich dědictví jim bude odepřeno, dokud se ho nenaučí střežit a vážit si ho. Ale znovu ho budou vlastnit, neboť jsem vám řekl, že to, co Otec dává svým dětem, jim nikdy nebude odňato, ale pouze pro ně uchováno. (48, 8)

109. Někteří z vás budou proměněni a připraveni mým učením, aby se vydali na hledání těch, kteří zabloudili v poušti. Neboť tak vidím lidský život – jako poušť. Mnozí se cítí osamělí uprostřed milionů duší a umírají žízní, aniž by byl někdo, kdo by jim podal trochu vody; tam pošlu své nové apoštoly.

110. Chci, aby mé jméno bylo jedněmi vyslovováno s láskou a druhými vyslechnuto s dojetím. Chci, aby se o něm dozvěděli ti, kteří ho neznají. Jsou lidé – staří, ženy a děti –, kteří o mé existenci nic nevědí. Chci, aby mě všichni poznali a věděli, že ve mně mají nejlaskavějšího Otce – aby mě všichni slyšeli a milovali. (50, 3)

111. Mé slovo narazilo na váš egoismus. Proto jsem vám řekl, že to, co vám předávám, máte z vaší strany sdělit svým bližním. Ale vy se chcete jen osvěžovat mými projevy, aniž byste převzali povinnosti vůči ostatním.

112. Mistr vás však nezavolal, aby vás učil zbytečným poučkám; řekl vám, že se máte naučit tuto božskou lekci, abyste ji později ve svém životě využili tím, že ji uplatníte na svých bližních.

113. V tuto chvíli vám zjevuji, že váš duch má starý dluh vůči každému, kdo k vám přichází s utrpením, s nouzí nebo s prosbou. Uvědomte si, s jakou láskou je stavím na vaši životní cestu, abyste splnili svou nápravu tím, že z nich učiníte předmět své aktivní lásky k bližnímu. (76, 20)

114. Splňte to, abyste se nemuseli v dobách bolesti vracet na zem, abyste sklízeli plody svých chyb nebo svého sobectví. Splňte své poslání; pak se sice také vrátíte, ale bude to v době míru, abyste se osvěžili při péči o semeno, které jste zanechali v „ “. Nyní vás nebude vést Mojžíš, aby vás osvobodil, jak to činil v „První době“; bude to vaše svědomí, které vás povede. (13. 17)

115. Zde je mnoho těch, kteří v jiných dobách byli učiteli zákona nebo vědci. Nyní se jejich mysl probudila k duchovnímu poznání a jsou přesvědčeni, že v omezeném lidském poznání nenajdou nejvyšší pravdu.

116. Jsou zde takoví, kteří v jiných dobách byli mocnými a bohatými na zemi a kteří nyní poznali chudobu a ponížení. Žehnám jim pro jejich odevzdanost a touhu po zdokonalení. To je důkazem mé milosrdné spravedlnosti, neboť jsem je nechal znovu přijít na zem, abych jim ukázal další stránku knihy věčné moudrosti. (96, 16-17)

117. Svět vám přináší mnoho radostí, z nichž některé jsou uděleny Mnou a jiné jsou stvořeny člověkem. Nyní jste zažili, že jste je nemohli dosáhnout, což u některých vyvolalo vzpouru a u jiných smutek.

118. Musím vám říci, že mnohým v této době není dopřáno usnout nebo zahynout v rozkoších a uspokojeních „těla“, protože jejich úkol je zcela jiný.

119. V pravdě vám říkám, že neexistuje ani jedna duše v lidstvu,

která by nepoznala všechny rozkoše a nesnědla všechny plody. Dnes přišla vaše duše (na Zemi), aby si užila svobodu milovat Mě, a ne aby byla znovu otrokem světa, zlata, smyslnosti nebo modlářství. (84, 47)

120. Podívejte se na lidi, národy, národy, jak obětují svůj život za ideál. Jsou pohlcováni na hranici svých bojů a přitom sní o slávě světa, majetku, moci. Umírají pro pomíjivou slávu země.

121. Ale vy, kteří ve své duši začínáte roznítit božský ideál, jehož cílem je získání slávy, která bude věčná, nechcete – pokud už ne svůj život – obětovat alespoň jeho část, abyste splnili své povinnosti vůči bližním?

122. Nad vámi zuří neviditelná vřava bitvy, kterou mohou vnímat jen ti, kdo jsou na to připraveni. Veškeré zlo, které vychází z lidí v myšlenkách, slovech a skutcích, veškerý hřích staletí, všichni lidé a duše z onoho světa, které jsou zmatené, všechna bloudění, nespravedlnosti, náboženský fanatismus a modlářství lidí, pošetilé, ctižádostivé snahy a faleš se spojily v sílu, která vše boří, ovládá a prostupuje, aby to obrátila proti Mně. To je moc, která se staví proti Kristu. Velké jsou jejich vojska, silné jejich zbraně, ale nejsou silné vůči Mně, nýbrž vůči lidem.

123. Vedu s těmito vojsky bitvu mečem své spravedlnosti a budu v boji po boku svých vojsk, jejichž součástí máte být podle mé vůle.

124. Zatímco tato bitva znepokojuje lidi, kteří se honí za rozkošemi, vy, kterým jsem svěřil dar cítit, co se děje v onom světě, máte bdít a modlit se za své bratry, neboť tak budete bdít sami za sebe.

125. Kristus, Vznešený Bojovník, již vytasil svůj meč; je nutné, aby tento meč odřízl zlo jako srp i s kořeny a svými paprsky vytvořil světlo ve vesmíru.

126. Běda světu i vám, pokud vaše rty mlčí! Jste duchovním semenem Jákobovým a jemu jsem slíbil, že skrze vás budou národy země spaseny a požehnány. Chci vás sjednotit v jednu jedinou rodinu, abyste byli silní. (84, 55-57)

127. Vím, že v lůně tohoto národa byly vykonány velké skutky, ale stačí, že to vím já, i když vaše jména jsou ve světě neznámá.

128. Jen Já znám skutečnou zásluhu nebo skutečnou hodnotu vašich skutků, neboť ani vy sami je nedokážete posoudit. Někdy se vám malý skutek bude jevit jako velmi velký, a u jiných si ani neuvědomíte, že se jejich zásluha dostala ke Mně. (106, 49-50)

129. Vy, zástupy lidí, kteří jste Mne vyslechli – kdy vylezete ze své uzavřenosti a ze své temnoty? Zdržujete snad svou přípravu záměrně, ze strachu z (tehdy blížícího se) střetu? Věru, pravím vám, bojí se jen ten, kdo se duchovně nepřipravil; neboť kdo zná mé slovo a miluje svého Pána i svého bližního, nemá se čeho bát, a místo aby se lidem vyhýbal, hledá

setkání s nimi, aby je nechal mít podíl na tom, co přijal. Poté, co prostudoval a prozkoumal mé učení, uplatňuje je v praxi. (107, 41)

130. Toto poselství přináší světlo pro všechna náboženství, pro všechny sekty a náboženské společenství a pro různé způsoby vedení lidí. Co jste však udělali s mým slovem, učedníci? Chcete tímto způsobem přimět strom, aby rozkvetl? Nechte jej rozkvést, neboť květy oznamují, že později ponese ovoce.

131. Proč skrýváte tato poselství a nepřinášíte světu s touto Radostnou zvěstí překvapení této nové epochy? Proč se neodvážíte říci světu, že mezi vámi zní hlas Kristův? Mluvte a vydávejte svědectví o mém učení skrze vaše skutky lásky; neboť i kdyby někteří zavřeli uši, aby vás neslyšeli, jiní je otevřou a váš hlas bude pro ně tak sladký a libozvučný jako zpěv slavíka. (114, 46)

132. Lidstvo očekává mé nové učedníky; avšak pokud vy, kteří jste mými dělníky, opustíte semeno a zemědělské nářadí ze strachu před míněním světa – co se pak stane s tímto lidstvem? Necítili jste odpovědnost za své poslání?

133. Vaše svědomí vás nikdy neklame a vždy vám řekne, zda jste splnili svou povinnost. Nepokoj, který prožíváte, je znamením toho, že jste neuposlechli mé pokyny. (133, 10)

134. Někdy si stěžujete, že počet stoupenců mého slova roste jen pomalu. Ale říkám vám, že si musíte stěžovat na sebe, neboť máte za úkol rozmnožovat a znásobovat zástupy, které tvoří toto společenství. Ale pokud ve vašich srdcích chybí víra, pokud nejsou rozvinuty vaše duchovní dary, pokud ve vaší mysli chybí světlo duchovního poznání – jak pak chcete přesvědčit nevěřící? Jak je chcete vnitřně pohnout svou vírou a láskou, pokud tyto ctnosti nejsou rozvinuty ve vašem srdci?

135. Kdo nerozumí, nemůže vést k porozumění; kdo necítí, nevzbudí žádný cit. Pochopte nyní, proč vaše rty koktaly a zadrhávaly se, když jste stáli před nutností vydat svědectví o mém slově.

136. Kdo miluje, nemusí koktat, kdo věří, se nebojí. Kdo cítí, má mnoho možností, jak dokázat svou upřímnost a pravdivost. (172, 24-26)

137. Dnes chcete vysvětlit, proč jste Izrael, a nemáte žádné argumenty; chcete vysvětlit, proč jste spiritualisté, a chybí vám slova. Snažíte se vysvětlit, v čem spočívají vaše duchovní dary, a chybí vám argumentace a duchovní vývoj, abyste je přesvědčivě vysvětlili. Ale až se váš vzestupný vývoj stane skutečností, potřebná slova k vám přiletí, neboť svými skutky lásky vysvětlíte, kdo jste, kdo vás učil a kam směřujete. (72, 27)

138. Říkám vám: Na co čekáte, abyste šířili Radostnou zvěst? Chcete snad prorokovat na troskách? Říkám vám a zjevuji vám vše, abyste měli vždy moudrou odpověď na každou otázku, kterou

vám položí vaši bližní. Uvědomte si, že budete napadeni závažnými argumenty, které naplňují strachem toho, kdo není připraven.

139. Vtiskněte si mé slovo do paměti a nezapomeňte na velké zázraky, které jsem vám udělil, aby každý z vás byl živým svědectvím mé pravdy. Pak ten, kdo vás zkoumá a prohrabává se mým slovem, pozná, že v ničem neodporuje tomu, co jsem vám v minulých časech řekl a prorokoval.

140. Boj bude velký – tak velký, že někteří, kteří byli mými učedníky, budou naplněni strachem a zapřou Mě, tvrdíce, že Mě nikdy neslyšeli.

141. Ty, kteří zůstanou věrní mým přikázáním a postaví se boji, přikryji pláštěm, pod nímž se budou bránit, a každou kritickou situaci přežijí bez úhony.

142. Kdo tento semeno zasévá špatně nebo kdo poskvrňuje čistotu tohoto díla, tomu bude každou hodinu souzeno, bude pronásledován lidmi a bude mít neklid. Každý ať pozná strom, který vypěstoval, podle chuti jeho ovoce.

143. Pro dobu duchovního boje mého lidu mám připraveny velké zázraky – zázraky a skutky, které uvrhnou učence a vědce do úžasu. Nikdy vás nenechám napospas vašim vlastním silám. Nenechte se znepokojit, když se vám lidé posmívají; nezapomeňte, že i v „Druhém čase“ se dav posmíval vašemu Mistrovi. (63, 42-44)

144. Amen, pravím vám, svět je proti vám, a na to vás připravuji, abyste uměli bránit věc své víry zbraněmi lásky a milosrdenství. Pravím vám, zvítězíte, i když vaše vítězství nebude známé.

145. Nyní nebude vaše oběť obětí krve, ale přesto zažijete pomluvy a pohrdání. Mistr však bude při vás, aby vás bránil a utěšoval, neboť žádný učedník nebude opuštěn. (148, 17)

146. Lide, nezvykni si již na zkaženost, bojuj proti ní, aniž by ses chlubil čistotou, a nevztekaj se ani nad prohřešky svých bližních. Buďte taktní, trefní a shovívaví ve svých slovech i činech, tak vás svět vyslechne a bude také věnovat pozornost vašim poučným slovům. Je nutné, abych vám ještě jednou řekl, že než budete toto učení předávat dál, musíte je žít? (89, 66)

147. Je nutné, aby se Můj lid objevil mezi národy a dal příklad bratrství, harmonie, lásky k bližnímu a porozumění, jako voják míru mezi těmi, kteří opět zneužívají božská učení k tomu, aby se hádali, ubližovali si navzájem a brali život. (131, 58)

148. Pochopte konečně, že všichni milujete téhož Boha, a nehádejte se kvůli odlišnosti formy, v níž ten či onen tuto lásku uskutečnil.

149. Musíte se naučit pochopit, že existují bytosti, v nichž mají náboženské přesvědčení, tradice a zvyky tak hluboké kořeny , že pro vás nebude snadné je vykořenit hned v první chvíli, kdy je budete učit. Mějte trpělivost a v průběhu let toho dosáhnete. (141, 9)

150. Když se rok 1950 chýlí ke konci, u mnohých z vás nastane nejistota a pochybnosti.

151. Proč někteří pochybují o mých zjeveních, kteří se těší inteligenci větší než ti, kteří věří v mé zjevení? Protože to není lidské poznání ani rozum, které mohou posoudit mou pravdu, a když to člověk pochopí, zachvátí ho strach ze všeho nového, ze všeho, co je mu neznámé, aby to nevědomky odmítl.

152. Ale vy, slabí, nevzdělaní, kteří se nemůžete vyrovnat lidem uznávaným pro svou inteligenci, jste ti, kdo věří, a dokážete se ponořit do tajemství duchovního. Proč? Protože je to Duch, který rozumu zjevuje věčný život a jeho zázraky.

153. Lidská inteligence představuje sílu, s níž nyní budete bojovat, neboť skrze ni si člověk vytvořil představy a představy o duchovnu, které mu nebyly zjeveny Duchem.

154. Pro tento boj musíte být silní – silou, která rovněž pramení z Ducha. Vaše síla nikdy nebude spočívat na vašem těle, ani na moci peněz, ani na pozemských prostředcích. Pouze vaše víra v pravdu, která ve vás žije, vám umožní zvítězit v tomto střetu.

155. Nebojte se, když vás nazývají bloudy – podávejte všem ruku. Uvědomte si, že toto dílo, které je pro vás pravdivé, se může jiným jevit jako falešné, protože v jejich očích postrádá posvěcení, které náboženství obdržela, aby byla uznána.

156. Pokud ve Mne věříte, pokud věříte, že se projevuji skrze slova těchto hlasatelů, nebojte se soudu svých bližních. Neboť mé učení je tak výmluvné a mé poselství obsahuje tolik pravd, že pokud umíte tyto zbraně dobře používat, těžko vás lze porazit.

157. Nikdo vás nebude moci odsoudit za to, že s horlivostí hledáte pravdu, dokonalost. Na to máte všichni svaté právo a proto vám byla dána svoboda usilovat o světlo. (297, 51-53)

158. Až začnete plnit své poslání a dostanete se k národům, k nejvzdálenějším lidem, dokonce i do pralesů, potkáte lidské bytosti a budete jim muset dát na srozuměnou, že jste všichni bratři , budete jim muset vydávat svědectví o mém duchovním učení. Budete pak žasnout nad projevy lásky, které vám dám.

159. Tam, mezi těmi lidmi odříznutými od civilizace, ale také velmi vzdálenými od lidské zkaženosti, objevíte velké duše, které rozšíří řady izraelského lidu.

160. Nemocní na vaší cestě přijmou léčivý balzám a uzdraví se; zarmoucení budou plakat naposledy, ale jejich slzy budou slzami radosti.

161. Vzhledem k těm důkazům, které máte dát, budou zástupy lidí žehnat Pánu a jeho učedníkům, budete oslavováni, jako se to stalo v ten den, kdy váš Mistr vjel do Jeruzaléma.

162. Ale i mezi těmi, kdo vás oslavují, budou muži a ženy, kteří jsou naplněni duchovními dary,

které vy máte. U některých vás ohromí jejich dar proroctví; u jiných bude můj léčivý balzám nevyčerpatelný; u dalších bude mé slovo tryskat jako křišťálově čistá voda. Tak uvidíte mezi svými bratry a sestrami, jako z nevyčerpatelného semene, projevovat se dary Ducha Svatého. (311, 38-40)

163. Lide, v národech nyní panuje zdánlivý mír, ale nemáte hlásat, že mír nastal. Zavřete svá ústa. Skutečný mír nemůže vyrůst na základech strachu nebo hmotných vymožeností. Mír musí pramenit z lásky, z bratrství.

164. Lidé v současné době staví na písku a ne na skále, a až se pak vlny znovu zvednou a udeří proti těmto zdem, budova se zřítí. (141, 70-71)

165. Od „prvních časů“ jsem k vám promlouval skrze své proroky, abych vás vedl, ale ne abych vás nutil plnit můj zákon.

166. Ale ta doba pominula a lidská duchovní duše se vyvinula, dospěla a nyní je schopna pochopit své poslání jako duchovní duše. Lidstvo, které se nachází tak blízko propasti, tak blízko záhuby, potřebuje od vás duchovní pomoc.

167. Je to boj, poslední boj, nejstrašnější a nejhroznější mezi temnotou a světlem. Všechny duchy temnoty se v současné době sjednocují a všechny duchy světla musí této moci čelit.

168. Vy, kteří jste Mne vyslechli, kteří v sobě nosíte světlo Ducha Svatého, probuďte se! Neztrácejte již čas pozemskými radovánkami, časnými cíli. Bojujte za lidstvo, usilujte o to, aby na tento svět přišlo Království Otce. Je to poslání, které dávám všem, od nejmenších až po nejvzdělanější.

169. Duchovní svět je s vámi a nad všemi je Otec plný lásky, plný milosrdenství – Otec, který s nekonečnou bolestí vidí utrpení, které si lidé navzájem způsobují.

170. Toto je boj světla proti temnotě a každý z vás musí bojovat, dokud nebude dosaženo vítězství. (358, 20-23)

Kapitola 63 – Poučení pro církve a všechny Kristovy učedníky

Duchovní dílo Kristovo

1. Radujte se z mé přítomnosti, milovaný lide, uspořádejte ve svém srdci slavnost, jásajte radostí, neboť konečně jste prožili „Den Páně“.

2. Báli jste se příchodu tohoto dne, neboť jste stále uvažovali jako staří a domnívali jste se, že srdce vašeho Otce je mstivé, že chová zášť kvůli utrpěným urážkám a že proto drží v pohotovosti srp, bič a kalich utrpení, aby se pomstil těm, kteří Ho tolikrát a tak hluboce urazili.

3. Ale jak velké bylo vaše překvapení, když jste zjistili, že v Božím duchu nemůže existovat hněv, zloba ani odpor, a že i když svět pláče a naříká jako nikdy předtím, důvodem není to, že by Otec dal lidstvu jíst tento plod a pít tento kalich, ale že se jedná o

sklizeň, kterou lidstvo nyní sklízí na základě svých skutků.

4. Je pravda, že vám byly předem oznámeny všechny zlověstné události, které se v této době rozpoutaly. Ale nemyslete si proto, že vám je váš Pán posílá jako trest. Právě naopak: Po celou dobu jsem vás varoval před zlem, před pokušeními a pomáhal jsem vám zvednout se z vašich pádů. Kromě toho jsem vám dal k dispozici všechny prostředky, které jsou nutné k tomu, abyste se mohli zachránit. Musíte však také uznat, že jste vůči mým voláním byli vždy hluší a nevěřící. (160, 40-41)

5. Běda těm, kteří se v této době nesnaží zapálit svou lampu, neboť zahynou! Hle, jak všude ještě vládnou stíny, ačkoli je to čas světla!

6. Z mého slova víte, že jsem si vyvolil tento národ, abych se v něm zjevil při svém třetím příchodu; ale důvod k tomu neznáte. Mistr, který nechce mít před svými učedníky žádná tajemství, byl pro vás tajemstvím. On přichází, aby vám zjevil vše, co máte vědět, abyste mohli správně odpovídat těm, kteří se vás ptají.

7. Viděl jsem, že obyvatelé tohoto koutu země Mě vždy hledali a milovali, a ačkoli jejich uctívání nebylo vždy dokonalé, přijal jsem jejich záměr a jejich lásku jako květ nevinnosti, oběti a bolesti. Na oltáři Mé Božskosti byl tento voňavý květ vždy přítomen.

8. Byli jste připraveni, abyste splnili tuto velkou misi v „Třetím čase“.

9. Dnes víte, že jsem ve vašem středu nechal reinkarnovat lid Izraele, protože jsem vám to zjevil. Víte, že semeno, které žije ve vaší podstatě, a vnitřní světlo, které vás vede, je totéž, které jsem již v „Prvním čase“ vylil na dům Jákobův.

10. Jste Izraelité podle ducha, duchovně vlastníte semeno Abrahama, Izáka a Jákoba. Jste větvemi toho požehnaného stromu, které budou lidstvu poskytovat stín a ovoce.

11. To je důvod, proč vás nazývám prvorozenými a proč jsem vás v této době vyhledal, abych skrze vás zvěstoval světu své Třetí zjevení.

12. Je mou vůlí, aby „lid Izraele“ duchovně vstal z mrtvých mezi lidstvem, aby toto spatřilo pravé „vzkříšení v těle“. (183, 33-35)

13. Copak jste snad věřili, že dám své slovo všem národům země? Ne! I v tom se mé nové zjevení podobá tomu z minulých časů, kdy jsem se zjevil jedinému národu a ten pak měl za úkol vyrazit a šířit Radostnou zvěst a zasévat semeno, které přijal v mém poselství. (185, 20)

14. Nechte na jiných národech, aby se probudily do nové doby teprve tehdy, až uvidí, že země jsou zpustošeny povodněmi, národy zničeny válkami a epidemie ničí život. Tato národy – pyšné na své vědy a uspané okázalostí svých kostelů – neuznají mé slovo v této nenápadné podobě, ani neucítí mé zjevení v duchu. Proto musí být nejprve otřesena země a příroda

řekne lidem: Čas se naplnil a Pán k vám přišel.

15. Aby lidstvo procitlo, otevřelo oči a uznalo, že jsem to já, kdo přišel, musí být nejprve postižena moc a pýcha člověka. Vaším úkolem však je bdít, modlit se a připravovat se. (62, 53)

16. Kdysi jsem vám slíbil, že se k lidstvu vrátím, a zde jsem, abych ten slib splnil, i když uplynulo mnoho století. Váš duch toužil po mé přítomnosti ve své touze po míru, ve svém hladu po pravdě, ve své touze po poznání, a můj duch sestoupil, aby vám dal slyšet poučení podle doby, v níž žijete. Jak mohou lidé chtít i nadále vést život, jak jej vedli dosud? Už neodpovídá době setrvávat v duchovním zastavení nebo v duchovní lenosti při vykonávání obřadů a tradic. (77, 19)

17. Mnoho lidí uznávané učenosti na světě Mě v této podobě nebude schopno poznat a bude Mě popírat. Nenechte se tím však překvapit, neboť jsem vám to již dávno oznámil, když jsem vám řekl: „Požehnaný jsi, Otče, že jsi svou pravdu zjevil nezletilým a skryl ji před učenými a moudrými.“

18. To se však neděje proto, že bych svou pravdu před někým skrýval, ale spíše proto, že ti, jejichž mysl je nezatížená, mě ve své (duchovní) chudobě či bezvýznamnosti mohou lépe vnímat, zatímco lidé s nadáním, jejichž mysl je plná teorií, filozofií a náboženských nauk, mě nemohou ani pochopit, ani vnímat. Ale pravda, která je pro všechny, přijde ke každému v předurčený čas. (50, 45)

19. Kdo zná můj zákon a skrývá jej, nemůže se nazývat mým učedníkem. Kdo předává mou pravdu pouze svými rty a ne srdcem, nebere si Mě za vzor. Kdo mluví o lásce a svými skutky dokazuje opak, je zrádcem mých učení.

20. Kdo popírá čistotu a dokonalost Marie, je pošetilý, neboť ve své nevědomosti vyzývá Boha a popírá Jeho moc. Kdo v „Třetím čase“ neuznává mou pravdu a popírá nesmrtelnost duše, ten ještě spí a nebere si k srdci proroctví minulých časů, která ohlašovala zjevení, které lidstvo v této době prožívá. (73, 28-29)

21. Přijdou a budou Mě zkoušet, protože vám chtějí dokázat, že se mýlíte. Když jim neřeknu své jméno, budou říkat, že nejsem Já, a když odpovím na jejich otázky položené se zlým úmyslem, budou Mě popírat s ještě větším zápalem.

22. Tehdy jim řeknu: Kdo chce vstoupit do říše světla, musí ji hledat srdcem. Kdo však chce žít, aniž by Mě uznal, odepře svému vlastnímu duchu božské poznání a způsobí tak, že vše, co je jasným a světelným zjevením, bude pro něj tajemstvím a záhadou. (90, 49-50)

23. Nyní jsem s vámi jen dočasně, tak jako jsem byl kdysi. Blíží se již okamžik, kdy k vám již nebudu promlouvat, avšak lidstvo mou přítomnost nepociťovalo.

24. Z „hory“, z níž vám posílám své slovo a pozoruji vás, budu muset v

předvečer svého odchodu zvolat: „Lidstvo, lidstvo, které jsi nevědělo, kdo u tebe byl!“ Stejně jako jsem v „Druhém čase“, krátce před svou smrtí, shlížel z hory na město a se slzami v očích volal: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, ty, který jsi nepoznal to dobré, co bylo u tebe.“

25. Nebyl to svět, kvůli kterému plakal, bylo to kvůli duším lidí, kteří byli stále bez světla a kteří museli ještě prolít mnoho slz, aby dosáhli pravdy. (274, 68-69)

26. Uplynulo mnoho století od toho dne, kdy jsem vám skrze Ježíše dal své slovo a svá poslední napomenutí; dnes se však zjevuji mezi vámi jako Duch Svatý, abych splnil svůj slib, který jsem vám dal.

27. Nestal jsem se člověkem, přicházím v Duchu a uvidí mě pouze ti, kteří jsou připraveni.

28. Zatímco vy věříte mému slovu a následujete mě, jiní mé zjevení nepřijímají a popírají je. Musel jsem jim dát velké důkazy a díky nim jsem postupně překonal jejich nevěru.

29. Láska a trpělivost, které jsem vám vždy projevoval, vám dávají pochopit, že jen váš Otec vás může takto milovat a učit. Bdím nad vámi a zlehčuji váš kříž, abyste neklopýtali. Dávám vám pocítit svůj pokoj, abyste kráčeli svou cestou s plnou důvěrou ve Mne. (32, 4)

30. Mé slovo, mé učení, je dnes zdánlivě určeno pouze vám; ve skutečnosti je však určeno všem, neboť jeho moudrost a láska zahrnují celý vesmír, sjednocují všechny světy, všechny vtělené i nehmotné duše. Přistupte, pokud mě potřebujete; hledejte mě, pokud se cítíte ztraceni.

31. Já jsem váš Otec, který zná vaše utrpení a který vás utěšuje. Vlévám do vás lásku, kterou tak velmi potřebujete – pro sebe samé a abyste ji šířili ve svém okolí.

32. Jestliže v pravdě rozpoznáváte mou přítomnost v moudrosti, kterou zjevuji skrze tyto hlasatele, pak také rozpoznávejte, že nastal čas zahájit budující dílo na duchovní stezce.

33. Ach, kdyby jen všichni, kteří byli povoláni, spěchali sem; vpravdě vám říkám, stůl Páně by byl přeplněn učedníky a všichni by jedli stejnou stravu! Avšak ne všichni pozvaní přišli, vymluvili se na různé povinnosti a tak odsunuli božské volání na druhé místo.

34. Blahoslavení jsou ti, kteří spěchali, neboť obdrželi svou odměnu. (12, 76-80)

35. Ne všichni, kteří v této době obdrželi duchovní dary, Mně zde naslouchají. Podívejte se, kolik prázdných míst je u stolu, protože mnohé z mých malých dětí, poté co obdržely milost, odešly a vyhýbaly se odpovědnostem a úkolům. Ach, kdyby ještě zde na zemi znali sliby, které Mi dala každá duše, než přišla na zem! (86, 43)

36. V současné době vám zanechávám Třetí zákon, ale vy jste nepochopili ani ty dva první. Kdybyste byli v této době připraveni, nebylo by nutné, aby se mé slovo stalo hmotně slyšitelným,

neboť Já bych pak mluvil duchovně a vy byste Mi odpovídali svou láskou. (86, 49)

37. Toto je světlo „Třetího času“. Ale vyzkoušejte toho, kdo říká, že to není Bůh, kdo k vám mluví, ale tento člověk zde. Amen, pravím vám, dokud můj božský paprsek neosvítí jeho rozum, nebudete z něj moci vyloudit žádná slova duchovní hodnoty a pravdy, i kdybyste mu hrozili smrtí.

38. Není nic podivného na tom, že stejně jako duše využívá svého těla, aby mluvila a projevovala se, tak se na krátkou dobu od něj oddělí, aby umožnila, aby se na jejím místě projevil Otec všech duší: Bůh.

39. Přicházím k vám, protože vy nevíte, jak přijít ke Mně, a učím, že nejmilejší modlitbou, která dosáhne Otce, je ta, která v tichosti stoupá z vaší duše. Právě tato modlitba přitahuje můj paprsek, skrze který Mě slyšíte. Nejsou to zpěvy a slova, které těší mou Božskost. (59, 57-59)

40. Nemůžete tvrdit, že mé slovo není jasné nebo že obsahuje nedokonalosti, neboť ode mě nemůže vycházet žádná nejasnost. Pokud v něm najdete nějakou chybu, přičtěte ji špatnému zprostředkování hlasatelem nebo vaší špatné chápavosti, ale nikdy mému učení. Běda hlasateli, který zkazí mé slovo! Běda tomu, kdo špatně předává mé učení a znehodnocuje je, neboť zakusí neustálé výčitky svého svědomí a ztratí pokoj své duše! (108, 51)

41. Abych vám vyšel vstříc, říkám vám: Jestliže nechcete, abych se posloužil hříšným tělem, abych vám daroval svou lásku, ukažte Mi spravedlivého, čistého, ukažte Mi mezi vámi někoho, kdo umí milovat, a ujišťuji vás, že se ho posloužím.

42. Pochopte, že se poslužuji hříšníků, abych přivedl hříšníky; neboť nepřicházím, abych zachránil spravedlivé; ti jsou již v království světla. (16, 25)

43. Pozorujte, jak toto semeno, ačkoli jste se o něj špatně starali, neumírá; podívejte se, jak překonává temnotu a nástrahy, překážky a zkoušky a den za dnem dále klíčí a vyvíjí se. Proč toto semeno neumírá? Protože pravda je nesmrtelná, věčná.

44. Proto zažijete, že když se toto učení občas zdá, že mizí, bude to právě tehdy, když vyraší nové a bujné výhonky, aby pomohly lidem učinit další krok vpřed na cestě k duchovnosti. (99, 20)

45. Prozkoumejte mé učení a řekněte mi, zda by toto učení mohlo být zahrnuto do některého z vašich náboženství.

46. Zjevil jsem vám její komplexní rysy a její univerzální smysl, který se neomezuje pouze na části lidstva nebo na (určité) národy, ale přesahuje oběžnou dráhu vašeho světa, aby zahrnul nekonečno se všemi jeho životními světy, kde — stejně jako na tomto světě — také přebývají Boží děti. (83, 6)

47. Uvědomte si, že mé slovo není a ani nemůže být novým

náboženstvím. Toto dílo je světlou cestou, na níž se všechny ideologie, vyznání a náboženství duchovně sjednotí, aby se dostaly k branám Zaslíbené země. (310, 39)

48. Mé učení, z něhož se živí vaše duše, vás chce proměnit v mistry, ve věrné apoštoly Ducha Svatého. (311, 12)

49. Představím vás lidem jako své služebníky, jako trinitaricko-marianistické spiritualisty Třetího času – spiritualisty, protože máte být více duchem než hmotou; trinitarické, protože jste přijali mé zjevení ve třech dobách; marianistické, protože milujete Marii, svou univerzální Matku, která nad vámi bděla, abyste na životní cestě neztratili odvahu. (70, 36)

50. Nejen ti, kteří slyšeli mé slovo skrze lidský rozum, budou nazýváni dětmi tohoto lidu. Každý, kdo vezme na sebe svůj kříž – každý, kdo miluje tento zákon a šíří toto semeno, bude nazýván dělníkem v mé vinici, apoštolem mého díla a dítětem tohoto lidu, i když mě neslyšel prostřednictvím tohoto zjevení. (94, 12)

51. Jak si můžeš myslet, lide, že – protože se scházíte na různých místech shromáždění – je to důvod k tomu, abyste se od sebe drželi stranou? Pouze nevědomost vám brání uvědomit si duchovní pouta, která spojují všechny děti Páně. (191, 51)

52. Když navštívíte jedno či druhé nebo různá shromaždiště a skrze jejich mluvčí uslyšíte totéž slovo, vaše srdce se naplní radostí a vírou a toto učení přijmete jako skutečný důkaz toho, že tyto společenství jsou sjednocena na základě své duchovnosti. Pokud se však zúčastníte nedostatečného shromáždění, máte pocit, že vám bylo ublíženo v srdci, a chápete, že tam neexistuje ani se neprojevuje jednota, která by v tomto lidu měla být. (140, 71)

53. Chci, abyste byli mými dobrými a pokornými učedníky – takovými, kteří neusilují o jmenování ani pocty uvnitř společenství, ale aby vaším ideálem bylo pouze dosáhnout dokonalosti ctností a následovat mé pokyny, aby se váš život stal vzorem. K čemu by vám byly čestná místa, tituly nebo jména, kdybyste neměli zásluhy, abyste je oprávněně vlastnili? (165, 17)

54. Mé dílo není jedním z mnoha učení, není to další sekta na světě. Toto zjevení, které jsem vám dnes přinesl, je Věčný zákon. Přesto – kolik rituálů jste k němu přidali z nedostatku duchovnosti a porozumění, kolik nečistot, až jste jej nakonec znetvořili. Kolik kultovních úkonů jste zavedli do mého učení, přičemž říkáte a věříte, že vše, co jste učinili, bylo mnou inspirováno a nařízeno. (197, 48)

55. Brzy se ocitnete uprostřed lidí, kteří jsou unaveni vnějšími kultovními obřady a mají dost svého náboženského fanatismu. Proto vám říkám, že poselství duchovnosti, které jim přinesete, dopadne na

jejich srdce jako svěží a osvěžující rosa.

56. Myslíte si, že když k nim přijdete s fanatickými obřady a způsoby jednání, které jsou v rozporu s duchovním životem, že by vás svět mohl uznat jako posly božského poselství? Vpravdě vám říkám, že by vás považovali za fanatiky nové sekty!

57. Vzhledem k jasnosti, s jakou k vám mluvím, jsou někteří, kteří Mi říkají: „Mistře, jak je možné, že bychom měli zavrhnout mnoho obřadních úkonů, které nám zanechal Roque Rojas jako odkaz?“

58. K tomu vám říkám, že jsem vám k tomu dal ten příklad z „Druhého času“, kdy jsem lidu vysvětlil, že kvůli dodržování obřadů, formalit, tradic a svátků zapomněl na zákon, což je to podstatné.

59. Připomněl jsem vám tento čin vašeho Mistra, abyste pochopili, že i dnes máte zapomenout na tradice a obřady, i když jste se je naučili od Roqueho Rojase, tak jako je kdysi lid převzal jako dědictví od Mojžíše.

60. Nechci tím říci, že by vás učili něčemu špatnému – ne. Byli pouze nuceni uchýlit se k symbolům a způsobům jednání, které měly lidu pomoci pochopit božská zjevení. Jakmile však byl tento cíl dosažen, bylo nutné odstranit každou nyní zbytečnou formu uctívání nebo symboliku, aby mohlo zazářit světlo pravdy. (253, 29-32)

61. Kolik bolesti způsobili mému srdci služebníci, kteří nepochopili mé zákon, a kolik bolesti způsobují v současnosti ti, kteří – ačkoli jsem je vycvičil a ustanovil – dnes poskytují útočiště pochybnostem nejistotě a v důsledku svého neporozumění a sobectví prohlásili, že zůstanu mezi lidmi ještě další dobu, že podle jejich lidské vůle sesílám ještě jednou svůj Univerzální paprsek a budu se zjevovat ještě dlouhou dobu.

62. Proto jsem vám řekl: Kdy jsem ve svém slově projevil nerozhodnost, nejistotu nebo rozpor vůle? Nikdy, vskutku, neboť pak bych již nebyl dokonalý, nebyl bych již vaším Bohem a vaším Stvořitelem.

63. Ve Mně je rozhodnost, jediná vůle, a proto mluvím tak jasně jako jasné denní světlo, aby Mě všichni mohli cítit v Mé přítomnosti, Mé podstatě a Mé moci, aby duch mohl rozpoznat (základní) rozum a slovo, které jsem dal skrze lidský rozum.

64. Mistr vám říká: Člověk postavil budovy a nazval je kostely, a na těchto místech lid, který do nich vstupuje, prokazuje úctu, živí fanatismus a modlářství a uctívá to, co sám člověk stvořil. To je v mých očích odporné, a proto jsem od tebe, lide Izraele, odstranil vše, co jsi zpočátku znal a slyšel, abys opustil svůj fanatismus.

65. Modlitebny lidu Izraele mají být známy lidstvu, nemají být uzavřeny, neboť mají poskytovat útočiště slabým a zbloudilým, unaveným a nemocným. Skrze vaši přípravu, skrze poslušnost mé nejvyšší vůli a dodržování mého zákona se

projevím v dílech pravých učedníků mé Božskosti.

66. Nemělo by vás trápit, že se objevují i falešní mluvčí, falešní vedoucí společenství, falešní „pracovníci“, že jejich rouhavé rty promlouvají k lidu a tvrdí, že mé slovo a můj Univerzální paprsek zůstanou i nadále jako poučení mezi lidem.

67. Já dám poznat, kdo je podvodník, kdo nedodržuje zákon podle mé vůle, kdo je ten, kdo vyjadřuje pouze svou vlastní vůli, a dám poznat skutek, který spáchal, a zákon, který vytvořil, a oni budou zavrženi a vyhnáni.

68. Neboť zadržím božskou milost a moc a pokušení je polapí do svých sítí, a proto každý, kdo je vyhledá , neucítí ve své duši milost mého Svatého Ducha. (363, 52-56)

69. Aniž byste hlásali, že jste moji apoštolové, máte jimi být. I když jste mistři, máte říkat, že jste učedníci.

70. Nemáte nosit oděv, který by vás odlišoval od ostatních, nemáte nosit knihu v rukou, nemáte stavět shromaždiště.

71. Také nemáte mít na zemi žádné centrum ani základ mého díla, ani nemá nikdo stát nad lidmi a zastupovat mé místo.

72. Vůdci, které jste dosud měli, jsou ti poslední. Modlitba, duchovnost a praktikování mého učení mají vést zástupy lidí na cestu světla. (246, 30-31)

73. Je snad spravedlivé – ptám se svých učedníků –, že taková dokonalá díla, jaká jsem vám zjevil, představujete lidstvu tak, že jsou posuzována jako blud, nebo že jsou považována za další z učení a teorií, které v těchto časech vznikly jako plody panujícího duchovního zmatku?

74. Bylo by správné, kdybyste vy, které jsem tak miloval a vychovával svým slovem, aby vaše svědectví bylo čisté, skončili jako oběti svých omylů v rukou pozemské spravedlnosti nebo byli pronásledováni a rozptýleni, protože vaši bližní vás považují za škodlivé?

75. Myslíte si, že by mé učení – je-li správně následováno – mohlo vyvolat takové události? Ne, učedníci.

76. Nechte mě k vám takto promlouvat, neboť vím, proč to činím. Zítra, až k vám již nebudu v této podobě promlouvat, budete vědět, proč jsem k vám takto mluvil, a řeknete: „Mistr přesně věděl, jakými slabostmi budeme trpět. Jeho moudrosti nic neunikne.“ (252, 26-27)

77. Připravuji vás na dobu, kdy již nebudete slyšet mé slovo, neboť tehdy vás lidé budou nazývat lidem bez Boha, lidem bez Božího domu, protože nebudete mít honosné kostely, abyste mě uctívali, ani nebudete slavit slavnostní bohoslužby, ani mě nebudete hledat v obrazech.

78. Ale zanechám vám knihu jako závěť, která bude vaší ochranou v zkouškách a cestou, po níž budete směřovat své kroky. Tato slova,

která dnes slyšíte skrze hlasatele, zítra vytečou z písem, abyste se jimi znovu posilnili a aby je slyšely zástupy lidí, které v té době přijdou. (129, 24)

79. V současné době zanechávám lidstvu novou knihu, nový Závěť; mé slovo „Třetího času“, božský hlas, který promluvil k lidem při otevření Šesté pečetě.

80. Není nutné, aby se vaše jména nebo vaše činy zapsaly do dějin. V této knize bude mé slovo jako zvučný a jasný hlas, který věčně promlouvá k lidskému srdci, a můj lid zanechá budoucím generacím stopu svých kroků na této cestě duchovního povznesení. (102, 28-29)

81. Místa shromáždění, kde se zjevilo mé slovo, se rozmnožila, přičemž každé z nich je jako škola pravého poznání, kde se scházejí lidé, kteří tvoří mé učedníky, a dychtivě přicházejí, aby se naučili novou lekci.

82. Kdyby každá z těchto obcí vydávala svědectví o všech dobrodiních, která přijala z mého milosrdenství, nemělo by toto svědectví o těch zázracích konce. A kdybyste museli shromáždit do jedné knihy vše, co jsem promluvil od prvního svého slova až po poslední skrze všechny mé mluvčí, bylo by to dílo, které byste nemohli vykonat.

83. Avšak prostřednictvím svého lidu dám lidstvu knihu, v níž bude obsažena podstata mého slova a svědectví o skutcích, které jsem mezi vámi vykonal. Nebojte se přijmout tento úkol, neboť vás budu inspirovat, aby v této knize byly zaznamenány ty nauky, které jsou nezbytné. (152, 39–41)

84. Podstata tohoto slova se od počátku jeho zvěstování, kdy jsem k vám promlouval skrze Damianu Oviedovou, nikdy nezměnila. Smysl mého učení zůstal stejný.

85. Kde však je podstata těch slov? Co se s ní stalo? Spisy těch božských poselství, která byla první v této době, kdy se mé slovo mezi vámi tak hojně šířilo, jsou skryty.

86. Je nutné, aby tato učení vyšla na světlo, abyste zítra mohli dosvědčit, jaký byl počátek tohoto zjevení. Tak poznáte datum mého prvního učení, jeho obsah i obsah toho posledního, které vám přinese rok 1950 – stanovený rok, v němž má tato doba zjevení skončit. (127, 14-15)

87. Je nutné, abyste mluvili s těmi, kteří skrývají mé slovo a zkreslují mé učení. Mluvte s nimi zcela jasně, Já vám budu stát po boku, abyste jim mohli hájit svůj postoj. Neboť jsou to lidé, kteří jsou příčinou toho, že zítra bude mé dílo kritizováno a můj zákon zkreslen, protože k mému dílu přidali něco, co k němu nepatří. (340, 39)

88. Přinesl jsem vám toto slovo a dal jsem vám je slyšet ve vašem jazyce, avšak dávám vám za úkol, abyste je později přeložili do jiných jazyků, aby se o něm dozvěděli všichni.

89. Tímto způsobem začnete stavět pravou „věž Izraele“ – tu, která duchovně sjednotí všechny národy v jeden, která sjednotí všechny lidi v tom božském, neměnném a věčném zákoně, o kterém jste se ve světě dozvěděli z úst Ježíše, když vám řekl: „Milujte se navzájem!“ (34, 59-60)

Duchovní Izrael a židovský národ

90. „Izrael“ jsem nazval lid, který v současné době shromažďuji kolem svého nového zjevení, neboť nikdo neví lépe než já, jaký duch přebývá v každém z povolaných této „Třetí doby“.
91. „Izrael“ má duchovní význam a já vám dávám toto jméno, abyste si byli vědomi, že jste součástí Božího lidu. Neboť „Izrael“ nepředstavuje lid na zemi, ale svět duchů.
92. Toto jméno se na zemi stane opět známým, ale bez omylů, ve svém pravém duchovním významu.
93. Musíte znát původ a význam tohoto jména; vaše víra v to, že jste dětmi tohoto lidu, musí být absolutní, a musíte mít úplné poznání o tom, od koho a proč jste toto označení obdrželi, abyste mohli odolat útokům, které na vás zítra uvalí ti, kdo dávají jménu „Izrael“ jiný význam. (274, 47 50)
94. Chci od vás poslušnost, chci, abyste tvořili lid silný svou vírou a duchovností; neboť stejně jako jsem rozmnožil generace pocházející z Jákoba – navzdory velkým útrapám, které tento lid postihly –, tak také způsobím, abyste vy, kteří v duchu nosíte toto semeno v sobě, vytrvali ve svých bojích, aby se váš lid opět rozmnožil jako hvězdy na nebi a jako písek u moře.
95. Dal jsem vám vědět, že duchovně jste součástí toho izraelského národa, abyste měli ucelenější poznání o svém poslání. Zároveň jsem vám však doporučil, abyste příslušná proroctví nezveřejňovali, dokud je lidstvo samo neobjeví.
96. Neboť jelikož na zemi ještě existuje izraelský lid, Židé podle těla, budou vám toto jméno upírat a nepřiznají vám je, ačkoli to není pádný důvod ke sporu.
97. Oni o vás ještě nic nevědí, vy však o nich víte mnoho. Zjevil jsem vám, že tento lid, který bloudí po zemi a nemá pokoj v duchu, se krok za krokem a aniž by to věděl, přibližuje k Ukřižovanému, kterého pozná jako svého Pána a kterého bude prosit o odpuštění kvůli své tak velké nevděčnosti a zatvrzelosti tváří v tvář Jeho lásce.
98. Mé tělo bylo sňato z kříže, ale pro ty, kteří Mě po staletí popírali, zůstávám na něm přibitý a nadále čekám na okamžik jejich probuzení a pokání, abych jim dal vše, co jsem jim nabídl a co nechtěli přijmout. (86, 11-13)
99. Nebuďte v této době jako židovský lid „druhého času“, který – protože byl svázán tradicemi, konzervativní a fanatický – nemohl jíst chléb nebes, který mu přinesl Mesiáš, na něhož čekal po mnoho století. Když nadešla hodina, nedokázal Ho poznat, protože jeho

materializace mu bránila vidět světlo pravdy. (255, 19)

100. Z dalekých končin a národů uvidíte přicházet své bratry v touze po osvobození jejich ducha. Z té staré Palestiny budou rovněž přicházet v zástupech, jako kdysi, když kmeny Izraele procházely pouští.

101. Dlouhá a bolestná byla jeho pouť od té doby, co ze svého lůna vyhnala Toho, který mu nabídl své království jako nové dědictví. Ale již se blíží k oáze, kde si odpočine a bude rozjímat nad mým slovem, aby poté, posílen poznáním mého zákona, pokračoval v cestě, která mu ukazuje jeho tak dlouho zapomenutý vývoj.

102. Pak uslyšíte mnohé říkat, že váš národ je novou zemí zaslíbenou, Novým Jeruzalémem. Vy jim však řeknete, že ta země zaslíbená leží za hranicemi tohoto světa a že k ní lze dospět pouze v duchu, poté, co člověk překročí velkou poušť zkoušek této doby. Také jim řeknete, že tento národ je pouze oázou uprostřed pouště.

103. Musíš však pochopit, lide, že oáza musí poskytnout stín vyčerpaným poutníkům a navíc musí nabídnout svou křišťálově čistou a svěží vodu rtům těch, kteří v ní hledají útočiště a jsou vyschlí žízní.

104. Co je ten stín a ta voda, o nichž k vám mluvím? Mé učení, lide, mé božské poučení o činnosti lásky. A do koho jsem vložil toto bohatství milosti a požehnání? Do tebe, lide, abys své srdce stále více osvobozoval od veškerého sobectví a mohl je při každém svém skutku předvést jako čisté zrcadlo.

105. Nebylo by vaše srdce a duše naplněna radostí, kdyby se vám díky vaší lásce podařilo obrátit ten národ, který tak lpí na svých tradicích a duchovně stagnuje, k trojiční mariánské duchovní nauce? Nebylo by mezi vámi radosti, kdyby se „Starý Izrael“ zprostředkováním „Nového Izraele“ ( ) obrátil, to znamená, že by první získal milost skrze druhý?

106. Dosud nic nepřesvědčilo židovský národ, že musí zlomit se starými tradicemi, aby dosáhl svého mravního a duchovního vzestupu. Je to národ, který věří, že plní zákony Jehovy a Mojžíše, ale ve skutečnosti stále uctívá své Zlaté tele.

107. Blíží se čas, kdy tento bloudící a po světě rozptýlený národ přestane hledět na zemi a pozvedne své oči k nebi, hledaje Toho, který mu byl od počátku zaslíben jako jeho Vykupitel a kterého nepoznal a zabil, protože ho považoval za zlého a nenašel na něm nic dobrého. (35, 55, 58)

108. Neberte skutečnost, že jsem si mezi ostatními vybral jeden lid na zemi, jako upřednostňování: Miluji všechny své děti a národy, které vytvořily, stejně.

109. Každý národ přináší na Zemi své poslání a úkolem, který s sebou přinesl „Izrael“, je být mezi lidmi Božím prorokem, majákem víry a cestou k dokonalosti.

110. Moje proroctví a zjevení, která jsem vám dával od počátku, nebyla správně vyložena, protože ještě nenastala hodina, kdy by je lidstvo pochopilo.
111. Kdysi byl „Izrael“ národem na Zemi; dnes jsou to lidé rozptýlení po celém světě; zítra bude Boží lid tvořen všemi dušemi, které spolu se svým Otcem v dokonalé harmonii vytvoří Boží rodinu. (221, 27-30)

Učednictví a spiritualita

112. Naučte se milovat se navzájem, žehnat, odpouštět, být laskaví a milující, dobří a ušlechtilí, a pochopte, že pokud tak neučiníte, nebudou se ve vašem životě ani v nejmenším odrážet skutky Krista, vašeho Mistra.
113. Mluvím ke všem a vyzývám vás všechny, abyste odstranili chyby, které vás po tolik století brzdily ve vašem vývoji. (21, 22-23)
114. Nezapomeňte, že váš původ je v mé lásce. Dnes je vaše srdce zatvrzelé sobectvím, ale jakmile se opět stane vnímavým pro každou duchovní inspiraci, bude cítit lásku k bližním a soucítit s cizí bolestí, jako by byla vlastní. Pak budete schopni naplnit přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“ (80, 15)
115. Tento svět je vhodným polem pro práci. Je v něm bolest, nemoc, hřích ve všech podobách, neřesti, sváry, zbloudilá mládež, stáří bez důstojnosti, věda zneužívaná ke zlu, nenávist, válka a lež.
116. To jsou pole, na kterých máte pracovat a sít. Ale pokud se vám ten boj, který vás mezi lidmi čeká, jeví jako gigantický – vskutku, pravím vám, ačkoli je velký, není srovnatelný s tím, který musíte začít sami se sebou: boj duše, rozumu a ducha proti vášním těla, jeho sebelásce, jeho sobectví, jeho materializaci. Ale dokud nezvítězíte nad sebou samými – jak můžete upřímně hovořit o lásce, poslušnosti, pokoře a duchovnosti vůči svým bližním? (73, 18 19)
117. Ctnost byla opovrhována a považována za něco škodlivého nebo zbytečného. Nyní nastal čas, kdy byste měli pochopit, že pouze ctnost vám přinese spásu, dá vám pocítit mír a naplní vás uspokojením. Ale ctnost musí ještě snášet mnoho překážek a útrap, než se bude moci usadit ve všech srdcích.
118. Vojáci, kteří ji brání, musí bojovat s velkým úsilím a velkou vírou. Kde jsou tito vojáci dobra, aktivní lásky k bližnímu a míru? Myslíte si, že jimi jste vy?
119. Zkoušejte sami sebe ve svém nitru a odpovězte Mi, že jimi nejste. Proto vám říkám, že všichni můžete s dobrou vůlí patřit k těmto vojákům. Proč, myslíte si, jsem k vám přišel? (64, 16)
120. Milujte, mluvte, když musíte – mlčte, když je to vhodné, nikomu neříkejte, že jste moji vyvolení. Vyhýbejte se lichocení a nedávejte najevo dobro, které konáte. Působte v tichosti a svými skutky lásky tak dosvědčujte pravdu mého učení.

121. Milovat je vaším posláním. Milujte, neboť tak smyjete své skvrny, jak ze svého současného života, tak i z životů minulých. (113, 58-59)

122. Odmítněte lichocení, neboť je to zbraň, která zničí vaše ušlechtilé city. Je to meč, který může zabít tu víru, kterou jsem zapálil ve vašich srdcích.

123. Jak můžete dopustit, aby lidé zničili oltář, který máte v nejhlubším nitru své bytosti? (106, 47-48)

124. Nezaměňujte pokoru s chudobou oděvu. Nevěřte ani tomu, že pokorný je ten, kdo v sobě má pocit méněcennosti a z tohoto důvodu je nucen sloužit druhým a klanět se před nimi. Říkám vám, že pravá pokora je v tom, kdo sice dokáže posoudit, že je někým, a ví, že má určité poznání, ale je ochoten se sklonit k ostatním a má radost z toho, že s nimi sdílí to, co má.

125. Jak vděčný pocit máte, když zažíváte, že člověk, který je mezi lidmi vážený, vám projevuje náklonnost, porozumění, skromnost. Stejný pocit můžete zprostředkovat těm, kteří jsou pod vámi nebo se tak cítí.

126. Naučte se sklonit hlavu, naučte se podat ruku, aniž byste pociťovali nadřazenost, naučte se být chápaví. Říkám vám, že v těchto případech není šťastný jen ten, kdo přijímá projev náklonnosti, podporu nebo útěchu, ale také ten, kdo je dává, neboť ví, že nad ním je Někdo, kdo mu sám dal projevy lásky a pokory, a ten je jeho Bůh a Pán. (101, 60, 62)

127. Žijte čistě, pokorně, jednoduše. Plňte vše, co je spravedlivé v lidské oblasti, stejně jako vše, co se týká vaší duše. Odstraňte ze svého života to, co je nadbytečné, umělé, škodlivé, a místo toho se osvěžujte vším dobrým, co se ve vaší existenci nachází. (131, 51)

128. Neviděte v nikom nepřítele, viděte ve všech lidech své bratry a sestry, to je váš úkol. Pokud v tom vytrváte až do konce, zvítězí na zemi spravedlnost a láska, a to vám dá mír a jistotu, po kterých tak toužíte. (123, 65)

129. Dejte svému srdci svobodu, aby začalo soucítit s bolestí druhých. Nenechte ho, aby se zabývalo a snažilo se cítit výhradně to, co se týká vaší osoby. Nebuďte již lhostejní k zkouškám, kterými lidstvo prochází.

130. Kdy bude vaše láska tak velká, že bude schopna obejmout mnoho bližních, abyste je milovali tak, jako milujete ty, kteří v sobě nesou vaši krev a jsou tělem z vašeho těla?

131. Kdybyste věděli, že jste spíše duší než tělem, mnozí by tomu nevěřili. Ale já vám říkám: Jistě jste spíše sourozenci podle duše než podle svého tělesného obalu, neboť duše patří věčnosti, zatímco tělo je pomíjivé.

132. Uvědomte si tedy skutečnost, že rodiny zde na zemi dnes vznikají a zítra se zase rozpadají, zatímco

duchovní rodina existuje navždy. (290, 39-41)

133. Myslíte si vy, kteří slyšíte tato slova, že bych mohl zasít do vašich srdcí odpor nebo zlou vůli vůči těm z vašich bližních, kteří vyznávají jiné vyznání? Nikdy, učedníci, jste to vy, kdo byste měli začít dávat příklad bratrství a harmonie tím, že budete na všechny pohlížet a milovat je se stejnou náklonností, s jakou pohlížíte na ty, kteří sdílejí váš způsob myšlení. (297, 49)

134. Vím, že čím větší je vaše poznání, tím větší bude vaše láska ke Mně. Když vám říkám: „Milujte Mě“ – víte, co tím chci říci? Milujte pravdu, milujte dobro, milujte světlo, milujte se navzájem, milujte pravý život. (297, 57-58)

135. Vězte, učedníci, že cílem vašeho boje je takový stav duše, kterého již žádná bolest nedosáhne, a tohoto cíle se dosahuje zásluhami, boji, zkouškami, oběťmi a odříkáním.

136. Všímejte si těch případů trpělivosti, víry, pokory a odevzdanosti, které někdy objevujete u některých svých bližních. Jsou to duše, které jsem poslal, aby byly příkladem ctnosti mezi lidstvem. Na první pohled je osud těchto bytostí smutný, přesto však ve své víře vědí, že přišly splnit poslání.

137. Ve své historii jste obdrželi velké příklady mých poslů a učedníků – jména, která znáte; ale proto nepřehlížejte malé vzory, s nimiž se setkáváte na své životní cestě. (298, 30-32)

138. Nemyslete si, že pouze v lůně izraelského národa byli proroci, průkopníci a duchové světla. I k jiným národům jsem některé z nich poslal, avšak lidé je považovali za bohy a ne za posly a z jejich učení vytvořili náboženství a kulty. (135, 15)

139. Vždy nejprve viděte „trám“, který máte v oku, učedníci, abyste měli právo dívat se na „třísloˮ, které má váš bratr.

140. Tím vám chci říci, že nemáte používat mé učení k odsuzování jednání svých bližních v rámci jejich různých vyznání.

141. Amen, pravím vám, že na všech těchto cestách jsou srdce, která Mě hledají prostřednictvím vznešeného života posetého oběťmi.

142. Přesto se mě učedník stále ptá, proč připouštím tu rozmanitost světových názorů, které si někdy odporují, vytvářejí rozdíly a vyvolávají nepřátelství mezi lidmi.

143. K tomu vám Mistr říká: Bylo to dopuštěno proto, že neexistují dvě duše, které by měly přesně stejné chápání, stejné světlo, stejnou víru, a protože vám byla navíc dána svoboda vůle, abyste si zvolili svou cestu. Nikdy jste nebyli nuceni kráčet po stezce zákona, ale byli jste k tomu pozváni, čímž jste si zachovali svobodu získávat skutečné zásluhy v touze po pravdě. (297, 23-24)

144. Chci, abyste se naučili nebýt ve svých soudech lehkomyslní, ani se nenechat unáhleně ovlivnit prvním dojmem.

145. Dávám vám tuto radu, abyste při výkladu mého slova a také při posuzování učení, náboženství, filozofií, kultů, duchovních zjevení nebo věd, uvědomili, že to, co víte, není vše, co existuje, a že pravda, kterou znáte, je jen nepatrnou částí absolutní pravdy, která se zde zjevuje určitým způsobem, ale která se může zjevovat mnoha jinými způsoby, které vám nejsou známy. (266, 33)

146. Respektujte náboženské přesvědčení svých bližních a když vstupujete do jejich kostelů, odhalte své hlavy v upřímné zbožnosti, neboť víte, že jsem přítomen při každém bohoslužebném obřadu.

147. Neodříkejte se světa, abyste Mi následovali, a neodloučujte se ode Mě ani pod záminkou, že máte ve světě povinnosti. Naučte se spojit oba zákony v jeden jediný. (51, 53)

148. Nežehnám snad celému lidstvu, aniž bych někoho upřednostňoval? Tímto „pláštěm“ požehnání jsou obklopeni jak dobří a pokorní, tak i pyšní a zločinci. Proč si ze Mne neberete příklad? Cítíte snad odpor k činům druhých?

149. Nezapomínejte, že jste součástí lidstva, že je máte milovat a odpouštět jim, ale nemáte je odmítat, neboť to by bylo, jako byste pociťovali odpor k sobě samým. Vše, co vidíte ve svých bližních, máte v menší či větší míře i vy sami.

150. Proto chci, abyste se naučili prozkoumávat své nitro, abyste poznali svou duševní a morální tvář. Tak se naučíte posuzovat sami sebe a budete mít právo dívat se i na ostatní.

151. Nehledejte chyby u svých bližních; ty, které máte, vám stačí. (286, 41-42)

152. Myslíte si, že plníte mé přikázání milovat jeden druhého, když svou lásku sobeckým způsobem omezujete na svou rodinu? Myslí si náboženské komunity, že plní toto nejvyšší přikázání, když uznávají pouze své věřící a odmítají ty, kteří patří k jinému vyznání?

153. Mohou snad velké národy světa, které se chlubí civilizací a pokrokem, tvrdit, že dosáhly duchovního pokroku a že se řídily tímto Ježíšovým pokynem, když celé jejich úsilí spočívá v přípravě na bratrovražednou válku?

154. Ach, vy lidé, nikdy jste nevěděli ocenit hodnotu mého slova, ani jste nechtěli usednout k Pánovu stolu, protože se vám zdál příliš skromný! Přesto na vás můj stůl stále čeká s chlebem a vínem života pro vaši duši. (98, 50-51)

155. Nepovažujte mé dílo za břemeno a neříkejte, že plnění krásného úkolu milovat Otce a své bližní je pro vaši duši těžké. Co je skutečně těžké, je kříž vlastních i cizích zla, kvůli nimž musíte plakat, krvácet a dokonce i umírat.

Nevděčnost, nepochopení, sobectví a pomluvy na vás budou ležet jako břemeno, pokud jim poskytnete útočiště.

156. Neposlušnému člověku se plnění mého zákona může jevit jako tvrdé a těžké, protože je dokonalý a neupřednostňuje ani zlo, ani lež. Pro poslušného člověka je však zákon jeho ochranou, oporou a spásou. (6, 16-17)

157. Také vám říkám: Lidé musí věřit lidem, musí mít víru a důvěru jeden v druhého, neboť musíte dojít k přesvědčení, že se všichni na zemi navzájem potřebujete.

158. Nemyslete si, že se mi líbí, když říkáte, že ve Mne věříte, a přitom vím, že pochybujete o celém světě. Neboť to, co od vás očekávám, je toto: abyste Mne milovali skrze lásku, kterou prokazujete svým bližním, a odpouštěli těm, kteří vás urážejí; abyste láskyplně stáli po boku nejchudším, nejmenším nebo nejslabším, milovali své bližní bez rozdílu a ve všech svých skutcích projevovali největší nesobeckost a upřímnost.

159. Učte se ode Mne, neboť Já jsem o vás nikdy nepochyboval, věřím ve vaši spásu a důvěřuji tomu, že se vzchopíte, abyste dosáhli pravého života. (167, 5-7)

160. Milujte svého Otce, mějte soucit se svými bližními, oddělte se od všeho, co je škodlivé pro váš lidský život nebo pro vaši duši. To vás učí mé učení. Kde v tom vidíte obtíže a nemožnosti?

161. Ne, milovaný lide, není nemožné poslouchat mé slovo: to není obtížné, ale vaše zlepšení, obnova a duchovnění, protože vám chybí velkorysé city a vysoké úsilí. Ale protože vím, že všechny vaše pochybnosti, nevědomost a nerozhodnost musí zmizet, budu vás i nadále učit, neboť pro Mě není nic nemožného. Mohu proměnit kameny v chléb věčného života a nechat z skal tryskat křišťálově čistou vodu. (149, 63-64)

162. Připomínám vám Zákon – ten, který nelze vymazat z vaší mysli, ani zapomenout ve vašem srdci, ani zpochybnit, neboť byl diktován moudrou inteligencí, univerzální inteligencí, aby každý člověk měl ve svém nitru světlo, které ho vede na cestu k Bohu.

163. Je nutné mít hluboké poznání zákona, aby se všechny životní činy opíraly o pravdu a spravedlnost. Bez znalosti zákona nevyhnutelně uděláte mnoho chyb. Ale ptám se vás: Copak vás váš duch nikdy nepřivedl ke světlu poznání? Amen, pravím vám, duch nikdy nebyl nečinný ani lhostejný. Je to vaše srdce, je to také váš rozum, které odmítají vnitřní světlo, okouzleny leskem vnějšího světla, to jest poznáním světa. (306, 13-14)

164. Dnes, když podávám podrobný výklad svého učení, musím vám dát na srozuměnou, že vše, co činíte mimo zákony, jimiž se řídí duše nebo tělo, škodí oběma.

165. Svědomí, intuice a poznání jsou průvodci, kteří vám ukážou

bezpečnou cestu a pomohou vám vyhnout se pádům. Tato světla patří duchu, ale je nutné je přivést k záři. Až jednou bude v každém z vás tato jasnost, zvoláte: „Otče, Tvé semeno spásy vyklíčilo v mé bytosti a Tvé slovo konečně rozkvetlo v mém životě.“ (256, 37-38)

166. Přišel jsem, abych dal vaší duši velikost — velikost, která spočívá v plnění mého zákona, jímž je má láska. Této velikosti se však musíte ukázat hodni tím, že splníte své poslání v následování svého Mistra. (343, 29)

167. Vždy vám budu říkat: Využijte potěšení, která vám váš svět může poskytnout, ale užívejte si je v rámci mého zákona a budete dokonalí.

168. Stále znovu slyšíte výčitky svědomí, a to proto, že jste nesladili tělo a duši s zákonem, který jsem vám dal.

169. Často hřešíte dál, protože věříte, že vám nebude odpuštěno. To je mylný názor, neboť mé srdce je dveřmi, které jsou pro toho, kdo činí pokání, vždy otevřené.

170. Copak ve vás již nežije naděje, která vás povzbuzuje k doufání v lepší budoucnost? Nenechte se ovládnout sklesloství a zoufalstvím. Myslete na mou lásku, která je vždy s vámi. Hledejte u Mě odpověď na své pochybnosti a brzy se budete cítit osvíceni novým zjevením. Světlo víry a naděje zazáří hluboko ve vaší duši. Pak budete ochrannou hradbou slabých. (155, 50-53)

171. Žijte vždy duchovně bdělí, abyste mohli z celého srdce odpustit těm, kteří vás zranili. Uvědomte si předem, že ten, kdo ubližuje svým bližním, činí tak jen proto, že mu chybí duchovní světlo; avšak říkám vám, že odpuštění je to jediné, co může do těch srdcí vnést světlo. Zášť nebo pomsta prohlubují temnotu a přivolávají utrpení. (99, 53)

172. Vaše svědomí, které od vás vyžaduje a očekává dokonalé skutky, vám nedá pokoj, dokud svým bližním neudělíte skutečné odpuštění.

173. Proč byste měli nenávidět ty, kteří vás urážejí, když jsou pouze schody, po kterých ke Mně dojdete? Když odpustíte, získáte zásluhy, a až budete v Království nebeském, poznáte na zemi ty, kteří vám pomáhali při vašem duchovním vzestupu . Pak budete prosit Otce, aby i oni nalezli prostředky, jak se spasit a přijít ke svému Pánu, a vaše přímluva jim tuto milost zajistí. (44, 44-45)

174. Neodvracejte se od těch, kteří ve svém zoufalství rouhají proti Mně nebo proti vám. Dávám vám za ně kapku svého balzámu.

175. Buďte připraveni odpustit každému, kdo vás zraní v tom, co je vám nejdražší. Vpravdě vám říkám, že pokaždé, když při jedné z těchto zkoušek udělíte upřímné a pravdivé odpuštění, bude to další stupeň, kterého dosáhnete na své cestě duševního vývoje.

176. Budete tedy chovat zášť a odepřete odpuštění těm, kteří vám pomáhají přiblížit se ke Mně?

Vzdáte se duchovní radosti, kterou vám přináší brát si Mě za vzor, a dovolíte, aby násilí zatemnilo váš mozek, abyste opláceli každý úder?

177. Amen, pravím vám, toto lidstvo ještě nezná sílu odpuštění a zázraky, které působí. Až jednou uvěří v mé slovo, přesvědčí se o této pravdě. (111, 64-67)

178. Milovaný lide: Spojte se se svými bratry, abyste, když jste v dialogu se Mnou, skrze lásku, kterou jsem vám vštípil, odpustili i ty nejtěžší urážky. Proč byste neměli odpustit tomu, kdo neví, co činí? Neví to, protože si neuvědomuje, že toto zlo páchá sám na sobě. (359, 25)

179. Odpouštějte tak často, jak budete uráženi. Nevšímejte si ani počtu případů, kdy musíte odpouštět. Vaše poslání je tak vznešené, že se nesmíte zaplést do těchto nástrah na cestě; neboť dále před vámi vás čekají velmi velké úkoly.

180. Vaše duše ať je vždy připravena k lásce, porozumění a dobru, abyste mohli stoupat na vyšší úrovně.

181. Stejně jako v minulosti mnozí z vašich bratří a sester svými skutky zapsali krásné stránky do Věčné knihy Ducha, tak i vy byste měli v jejich stopách pokračovat v této historii, jako vzor a k radosti nových generací, které přijdou na Zemi. (322, 52)

182. Pěstujte mír, milujte ho a šiřte ho všude, neboť jak velmi ho lidstvo potřebuje!

183. Nenechte se vyvést z míry proměnlivými osudy života, abyste vždy zůstali silní a připraveni dávat to, co máte.

184. Ten mír, který je dědictvím každé duše, v této době zmizel a uvolnil místo válce, která mučila národy, ničila instituce a zničila duše.

185. Důvodem je to, že zlo se zmocnilo lidského srdce. Nenávist, bezmezné ambice, nezkrotná chamtivost se šíří a působí škody. Ale jak krátké už jen bude jejich panování.

186. K vaší radosti a uklidnění vám oznamuji, že vaše osvobození je již blízko, že se o tento cíl zasazuje mnoho lidí, kteří touží dýchat v atmosféře bratrství, čistoty a zdraví. (335, 18)

187. Na celé své životní cestě máte praktikovat aktivní lásku k bližnímu; to je váš úkol. Máte mnoho darů, abyste mohli různými způsoby poskytovat nezištnou pomoc. Pokud se umíte připravit, dokážete to, co nazýváte nemožným.

188. Milosrdenství, které prokazujete mincí – ačkoli i to je milosrdenství – bude přesto tím méně vznešeným.

189. Lásku, odpuštění a mír musíte vnést do srdcí svých bližních.

190. Nechci už žádné farizeje a pokrytce chráněné mým zákonem. Chci učedníky, kteří cítí bolest svých bližních. Všem, kteří se s lítostí pozvednou, odpustím, bez ohledu na to, ke které sektě nebo církvi se

hlásí, a zcela jasně jim ukážu pravou cestu. (10, 104–107)

191. Poslouchejte mě: Buďte na světě pokorní a sejte na něm dobro, abyste sklidili jeho plody v nebi. Jestliže se vám nelíbí mít svědky, když konáte zlo – proč je vám příjemné je mít, když konáte dobré skutky? Čím se můžete chlubit, když jste jen splnili svou povinnost?

192. Pochopte, že chvála škodí vaší duši, protože jste ještě tak nezkušení a lidští.

193. Proč očekáváte, že hned poté, co jste vykonali dobrý skutek, vám váš Otec dá za to odměnu? Kdo tak uvažuje, nejedná nezištně, a proto je jeho dobročinnost falešná a jeho láska je daleko od toho, aby byla pravdivá.

194. Ukažte světu, že konáte dobré skutky, avšak ne s úmyslem přijímat pocty, nýbrž pouze proto, abyste dávali dobré příklady a poučení a svědčili o mé pravdě. (139, 56-58)

195. Až se vaše duše ocitne v „Duchovní údolí“, aby skládala účty ze svého pobytu a skutků na zemi, bude to, na co se vás budu ptát nejvíce, vše, o co jste prosili a co jste učinili ve prospěch svých bližních. Tehdy si vzpomenete na má slova z tohoto dne. (36, 17)

196. Ve „Druhém čase“ mi lidstvo dalo dřevěný kříž, k jehož mučednictví mě lidé odsoudili. Ale na svém duchu jsem nesl jiný, těžší a krvavější: kříž vašich nedokonalostí a vaší nevděčnosti.

197. Byli byste schopni nést na svých bedrech kříž lásky a oběti pro své bližní a tak se dostat do mé přítomnosti? Hle, k tomu jsem vás poslal na zem; proto se váš návrat uskuteční, až před mě předstoupíte s naplněným posláním. Tento kříž bude klíčem, který vám otevře brány zaslíbeného království. (67, 17-18)

198. Nežádám od vás, abyste vše zanechali za sebou, jak jsem to žádal od těch, kteří mě následovali v „Druhém čase“. Mezi nimi někteří opustili své rodiče, jiní své životní partnerky; opustili svůj dům, své pobřeží, svou rybářskou loď a své sítě — to vše nechali za sebou, aby následovali Ježíše. Stejně tak vám neříkám, že je v této době nutné, abyste prolévali svou krev. (80, 13)

199. Pochopte, že se musíte proměnit duševně i tělesně, že mnoho vašich zvyků a tradic – dědictví vašich předků – musí z vašeho života zmizet, aby uvolnily místo duchovnějšímu životu. (63, 15)

200. V současné době ne všichni chápete, co znamená „duchovnost“, ani nechápete, proč vás vyzývám, abyste dosáhli tohoto vnitřního povznesení. Můžete snad být ochotní a poslušní vůči mým přikázáním, když vám ani není jasné, k čemu vás vyzývám?

201. Někteří však chápou ideál, který Mistr vkládá do srdcí svých učedníků, a tito se budou snažit následovat jeho pokyny. (261, 38)

202. Pokud skutečně toužíte stát se mistry v duchovním zdokonalování, musíte být vytrvalí, trpěliví, dychtiví

po poznání a pozorní, neboť pak budete mít příležitost na své cestě postupně sklízet plody svých skutků, čímž nashromáždíte zkušenosti, které jsou světlem a poznáním pravého života. (172, 9)

203. Přináším vám novou lekci, díky níž se naučíte žít na zemi duchovně, což je pravý život, který je člověku určen od Boha.

204. Již jsem vám řekl, že „duchovnost“ neznamená pokrytectví, náboženský fanatismus ani nadpřirozené praktiky. Zduchovnění znamená harmonii duše s tělem, dodržování božských a lidských zákonů, prostotu a čistotu v životě, absolutní a hlubokou víru v Otce, důvěru a radost ze služby Bohu v bližním, ideály zdokonalování morálky a duše. (279, 65-66)

205. Ptáte se, jaký význam mají „sedm stupňů nebeského žebříku“, a váš Mistr vám s jistotou říká: Číslo sedm znamená duchovnost, je to duchovnost, kterou bych chtěl vidět ve svém vyvoleném lidu Izraeli.

206. Musíte ke Mně přijít se všemi svými ctnostmi a rozvinutými schopnostmi. Na sedmém stupni nebo etapě vašeho vývoje dorazíte ke Mně na a uvidíte, že nebe otevírá své brány, aby vás přijalo. (340, 6)

207. Nejprve pochopte, že dokud lidé nedosáhnou úplného duchovního rozvoje, budou potřebovat hmotné kostely a budou si před oči stavět sochy nebo obrazy, které jim mají zprostředkovat pocit Mé přítomnosti.

208. Míru duchovnosti nebo materialismu lidí můžete posoudit podle způsobu jejich náboženské úcty. Materialista Mě hledá ve věcech pozemských, a když Mě nevidí podle svých představ, zobrazuje Mě nějakým způsobem, aby měl pocit, že Mě má před sebou.

209. Kdo Mě chápe jako Ducha, cítí Mě v sobě, mimo sebe a ve všem, co ho obklopuje, protože se stal Mým vlastním chrámem. (125, 49-51)

210. Prokazujte Mi duchovní úctu a nebuďte jako ti, kteří staví kostely a oltáře pokryté zlatem a drahokamy, jako ti, kteří podnikají dlouhé poutě, kárají se surovým a krutým bičováním, padají na kolena za šepotů modliteb a litanií, a přesto nejsou schopni Mi odevzdat své srdce. Napomínal jsem vás skrze svědomí, a proto vám říkám: Kdo mluví a vypráví o tom, co udělal, a vytrubuje to, nemá u Nebeského Otce žádnou zásluhu. (115, 9)

211. Abyste splnili můj zákon, musíte se modlit a neustále pozvedat svou duši k Otci.

212. Viděl jsem, že k modlitbě vyhledáváte přednostně samotu a ticho, a děláte dobře, když se modlitbou snažíte získat inspiraci nebo když Mi chcete děkovat. Ale stejně tak vám říkám, že se máte modlit v jakékoli situaci, v níž se nacházíte, abyste v nejtěžších okamžicích svého života uměli vzývat mou pomoc, aniž byste

ztratili vyrovnanost, sebeovládání, víru v mou přítomnost a důvěru v sebe sama. (40, 34-35)

213. V tichosti Mi vyprávějte o svých utrpeních, svěřte Mi své touhy. Ačkoli vím vše, chci, abyste se postupně naučili formulovat svou vlastní modlitbu, až budete připraveni praktikovat dokonalý dialog svého ducha s Otcem. (110, 31)

214. Uvědomili jste si účinek, který má modlitba, a pochopili jste nezměrnou moc, která v ní spočívá, když ji vysíláte – jak k odvrácení duševní nouze, tak k prosbě o řešení hmotné nouze.

215. Vzpomeňte si, že často stačilo vyslovit slovo „Otče“, aby se celé vaše bytí zachvělo a vaše srdce zaplavil pocit útěchy, kterou dává Jeho láska.

216. Věžte, že vždy, když Mě vaše srdce s vroucností oslovuje, i můj Duch se chvěje radostí.

217. Když Mě nazýváte „Otcem“, když toto jméno vytryskne z vašeho nitra, váš hlas je slyšet v nebi a vy odhalujete nějaké tajemství Božské moudrosti. (166, 49-51)

218. Je nutné, abyste se naučili prosit, čekat a přijímat a abyste nikdy nezapomněli předávat dál to, co vám uděluji, v čemž spočívá největší zásluha. Modlete se za ty, kteří den za dnem umírají ve válce. Těm, kteří se modlí s čistým srdcem, dopřeju, aby ještě před rokem 1950 každý, kdo padl ve válce, duchovně vstal ke světlu. (84, 53)

219. Dnes jste ještě žáci a nejste vždy schopni pochopit mou lekci. Ale prozatím mluvte k Bohu svým srdcem, svými myšlenkami, a On vám odpoví v hloubi vašeho bytí. Jeho poselství, které bude promlouvat ve vaší duši, bude jasným, moudrým, láskyplným hlasem, který postupně objevíte a na který si později zvyknete. (205, 47)

220. Nedivte se ani se nerozčilujte, když vám říkám, že veškerý lesk, moc a okázalost vašich náboženských společenství musí zmizet a že – až se tak stane – bude již prostřen duchovní stůl, u něhož se nasytí davy lidí hladových po lásce a pravdě.

221. Mnoho lidí – když uslyší tato slova – bude popírat, že jsou to má slova. Ale pak se jich zeptám, proč se rozhořčují a co vlastně brání? Svůj život? Ten bráním já. Mé zákon? Nad ním bdím rovněž já.

222. Nebojte se, neboť nikdo nezemře při obraně mé věci; zemře pouze zlo, neboť dobro, pravda a spravedlnost budou trvat věčně. (125, 54-56)

223. Považujete za neuvěřitelné, že tento vědecký a materialistický svět pocítí znovu sklon k duchovnosti? Říkám vám, že nic není neuvěřitelné, protože má moc je neomezená. Vnitřní povznesení, víra, světlo a dobro jsou pro duši naléhavější nutností, než je pro vaše tělo jídlo, pití a spánek.

224. I když dary, schopnosti a vlastnosti ducha dlouho spaly, na

mé volání se probudí a způsobí, že se k lidem vrátí duchovno se všemi svými zázraky a zjeveními, která budou větší než v minulých dobách, neboť nyní jste schopni je lépe pochopit. (159, 7-8)

Vývoj

225. Stejně jako vidíte, jak se vyvíjí lidské tělo, tak se v něm rozvíjí i duše. Tělo však při svém vývoji naráží na hranici, zatímco duše potřebuje mnoho těl a věčnost, aby dosáhla své dokonalosti. To je důvod vaší reinkarnace.

226. Byli jste zrozeni jako semeno z otcovského a mateřského Stvořitelského ducha Božího, čistí, prostí a ryzí. Ale nemylte se, neboť být čistý a prostý není totéž jako být velký a dokonalý.

227. Můžete to přirovnat k dítěti, které se právě narodilo, a k zkušenému člověku, který učí děti.

228. To bude vaším úkolem během všech životních etap, jakmile se vaše duše vyvine. Ale jak pomalu vaše duše postupuje! (212, 57-60)

229. Studujte, přemýšlejte důkladně; neboť někteří jsou zmateni myšlenkou, jak je možné – když je vaše duše částicí mé Božskosti –, že trpí? A když je světlo ducha jiskrou světla Ducha Svatého – jak se může dočasně ocitnout zahaleno temnotou?

230. Uvědomte si, že tato cesta vývoje slouží k tomu, abyste získali dostatečné zásluhy před Bohem, díky nimž můžete svou duši proměnit z nevědomé a nevyvinuté duše ve velkého světelného ducha po pravici Otce. (231, 12)

231. Chci, abyste byli dobří, a navíc je mým přáním, abyste se stali dokonalými. Neboť ačkoli se zdáte být bezvýznamní, jste větší než hmotné věci a světy, protože máte věčný život, jste jiskrou mého světla.

232. Jste duchovní bytosti. Musíte poznat, co je to duch, abyste mohli pochopit, proč vás volám na cestu k dokonalosti. (174, 60)

233. Podléháte zákonu vývoje, to je důvod vašich reinkarnací. Pouze můj Duch se nemusí vyvíjet: Já jsem neměnný.

234. Od počátku jsem vám ukázal žebřík, po kterém musí duše stoupat, aby se ke Mně dostaly. Dnes nevíte, na jaké úrovni bytí se nacházíte; ale až odložíte své tělo, poznáte svůj stupeň vývoje. Nezastavujte se, neboť byste byli překážkou pro ty, kteří přijdou po vás.

235. Buďte jednotní v duchu, i když obýváte různé úrovně, a jednoho dne se sjednotíte na sedmé, nejvyšší úrovni a budete se těšit z mé lásky. (8, 25–27)

236. Řekl jsem vám, že jste na Zemi nepřišli jen jednou, ale že vaše duše přijala tělesné schránky tolikrát, kolikrát to bylo nezbytné pro její vývoj a zdokonalení. Nyní musím dodat, že záleží také na vás, zda bude cesta k cíli kratší či delší, podle vaší touhy. (97, 61)

237. Kdo z vás může dokázat, že před tímto životem neexistoval? Kdo z těch, kteří si jsou naprosto

jisti, že prožívají další inkarnaci, může dokázat, že má vyrovnané účty s Otcem a že má ještě zásluhy na svém „aktivu“?

238. Nikdo nezná stupeň dokonalosti, na kterém se nachází. Proto bojujte, milujte a vytrvejte až do konce. (46, 58-59)

239. Abych vám mohl dát tato nová zjevení, bylo nutné, abyste v období, které uplynulo mezi mým zjevováním se lidstvu jako člověk a mým příchodem v Duchu v této době, prošli mnoha reinkarnacemi na Zemi, aby váš duch věděl, jak odpovědět, kdybych od vás požadoval minulou lekci, a kdybych mu dal nová zjevení, by je dokázal pochopit. (13, 52)

240. Kolikrát se budete muset vrátit na Zemi, abyste měli tělo, skrze které se s stále větší jasností zjevuje poselství, které přinášíte světu?

241. Nechte svou duši prožít v tomto životě jaro jako skřivan a radovat se z něj, a nechte ji na své pouti najít potřebnou zkušenost, aby se ke Mně mohla vrátit.

242. Zatímco bohatí hromadí poklady, které jsou až příliš pomíjivé, vy byste měli hromadit zkušenosti, pravé poznání. (142, 72)

243. V této době budete bojovat proti nevědomosti lidstva, které – ačkoli je ve všech oblastech zhmotněné – je méně kruté a vyspělejší díky zkušenostem, které získalo ve svých minulých inkarnacích.

244. Pokud dnes znáte někoho, kdo nechápe a nevyjadřuje svou úctu k Bohu tak, jak to dělá většina – i když vám to připadá podivné a pohoršuje vás to –, už nekřičíte, že by ho měli upálit zaživa. (14, 21-22)

245. Bojíte se mluvit se svými bližními o reinkarnaci duše? Nejste snad přesvědčeni o láskyplné spravedlnosti, kterou v sobě obsahuje?

246. Porovnejte tuto formu pokání s tou, která spočívá v věčném trestu v neustávajícím ohni pekla – představou, kterou lidstvo využívá k zastrašování lidských duší. Řekněte Mi, který z těchto dvou druhů vám zprostředkovává představu božské, dokonalé a milosrdné spravedlnosti.

247. Jeden z nich odhaluje krutost, bezmezné nepřátelství, pomstu; druhý obsahuje pouze odpuštění, otcovskou lásku, naději na dosažení věčného života. Jak veliké je zkreslení, kterému mé učení podlehlo v důsledku špatných výkladů!

248. Připravuji vás na boj, protože vím, že budete bojovat kvůli tomu, co budete učit. Ale kdyby smrt překvapila vaše bližní, kteří s vámi v tuto chvíli bojují, a já bych se jich – pokud zemřou v hříchu – zeptal, co si zvolí: věčný oheň, v nějž věří, nebo příležitost očistit se v novém životě – vskutku, říkám vám, že by dali přednost druhému řešení, i kdyby proti němu ve svém životě bojovali, zaslepeni fanatismem. (120, 15-17)

249. Stačí vědět – jak jsem vám řekl ve svém Slově – že reinkarnace duše je pravda, a již se ve vašich srdcích

rozžehne světlo a vy budete ještě více obdivovat mou milosrdnou spravedlnost.

250. Porovnejte teorie a různé výklady, které těmto učením daly jednotlivé církve, a rozhodněte se pro tu, která obsahuje nejvíce spravedlnosti a je nejvíce rozumná.

251. Ale vpravdě, pravím vám, toto je jedno z zjevení, které v této době nejvíce rozruší ducha, v níž se probouzí vnitřní poznání této velké pravdy. (63, 76)

252. Máte potvrdit, že reinkarnace duše je jednou z velkých pravd, které má lidstvo znát a v ně věřit.

253. Někteří ji tuší, přijímají a věří v ni z intuice, jako v něco, co v mé milosrdné spravedlnosti vůči lidem nemohlo chybět. Budou však i mnozí, kteří vás budou nazývat rouhači a lháři.

254. Nebojte se, totéž se stalo mým apoštolům, když kázali o vzkříšení z mrtvých, jak je učil Ježíš. Kněží a soudci je uvrhli do vězení, protože kázali takové učení.

255. Později svět toto zjevení přijal, ačkoli mohu ujistit, že nebyl schopen pochopit celý význam tohoto učení, takže je nutné, abych v této době přišel a poučil vás o tom, že „vzkříšení těla“ se může vztahovat pouze na reinkarnaci duše, neboť ta je podstatou a základem života — tím, co je ve skutečnosti věčné. K jakému účelu by měla mrtvá těla znovu vzkřísit, když byla přece jen pomíjivými oděvy duše?

256. Tělo klesá do země a mísí se s ní. Tam je očištěno, proměněno a neustále ožívá k novému životu, zatímco duše se dále vyvíjí vzhůru, stále směřuje k dokonalosti, a když se vrací na zem, je to pro ni vzkříšení k lidskému životu a také pro její nový tělesný obal je to vzkříšení ve spojení s duší.

257. Hmotné však není nesmrtelné, duchovní naopak ano, a proto vám znovu říkám, že je to vaše duše, kterou hledám, kterou učím a kterou chci mít u sebe. (151, 56-58)

258. Vaše duše za sebou namáhavě táhne řetěz, který byl vytvořen životy, které jsem vám dal jako příležitost k vašemu zdokonalení a které jste nevyužili. Každá existence tvoří článek řetězu. Avšak pokud budete svůj život řídit podle mých pokynů, pokud se budete držet zákona, již nepřijdete do tohoto světa, abyste trpěli.

259. Pokud necháte čas plynout, aniž byste studovali mé slovo, já, který jsem čas, vás překvapím. Studujte, abyste mohli zaujmout místo v mém díle, které vám náleží. Jsem mimo čas a dávám vám z tohoto pokladu, abyste jej využili pro svůj duchovní vzestup. Jsem váš Mistr, který vás učí po celý váš život. (168, 250)

260. Chci, aby nepochopení a rozdílné názory na mou božskost skončily. Pochopte, že všichni pocházíte z jediného Boha. (181, 63-65)

261. Pozorujte vesmír a oceňujte jej v celé jeho dokonalosti a kráse. Byl

stvořen, aby se jím děti Páně nechaly inspirovat a viděly v něm obraz Otce. Pokud tak chápete stvoření, pozvednete své myšlení k mé božskosti. (169, 44)

262. Světlo tohoto věku roztrhává temný závoj, který zahaloval ducha lidí; rozbíjí řetězy, které ho svazovaly a bránily mu najít pravou cestu.

263. Vpravdě vám pravím: Nemyslete si, že mé učení zakazuje zkoumání všech oblastí poznání, neboť jsem to já, kdo probouzí váš zájem, váš obdiv a vaši zvědavost. K tomu jsem vám dal schopnost myslet, aby se mohla volně ubírat tam, kam chce.

264. Dal jsem vám světlo inteligence, abyste rozuměli tomu, co na své cestě vidíte. Proto vám říkám: Objevujte, zkoumejte, ale dávejte pozor, aby váš způsob pronikání do mých tajemství byl uctivý a pokorný, neboť pak to bude skutečně přípustné.

265. Nezakázal jsem vám poznávat knihy, které lidé napsali; musíte však být poučeni, abyste neklopýtali a neupadali do omylů. Pak se dozvíte, jak člověk začal svůj život a svůj boj a jak daleko došel.

266. Až budete připraveni, musíte se obrátit k mému prameni učení a zjevení, abych vám ukázal budoucnost a cíl, který vás čeká. (179, 22 23)

267. Ujišťuji vás: Pokud se rozhodnete proniknout s zájmem a láskou do smyslu těchto učení, budete na každém kroku objevovat skutečné zázraky duchovní moudrosti, dokonalé lásky a božské spravedlnosti. Ale pokud budete na tato zjevení nahlížet lhostejně, nepoznáte, co vše v sobě skrývají.

268. Neprocházejte kolem mého zjevení tak, jak mnozí z vás procházejí životem: vidí, aniž by se dívali; slyší, aniž by vnímali; a myslí, aniž by chápali. (333, 11-12)

269. Nechci, abyste zkoumali mého Ducha nebo cokoli, co patří k duchovnímu, jako by to byly hmotné objekty. Nechci, abyste Mě studovali jako vědci, neboť byste upadli do velkých a politováníhodných omylů. (276, 17)

270. Celé mé učení má za cíl ukázat vám vše, co obsahuje vaše bytost, neboť z tohoto poznání se rodí světlo, které vám pomůže najít cestu vedoucí k Věčnému, k Dokonalému, k Bohu. (262, 43)

Očištění a zdokonalení

271. Dnes Mi předkládáte svá utrpení, abych je zmírnil, a v pravdě vám říkám, že to je můj úkol, že jsem proto přišel, protože jsem Božský Lékař.

272. Ale než můj léčivý balzám začne působit na vaše rány, než se k vám dostane moje láska, soustřeďte se na sebe a prozkoumejte svou bolest, zkoumejte ji, přemýšlejte o ní tak dlouho, jak je třeba, důkladně, abyste z tohoto rozjímání vyvodili poučení, které tato zkouška obsahuje, stejně jako poznání, které se v ní skrývá a které musíte znát. Toto poznání se stane zkušeností,

stane se vírou, stane se pohledem do tváře pravdy, stane se vysvětlením zkoušek a lekcí, které mnozí z vás nechápou.

273. Prozkoumejte bolest, jako by to bylo něco hmatatelného, a objevíte v ní krásné semeno zkušenosti, velké poučení vašeho bytí, neboť bolest se stala učitelem ve vašem životě.

274. Kdo považuje bolest za učitele a s mírností následuje její varovné výzvy, které vydává k obnově, k pokání a k nápravě, ten později pozná pocit štěstí, mír a zdraví.

275. Pečlivě se zkoumejte a uvidíte, jak velký užitek z toho budete mít. Poznáte své nedostatky a nedokonalosti, napravíte je a přestanete proto soudit druhé. (8, 50-53)

276. Stačilo by, abych to jen chtěl, a už byste byli čistí. Ale jaká by to byla zásluha, kdybych to byl já, kdo vás očistí? Každý má napravit své přestupky proti mému zákonu, to je zásluha. Neboť pak budete v budoucnu vědět, jak se vyhnout pádům a chybám, protože vám to připomene bolest.

277. Pokud se mezi spáchaným prohřeškem a jeho přirozenými následky objeví upřímná lítost, bolest vás nedosáhne, neboť pak již budete dost silní, abyste zkoušku snášeli s odevzdáním.

278. Svět pije velmi hořký kalich; já jsem ho však nepotrestal. Ale po své bolesti přijde ke mně, který ho volám. Pak ti, kteří byli nevděční, budou vědět, jak poděkovat Tomu, který jejich existenci zahrnuje pouze dobrodiními. (33, 30-31)

279. Zbavte se nadměrné lásky ke svému tělu a mějte soucit se svou duší a pomáhejte jí očistit se a povznést. Až toho dosáhnete, zažijete, jak silní budete na duši i na těle.

280. Pamatujte: Jestliže je duše nemocná – jak by pak mohl být v srdci mír? A jestliže v duši jsou výčitky svědomí – může si tam užít mír? (91, 72-73)

281. Kdyby vám tato země poskytla vše, co si přejete, kdyby na ní nebyly velké duchovní zkoušky – kdo z vás by pak toužil vstoupit do mého království?

282. Nehanobte ani neproklínejte bolest, neboť jste ji způsobili svými prohřešky. Nesete ji s trpělivostí, pak vás očistí a pomůže vám přiblížit se ke Mně.

283. Uvědomujete si, jak silné je vaše zakořenění ve slávě a uspokojení tohoto světa? Nuže, přijde čas, kdy bude touha vzdálit se od něj velmi silná.

284. Kdo dokáže překonat své zkoušky duchovním povznesením, ten v tomto překonání zakusí mír. Kdo kráčí po zemi s pohledem upřeným k nebi, ten neklopýtne, ani si nezraní nohy o trny na své cestě pokání. (48, 53-55)

285. Naplňte své poslání! Netoužte se ke Mně vrátit, aniž byste předtím ušli cestu, kterou jsem vám ukázal, neboť by vás potkala bolest z pohledu na skvrny ve vaší duši, které ještě nesmyla, protože

nedošla až na konec své cesty pokání.

286. Reinkarnace vás minuly, ale mnozí z vás neocenili nekonečnou milost a lásku, kterou vám tím Otec udělil.

287. Uvědomte si: čím větší je počet příležitostí, tím větší je vaše odpovědnost, a pokud tyto příležitosti nejsou využity, s každou z nich se bude zvyšovat břemeno pokání a vyrovnávací spravedlnost. To je břemeno, jehož nesnesitelnou tíhu mnoho bytostí nechápe a které vám může odhalit pouze mé učení. (67, 46)

288. Ty zkoušky, v nichž lidé žijí, jsou plody, které nyní sklízejí, jsou výsledkem jejich vlastního setí — sklizní, která je někdy důsledkem semene, které zaseli v předchozím roce, a v jiných případech plodem toho, co zaseli před lety nebo v jiných inkarnacích. (178, 2)

289. Nemyslete si, že následky neposlušnosti se projeví okamžitě – ne. Co vám však říkám, je to, že dříve či později se budete muset zodpovídat ze svých skutků; i když se vám někdy zdálo, že vaše provinění nemělo žádné následky, vzhledem k tomu, že čas plynul a má spravedlnost nedávala žádné znamení.

290. Ale vy již z mého slova víte, že jako soudce jsem neúprosný a že až přijde váš soud, otevřete své oči pro světlo svědomí. (298, 48)

291. Ó duše, které Mne slyšíte, nedovolte, aby problémy pozemského života zanechaly ve vás stopy, a ještě méně, aby vás zlomily. Hledejte světlo, které je obsaženo v každé zkoušce, aby vám pomohlo stát se silnými a umírněnými.

292. Pokud duše nedokáže podrobit tělo, tělo ji zlomí a ovládne; z tohoto důvodu duše slábnou a věří, že umírají spolu s tělem. (89, 11-12)

293. Zažili jste ve svém životě nějakou tělesnou vášeň, která ovládla celé vaše bytí a znemožnila vám slyšet hlas svědomí, morálky a rozumu?

294. Stalo se to, když duše hluboce upadla, protože ji přemohly pokušení a moc bestie zla, která přebývá v těle.

295. A není snad pravda, že jste zažili hluboký pocit štěstí a hluboký mír, když se vám podařilo osvobodit se od té vášně a překonat její vliv?

296. Tento mír a tato radost jsou výsledkem vítězství duše nad tělem – vítězství, které bylo dosaženo nesmírným bojem, „krvavou“ vnitřní bitvou. Stačilo však, aby duše načerpala novou sílu a vzchopila se, povzbuzena a vedena svědomím, a již přemohla pudy těla a osvobodila se od nich, aby se nenechala dále vtahovat do záhuby.

297. V tomto zápase, v tomto odříkání, v této bitvě proti sobě samým jste viděli umírat něco, co přebývalo ve vašem nitru, aniž by to byl váš život. Byla to jen nesmyslná vášeň. (186, 18-19)

298. Uvědomte si, že nejmocnějšího nepřítele máte v sobě samých. Až ho porazíte, uvidíte pod svýma nohama „draka se sedmi

hlavami“, o kterém vám mluvil apoštol Jan. Teprve tehdy budete moci upřímně říci: „Mohu pozvednout tvář k svému Pánu, abych mu řekl: Pane, budu tě následovat.“ Neboť pak to nebudou říkat jen rty, ale i duch. (73, 20)

299. Brzy si uvědomíte, že to není život, který je k vám, lidem, krutý, ale že jste to vy sami k sobě. Trpíte a necháváte trpět ty, kteří jsou kolem vás, z nedostatku porozumění. Cítíte se osamělí, vidíte, že vás nikdo nemiluje, a stáváte se sobeckými a tvrdými. (272, 34)

300. Pochopte, že všechna utrpení tohoto života, který žijete, jsou důsledkem lidských prohřešků, neboť Já, který vás miluji, bych vám nemohl nabídnout tak hořký kalich.

301. Od nejranějších dob jsem vám zjevil Zákon jako cestu, na níž se můžete uchránit před pády, zkázou a „smrtí“. (215, 65)

302. Dnes ještě nejste schopni pochopit smysl svých zkoušek. Považujete je za zbytečné, nespravedlivé a nerozumné. Ale Já vám ještě řeknu, kolik spravedlnosti a rozvážnosti v každé z nich bylo, až zestárnete, a ostatním, až překročíte prahy tohoto světa a budete obývat duchovní sféry. (301, 44)

303. Říkám vám ještě jednou, že vnímám každou myšlenku a každou prosbu, zatímco „svět“ není schopen přijímat mou inspiraci, ani se nepřipravil na to, aby v jeho mysli zazářily mé božské myšlenky, ani neslyší můj hlas, když odpovídám na jeho volání.

304. Ale já v vás mám důvěru, věřím ve vás, protože jsem vás stvořil a obdařil vás duchovní duší, která je jiskrou ze mě, a duchem, který je mým obrazem.

305. Kdybych vám řekl, že neočekávám, že se zdokonalíte, bylo by to, jako bych prohlásil, že jsem selhal v největším díle, které vzešlo z mé božské vůle, a to nemůže být.

306. Vím, že žijete v době, kdy vaše duše vítězně vyjde ze všech pokušení, která na své cestě potká. Poté v plném světle povstane k novému bytí. (238, 52-54)

Na této straně i na oné straně pozemského života

307. Pracujte na sobě, nečekejte, až vás smrt překvapí nepřipravené. Co jste si připravili na okamžik, kdy se vrátíte do duchovního života? Chcete být překvapeni, zatímco jste ještě spoutáni řetězy k hmotě, vášním a pozemským statkům? Chcete vstoupit do záhrobí se zavřenýma očima, aniž byste našli cestu, a přitom si s sebou odnést do duše vtisknutou únavu tohoto života? Připravte se, učedníci, a pak se nebudete bát příchodu tělesné smrti.

308. Nevzdechněte, protože musíte opustit toto pozemské údolí, neboť i když si uvědomujete, že v něm existují zázraky a sláva, pravím vám v pravdě, že jsou to jen odlesky krás duchovního života.

309. Pokud se neprobudíte – co budete dělat, až se ocitnete na počátku nové cesty, osvětlené

světlem, které se vám jeví jako neznámé?
310. Odejděte z tohoto světa bez slz, aniž byste zanechali bolest v srdcích svých blízkých. Odejděte, až nastane ten okamžik, a zanechte na tváři svého těla úsměv míru, který vypovídá o osvobození vaší duše.
311. Smrt vašeho těla vás neodděluje od bytostí, které vám byly svěřeny, ani vás nezbavuje duchovní odpovědnosti, kterou máte vůči těm, kteří byli vašimi rodiči, sourozenci nebo dětmi.
312. Pochopte, že pro lásku, pro povinnost, pro city, zkrátka pro duši smrt neexistuje. (70, 14-19)
313. Pracujte s velkou horlivostí, aby – až přijde smrt a zavřete oči svého těla pro tento život – se vaše duše sama od sebe cítila povznesena, až dorazí do příbytku, který si svými zásluhami zasloužila.
314. Učedníci tohoto díla při nástupu tělesné smrti poznají, jak snadno se přetrhnou pouta, která spojují duši s tělem. Nebude v ní žádná bolest, protože musí opustit pozemské pohodlí. Duše nebude bloudit mezi lidmi jako stín a klepat od dveří ke dveřím, od srdce k srdci v touze po světle, lásce a míru. (133, 61-62)
315. Pozvedněte svou duši, abyste nacházeli potěšení pouze ve věčném, krásném a dobrém. Pokud tomu tak nebude, vaše duše — zhmotněná životem, který jste vedli — bude velmi trpět, aby se odpoutala od svého těla a všeho, co po sobě zanechává, a bude po určitou dobu bloudit v (duchovních) prostorech ve zmatku a hořké bolesti, dokud nedosáhne svého očištění.
316. Žijte podle mého zákona, pak se smrti nemusíte bát. Ale nevyvolávejte ji ani si ji nepřejte předčasně. Nechte ji přijít, neboť vždy poslouchá mé rozkazy. Postarejte se, aby vás zastihla připravené, pak vstoupíte do duchovního světa jako děti světla. (56, 43-44)
317. Žijte v míru ve svých domovech, udělejte z nich svatyni, aby když vniknou neviditelné bytosti, které zmateně bloudí v „duchovním údolí“, našly ve vaší bytosti světlo a mír, které hledají, a aby v záhrobí stoupaly vzhůru. (41, 50)
318. Vám, kteří žijete v duchu a stále lpíte na hmotných cílech, říkám: Odvraťte se od toho, co vám již nepatří. Neboť jestliže Země není věčným domovem pro člověka, je jím ještě méně pro duši. V záhrobí, v „duchovním údolí“, vás čeká život plný světla, ke kterému se krok za krokem dostanete na cestě dobra.
319. Těm, kteří Mně naslouchají jako lidské bytosti, říkám, že – dokud mají toto tělo, které je doprovází na jejich pozemské životní cestě – musí o něj pečovat a udržovat ho až do posledního okamžiku. Neboť je to hůl, o kterou se duše opírá, a nástroj k boji. Skrze jeho hmotné oči duše nahlíží na tento život a skrze jeho ústa mluví a

může tak poskytovat útěchu svým bližním. (57, 3)

320. Nyní se vás Mistr ptá: Kde jsou vaši mrtví a proč pláčete nad zmizením bytostí, které milujete? Vpravdě vám říkám, v mých očích nikdo nezemřel, neboť všem jsem dal věčný život. Všichni žijí; ti, které jste považovali za ztracené, jsou u Mě. Tam, kde se domníváte, že vidíte smrt, je život, kde vidíte konec, je začátek. Tam, kde se vám zdá, že je vše záhadou a neproniknutelným tajemstvím, je světlo, zářící jako věčné svítání. Tam, kde věříte, že je nicota, je Vše, a tam, kde tušíte velké ticho, je „koncert“. (164, 6)

321. Vždy, když smrt ukončí existenci vašeho tělesného obalu, je to jako odpočinek pro duši, která se, když se znovu inkarnuje, vrací s novými silami a větším světlem a pokračuje ve studiu té božské lekce, kterou nedokončila. Takto v průběhu věků dozrává pšenice, kterou je vaše duše.

322. Mnoho jsem vám zjevil ohledně duchovního života, ale říkám vám, že nyní ještě nemusíte vědět vše, nýbrž pouze to, co je podstatné pro váš příchod do věčného domova. Tam vám řeknu vše, co je vám určeno vědět. (99, 32)

323. Dokážete si představit blaženost toho, kdo se vrací do duchovního života a na zemi splnil poslání, které mu předurčil jeho Otec? Jeho uspokojení a jeho mír jsou nekonečně větší než všechna uspokojení, která může duše v lidském životě sklidit.

324. A tuto příležitost vám nabízím, abyste patřili k těm, kteří mají radost, když se vracejí do svého království, a ne k těm, kteří trpí a pláčí ve svém hlubokém zármutku nebo lítosti. (93, 31-32)

325. Konec tohoto zjevení se již blíží, aby bylo poté obnoveno ve vyšší formě prostřednictvím zahájení dialogu z ducha k duchu s vaším Stvořitelem, kterýho využívají vyšší duchovní bytosti, které u Mě přebývají. (157, 33)

326. Když k vám mluvím o svém duchovním světě, mám na mysli ty zástupy poslušných duchovních bytostí, které jako praví služebníci činí pouze to, co jim přikazuje vůle jejich Pána.

327. Ty jsem k vám poslal, aby byli pro všechny lidi rádci, ochránci, lékaři a skuteční sourozenci. Nestěžují si, neboť mají v sobě mír. Nepokládají otázky, neboť světlo jejich vývoje a zkušeností na dlouhých cestách jim dalo právo osvětlovat lidský rozum. Jsou ochotně a pokorně připraveni pomoci při každém volání o pomoc a v každé nouzi.

328. Jsem to já, kdo jim uložil, aby se mezi vámi zjevili, aby vám dali své pokyny, své svědectví a svou povzbuzení. Jdou před vámi, čistí cestu a poskytují vám svou pomoc, abyste neztratili odvahu.

329. Zítra budete i vy patřit k tomuto světelnému vojsku, které v nekonečném světě duchovních

bytostí působí pouze z lásky ke svým lidským sourozencům, s vědomím, že tím oslavuje a miluje svého Otce.

330. Chcete-li se jim podobat, zasvěťte svou existenci dobru. Sdílejte svůj mír a svůj chléb, přijímejte potřebné s láskou, navštěvujte nemocné a vězně. Vneste světlo na cestu svých bližních, kteří tápou při hledání pravé cesty. Naplňte nekonečno ušlechtilými myšlenkami, modlete se za nepřítomné, pak vám je modlitba přiblíží.

331. Až pak smrt zastaví tlukot vašeho srdce a světlo ve vašich očích zhasne, probudíte se do světa, který je díky své harmonii, řádu a spravedlnosti úžasný. Tam začnete chápat, že Boží láska vás může odškodnit za všechna vaše díla, zkoušky a utrpení.

332. Když duše dorazí do toho domova, cítí se stále silněji prostoupena nekonečným pokojem. Okamžitě si vzpomene na ty, kteří ještě žijí daleko od této blaženosti, a ve své touze a touze, aby i ti, které miluje, dosáhli tohoto božského daru, se připojí k duchovním zástupům, které bojují a pracují za záchranu, blaho a mír svých pozemských sourozenců. (170, 43-48)

333. Kdo si již udělal představu o bitvách, které tyto legie světla svádějí proti invazím zmatených bytostí, které vás neustále ohrožují? Neexistuje žádný lidský zrak, který by objevil tento boj, který oba neúnavně vedou proti sobě, aniž byste si toho všimli. (334, 77)

334. Hle, zde je pokračování mého díla, můj příchod v „Třetím čase“ jako Duch utěšitel, obklopený mými velkými andělskými zástupy, jak je psáno.

335. Tato duchovní bytosti v mém doprovodu představují část toho útěchy, kterou jsem vám slíbil, a v jejich blahodárných radách a příkladech ctnosti jste již obdrželi důkazy jejich milosrdenství a jejich pokoje. Skrze ně jsem vám udělil milosti a oni byli prostředníky mezi vámi a mým Duchem.

336. Když jste vnímali jejich vlastní milostivé dary a jejich pokoru, cítili jste se inspirováni k tomu, abyste konali stejně čistá díla, jako ta, která oni vykonali ve vašem životě. Když navštívili váš domov, cítili jste se poctěni jejich duchovní přítomností.

337. Buďte požehnáni, pokud jste poznali jejich velkorysost. Ale Mistr vám říká: Myslíte si, že byli vždy ctnostnými bytostmi? Nevíte, že jich velké množství obývalo Zemi a poznalo slabost a těžké prohřešky?

338. Ale podívejte se na ně nyní: již na nich není žádná vada, a to proto, že naslouchali hlasu svědomí, probudili se k lásce a litovali svých dřívějších prohřešků. V tom tavícím kotli se očistili, aby se mohli důstojně povznést, a dnes Mi slouží tím, že slouží lidstvu.

339. Jejich duch z lásky přijal úkol pomáhat svým bližním, aby napravili vše, co zanedbali, když obývali Zemi, a jako božský dar využili příležitosti

zasít semeno, které dříve nezaseli, a napravit každé nedokonalé dílo, které vykonali.

340. Proto nyní s údivem prožíváte jejich pokoru, trpělivost a mírnost a občas jste je viděli trpět kvůli jejich nápravě. Ale jejich láska a poznání, které jsou větší než překážky, na které narážejí, překonávají vše a oni jsou připraveni jít až k oběti. (354, 14-15)

341. Tušíte snad duchovní domov, který jste opustili, abyste přišli na Zemi? „Ne, Mistře," říkáte Mi, „nic netušíme, ani si na nic nevzpomínáme."

342. Ano, lide, je to tak dávno, co jste se vzdálili od čistoty a nevinnosti, že si ani nedokážete představit tu existenci v míru, ten stav blahobytu.

343. Ale nyní, když jste vycvičeni, abyste slyšeli hlas Ducha a přijímali od něj jeho zjevení, je pro vás dosažitelná cesta, která vede k zaslíbenému království ty, kteří se ke Mně obracejí.

344. Není to ten ráj míru, z něhož odešli „První", ale ten nekonečný svět Ducha, svět moudrosti, ráj pravé duchovní blaženosti, nebe lásky a dokonalosti. (287, 14-15)

Zjevení Božství

345. Otec všech bytostí k vám v tuto chvíli promlouvá. Láska, která vás stvořila, se stává hmatatelnou v každém, kdo toto slovo slyší. (102, 17)

346. Mluví k vám jediný Bůh, který existuje, kterého jste nazývali Jehova, když vám ukázal svou moc a zjevil vám na hoře Sinaj zákon; kterého jste nazývali Ježíš, neboť v něm bylo mé slovo; a kterého dnes nazýváte Duch Svatý, protože Já jsem Duch pravdy. (51, 63)

347. Když k vám mluvím jako Otec, otevírá se před vámi Kniha zákona. Když k vám mluvím jako Mistr, je to Kniha lásky, kterou ukazuji svým učedníkům. Když k vám mluvím jako Duch Svatý, je to kniha moudrosti, která vás osvěcuje skrze mé učení. To tvoří jediné učení, neboť pochází od jediného Boha. (141, 19)

348. Bůh je světlo, láska, spravedlnost. Každý, kdo ve svém životě projevuje tyto vlastnosti, bude reprezentovat a ctít svého Pána. (290, 1)

349. Neříkejte, že jsem Bůh chudoby nebo smutku, protože si myslíte, že Ježíše vždy následovaly zástupy nemocných a zarmoucených. Sice vyhledávám nemocné, truchlící a chudé, ale děje se tak proto, abych je naplnil radostí, zdravím a nadějí, neboť jsem Bůh radosti, života, míru a světla. (113, 60)

350. Ano, lide, Já jsem váš počátek i konec, Já jsem Alfa i Omega, ačkoli vám ještě nesděluji ani nezjevuji všechna učení, která mám připravena pro vašeho ducha a která poznáte teprve tehdy, až budete již velmi daleko od tohoto světa.

351. Mnoho nových lekcí vám v dnešní době zjevím, ale dám vám to, co jste schopni přijmout, aniž byste se považovali za něco víc nebo se

vůči lidem chovali s pyšnou nadřazeností . Víte přece, že ten, kdo je pyšný na svá díla, je právě touto pýchou ničí. Proto jsem vás učil, abyste působili v tichosti, aby vaše díla nesla ovoce lásky. (106, 46)

352. Ještě nedokážete pochopit mnoho zjevení, která jsou určena k tomu, aby byla součástí vašeho vědění, a o nichž lidé předpokládali, že jejich poznání náleží pouze Bohu. Jakmile někdo projeví touhu je vykládat nebo se do nich snaží proniknout, je okamžitě nazván rouhačem nebo považován za troufalého. (165, 10)

353. Musíte se ještě mnoho naučit, abyste se stali vnímaví k mým inspiracím a mým voláním. Jak často vnímáte vibrace duchovního světa, aniž byste byli schopni pochopit, kdo vás volá! Ten „jazyk“ je pro vás tak matoucí, že mu nerozumíte a nakonec připisujete duchovní projevy halucinacím nebo hmotným příčinám. (249, 24)

354. Nedivte se, že – ačkoli jsem Pánem všeho stvořeného – se zjevuji mezi vámi a prosím o lásku. Jsem Bůh mírnosti a pokory. Nechlubím se svou velikostí, spíše skrývám svou dokonalost a svou slávu, abych se přiblížil vašim srdcím. Kdybyste mě viděli v celé mé slávě – jak moc byste plakali nad svými prohřešky! (63, 48)

355. Cítíte Mě velmi blízko; důkazy o tom vám dávám v těžkých okamžicích vašeho života. Bylo mým přáním, abyste ve svých srdcích připravili Mé obydlí, abyste v něm cítili Mou přítomnost.

356. Jak to, že Mě nemůžete cítit, ačkoli jsem ve vás? Někteří Mě vidí v přírodě, jiní Mě cítí pouze za hranicemi veškeré hmoty, ale vskutku, pravím vám, jsem ve všem a všude. Proč Mě vždy hledáte mimo sebe, když jsem i ve vás? (1, 47-48)

357. I kdyby na světě neexistovala žádná náboženství, stačilo by, abyste se soustředili na podstatu svého bytí, abyste nalezli mou přítomnost ve svém vnitřním chrámu.

358. Také vám říkám, že by stačilo pozorovat vše, co vám život nabízí, abyste v něm objevili knihu moudrosti, která vám neustále ukazuje své nejkrásnější stránky a nejhlubší učení.

359. Pak pochopíte, že není správné, aby svět bloudil, zatímco ve svém srdci nese správnou cestu, ani aby bloudil ve tmě nevědomosti, ačkoli žije uprostřed tolika světla. (131, 31-32)

360. Dnes si můj univerzální jazyk získává u všech pozornost, aby jim řekl: Ačkoli jsem v každém z vás, nikdo ať neříká, že Bůh existuje pouze v člověku, neboť jsou to bytosti a vše stvořené, které se nacházejí uvnitř Boha.

361. Já jsem Pán, vy jste jeho stvoření. Nechci vás nazývat služebníky, ale dětmi; uvědomte si však, že já stojím nad vším. Milujte mou vůli a dodržujte můj zákon, uvědomte si, že v mých nařízeních

není možná žádná nedokonalost ani omyl. (136, 71-72)

362. Stvořil jsem vás, abych vás miloval a cítil se milován. Potřebujete Mě stejně, jako Já potřebuji vás. Kdo tvrdí, že vás nepotřebuji, neříká pravdu. Kdyby tomu tak bylo, nestvořil bych vás, ani bych se nestal člověkem, abych vás zachránil tou obětí, která byla velkým důkazem lásky; mohl jsem vás nechat zahynout.

363. Musíte však poznat, že když se živíte mou láskou, je spravedlivé, abyste totéž přinášeli svému Otci, neboť vám stále opakuji: „Žízním, žízním po vaší lásce.“ (146, 3)

364. Jak můžete věřit, že toho, kdo více trpí, miluji méně? Jak můžete považovat svou bolest za znamení toho, že vás nemiluji? Kdybyste jen pochopili, že jsem přišel právě z lásky k vám! Neřekl jsem vám snad, že spravedlivý je již spasen a že zdravý nepotřebuje lékaře? Pokud se cítíte nemocní a při sebereflexi ve světle svého svědomí poznáváte, že jste hříšníci, buďte si jisti, že právě vás jsem přišel hledat.

365. Pokud věříte, že Bůh někdy prolil slzy, pak to jistě nebylo kvůli těm, kteří se těší z Jeho nebeského království, ale kvůli těm, kteří jsou zmateni nebo pláčou. (100, 50-51)

366. Můj otcovský dům je pro vás připraven. Až k němu přijdete, budete se z něj vskutku radovat. Jak by mohl otec žít v královských komnatách a vychutnávat si lahodná jídla, když ví, že jeho vlastní děti stojí jako žebráci před branami jeho vlastního domu? (73, 37)

367. Poznejte zákon, milujte dobro, proměňte lásku a milosrdenství ve skutky, dopřejte svému duchu svatou svobodu, aby se povznesl ke své vlasti, a budete Mě milovat.

368. Chcete dokonalý vzor toho, jak máte jednat a jaké máte být, abyste ke Mně došli? Vezměte si za vzor Ježíše, milujte Mě v něm, hledejte Mě skrze něj, přicházejte ke Mně po jeho božské stopě.

369. Nemáte Mě však milovat v Jeho tělesné podobě nebo v Jeho obraze, ani nahrazovat uplatňování Jeho učení obřady či vnějšími formami, neboť jinak budete navěky setrvávat ve svých rozdílech, ve svém nepřátelství a fanatismu.

370. Milujte Mě v Ježíši, ale v jeho duchu, v jeho učení, a budete plnit věčný zákon; neboť v Kristu je spravedlnost, láska a moudrost sjednoceny, čímž jsem dal lidstvu poznat existenci a všemohoucnost jeho ducha. (1, 71-72)

Člověk a jeho poslání

371. Už dlouho se ke Mně neupínáte, nevíte již, čím ve skutečnosti jste, protože jste dopustili, aby ve vaší podstatě spaly nečinně mnohé vlastnosti, schopnosti a dary, které do vás vložil váš Stvořitel. Spíte, pokud jde o duši a ducha, a právě v jejich duchovních vlastnostech spočívá skutečná velikost člověka. Žijete jako bytosti, které patří k tomuto světu, protože v něm vznikají a zanikají. (85, 57)

372. Mistr se vás ptá, ó milovaní učedníci: Co je vaše na tomto světě? Vše, co vlastníte, vám dal Otec, abyste toho na své pouti po Zemi využívali, dokud vaše srdce bije. Jelikož váš duch pochází z mé Božskosti, jelikož je dechem Nebeského Otce, jelikož je inkarnací atomu mého ducha, jelikož i vaše tělo bylo utvořeno podle mých zákonů a já jsem vám je svěřil jako nástroj vašeho ducha, nic vám nepatří, milované děti. Vše stvořené patří Otci a On vás z něj učinil dočasnými vlastníky. Pamatujte, že váš hmotný život je jen krokem ve věčnosti, je to paprsek světla v nekonečnu, a proto musíte dbát na to, co je věčné, co nikdy nezemře, a tím je duše. (147, 8)

373. Duch má vést rozum a rozum, vedený pouze srdcem toužícím po lidské velikosti, nemá vládnout vašemu životu.

374. Uvědomte si: pokud se necháte ovládat tím, co vám přikazuje váš mozek, přetěžujete ho a nepřekročíte to, co mu jeho omezené síly dovolují.

375. Říkám vám: Chcete-li vědět, proč jste se cítili inspirováni k tomu, abyste konali dobro, a proč je vaše srdce zapáleno láskou k bližnímu, nechte své srdce a své rozumové síly vést Duchem. Pak budete ohromeni mocí svého Otce. (286, 7)

376. Správné je, když Duch zjevuje moudrost lidskému rozumu, a ne rozum dává Duchu „světlo“.

377. Mnozí nepochopí to, co vám zde říkám, a to proto, že jste již dlouho převrátili řád svého života. (295, 48)

378. Vězte, učedníci, že duchovnost umožňuje svědomí projevit se s větší jasností, a kdo tento moudrý hlas uslyší, nenechá se oklamat.

379. Seznamte se se svým svědomím, je to přátelský hlas, je to světlo, skrze které Pán nechává prosvítat své světlo – ať už jako Otec, jako Mistr nebo jako Soudce. (293, 73-74)

380. Buďte neúnavní v opakovaném čtení mého slova. Jako neviditelné dláto převezme úkol vyhlazovat ostré hrany vašeho charakteru, dokud nebudete připraveni zabývat se i těmi nejobtížnějšími problémy svých bližních.

381. Objevíte u nich utrpení, nutnost pokání a povinnost odčinění, jejichž příčiny mohou být velmi různé. Některé nemají nijak zvlášť těžko pochopitelný původ, jiné však budete moci objasnit pouze intuicí, zjevením a jasnozřivostí, abyste své bližní osvobodili od těžkého břemene.

382. Tyto duchovní dary způsobí ten zázrak pouze tehdy, pokud ten, kdo je uplatňuje, je inspirován láskou k bližnímu. (149, 88)

383. Proč lidé hovoří o „nadpřirozeném“, ačkoli vše ve Mně a v mém díle je přirozené? Nejsou snad spíše zlá a nedokonalá díla lidí „nadpřirozená“, neboť přirozené by bylo, aby vždy jednali dobře s ohledem na Toho, z čeho vzešli, a na vlastnosti, které mají a v sobě nosí? Ve Mně má vše jednoduché a

hluboké vysvětlení, nic nezůstává ve tmě.

384. Nazýváte „nadpřirozeným“ vše, čemu nerozumíte nebo co vnímáte jako zahalené tajemstvím. Ale jakmile vaše duše díky zásluhám dosáhne povznesení a uvidí a objeví to, co předtím nemohla vidět, zjistí, že vše ve stvoření je přirozené.

385. Kdyby se lidstvu před několika stoletími oznámily pokroky a objevy, kterých člověk v dnešní době dosáhne, i vědci by o tom pochybovali a považovali by takové zázraky za nadpřirozené. Ale dnes, když jste se vyvinuli a krok za krokem sledovali pokroky lidské vědy, považujete je za přirozená díla, i když je obdivujete. (198, 11 12)

386. Musím vám říci: Nemyslete si, že duše nutně potřebuje lidské tělo a život na světě, aby se mohla rozvíjet. Ale lekce, které v tomto světě dostává, jsou přece jen velmi užitečné pro její zdokonalení.

387. Tělo pomáhá duši v jejím vývoji, v jejích zkušenostech, při jejím pokání a v jejích bojích; to je úkol, který mu přísluší, a to můžete najít potvrzené v tomto projevu mé Božskosti skrze člověka, při kterém využívám jeho mozek a používám jej jako přijímací zařízení k předávání mého poselství. Pochopte, že nejen duše je určena pro duchovní život , ale že i to nejmenší v hmotném světě bylo stvořeno pro duchovní cíle.

388. Váš duši adresuji podnět k zamyšlení a výzvu, aby se povznesla nad vliv hmotného, které ji ovládá, a aby s využitím daru intuice přivedla své světlo k srdci a rozumu.

389. Toto mé světlo znamená pro vaši duši cestu k jejímu osvobození, toto mé učení jí nabízí prostředky, jak se povznést nad lidský život a být vůdcem všech svých skutků, pánem svých citů a ne otrokem nízkých vášní ani obětí slabostí a nouze. (78, 12-15)

390. Kdo kromě Mě je schopen vládnout v duších a určovat jejich osud? Nikdo. Kdo se tedy v touze po vládě pokusil zaujmout místo svého Pána, vytváří si pro sebe říši, která odpovídá jeho sklonům, rozmarům, touze po moci a marnivosti — říši hmoty, nízkých vášní a nešlechetných citů.

391. Svědomí nemůžete potlačit, neboť v něm je dokonalá spravedlnost. V duších má nad ušlechtilými city moc pouze čistota, pouze dobro je pohání – jedním slovem: duše je živena pouze pravdou a dobrem. (184, 49-50)

392. Jelikož jsem vše stvořené na zemi utvořil k osvěžení člověka, užívejte toho vždy ke svému blahu. Nezapomínejte však, že ve vás je hlas, který vám ukazuje hranice, v nichž smíte využívat všeho, co vám příroda nabízí, a tomuto vnitřnímu hlasu máte poslouchat.

393. Stejně jako se pro své tělo snažíte o domov, o ochranu, obživu a uspokojení, abyste si zpříjemnili svou existenci, tak máte i duši poskytnout to, co potřebuje pro své blaho a svůj vzestupný vývoj.

394. Pokud se cítí přitahována k vyšším sférám, kde se nachází její skutečný domov, nechte ji vzlétnout. Nedržte ji v zajetí, neboť Mě hledá, aby se nasytila a posílila. Říkám vám: Pokaždé, když jí dovolíte, aby se takto osvobodila, vrátí se šťastná do svého tělesného obalu. (125, 30)

395. Duše chce žít, usiluje o svou nesmrtelnost, chce se očistit a zušlechtit, má hlad po poznání a žízeň po lásce. Nechte ji myslet, cítit a jednat, dopřejte jí, aby část času, který máte k dispozici, využila pro sebe, aby se v něm projevila a osvěžila se svou svobodou.

396. Ze všeho, čím zde na světě jste, po tomto životě zůstane pouze vaše duše. Nechte ji hromadit ctnosti a zásluhy a uchovávat je v sobě , aby v hodině svého osvobození nebyla ubohou duší před branami Zaslíbené země. (111, 74-75)

397. Nechci pro vás žádné další pokání ani bolest; chci, aby duše všech mých dětí, tak jako hvězdy zkrášlují oblohu, osvětlovaly svým světlem mé království a naplňovaly srdce vašeho Otce radostí. (171, 67)

398. Mé slovo smíří duši s tělem, neboť mezi nimi již dlouho panuje nepřátelství, abyste poznali, že vaše tělo, které jste považovali za překážku a pokušení na cestě vývoje duše, může být nejlepším nástrojem pro plnění vašich úkolů na zemi. (138, 51)

399. Dbejte na to, aby mezi duší a tělesnou schránkou panovala harmonie, abyste mohli s lehkostí plnit mé pokyny. S láskou podmaňte tělo, buďte přísní, je-li to nutné. Dávejte však pozor, aby vás fanatismus neoslepil, abyste se k němu nechovali krutě. Vytvořte ze své bytosti jedinou vůli. (57, 65)

400. Neříkám vám jen, abyste očistili svou duši, ale také abyste posílili své tělo, aby nové generace, které z vás vzejdou, byly zdravé a jejich duše mohly plnit svůj náročný úkol. (51, 59)

401. Chci, abyste vytvářeli domovy, které věří v jediného Boha – domovy, které jsou chrámy, v nichž se praktikuje láska, trpělivost a sebezapření.

402. V nich máte být učiteli dětí, které máte obklopovat něhou a porozuměním, nad nimiž máte bdít a s citem sledovat každý jejich krok.

403. Darujte svou lásku jak těm, kteří jsou obdařeni krásou, tak i těm, kteří se zdají být ošklivý. Ne vždy je krásná tvář odrazem stejně krásné duše. Naopak za těmi bytostmi zdánlivé ošklivosti se může skrývat duše plná ctností, kterou byste měli vysoce cenit. (142, 73)

404. Myslete vážně na generace, které přijdou po vás, myslete na své děti. Stejně jako jste jim dali tělesnou existenci, máte také povinnost dát jim duchovní život – ten, který je vírou, ctností a duchovním povznesením. (138, 61)

405. Dbejte na ctnost svých rodin a na mír ve svých domovech. Podívejte se, jak i ti nejchudší

mohou být vlastníky tohoto pokladu.

406. Uvědomte si, že lidská rodina je ztělesněním Duchovní rodiny: v ní se muž stává otcem, čímž má skutečnou podobnost se svým Nebeským Otcem. Žena se svým mateřským srdcem plným něhy je obrazem lásky Božské Matky a rodina, kterou společně tvoří, je ztělesněním Duchovní rodiny Stvořitele.

407. Domov je chrám, v němž se můžete nejlépe naučit plnit mé zákony, pokud byli rodiče ochotni pracovat na sobě.

408. Osud rodičů i dětí je ve Mně. Avšak jak jedni, tak druzí mají za úkol vzájemně si pomáhat ve svých úkolech a povinnostech pokání.

409. Jak lehký by byl kříž a snesitelná existence, kdyby se všichni rodiče a děti milovali! Nejtěžší zkoušky by byly zmírněny láskou a porozuměním. Za svou odevzdanost božské vůli by byli odměněni mírem. (199, 72-74)

410. Studujte duše, které vás obklopují, a ty, které křižují vaši životní cestu, abyste se naučili vážit si jejich ctností, přijímali poselství, které vám přinášejí, nebo jim dávali to, co od vás mají dostat.

411. Proč jste pohrdali svými bližními, které vám osud postavil do cesty? Zavřeli jste jim dveře svého srdce, aniž byste se poučili z lekce, kterou vám měli přinést.

412. Často jste od sebe odháněli právě toho, kdo přinášel poselství míru a útěchy pro vaši duši, a pak si stěžujete, když jste naplnili svůj kalich hořkostí.

413. Život s sebou přináší nečekané změny a překvapení, a co uděláte, až zítra budete muset toužebně hledat toho, koho jste dnes pyšně od sebe odháněli?

414. Uvědomte si, že je možné, že toho, koho jste dnes odmítli a pohrdali, budete zítra muset toužebně hledat, ale že často už bude příliš pozdě. (11, 26-30)

415. Jak krásný příklad harmonie vám nabízí vesmír! Zářící nebeská tělesa, která se plná života pohybují v prostoru a kolem nichž krouží jiná nebeská tělesa. Já jsem to zářící, božské nebeské těleso, které dává duším život a teplo; avšak jak málo z nich se pohybuje po své předurčené dráze a jak početní jsou ti, kteří krouží daleko od své oběžné dráhy!

416. Mohli byste Mi říci, že hmotná nebeská tělesa nemají svobodnou vůli a že právě tato svoboda naopak svedla lidi z cesty. Proto vám říkám: Jak záslužný bude boj pro každou duši, která se navzdory daru svobodné vůle dokázala podřídit zákonu harmonie se svým Stvořitelem. (84, 58)

417. Nikdo, kdo se nazývá učedníkem tohoto duchovního učení, si nesmí stěžovat Otci, že je ve svém hmotném životě chudý a postrádá mnoho vymožeností, které mají ostatní v hojnosti, nebo že trpí nedostatkem a strádáním . Tyto stížnosti pramení z hmotné přírody, která, jak víte, má pouze jedinou existenci.

418. Vaše duše nemá právo takto mluvit ke svému Otci, ani se jevit nespokojená, ani se bouřit proti svému vlastnímu osudu, neboť všechny duše prošly na své dlouhé vývojové cestě po Zemi celou škálu zkušeností, radostí a lidských uspokojení.

419. Duchovní proměna duší již dávno začala; k tomu vám pomáhá ta bolest a ta chudoba, které se vaše srdce brání snášet a trpět. Každé duchovní i hmotné dobro má svůj význam, který musíte rozpoznat, abyste ani jednomu, ani druhému nepopírali jeho hodnotu. (87, 26 27)

420. Každý člověk, každé stvoření má přidělené místo, které by nemělo opustit; stejně tak by však nemělo zaujmout místo, které mu nenáleží. (109, 22)

421. Proč se bojíte budoucnosti? Chcete nechat nevyužité všechny zkušenosti, které vaše duše nashromáždila v minulosti? Chcete opustit zaseté semeno, aniž byste sklidili úrodu? Ne, učedníci. Pamatujte, že nikdo nemůže změnit svůj osud, může však oddálit hodinu svého vítězství a znásobit utrpení, které je stejně na každé cestě. (267, 14)

422. Království Otcovo je dědictvím všech dětí, této milosti lze dosáhnout pouze velkými zásluhami duše. Chci, abyste nepovažovali za nemožné dosáhnout milosti, která vás ke Mně přiblíží.

423. Nebuďte smutní, když v mém slově slyšíte, že do „Země zaslíbené“ dojdete pouze s velkým úsilím a námahou. Radujte se, neboť ten, kdo svůj život nasměruje k tomuto cíli, nezažije zklamání, ani se nebude cítit podveden. Nebude mu tak, jak se stává mnohým, kteří usilují o slávu světa a po mnoha útrapách ji přesto nedosáhnou, nebo ji sice dosáhnou, ale brzy zakusí utrpení, když ji vidí mizet, až z ní nic nezůstane. (100, 42-43)

424. Dávám vám klíče k otevření dveří k vaší věčné blaženosti. Těmito klíči jsou láska, z níž pramení milosrdenství, odpuštění, porozumění, pokora a mír, s nimiž máte procházet životem.

425. Jak veliké je štěstí vašeho ducha, když má vládu nad hmotou a raduje se ve světle Ducha Svatého! (340, 56-57)

426. Tato země, která vždy posílala do záhrobí úrodu nemocných, unavených, rozrušených, zmatených duší nebo duší s malou zralostí, Mi brzy přinese plody hodné Mé lásky.

427. Nemoc a bolest budou stále více mizet z vašeho života, pokud budete vést zdravý a povznášející život. Až pak přijde smrt, najde vás připravené na cestu do duchovní vlasti. (117, 24-25)

428. Neztrácejte odvahu, ó duše, k nimž obracím své slovo zvláště. Zůstaňte vytrvalí na mé cestě a poznáte mír. Vpravdě vám říkám, že vy všichni jste předurčeni k tomu, abyste zakusili blaženost. Nebyl bych vaším Otcem, kdybyste nebyli stvořeni k tomu, abyste se mnou sdíleli Království nebeské.

429. Ale nezapomeňte: Aby vaše blaženost byla dokonalá, je nutné, abyste krok za krokem vkládali své zásluhy, aby se vaše duše cítila hodna té božské odměny.
430. Uvědomte si, že vám stojím po boku a provázím vás po celé cestě. Mějte ve Mne plnou důvěru, s vědomím, že můj úkol je spojen s vaším a můj osud s vaším! (272, 61)

Nedostatky, prohřešky, bloudění

431. Pochopte mé učení, abyste ve svém životě nečinili další chyby; neboť každá urážka, kterou způsobíte svým bližním, ať už slovy nebo skutky, bude nesmazatelnou vzpomínkou ve vašem svědomí, které vám bude neúprosně vyčítat.
432. Říkám vám ještě jednou, že jste všichni potřební, aby se naplnil božský plán a aby skončilo tak velké duševní utrpení mezi lidmi.
433. Dokud bude existovat sobectví, bude existovat i bolest. Proměňte svou lhostejnost, svůj egoismus a své pohrdání v lásku, v soucit, a uvidíte, jak brzy k vám přijde mír. (11, 38-40)
434. Usilujte o svůj pokrok v lidském životě, ale nikdy se nenechte ovládnout přehnanou ctižádostí; neboť pak ztratíte svou svobodu a materialismus vás zotročí. (51, 52)
435. Odpouštím vám vaše prohřešky, ale zároveň vás napravuji, abyste ze svých srdcí vyhnali sobectví, neboť je to jedna ze slabostí, které duši nejvíce stahují dolů.
436. Oslovuji vás skrze svědomí, abyste si vzpomněli na své povinnosti mezi bratry a sestrami a na své cestě rozsévali skutky lásky a odpuštění, jak jsem vás to učil v „Druhém čase“. (300, 29)
437. Dnes vás síla hmoty a vliv světa učinily egoisty. Ale hmota není věčná, ani svět a jeho vliv, a Já jsem trpělivý soudce, jehož spravedlnost je Pánem života a času . Nesmíte soudit ty, kteří Mě popírají, neboť pak vás shledám vinnějšími než je oni.
438. Zvedl jsem snad svůj hlas, abych odsoudil své katy? Neobdařil jsem je snad láskou a mírností? Kéž byste jen pochopili, že mnozí z těch, kteří se kvůli tomuto přestupku dočasně na světě zbloudili, se dnes nacházejí očištěni v duchovním světě! (54, 47-48)
439. Nesnažte se také odhalovat skryté city svých bližních, neboť v každé bytosti existuje tajemství, které smím znát jen Já. Pokud však objevíte něco, co – jelikož patří pouze vašemu bratrovi – má být pro vás svaté, nezveřejňujte to, neroztrhávejte tento závoj, raději jej zesilte.
440. Kolikrát jsem viděl, jak lidé pronikají do srdce svého bratra, až objevili jeho morální nebo duševní nahotu, aby se z toho těšili a ihned to zveřejnili.
441. Nikdo z těch, kdo takto znesvětili soukromý život bližního, se nesmí divit, když ho někdo na jeho životní cestě odhalí a vysměje se mu. Nesmí pak říkat, že je to

měřítko spravedlnosti, jímž je měřen; neboť to bude měřítko nespravedlnosti, jímž měřil své bližní.

442. Vážte si druhých, zakryjte svým pláštěm milosrdenství ty, kdo jsou odhaleni, a braňte slabé před lidskou zvědavostí. (44, 46-48)

443. Ne všichni, kdo „putují po ulicích a uličkách“ a hovoří o událostech minulých časů a vykládají proroctví či vysvětlují zjevení, jsou mými posly; neboť mnozí zneužili tato poselství z marnivosti, z hořkosti nebo z lidského sobectví, aby uráželi a soudili, aby ponižovali nebo zraňovali, a dokonce aby „zabíjeli“. (116, 21)

444. Vstaň, lidstvo, objev cestu, objev smysl života! Spojte se, národ s národem, milujte se všichni! Jak tenká je přepážka, která odděluje jeden domov od druhého, a přesto – jak vzdálení jsou si jejich obyvatelé! A na hranicích vašich zemí – kolik podmínek se tam vyžaduje, abyste propustili cizince! Jestliže to činíte i mezi lidskými bratry – co jste pak teprve udělali s těmi, kteří se nacházejí v jiném životě? Spustili jste mezi nimi a sebou oponu – ne-li oponu svého zapomnění, pak alespoň oponu své nevědomosti, která je jako hustá mlha. (167, 31)

445. Vidíte ty lidi, kteří žijí jen proto, aby uspokojili svou bezmezní touhu po moci, a přitom se staví nad životy svých bližních, aniž by respektovali práva, která jsem jim já, jejich Stvořitel, udělil? Uvědomujete si, jak jejich skutky vypovídají pouze o závisti, nenávisti a chamtivosti? Právě za ně se tedy musíte modlit více než za jiné, kteří světlo tolik nepotřebují.

446. Odpusťte těmto lidem veškerou bolest, kterou vám způsobují, a pomozte jim svými čistými myšlenkami, aby přišli k rozumu. Nezahušťujte mlhu, která je obklopuje, ještě více; neboť až se jednou budou muset zodpovídat ze svých činů, budu volat k zodpovědnosti i ty, kteří místo toho, aby se za ně modlili, jim svými zlými myšlenkami posílali jen temnotu. (113, 30)

447. Pamatujte, že vám bylo v Zákoně řečeno: „Nebudeš mít jiné bohy kromě Mě.“ Přesto je mnoho bohů, které vytvořila lidská ctižádost, aby je uctívali, vzdávali jim hold a dokonce jim obětovali život.

448. Pochopte, že můj zákon není zastaralý a že k vám neustále promlouvá skrze svědomí, aniž byste si toho byli vědomi; lidé však zůstávají pohany a modláři.

449. Milují své tělo, lichotí své marnivosti a podléhají svým slabostem; milují poklady země, kterým obětují svůj pokoj a svou duchovní budoucnost. Uctívají tělo a někdy se tím dostávají až k degeneraci a dokonce nacházejí smrt v touze po rozkoších.

450. Přesvědčte se sami, že jste milovali věci světa více než svého Otce. Kdy jste se obětovali pro Mě tím, že jste Mě milovali ve svém bližním a sloužili Mi? Kdy obětujete

svůj spánek nebo ohrožujete své zdraví, abyste poskytli pomoc a zmírnili utrpení, které sužuje vaše bližní? A kdy jste šli až na pokraj smrti pro jeden z velkorysých ideálů, které inspirovalo mé učení?

451. Uvědomte si, že uctívání, kterému se oddáváte v materiálním životě, má pro vás přednost před uctíváním duchovního života. To je důvod, proč jsem vám řekl, že máte jiné bohy, které uctíváte a kterým sloužíte více než pravému Bohu. (118, 24-26)

452. Jste na hřích tak zvyklí, že se vám váš život jeví jako ten nejpřirozenější, nejnormálnější a nejpřijatelnější, a přesto to vypadá, jako by Sodoma a Gomora, Babylon a Řím přenesly veškerou svou zkaženost a hřích na toto lidstvo. (275, 49)

453. Žijete dnes v době zmatení mysli, kdy nazýváte zlo dobrem, kdy se domníváte, že vidíte světlo tam, kde je tma, kdy dáváte přednost nadbytečnému před podstatným. Ale moje vždy připravená a ochotná milosrdenství včas zasáhne, aby vás zachránilo, a ukáže vám světlou cestu pravdy – cestu, od které jste se odchýlili. (358, 30)

454. Abyste mohli zvítězit ve všech zkouškách, dělejte to, co vás učil Mistr: bděte a modlete se, aby vaše oči byly vždy bdělé a abyste nebyli přemoháni pokušením. Mějte na paměti, že zlo má velký čich, aby vás pokoušelo, svádělo k pádu, poráželo a využívalo vaší slabosti. Buďte bystří, abyste ho dokázali odhalit, když na vás číhá. (327, 10)

455. Amen, pravím vám, lidstvo najde z této temnoty cestu ke světlu. Ale tento krok bude pomalý. Co by se stalo s lidmi, kdyby v jediném okamžiku pochopili všechno zlo, které způsobili? Jedni by přišli o rozum, druzí by si vzali život. (61, 52)

Očištění a duchovní povznesení lidstva

456. Zapomněli jste na zákon a čekali jste, až vám síly přírody připomenou mou spravedlnost: hurikány, rozvodněné řeky, zemětřesení, sucha, povodně jsou volání, která vás probouzejí a mluví k vám o mé spravedlnosti.

457. Jaký jiný plod mi může lidstvo v této době nabídnout než rozkol a materialismus? Ani tento lid, který po léta naslouchal mému učení, mi nemůže přinést úrodu, která by se mi líbila. (69, 54-55)

458. Neslyšíte volání spravedlnosti? Nevidíte síly přírody, jak sužují jednu oblast za druhou? Myslíte si, že — kdybyste vedli ctnostný život — bylo by nutné, aby se má spravedlnost projevovala tímto způsobem? Vpravdě, pravím vám, nebyl by žádný důvod, abyste se očistili, kdybych vás shledal čistými. (69, 11)

459. Ačkoli se vám v současné době zdá nemožné nastolit v lidstvu mír, říkám vám, že mír nastane, a ještě více: že člověk bude žít v duchovnosti.

460. Svět utrpí mnoho neštěstí, než nastane tato doba. Ale tato utrpení budou pro dobro lidstva, jak v pozemském, tak v duchovním smyslu. Bude to jako „až sem a dál už ne“ pro nespoutaný běh zločinů, sobectví a požitkářství lidí.

461. Tímto způsobem nastane rovnováha; neboť síly zla již nebudou moci přemoci síly dobra.

462. Toto očištění, protože se vždy týká toho nejcitlivějšího a nejmilovanějšího, má zdání trestu, aniž by jím bylo. Ve skutečnosti je totiž prostředkem ke spáse duší, které se odchýlily od cesty nebo ji ztratily.

463. Kdo soudí pozemsky, nemůže v bolesti objevit nic užitečného; kdo však uváží, že má duši, která bude žít věčně, získá ze stejné bolesti světlo, vytrvalost a obnovu.

464. Pokud uvažujete duchovně – jak můžete pak věřit, že bolest je pro lidstvo zlem, když pochází od Boha, který je samá láska?

465. Čas plyne a přijde okamžik, kdy se začnou objevovat ty velké zkoušky a ze světa zmizí i ten poslední zbytek pokoje, který se nevrátí, dokud lidstvo nenajde cestu mého zákona a nebude naslouchat tomu vnitřnímu hlasu, který mu bude neustále říkat: Bůh žije! Bůh je ve vás! Poznejte Ho, vnímejte Ho, smiřte se s Ním!

466. Tehdy se změní váš způsob života. Sobectví zmizí a každý bude užitečný druhému. Lidé se budou inspirovat mou spravedlností, aby vytvořili nové zákony a vládli národům s láskou. (232, 43 47)

467. V hmotném světě zažijete rovněž proměnu: řeky budou bohaté na vodu, neúrodná pole budou úrodná, přírodní síly se vrátí do svých obvyklých drah, protože mezi člověkem a Bohem, mezi člověkem a božskými díly, mezi člověkem a zákony diktovanými Stvořitelem života bude vládnout harmonie. (352, 65)

468. Nebojte se, milovaní svědkové. Oznamuji vám, že toto materialistické lidstvo, které po tak dlouhou dobu věřilo pouze v to, čeho se dotýká, co vidí a co chápe svým omezeným rozumem, a v to, co dokazuje svou vědou, se stane duchovním a bude schopno vidět Mě svým duchovním zrakem a hledat pravdu. (307, 56)

469. Kdybyste byli duchovně připraveni, mohli byste v nekonečnu vidět zástupy duchovních bytostí, které by se před vaším zrakem podobaly nezměrně velkému bílému oblaku, a když by se od něj oddělili poslové či vyslanci, viděli byste je, jak k vám přilétají jako jiskry světla.

470. Váš duchovní zrak ještě není pronikavý, a proto vám musím hovořit o záhrobí, o všem tom, co ještě nedokážete vidět. Ale říkám vám, že přijde čas, kdy budete všichni jasnovidci a budete se těšit z toho úžasného života, který v současné době cítíte jako vzdálený, ale který ve skutečnosti vibruje blízko vás, obklopuje vás a osvětluje,

inspiruje vás a neustále klepe na vaše dveře. (71, 37-38)
471. Citlivost, intuice, zjevení, proroctví, inspirace, jasnovidectví, dar, vnitřní slovo — to vše a další dary vzejdou z Ducha a skrze ně lidé potvrdí, že pro lidstvo nastala nová doba.
472. Dnes pochybujete o existenci těchto duchovních darů, protože někteří je před světem skrývají, jelikož se bojí jeho názoru; zítra bude jejich vlastnění tou nejpřirozenější a nejkrásnější věcí.
473. Přicházím k vám v tomto „Třetím čase“, protože jste nemocní na těle i na duši. Zdravý nepotřebuje lékaře, ani spravedlivý nepotřebuje očištění. (80, 5-6)
474. Dnes ještě potřebujete duchovní, soudce a učitele. Ale jakmile bude váš duchovní a mravní stav na vysoké úrovni, nebudete již tyto opory ani tyto hlasy potřebovat. V každém člověku bude soudce, duchovní pastýř, učitel a oltář. (208, 41)

XVI. Proroctví a podobenství, útěcha a zaslíbení

Kapitola 64 – Proroctva

Naplnění starých a nových proroctví

1. To, co proroci ohlašovali, se v této době naplní. Mé nové slovo se dostane k filozofům a teologům, mnozí se mu budou posmívat a jiní se budou bouřit. Ale zatímco se to bude dít, jejich udivené oči uvidí naplnění proroctví, která jsem vám nyní oznámil. (151, 75)
2. Ti proroci minulých časů nedostali na zemi žádnou zákonnou moc ani oprávnění, nebyli nuceni podřídit se žádné autoritě a soustředili se pouze na to, aby poslouchali příkazy svého Pána, který vložil své slovo na rty těch, které si vyvolil.
3. Plni víry a odvahy je nic neodradilo od jejich úkolu učit lid můj zákon a odvrátit ho od náboženského fanatismu tím, že mu uvědomovali lhostejnost a omyly kněží. (162, 7-8)
4. Lidstvo, zdá se ti bolest, utrpení a chaos, které tě v této době obklopují, nepředvídatelné?
5. Jestliže jste překvapeni, pak proto, že se nezajímáte o má proroctví a nepřipravili jste se.
6. Vše bylo předvídáno a vše bylo ohlášeno, ale vám chyběla víra, a nyní v důsledku toho pijete velmi hořký kalich.
7. I dnes prorokuji skrze lidský rozum. Některá proroctví se brzy naplní, jiná až v daleké budoucnosti.
8. Tento lid, který je slyší, má velkou odpovědnost za to, aby je dal lidstvu na vědomí. Neboť obsahují světlo, které lidem pomáhá pochopit realitu, v níž žijí, aby se ve svém zběsilém běhu k propasti zastavili. (276, 41–42)

9. Mnohé z toho, co jsem k vám v této době promluvil, je proroctví, které se někdy vztahuje k nejbližší budoucnosti, jindy k budoucnosti vzdálené. Proto mnoho lidí nechce tomuto božskému poselství přikládat žádný význam.
10. Toto slovo však v plném světle vzkříší mezi lidmi nadcházejících časů, kteří v něm rozpoznají a objeví velká zjevení, jejichž přesnost a dokonalost ohromí vědce. (216, 13)

Velké proroctví pro národy z 10. ledna 1945, ke konci druhé světové války

11. V této chvíli mluvím k národům země. Všichni mají mé světlo; s jeho pomocí ať přemýšlejí o tom, že se odvážili nakládat se životem, jako by byli jeho vlastníky.
12. Amen, pravím vám, vaše zkáza a vaše bolest vyvolaly u mnohých hlubokou lítost a probudily ke světlu miliony lidí, kteří Mě hledají a vzývají, a od nich se ke Mně vznáší nářek, který se ptá: „Otče, neskončí snad válka v roce 1945 a Ty nám neosušíš slzy a nepřineseš mír?“
13. Zde jsem mezi vámi, ó vy sedm národů! 808 Kapitola 64 Sedm hlav, které jste se na světě tyčily přede Mnou!
14. ANGLIE: Osvěcuji tě, má spravedlnost tě ještě těžce postihne; avšak dávám ti sílu, dotýkám se tvého srdce a říkám ti: Tvé nároky na moc padnou, tvé bohatství ti bude odňato a nebude dáno nikomu.
15. NĚMECKO: V tuto chvíli trestám tvou pýchu a říkám ti: Připrav se, neboť tvé potomstvo nezahyne. Prosil jsi Mě o nové země, avšak lidé se vměšovali do mých vznešených rozhodnutí. Ohýbám tvůj krk a říkám ti: Přijmi mou sílu a důvěřuj, že tě zachráním.
16. Ale pokud Mi nebudeš důvěřovat a odevzdáš se své pýše, budeš osamělý a otrokem světa. To však není má vůle, neboť nyní je čas, kdy svrhávám pány a osvobozuji otroky a vězně. Přijmi mé světlo a znovu se vzchop.
17. RUSKO: Můj Duch vidí vše. Svět nebude tvůj. Budu to já, kdo bude vládnout nad vámi všemi. Nebudeš schopen vymazat mé jméno, neboť Kristus, který k tobě promlouvá, bude vládnout nad všemi lidmi. Osvoboď se od materialismu a připrav se na nový život, neboť pokud se tak nestane, zlomím tvou pýchu. Předávám ti své světlo.
18. ITÁLIE: Už nejsi pánem jako v minulých dobách; dnes tě zničily posměch, otroctví a válka. V důsledku svého úpadku procházíš velkým očištěním. Ale říkám ti: Obnov se, zbav se svého fanatismu a modlářství a uznej Mě jako nejvyššího Pána. Vyleji na tebe nové inspirace a světlo. Přijmi můj léčivý balzám a odpusťte si navzájem.
19. FRANCIE: Přinášíš ke Mně svou bolest. Tvé nářky dosahují až k mému vysokému trůnu. Přijímám tě. Dříve jsi se povýšil na pána, nyní Mi ukazuješ jen řetězy, které s sebou táhneš.

20. Nebděl jsi ani se nemodlil. Oddával ses tělesným rozkoším a drak si tě vzal za kořist.
21. Ale Já tě zachráním, neboť ke Mně stoupá nářek tvých žen a pláč dětí. Chceš se zachránit a Já ti podávám ruku. Ale vpravdě ti říkám: Bděj, modli se a odpouštěj!
22. SPOJENÉ STÁTY: V tuto chvíli přijímám i tebe. Dívám se na tvé srdce – není z kamene, ale z kovu, ze zlata. Tvůj mozek z kovu vidím zatvrzelý. Nenacházím v tobě lásku, neobjevuji duchovnost. Vidím jen megalománii, ctižádost a chamtivost.
23. „Pokračuj tak dál“, ale ptám se tě: Kdy u tebe moje semeno zapustí hluboké kořeny? Kdy zbořís své „zlaté tele“ a svou „věž Babylónskou“, abys místo toho postavil pravý chrám Páně?
24. Dotýkám se vašich svědomí, od prvního po posledního, a odpouštím vám. Osvěcuji vás, aby ve chvíli nejtěžší, až zkouška dosáhne svého vrcholu, nebyl váš rozum zatemněn, ale myslel jasně a připomínal vám, že stojím nad vámi.
25. Dávám ti světlo, sílu a moc. Nevměšuj se do mých vysokých rozhodnutí, neboť pokud nebudeš poslouchat mé pokyny nebo překročíš hranici, kterou vytyčuji, přijde na tebe bolest, zkáza, oheň, mor a smrt.
26. JAPONSKO: Přijímám tě a mluvím k tobě. Vstoupil jsem do tvé svatyně a vše jsem si prohlédl. Nechceš být poslední, vždy jsi chtěl být první. Ale vpravdě ti říkám: Toto semeno není přede mnou příjemné.
27. Je nutné, abys vyprázdnil kalich utrpení, aby se tvé srdce očistilo. Je nutné, aby se tvůj „jazyk“* smísil s jinými „jazyky“. Je nutné, aby se svět přiblížil k tobě. Až bude svět připraven a očištěn, přinese ti semeno, které mu předám. Neboť nevidím nikoho připraveného. Nevidím v tobě duchovní semeno mé Božskosti. Ale já připravím cestu.
* Tím je míněno myšlení a představivost ovlivněné a určované jazykem.
28. Brzy nastane na celém světě chaos světových názorů, zmatek věd a teorií. Avšak po tomto chaosu k tobě dorazí světlo. Připravuji vás všechny a odpouštím vám a dbám na to, abyste kráčeli po správné cestě.
29. Až nastane ten čas a mír přijde k národům, nebuď vzpurný, nevměšuj se do mých vysokých rozhodnutí, ani se neprotiv mé vůli. Až národy uzavřou mír, nesmíš je zradit, neboť pak na tebe uvalím svůj soud.
30. Sedm národů! Sedm hlav! Otec vás přijal. Před vámi, pod vaší vládou, stojí svět. Jste Mi za něj zodpovědní!
31. Ať je světlo „Knihy sedmi pečetí“ v každém z národů, aby se lidé připravili podle mé vůle. Můj pokoj s vámi! (127, 50–65)

Války a přírodní katastrofy — znamení na nebi

32. Ten samý svět, který v současné době obýváte, byl po dlouhou dobu

bojištěm. Člověku však nestačila obrovská zkušenost, kterou mu zanechali jeho předkové — hořká a bolestná zkušenost, která leží před lidmi této doby jako kniha otevřená svědomím.

33. Srdce lidí je však příliš tvrdé, aby přijalo ten plod zkušenosti, který je jako světelné dědictví. Jediné, co převzali od svých předků jako dědictví, byla nenávist, pýcha, zášť, chamtivost, povýšenost a pomsta, které jim byly předány v krvi. (271, 65)

34. Uvědomte si, že nastal čas soudu; neboť vpravdě vám pravím, že každý přestupek bude odčiněn. Samotná země bude žádat zodpovědnost za špatné zacházení, jakého se jí a jejím přírodním říším dopustil člověk.

35. Vše, co bylo zničeno, vás bude volat k zodpovědnosti a tím lidem dá poznat, že byli Stvořitelem stvořeni s láskyplnými úmysly a že právě ta jediná Vůle, která by je mohla zničit, o ně pečuje, chrání je a žehná jim. (180, 67)

36. Předávám vám toto poselství, které musíte šířit přes moře. Mé slovo má projít Starým kontinentem a dostat se i k lidem Izraele, kteří se vrhli do bratrovražedného boje o kousek země, aniž by si uvědomili bídnost své duše.

37. Nedokážete si představit zkoušku, kterou svět prožije. Všichni očekávají mír, ten však nastane teprve poté, co o Mně vydají svědectví přírodní síly. (243, 52)

38. Mé přírodní síly budou rozpoutány a zpustoší celé oblasti. Vědci objeví novou planetu a váš svět osvětlí „hvězdný déšť“*. To však nepřinese lidstvu žádné neštěstí; lidem to pouze oznámí příchod nové doby. (182, 38)

** V evangeliích je toto znamení soudu ohlášeno slovy: „Hvězdy budou padat z nebe“. Zjevně se však jedná o velký meteorický roj, který dopadne na Zemi.*

39. Již jsem vám zjevil, že můj lid je rozptýlen po celé Zemi, to znamená, že duchovní semeno je rozseto po celém světě.

40. Dnes jste rozděleni a dokonce se navzájem pohrdáte kvůli maličkostem. Ale až vás všechny začnou ohrožovat materialistická učení, vy, kteří myslíte a cítíte duchem, se konečně sjednotíte. Až ten čas přijde, dám vám znamení, abyste se mohli poznat – něco, co budete moci všichni stejně vidět a slyšet. Až si o tom budete navzájem svědčit, budete žasnout a řeknete: „To je Pán, který nás navštívil.“ (156, 35–36)

Proroctví o rozkolu v mexických společenstvích

41. Poslouchejte mě nyní dobře, lide, a začněte mé slovo důstojně a věrně plnit.

42. Vidím, že nosíte smutek ve svých srdcích, protože tušíte, že ne všechny tyto zástupy lidí budou dodržovat zákon, který jsem vepsal do vašich duší. Ale říkám vám, že

dnes, stejně jako v „prvních časech“, se lid rozdělí.
43. Mnoho jsem k vám mluvil a vyznačil jsem pro všechny jedinou stezku. Proto vám říkám: Jestliže mi některé z mých dětí nebudou poslušné, bude nad tímto lidem vynesen rozsudek, až nastane den stanovený vůlí vašeho Otce, aby ukončil toto zjevení.
44. V této době jsem k vám přišel jako osvoboditel, ukázal jsem vám cestu pouští, duchovní „denní práci“ boje za osvobození a spásu, a na konci jsem vám slíbil novou zemi zaslíbenou, která je mírem, světlem a blažeností pro ducha.
45. Blahoslavení jsou ti, kteří se vydávají na cestu a následují Mě na této cestě v touze po osvobození a duchovním povznesení, neboť se nikdy nebudou cítit opuštění ani slabí ve zkouškách, které jim přináší rozlehlá poušť.
46. Běda však těm, kteří porušují víru, kteří milují věci světa více než duchovno – těm, kteří se i nadále drží svých modl a tradic! V domnění, že Mi slouží, budou poddanými „faraóna“, jímž je „tělo“, materialismus, modlářství.
47. Kdo chce přijít do Zaslíbené země, do vlasti Ducha, musí na své cestě světem zanechat stopu dobra.
48. Jděte touto cestou a nebojte se. Neboť pokud vkládáte svou naději ve Mne, nemůžete zabloudit. Pokud se bojíte nebo nemáte důvěru, pak vaše víra není absolutní, a říkám vám, že ten, kdo chce následovat Mě, musí být přesvědčen o Mé pravdě. (269, 50-51)

Kapitola 65 – Podobenství, útěcha a zaslíbení

Podobenství o špatných správcích

1. V touze po milosrdenství se k jednomu domu přiblížil dav hladových, nemocných a nahých lidí.
2. Správci domu se neustále starali o to, aby mohli hostit kolemjdoucí u svého stolu.
3. Přicházel majitel statku, vlastník a pán těch pozemků, aby usedl k čelu hostiny.
4. Čas plynul a potřební v domě vždy nacházeli jídlo a přístřeší.
5. Jednoho dne ten pán uviděl, že voda na stole je kalná, že jídlo není zdravé a chutné a že ubrusy jsou zašpiněné.
6. Tehdy si k sobě zavolal ty, kteří měli na starosti přípravu stolu, a řekl jim: „Viděli jste ty ubrusy, ochutnali jste jídlo a pili jste z té vody?“
7. „Ano, pane,“ odpověděli.
8. „Pak tedy, než dáte jíst těmto hladovým, nechte nejprve jíst své děti, a pokud jim jídlo bude chutnat, dejte z něj těmto hostům.“
9. Děti vzaly chléb, ovoce a vše, co bylo na stole; ale chuť byla odporná, a tak se zvedla nespokojenost a vzpoura a děti si silně stěžovaly.
10. Tu řekl majitel statku těm, kteří ještě čekali: „Pojďte pod strom,

neboť vám nabídnu ovoce ze své zahrady a chutné pokrmy.“
11. Ale služebníkům řekl toto: „Očistěte to, co je poskvrněné, odstraňte špatnou chuť z rtů těch, které jste zklamali. Nemám z vás žádnou radost, neboť jsem vám uložil, abyste přijímali všechny hladové a žíznivé, abyste jim nabídli nejlepší pokrmy a čistou vodu, a vy jste to neuposlechli. Vaše práce mi není milá.“
12. Pán těch pozemků nyní sám připravil hostinu: chléb byl výživný, ovoce zdravé a zralé, voda čerstvá a osvěžující. Potom pozval ty, kteří na ni čekali – žebráky, nemocné a malomocné –, a všichni se nasytili a jejich radost byla veliká. Brzy byli zdraví a zbaveni utrpení a rozhodli se zůstat na statku.
13. Začali obdělávat pole, stali se polními dělníky, ale byli slabí a neuměli se řídit pokyny toho pána. Smíchali různá semena a úroda se zkazila, pšenice byla udusena plevelem.
14. Když nastal čas sklizně, přišel pán statku a řekl jim: „Co to děláte, když jsem vám přece svěřil jen správu domu, abyste přijímali hosty? Osivo, které jste zaseli, není dobré, jiní jsou určeni k obdělávání polí. Jděte a očistěte půdu od bodláků a plevele a pak se opět starejte o dům. Studna vyschla, chléb nedává sílu a ovoce je hořké. Učiňte těm, kteří procházejí, to, co jsem učinil já vám. Jestliže jste nakrmili a uzdravili ty, kteří se na vás obrátili, jestliže jste odstranili bolest svých bližních, pak vás nechám odpočinout v mém domě.“ (196, 47–49)

Podobenství o přechodu pouští do Velkého města

15. Dva poutníci kráčeli pomalými kroky rozlehlou pouští, nohy je bolely od horkého písku. Směřovali k vzdálenému městu a na jejich strastiplné cestě je povzbuzovala pouze naděje, že dorazí do cíle; chléb a voda se totiž postupně tenčily. Mladší z nich začal ztrácet síly a požádal svého společníka, aby pokračoval v cestě sám, protože ho opouštěly síly.
16. Starší poutník se snažil mladému vštípit novou odvahu tím, že mu řekl, že možná brzy narazí na oázu, kde znovu nabudou ztracené síly; ale ten nezískal novou odvahu.
17. Starší neměl v úmyslu ho v té pustině opustit, a ačkoli byl i on unavený, naložil vyčerpaného společníka na záda a namáhavě pokračoval v cestě.
18. Poté, co si mladík odpočinul a uvědomil si, jaké útrapy způsobuje tomu, kdo ho nese na svých ramenou, seskočil mu z krku, vzal ho za ruku a tak pokračovali v cestě.
19. Srdce starého poutníka naplňovala nezměrná víra, která mu dodávala sílu překonat únavu.
20. Jak tušil, na obzoru se objevila oáza, v jejímž stínu je čekala svěžest pramene. Nakonec k ní došli a pili z té osvěžující vody, dokud se nenapili do sytosti.

21. Upadli do klidného spánku a po probuzení pocítili, že únava zmizela, a neměli ani hlad, ani žízeň. Cítili v srdcích mír a sílu, aby došli do města, které hledali.
22. Vlastně nechtěli toto místo opustit, ale cesta musela pokračovat. Naplnili své nádoby tou křišťálově čistou a průzračnou vodou a vydali se znovu na cestu.
23. Starý poutník, který byl oporou mladého, řekl: „Chceme tu vodu, kterou s sebou neseme, používat jen s mírou. Je možné, že po cestě potkáme nějaké poutníky, kteří, přemoháni vyčerpáním, umírají žízní nebo jsou nemocní, a pak bude nutné jim nabídnout to, co s sebou neseme.“
24. Mladý muž mu odporoval a řekl, že by bylo nerozumné rozdávat to, čeho možná nebude stačit ani pro ně samotné; že by to v takovém případě mohli prodat za cenu, jakou by si sami určili, protože je to stálo tolik úsilí, aby získali tento vzácný prvek.
25. Starý muž nebyl s touto odpovědí spokojen a odvětil mu, že pokud chtějí mít v duši mír, musí se o vodu podělit s těmi, kteří trpí nouzí.
26. Mladík rozmrzele řekl, že by raději sám vypil vodu ze své nádoby, než aby se o ni dělil s někým, koho potkají na cestě.
27. Opět se naplňovalo tušení starého muže, neboť před sebou uviděli karavanu složenou z mužů, žen a dětí, která se ztratila v poušti a byla blízko zkázy.
28. Dobrý stařec spěšně přistoupil k těm lidem a dal jim napít. Vyčerpaní se okamžitě cítili posíleni, nemocní otevřeli oči, aby poděkovali tomu cestovateli, a děti přestaly plakat žízní. Karavana se zvedla a pokračovala v cestě.
29. V srdci toho ušlechtilého poutníka byl mír, zatímco ten druhý, když uviděl, že má nádobu prázdnou, řekl znepokojeně svému společníkovi, že by se měli vrátit a najít pramen, aby nahradili vodu, kterou spotřebovali.
30. „Nesmíme se vracet,“ řekl dobrý poutník, „pokud máme víru, narazíme dál na nové oázy.“
31. Mladík však pochyboval, měl strach a raději se na místě rozloučil se svým společníkem, aby se v touze po prameni vrátil zpět. Oni, kteří byli společníky v utrpení, se rozešli. Zatímco jeden pokračoval po stezce, povzbuzen vírou ve svůj cíl, druhý běžel k prameni s myšlenkou, že by mohl zahynout v poušti, s nutkavou představou smrti v srdci.
32. Nakonec dorazil udýchaný a vyčerpaný. Ale spokojeně se napil do sytosti, zapomněl na společníka, kterého nechal jít samotného, a stejně tak i na město, kterého se vzdal, a rozhodl se, že od nynějška bude žít v poušti.
33. Netrvalo dlouho a kolem prošla karavana, která se skládala z vyčerpaných a žíznivých mužů a žen. Netrpělivě se přibližovali, aby se napili vody z toho pramene.
34. Najednou však uviděli muže, který jim zakázal pít a odpočívat,

pokud mu za tyto laskavosti nezaplatí. Byl to mladý poutník, který se zmocnil oázy a prohlásil se za pána pouště.

35. Ti lidé ho smutně poslouchali, neboť byli chudí a nemohli si koupit ten drahocenný poklad, který by uhasil jejich žízeň. Nakonec se rozloučili s tím málem, co u sebe měli, koupili si trochu vody, aby uhasili palčivou žízeň, a pokračovali v cestě.

36. Brzy se ten člověk změnil z pána v krále, neboť ne vždy tudy procházeli chudí; byli tu i mocní, kteří mohli dát jmění za sklenici vody.

37. Tento muž si již nevzpomínal na město za pouští, a ještě méně na bratrského společníka, který ho nesl na svých ramenou a zachránil ho před zahynutím v té pustině.

38. Jednoho dne uviděl přicházet karavanu, která směřovala přímo k velkému městu. S údivem však pozoroval, že ti muži, ženy a děti kráčeli plni síly a radosti a přitom zpívali chvalozpěv.

39. Muž nechápal, co vidí, a jeho překvapení ještě vzrostlo, když uviděl, že v čele karavany kráčí ten, kdo byl jeho společníkem na cestě.

40. Karavana se zastavila před oázou, zatímco oba muži stáli proti sobě a s údivem se na sebe dívali. Nakonec se obyvatel oázy zeptal toho, kdo byl jeho společníkem: „Pověz mi, jak je možné, že existují lidé, kteří procházejí touto pouští, aniž by pociťovali žízeň nebo únavu?“

41. Učinil tak, protože v duchu přemýšlel o tom, co se s ním stane od toho dne, kdy už k němu nikdo nepřijde prosit o vodu nebo přístřeší.

42. Dobrý poutník řekl svému společníkovi: „Dostal jsem se do velkého města, ale ne sám. Cestou jsem potkal nemocné, žíznivé, ztracené, vyčerpané, a všem jsem dodal novou odvahu vírou, která mě naplňuje, a tak jsme jednoho dne dorazili od oázy k oáze až k branám velkého města.

43. Tam jsem byl povolán před Pána toho království, který mi, když viděl, že znám poušť a mám soucit s cestujícími, dal úkol vrátit se, abych byl průvodcem a rádcem cestujících při mučivém přechodu pouští.

44. A tady mě vidíš, jak právě vedu další karavanu, kterou musím dovést do velkého města. — A ty? Co tu děláš?“ zeptal se toho, který zůstal v oáze. — Ten zahanbeně mlčel.

45. Tu k němu ten dobrý cestovatel řekl: „Vím, že sis tuto oázu přivlastnil, že prodáváš vodu a za stín požaduješ peníze. Tyto statky ti nepatří, byly do pouště umístěny božskou silou, aby z nich mohl čerpat ten, kdo je bude potřebovat.

46. Vidíš ty davy lidí? Nepotřebují oázu, protože nepociťují žízeň ani únavu. Stačí, když jim předám poselství, které jim Pán velkého města posílá skrze mě, a oni se hned vydají na cestu a s každým krokem nacházejí novou sílu díky vysokému

cíli, který mají: dosáhnout toho království.
47. Přenech pramen žíznivým, aby u něj nalezli osvěžení, a aby uhasili svou žízeň ti, kteří trpí útrapami pouště.
48. Tvá pýcha a sobectví tě zaslepily. Ale k čemu ti bylo být pánem této malé oázy, když žiješ v této pustině a připravil ses o možnost poznat to velké město, ke kterému jsme společně směřovali? Už jsi zapomněl na ten vznešený cíl, který jsme oba měli?“
49. Když ten muž v tichosti vyslechl slova toho, kdo byl věrným a obětavým společníkem, propukl v pláč, protože cítil lítost nad svými prohřešky. Strhl ze sebe falešné honosné šaty a vyhledal výchozí bod, který se nacházel tam, kde začínala poušť, aby se vydal po cestě, která ho dovede do velkého města. Nyní však kráčel svou cestou osvětlen novým světlem, světlem víry a lásky k bližním. Konec podobenství
50. Já jsem Pán Velkého města a Eliáš, stařec z mého podobenství. On je „hlasem toho, který volá na poušti“, on je tím, kdo se mezi vámi znovu zjevuje v naplnění zjevení, které jsem vám dal při proměnění na hoře Tábor. On je tím, kdo vás ve „Třetím čase“ vede do Velkého města, kde na vás čekám, abych vám dal věčnou odměnu své lásky.
51. Následuj Eliáše, ó milovaný lide, a vše se změní ve tvém životě, ve tvé bohoslužbě a tvých ideálech; vše bude proměněno.
52. Věřili jste, že vaše nedokonalé praktikování náboženství bude trvat věčně? — Ne, moji učedníci. Zítra, až váš duch uzří Velké město na obzoru, řekne jako jeho Pán: „Mé království není z tohoto světa.“ (28, 18-40)

Podobenství o velkorysosti krále

53. Byl jednou jeden král, který, obklopen svými poddanými, oslavoval vítězství, které dosáhl nad vzbouřeným lidem, jenž se stal jeho vazalem.
54. Král a jeho lidé zpívali vítěznou píseň. Potom král promluvil ke svému lidu: „Síla mého ramene zvítězila a rozšířila mé království; avšak poražené budu milovat stejně jako vás, dám jim pole na svých statcích, aby pěstovali vinnou révu, a je mou vůlí, abyste je milovali stejně jako já.“
55. Čas plynul a mezi tím lidem, který byl získán láskou a spravedlností toho krále, se objevil muž, který se vzbouřil proti svému pánu a pokusil se ho zabít ve spánku, avšak pouze ho zranil.
56. Vzhledem ke svému zločinu ten muž plný strachu uprchl, aby se skryl v nejtemnějších lesích, zatímco král naříkal nad nevděčností a nepřítomností svého poddaného, neboť ho jeho srdce velmi milovalo.
57. Ten muž byl na útěku zajat lidem nepřátelským vůči králi, a když byl obviněn, že je poddaným toho, jehož vládu oni neuznávají, zvolal na ně vyděšený z plných plic, že je uprchlíkem, protože právě zabil

krále. Nikdo mu však nevěřil a odsoudili ho k smrti na hranici poté, co ho nejprve mučili.

58. Když již krvácel a chystali se ho hodit do ohně, stalo se, že tudy procházel král se svými služebníky, kteří hledali toho vzbouřence, a když uviděl, co se zde děje, ten vládce zvedl paži a řekl svým přisluhovačům: „Co to děláte, vzbouřený lide?“ A při zvuku majestátního a rozkazujícího hlasu krále se vzbouřenci před ním poklonili.

59. Nevděčný poddaný, který stále ležel spoután blízko ohně a čekal jen na vykonání svého rozsudku, byl ohromen a zděšen, když viděl, že král není mrtvý a že se k němu krok za krokem přibližuje a rozvazuje mu pouta.

60. Odvedl ho od ohně a ošetřil mu rány. Potom mu dal pít víno, oblékl ho do nového bílého roucha a poté, co ho políbil na čelo, promluvil k němu: „Můj poddaný, proč jsi přede mnou utekl? Proč jsi mi ublížil? Neodpovídej mi slovy, chci jen, abys věděl, že tě miluji, a nyní ti říkám: Pojď a následuj mě.“

61. Ten lid, který byl svědkem těchto scén milosrdenství, volal s údivem a vnitřně proměněn: „Hosanna, Hosanna!“ Vyznali se jako poslušní vazalové toho krále a přijímali od svého Pána jen dobrodiní, a ten poddaný, který se kdysi vzbouřil, se – ohromen tolika láskou svého krále – rozhodl oplatit ty důkazy bezmezné náklonnosti tím, že bude svého Pána navždy milovat a uctívat, podmaněn jeho tak dokonalým jednáním.

Konec podobenství

62. Hle, lide, jak jasné je mé slovo! Lidé však proti Mně bojují a ztrácejí své přátelství se Mnou.

63. Jakou škodu jsem lidem způsobil? Jakou újmu jim přináší mé učení a můj zákon? 64. Vězte: jakkoli Mne zraníte, pokaždé vám bude odpuštěno. Ale pak jste také povinni odpustit svým nepřátelům, kdykoli vás urazí.

65. Miluji vás, a když se ode Mne vzdálíte o krok, udělám stejný krok, abych se k vám přiblížil. Když Mi zavřete brány svého chrámu, budu na ně klepat, dokud neotevřete a Já do něj nebudu moci vstoupit. (100, 61-70)

Blahoslavenství a požehnání

66. Blahoslavený ten, kdo snáší své utrpení s trpělivostí, neboť právě ve své mírnosti najde sílu, aby na své cestě vývoje nadále nesl svůj kříž.

67. Blahoslavený ten, kdo snáší ponížení s pokorou a dokáže odpustit těm, kteří ho urazili, neboť Já ho ospravedlním. Ale běda těm, kteří soudí činy svých bližních, neboť oni sami budou souzeni!

68. Blahoslavený ten, kdo plní první přikázání Zákona a miluje Mě více než cokoli stvořeného.

69. Blahoslavený ten, kdo mi svěřuje soud nad svou spravedlivou či nespravedlivou věcí. (44, 52-55)

70. Blahoslavený ten, kdo se na zemi pokoří, neboť já mu odpustím. Blahoslavený ten, kdo je

pomlouván, neboť já dosvědčím jeho nevinu. Blahoslavený ten, kdo o mně vydává svědectví, neboť já ho požehnám. A toho, kdo je kvůli praktikování mého učení neuznáván, toho já uznám. (8, 30)

71. Blahoslavení, kteří padají a znovu se zvedají, kteří pláčou a žehnají Mi, kteří, zraněni svými vlastními bratry, důvěřují Mi v hloubi svého srdce. Tito malí a zarmoucení, vysmívaní, ale pokorní a tím pádem silní v duchu, jsou v pravdě mými učedníky. (22, 30)

72. Blahoslavení, kdo žehná vůli svého Pána, blahoslavení, kdo žehná svému vlastnímu utrpení, protože ví, že to smyje jeho skvrny hanby. Neboť ten dává svým krokům oporu, aby vystoupil na Duchovní horu. (308, 10)

73. Všichni očekávají světlo nového dne, úsvit míru, který má být počátkem lepšího věku. Utlačovaní očekávají den svého osvobození, nemocní doufají v lék, který jim vrátí zdraví, sílu a radost ze života.

74. Blahoslavení ti, kteří umí čekat až do poslední chvíle, neboť jim bude s úroky vráceno to, co ztratili. Toto očekávání žehnám, neboť je důkazem víry ve Mne. (286, 59-60)

75. Blahoslavení věrní, požehnání těm, kteří zůstanou vytrvalí až do konce svých zkoušek. Požehnáni budiž ti, kteří nepromarnili sílu, kterou jim dává mé učení, neboť v nadcházejících časech hořkosti překonají zvraty života s plnou silou a světlem. (311, 10)

76. Požehnáni budiž ti, kteří Mě požehnávají na oltáři stvoření a umí pokorně přijímat následky svých prohřešků, aniž by je připisovali božským trestům.

77. Požehnáni budiž ti, kteří umí poslouchat Mou vůli a přijímat své zkoušky v pokoře. Všichni oni Mě budou milovat. (325, 7-8)

Povzbuzení k duchovnímu růstu

78. Požehnáni buďte ti, kteří Mě s pokorou a vírou prosí o vzestup své duše, neboť obdrží to, o co svého Otce prosí.

79. Požehnáni buďte ti, kteří umí čekat, neboť má milosrdná pomoc se jim dostane do rukou ve vhodnou chvíli.

80. Naučte se prosit a také čekat – s vědomím, že mé milující vůli nic neunikne. Důvěřujte tomu, že se má vůle projevuje v každé vaší potřebě a v každé vaší zkoušce. (35, 1-3)

81. Požehnáni buďte ti, kteří sní o ráji míru a harmonie.

82. Blahoslavení ti, kteří pohrdají trivialitami, marnivostí a vášněmi, které nepřinášejí nic dobrého člověku a ještě méně jeho duši, a kteří se na ně dívají s lhostejností.

83. Požehnáni buďte ti, kteří odstranili fanatické kultovní praktiky, které k ničemu nevedou, a opustili staré a mylné náboženské představy, aby přijali absolutní, nahou a čistou pravdu.

84. Žehnám těm, kteří odmítají vnější věci, aby se místo toho oddali duchovnímu rozjímání, lásce a vnitřnímu míru, protože stále více

poznávají, že svět nedává mír, že jej můžete najít v sobě samých.
85. Požehnáni buďte ti z vás, které pravda nevyděsila a kteří se nad ní nepohoršili, neboť vpravdě vám pravím, že světlo se snese na vaši duši jako vodopád, aby navždy ukojilo vaši touhu po světle. (263, 2-6)
86. Blahoslavený ten, kdo naslouchá mým učením, přijímá je za své a řídí se jimi, neboť on bude umět žít na světě, bude umět umírat světu a až přijde jeho hodina, vzkříší se k věčnosti.
87. Blahoslavený ten, kdo se ponoří do mého slova, neboť pochopil důvod bolesti, smysl nápravy a pokání, a místo aby zoufal nebo rouhal, čímž by svou bolest ještě zvětšil, povznáší se plný víry a naděje, aby bojoval, aby se břemeno jeho vin každým dnem stávalo lehčím a jeho kalich utrpení méně hořkým.
88. Radost a mír jsou vlastní lidem víry – těm, kteří souhlasí s vůlí Otce. (283, 45-47)
89. Váš pokrok či váš duchovní růst vám umožní objevit mou pravdu a vnímat mou božskou přítomnost – jak v duchovním světě, tak v každém z mých děl. Tehdy vám řeknu: „Blahoslavení jsou ti, kteří mě dokážou rozpoznat všude, neboť právě oni mě skutečně milují. Blahoslavení, kteří mě dokáží vnímat duší i tělem, neboť to jsou oni, kdo propůjčili celé své bytosti citlivost, kdo se skutečně zduchovněli.“ (305, 61-62)
90. Víte, že ze svého „vysokého trůnu“ zahaluji vesmír svým pokojem a svými požehnáními.
91. Vše je požehnáno Mnou v každou hodinu, v každém okamžiku.
92. Od Mě nepochází a nikdy nepřijde žádné prokletí ani zatracení pro mé děti. Proto nechávám, aniž bych rozlišoval mezi spravedlivými a hříšníky, sestoupit na všechny mé požehnání, můj polibek lásky a můj mír. (319, 49-50)

MŮJ MÍR BUĎ S VÁMI

Boží volání

Výzva lidem této doby:

„Lidé, lidé, povstaňte, čas tlačí, a pokud to neuděláte v tento ‚den‘, v tomto pozemském životě se již neprobudíte. Chcete dál spát navzdory mému poselství? Chcete, aby vás probudila smrt těla – s pohlcujícím ohněm lítosti vaší duše bez hmoty? Buďte upřímní, vžijte se do situace, kdy se ocitnete v duchovním životě, tváří v tvář pravdě, kde nic nemůže omluvit váš materialismus, kde se skutečně uvidíte v hadrech – poskvrněných, špinavých a roztrhaných –, které bude vaše duše nosit jako oděv. Vpravdě vám říkám, že tam, při pohledu na svou bídnost a v pocitu tak veliké hanby, pocítíte nezměrnou touhu očistit se ve vodě nejhlubšího pokání, protože víte, že na Svátek Ducha můžete jít pouze čistí. Podívejte se za hranice

lidského egoismu se všemi jeho neduhy, které jsou v současné době vaší pýchou, vaším uspokojením, a řekněte Mi, zda jste soucítili s bolestí lidí, zda ve vašich srdcích nachází odezvu vzlykání žen nebo pláč dětí. Řekněte Mi tedy: Co jste byli pro lidi? Byli jste pro ně životem?“ (228, 62-63)

Výzva intelektuálům:

„Pojďte ke Mně, vy intelektuálové, kteří jste unaveni smrtí a ve svém srdci zklamaní. Pojďte ke Mně, vy, kteří jste zmatení a místo lásky jste nenáviděli. Dám vám klid a pomůžu vám pochopit, že duch poslušný mým přikázáním se nikdy neunaví. Seznámím vás s vědou, která nikdy nezmatí inteligenci.“ (282, 54)

Výzva k unaveným a obtíženým:

„Pojďte ke Mně, vy zarmoucení, osamělí a nemocní lidé. Vy, kteří s sebou táhnete okovy hříchu, vy ponížení, hladoví a žízniví po spravedlnosti, buďte se Mnou; v Mé přítomnosti zmizí mnohé z vašich zla a pocítíte, že se vaše břemeno stává lehčím. Chcete-li vlastnit duchovní statky, dám vám je; budete-li mě prosit o pozemské statky, abyste je dobře využili, dám vám je také, protože vaše prosba je ušlechtilá a spravedlivá. Pak se stanete dobrými správci a Já vám dopřeju rozmnožení těchto statků, abyste o ně mohli podělit své bližní.“ (144, 80–81)

Výzva duchovnímu Izraeli:

„Izraeli, staň se vůdcem lidstva, dej mu tento chléb věčného života, ukaž mu toto duchovní dílo, aby se různá náboženství v mém učení zduchovnila a tímto způsobem přišlo království Boží ke všem lidem.“ (249, 66)

„Poslouchej Mě, milovaný Izraeli! Otevři svá duchovní oči a uzři slávu svého Otce. Vnímej můj hlas skrze své svědomí, naslouchej svými duchovními ušima nebeským melodiím, aby se tvé srdce a duch radovaly, abys pocítil mír; neboť Já jsem mír a zvu tě, abys v něm žil. Zjevuji vám lásku, kterou jsem po všechna časy choval k lidstvu – důvod, proč Ježíš v ‚Druhém čase‘ prolil svou nejdražší krev, aby vás vykoupil z hříchu, naučil vás lásce a vtiskl vašemu duchu a srdci pravdivé učení.“ (283, 71)

„Upřete na Mě svůj zrak, když jste zabloudili; buďte dnes se Mnou. Pozvedněte ke Mně své myšlenky a mluvte se Mnou, jako dítě mluví se svým otcem, jako se důvěrně mluví s přítelem.“ (280, 31)

„Proměňujte se pod mým vedením, cítíte se jako noví lidé, praktikujte mé ctnosti, pak bude ve vaší duši stále více světla a Kristus se projeví na vaší cestě.“ (228, 60)

„Lide, jděte k lidem, mluvte s nimi, jak k vám mluvil Kristus – se stejným soucitem, se stejnou rozhodností a nadějí. Dejte jim poznat, že existují cesty vzestupného vývoje, které přinášejí větší uspokojení než ty, které poskytují hmotné statky. Dejte

jim poznat, že existuje víra, která umožňuje věřit a doufat nad rámec toho, co je viditelné a hmatatelné. Řekněte jim, že jejich duše bude žít věčně, a proto se musí připravit, aby se mohli podílet na té věčné blaženosti.“ (359, 94–95)

Literatura

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Kniha pravého života, svazky I, II, III, IV, V, VI
Třetí zákon (také ve španělštině, angličtině a francouzštině)
Božská zjevení z Mexika (krátký úvod)
Božská zjevení k otázkám života
Proroctví pro třetí dobu

Knižní služba pro život, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de

Božská láska, původ, podstata a cíl našeho života a veškerého bytí
El Amor Divino – Původ, podstata a cíl našeho života a veškerého bytí
Kniha pravého života, svazky VII, VIII, IX, X, XI

Třetí Zákon
Nadace Unicon, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Úvod do „Knihy pravého života“ (zdarma)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Kniha pravého života, svazky I–XII
Třetí zákon
a další knihy o těchto božských zjeveních z Mexika

Webové stránky
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (ve španělštině, němčině, angličtině, francouzštině)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (vícejazyčné)
www.tercera-era.net (ve španělštině)
www.144000.net (vícejazyčné)
www.dritte-zeit.net